

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

12. juni 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markeds-
misbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og
Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og
2004/72/EF ⁽¹⁾ 1

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 597/2014 af 16. april 2014 om ændring af
Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af
hvaler ved fiskeri 62

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 598/2014 af 16. april 2014 om fastsættelse
af bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Unionens
lufthavne inden for en afbalanceret strategi og om ophævelse af direktiv 2002/30/EF 65

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 599/2014 af 16. april 2014 om ændring af
Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, over-
førsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse 79

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for
finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger ⁽¹⁾ 149

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) 179

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 190

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾ 349

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 596/2014

af 16. april 2014

om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et egentligt indre marked for finansielle tjenesteydelser er af væsentlig betydning for den økonomiske vækst og jobskabelsen i Unionen.
- (2) Et integreret, effektivt og gennemsigtigt finansielt marked forudsætter markedintegritet. Det er en betingelse for økonomisk vækst og velstand, at værdipapirmarkedene fungerer gnidningsløst, og at offentligheden har tillid til markederne. Markedsmisbrug skader de finansielle markeders integritet og offentlighedens tillid til værdipapirer og derivater.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF ⁽⁴⁾ fuldførte og opdaterede Unionens retlige ramme til beskyttelse af markedintegriteten. Men i lyset af den lovgivningsmæssige, markedsmæssige og teknologiske udvikling siden nævnte direktiv trådte i kraft, som har medført betydelige forandringer i det finansielle landskab, bør dette direktiv nu erstattes. Der er også behov for et nyt lovgivningsmæssigt instrument for at sikre, at der er ensartede regler og klarhed med hensyn til nøglebegreber samt et fælles regelsæt i overensstemmelse med konklusionerne i rapporten af 25. februar 2009 fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU, som havde Jacques de Larosière som formand (»de Larosière-gruppen«).

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.9.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16).

- (4) Der er behov for at etablere mere ensartede og stærkere rammer for at opretholde markedintegriteten, undgå potentiel regelarbitrage, sikre, at forsøg på manipulation kan sanktioneres, og øge retssikkerheden og mindske reglernes kompleksitet for markedsaktører. Denne forordning sigter mod på afgørende vis at sikre det indre markeds korrekte funktion og bør derfor som retsgrundlag have artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som denne fortolkes konsekvent i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
- (5) For at fjerne de resterende handelshindringer og de væsentlige konkurrencefordrejninger som følge af divergenser mellem medlemsstaternes love og for at forhindre yderligere handelshindringer og væsentlige konkurrencefordrejninger i at opstå er det nødvendigt at vedtage en forordning om indførelse af en mere ensartet fortolkning af EU-reglerne om markedsmissbrug, der mere klart definerer de gældende regler i alle medlemsstater. Ved at udforme markedsmissbrugskravene i form af en forordning sikres det, at kravene finder direkte anvendelse. Dette bør sikre ensartede vilkår ved at forhindre divergerende nationale krav, som kunne opstå som følge af gennemførelsen af et direktiv. Denne forordning kræver, at alle personer følger de samme regler overalt i Unionen. Den vil også reducere reglernes kompleksitet og virksomhedernes overholdelsesomkostninger, især for virksomheder, der har grænseoverskridende aktiviteter, og den vil medvirke til at fjerne konkurrencefordrejninger.
- (6) Kommissionen opfordrer i sin meddelelse af 25. juni 2008 om en »Small Business Act« for Europa Unionen og medlemsstaterne til at udforme reglerne med henblik på at reducere administrative byrder, tilpasse lovgivningen til de behov, der er hos udstederne på vækstmarkederne for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og lette adgangen til finansiering for disse udstedere. Udstedere, navnlig de udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på vækstmarkederne for SMV'er, er på grund af en række bestemmelser i direktiv 2003/6/EF pålagt administrative byrder, som bør reduceres.
- (7) Markedsmissbrug er et begreb, der omfatter ulovlig adfærd på de finansielle markeder, og i denne forordning bør det forstås som insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden og markedsmanipulation. Sådant adfærd hindrer fuld markeds gennemsigthed, der er en forudsætning for, at alle økonomiske aktører vil handle på de integrerede finansielle markeder.
- (8) Anvendelsesområdet for direktiv 2003/6/EF havde fokus på finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, eller for hvilke der var indgivet en anmodning om optagelse til handel på et sådant marked. I de senere år er finansielle instrumenter imidlertid i stigende omfang blevet handlet på multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er). Der findes også finansielle instrumenter, som kun handles på andre typer af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er), eller som kun handles over the counter (OTC). Denne forordnings anvendelsesområde bør derfor omfatte alle finansielle instrumenter, der handles på et reguleret marked, en MHF eller en OHF, og enhver anden adfærd eller handling, som kan påvirke et sådant finansielt instrument, uanset om det finder sted på en markedsplads. I tilfælde af visse typer MHF'er, der ligesom regulerede markeder hjælper virksomheder med at rejse egenkapital, gælder forbuddet mod markedsmissbrug også, når der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et sådant marked. Denne forordnings anvendelsesområde bør derfor omfatte finansielle instrumenter, for hvilke der er indgivet en ansøgning om optagelse til handel på en MHF. Dette bør sikre en bedre investorbekyttelse, opretholde markedintegriteten og sikre, at der er et klart forbud mod markedsmissbrug af sådanne instrumenter.
- (9) Med henblik på gennemsigthed bør operatører på et reguleret marked, en MHF eller en OHF omgående underrette deres kompetente myndighed om de finansielle instrumenter, som er optaget til handel, for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse, eller som er blevet handlet på deres handelssted. Der bør indgives endnu en underretning, når instrumentet ophører med at være optaget til handel. Sådanne forpligtelser bør også gælde for finansielle instrumenter, for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på deres handelssted, og for finansielle instrumenter, der er optaget til handel forud for denne forordnings ikrafttræden. Disse underretninger bør anmeldes til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) af de kompetente myndigheder, og ESMA bør offentliggøre en liste over alle de anmeldte finansielle instrumenter. Denne forordning finder anvendelse på finansielle instrumenter, uanset om de er opført på den af ESMA offentliggjorte liste eller ej.
- (10) Det er muligt, at visse finansielle instrumenter, der ikke handles på en markedsplads, anvendes til markedsmissbrug. Dette omfatter finansielle instrumenter, hvis kurs eller værdi afhænger af eller har en indvirkning på de finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, eller handel, som har en indvirkning på kursen eller værdien af

andre finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads. Eksempler på hvornår sådanne instrumenter kan anvendes med henblik på markedsmissbrug, omfatter intern viden om en aktie eller obligation, som kan anvendes til at købe et derivat af den pågældende aktie eller obligation, eller et indeks, hvis værdi afhænger af den pågældende aktie eller obligation. Når et finansielt instrument anvendes som referencekurs, kan et derivat, der handles OTC, anvendes til at drage fordel af manipulerede kurser eller til at manipulere kursen på et finansielt instrument, der handles på en markedsplads. Et andet eksempel er den planlagte udstedelse af nye værdipapirer, der ellers ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, men hvor handel med sådanne værdipapirer kan påvirke kursen eller værdien af eksisterende børsnoterede værdipapirer, der er omfattet af denne forordning. Denne forordning omfatter endvidere den situation, hvor kursen eller værdien af et instrument, der handles på en markedsplads, afhænger af et instrument, der handles OTC. Det samme princip bør gælde for spotkontrakter vedrørende råvarer, hvis kurs er baseret på et derivats kurs, samt køb af spotkontrakter vedrørende råvarer, som ligger til grund for finansielle instrumenter.

- (11) Handel med værdipapirer eller tilsvarende instrumenter til stabilisering af værdipapirer eller handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer kan af økonomiske årsager være lovlig og bør derfor under visse omstændigheder undtages fra forbuddet mod markedsmissbrug, forudsat at aktiviteterne finder sted med den nødvendige gennemsigtighed, hvor relevante oplysninger om stabilisering eller tilbagekøbsprogrammer videregives.
- (12) Handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer eller stabilisering af et finansielt instrument, der ikke kan drage fordel af undtagelserne i denne forordning, bør ikke i sig selv betragtes som markedsmissbrug.
- (13) Medlemsstaterne, medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker, ministerier og andre myndigheder og SPV-selskaber i en eller flere medlemsstater eller EU og visse andre offentlige organer eller personer, der handler på deres vegne, bør ikke pålægges begrænsninger med hensyn til penge- eller valutakurspolitik eller styring af den offentlige gæld, for så vidt de iværksættes i offentlighedens interesse og udelukkende som led i gennemførelsen af disse politikker. Endvidere bør transaktioner eller handelsordrer udført af eller adfærd udvist af Unionen, et SPV-selskab i en eller flere medlemsstater, Den Europæiske Investeringsbank, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, den europæiske stabilitetsmekanisme eller en international finansiell institution oprettet af to eller flere medlemsstater ikke begrænses i deres tilvejebringelse af finansiering og ydelse af finansiell bistand til fordel for deres medlemmer. Sådan undtagelse fra denne forordnings anvendelsesområde kan i henhold til denne forordning udvides til at omfatte visse offentlige organer, der har ansvar for, eller som deltager i, styringen af den offentlige gæld, og tredjelands centralbanker. Samtidig bør disse undtagelser med hensyn til penge- eller valutakurspolitik eller styring af den offentlige gæld ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor disse organer udfører transaktioner, handelsordrer eller udviser adfærd, som ikke er et led i gennemførelsen af disse politikker, eller hvor personer, der arbejder for disse organer, udfører transaktioner, handelsordrer eller udviser adfærd for egen regning.
- (14) Fornuftige investorer baserer deres investeringsbeslutninger på de oplysninger, som de i forvejen har til rådighed, dvs. tilgængelige forhåndsoplysninger. Spørgsmålet om, hvorvidt det er sandsynligt, at en fornuftig investor vil tage en bestemt oplysning i betragtning ved sin investeringsbeslutning, bør derfor vurderes på grundlag af de tilgængelige forhåndsoplysninger. En sådan vurdering må tage hensyn til oplysningernes forventede virkning på baggrund af pågældende udsteders samlede aktiviteter, oplysningskildens pålidelighed og andre variable størrelser på markedet, der vil kunne påvirke det pågældende finansielle instrument, de relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer eller de auktionsprodukter, der er baseret på emissionskvoter, under de givne forhold.
- (15) Oplysninger, der foreligger efterfølgende, kan bruges til at kontrollere formodningen om, at forhåndsoplysningerne var kursrelevante, men bør ikke benyttes til retsforfølgning af personer, der har draget rimelige konklusioner på grundlag af de tilgængelige forhåndsoplysninger.
- (16) Når intern viden vedrører en proces, som foregår trinvis, kan såvel de enkelte trin i processen som den samlede proces anses for at udgøre intern viden. Et mellemtrin i en langvarig proces kan i sig selv udgøre en række forhold eller en hændelse, der opstår, eller som med rimelighed kan forventes at ville opstå eller forekomme, på baggrund af en samlet vurdering af de forhold, der eksisterede på det pågældende tidspunkt. Imidlertid bør dette begreb ikke fortolkes således, at størrelsen af effekten af denne række forhold eller denne hændelse på de pågældende finansielle instrumenters kurser nødvendigvis skal tages i betragtning. Et mellemtrin bør anses for at udgøre intern viden, hvis det i sig selv opfylder de kriterier, der er fastsat i denne forordning for intern viden.

- (17) Oplysninger, der vedrører en hændelse eller en række forhold, der udgør et mellemtrin i en langvarig proces, kan f.eks. vedrøre forløbet af kontraktforhandlinger, betingelser, der er nået foreløbig enighed om i kontraktforhandlinger, muligheden for placering af finansielle instrumenter, betingelserne, hvorunder finansielle instrumenter vil blive markedsført, foreløbige betingelser for placering af finansielle instrumenter eller overvejelser om at optage et finansielt instrument i et større indeks eller sletning af et finansielt instrument fra et sådant indeks.
- (18) Der bør skabes større retssikkerhed for markedsdeltagerne gennem en nærmere definition af to af de elementer, der er væsentlige for definitionen af intern viden, nemlig om den pågældende viden er specifik, og i hvilket omfang den vil kunne påvirke kursene på de finansielle instrumenter eller på de relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer eller de auktionsprodukter, der er baseret på emissionskvoter. Når der er tale om derivater, der er engrosergiprodukter, bør navnlig viden, der skal offentliggøres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽¹⁾, betragtes som intern viden.
- (19) Denne forordning har ikke til formål at forbyde drøftelser af generel karakter vedrørende den forretnings- eller markeds-mæssige udvikling mellem aktionærer og ledelsen angående en udsteder. Sådanne relationer er afgørende for velfungerende markeder og bør ikke forbydes ved denne forordning.
- (20) Spotmarkeder og relaterede derivatmarkeder er i høj grad indbyrdes forbundne og globale, og markedsmissbrug kan finde sted såvel på tværs af markeder som på tværs af landegrænser, hvilket kan medføre betydelige systemiske risici. Dette gælder både insiderhandel og markedsmanipulation. Navnlig kan intern viden fra et spotmarked gavne en person, der handler på et finansielt marked. Intern viden i relation til et derivat af en råvare bør defineres som oplysninger, der både opfylder den generelle definition af intern viden i forbindelse med de finansielle markeder, og som skal offentliggøres i henhold til retlige og administrative bestemmelser på EU-plan eller på nationalt plan, markedsregler, kontrakter eller sædvane på de relevante råvarederivat- eller spotmarkeder. Vigtige eksempler på sådanne regler omfatter forordning (EU) nr. 1227/2011 for energimarkedet og Joint Organisations Database Initiative- (JODI-) databasen for olie. Sådanne oplysninger kan danne grundlag for markedsdeltagernes beslutninger om at indgå i råvarederivatkontrakter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer og bør derfor udgøre intern viden, der skal offentliggøres, når det må antages at have en væsentlig indvirkning på sådanne derivatkontrakters eller relaterede spotkontrakter vedrørende råvarers kurser.

Derudover kan manipulerende strategier også anvendes på tværs af spot- og derivatmarkeder. Handel med finansielle instrumenter, bl.a. råvarederivater, kan anvendes til at manipulere kursen på relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer, og spotkontrakter vedrørende råvarer kan anvendes til at manipulere kursen på relaterede finansielle instrumenter. Forbudet mod markedsmanipulation skal tage højde for disse indbyrdes sammenhænge. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt eller praktisk muligt at udvide denne forordnings anvendelsesområde til adfærd, der ikke involverer finansielle instrumenter, f.eks. til handel med spotkontrakter vedrørende råvarer, som kun påvirker spotmarkedet. Specifikt hvad angår engrosergiprodukter, skal de kompetente myndigheder tage højde for de specifikke karakteristika for definitionerne i forordning (EU) nr. 1227/2011, når de anvender definitionerne på intern viden, insiderhandel og markedsmanipulation efter denne forordning på finansielle instrumenter relateret til engrosergiprodukter.

- (21) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾ har Kommissionen, medlemsstaterne og andre officielt udpegede organer bl.a. ansvaret for teknisk udstedelse af emissionsrettigheder, gratis tildeling heraf til berettigede industrisektorer og nytilkomne aktører og mere generelt udviklingen og gennemførelsen af Unionens klimapolitiske ramme, der understøtter tilrådighedsstillelsen af emissionsrettigheder til tvungne købere inden for Unionens emissionshandelsordning (EU ETS). Disse offentlige organer kan bl.a. ved udøvelsen af deres opgaver have adgang til prisfølsomme ikkeoffentlige oplysninger, og de kan i henhold til direktiv 2003/87/EF have behov for at udføre visse markedstransaktioner vedrørende emissionskvoter. Som følge af, at emissionskvoter er klassificeret som finansielle instrumenter som led i gennemgangen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽³⁾, vil disse instrumenter også være omfattet af denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosergimarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

For at bevare de beføjelser, der er tillagt Kommissionen, medlemsstaterne og andre officielt udpegede organer med hensyn til at udvikle og gennemføre Unionens klimapolitik, bør disse offentlige organers virksomhed, for så vidt som de iværksættes i offentlighedens interesse og udelukkende som led i gennemførelsen af denne politik, og som vedrører emissionsrettigheder, undtages fra anvendelsen af denne forordning. En sådan undtagelse bør ikke påvirke den overordnede markedsgennemsigtighed i negativ retning, da disse offentlige organer er retligt forpligtede til at udøve deres virksomhed på en måde, der sikrer en korrekt, retfærdig og ikkediskriminerende offentliggørelse af og adgang til alle nye beslutninger, udviklinger og data, der er af prisfølsom art. Der findes desuden bestemmelser om en retfærdig og ikkediskriminerende offentliggørelse af specifikke prisfølsomme oplysninger, som offentlige myndigheder ligger inde med, i direktiv 2003/87/EF og gennemførelsesforanstaltningerne hertil. Samtidig bør undtagelsen for offentlige organer, der bidrager til gennemførelsen af Unionens klimapolitik, ikke gælde i tilfælde, hvor disse offentlige organer udfører aktiviteter eller transaktioner, der falder uden for rammerne af Unionens klimapolitik, eller hvor fysiske personer, der arbejder for disse organer, udfører aktiviteter eller transaktioner for egen regning.

- (22) I henhold til artikel 43 i TEUF og til gennemførelsen af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF er Kommissionen, medlemsstaterne og andre officielt udpegede organer bl.a. ansvarlige for forfølgelsen af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik. I forbindelse med udøvelsen af disse opgaver påtager disse offentlige organer sig aktiviteter og træffer foranstaltninger med henblik på forvaltningen af landbrugsmarkedene og fiskeriet, herunder offentlig intervention, pålæggelse af yderligere importafgifter eller suspension heraf. I betragtning af denne forordnings anvendelsesområde, hvoraf visse bestemmelser heraf gælder for spotkontrakter vedrørende råvarer, der har eller kan forventes at få indvirkning på finansielle instrumenter samt finansielle instrumenter, hvis værdi afhænger af værdien af spotkontrakter vedrørende råvarer, og som har eller kan forventes at få en indvirkning på spotkontrakter vedrørende råvarer, er det nødvendigt at sikre, at Kommissionens, medlemsstaternes og andre officielt udpegede organers aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af Unionens fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik ikke begrænses. Med henblik på at bevare Kommissionens, medlemsstaternes og andre officielt udpegede organers mulighed for at udvikle og følge Unionens fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, bør deres aktiviteter, for så vidt som de iværksættes i offentlighedens interesse og udelukkende som led i forfølgelsen af disse politikker, undtages fra anvendelsen af denne forordning. En sådan undtagelse bør ikke påvirke den overordnede markedsgennemsigtighed i negativ retning, da disse offentlige organer er retligt forpligtede til at udøve deres virksomhed på en måde, der sikrer en korrekt, retfærdig og ikkediskriminerende offentliggørelse af og adgang til alle nye beslutninger, udviklinger og data, der er af prisfølsom art. Samtidig bør undtagelsen for offentlige organer i medfør af Unionens fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor disse offentlige organer udfører aktiviteter eller transaktioner, der ikke er led i forfølgelsen af disse fælles politikker, eller hvor fysiske personer, der arbejder for disse organer, udfører aktiviteter eller transaktioner for egen regning.
- (23) Det afgørende kendetegn ved insiderhandel består i, at der opnås en urimelig fordel gennem intern viden til skade for tredjemand, som ikke er i besiddelse af sådan viden, og deraf følgende undergravning af de finansielle markeders og investorernes tillid. Derfor bør forbuddet mod insiderhandel finde anvendelse, når en person, som er i en besiddelse af intern viden, opnår en urimelig fordel ved hjælp af denne viden ved at indgå markedstransaktioner i overensstemmelse med denne viden, ved direkte eller indirekte at erhverve eller afhænde eller ved at forsøge at erhverve eller afhænde, ved at annullere eller ændre eller ved at forsøge at annullere eller ændre en handelsordre om at erhverve eller afhænde, for egen regning eller for tredjemands regning, finansielle instrumenter, som denne viden vedrører. Brug af intern viden kan ligeledes bestå i at handle med emissionskvoter og derivater heraf og byde i forbindelse med auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, som besiddes i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 ⁽¹⁾.
- (24) Når en fysisk eller juridisk person, der er i besiddelse af intern viden, direkte eller indirekte erhverver eller afhænder eller forsøger at erhverve eller afhænde, for egen eller tredjemands regning finansielle instrumenter, som denne viden vedrører, bør det formodes, at den pågældende person har udnyttet denne viden. Denne formodning berører ikke retten til et forsvar. Spørgsmålet om, hvorvidt en person har overtrådt forbuddet mod insiderhandel eller forsøgt på at begå insiderhandel, bør analyseres i lyset af formålet med denne forordning, som er at beskytte integriteten af det finansielle marked og forbedre investorernes tillid, som til gengæld er baseret på en sikkerhed for, at investorerne får lige vilkår og bliver beskyttet mod misbrug af intern viden.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- (25) Handelsordrer, der er afgivet, før en person kommer i besiddelse af intern viden, bør ikke anses for at være insiderhandel. Dog bør der, når en person får besiddelse af intern viden, være en formodning for, at enhver efterfølgende ændring relateret til denne viden eller disse ordrer indgivet før besiddelsen af sådan viden, herunder annullering eller ændring af en handelsordre eller et forsøg på at annullere eller ændre en handelsordre, udgør insiderhandel. Denne formodning kan dog frafaldes, hvis personen godtgør, at den pågældende ikke anvendte den interne viden i forbindelse med gennemførelsen af transaktionen.
- (26) Brug af intern viden kan bestå i at erhverve eller afhænde et finansielt instrument eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter, eller i annullering eller ændring af en handelsordre, eller i forsøg på at erhverve eller afhænde et finansielt instrument eller på at annullere eller ændre en handelsordre, af en person, der er eller burde have været klar over, at oplysningerne udgør intern viden. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder tage stilling til, hvad en normal og fornuftig person ved eller burde have vidst under de givne omstændigheder.
- (27) Denne forordning bør fortolkes på en måde, der er forenelig med de af medlemsstaterne truffne foranstaltninger, der sikrer en effektiv beskyttelse af de interesser, som tilfalder indehavere af omsættelige værdipapirer, der giver stemmeret i et selskab (eller får det som følge af udnyttelse af rettigheder eller konvertering), når selskabet bliver gjort til genstand for et offentligt overtagelsestilbud eller enhver anden foreslået ændring i kontrollen med selskabet. Navnlig skal denne forordning fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med de love eller administrative bestemmelser, som er vedtaget i relation til overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber under tilsyn af de af medlemsstaterne udpegede tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF ⁽¹⁾.
- (28) Analyser og vurderinger på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger bør ikke i sig selv betragtes som intern viden, og alene det forhold, at en transaktion udføres på grundlag af analyser og vurderinger, bør derfor ikke betragtes som brug af intern viden. Dog kan sådanne oplysninger udgøre intern viden, når f.eks. offentliggørelse eller udbredelse af sådanne oplysninger rutinemæssigt forventes af markedet, og når sådan offentliggørelse eller udbredelse bidrager til kursdannelsesprocessen for finansielle instrumenter, eller når oplysningerne videregiver anerkendte markedscommentatorers eller -institutioners synspunkter, der kan påvirke kurserne for relaterede finansielle instrumenter. Markedsaktørerne skal derfor overveje, i hvilket omfang oplysningerne er ikkeoffentlige og deres mulige indvirkning på finansielle instrumenter, der handles med forud for deres offentliggørelse eller udbredelse, for at fastslå, om det ville blive betragtet som handel på grundlag af intern viden.
- (29) For at undgå utilsigtede forbud mod lovlige former for finansiell aktivitet, dvs. når der ikke er nogen markeds-misbrugseffekt, er det nødvendigt at anerkende visse former for lovlig adfærd. Dette kan omfatte for eksempel anerkendelse af »market makers« rolle, når de handler med det legitime formål at sikre markedets likviditet.
- (30) Selve det forhold, at market makers eller personer, der er bemyndiget til at optræde som modparter, blot udfører deres legitime forretninger med køb og salg af finansielle instrumenter, eller at personer, der er bemyndiget til at udføre handelsordrer på vegne af tredjeparter med intern viden, blot pligtskyldigt gennemfører annulleringer eller ændringer af handelsordrer, bør ikke betragtes som brug af sådan intern viden. Men den i denne forordning fastsatte beskyttelse for market makers, instanser, der er bemyndiget til at optræde som modparter eller personer, der er bemyndiget til at udføre handelsordrer på vegne af tredjeparter med intern viden, omfatter ikke aktiviteter, der klart er forbudt i henhold til denne forordning, herunder for eksempel den praksis, der er almindeligt kendt som »front running«. Når juridiske personer har truffet alle rimelige foranstaltninger for at forhindre markeds-misbrug, men hvor fysiske personer ansat i firmaet ikke desto mindre begår misbrug på vegne af den juridiske person, bør dette ikke anses for at udgøre markeds-misbrug begået af den juridiske person. Et andet eksempel, der ikke bør anses for at udgøre brug af intern viden, er transaktioner, der gennemføres for at opfylde en forudgående forpligtelse. Alene det at have adgang til intern viden om et andet selskab og brug af denne viden i forbindelse med et offentligt købstilbud med det formål at opnå kontrol med dette selskab eller foreslå en fusion med dette selskab bør ikke anses for at udgøre insiderhandel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).

- (31) Eftersom erhvervelse og afhændelse af finansielle instrumenter nødvendigvis involverer en forudgående beslutning herom fra den person, som foretager en af disse operationer, bør alene det at udføre en sådan erhvervelse eller afhændelse ikke betragtes som brug af intern viden. Ageren på grundlag af ens egne planer og handelsstrategier bør ikke betragtes som udnyttelse af intern viden. Ingen af disse juridiske eller fysiske personer bør dog være beskyttet i kraft af deres erhvervsfunktion; de bør udelukkende være beskyttet, hvis de handler på passende og ordentlig vis og lever op til såvel de standarder, der forventes af deres erhverv, og standarderne i denne forordning, dvs. markedsintegritet og investorbeskyttelse. Der kan stadig vurderes at være sket en overtrædelse heraf, hvis den kompetente myndighed har fastslået, at der lå ulovlige årsager til grund for disse transaktioner eller handelshandelsordrer eller denne adfærd, eller at personen udnyttede intern viden.
- (32) Markedssonderinger er interaktioner mellem en sælger af finansielle instrumenter og én eller flere potentielle investorer forud for offentliggørelsen af en transaktion med henblik på at vurdere potentielle investorers interesse i en mulig transaktion såvel som dens kursfastsættelse, størrelse og strukturering. Markedssonderinger kunne omfatte et første eller andet tilbud om relevante værdipapirer og adskiller sig fra almindelig handel. De er et meget værdifuldt redskab til at vurdere potentielle investorers synspunkter, øge dialogen med aktionærerne, sikre, at aftaler gennemføres gnidningsløst, samt at der sker en tilpasning mellem udstederes, nuværende aktionærers og potentielle nye investorers synspunkter. De kan være særligt gavnlige, når der mangler tillid eller et relevant benchmark på markederne, eller hvis disse er ustabile. Muligheden for at foretage markedssonderinger er derfor vigtig for, at de finansielle markeder kan fungere korrekt, og markedssonderinger bør ikke i sig selv betragtes som markedsmissbrug.
- (33) Eksempler på markedssonderinger omfatter situationer, hvor selskabet på sælgers side har været i drøftelser med en udsteder om en mulig transaktion, og det har besluttet at vurdere interessen hos potentielle investorer med henblik på at fastlægge vilkårene for en transaktion; hvor en udsteder agter at offentliggøre en udstedelse af gældsbeviser eller en yderligere kapitalforøgelse, og nøgleinvestorer kontaktes af et selskab på sælgers side og oplyses om de samlede vilkår for handelen i den hensigt at opnå et finansielt tilsagn om deltagelse i transaktionen; eller hvor sælgers side ønsker at sælge en stor mængde værdipapirer på vegne af en investor og forsøger at vurdere den potentielle interesse i disse værdipapirer fra andre potentielle investorers side.
- (34) Når der foretages markedssonderinger, kan videregivelse af intern viden til potentielle investorer være nødvendig. Der vil normalt kun være mulighed for at opnå økonomiske fordele af handel på grundlag af intern viden, som er videregivet i forbindelse med en markedssondering, når der allerede eksisterer et marked for det finansielle instrument, der er genstand for markedssonderingen, eller for et beslægtet finansielt instrument. Grundet timingen af denne type drøftelser er det muligt, at der kan videregives intern viden til de potentielle investorer i løbet af markedssonderingen, efter at et finansielt instrument er blevet optaget til handel på et reguleret marked eller er blevet handlet på en MHF eller en OHF. Inden der indledes en markedssondering, bør den markedsdeltager, der videregiver viden, vurdere, om den pågældende markedssondering vil medføre videregivelse af intern viden.
- (35) Intern viden bør anses for at være videregivet lovligt, hvis den videregives som led i den normale udøvelse af en persons arbejde, erhverv eller opgaver. Hvis en markedssondering medfører videregivelse af intern viden, vil den markedsdeltager, der videregiver viden, anses for at handle som led i den normale udøvelse af sit arbejde, erhverv eller sine opgaver, når han på det tidspunkt, hvor han videregiver sin viden, informerer og opnår samtykke fra den person, som oplysningerne videregives til, om, at personen må få intern viden, at denne vil blive forhindret af bestemmelserne i denne forordning i at handle eller agere på grundlag af denne viden, at der skal træffes rimelige foranstaltninger for at beskytte den fortsatte fortrolige karakter af denne viden, samt at denne skal oplyse den markedsdeltager, der videregiver viden, om identiteten på alle fysiske og juridiske personer, til hvem oplysningerne videregives, under udarbejdelsen af et svar på markedssonderingen. Den markedsdeltager, der videregiver viden, bør desuden overholde de forpligtelser, der fastsættes i detaljer i reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende vedligeholdelse af fortegnelser over videregivne oplysninger. Der bør ikke være formodning for, at markedsdeltagere, som ikke overholder denne forordning, når de foretager markedssonderinger, har videregivet intern viden på uretmæssig vis, men de bør ikke kunne drage fordel af den undtagelse, der gives til dem, som har overholdt sådanne bestemmelser. Spørgsmålet om, hvorvidt de har overtrådt forbuddet mod uretmæssig videregivelse af intern viden, bør analyseres i lyset af alle de relevante bestemmelser i denne forordning, og alle markedsdeltagere, der videregiver viden, bør være forpligtet til, inden de indleder en markedssondering, skriftligt at notere deres vurdering af, hvorvidt denne markedssondering vil medføre videregivelse af intern viden.

- (36) Potentielle investorer, som inddrages i en markedssondering, bør på deres side overveje, om den viden, der videregives til dem, udgør intern viden, hvilket i givet fald vil forhindre dem i at handle på grundlag heraf eller selv at videregive denne viden. Potentielle investorer er fortsat underlagt bestemmelserne om insiderhandel og uretmæssig videregivelse af intern viden som fastsat i denne forordning. For at hjælpe potentielle investorer med deres overvejelser og med, hvilke foranstaltninger de bør træffe for ikke at overtræde denne forordning, bør ESMA udstede retningslinjer.
- (37) Forordning (EU) nr. 1031/2010 indførte bestemmelser om to parallelle regelsæt mod markedsmisbrug gældende for auktion af emissionskvoter. Som følge af, at emissionskvoter er klassificeret som finansielle instrumenter, bør denne forordning imidlertid udgøre et fælles regelsæt for foranstaltninger mod markedsmisbrug, der finder anvendelse på både det primære og det sekundære marked for emissionskvoter. Denne forordning bør også gælde for adfærd eller transaktioner, herunder bud, i forbindelse med auktion på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked, af emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, herunder når auktionsprodukterne ikke er finansielle instrumenter, i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010.
- (38) Denne forordning bør indføre foranstaltninger mod markedsmanipulation, som kan tilpasses til nye former for handel eller nye strategier, der kan udgøre misbrug. For at afspejle, at handel med finansielle instrumenter i stigende grad automatiseres, er det ønskeligt, at definitionen på markedsmanipulation giver eksempler på specifikke misbrugsstrategier, som kan gennemføres ved hjælp af ethvert handelsmiddel, der er til rådighed, herunder algoritmisk handel og højfrekvenshandel. Det er ikke hensigten, at eksemplerne skal være udtømmende, og det er heller ikke hensigten at antyde, at de samme strategier gennemført på andre måder ikke også ville udgøre misbrug.
- (39) Forbuddet mod markedsmisbrug bør også omfatte personer, der agerer i fællesskab for at begå markedsmisbrug. Eksempler herpå kan omfatte, men er ikke begrænset til, mæglere, der udtænker og anbefaler en handelsstrategi, som er udformet med sigte på at føre til markedsmisbrug; personer, der tilskynder en person med intern viden til uretmæssigt at videregive denne viden; eller personer, der udvikler software i samarbejde med en handlende med det formål at gøre markedsmisbrug lettere.
- (40) For at sikre, at ansvaret pålægges både den juridiske person og eventuelle fysiske personer, som deltager i beslutningstagningen hos den juridiske person, er det nødvendigt at anerkende de forskellige nationale retlige mekanismer i medlemsstaterne. Sådanne mekanismer bør direkte vedrøre metoderne til pålæggelse af ansvar i national ret.
- (41) Med henblik på at supplere forbuddet mod markedsmanipulation skal denne forordning indeholde et forbud mod at forsøge at foretage markedsmanipulation. Der bør skelnes mellem forsøg på markedsmanipulation og adfærd, som antages at føre til markedsmanipulation, idet begge aktiviteter er forbudt i henhold til denne forordning. Et sådant forsøg kan omfatte situationer, hvor aktiviteten er påbegyndt, men ikke fuldstændt, for eksempel som følge af svigtende teknologi eller en instruks om at handle, som ikke er blevet efterlevet. Det er nødvendigt at forbyde forsøg på at foretage markedsmanipulation for at gøre det muligt for myndighederne at pålægge sanktioner for sådanne forsøg.
- (42) Med forbehold af formålet med denne forordning og dens direkte anvendelige bestemmelser har personer, der indgår i transaktioner eller afgiver handelsordrer, som kan anses for at udgøre markedsmanipulation, mulighed for at godtgøre, at begrundelsen for at indgå i sådanne transaktioner eller afgive handelsordrer var legitim, og at disse transaktioner eller handelsordrer var i overensstemmelse med accepteret praksis på det pågældende marked. En accepteret markedspraksis kan kun fastlægges af den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet med markedsmisbrug på det pågældende marked. En praksis, der er accepteret på et konkret marked, kan ikke anses for at være gældende på andre markeder, medmindre de kompetente myndigheder for disse andre markeder officielt har accepteret den pågældende praksis. Der kan stadig vurderes at have fundet en overtrædelse sted, hvis den kompetente myndighed fastslår, at der ligger en ulovlig begrundelse bag disse transaktioner eller handelsordrer.
- (43) Denne forordning bør endvidere præcisere, at markedsmanipulation eller forsøg på markedsmanipulation med et finansielt instrument kan ske ved brug af relaterede finansielle instrumenter som derivater, der handles på en anden markedsplads eller OTC.

- (44) Kursen på mange finansielle instrumenter fastsættes ved henvisning til benchmarks. Faktisk eller tilstræbt manipulation af benchmarks, herunder interbank renter, kan få alvorlige konsekvenser for markedstilliden og kan medføre store tab for investorer eller forvriddinger i realøkonomien. Derfor er det nødvendigt med særlige bestemmelser om benchmarks for at bevare markedernes integritet og sikre, at de kompetente myndigheder kan håndhæve et tydeligt forbud mod manipulation af benchmarks. Disse bestemmelser bør omfatte alle offentliggjorte benchmarks, herunder dem, der er tilgængelige via internettet, hvad enten de er gratis eller ej, som f.eks. CDS-benchmarks og indekser af indekser. Det er nødvendigt at supplere det almindelige forbud mod markedsmanipulation med et forbud mod manipulation af benchmarks og videregivelse af falske og vildledende oplysninger, indberetning af falske eller vildledende input eller enhver anden tilsvarende aktivitet, som med forsæt manipulerer beregningen af et benchmark, når denne beregning stort set er defineret således, at den omfatter modtagelse og evaluering af alle data, som er relateret til beregningen af det pågældende benchmark og især omfatter trimmede data, og herunder den anvendte metodologi, hvad enten den helt eller delvist er baseret på algoritmer eller skøn. Disse bestemmelser supplerer forordning (EU) nr. 1227/2011, som indeholder et forbud mod bevidst afgivelse af urigtige oplysninger til virksomheder, der vurderer priser eller udgiver markedsrapporter om engrossalg af energiprodukter, således at markedsdeltagere, der handler på grundlag heraf, vildledes.
- (45) Med henblik på at sikre ensartede markedsvilkår mellem handelssteder og handelsfaciliteter i henhold til denne forordning bør enhver person, der driver regulerede markeder, MHF'er og OHF'er, være forpligtet til at indføre og opretholde effektive ordninger, systemer og procedurer, som tager sigte på at forebygge og afsløre markedsmanipulation og misbrugspraksis.
- (46) Manipulation eller forsøg på manipulation med finansielle instrumenter kan også bestå i afgivelse af handelsordrer, som muligvis ikke gennemføres. Et finansielt instrument kan desuden manipuleres gennem adfærd, som finder sted uden for en markedsplads. Personer, der som led i deres erhverv planlægger eller gennemfører transaktioner, bør være forpligtet til at indføre og opretholde effektive ordninger, systemer og procedurer til afsløring og indberetning af mistænkelige transaktioner. De bør også indberette mistænkelige handelsordrer og mistænkelige transaktioner, der finder sted uden for en markedsplads.
- (47) Manipulation eller forsøg på manipulation af finansielle instrumenter kan også bestå i videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger. Videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger kan have en væsentlig indvirkning på priserne på finansielle instrumenter inden for en forholdsvis kort periode. Den kan bestå i at opdigte åbenbart urigtige oplysninger, men også i bevidst at udelade væsentlige kendsgerninger samt forsætligt at videregive urigtige oplysninger. Denne form for markedsmanipulation er særlig skadelig for investorer, fordi den foranlediger dem til at basere deres investeringsbeslutninger på urigtige eller fordrejede oplysninger. Den er også skadelig for udstedere, fordi den mindsker tilliden til de disponible oplysninger om dem. Mangel på markedstillid kan på sin side underminere en udsteders evne til at udstede nye finansielle instrumenter eller til at opnå kredit fra andre markedsdeltagere til at finansiere hans aktiviteter. Oplysninger spredes meget hurtigt via markedet. Som følge heraf kan skade, der påføres investorer og udstedere, være ved i forholdsvis lang tid, indtil oplysningerne konstateres at være urigtige eller vildledende og kan berigtiges af udstederen eller dem, der er ansvarlige for videregivelsen. Det er derfor nødvendigt at betragte videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, herunder rygter og urigtige eller vildledende nyheder, som en overtrædelse af denne forordnings bestemmelser. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det ikke tillades dem, der er aktive på de finansielle markeder, til skade for investorer og udstedere frit at videregive oplysninger, der strider mod deres egen holdning eller bedste skøn, og som de ved eller burde vide er urigtige eller vildledende.
- (48) På grund af den stigende anvendelse af websteder, blogs og sociale medier er det vigtigt at præcisere, at udbredelse af urigtige eller vildledende oplysninger via internettet, herunder gennem sociale medier eller anonyme blogs, i denne forordning bør betragtes som værende på lige fod med udbredelse via mere traditionelle kommunikationskanaler.
- (49) Det er af afgørende betydning, at udstedere offentliggør intern viden for at undgå insiderhandel og sikre, at investorer ikke vildledes. Udstedere bør derfor være forpligtet til hurtigst muligt at offentliggøre intern viden. Denne forpligtelse kan imidlertid under særlige omstændigheder skade udstederens legitime interesser. Under sådanne omstændigheder bør en udsættelse af offentliggørelsen tillades, forudsat at det ikke er sandsynligt, at udsættelsen vil kunne vildlede offentligheden, og udstederen kan sikre, at denne viden behandles fortroligt. Udstederen er kun forpligtet til at offentliggøre intern viden, hvis vedkommende har ansøgt om eller har godkendt optagelse af det finansielle instrument til handel.

- (50) For så vidt angår anvendelsen af kravene vedrørende offentliggørelse af intern viden og udsættelse af sådan offentliggørelse som fastsat i denne forordning kan legitime interesser navnlig vedrøre følgende, ikkeudtømmende, omstændigheder: a) igangværende forhandlinger, eller dermed forbundne elementer, når disse forhandlinger resultater eller sædvanlige forløb må antages at blive påvirket af en offentliggørelse. Især i tilfælde af, at udstederens økonomiske overlevelsesmulighed er i alvorlig og overhængende fare, uden dog at falde ind under anvendelsesområdet for den gældende insolvenslovgivning, kan offentliggørelsen af oplysninger udsættes i en begrænset periode, når en sådan offentliggørelse i alvorlig grad vil bringe eksisterende og potentielle aktionærs interesser i fare ved at undergrave tilendebringelsen af konkrete forhandlinger med sigte på at sikre udstederens økonomiske genopretning på lang sigt; b) trufne beslutninger eller kontrakter udfærdiget af en udsteders ledelsesorgan, som skal godkendes af et andet af udstederens organer for at kunne træde i kraft, hvis en sådan udsteders organisation gør adskillelsen af disse organer påkrævet, forudsat at en offentliggørelse af oplysningerne inden en sådan godkendelse og en samtidig meddelelse om, at denne godkendelse endnu ikke er givet, vil være til fare for en korrekt vurdering af oplysningerne i offentligheden.
- (51) Endvidere skal forpligtelsen til at offentliggøre intern viden gælde deltagerne på emissionskvotemarkedet. For at undgå, at markedet udsættes for indberetninger, der ikke er nyttige, og for at fastholde omkostningseffektiviteten af den påtænkte foranstaltning forekommer det nødvendigt at begrænse de tilsynsmæssige konsekvenser af denne forpligtelse alene til de operatører i EU ETS, som i kraft af deres størrelse og aktiviteter med rimelighed kan forventes at kunne påvirke markedsprisen på emissionskvoter mærkbart, auktionsprodukter, der er baseret herpå, eller relaterede afledte finansielle instrumenter med forbindelse hertil og for at afgive bud på en auktion i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010. Kommissionen bør ved hjælp af en delegeret retsakt vedtage foranstaltninger til fastsættelse af en minimumstærskelværdi med henblik på anvendelsen af denne undtagelse. De oplysninger, der skal offentliggøres, bør vedrøre den offentliggørende parts fysiske virksomhed og ikke dennes planer eller strategier for handel med emissionsrettigheder, auktionsprodukter, der er baseret herpå, eller på relaterede afledte finansielle instrumenter. Hvis deltagerne på markedet for emissionskvoter allerede opfylder tilsvarende forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af intern viden, især i henhold til forordning (EU) nr. 1227/2011, må forpligtelsen til at offentliggøre intern viden vedrørende emissionskvoter ikke føre til overlapning med hensyn til obligatoriske offentliggørelser, som i væsentlig grad har samme indhold. Når det drejer sig om deltagere på emissionskvotemarkedet med aggregerede emissioner eller termisk effekt, der ligger under den fastsatte tærskel, fordi oplysningerne om deres fysiske virksomhed ikke betragtes som værende væsentlige for offentliggørelsen, bør det også anses for ikke at have en væsentlig indvirkning på markedsprisen på emissionskvoter, på de auktionsprodukter, der er baseret herpå, eller på relaterede afledte finansielle instrumenter. Sådanne deltagere på emissionskvotemarkedet bør dog være omfattet af forbuddet mod insiderhandel i forhold til alle andre oplysninger, de har adgang til, og som udgør intern viden.
- (52) For at beskytte offentlighedens interesser, bevare stabiliteten i det finansielle system og f.eks. undgå, at likviditetskriser i finansieringsinstitutter udvikler sig til solvenskriser grundet en pludselig tilbagetrækning af midler, kan det under særlige omstændigheder være hensigtsmæssigt at tillade udsættelse af offentliggørelsen af intern viden for kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter. Dette kan navnlig være tilfældet med oplysninger, der er afgørende for midlertidige likviditetsproblemer, hvor de har behov for at modtage lån fra centralbanken, herunder likviditetsstøtte i krisituationer, og hvor offentliggørelsen af oplysningerne ville få systemiske konsekvenser. Denne udsættelse bør være betinget af, at udstederen indhenter samtykke fra den relevante kompetente myndighed, og af, at det er tydeligt, at den bredere offentlige og økonomiske interesse i at udsætte offentliggørelsen vejer tungere end markedets interesse i at modtage de oplysninger, der er genstand for udsættelsen.
- (53) Hvad angår finansieringsinstitutter, navnlig når de modtager centralbanklån, herunder ydelse af likviditetsstøtte i krisituationer, bør vurderingen af, hvorvidt den pågældende viden er af systemisk betydning, og hvorvidt en udsættelse af offentliggørelsen vil være i offentlighedens interesse, foretages af den kompetente myndighed, om nødvendigt efter høring af den nationale centralbank, den makroprudentielle myndighed eller en eventuel anden relevant national myndighed.
- (54) Det bør klart forbydes at bruge eller forsøge at bruge intern viden til at handle for egen eller for tredjemands regning. Brug af intern viden kan ligeledes bestå i handel med emissionskvoter og derivater heraf og af bud i forbindelse med auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, som besiddes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, af personer, der er klar over, eller der burde være klar over, at den viden, de er i besiddelse af, er intern viden. Viden om markedsdeltagerens egne planer og handelsstrategier bør ikke anses for at være intern viden, selv om viden om en tredjemands planer og handelsstrategier kan udgøre intern viden.

- (55) Kravet om offentliggørelse af intern viden kan være belastende for små og mellemstore virksomheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på vækstmarkederne for SMV'er, på grund af omkostningerne ved at kontrollere oplysninger, de er i besiddelse af, og ved at søge juridisk bistand om, hvorvidt og hvornår oplysninger skal offentliggøres. Ikke desto mindre er hurtig offentliggørelse af intern viden af afgørende betydning for at sikre, at investorerne har tillid til disse udstedere. ESMA bør derfor kunne udstede retningslinjer, der kan hjælpe udstederne med at opfylde forpligtelsen til at offentliggøre intern viden uden at gå på kompromis med investorbekyttelsen.
- (56) Insiderlister er et vigtigt hjælpemiddel for tilsynsmyndighederne i forbindelse med undersøgelse af muligt markeds-misbrug, men nationale forskelle med hensyn til de oplysninger, der skal medtages på disse lister, pålægger udstederne unødige administrative byrder. De krævede datafelter til insiderlister bør derfor være ensartede for at reducere disse omkostninger. Det er vigtigt, at personer, der er opført på insiderlister, orienteres om denne omstændighed og dens betydning i henhold til nærværende forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽²⁾. Kravet om at føre og ajourføre insiderlister medfører administrative byrder specielt for udstederne på vækstmarkederne for SMV'er. Da de kompetente myndigheder er i stand til at føre effektivt tilsyn med markeds-misbrug uden at have disse lister til rådighed til enhver tid for disse udstedere, bør disse være undtaget fra denne forpligtelse for at reducere de administrative omkostninger, de pålægges gennem denne forordning. Sådanne udstedere bør dog på anmodning forsyne de kompetente myndigheder med en insiderliste.
- (57) Udarbejdelsen af lister, af udstederne eller andre personer, der handler på deres vegne eller for deres regning, over personer, der arbejder for dem i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden vis, og som har adgang til intern viden, der direkte eller indirekte vedrører udstederen, er en værdifuld foranstaltning til beskyttelse af markedets integritet. Sådanne lister kan hjælpe udstederne eller sådanne personer med at kontrollere strømmen af intern viden og dermed hjælpe dem med at forvalte deres tavshedspligt. Derudover kan sådanne lister også være et værdifuldt redskab for kompetente myndigheder til at kunne identificere personer, der har adgang til intern viden, samt den dato, hvor de fik adgang dertil. Adgang til intern viden, som direkte eller indirekte vedrører udstederen, blandt personer, der er opført på sådanne lister, berører ikke forbuddene fastlagt i denne forordning.
- (58) Større åbenhed om transaktioner, der udføres af personer med ledelsesansvar i et udstedende selskab og i givet fald af personer, som er tæt knyttet til førstnævnte, udgør en forebyggende foranstaltning mod markeds-misbrug, navnlig insiderhandel. Offentliggørelse af sådanne transaktioner, i det mindste på et individuelt grundlag, kan også være et vigtigt informationselement for investorerne. Det er nødvendigt at præcisere, at forpligtelsen til at offentliggøre sådanne transaktioner foretaget af ledende medarbejdere også omfatter pantsætning eller udlån af finansielle instrumenter, eftersom pantsætning af aktier kan medføre en betydelig og potentielt destabiliserende virkning for selskabet i tilfælde af en pludselig, uforudset afhændelse. Uden en offentliggørelse ville markedet ikke vide, at der var forhøjet risiko for f.eks. en fremtidig væsentlig forandring af aktieejerskabet, et forøget udbud af aktier på markedet eller et tab af stemmeret i det pågældende selskab. Af denne grund er der krav om indberetning i medfør af denne forordning, når pantsætningen af værdipapirer sker som en del af en større transaktion, i forbindelse med hvilken den ledende medarbejder pantsætter værdipapirerne som sikkerhed for at opnå kredit hos en tredjemand. Derudover er fuldstændig og ordentlig markeds-gennemsigtighed en forudsætning for markeds-aktørernes tillid og navnlig tilliden hos et selskabs aktionærer. Det er desuden nødvendigt at præcisere, at forpligtelsen til at offentliggøre sådanne transaktioner foretaget af ledende medarbejdere også omfatter transaktioner foretaget af en person, der udøver et skøn på vegne af den ledende medarbejder. Med henblik på at sikre en passende balance mellem graden af gennemsigtighed og antallet af indberetninger, der foretages til de kompetente myndigheder og gøres til genstand for offentliggørelse, indføres der i denne forordning tærskler, under hvilke transaktioner ikke skal indberettes.
- (59) Indberetning af transaktioner, som foretages af personer med ledelsesansvar, for deres egen regning eller af en nært tilknyttet person, er ikke kun værdifuld viden for markedsdeltagere, men udgør desuden endnu en måde, hvorpå de kompetente myndigheder kan føre tilsyn med markederne. Forpligtelsen til at foretage indberetning om transaktioner berører ikke forbuddene fastlagt i denne forordning.
- (60) Indberetning om transaktioner bør ske i overensstemmelse med bestemmelserne om overførsel af personoplysninger i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (se side 349 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markeds-misbrug (direktivet om markeds-misbrug) (se side 179 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (61) Personer med ledelsesansvar bør forbydes at handle inden offentliggørelsen af en foreløbig finansiel rapport eller en årsafslutningsrapport, som den pågældende udsteder er forpligtet til at offentliggøre i overensstemmelse med reglerne for den markedsplads, hvor udstederens aktier er optaget til handel eller med national ret, medmindre der er særlige og begrænsede omstændigheder, der kan begrunde, at udstederen giver personer med ledelsesansvar lov til at handle. En sådan tilladelse fra udstederens side berører ikke forbuddene fastlagt i denne forordning.
- (62) Det vil sikre et effektivt tilsyn, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne får effektive hjælpemidler og beføjelser og ressourcer. Derfor fastsætter denne forordning navnlig et sæt minimumsbeføjelser vedrørende tilsyn og undersøgelse, som medlemsstaternes kompetente myndigheder bør tillægges efter national ret. Disse beføjelser bør, når den nationale ret kræver det, udøves ved begæring til de kompetente retslige myndigheder. De kompetente myndigheder bør, når de udøver deres beføjelser i henhold til denne forordning, handle objektivt og upartisk og fortsat træffe deres beslutninger selvstændigt.
- (63) Virksomheder, der opererer på markedet, og alle økonomiske aktører bør også bidrage til markedets integritet. I denne forbindelse bør udpegelsen af én kompetent myndighed for markedsmisbrug ikke betyde, at der ikke kan være samarbejdsforbindelser eller ske uddelegering under den kompetente myndigheds ansvar mellem denne myndighed og virksomheder, der opererer på markedet, for at sikre et effektivt tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning. Når personer, der udarbejder eller udbreder investeringsanbefalinger eller anden information, som anbefaler eller foreslår en investeringsstrategi i et eller flere finansielle instrumenter, også handler for egen regning i sådanne instrumenter, bør de kompetente myndigheder blandt andet have mulighed for at anmode sådanne personer om eller kræve alle oplysninger, som er nødvendige for at fastslå, om de anbefalinger, der udarbejdes eller udbredes af den pågældende person, er i overensstemmelse med denne forordning.
- (64) Med henblik på at afsløre tilfælde af insiderhandel og markedsmanipulation er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret har mulighed for at få adgang til fysiske og juridiske personers lokaler med henblik på at beslaglægge dokumenter. Adgang til sådanne lokaler er nødvendig, når der er begrundet mistanke om, at der kan findes dokumenter og andre data med tilknytning til undersøgelsens genstand, og at de kan være relevante for bevisførelsen i en sag om insiderhandel eller markedsmisbrug. Desuden er adgang til sådanne lokaler nødvendig, når den person, over for hvem der er anmodet om oplysninger, helt eller delvis, undlader at efterkomme anmodningen, eller hvor der er rimelig grund til at formode, at en anmodning, hvis den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at dokumenter eller oplysninger, som anmodningen om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forvansket eller tilintetgjort. Hvis der i overensstemmelse med national ret er behov for en forudgående tilladelse fra den pågældende medlemsstats domstolsmyndighed, bør en sådan adgang først finde sted, når den forudgående tilladelse er indhentet fra domstolen.
- (65) Eksisterende optagelser af telefonsamtaler og fortegnelser over datatrafik fra investeringsselskaber, kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der gennemfører og dokumenterer gennemførelsen af transaktioner, såvel som eksisterende fortegnelser over telefon- og datatrafik fra telekommunikationsoperatører, udgør yderst vigtigt — og undertiden det eneste — bevismateriale, der kan afsløre og bevise insiderhandel og markedsmanipulation. Forteignelser over telefon- og datatrafik kan fastslå identiteten af en person, som er ansvarlig for videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, eller at personer har været i kontakt med hinanden på et bestemt tidspunkt, og at der er en forbindelse mellem to eller flere personer. De kompetente myndigheder bør derfor kunne kræve at få udleveret eksisterende optagelser af telefonsamtaler og fortegnelser over elektronisk kommunikation og datatrafik fra et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut i overensstemmelse med direktiv 2014/65/EU. Det er nødvendigt at have adgang til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik for at kunne tilvejebringe dokumentation for og undersøge spor i forbindelse med mulig insiderhandel og markedsmanipulation og dermed kunne afsløre og pålægge sanktioner for markedsmisbrug. For at indføre lige vilkår i Unionen hvad angår adgangen til fortegnelser over telefon- og datatrafik, der opbevares af telekommunikationsoperatører, eller de eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik, der opbevares af et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, bør de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret kunne kræve at få udleveret eksisterende fortegnelser over telefon- og datatrafik, der opbevares af telekommunikationsoperatører, i den udstrækning dette er tilladt i henhold til national ret, og eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik, som opbevares af et investeringsselskab, i tilfælde hvor der er begrundet mistanke om, at fortegnelserne vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være relevante for at bevise insiderhandel eller markedsmanipulation, der overtræder denne forordning. Adgangen til fortegnelser over telefon- og datatrafik, der opbevares af en telekommunikationsoperatør, omfatter ikke adgang til indholdet af talekommunikation via telefon.

- (66) Selv om denne forordning specificerer et sæt minimumsbeføjelser, som kompetente myndigheder bør have, skal disse beføjelser udøves inden for et komplet system af national lovgivning, som sikrer respekten for grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred. Medlemsstaterne bør med henblik på udøvelsen af disse beføjelser, som kan udmønte sig i alvorlige indgreb i retten til respekt for privat- og familieliv, hjemmet og kommunikation, have passende og effektive beskyttelsesmekanismer mod misbrug, for eksempel, hvor det er relevant, et krav om at opnå forudgående tilladelse fra en berørt medlemsstats domstolsmyndigheder. Medlemsstaterne bør give mulighed for, at kompetente myndigheder kan udøve sådanne indgribende beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for en ordentlig undersøgelse af alvorlige sager, hvor der ikke findes tilsvarende midler til reelt at opnå samme resultat.
- (67) Eftersom markedsmissbrug kan finde sted såvel på tværs af markeder som på tværs af landegrænser, bør de kompetente myndigheder være forpligtede til at samarbejde og udveksle oplysninger med andre kompetente myndigheder og tilsynsmyndigheder samt med ESMA, navnlig hvad angår undersøgelser, undtagen under ganske særlige omstændigheder. Hvis en kompetent myndighed er overbevist om, at markedsmissbrug finder sted eller har fundet sted i en anden medlemsstat eller påvirker finansielle instrumenter, der handles i en anden medlemsstat, skal den underrette den kompetente myndighed og ESMA. I tilfælde af markedsmissbrug med grænseoverskridende virkning bør ESMA være i stand til at koordinere undersøgelsen, hvis en af de involverede kompetente myndigheder anmoder om det.
- (68) Det er nødvendigt for kompetente myndigheder at have de nødvendige redskaber til at føre effektivt tilsyn med ordrebogen på tværs af markeder. Kompetente myndigheder kan i henhold til direktiv 2014/65/EU anmode om og modtage oplysninger fra andre kompetente myndigheder vedrørende ordrebogen med henblik på at bidrage til tilsynet med og afsløringen af markedsmanipulation på tværs af grænserne.
- (69) Med henblik på at sikre udveksling af oplysninger og samarbejde med myndigheder i tredjelande med hensyn til effektiv håndhævelse af denne forordning, skal de kompetente myndigheder indgå samarbejdsordninger med de tilsvarende myndigheder i tredjelande. Enhver overførsel af personoplysninger, der sker på grundlag af disse aftaler, bør være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾.
- (70) Solide rammebestemmelser for tilsyn og for den finansielle sektors forretningsførelse bør bygge på stærke tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsordninger. I den forbindelse bør tilsynsmyndighederne have tilstrækkelige beføjelser til at handle, og de bør kunne henholde sig til ens og stærke sanktionsordninger med afskrækkende virkning mod alle finansielle uregelmæssigheder, og sanktionerne bør håndhæves effektivt. De Larosièrere-gruppen har imidlertid vurderet, at ingen af disse elementer aktuelt er på plads. En evaluering af eksisterende beføjelser til at pålægge sanktioner og den praktiske anvendelse heraf med det formål at fremme konvergens af sanktioner i rækken af overvågningsaktiviteter blev udført i Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- (71) Der bør derfor ved denne forordning fastsættes sanktioner og andre administrative foranstaltninger for at sikre en fælles fremgangsmåde i medlemsstaterne og for at styrke den afskrækkende virkning af disse. Muligheden for forbud mod varetagelse af ledelsesmæssige funktioner i investeringsselskaber bør være til rådighed for den kompetente myndighed. Sanktioner, der pålægges i de konkrete sager, bør, hvor det er relevant, fastlægges under hensyntagen til faktorer som udlevering af eventuelle identificerede fortjenester, overtrædelsens grovhed og varighed, eventuelle skærpene eller formildende omstændigheder, nødvendigheden af, at bøder har afskrækkende virkning og, hvor det er relevant, indeholde en »rabat« for samarbejde med den kompetente myndighed. Især bør det faktiske beløb, der pålægges i bod i en konkret sag, kunne nå op på det maksimumsniveau, der er fastsat i denne forordning, eller på det højere niveau, der er fastsat i national ret, for meget alvorlige overtrædelser, mens der kan pålægges en bod, som ligger væsentligt under maksimumsniveauet ved mindre overtrædelser, eller hvis der indgås forlig. Denne forordning begrænser ikke medlemsstaternes mulighed for at fastsætte højere administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger.
- (72) Selv om intet forhindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om administrative såvel som strafferetlige sanktioner for samme overtrædelser, bør det ikke kræves, at de fastsætter bestemmelser om administrative sanktioner for de overtrædelser af denne forordning, som allerede er underlagt den nationale strafferet inden den 3. juli 2016. I overensstemmelse med national ret er medlemsstaterne ikke forpligtet til både at pålægge administrative og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

strafferetlige sanktioner for samme lovovertrædelse, men de kan gøre det, hvis dette er tilladt i henhold til national ret. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner snarere end administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning eller af direktiv 2014/57/EU bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser er henvist til de kompetente retslige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgning.

- (73) For at sikre at afgørelser, der træffes af kompetente myndigheder, har afskrækkende virkning på den brede offentlighed, bør de normalt offentliggøres. Offentliggørelsen af afgørelser er også et vigtigt redskab for de kompetente myndigheder til at informere markedsdeltagerne om, hvilken adfærd der betragtes som en overtrædelse af denne forordning, og til at fremme god adfærd blandt markedsdeltagerne. Hvis en sådan offentliggørelse medfører uforholdsmæssigt stor skade for de involverede personer, bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse i fare, bør den kompetente myndighed offentliggøre de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger anonymt i overensstemmelse med national ret, eller udsætte offentliggørelsen. De kompetente myndigheder bør have mulighed for ikke at offentliggøre sanktioner og andre administrative foranstaltninger, hvis en anonym eller udsat offentliggørelse anses for at være utilstrækkelig til at sikre, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare. De kompetente myndigheder bør heller ikke være forpligtet til at offentliggøre foranstaltninger, der anses for at være af mindre væsentlig karakter, og hvis offentliggørelse ikke ville stå mål med hensigten.
- (74) Informanter kan give de kompetente myndigheder nye oplysninger, som hjælper dem med at afsløre og pålægge sanktioner i tilfælde af insiderhandel og markedsmanipulation. Men rapportering af uregelmæssigheder («whistleblowing») kan hindres på grund af frygten for repressalier eller mangel på incitament. Indberetning af overtrædelser af denne forordning er nødvendig for at sikre, at en kompetent myndighed kan afsløre og pålægge sanktioner for markedsmisbrug. Der er behov for foranstaltninger vedrørende indberetning af uregelmæssigheder for at fremme afsløring af markedsmisbrug og for at sikre beskyttelse af og respekt for informantens og de anklagedes rettigheder. Denne forordning bør derfor sikre, at der er passende foranstaltninger til rådighed til at gøre det muligt for informanter at advare de kompetente myndigheder om mulige overtrædelser af denne forordning og beskytte dem mod repressalier. Medlemsstaterne bør kunne tilbyde økonomiske incitamenter til personer, der tilbyder relevante oplysninger om mulige overtrædelser af denne forordning. Informanter bør dog kun komme i betragtning til sådanne økonomiske incitamenter, hvis de forelægger nye oplysninger, som de ikke allerede er retligt forpligtet til at indberette, og hvor disse oplysninger medfører en sanktion for overtrædelse af denne forordning. Medlemsstaterne bør også sikre, at de ordninger for indberetning af uregelmæssigheder, som de implementerer, omfatter mekanismer, der giver tilstrækkelig beskyttelse af en anklaget, især med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger og procedurer, der sikrer den anklagede retten til et forsvar og til at blive hørt, inden der træffes en afgørelse, som vedrører ham, samt retten til at have adgang til effektive retsmidler for en domstol i forhold til en afgørelse, som vedrører ham.
- (75) Da medlemsstaterne har vedtaget lovgivning til gennemførelse af direktiv 2003/6/EF, og da de delegerede retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er grundlag for i denne forordning, bør vedtages, inden den foreslåede ramme kan anvendes fornuftigt, er det nødvendigt at udsætte gennemførelsen af de væsentlige bestemmelser i denne forordning i en tilstrækkelig periode.
- (76) Med henblik på at sikre en gnidningsløs overgang til forordningens ikrafttræden kan markedspraksisser, der eksisterer inden denne forordnings ikrafttræden, og som er accepteret af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003⁽¹⁾ ved anvendelsen af artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv 2003/6/EF, fortsat anvendes, forudsat at de er meddelt til ESMA inden for en fastsat frist indtil den kompetente myndighed har truffet en afgørelse vedrørende fortsættelsen af disse praksisser i overensstemmelse med denne forordning.
- (77) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret). Denne forordning skal følgelig fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper. Der skal navnlig, når denne forordning henviser til de bestemmelser, der gælder pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, samt bestemmelser eller kodekser vedrørende journalisthvervet, tages hensyn til disse frihedsrettigheder, som er garanteret i Unionen og i medlemsstaterne og anerkendt i henhold til artikel 11 i charteret og til andre relevante bestemmelser.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter (EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33).

- (78) De kompetente myndigheder bør for at øge gennemsigtigheden og sørge for en bedre informeret afvikling af sanktionsordningerne stille anonymiserede og aggregerede data til rådighed for ESMA på årsbasis. Disse data bør omfatte antallet af undersøgelser, der er åbnet, antallet af verserende sager samt antallet af sager, der er afsluttet i løbet af den pågældende periode.
- (79) Direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 regulerer behandling af personoplysninger, der udføres af ESMA inden for rammerne af denne forordning og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især de uafhængige myndigheder, der er af udpeget af medlemsstaterne. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i direktiv 95/46/EF. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger af ESMA bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001.
- (80) Denne forordning samt de delegerede retsakter, gennemførelsesretsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemførelsesmæssige tekniske standarder og retningslinjer, der vedtages i overensstemmelse hermed, berører ikke anvendelsen af Unionens konkurrenceregler.
- (81) For at præcisere kravene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår: udvidelse af undtagelsen fra forordningens anvendelsesområde for visse offentlige organer og centralbanker i tredjelande samt til visse udpegede offentlige organer i tredjelande, som har en sammenkøblingsaftale med Unionen, jf. artikel 25 i direktiv 2003/87/EF; de indikatorer for manipulerende adfærd, der er opført i bilag I til denne forordning; tærsklerne for bestemmelse af anvendelsen af forpligtelsen til offentliggørelse på deltagere på markedet for emissionskvoter; de betingelser, under hvilke der kan gives tilladelse til handel i en lukket periode; samt typen af visse transaktioner udført af personer med ledelsesansvar eller personer tæt på sådanne, der ville udløse underretningsforpligtelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (82) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til indberetning af overtrædelser af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for at præcisere procedurerne, herunder måder hvorpå der kan følges op på indberetninger, samt foranstaltninger til beskyttelse af personer, der arbejder i henhold til en ansættelseskontrakt og foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (83) Tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser bør sikre ensartede vilkår overalt i Unionen vedrørende anliggender, der er omfattet af denne forordning. Eftersom ESMA er et organ med højt specialiseret ekspertise, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt at overlade ESMA opgaven med at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der ikke indebærer politiske valg, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.
- (84) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA med henblik på at præcisere indholdet af de indberetninger, operatører af regulerede markeder, MHF'er og OHF'er skal foretage vedrørende de finansielle instrumenter, der er optaget til handel, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på deres handelssteder, og ESMA's indsamlingsmetode og -vilkår, offentliggørelse og vedligeholdelse af listerne over disse instrumenter; hvilke betingelser tilbagekøbsprogrammer og stabiliseringsforanstaltninger skal opfylde, herunder betingelser for handel, tids- og mængdebegrænsninger, offentliggørelses- og indberetningsforpligtelser samt prisbetingelser for stabiliseringen, vedrørende procedurerne, ordningerne og systemerne for handelssteder med det sigte at forebygge og afsløre markedsmissbrug og vedrørende de systemer og modeller, som benyttes af personer til at afsløre og indberette mistænkelige handelsordrer og transaktioner, og hensigtsmæssige ordninger, procedurer og registreringsforpligtelser i forbindelse med markedssonderingsprocessen, samt vedrørende de systemer og modeller, som benyttes af personer til at afsløre og indberette mistænkelige

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

handelsordrer og transaktioner, og vedrørende de tekniske ordninger for kategorier af personer med henblik på objektiv præsentation af information, der anbefaler en investeringsstrategi, og på afsløring af særinteresser eller interessekonflikter ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.

- (85) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. ESMA bør tildeles opgaven med at udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på forelæggelse for Kommissionen vedrørende offentliggørelsen af intern viden, formaterne for insiderlister og formaterne og proceduren for samarbejdet og informationsudvekslingen mellem de kompetente myndigheder indbyrdes og med ESMA.
- (86) Målet med denne forordning, nemlig at forhindre markedsmisbrug i form af insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden og markedsmanipulation, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (87) Da bestemmelserne i direktiv 2003/6/EF ikke længere er relevante eller tilstrækkelige, bør dette direktiv ophæves fra den 3. juli 2016. Kravene og forbuddene i denne forordning er snævert forbundne med dem i direktiv 2014/65/EU og bør derfor træde i kraft på nævnte direktivs ikrafttrædelsesdato.
- (88) Med henblik på korrekt anvendelse af denne forordning er det nødvendigt, at medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at deres nationale ret inden den 3. juli 2016 er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning vedrørende de kompetente myndigheder og deres beføjelser, administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, indberetning af overtrædelser og offentliggørelse af beslutninger.
- (89) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 10. februar 2012 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter et fælles regelsæt for insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden og markedsmanipulation samt for foranstaltninger til at forhindre markedsmanipulation (markedsmisbrug) for at sikre de finansielle markeders integritet i Unionen og forbedre investorbeskyttelsen og tilliden til disse markeder.

Artikel 2

Anvendelsesområde

- Denne forordning finder anvendelse på:
 - finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et sådant reguleret marked

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ EUT C 177 af 20.6.2012, s. 1.

- b) finansielle instrumenter, der er handlet på en MHF, optaget til handel på en MHF eller for hvilke, der er indgivet en anmodning om handel på en MHF
- c) finansielle instrumenter, der er handlet på en OHF
- d) finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af litra a), b) eller c), og hvis kurs eller værdi afhænger af eller har indvirkning på et af de i disse litraer omhandlede finansielle instrumenters kurs eller værdi, og som kan omfatte, men ikke er begrænset til, credit default swaps eller differencekontrakter.

Denne forordning finder ligeledes anvendelse i forbindelse med adfærd eller transaktioner, herunder bud, i forbindelse med auktioner på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked, over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, herunder når auktionsprodukterne ikke er finansielle instrumenter, i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010. Uden at dette berører særbestemmelser vedrørende bud afgivet i forbindelse med auktioner, finder krav eller forbud i denne forordning vedrørende handelsordrer anvendelse på sådanne bud.

2. Artikel 12 og 15 finder også anvendelse på:

- a) spotkontrakter vedrørende råvarer, som ikke er engrosenergi produkter, hvor transaktionen, handelsordren eller adfærden har eller må formodes at få eller skulle have en virkning på kursen eller værdien af et finansielt instrument, der er omhandlet i stk. 1
- b) typer af finansielle instrumenter, herunder derivatkontrakter eller derivatinstrumenter for kreditrisikooverførsel, hvor transaktionen, handelsordren, budet eller adfærden har eller må formodes at have en virkning på kursen eller værdien af spotkontrakter vedrørende råvarer, hvor kursen eller værdien afhænger af kursen eller værdien af disse finansielle instrumenter, og
- c) adfærd i forbindelse med benchmarks.

3. Denne forordning finder anvendelse på enhver transaktion, handelsordre eller adfærd i forbindelse med de finansielle instrumenter som omhandlet i stk. 1 og 2, uanset om denne transaktion, handelsordre eller adfærd finder sted på en markedsplads.

4. Forbuddene og kravene i denne forordning finder anvendelse på iværksatte eller undladte tiltag udført i Unionen eller i tredjelande vedrørende instrumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansielt instrument«: ethvert finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2014/65/EU
- 2) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU
- 3) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾
- 4) »finansieringsinstitut«: et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 5) »markedsoperatør«: en markedsoperatør som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/65/EU
- 6) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- 7) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: et multilateralt system som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- 8) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: et system eller en facilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- 9) »accepteret markedspraksis«: en specifik markedspraksis, der er accepteret af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 13
- 10) »markedsplads«: en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU
- 11) »SMV-vækstmarked«: et SMV-vækstmarked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 12), i direktiv 2014/65/EU
- 12) »kompetent myndighed«: en myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 22, medmindre andet er fastsat i denne forordning
- 13) »person«: en fysisk eller juridisk person
- 14) »råvare«: en råvare som defineret i artikel 2, nr. 1), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 ⁽¹⁾
- 15) »spotkontrakt vedrørende råvarer«: en kontrakt om levering af en råvare handlet på et spotmarked, som leveres straks, når transaktionen afvikles, samt en kontrakt om levering af en råvare, som ikke er et finansielt instrument, herunder fysisk afviklede terminkontrakter
- 16) »spotmarked«: et råvaremarked, hvor der sælges råvarer mod kontant betaling, som leveres straks, når transaktionen afvikles, samt andre ikkefinansielle markeder, såsom terminkontrakter for råvarer
- 17) »tilbagekøbsprogrammer«: handel med egne aktier i overensstemmelse med artikel 21-27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽²⁾
- 18) »algoritmisk handel«: algoritmisk handel som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 39), i direktiv 2014/65/EU
- 19) »emissionskvote«: en emissionskvote som beskrevet i punkt 11) i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- 20) »deltager på markedet for emissionskvoter«: enhver person, der indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, vedrørende emissionskvoter, eller auktionsprodukter baseret herpå eller andre derivater heraf, og for hvilke der ikke gælder en undtagelse i medfør af artikel 17, stk. 2, andet afsnit
- 21) »udsteder«: en retlig enhed underlagt privat eller offentlig ret, som udsteder eller stiller forslag om udstedelse af finansielle instrumenter, idet udstederen i tilfælde af aktiecertifikater, der repræsenterer finansielle instrumenter, er udstederen af det repræsenterede finansielle instrument
- 22) »engrosergiprodukt«: et engrosergiprodukt som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) nr. 1227/2011

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagerens som tredjemands interesser for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

- 23) »national regulerende myndighed«: en national regulerende myndighed som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) nr. 1227/2011
- 24) »råvarederivater«: råvarederivater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 30), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽¹⁾
- 25) »person med ledelsesansvar«: en person hos en udsteder, en deltager på markedet for emissionskvoter eller en enhed som omhandlet i artikel 19, stk. 10, som:
- a) er medlem af den enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, eller
 - b) en leder, der ikke af medlem af de i litra a) omhandlede organer, som har regelmæssig adgang til intern viden, der direkte eller indirekte vedrører enheden, og som har beføjelser til at træffe ledelsesmæssige beslutninger, der påvirker denne enheds fremtidige udvikling og forretningsmuligheder
- 26) »personer med nær tilknytning«:
- a) en ægtefælle eller en partner, som i overensstemmelse med national ret betragtes som sidestillet med en ægtefælle
 - b) børn over for hvem der består forsørgerpligt i overensstemmelse med national ret
 - c) familiemedlemmer, som har været medlem af samme husstand i mindst et år på datoen for den pågældende transaktion, eller
 - d) en juridisk person, trust eller ethvert partnerskab, hvis ledelsesansvar varetages af en person, der varetager ledelsesansvar eller af en person som omhandlet i litra a), b) eller c), eller som direkte eller indirekte er kontrolleret af en sådan person, eller som er etableret til fordel for en sådan person, eller hvis økonomiske interesser i betydelig grad er sammenfaldende med en sådan persons
- 27) »fortegnelser over datatrafik«: fortegnelser over trafikdata som defineret i artikel 2, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽²⁾
- 28) »person, der som led i sit erhverv organiserer eller gennemfører transaktioner«: en person, der som led i sit erhverv er involveret i modtagelsen og afgivelsen af handelsordrer eller i udførelsen af transaktioner med finansielle instrumenter
- 29) »benchmark«: enhver rentesats, ethvert indeks eller tal, der gøres tilgængeligt for offentligheden eller offentliggøres, og som fastsættes periodisk eller regelmæssigt, beregnes ved anvendelse af en formel ud fra eller på grundlag af værdien af et eller flere underliggende aktiver eller kurser, herunder skønsmæssige kurser, faktiske eller skønnede rentesatser eller andre værdier, eller undersøgelser, og som ligger til grund for fastsættelsen af det beløb, der skal betales under et finansielt instrument, eller værdien af et finansielt instrument
- 30) »market maker«: en prisstiller som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2014/65/EU
- 31) »stake-building«: erhvervelse af værdipapirer i en virksomhed, hvilket ikke udløser nogen retlig eller administrativ forpligtelse til at komme med en meddelelse om et overtagelsestilbud vedrørende denne virksomhed
- 32) »markedsdeltager, der videregiver viden«: en fysisk eller juridisk person, som falder ind under en af kategorierne i litra a)-d) i artikel 11, stk. 1 eller 2, og som videregiver viden i forbindelse med en markedssondering

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (se side 84 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

- 33) »højfrekvenshandel«: højfrekvenshandel som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i direktiv 2014/65/EU
- 34) »information vedrørende anbefaling af eller forslag om en investeringsstrategi«: information:
- i) udarbejdet af en uafhængig analytiker, et investeringsselskab, et kreditinstitut, andre personer, hvis primære virksomhed er at udarbejde investeringsanbefalinger, eller fysiske personer, der arbejder for dem i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden vis, som direkte eller indirekte giver udtryk for et bestemt investeringsforslag vedrørende et finansielt instrument, eller en udsteder, eller
 - ii) udarbejdet af andre end de i nr. i) omhandlede personer, som direkte foreslår en bestemt investeringsbeslutning vedrørende et finansielt instrument.
- 35) »investeringsanbefalinger«: information, der eksplicit eller implicit anbefaler eller foreslår en investeringsstrategi vedrørende ét eller flere finansielle instrumenter eller udstederne, herunder enhver udtalelse om den aktuelle eller fremtidige værdi af eller kurs på sådanne instrumenter, som er tiltænkt distributionskanaler eller offentligheden.
2. Med henblik på artikel 5 forstås ved:
- a) »værdipapirer«:
- i) aktier og andre værdipapirer svarende til aktier
 - ii) obligationer og andre tilsvarende gældsinstrumenter
 - iii) gældsinstrumenter, der kan konverteres eller ombyttes til aktier eller andre værdipapirer svarende til aktier.
- b) »tilsvarende instrumenter«: følgende finansielle instrumenter, herunder instrumenter, der ikke er optaget til handel eller handlet på en markedsplads, eller for hvilke der ikke er indgivet anmodning om optagelse til handel på en markedsplads
- i) kontrakter om eller rettigheder til tegning, køb eller salg af værdipapirer
 - ii) finansielle derivater baseret på værdipapirer
 - iii) hvis værdipapirerne er konvertible eller ombyttelige gældsinstrumenter, de værdipapirer, som disse konvertible eller ombyttelige gældsinstrumenter, kan konverteres eller ombyttes til
 - iv) instrumenter, der udstedes eller garanteres af udstederen af værdipapirerne eller garanten for disse værdipapirer, og hvis markedskurs sandsynligvis vil påvirke kursen på værdipapirerne væsentligt, eller omvendt
 - v) hvis værdipapirerne svarer til aktier, de aktier, som disse værdipapirer og alle andre værdipapirer, der svarer til disse aktier, repræsenterer
- c) »væsentlig distribution«: et første eller andet tilbud om værdipapirer, som adskiller sig fra almindelig handel, både hvad angår beløbet i værdi af de værdipapirer, der udbydes, og den salgsmetode, der skal anvendes
- d) »stabilisering«: køb eller tilbud om køb af værdipapirer, eller en transaktion i tilsvarende instrumenter, som gennemføres af et kreditinstitut eller et investeringsselskab som led i en væsentlig distribution af sådanne værdipapirer udelukkende for at støtte disse værdipapirers markedskurs i et forud fastsat tidsrum, som følge af et salgspres mod sådanne papirer

Artikel 4

Notifikationer og liste over finansielle instrumenter

1. Markedsoperatører af regulerede markeder og investeringsselskaber samt markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF anmelder omgående ethvert finansielt instrument til markedspladsens kompetente myndighed af ethvert finansielt instrument for hvilket, der er indgivet anmodning om optagelse til handel på deres handelssted, som er optaget til handel, eller som bliver handlet første gang.

De skal også anmelde til markedspladsens kompetente myndighed, når et finansielt instrument ophører med at blive handlet eller med at være optaget til handel, medmindre datoen, på hvilken det pågældende instrument ophører med at blive handlet eller med at være optaget til handel, er kendt og var meddelt i den første anmeldelse, foretaget i overensstemmelse med første afsnit.

Anmeldelser omhandlet i dette stykke skal, hvis det er hensigtsmæssigt, indeholde navne og identifikation på de pågældende finansielle instrumenter, samt den dato og det tidspunkt, hvor anmodningen om optagelse til handel blev indgivet, den dato og det tidspunkt, hvor de blev optaget til handel, og den dato og det tidspunkt, hvor den første handel blev indgået.

Markedsoperatører og investeringsselskaber videregiver også til markedspladsens kompetente myndighed de oplysninger, der er fastsat i tredje afsnit vedrørende finansielle instrumenter, for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel, eller som er optaget til handel inden den 2. juli 2014, og som stadig er optaget til handel eller handlet på denne dato.

2. Markedspladsens kompetente myndigheder videregiver straks anmeldelser, som de modtager i henhold til stk. 1, til ESMA. ESMA offentliggør straks disse anmeldelser på deres websted i form af en liste. ESMA ajourfører denne liste, så snart ESMA modtager en anmeldelse fra en af markedspladsens kompetente myndigheder. Listen medfører ingen begrænsning af denne forordnings anvendelsesområde.

3. Listen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) navne og identifikation på finansielle instrumenter, for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel, der er optaget til handel, eller der er blevet handlet første gang på regulerede markeder, MHF'er eller OHF'er
- b) datoen og tidspunktet for anmodningen om optagelse til handel eller optagelse til handel, optagelsen til handel eller for de første handler
- c) detaljer om de handelssteder, hvor disse finansielle instrumenter er genstand for en anmodning om optagelse til handel, optages til handel eller bliver handlet første gang
- d) datoen og tidspunktet, hvorpå de finansielle instrumenter ophører med at blive handlet eller med at være optaget til handel.

4. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastsætter:

- a) indholdet af de i stk. 1 omhandlede anmeldelser, og
- b) metoden til og betingelserne for indsamling, offentliggørelse og vedligeholdelse af den i stk. 3 omhandlede liste.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

5. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte frister, format og skabelon for anmeldelser i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 5

Fritagelse for tilbagekøbsprogrammer og stabilisering

1. Forbuddene i artikel 14 og 15 i denne forordning gælder ikke for handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer, hvis:

- a) de nærmere detaljer i programmet offentliggøres inden handelens start
- b) handlerne indberettes som en del af tilbagekøbsprogrammet til markedspladsens kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 3 og efterfølgende offentliggøres
- c) passende grænser med hensyn til kurs og volumen overholdes, og
- d) den gennemføres i overensstemmelse med de målsætninger, der er omhandlet i stk. 2, og de betingelser, der er fastsat i denne artikel og i de i stk. 6 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

2. For at kunne være omfattet af undtagelsen i stk. 1 skal et tilbagekøbsprogram have som sit eneste formål:

- a) at reducere en udsteders kapital
- b) at opfylde forpligtelser som følge af finansielle gældsinstrumenter, der kan konverteres til egenkapitalinstrumenter, eller
- c) at opfylde forpligtelser som følge af aktieoptionsprogrammer eller andre aktietildelinger til udstederens eller et dermed forbundet selskabs ansatte eller til medlemmer af deres administrative ledelses- eller tilsynsorganer.

3. For at kunne være omfattet af undtagelsen i stk. 1 skal udstederen indberette til den kompetente myndighed på den markedsplads, hvor aktierne er blevet optaget til handel eller er blevet handlet, alle transaktioner i forbindelse med tilbagekøbsprogrammer, herunder de oplysninger, der er fastsat i artikel 25, stk. 1 og 2, og artikel 26, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 600/2014.

4. Forbuddene i artikel 14 og 15 i denne forordning gælder ikke for handel med værdipapirer eller tilsvarende instrumenter til stabilisering af værdipapirer, hvis

- a) stabiliseringen gennemføres i et begrænset tidsrum
- b) hvis der offentliggøres relevante oplysninger om stabiliseringen, og den indberettes til markedspladsens kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 5
- c) hvis passende grænser med hensyn til kurs overholdes, og
- d) hvis denne handel overholder betingelserne for stabilisering som fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 6.

5. Med forbehold af artikel 23, stk. 1, underretter udstedere, udbydere eller enheder, der foretager stabilisering, uanset om de handler på sådanne personers vegne eller ej, markedspladsens kompetente myndighed om alle stabiliseringstransaktioner i detaljer senest ved afslutningen af den syvende daglige handelsperiode efter den dag, hvor disse transaktioner blev gennemført.

6. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at specificere de betingelser, som de i stk. 1 og 4 omhandlede tilbagekøbsprogrammer og stabiliseringsforanstaltninger skal overholde, herunder betingelser for handel, begrænsninger med hensyn til tid og volumen, offentliggørelses- og indberetningsforpligtelser samt kursvilkår.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 6

Undtagelse for aktiviteter, der vedrører pengepolitikken, styringen af den offentlige gæld og klimapolitikken

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på transaktioner, handelsordrer eller adfærd, der som led i en penge- eller valutakurspolitik eller styring af den offentlige gæld, gennemføres af:

- a) en medlemsstat
- b) medlemmerne af ESCB
- c) et ministerium, en myndighed eller et SPV-selskab i én eller flere medlemsstat(er) eller af en person, der handler på deres vegne
- d) i tilfælde af en medlemsstat, der er en forbundsstat, en af dennes delstater.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på transaktioner, handelsordrer eller adfærd, der foretages af Kommissionen eller andre officielt udpegede organer eller af en person, der handler på vegne heraf, som led i styringen af den offentlige gæld.

Denne forordning finder heller ikke anvendelse på transaktioner, handelsordrer eller adfærd, der gennemføres af:

- a) Unionen
- b) et SPV-selskab i én eller flere medlemsstater
- c) Den Europæiske Investeringsbank
- d) den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet
- e) den europæiske stabilitetsmekanisme
- f) et internationalt finansieringsinstitut oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at tilvejebringe finansiering og yde finansiell bistand til fordel for sine medlemmer, som oplever eller trues af alvorlige finansieringsproblemer.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på en medlemsstats, Kommissionens eller ethvert andet officielt udpeget organs aktiviteter eller på enhver person, der handler på deres vegne, som vedrører emissionskvoter, og som iværksættes i forbindelse med Unionens klimapolitik i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på en medlemsstats, Kommissionens eller ethvert andet officielt udpeget organs aktiviteter eller på enhver person, der handler på deres vegne, som iværksættes i forfølgelsen af Unionens fælles landbrugspolitik eller Unionens fælles fiskeripolitik i overensstemmelse med vedtagne retsakter eller med internationale aftaler, der er indgået i henhold til TEUF.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 vedrørende udvidelse af undtagelsen i stk. 1 til visse offentlige organer og centralbanker i tredjelande.

Kommissionen udarbejder og forelægger med henblik herpå Europa-Parlamentet en rapport senest den 3. januar 2016, hvori den internationale behandling af offentlige organer, som har ansvar for styringen af den offentlige gæld, eller som griber ind i denne, og af centralbanker i tredjelande vurderes.

Rapporten skal indeholde en komparativ analyse af behandlingen af disse organer og centralbanker inden for tredjelandes retlige rammer og de risikostyringsstandarder, der finder anvendelse på transaktioner, som disse organer og centralbanker indgår i i disse jurisdiktioner. Hvis det i rapporten, navnlig i forbindelse med den komparative undersøgelse, konkluderes, at det er nødvendigt at undtage disse tredjelandes centralbankers pengepolitiske forpligtelser fra forpligtelserne og forbuddene i denne forordning, udvider Kommissionen undtagelsen i stk. 1 til også at gælde for disse tredjelandes centralbanker.

6. Kommissionen tillægges endvidere beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 vedrørende udvidelse af undtagelsen i stk. 3 til visse udpegede offentlige organer og centralbanker i tredjelande, som har indgået en aftale med Unionen, jf. artikel 25 i direktiv 2003/87/EF.

7. Nærværende artikel finder ikke anvendelse på personer, der under en ansættelseskontrakt eller på anden vis arbejder for de i nærværende artikel omhandlede enheder, når disse personer direkte eller indirekte udfører transaktioner eller handelsordrer eller udviser adfærd for egen regning.

KAPITEL 2

INTERN VIDEN, INSIDERHANDEL, URETMÆSSIG VIDEREGIVELSE AF INTERN VIDEN OG MARKEDSMANIPULATION

Artikel 7

Intern viden

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning omfatter intern viden følgende typer af oplysninger:
 - a) specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere udstedere eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på de heraf afledte finansielle instrumenter
 - b) i forbindelse med råvarederivater, specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere sådanne derivater, eller som direkte vedrører afledte spotkontrakter vedrørende råvarer, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse derivater eller afledte spotkontrakter vedrørende råvarer, og hvor dette er oplysninger, der med rimelighed kan forventes at blive offentliggjort eller skal offentliggøres i overensstemmelse med retlige og administrative bestemmelser på EU-plan eller nationalt plan, markedsregler, kontrakt, praksis eller sædvane, vedrørende de relevante markeder for råvarederivater eller spotmarkeder
 - c) i forbindelse med emissionskvoter eller auktionsprodukter baseret herpå, specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere sådanne instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter

d) for personer, der har til opgave at udføre handelsordrer med finansielle instrumenter, er intern viden også viden, som formidles af en kunde og vedrører dennes endnu ikke udførte handelsordrer, som er præcis, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere udstedere eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter, kursen på relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer eller på de afledte finansielle instrumenter

2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses oplysninger som specifik viden, hvis de angiver en række forhold, der foreligger, eller som med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en hændelse, der er indtrådt eller som med rimelighed kan forventes at indtræde, hvis de er tilstrækkeligt præcise til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forholds eller den pågældende hændelses indvirkning på kurserne på de finansielle instrumenter eller de relaterede afledte finansielle instrumenter, relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer eller auktionsprodukterne baseret på emissionskvoter. I denne forbindelse kan, i tilfælde af en langvarig proces, som har til formål at frembringe, eller som resulterer i bestemte forhold eller en bestemt hændelse, disse forhold eller denne fremtidige hændelse samt også midlertidige skridt i den proces, der er forbundet med at frembringe eller resultere i disse fremtidige forhold eller denne fremtidige hændelse, betragtes som præcise oplysninger.

3. Et midlertidigt skridt i en langstrakt proces betragtes som at være intern viden, hvis det i sig selv opfylder kriterierne for intern viden som fastsat i denne artikel.

4. Ved anvendelsen af stk. 1 defineres viden, der, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på finansielle instrumenter, afledte finansielle instrumenter, relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer eller auktionsprodukter baseret på emissionskvoter, som viden en fornuftig investor antages at ville benytte som en del af grundlaget for dennes investeringsbeslutninger.

Hvad angår deltagere på emissionskvotemarkedet med aggregerede emissioner eller en nominal termisk effekt på eller under den tærskel, der er fastsat i henhold til artikel 17, stk. 2, andet afsnit, anses oplysninger om deres fysiske operationer for ikke at have væsentlig indvirkning på prisen på emissionskvoter og herpå baserede auktionsprodukter eller på afledte finansielle instrumenter.

5. ESMA udsteder retningslinjer med henblik på etablering af en vejledende og ikkeudtømmende liste over oplysninger, som med rimelighed kan forventes eller kræves offentliggjort i overensstemmelse med de lovgivnings- og reguleringsmæssige bestemmelser i EU-retten eller i national ret, markedsregler, kontrakt, praksis eller sædvane på de relevante markeder for råvarederivater eller spotmarkeder, jf. stk. 1, litra b). ESMA tager behørigt hensyn til disse markeders særlige karakteristika.

Artikel 8

Insiderhandel

1. Ved anvendelsen af denne forordning er der tale om insiderhandel, når en person er i besiddelse af intern viden og udnytter denne viden ved for egen regning eller for tredjemands regning direkte eller indirekte at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som den pågældende viden vedrører. Brug af intern viden ved at annullere eller ændre en handelsordre vedrørende et finansielt instrument, som oplysningerne vedrører, og hvor handelsordren blev afgivet, før den pågældende var i besiddelse af denne interne viden, betragtes også som at være insiderhandel. I forbindelse med auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, som besiddes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, omfatter brugen af intern viden ligeledes en persons afgivelse, ændring eller tilbagetrækning af et bud for egen regning eller for tredjemands regning.

2. Ved anvendelsen af denne forordning er der tale om anbefaling af en anden persons deltagelse i insiderhandel eller tilskyndelse til en anden persons deltagelse i insiderhandel, hvis personen er i besiddelse af intern viden og:

a) på grundlag af denne viden anbefaler andre at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som disse oplysninger vedrører, eller tilskynder vedkommende til at foretage en sådan erhvervelse eller afhændelse, eller

b) på grundlag af denne viden anbefaler andre at annullere eller ændre en handelsordre vedrørende et finansielt instrument, som oplysningerne vedrører, eller tilskynder vedkommende til at foretage en sådan annullering eller ændring.

3. Brug af de i stk. 2 omhandlede anbefalinger eller tilskyndelser udgør insiderhandel i den i denne artikel anvendte betydning, hvis den person, som gør brug af anbefalingen eller tilskyndelsen, ved eller burde vide, at den er baseret på intern viden.

4. Denne artikel finder anvendelse på enhver person, der er i besiddelse af intern viden som følge af:

- a) at være medlem af udstederens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer for deltageren på markedet for emissionskvoter
- b) at have kapitalinteresser i det udstedende selskab eller deltageren på markedet for emissionskvoter
- c) at have adgang til denne viden i kraft af ansættelse, erhverv eller funktioner, eller
- d) at deltage i kriminelle aktiviteter.

Denne artikel finder også anvendelse på enhver person, der besidder intern viden under andre forhold end dem, der er omhandlet i første afsnit, når den pågældende person ved eller burde vide, at det er intern viden.

5. Hvis en person er en juridisk person, finder denne artikel også anvendelse i overensstemmelse med national ret på fysiske personer, som deltager i beslutningen om at foretage erhvervelse, afhændelse, annullering eller ændring af en handelsordre for den pågældende juridiske persons regning.

Artikel 9

Lovlig adfærd

1. Med henblik på artikel 8 og 14 skal alene det forhold, at en juridisk person er eller har været i besiddelse af intern viden, ikke betragtes som, at denne person har gjort brug af denne viden og således har deltaget i insiderhandel på grundlag af en erhvervelse eller afhændelse, hvis denne juridiske person:

- a) har etableret, gennemført og opretholdt tilstrækkelige og effektive interne ordninger og procedurer, som effektivt sikrer, at hverken den fysiske person, der traf beslutning på dennes vegne om at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som oplysningerne vedrører, eller nogen anden fysisk person, som kan have haft nogen indflydelse på denne beslutning, var i besiddelse af den interne viden og
- b) ikke har opmuntret, anbefalet, tilskyndet eller på anden måde påvirket den fysiske person, som på den juridiske persons vegne erhvervede eller afhændede finansielle instrumenter, som den pågældende viden vedrører.

2. Med henblik på artikel 8 og 14 skal alene det forhold, at en person er i besiddelse af intern viden, ikke betragtes som, at denne person har gjort brug af denne viden og således har deltaget i insiderhandel på grundlag af en erhvervelse eller afhændelse, hvis personen:

- a) er market maker for det finansielle instrument, som den pågældende viden vedrører, eller er bemyndiget til at handle som modpart, og hvis erhvervelsen eller afhændelsen af finansielle instrumenter, som den pågældende viden vedrører, sker lovligt i forbindelse med den normale udøvelse af vedkommendes funktioner som market maker eller som modpart for det pågældende finansielle instrument, eller
- b) er bemyndiget til at udføre ordrer på vegne af tredjemænd, og erhvervelsen eller afhændelsen af de finansielle instrumenter, som handelsordren vedrører, sker for at udføre en sådan handelsordre på lovlig vis i forbindelse med den normale udøvelse af vedkommendes arbejde, erhverv eller funktioner.

3. Med henblik på artikel 8 og 14 skal alene det forhold, at en person er i besiddelse af intern viden, ikke betragtes som, at denne person har gjort brug af denne viden og således har deltaget i insiderhandel på grundlag af en erhvervelse eller afhændelse, hvis personen gennemfører en transaktion for at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, og denne transaktion gennemføres i forbindelse med afviklingen af en forpligtelse, som er forfalden, i god tro og uden overtrædelse af forbuddet mod insiderhandel, og

- a) denne forpligtelse hidrører fra en afgivet handelsordre eller en aftale, der er indgået, inden den pågældende person kom i besiddelse af intern viden, eller
- b) transaktionen er gennemført for at opfylde en retlig eller administrativ forpligtelse, der opstod, inden den pågældende person kom i besiddelse af intern viden.

4. Med henblik på artikel 8 og 14 skal alene det forhold, at en person er i besiddelse af intern viden, ikke betragtes som, at denne person har gjort brug af denne viden og således har deltaget i insiderhandel, hvis en sådan person har opnået denne viden i forbindelse med en offentlig overtagelse eller en fusion med en virksomhed og udelukkende anvender denne viden til at gå videre med denne fusion eller offentlige overtagelse, forudsat at al intern viden er offentliggjort eller på anden måde er ophørt med at være intern viden på tidspunktet for godkendelse af fusionen eller for accept af tilbuddet blandt denne virksomheds aktionærer.

Dette stykke finder ikke anvendelse på stake-building.

5. Med henblik på artikel 8 og 14 indebærer alene det forhold, at en person benytter sin egen viden om, at det er besluttet at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter i forbindelse med erhvervelsen eller afhændelsen af de pågældende finansielle instrumenter, ikke i sig selv brug af intern viden.

6. Uanset denne artikels stk. 1-5, kan der stadig betragtes som at være sket en overtrædelse af forbuddet mod insiderhandel i artikel 14, hvis den kompetente myndighed fastslår, at bevæggrunden til de pågældende handelsordrer eller transaktioner eller den pågældende adfærd var ulovlig.

Artikel 10

Uretmæssig videregivelse af intern viden

1. Med henblik på denne forordning foreligger der uretmæssig videregivelse af intern viden, hvis en person er i besiddelse af intern viden og videregiver denne viden til enhver anden person, medmindre videregivelsen sker som led i den normale udøvelse af arbejde, erhverv eller funktioner.

Dette stykke finder anvendelse på alle fysiske og juridiske personer i de situationer eller under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4.

2. Med henblik på denne forordning udgør videregivelse af de i artikel 8, stk. 2, omhandlede anbefalinger eller tilskyndelser uretmæssig videregivelse af intern viden i henhold til denne artikel, hvis den person, der videregiver anbefalingerne eller tilskyndelserne, er klar over, eller burde være klar over, at de er baseret på intern viden.

Artikel 11

Markedssonderinger

1. En markedssondering indebærer kommunikation af oplysninger forud for offentliggørelsen af en transaktion til én eller flere potentielle investorer med henblik på at vurdere potentielle investorers interesse i en mulig transaktion og de vilkår, der knytter sig hertil, såsom den potentielle størrelsesorden og kursfastsættelse, af:

- a) en udsteder
- b) en sekundær udbyder af et finansielt instrument, i en sådan mængde eller af en sådan værdi, at transaktionen adskiller sig fra almindelig handel og involverer en salgsmetode, som er baseret på den forudgående vurdering af de potentielle investorers potentielle interesse

- c) en deltager på markedet for emissionskvoter, eller
- d) en tredjemand, der handler på vegne af en person omhandlet i litra a), b), eller c) ovenfor eller for dennes regning.

2. Med forbehold af artikel 23, stk. 3, er der også tale om en markedssondering ved videregivelse af intern viden af en person, der agter at fremsætte et overtagelsestilbud vedrørende en virksomheds værdipapirer eller at foretage en fusion med en virksomhed, til de parter, der disponerer over værdipapirerne, forudsat at

- a) denne viden er nødvendig for at gøre det muligt for de parter, der disponerer over værdipapirerne, at danne sig en mening om, hvorvidt de er villige til at udbyde deres værdipapirer, og
- b) denne villighed hos de parter, der disponerer over værdipapirerne, til at udbyde deres værdipapirer med rimelighed kan siges at være nødvendig for beslutningen om at fremsætte overtagelsestilbuddet eller foretage fusionen.

3. En markedsdeltager, der videregiver viden, skal forud for gennemførelsen af markedssonderingen nøje overveje, hvorvidt denne markedssondering vil medføre videregivelse af intern viden. Den markedsdeltager, der videregiver viden, skal nedfælde sin konklusion og begrundelserne herfor på skrift. Vedkommende skal på anmodning forelægge disse skriftlige optegnelser for den kompetente myndighed. Denne forpligtelse gælder for hvert enkelt tilfælde af videregivelse af viden igennem hele markedssonderingens forløb. Markedsdeltageren, der videregiver viden, skal ajourføre de skriftlige optegnelser, der omhandles i dette stykke i overensstemmelse hermed.

4. Med henblik på artikel 10, stk. 1, anses videregivelse af intern viden, som er sket i forbindelse med en markeds-sondering, for at blive foretaget som led i den normale udøvelse af en persons arbejde, erhverv eller opgaver, hvis den markedsdeltager, der har videregivet viden, overholder nærværende artikels stk. 3 og 5.

5. Med henblik på stk. 4 skal den markedsdeltager, der videregiver viden, inden videregivelsen:

- a) indhente samtykke fra den person, der er modtager af markedssonderingen
- b) oplyse den person, der er modtager af markedssonderingen, om, at det er forbudt for vedkommende at udnytte denne viden eller forsøge at bruge denne viden ved for egen eller for tredjemands regning at erhverve eller afhænde, direkte eller indirekte, finansielle instrumenter, som denne viden vedrører
- c) oplyse den person, der er modtager af markedssonderingen, om, at det er forbudt for vedkommende at udnytte denne viden eller forsøge at udnytte denne viden ved at annullere eller ændre en handelsordre, som allerede er afgivet, på et finansielt instrument, som denne viden vedrører, og
- d) oplyse den person, der er modtager af markedssonderingen, om, at vedkommende ved at give samtykke til at modtage denne viden samtidig er forpligtet til at holde denne viden fortrolig.

Den markedsdeltager, der videregiver viden, skal udarbejde og ajourføre en optegnelse over alle oplysninger, som er videregivet til den person, der er modtager af markedssonderingen, herunder oplysninger videregivet i henhold til første afsnit, litra a)-d), og identiteten af de potentielle investorer, som oplysningerne er videregivet til, inklusive, men ikke begrænset til, de juridiske og fysiske personer, der handler på vegne af den potentielle investor, samt dato og tidspunkt for hver videregivelse. Den markedsdeltager, der videregiver viden, skal forelægge optegnelsen for den kompetente myndighed efter anmodning herom.

6. Når viden, der er videregivet i forbindelse med en markedssondering, ophører med at være intern viden ifølge den videregivende markedsdeltagers vurdering, skal den markedsdeltager, der videregiver viden, hurtigst muligt oplyse modtageren herom.

Den markedsdeltager, der videregiver viden, skal føre en fortegnelse over oplysninger, der er videregivet i henhold til dette stykke, og skal på anmodning forelægge den for den kompetente myndighed.

7. Uanset bestemmelserne i denne artikel skal den person, der er modtager af markedssonderingen, selv fastslå, om vedkommende er i besiddelse af intern viden, og hvornår vedkommende ophører med at være i besiddelse af intern viden.

8. Den markedsdeltager, der videregiver viden, skal opbevare de i denne artikel omhandlede fortegnelser i mindst fem år.

9. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge hensigtsmæssige ordninger, procedurer og registreringsforpligtelser for personer, der skal opfylde kravene fastsat i stk. 4, 5, 6 og 8.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere, hvilke systemer og indberetningsmodeller, personer skal benytte for at overholde kravene i denne artikels stk. 4, 5, 6 og 8, navnlig den præcise udformning af de optegnelser, der henvises til i stk. 4-8, samt de tekniske hjælpemidler til hensigtsmæssig kommunikation af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6, til den person, der er modtager af markedssonderingen.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. ESMA udsteder retningslinjer i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010, henvendt til personer, der er modtagere af markedssonderinger, vedrørende

- a) de faktorer, som sådanne personer skal tage højde for, når der videregives oplysninger til dem som led i en markeds-sondering, således at de kan fastslå, om disse oplysninger udgør intern viden
- b) de skridt, som sådanne personer skal tage, hvis der er videregivet intern viden til dem for at overholde denne forordnings artikel 8 og 10, og
- c) de optegnelser, som sådanne personer skal føre for at kunne dokumentere, at de har overholdt denne forordnings artikel 8 og 10.

Artikel 12

Markedsmanipulation

1. Ved anvendelsen af denne forordning omfatter markedsmanipulation følgende aktiviteter:

- a) indgåelse af en transaktion, afgivelse af en handelsordre eller anden adfærd, som:
 - i) giver eller antages at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller kursen på finansielle instrumenter, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter, eller

- ii) sikrer eller antages at sikre kursen på et eller flere finansielle instrumenter, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter på et unormalt eller kunstigt niveau

medmindre den person, som indgik en transaktion, udstedte en handelsordre eller deltog i enhver anden adfærd, godtgør, at en sådan transaktion, ordre eller adfærd er foretaget af lovlige årsager og er i overensstemmelse med en accepteret markedspraksis fastlagt i overensstemmelse med artikel 13

- b) indgåelse af en transaktion, afgivelse af en handelsordre eller enhver anden aktivitet eller adfærd, der påvirker eller antages at påvirke kursen på et eller flere finansielle instrumenter, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter, i forbindelse med hvilken der benyttes fingererede planer eller alle andre former for bedrag eller påfund
- c) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver eller antages at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller kursen på et finansielt instrument, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter, eller som sikrer eller antages at sikre kursen på et eller flere finansielle instrumenter, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter på et unormalt eller kunstigt højt niveau, herunder spredning af rygter, når den person, der har spredt dem, var eller burde have været klar over, at oplysningerne var urigtige eller vildledende
- d) videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller indberetning af urigtigt eller vildledende input vedrørende et benchmark, når personen, der stod for videregivelsen eller indberettede inputtet, var eller burde have været klar over, at det var urigtigt eller vildledende, eller enhver anden tilsvarende aktivitet, som manipulerer beregningen af et benchmark.

2. Følgende adfærd anses blandt andet for at være markedsmanipulation:

- a) adfærd, hvorved en person eller flere personer i fællesskab opnår en dominerende stilling over udbuddet af eller efterspørgslen efter et finansielt instrument, relaterede spotkontrakter vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter med den virkning eller antagelige virkning, at købs- og salgskurser påvirkes direkte eller indirekte, eller der skaber eller antages at skabe andre urimelige vilkår for transaktionen
- b) køb eller salg af finansielle instrumenter ved markedets åbnings- eller lukketid med den virkning eller antagelige virkning, at investorer, der handler på grundlag af de offentliggjorte kurser, herunder åbnings- og slutkurserne, vildledes
- c) afgivelse af handelsordrer til en markedsplads, herunder en eventuel annullering eller ændring heraf, ved hjælp af ethvert tilgængeligt handelsmiddel, herunder elektroniske midler som f.eks. algoritmiske handelsstrategier og højfrekvenshandelsstrategier, og som har en af de i stk. 1, litra a) eller b), omhandlede effekter ved:
 - i) at afbryde eller forsinke anvendelsen af markedspladsens handelssystem eller som antages at kunne gøre det
 - ii) at gøre det vanskeligere for andre personer at identificere reelle handelsordrer i forbindelse med markedspladsens handelssystem eller som antages at kunne gøre dette, f.eks. ved at afgive ordrer, som fører til overbelastning eller destabilisering af ordrebogen, eller
 - iii) at sende eller antages at ville sende et urigtigt eller vildledende signal om udbuddet af eller efterspørgslen efter eller kursen på et finansielt instrument, navnlig ved at igangsætte eller forstærke en tendens
- d) udnyttelse af lejlighedsvis eller regelmæssig adgang til de traditionelle eller elektroniske medier ved at udsende en meningstilkendegivelse om et finansielt instrument, relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter (eller indirekte om udstederen heraf) efter på forhånd at have erhvervet sig dele af det pågældende finansielle instrument, den relaterede spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter og ved senere at drage fordel af den måde, hvorpå de tilkendegivne holdninger påvirker kursen på instrumentet, den relaterede spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter, uden samtidig at have afsløret interessekonflikten over for offentligheden på korrekt og effektiv vis

- e) køb eller salg på det sekundære marked af emissionskvoter eller dermed relaterede derivater inden auktionen, der afholdes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, med den virkning, at auktionsprisen på auktionsprodukterne fastsættes på et unormalt eller kunstigt niveau, eller at budgiverne på auktionerne vildledes.
3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a) og b), og uden at det berører de former for adfærd, der er anført i stk. 2, definerer bilag I ikkeudtømmende indikatorer i tilknytning til anvendelse af fingerede planer eller andre former for bedrag eller påfund og ikkeudtømmende indikatorer i tilknytning til urigtige eller vildledende signaler og kurssikring.
4. Hvis en person som omhandlet i denne artikel er en juridisk person, finder denne artikel i overensstemmelse med national ret også anvendelse på fysiske personer, som deltager i beslutningen om at gennemføre aktiviteter for den pågældende juridiske persons regning.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 vedrørende specificering af de indikatorer, der er fastsat i bilag I, med henblik på at præcisere elementerne heri og tage højde for den tekniske udvikling på de finansielle markeder.

Artikel 13

Accepteret markedspraksis

1. Forbuddet i artikel 15 finder ikke anvendelse på aktiviteterne omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a), forudsat at den person, der indgår i en transaktion eller afgiver en handelsordre eller deltager i anden adfærd, godtgør, at denne transaktion, handelsordre eller adfærd er foretaget af lovlige årsager og i overensstemmelse med en accepteret markedspraksis som fastslået i henhold til denne artikel.
2. En kompetent myndighed kan fastlægge en accepteret markedspraksis, idet der tages højde for følgende kriterier:
- a) hvorvidt markedspraksis giver en betydelig grad af gennemsigtighed for markedet
 - b) hvorvidt markedspraksis i høj grad sikrer markedskræfternes funktion og et passende samspil mellem udbud og efterspørgsel
 - c) hvorvidt markedspraksis har en positiv indflydelse på markedets likviditet og effektivitet
 - d) hvorvidt markedspraksis tager hensyn til handelsmekanismen på det relevante marked og giver markedsdeltagerne mulighed for at reagere hensigtsmæssigt og rettidigt på den nye markedssituation, der skabes af den pågældende praksis
 - e) hvorvidt markedspraksis ikke indebærer fare for integriteten af direkte eller indirekte forbundne markeder, hvad enten de er regulerede eller ej, i det relevante finansielle instrument inden for Unionen
 - f) resultatet af enhver undersøgelse af den pågældende markedspraksis foretaget af en kompetent myndighed eller af en anden myndighed, navnlig en undersøgelse af, hvorvidt den pågældende markedspraksis har overtrådt regler eller forordninger med sigte på at forhindre markedsmissbrug eller adfærdskodekser, uanset om det vedrører det pågældende marked eller direkte eller indirekte hermed forbundne markeder i Unionen, og
 - g) de strukturelle karakteristika for det relevante marked, bl.a. hvorvidt det er reguleret, de pågældende typer af finansielle instrumenter, der handles, og markedsdeltagere, herunder omfanget af private investorers deltagelse på det relevante marked.

En markedspraksis, der er fastlagt af en kompetent myndighed som en accepteret markedspraksis på et bestemt marked, anses ikke for at være gældende på andre markeder, medmindre de kompetente myndigheder for disse andre markeder har accepteret den pågældende praksis i medfør af denne artikel.

3. Inden fastlæggelsen af en accepteret markedspraksis i overensstemmelse med stk. 2 skal den kompetente myndighed underrette ESMA og andre kompetente myndigheder om, at de agter at fastlægge en accepteret markedspraksis og fremlægge detaljerede oplysninger om den vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med kriterierne i stk. 2. En sådan underretning skal ske mindst tre måneder før den accepterede markedspraksis forventes at træde i kraft.

4. Inden for to måneder efter modtagelse af underretningen udarbejder ESMA en udtalelse til den underrettende kompetente myndighed med en vurdering af overensstemmelsen af hver enkelt accepteret markedspraksis med stk. 2 og med de regulermæssige tekniske standarder, der er vedtaget i henhold til stk. 7. ESMA vurderer, om fastlæggelsen af den accepterede markedspraksis ikke vil være en trussel mod markedstilliden til Unionens finansielle marked. Udtalelsen offentliggøres på ESMA's websted.

5. Såfremt en kompetent myndighed fastlægger en accepteret markedspraksis i modstrid med en udtalelse fra ESMA afgivet i overensstemmelse med stk. 4, skal denne myndighed inden for 24 timer efter fastlæggelsen af den accepterede markedspraksis offentliggøre en udtømmende redegørelse for sine motiver til at gøre dette på sit websted, herunder en begrundelse for, hvorfor den accepterede markedspraksis ikke udgør en trussel mod markedstilliden.

6. Hvis en kompetent myndighed finder, at en anden kompetent myndighed har fastlagt en accepteret markedspraksis, der ikke opfylder kriterierne fastsat i stk. 2, skal ESMA bistå de pågældende myndigheder med at nå frem til en aftale i overensstemmelse med dens beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Hvis de pågældende kompetente myndigheder ikke når frem til en aftale, kan ESMA træffe en beslutning i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til regulermæssige tekniske standarder med den nærmere procedure for fastlæggelse af en accepteret markedspraksis i henhold til stk. 2, 3 og 4, samt af betingelserne for bibeholdelse heraf, afvikling heraf eller ændring af betingelserne for accepten heraf.

ESMA forelægger disse udkast til regulermæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede regulermæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. De kompetente myndigheder gennemgår regelmæssigt og mindst hvert andet år den accepterede markedspraksis, som de har fastlagt, navnlig under hensyntagen til væsentlige ændringer af det relevante markedsmiljø, f.eks. ændringer af handelsregler eller markedsinfrastrukturer, med henblik på at beslutte, hvorvidt den skal bibeholdes eller afvikles, eller om betingelserne for accepten heraf skal ændres.

9. ESMA offentliggør på sit websted en liste over accepterede markedspraksisser med angivelse af de medlemsstater, i hvilke de finder anvendelse.

10. ESMA overvåger anvendelsen af de accepterede markedspraksisser og forelægger Kommissionen en årlig rapport om, hvorledes de finder anvendelse på de pågældende markeder.

11. De kompetente myndigheder forelægger accepterede markedspraksisser, som de har fastlagt inden den 2. juli 2014, for ESMA senest tre måneder efter ikrafttrædelsen af de i stk. 7 omhandlede regulermæssige tekniske standarder.

Accepterede markedspraksisser omhandlet i første afsnit af nærværende stykke finder fortsat anvendelse i den pågældende medlemsstat, indtil den kompetente myndighed har truffet beslutning om, hvorvidt en praksis skal videreføres efter ESMA's udtalelse i henhold til stk. 4.

Artikel 14

Forbud mod insiderhandel og uretmæssig videregivelse af intern viden

Det er forbudt personer:

- a) at deltage i eller forsøge at deltage i insiderhandel
- b) at anbefale, at en anden person deltager i insiderhandel eller at tilskynde en anden person til at deltage i insiderhandel, eller
- c) uretmæssigt at videregive intern viden.

Artikel 15

Forbud mod markedsmanipulation

Det er forbudt personer at deltage eller at forsøge at deltage i markedsmanipulation.

Artikel 16

Forebyggelse og afsløring af markedsmisbrug

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, skal fastlægge og opretholde effektive ordninger, systemer og procedurer, som tager sigte på at forebygge og afsløre insiderhandel, markedsmanipulation og forsøg på insiderhandel og markedsmanipulation, i overensstemmelse med artikel 31 og 54 i direktiv 2014/65/EU.

En person omhandlet i første afsnit skal omgående indberette handelsordrer og transaktioner, herunder en eventuel annullering eller ændring heraf, som kunne udgøre insiderhandel, markedsmanipulation eller forsøg på insiderhandel eller markedsmanipulation, til den kompetente myndighed på markedspladsen.

2. En person, der som led i sit erhverv organiserer eller gennemfører transaktioner, skal indføre og opretholde effektive ordninger, systemer og procedurer med henblik på at afsløre og indberette handelsordrer og transaktioner. Når den pågældende person har begrundet mistanke om, at en handelsordre eller transaktion vedrørende et finansielt instrument, hvad enten denne placeres eller afvikles på eller uden for en markedsplads, kunne udgøre insiderhandel, markedsmanipulation eller forsøg på insiderhandel eller markedsmanipulation, skal personen straks underrette den i stk. 3 omhandlede kompetente myndighed.

3. Med forbehold af artikel 22 er personer, der som led i deres erhverv organiserer eller udfører transaktioner, underlagt indberetningsreglerne i den medlemsstat, hvor de er registreret eller har deres hovedkvarter, eller, hvis der er tale om en afdeling, i den medlemsstat, hvor afdelingen ligger. Indberetningen sendes til den kompetente myndighed i denne medlemsstat.

4. De kompetente myndigheder, jf. stk. 3, der modtager indberetningen om mistænkelige ordrer og transaktioner, videresender straks sådanne oplysninger til de pågældende handelssteders kompetente myndigheder.

5. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til tekniske gennemførelsesstandarder til fastlæggelse af

- a) passende ordninger, systemer og procedurer, således at personer kan overholde kravene i stk. 1 og 2, og
- b) de indberetningsmodeller, personer skal benytte for at overholde kravene i stk. 1 og 2.

ESMA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2016.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 3

OPLYSNINGSKRAV

Artikel 17

Offentliggørelse af intern viden

1. En udsteder offentliggør hurtigst muligt intern viden, der direkte vedrører denne udsteder.

Udstederen sikrer, at den interne viden offentliggøres på en måde, som muliggør hurtig adgang til og en fuldstændig, korrekt og rettidig vurdering af denne viden i offentligheden og, hvor det er relevant, i den officielt udpegede mekanisme, der er omhandlet i artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽¹⁾. Udstederen må ikke kombinere videregivelse af intern viden til offentligheden med markedsføring af sine aktiviteter. En udsteder skal i en periode på mindst fem år lægge al intern viden, som den pågældende er forpligtet til at offentliggøre, ud på sit websted og løbende ajourføre den.

Denne artikel finder anvendelse på udstedere, som har anmodet om eller fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked i en medlemsstat eller, hvis et instrument udelukkende handles på en MHF eller på en OHF, udstedere, som har fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på en MHF eller en OHF, eller har anmodet om, at deres finansielle instrumenter optages til handel på en MHF i en medlemsstat.

2. En deltager på markedet for emissionskvoter skal effektivt og rettidigt offentliggøre intern viden vedrørende emissionskvoter, som den pågældende er i besiddelse af i forbindelse med sin virksomhed, herunder luftfartsaktiviteter som angivet i bilag I til direktiv 2003/87/EF eller anlæg i henhold til artikel 3, litra e), i nævnte direktiv, som den pågældende deltager, dennes moderselskab eller tilknyttede selskab ejer eller kontrollerer, eller for hvilken deltageren, dennes moderselskab eller tilknyttede selskab er driftsmæssigt ansvarlig, helt eller delvist. For så vidt angår anlæg skal en sådan offentliggørelse omfatte alle oplysninger af relevans for kapaciteten og udnyttelsen af anlæg, herunder planlagt eller ikkeplanlagt manglende tilgængelighed til sådanne anlæg.

Første afsnit finder ikke anvendelse på en deltager på emissionskvotemarkedet, hvis de anlæg eller luftfartsaktiviteter, som deltageren ejer, kontrollerer eller er ansvarlig for, i det foregående år har haft emissioner, som ikke oversteg en minimumstærskelværdi for kuldioxidækvivalent og, hvis der foregår forbrændingsaktiviteter, har haft en nominel termisk effekt, som ikke overskred en minimumstærskelværdi.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 til fastsættelse af en minimumstærskelværdi for kuldioxidækvivalent og en minimumstærskelværdi for nominel termisk effekt med henblik på anvendelsen af den fritagelse, der er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35, der præciserer den kompetente myndighed for indberetningerne i nærværende artikels stk. 4 og 5.

4. En udsteder eller en deltager på markedet for emissionskvoter kan på eget ansvar udsætte offentliggørelsen af intern viden, forudsat at alle de følgende betingelser er opfyldt:

- a) øjeblikkelig offentliggørelse antages at skade legitime interesser for udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

- b) udsættelse af offentliggørelsen antages ikke at vildlede offentligheden
- c) udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter er i stand til at sikre disse oplysningers fortrolighed.

I tilfælde af en langvarig proces, som foregår i faser, og som har til formål at frembringe, eller som resulterer i et bestemt forhold eller en bestemt hændelse, kan en udsteder eller en deltager på markedet for emissionskvoter på eget ansvar udsætte offentliggørelsen af intern viden, som vedrører denne proces, jf. første afsnits litra a), b) og c).

Hvis en udsteder eller en deltager på markedet for emissionskvoter har udsat offentliggørelsen af intern viden i henhold til dette stykke, skal den pågældende underrette den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed om, at offentliggørelsen af denne viden blev udsat, og forelægge en skriftlig redegørelse for, hvordan betingelserne fastsat i dette stykke er opfyldt, så snart denne viden er offentliggjort. Alternativt kan medlemsstaterne fastsætte, at optegnelse med en sådan redegørelse kun skal forelægges på den i stk. 3 specificerede kompetente myndigheds anmodning.

5. For at bevare stabiliteten i det finansielle system kan en udsteder, som er et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, på eget ansvar udsætte offentliggørelsen af intern viden, herunder viden, som vedrører et midlertidigt likviditetsproblem, og navnlig behovet for at modtage midlertidig likviditetsstøtte fra en centralbank eller en långiver i sidste instans, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) offentliggørelse af denne interne viden indebærer en risiko for at undergrave udstederens og det finansielle systems finansielle stabilitet
- b) det er i offentlighedens interesse at udsætte offentliggørelsen
- c) oplysningernes fortrolighed kan sikres, og
- d) den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed har godkendt udsættelsen på baggrund af, at betingelserne i litra a), b) og c) er opfyldt.

6. Med henblik på stk. 5, litra a)-d), skal en udsteder underrette den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed om, at vedkommende agter at udsætte offentliggørelsen af intern viden og fremlægge dokumentation for, at betingelserne i stk. 5, litra a), b) og c), er opfyldt. Den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed hører om nødvendigt den nationale centralbank eller den makroprudentielle myndighed, hvor en sådan er oprettet, eller alternativt følgende myndigheder:

- a) hvis udstederen er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 133, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾
- b) i tilfælde, andre end de i litra a) omhandlede, enhver anden national myndighed, der er ansvarlig for tilsyn med udstederen.

Den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed sikrer, at offentliggørelsen af intern viden kun udsættes i den periode, der er nødvendig af hensyn til offentlighedens interesse. Den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed skal mindst ugentligt evaluere, om betingelserne i stk. 5, litra a), b) og c), stadig er opfyldt.

Hvis den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed ikke godkender udsættelsen af offentliggørelsen af intern viden, skal udstederen omgående offentliggøre den interne viden.

Dette stykke finder anvendelse i tilfælde, hvor udstederen ikke beslutter at udsætte offentliggørelsen af intern viden i overensstemmelse med stk. 4.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Henvisning i dette stykke til den i stk. 3 specificerede kompetente myndighed sker med forbehold af dennes evne til at udøve sine funktioner på enhver af de måder, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1.

7. Hvis offentliggørelse af intern viden er blevet udsat i overensstemmelse med stk. 4 eller 5, og fortroligheden af den interne viden ikke længere kan sikres, skal udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter videregive denne viden til offentligheden så hurtigt som muligt.

Dette stykke omfatter situationer, hvor et rygte udtrykkeligt vedrører nogle interne oplysninger, hvis offentliggørelse er udsat i overensstemmelse med betingelserne i stk. 4 eller 5, når dette rygte er tilstrækkeligt præcist til at indikere, at fortroligheden af disse oplysninger ikke længere kan sikres.

8. Hvis en udsteder eller en deltager på markedet for emissionskvoter eller en person, der handler på dennes vegne eller for dennes regning, offentliggør intern viden til tredjemand som led i den normale udøvelse af opgaver, der følger af ansættelse, erhverv eller opgaver som omhandlet i artikel 10, stk. 1, skal vedkommende offentliggøre denne viden i sin helhed samtidig med, at den meddeles tredjemand, når dette sker bevidst, og hurtigt derefter, når det sker ubevidst. Dette gælder imidlertid ikke i tilfælde af, at den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt.

9. Intern viden, der vedrører en udsteder, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et vækstmarked for SMV'er, kan figurere på markedspladsens websted i stedet for på udstederens websted, hvis markedspladsen vælger at stille denne facilitet til rådighed for udstederne på det pågældende marked.

10. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de tekniske metoder til passende offentliggørelse af intern viden som omhandlet i stk. 1, 2, 8 og 9, og
- b) de tekniske metoder til at udsætte offentliggørelsen af intern viden, jf. stk. 4 og 5.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2016.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. ESMA udsteder retningslinjer med henblik på etablering af en vejledende og ikkeudtømmende liste over udsteders legitime interesser som omhandlet i stk. 4, litra a), og over situationer, i hvilke en udsættelse af offentliggørelse af intern viden sandsynligvis vil vildlede offentligheden, jf. stk. 4, litra b).

Artikel 18

Insiderlister

1. Udstedere eller personer, der handler på deres vegne og for deres regning, skal
 - a) udarbejde en liste over alle de personer, der har adgang til intern viden, og som arbejder for dem i henhold til en ansættelseskontrakt eller på anden måde udfører opgaver, hvorigennem de har adgang til intern viden, som f.eks. rådgivere, revisorer eller kreditvurderingsbureauer (insiderliste)
 - b) straks ajourføre insiderlisten i overensstemmelse med stk. 4, og
 - c) forelægge insiderlisten for den kompetente myndighed så hurtigt som muligt efter anmodning herom.

2. Udstedere eller personer, der handler på deres vegne eller for deres regning, skal tage alle rimelige skridt for at sikre, at en person på insiderlisten skriftligt anerkender de juridiske og lovgivningsmæssige pligter, der følger heraf, og er bekendt med de sanktioner, der er knyttet til insiderhandel, og uretmæssig videregivelse af intern viden.

Når en person, der handler på vegne af udstederen eller for dennes regning, påtager sig opgaven med at udarbejde og ajourføre insiderlisten, har udstederen fortsat det fulde ansvar for overholdelse af denne artikel. Udstederen bevarer til enhver tid retten til adgang til insiderlisten.

3. Insiderlisten skal som minimum indeholde:

- a) identiteten på enhver person, der har adgang til intern viden
- b) begrundelsen for at medtage denne person på insiderlisten
- c) dato og tidspunkt for, hvornår den pågældende fik adgang til intern viden, og
- d) datoen for udarbejdelsen af insiderlisten.

4. Udstedere eller enhver person, der handler på deres vegne eller for deres regning, skal ajourføre insiderlisten straks og angive datoen for ajourføringen i følgende tilfælde:

- a) hvis begrundelsen for at medtage en person, som allerede står på insiderlisten, ændres
- b) hvis der er en ny person, som får adgang til intern viden, og som det derfor er nødvendigt at tilføje på insiderlisten, og
- c) hvis en person ophører med at have adgang til intern viden.

Hver enkelt ajourføring skal præcisere datoen og tidspunktet for den ændring, som udløste ajourføringen.

5. Udstedere eller enhver person, der handler på deres vegne eller for deres regning, skal opbevare insiderlisten i en periode på mindst fem år, efter den er udarbejdet eller ajourført.

6. Udstedere, hvis finansielle instrumenter optages til handel på et vækstmarked for SMV'er, er fritaget for udarbejdelsen af en insiderliste, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) udstederen tager alle rimelige skridt for at sikre, at enhver person med adgang til intern viden anerkender de juridiske og lovgivningsmæssige pligter, der følger heraf, og er bekendt med de sanktioner, der er knyttet til insiderhandel, og uretmæssig videregivelse af intern viden, og
- b) udstederen på anmodning er i stand til at levere insiderlisten til den kompetente myndighed.

7. Denne artikel finder anvendelse på udstedere, som har anmodet om eller fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked i en medlemsstat eller, hvis et instrument udelukkende handles på en MHF eller en OHF, udstedere, som har fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på en MHF eller en OHF, eller har anmodet om, at deres finansielle instrumenter optages til handel på en MHF i en medlemsstat.

8. Denne artikels stk. 1-5 finder også anvendelse på:

- a) deltagere på markedet for emissionskvoter i forbindelse med intern viden om emissionskvoter, som opstår i forbindelse med den pågældende deltagers fysiske operationer

b) enhver auktionsplatform, auktionsholder og auktionstilsynsførende i forbindelse med auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, der besiddes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010.

9. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på fastlæggelse af det præcise format for insiderlister og formatet for ajourføring af insiderlister som omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2016.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 19

Ledende medarbejders transaktioner

1. Personer med ledelsesansvar og personer, der er nært knyttet til dem, skal underrette udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter og den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede kompetente myndighed:

a) for så vidt angår udstedere, om alle transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører aktier eller gældsinstrumenter fra den pågældende udsteder eller derivater eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed

b) for så vidt angår deltagere på markedet for emissionskvoter, om alle transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører emissionskvoter, auktionsprodukter baseret herpå eller dertil relaterede derivater.

En sådan underretning skal ske straks og senest tre arbejdsdage efter transaktionen.

Første afsnit finder anvendelse, når det samlede antal transaktioner har nået den i stk. 8 eller 9 fastsatte tærskel, alt efter tilfældet, inden for et kalenderår.

2. Med henblik på stk. 1, og med forbehold af medlemsstaternes ret til at fastsætte andre underretningsforpligtelser end dem, der er omhandlet i denne artikel, skal alle transaktioner, som gennemføres for egen regning af de i stk. 1 omhandlede personer, indberettes af disse personer til de kompetente myndigheder.

De regler, der gælder for indberetning, som de i stk. 1 omhandlede personer skal overholde, er dem, der gælder i den medlemsstat, hvor udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter er registreret. Indberetningen skal foretages senest tre arbejdsdage efter transaktionsdatoen til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat. Når udstederen ikke er registreret i en medlemsstat, foretages denne indberetning til den kompetente myndighed i hjemlandet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra i), i direktiv 2004/109/EF, eller i fravær heraf til markedspladsens kompetente myndighed.

3. Udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter sikrer, at oplysningerne, der indberettes i overensstemmelse med stk. 1, offentliggøres straks og senest tre arbejdsdage efter transaktionen på en måde, der muliggør hurtig adgang til oplysningerne på et ikkediskriminerende grundlag i overensstemmelse med de i artikel 17, stk. 10, litra a), omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

Udstederen eller deltageren på markedet for emissionskvoter skal anvende medier, der med rimelighed kan benyttes til effektiv videregivelse af oplysninger til offentligheden i hele Unionen og skal, hvor det er relevant, anvende den officielt udpegede mekanisme, der er omhandlet i artikel 21 direktiv 2004/109/EF.

Alternativt kan national ret fastsætte, at en kompetent myndighed selv offentliggør oplysningerne.

4. Denne artikel finder anvendelse på udstedere, som:

- a) har anmodet om eller fået tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på et reguleret marked, eller
- b) hvis et instrument udelukkende handles på en MHF eller en OHF, har givet tilladelse til, at deres finansielle instrumenter optages til handel på en MHF eller en OHF, eller har anmodet om, at deres finansielle instrumenter optages til handel på en MHF.

5. Udstedere og deltagere på markedet for emissionskvoter skal skriftligt underrette personer med ledelsesansvar om deres forpligtelser i henhold til denne artikel. Udstedere og deltagere på markedet for emissionskvoter skal udarbejde en liste over alle personer med ledelsesansvar og personer med nær tilknytning til dem.

Personer med ledelsesansvar skal skriftligt underrette personer med nær tilknytning til dem om deres forpligtelser i henhold til denne artikel og opbevare en kopi af denne underretning.

6. En indberetning af transaktioner som omhandlet i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:

- a) personens navn
- b) årsagen til indberetningen
- c) navnet på den pågældende udsteder eller på deltageren på markedet for emissionskvoter
- d) en beskrivelse og identifikatoren for det finansielle instrument
- e) transaktionens/transaktionernes art (f.eks. erhvervelse eller afhændelse) med angivelse af, om den/de er sket i forbindelse med gennemførelsen af aktieoptionsprogrammer eller de konkrete eksempler i stk. 7
- f) dato og sted for transaktionen/transaktionerne, og
- g) transaktionens/transaktionernes pris og mængde. Hvis der er tale om en pantsætning, hvor betingelserne fastsætter, at værdien ændrer sig, bør dette offentliggøres sammen med værdien på pantsætningsdatoen.

7. Som omhandlet i stk. 1 omfatter transaktioner, der skal indberettes, også følgende forhold:

- a) pantsættelse eller udlån af finansielle instrumenter af eller på vegne af en person med ledelsesansvar eller en person med nær tilknytning til en sådan person som omhandlet i stk. 1
- b) transaktioner foretaget af en person, der som led i sit erhverv organiserer eller gennemfører transaktioner, eller af en anden person med ledelsesansvar, eller en person med nær tilknytning til en sådan person som omhandlet i stk. 1, herunder de tilfælde, hvor der udøves skøn
- c) transaktioner gennemført i forbindelse med en livsforsikringspolice som defineret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾, og hvor
 - i) forsikringstageren er en person med ledelsesansvar eller en person med nær tilknytning til en sådan person som omhandlet i stk. 1

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- ii) investeringsrisikoen bæres af forsikringstageren, og
- iii) forsikringstageren har skønsmæssige beføjelser til at træffe beslutninger om investeringer, som vedrører konkrete instrumenter i den pågældende livsforsikringspolice, eller til at foretage transaktioner, som vedrører konkrete instrumenter i den pågældende livsforsikringspolice.

Ved anvendelsen af litra a) er det ikke nødvendigt at indberette en pantsætning eller en tilsvarende interesse i sikkerheden af finansielle instrumenter i forbindelse med indsættelse af de finansielle instrumenter på en depotkonto, medmindre og førend den pågældende pantsætning eller den anden interesse i sikkerheden udpeges som sikkerhed for en bestemt kreditfacilitet.

For så vidt som der i forsikringsaftalen pålægges forsikringstageren en forpligtelse til at indberette transaktioner i henhold til dette stykke, påhviler der ikke forsikringsselskabet indberetningspligt.

8. Stk. 1 finder anvendelse på alle efterfølgende transaktioner, når der er nået et samlet beløb på 5 000 EUR inden for et kalenderår. Tærsklen på 5 000 EUR beregnes ved at sammenlægge alle de i stk. 1 omhandlede transaktioner uden modregning.

9. En kompetent myndighed kan beslutte at hæve den i stk. 8 fastsatte tærskel til 20 000 EUR og skal forud for anvendelsen heraf underrette ESMA om sin beslutning om at indføre en højere tærskel samt om begrundelsen herfor med særlig henvisning til markedsvilkårene. ESMA offentliggør på sit websted listen over de gældende tærskler i henhold til denne artikel samt de begrundelser, de kompetente myndigheder har givet for disse tærskler.

10. Denne artikel finder også anvendelse på transaktioner udført af personer med ledelsesansvar inden for enhver auktionsplatform, auktionsholder og auktionstilsynsførende, som deltager i auktioner, der afholdes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, samt på personer med nær tilknytning til sådanne personer, for så vidt som deres transaktioner involverer emissionskvoter, derivater heraf eller auktionsprodukter, der er baseret herpå. Disse personer skal indberette deres transaktioner til auktionsplatformene, auktionsholderne og de auktionstilsynsførende, alt efter tilfældet, og til den kompetente myndighed, hvor auktionsplatformen, auktionsholderen eller den auktionstilsynsførende er registreret. De derved meddelte oplysninger offentliggøres af auktionsplatformene, auktionsholderne, de auktionstilsynsførende eller de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 3.

11. Med forbehold af artikel 14 og 15 må en person med ledelsesansvar hos en udsteder ikke foretage transaktioner for egen eller for tredjemands regning, direkte eller indirekte, som vedrører udstederens aktier eller gældsinstrumenter eller derivater eller andre finansielle instrumenter, der er knyttet hertil, i en lukket periode på 30 kalenderdage før offentliggørelsen af en foreløbig finansiell rapport eller en årsafslutningsrapport, som den pågældende udsteder er forpligtet til at offentliggøre i overensstemmelse med:

a) reglerne for den markedsplads, hvor udstederens aktier er optaget til handel, eller

b) national ret

12. Med forbehold af artikel 14 og 15 kan en udsteder tillade en person med ledelsesansvar hos udstederen at handle for egen regning eller for tredjemands regning i en lukket periode som omhandlet i stk. 11, enten:

a) efter afgørelse fra sag til sag grundet foreliggende særlige omstændigheder, som f.eks. alvorlige økonomiske vanskeligheder, der nødvendiggør et øjeblikkeligt aktiesalg, eller

b) grundet karakteren af den involverede handel, når det drejer sig om transaktioner under eller i forbindelse med en medarbejderaktie eller opsparingsordninger, kvalifikation til eller ret til andel i aktier eller transaktionsoverskud, når der ikke ændres på den egentlige ejers ret til det pågældende værdipapir.

13. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 for at specificere de omstændigheder, under hvilke en udsteder kan give tilladelse til handel i en lukket periode, jf. stk. 12, herunder omstændigheder, der vil blive anset for at være særlige, og de typer af transaktioner, der kan berettige tilladelsen til at handle.

14. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35, der præciserer de typer af transaktioner, som udløser den i stk. 1 omhandlede forpligtelse.

15. Med henblik på at sikre ensartet anvendelse af stk. 1 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende det format og den skabelon, hvori de i stk. 1 omhandlede oplysninger skal indberettes og offentliggøres.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 20

Investeringsanbefalinger og statistik

1. Personer, der udarbejder eller udbreder investeringsanbefalinger eller anden information, der anbefaler eller foreslår en investeringsstrategi, skal udvise rimelig omhu for at sikre, at oplysningerne fremsættes objektivt, og således at deres interesser eller interessekonflikter afsløres i forbindelse med de finansielle instrumenter, som oplysningerne vedrører.

2. Offentlige institutioner, der udsender statistikker eller prognoser, som kan have en væsentlig indvirkning på finansielle markeder, skal udsende disse på en objektiv og gennemsigtig måde.

3. Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af de tekniske betingelser for de personkategorier, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på en objektiv fremlæggelse af investeringsanbefalinger eller andre oplysninger med anbefalinger om eller forslag til en investeringsstrategi og afsløring af særlige interesser eller angivelse af interessekonflikter.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

De tekniske betingelser, der fastsættes i de i stk. 3 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder, finder ikke anvendelse på journalister, som er underlagt tilsvarende passende regulering i medlemsstaterne, herunder tilsvarende passende selvregulering, forudsat at denne regulering har virkninger, der svarer til virkningerne af de tekniske betingelser. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til denne tilsvarende passende regulering.

Artikel 21

Offentliggørelse eller udbredelse af oplysninger i medierne

Med henblik på artikel 10, artikel 12, stk. 1, litra c), og artikel 20 vurderes offentliggørelse eller udbredelse af oplysninger under hensyntagen til bestemmelserne om pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier samt de regler og kodekser, der styrer journalistik, hvis oplysningerne offentliggøres eller udbredes med henblik på journalistik eller andre ytringsformer i medierne, medmindre

a) de pågældende personer, eller personer med nær tilknytning til dem direkte eller indirekte drager fordel af eller opnår fortjeneste ved offentliggørelsen eller udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller

- b) offentliggørelsen eller udbredelsen sker med det formål at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller kursen på finansielle instrumenter.

KAPITEL 4

ESMA OG KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 22

Kompetente myndigheder

Uden at det påvirker retsmyndighedernes kompetence, udpeger hver medlemsstat en enkelt administrativ kompetent myndighed med henblik på anvendelsen af denne forordning. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen, ESMA og de andre kompetente myndigheder i de andre medlemsstater herom. Den kompetente myndighed sikrer, at bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på dens område, for så vidt angår alle aktiviteter, der gennemføres på dens område, samt aktiviteter, der gennemføres i udlandet vedrørende instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, for hvilke der er anmodet om optagelse til handel på et sådant marked, auktioneret på en auktionsplatform eller som handles på en MHF eller en OHF, eller for hvilke der er anmodet om optagelse til handel på en MHF, som driver virksomhed på dens område.

Artikel 23

De kompetente myndigheders beføjelser

1. De kompetente myndigheder skal udøve deres opgaver og beføjelser på en af følgende måder:
 - a) direkte
 - b) i samarbejde med andre myndigheder eller med markedsvirksomheder
 - c) under den kompetente myndigheds ansvar ved uddelegering til sådanne myndigheder eller til markedsvirksomheder
 - d) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.
2. I overensstemmelse med national lovgivning tillægges de kompetente myndigheder som minimum tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser til følgende:
 - a) at have adgang til ethvert dokument eller andre data i enhver form og få udleveret eller tage en kopi deraf
 - b) at anmode om eller kræve oplysninger fra enhver person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af handelsordrer eller udførelsen af de pågældende opgaver, og deres principaler, og om nødvendigt indkalde og høre en sådan person for at indhente oplysninger
 - c) i forbindelse med råvarederivater at anmode om oplysninger fra markedsdeltagere om relaterede spotmarkeder i henhold til standardiserede formater og have direkte adgang til børshandlernes systemer
 - d) at gennemføre kontrolbesøg og undersøgelser på andre steder end i fysiske personers private boliger
 - e) med forbehold af andet afsnit, at skaffe sig adgang til fysiske eller juridiske personers lokaler for at beslaglægge dokumenter og data i enhver form, når der er begrundet mistanke om, at dokumenter eller data vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være af relevans som bevis for et tilfælde af insiderhandel eller markedsmanipulation, der overtræder denne forordning.
 - f) at indbringe sager til strafferetlig forfølgelse
 - g) at kræve at få udleveret optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation eller fortegnelse over datatrafik hos investeringselskaber, kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter

- h) at kræve, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, at få udleveret fortegnelser over datatrafik hos en telekommunikationsoperatør, når der er begrundet mistanke om en overtrædelse, og når sådanne fortegnelser kan være af relevans for undersøgelsen af en overtrædelse af artikel 14, litra a) eller b), eller artikel 15
- i) at anmode om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver, eller begge dele
- j) at suspendere handelen med de pågældende finansielle instrumenter
- k) at kræve et midlertidigt stop for enhver praksis, som den kompetente myndighed mener, er i strid med denne forordning
- l) at nedlægge midlertidigt forbud mod udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed, og
- m) at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at offentligheden er korrekt informeret, f.eks. ved berigtigelse af urigtige eller vildledende offentliggjorte oplysninger, eller ved at stille krav om, at en udsteder eller en anden person, som har offentliggjort eller udbredt urigtige eller vildledende oplysninger, offentliggør en berigtigelse.

Hvis der i henhold til national ret er behov for en forudgående tilladelse til at skaffe sig adgang til fysiske eller juridiske personers lokaler som omhandlet i første afsnit, litra e), fra den pågældende medlemsstats retslige myndighed, udøves beføjelsen i det nævnte litra først, når den forudgående tilladelse er indhentet derfra.

3. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

Denne forordning berører ikke love eller administrative bestemmelser, som er vedtaget i relation til overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber, der er under tilsyn af de tilsynsmyndigheder, medlemsstaterne har udpeget i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, som indfører yderligere krav ud over kravene i denne forordning.

4. En person, der stiller oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i overensstemmelse med denne forordning, anses ikke for at have overtrådt nogen af de fortrolighedskrav, som måtte være fastlagt ved kontrakter, love eller administrative bestemmelser, og er ikke på nogen måde ansvarspådragende for personen, der foretager indberetningen.

Artikel 24

Samarbejde med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA ved anvendelsen af dette direktiv i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.
2. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne og formatet for udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2016.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 25

Pligt til at samarbejde

1. De kompetente myndigheder skal samarbejde med hinanden og ESMA, hvor det er nødvendigt, ved anvendelsen af denne forordning, medmindre en af undtagelserne i stk. 2 finder anvendelse. De kompetente myndigheder skal yde bistand til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og til ESMA. Navnlig skal de udveksle oplysninger uden unødigt forsinkelse og samarbejde om undersøgelses-, tilsyns- og håndhævelsesaktiviteter.

Forpligtelsen til at samarbejde og yde bistand i henhold til første afsnit gælder også for Kommissionen i forbindelse med udvekslingen af oplysninger vedrørende råvarer, der er landbrugsprodukter i henhold til bilag I til TEUF.

De kompetente myndigheder og ESMA samarbejder i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010, særlig artikel 35.

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 30, stk. 1, andet afsnit, har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser som omhandlet i nævnte artikel, sikrer de, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af denne forordning og forsyne andre kompetente myndigheder og ESMA med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA om anvendelsen af denne forordning.

2. En kompetent myndighed kan kun afslå at reagere på en anmodning om oplysninger eller en anmodning om at samarbejde om en undersøgelse under følgende særlige omstændigheder, hvor:

- a) kommunikationen af relevante oplysninger kunne bringe den pågældende medlemsstats sikkerhed i fare, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet
- b) efterkommelse af anmodningen kan forventes at få negativ indvirkning på medlemsstatens egne undersøgelser, håndhævelsesaktiviteter eller i givet fald en strafferetlig efterforskning
- c) der allerede er indledt en retssag vedrørende samme forhold og mod samme personer ved domstolene i den pågældende medlemsstat, eller
- d) disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i den pågældende medlemsstat.

3. De kompetente myndigheder og ESMA skal samarbejde med Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 ⁽¹⁾, og medlemsstaternes nationale regulerende myndigheder for at sikre en samordnet fremgangsmåde med hensyn til håndhævelsen af de relevante regler, hvor transaktioner, handelsordrer eller andre handlinger eller adfærd vedrører et eller flere finansielle instrumenter, der er omfattet af denne forordning, og også et eller flere engrosenergiprodukter, som er omfattet af artikel 3, 4 og 5 i forordning (EU) nr. 1227/2011. De kompetente myndigheder tager hensyn til de særlige forhold vedrørende definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1227/2011 og bestemmelserne i artikel 3, 4 og 5 i forordning (EU) nr. 1227/2011, når de anvender artikel 7, 8 og 12 i denne forordning i forbindelse med finansielle instrumenter, der vedrører engrosenergiprodukter.

4. De kompetente myndigheder leverer efter anmodning omgående alle oplysninger, der er nødvendige af hensyn til det i stk. 1 omhandlede formål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1).

5. Når en kompetent myndighed er overbevist om, at der foretages eller er blevet foretaget handlinger i strid med denne forordning på en anden medlemsstats område, eller at handlinger påvirker finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads i en anden medlemsstat, underretter den så nøjagtigt som muligt den anden medlemsstats kompetente myndighed og ESMA og, for så vidt angår engrosenergiprodukter, ACER herom. De kompetente myndigheder i de forskellige berørte medlemsstater skal høre hinanden og ESMA og, for så vidt angår engrosenergiprodukter, ACER om, hvilke relevante foranstaltninger der skal træffes, og underrette hinanden om vigtige forhold i sagens videre forløb. De skal samordne deres indsats med henblik på at undgå muligt dobbeltarbejde og overlappning ved anvendelsen af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i forhold til de grænseoverskridende tilfælde i overensstemmelse med artikel 30 og 31 og skal bistå hinanden ved håndhævelsen af deres beslutninger.

6. Den kompetente myndighed i én medlemsstat kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrol eller undersøgelser på stedet.

En anmodende kompetent myndighed kan underrette ESMA om enhver anmodning som omhandlet i første afsnit. ESMA varetager i tilfælde af en kontrol eller undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser samordningen i forbindelse hermed, hvis en af de kompetente myndigheder anmoder herom.

Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at foretage et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse, kan den tage et af følgende skridt:

- a) selv foretage kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- b) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til at deltage i et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse
- c) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til selv at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- d) udpege revisorer eller andre sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kan også samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder med henblik på at lette inddrivelsen af bøder.

7. Uden at det berører artikel 258 i TFEU, kan en kompetent myndighed, hvis anmodning om oplysninger eller bistand i overensstemmelse med stk. 1, 3, 4 og 5 ikke efterkommes inden for en rimelig frist, eller hvis anmodning om oplysninger eller bistand afvises, indbringe afvisningen eller den manglende efterkommelse for ESMA inden for en rimelig frist.

I disse tilfælde kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. De kompetente myndigheder skal samarbejde og udveksle oplysninger med de relevante nationale og tredjelandsmyndigheder, der er ansvarlige for de relaterede spotmarkeder, når de har begrundet mistanke om, at der finder eller har fundet handlinger sted, som udgør insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden eller markedsmanipulation, der overtræder denne forordning. Et sådant samarbejde skal sikre et samlet overblik over de finansielle markeder og spotmarkeder og skal give mulighed for at afsløre og pålægge sanktioner for markedsmissbrug på tværs af markedet og landegrænserne.

I forbindelse med emissionsrettigheder sikres samarbejdet og udvekslingen af viden som omhandlet i første afsnit også med:

- a) auktionsplatformen, for så vidt angår auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, der besiddes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, og

- b) kompetente myndigheder, registeradministratorer, herunder den centrale administrator og andre offentlige organer, som har til opgave at overvåge overholdelse inden for rammerne af direktiv 2003/87/EF.

ESMA skal spille en støttende og koordinerende rolle med hensyn til samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og tredjelande. De kompetente myndigheder skal, når det er muligt, indgå samarbejdsaftaler med tredjelandes tilsynsmyndigheder, som er ansvarlige for de relaterede spotmarkeder i overensstemmelse med artikel 26.

9. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne og formatet for udvekslingen af de oplysninger og den bistand, der er omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2016.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 26

Samarbejde med tredjelande

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder indgår, hvor det er nødvendigt, samarbejdsaftaler med tilsynsmyndigheder i tredjelande om udveksling af oplysninger med tredjelandenes tilsynsmyndigheder og håndhævelse af de i denne forordning fastsatte forpligtelser i tredjelande. Disse samarbejdsaftaler skal som minimum sikre en effektiv udveksling af oplysninger, som gør det muligt for de kompetente myndigheder at udøve deres funktioner i henhold til denne forordning.

En kompetent myndighed skal underrette ESMA og de andre kompetente myndigheder, når den påtænker at indgå en sådan aftale.

2. Når det er muligt, fremmer og koordinerer ESMA udviklingen af samarbejdsaftaler mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og de relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande.

Med henblik på at sikre konsekvent harmonisering af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der indeholder en dokumentskabelon til samarbejdsaftaler, som skal anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, når det er muligt.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Beføjelsen til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Når det er muligt, fremmer og koordinerer ESMA også udvekslingen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder af oplysninger, der er modtaget fra tilsynsmyndigheder i tredjelande, og som kan være relevante, når der skal træffes foranstaltninger i henhold til artikel 30 og 31.

3. De kompetente myndigheder kan kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande, hvis de videregivne oplysninger er omfattet af en tavshedspligt, som mindst er ækvivalent med den, der er fastsat i artikel 27. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

*Artikel 27***Tavshedspligt**

1. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i overensstemmelse med denne forordning, er underlagt den i stk. 2 og 3 omhandlede tavshedspligt.
2. Alle oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, der vedrører forretnings- eller driftsmæssige vilkår og andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som værende fortrolige og underlægges krav om tavshedspligt, undtagen når den kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne bliver kommunikeret, erklærer, at disse oplysninger kan videregives, eller når videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag.
3. Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed, eller for enhver myndighed eller virksomhed, der opererer på markedet, og til hvem den kompetente myndighed har uddelegeret sine beføjelser, herunder revisorer og eksperter, med hvem den kompetente myndighed har indgået kontrakt. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er hjemmel dertil i medfør af EU-ret eller national ret.

*Artikel 28***Databeskyttelse**

For så vidt angår medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning, skal de kompetente myndigheder udføre deres opgaver i forbindelse med denne forordning i overensstemmelse med de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører direktiv 95/46/EF. Hvad angår ESMA's behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse.

Personoplysninger må højst opbevares i fem år.

*Artikel 29***Videregivelse af personoplysninger til tredjelande**

1. En medlemsstats kompetente myndighed kan videregive personoplysninger til et tredjeland, forudsat at kravene i direktiv 95/46/EF er opfyldt, og udelukkende med udgangspunkt i enkeltsager. Den kompetente myndighed skal sikre sig, at videregivelsen er nødvendig for anvendelsen af denne forordning, og at tredjelandet ikke videregiver oplysningerne til et andet tredjeland, medmindre der er givet udtrykkelig skriftlig tilladelse dertil, og at tredjelandet overholder de betingelser, der er fastsat af medlemsstatens kompetente myndighed.
2. Den kompetente myndighed i en medlemsstat må kun videregive personoplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, til en tilsynsmyndighed i et tredjeland, hvis den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat har fået en udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der overførte oplysningerne, og når oplysningerne i givet fald videregives udelukkende til de formål, til hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse.
3. En samarbejdsaftale, der danner grundlag for udvekslingen af personoplysninger, skal være i overensstemmelse med de nationale love eller administrative bestemmelser, der gennemfører direktiv 95/46/EF.

KAPITEL 5

ADMINISTRATIVE FORANSTALTNINGER OG SANKTIONER*Artikel 30***Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger**

1. Uden at det berører nogen strafferetlige sanktioner, og uden at det berører kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser i henhold til artikel 23, fastsætter medlemsstaterne i overensstemmelse med nationale bestemmelser om, at kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge passende administrative sanktioner og træffe andre passende administrative foranstaltninger vedrørende som minimum følgende overtrædelser:
 - a) overtrædelser af artikel 14 og 15, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1, 2, 4, 5 og 8, artikel 18, stk. 1-6, artikel 19, stk. 1, 2, 3, 5, 6, 7 og 11, og artikel 20, stk. 1, og

- b) manglende samarbejde ved eller samtykke til en undersøgelse eller et kontrolbesøg eller en anmodning herom, som omhandlet i artikel 23, stk. 2.

Medlemsstaterne kan senest den 3. juli 2016 beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i første afsnit, hvis overtrædelserne omhandlet i nævnte afsnits litra a) eller b) allerede er genstand for strafferetlige sanktioner i deres nationale ret. Hvis de beslutter dette, skal medlemsstaterne i detaljer underrette Kommissionen og ESMA om de relevante dele af deres strafferet.

Medlemsstaterne skal senest den 3. juli 2016 i detaljer underrette Kommissionen og ESMA om de i første og andet afsnit omhandlede bestemmelser. De giver straks Kommissionen og ESMA meddelelse om eventuelle senere ændringer heraf.

2. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelser til mindst at pålægge følgende administrative sanktioner eller at træffe følgende administrative foranstaltninger i tilfælde af de i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede overtrædelser:

- a) en retsafgørelse, hvori det pålægges personen, der er ansvarlig for overtrædelserne, at bringe den udviste adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan adfærd
- b) udlevering af et beløb svarende til den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået, som følge af overtrædelserne, for så vidt at dette kan beregnes
- c) en offentlig advarsel, hvori den person, som er ansvarlig for overtrædelserne, og overtrædelsernes art nævnes
- d) inddragelse eller suspension af et investeringselskabs tilladelse
- e) et midlertidigt forbud for en person med ledelsesansvar i et investeringselskab eller en anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelserne, mod at varetage ledelsesfunktioner i investeringselskaber
- f) i tilfælde af gentagne overtrædelser af artikel 14 eller 15, et permanent forbud for en person med ledelsesansvar i et investeringselskab eller en anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelserne, mod at varetage ledelsesfunktioner i investeringselskaber
- g) et midlertidigt forbud for en person med ledelsesansvar i et investeringselskab eller en anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig for overtrædelserne, mod at handle for egen regning
- h) maksimale administrative bøder på op til tre gange den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelserne, såfremt dette kan beregnes
- i) for fysiske personer, maksimale administrative bøder på mindst:
- i) for overtrædelser af artikel 14 og 15: 5 000 000 EUR, eller i medlemsstater, som ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014
- ii) for overtrædelser af artikel 16 og 17: 1 000 000 EUR, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014 og
- iii) for overtrædelser af artikel 18, 19 og 20: 500 000 EUR, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014, og

- j) for juridiske personer, maksimale administrative bøder på mindst:
- i) for overtrædelser af artikel 14 og 15: 15 000 000 EUR eller 15 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i henhold til det seneste regnskab, som ledelsesorganet har godkendt, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014
 - ii) for overtrædelser af artikel 16 og 17: 2 500 000 EUR eller 2 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i henhold til det seneste regnskab, som ledelsesorganet har godkendt, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014, og
 - iii) for overtrædelser af artikel 18, 19 og 20: 1 000 000 EUR, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014.

Henvisninger til den kompetente myndighed i dette stykke sker med forbehold af dennes evne til at udøve sine funktioner på alle de måder, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1.

Med henblik på første afsnit, litra j), nr. i) og ii), hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab, som skal udarbejde konsoliderede regnskaber i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante regnskabsdirektiver, Rådets direktiv 86/635/EØF ⁽²⁾ for banker og Rådets direktiv 91/674/EØF ⁽³⁾ for forsikringsselskaber, ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder i henhold til national ret har andre sanktionsbeføjelser ud over de i stk. 2 omhandlede, og kan fastsætte strengere sanktioner end dem, der er fastsat i nævnte stykke.

Artikel 31

Udøvelse af tilsynsbeføjelser og pålæggelse af sanktioner

1. Medlemsstaterne skal ved fastsættelsen af arten og niveauet af administrative sanktioner sikre, at de kompetente myndigheder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder eventuelt:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den for overtrædelsen ansvarlige persons grad af ansvar
- c) den for overtrædelsen ansvarlige persons finansielle styrke, f.eks. med udgangspunkt i en juridisk persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst
- d) den for overtrædelsen ansvarlige persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt dette kan beregnes
- e) den for overtrædelsen ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det strider imod hensynet til at sikre udlevering af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

- f) tidligere overtrædelser begået af den for overtrædelsen ansvarlige person, og
- g) foranstaltninger, som den for overtrædelsen ansvarlige person træffer for at forhindre en gentagelse heraf.

2. I udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger efter artikel 30 samarbejder de kompetente myndigheder for at sikre, at udførelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser og de administrative sanktioner, som de pålægger, og de andre administrative foranstaltninger, som de træffer, er effektive og hensigtsmæssige efter denne forordning. De samordner deres indsats i overensstemmelse med artikel 25 med henblik på at undgå dobbeltarbejde og overlapning ved udøvelsen af deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, og når de pålægger administrative sanktioner i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 32

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive mekanismer, der gør det muligt at fremme indberetning af faktiske eller mulige overtrædelser af denne forordning til de kompetente myndigheder.
2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger
 - b) i forbindelse med deres ansættelse, passende beskyttelse af personer, som arbejder i henhold til en ansættelseskontrakt, der indberetter overtrædelser, eller som beskyldes for overtrædelser, mod repressalier, diskrimination eller andre former for uretfærdig behandling, og
 - c) beskyttelse af personoplysninger, både hvad angår den person, der indberetter overtrædelsen, og den fysiske person, som angiveligt begik overtrædelsen, herunder beskyttelse med hensyn til at bevare fortroligheden af deres identitet i alle faser af proceduren, med forbehold af videregivelse af oplysninger, der er påkrævet i henhold til national ret i forbindelse med undersøgelse eller efterfølgende retssager.
3. Medlemsstaterne skal stille krav om, at arbejdsgivere, der udfører aktiviteter, som er reguleret for så vidt angår finansielle tjenester, har indført passende interne procedurer, således at deres ansatte kan indberette overtrædelser af denne forordning.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om økonomiske incitamentter til personer, der tilbyder relevante oplysninger om mulige overtrædelser af denne forordning, som kan tildeles i overensstemmelse med national ret, hvis disse personer ikke har andre eksisterende retlige eller kontraktmæssige forpligtelser til at indberette sådanne oplysninger, og forudsat at oplysningerne er nye, og at de fører til pålæggelse af en administrativ eller en strafferetlig sanktion eller til, at der træffes en anden administrativ foranstaltning for en overtrædelse af denne forordning.
5. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter foranstaltninger til specifikation af de procedurer, der er omhandlet i stk. 1, herunder ordninger for indberetning og for opfølgningen heraf samt foranstaltninger til beskyttelse af personer, der arbejder i henhold til en ansættelseskontrakt, og foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 2.

Artikel 33

Udveksling af oplysninger med ESMA

1. De kompetente myndigheder forsyner årligt ESMA med de aggregerede oplysninger vedrørende alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er truffet eller pålagt af den kompetente myndighed i henhold til artikel 30, 31 og 32. ESMA offentliggør disse oplysninger i en årlig rapport. De kompetente myndigheder forsyner endvidere årligt ESMA med anonymiserede og aggregerede oplysninger vedrørende alle administrative undersøgelser, der er foretaget i henhold til nævnte artikler.

2. Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 30, stk. 1, andet afsnit, har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse som omhandlet i nævnte artikel, sørger deres kompetente myndigheder for årligt at forsyne ESMA med anonymiserede og aggregerede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er gennemført, og alle strafferetlige sanktioner, der er pålagt af de retslige myndigheder i henhold til artikel 30, 31 og 32. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

3. Har den kompetente myndighed offentliggjort administrative eller strafferetlige sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, underretter den samtidig ESMA herom.

4. Vedrører en offentliggjort administrativ eller strafferetlig sanktion eller andre administrative foranstaltninger et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU, vedføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion eller foranstaltning i registret over investeringselskaber, der er etableret under artikel 5, stk. 3, i nævnte direktiv.

5. Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurerne og formatet for udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2016.

Beføjelsen til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 34

Offentliggørelse af beslutninger

1. Med forbehold af tredje afsnit offentliggør de kompetente myndigheder enhver beslutning om at pålægge en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning i forbindelse med overtrædelse af denne forordning på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der er genstand for beslutningen, er blevet underrettet herom. Sådan offentliggørelse skal mindst indeholde oplysninger om overtrædelsens type og art og om identiteten af den person, der er genstand for beslutningen.

Forpligtelsen i første afsnit gælder ikke for beslutninger om pålæggelse af foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.

Hvis en kompetent myndighed vurderer, at offentliggørelsen af identiteten af den juridiske person, der er genstand for beslutningen, eller af en fysisk persons personoplysninger ville være ude af proportioner efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller hvis sådan offentliggørelse ville bringe en igangværende efterforskning eller de finansielle markeders stabilitet i fare, skal den kompetente myndighed gøre et af følgende:

- a) udsætte offentliggørelsen af beslutningen, indtil grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere
- b) offentliggøre beslutningen anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med national ret, hvis sådan offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger
- c) undlade at offentliggøre beslutningen i tilfælde, hvor den kompetente myndighed er af den opfattelse, at offentliggørelse i overensstemmelse med litra a) og b) vil være utilstrækkelig til at sikre:
 - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare, eller
 - ii) proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne beslutninger vedrørende foranstaltninger, der anses for at være af mindre væsentlig karakter.

Såfremt en kompetent myndighed træffer beslutning om at offentliggøre en beslutning anonymt som omhandlet i tredje afsnit, litra b), kan den udsætte offentliggørelsen af de pågældende oplysninger i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til anonym offentliggørelse i det tidsrum vil ophøre med at eksistere.

2. Når beslutningen appelleres til de nationale retslige, administrative eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder ligeledes straks på deres websted disse oplysninger og eventuelle senere oplysninger om en sådan appels udfald. Endvidere skal en eventuel beslutning om at annullere en beslutning, der er genstand for appel, også offentliggøres.

3. De kompetente myndigheder sikrer, at en beslutning, der offentliggøres i overensstemmelse med denne artikel, forbliver tilgængelig på deres websted i mindst fem år efter dens offentliggørelse. Personoplysninger, der er indeholdt i sådanne offentliggørelser, beholdes på den kompetente myndigheds websted, så længe det er nødvendigt, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

KAPITEL 6

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 5 og 6, artikel 12, stk. 5, artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, artikel 17, stk. 3, og artikel 19, stk. 13 og 14, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 6, stk. 5 og 6, artikel 12, stk. 5, artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, artikel 17, stk. 3, og artikel 19, stk. 13 og 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 5 og 6, artikel 12, stk. 5, artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, artikel 17, stk. 3, eller artikel 19, stk. 13 eller 14, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45).

KAPITEL 7

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37

Ophævelse af direktiv 2003/6/EF og dets gennemførelsesforanstaltninger

Direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2004/72/EF ⁽¹⁾, 2003/125/EF ⁽²⁾ og 2003/124/EF ⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 ⁽⁴⁾ ophæves med virkning fra den 3. juli 2016. Henvvisninger til direktiv 2003/6/EF betragtes som henvvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til denne forordning.

Artikel 38

Rapportering

Kommissionen forelægger senest den 3. juli 2019 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning, om nødvendigt sammen med et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af den. Rapporten skal bl.a. vurdere:

- a) hensigtsmæssigheden af at indføre fælles bestemmelser om nødvendigheden af, at alle medlemsstater fastsætter bestemmelser om administrative sanktioner for insiderhandel og markedsmanipulation
- b) om definitionen af intern viden er tilstrækkelig til at dække alle oplysninger af relevans for kompetente myndigheders muligheder for effektivt at bekæmpe markedsmissbrug
- c) hensigtsmæssigheden af de betingelser, under hvilke der er hjemmel til at forbyde handel i henhold til artikel 19, stk. 11, med henblik på at fastslå, om der eventuelt er yderligere omstændigheder, under hvilke forbuddet bør finde anvendelse
- d) muligheden for at etablere en EU-ramme for tilsyn med ordrebøger på tværs af markeder i forbindelse med markedsmissbrug, herunder anbefalinger vedrørende en sådan ramme, og
- e) anvendelsesområdet for benchmarkbestemmelserne.

Med henblik på første afsnit, litra a), foretager ESMA en kortlægning af anvendelsen af administrative sanktioner samt, hvor medlemsstaterne i henhold til artikel 30, stk. 1, andet afsnit, har besluttet, at fastsætte strafferetlige sanktioner som omhandlet deri for overtrædelserne af denne forordning, af anvendelsen af sådanne strafferetlige sanktioner i medlemsstaterne. Denne kortlægning skal også omfatte eventuelle til rådighed værende oplysninger efter artikel 33, stk. 1 og 2.

Artikel 39

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insiders, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 70).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2003/125/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til redelig fremlæggelse af investeringsanbefalinger og oplysning om interessekonflikter (EUT L 339 af 24.12.2003, s. 73).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation (EUT L 339 af 24.12.2003, s. 70).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter (EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33).

2. Den finder anvendelse fra den 3. juli 2016 med undtagelse af artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 5, stk. 6, artikel 6, stk. 5 og 6, artikel 7, stk. 5, artikel 11, stk. 9, 10 og 11, artikel 12, stk. 5, artikel 13, stk. 7 og 11, artikel 16, stk. 5, artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, artikel 17, stk. 3, 10 og 11, artikel 18, stk. 9, artikel 19, stk. 13, 14 og 15, artikel 20, stk. 3, artikel 24, stk. 3, artikel 25, stk. 9, artikel 26, stk. 2, anden, tredje og fjerde afsnit, artikel 32, stk. 5, og artikel 33, stk. 5, som finder anvendelse omgående efter den 2. juli 2014.

3. Medlemsstaterne træffer senest den 3. juli 2016 de nødvendige foranstaltninger til at overholde artikel 22, 23 og 30, artikel 31, stk. 1, og artikel 32 og 34.

4. Henvisningerne i denne forordning til direktiv 2014/65/EU og til forordning (EU) nr. 600/2014 læses inden den 3. januar 2017 som henvisninger til direktiv 2004/39/EF i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag IV til direktiv 2014/65/EU, for så vidt at denne sammenligningstabel indeholder bestemmelser, der henviser til direktiv 2004/39/EF.

Hvor der i bestemmelser i nærværende forordning henvises til OHF'er, SMV-vækstmarkeder, emissionskvoter eller auktionsprodukter baseret herpå, finder disse bestemmelser ikke anvendelse på OHF'er, SMV-vækstmarkeder, emissionskvoter eller auktionsprodukter baseret herpå inden den 3. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG I

A. Indikatorer for manipulerende adfærd i tilknytning til urigtige eller vildledende signaler og kurssikring

Ved anvendelsen af artikel 12, stk. 1, litra a), i denne forordning og uanset de former for adfærd, der er anført i stk. 2 i nævnte artikel, skal følgende indikatorer, som ikke udgør en udtømmende liste, og som ikke nødvendigvis i sig selv skal betragtes som markedsmanipulation, tages i betragtning, når markedsdeltagerne og de kompetente myndigheder undersøger transaktioner eller handelsordrer:

- a) i hvilken udstrækning afgivne handelsordrer eller gennemførte transaktioner udgør en betydelig andel af den daglige mængde transaktioner med det relevante finansielle instrument, den relaterede spotkontrakt vedrørende råvarer eller auktionsprodukter baseret på emissionskvoter, især når disse aktiviteter medfører en betydelig ændring i kurserne herpå
- b) i hvilken udstrækning handelsordrer, der afgives, eller transaktioner, der gennemføres af personer med en betydelig købs- eller salgspostition i et finansielt instrument, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter, medfører betydelige ændringer i kursen på det pågældende finansielle instrument, den relaterede spotkontrakt vedrørende råvarer eller auktionsproduktet baseret på emissionskvoter
- c) hvorvidt gennemførte transaktioner ikke medfører ændringer i ejendomsretten til et finansielt instrument, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter
- d) hvorvidt afgivne eller annullerede handelsordrer eller gennemførte transaktioner omfatter modsatte positioner i en kort periode og udgør en betydelig andel af den daglige mængde transaktioner med det relevante finansielle instrument, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter og kan være forbundet med betydelige ændringer i kursen på et finansielt instrument, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter
- e) hvorvidt afgivne handelsordrer eller gennemførte transaktioner koncentrerer sig på et kort tidsrum i handelsperioden og medfører en kursændring, der senere går i modsat retning
- f) i hvilken udstrækning afgivne handelsordrer ændrer oplysningerne om den bedste købs- eller salgskurs på et finansielt instrument, en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller et auktionsprodukt baseret på emissionskvoter eller mere generelt oplysningerne i den for markedsdeltagerne tilgængelige ordrebog, og annulleres, inden de udføres, og
- g) i hvilken udstrækning handelsordrer, der afgives, eller transaktioner, der gennemføres, på eller omkring et bestemt tidspunkt, når referencekurserne, afregningskurserne og værdierne beregnes, medfører kursændringer, der påvirker sådanne kurser og værdier.

B. Indikatorer for manipulerende adfærd i tilknytning til anvendelse af fingerede planer eller andre former for bedrag eller påfund

Ved anvendelsen af artikel 12, stk. 1, litra b), i denne forordning og uanset de former for adfærd, der er anført i stk. 2 i nævnte artikel, skal følgende indikatorer, som ikke udgør en udtømmende liste, og som ikke nødvendigvis i sig selv skal betragtes som markedsmanipulation, tages i betragtning, når markedsdeltagerne og de kompetente myndigheder undersøger transaktioner eller handelsordrer:

- a) hvorvidt personer har afgivet handelsordrer eller gennemført transaktioner, før eller efter at de samme eller tilknyttede personer har udbredt urigtige eller vildledende oplysninger, og
 - b) hvorvidt personer har afgivet handelsordrer eller gennemført transaktioner, før eller efter at de samme eller tilknyttede personer har udarbejdet eller udbredt investeringsanbefalinger, som er fejlagtige, tendentiøse eller påviseligt påvirket af væsentlige interesser.
-

BILAG II

Sammenligningstabel

Denne forordning	Direktiv 2003/6/EF
Artikel 1	
Artikel 2	
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 9, stk. 1
Artikel 2, stk. 1, litra b)	
Artikel 2, stk. 1, litra c)	
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 9, stk. 2
Artikel 2, stk. 3	Artikel 9, stk. 1
Artikel 2, stk. 4	Artikel 10, litra a)
Artikel 3, stk. 1, nr. 1)	Artikel 1, nr. 3)
Artikel 3, stk. 1, nr. 2)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 3)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 4)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 5)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 6)	Artikel 1, nr. 4)
Artikel 3, stk. 1, nr. 7)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 8)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 9)	Artikel 1, nr. 5)
Artikel 3, stk. 1, nr. 10)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 11)	
Artikel 3, stk. 1, nr. 12)	Artikel 1, nr. 7)
Artikel 3, stk. 1, nr. 13)	Artikel 1, nr. 6)
Artikel 3, stk. 1, nr. 14)-35)	
Artikel 4	
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7
Artikel 6, stk. 2	
Artikel 6, stk. 3	
Artikel 6, stk. 4	
Artikel 6, stk. 5	
Artikel 6, stk. 6	
Artikel 6, stk. 7	

Denne forordning	Direktiv 2003/6/EF
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 1, nr. 1), første afsnit
Artikel 7, stk. 1, litra b)	Artikel 1, nr. 1), andet afsnit
Artikel 7, stk. 1, litra c)	
Artikel 7, stk. 1, litra d)	Artikel 1, nr. 1), tredje afsnit
Artikel 7, stk. 2	
Artikel 7, stk. 3	
Artikel 7, stk. 4	
Artikel 7, stk. 5	
Artikel 8, stk. 1	Artikel 2, stk. 1, første afsnit
Artikel 8, stk. 2	
Artikel 8, stk. 2, litra a)	Artikel 3, litra b)
Artikel 8, stk. 2, litra b)	
Artikel 8, stk. 3	
Artikel 8, stk. 4, første afsnit, litra a)	Artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 8, stk. 4, første afsnit, litra b)	Artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra b)
Artikel 8, stk. 4, første afsnit, litra c)	Artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra c)
Artikel 8, stk. 4, første afsnit, litra d)	Artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra d)
Artikel 8, stk. 4, andet afsnit	Artikel 4
Artikel 8, stk. 5	Artikel 2, stk. 2
Artikel 9, stk. 1	
Artikel 9, stk. 2	
Artikel 9, stk. 3, litra a)	Artikel 2, stk. 3
Artikel 9, stk. 3, litra b)	Artikel 2, stk. 3
Artikel 9, stk. 4	
Artikel 9, stk. 5	
Artikel 9, stk. 6	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 3, litra a)
Artikel 10, stk. 2	
Artikel 11	
Artikel 12, stk. 1	
Artikel 12, stk. 1, litra a)	Artikel 1, nr. 2), første afsnit, litra a)
Artikel 12, stk. 1, litra b)	Artikel 1, nr. 2), første afsnit, litra b)
Artikel 12, stk. 1, litra c)	Artikel 1, nr. 2), første afsnit, litra c)

Denne forordning	Direktiv 2003/6/EF
Artikel 12, stk. 1, litra d)	
Artikel 12, stk. 2, litra a)	Artikel 1, nr. 2), andet afsnit, første led
Artikel 12, stk. 2, litra b)	Artikel 1, nr. 2), andet afsnit, andet led
Artikel 12, stk. 2, litra c)	
Artikel 12, stk. 2, litra d)	Artikel 1, nr. 2), andet afsnit, tredje led
Artikel 12, stk. 2, litra e)	
Artikel 12, stk. 3	
Artikel 12, stk. 4	
Artikel 12, stk. 5	Artikel 1, nr. 2), tredje afsnit
Artikel 13, stk. 1	Artikel 1, nr. 2), andet afsnit, litra a), andet afsnit
Artikel 13, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	
Artikel 13, stk. 3	
Artikel 13, stk. 4	
Artikel 13, stk. 5	
Artikel 13, stk. 6	
Artikel 13, stk. 7	
Artikel 13, stk. 8	
Artikel 13, stk. 9	
Artikel 13, stk. 10	
Artikel 13, stk. 11	
Artikel 14, litra a)	Artikel 2, stk. 1, første afsnit
Artikel 14, litra b)	Artikel 3, litra b)
Artikel 14, litra c)	Artikel 3, litra a)
Artikel 15	Artikel 5
Artikel 16, stk. 1	Artikel 6, stk. 6
Artikel 16, stk. 2	Artikel 6, stk. 9
Artikel 16, stk. 3	
Artikel 16, stk. 4	
Artikel 16, stk. 5	Artikel 6, stk. 10, første afsnit, syvende led
Artikel 17, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 17, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 9, stk. 3
Artikel 17, stk. 2	

Denne forordning	Direktiv 2003/6/EF
Artikel 17, stk. 3	
Artikel 17, stk. 4	Artikel 6, stk. 2
Artikel 17, stk. 5	
Artikel 17, stk. 6	
Artikel 17, stk. 7	
Artikel 17, stk. 8	Artikel 6, stk. 3, første og andet afsnit
Artikel 17, stk. 9	
Artikel 17, stk. 10	Artikel 6, stk. 10, første afsnit, første og andet led
Artikel 17, stk. 11	
Artikel 18, stk. 1	Artikel 6, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 18, stk. 2	
Artikel 18, stk. 3	
Artikel 18, stk. 4	
Artikel 18, stk. 5	
Artikel 18, stk. 6	
Artikel 18, stk. 7	Artikel 9, stk. 3
Artikel 18, stk. 8	
Artikel 18, stk. 9	Artikel 6, stk. 10, første afsnit, fjerde led
Artikel 19, stk. 1	Artikel 6, stk. 4
Artikel 19, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 4
Artikel 19, stk. 1, litra b)	
Artikel 19, stk. 2	
Artikel 19, stk. 3	
Artikel 19, stk. 4, litra a)	
Artikel 19, stk. 4, litra b)	
Artikel 19, stk. 5-13	
Artikel 19, stk. 14	Artikel 6, stk. 10, første afsnit, femte led
Artikel 19, stk. 15	Artikel 6, stk. 10, første afsnit, femte led
Artikel 20, stk. 1	Artikel 6, stk. 5
Artikel 20, stk. 2	Artikel 6, stk. 8
Artikel 20, stk. 3	Artikel 6, stk. 10, første afsnit, sjette led, og artikel 6, stk. 11
Artikel 21	Artikel 1, nr. 2), litra c), andet punktum
Artikel 22	Artikel 11, stk. 1, og artikel 10
Artikel 23, stk. 1	Artikel 12, stk. 1

Denne forordning	Direktiv 2003/6/EF
Artikel 23, stk. 1, litra a)	Artikel 12, stk. 1, litra a)
Artikel 23, stk. 1, litra b)	Artikel 12, stk. 1, litra b)
Artikel 23, stk. 1, litra c)	Artikel 12, stk. 1, litra c)
Artikel 23, stk. 1, litra d)	Artikel 12, stk. 1, litra d)
Artikel 23, stk. 2, litra a)	Artikel 12, stk. 2, litra a)
Artikel 23, stk. 2, litra b)	Artikel 12, stk. 2, litra b)
Artikel 23, stk. 2, litra c)	
Artikel 23, stk. 2, litra d)	Artikel 12, stk. 2, litra c)
Artikel 23, stk. 2, litra e)	
Artikel 23, stk. 2, litra f)	
Artikel 23, stk. 2, litra g)	Artikel 12, stk. 2, litra d)
Artikel 23, stk. 2, litra h)	Artikel 12, stk. 2, litra d)
Artikel 23, stk. 2, litra i)	Artikel 12, stk. 2, litra g)
Artikel 23, stk. 2, litra j)	Artikel 12, stk. 2, litra f)
Artikel 23, stk. 2, litra k)	Artikel 12, stk. 2, litra e)
Artikel 23, stk. 2, litra l)	Artikel 12, stk. 2, litra h)
Artikel 23, stk. 2, litra m)	Artikel 6, stk. 7
Artikel 23, stk. 3	
Artikel 23, stk. 4	
Artikel 24, stk. 1	Artikel 15a, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	Artikel 15a, stk. 2
Artikel 24, stk. 3	
Artikel 25, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	Artikel 16, stk. 2, og artikel 16, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 25, stk. 2, litra a)	Artikel 16, stk. 2, andet afsnit, første led, og artikel 16, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 25, stk. 2, litra b)	
Artikel 25, stk. 2, litra c)	Artikel 16, stk. 2, andet afsnit, andet led, og artikel 16, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 25, stk. 2, litra d)	Artikel 16, stk. 2, andet afsnit, tredje led, og artikel 16, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 25, stk. 3	
Artikel 25, stk. 4	Artikel 16, stk. 2, første afsnit, første punktum
Artikel 25, stk. 5	Artikel 16, stk. 3
Artikel 25, stk. 6	Artikel 16, stk. 4

Denne forordning	Direktiv 2003/6/EF
Artikel 25, stk. 7	Artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit, og artikel 16, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 25, stk. 8	
Artikel 25, stk. 9	Artikel 16, stk. 5
Artikel 26	
Artikel 27, stk. 1	
Artikel 27, stk. 2	
Artikel 27, stk. 3	Artikel 13
Artikel 28	
Artikel 29	
Artikel 30, stk. 1, første afsnit	Artikel 14, stk. 1
Artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra a)	
Artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 14, stk. 3
Artikel 30, stk. 2	
Artikel 30, stk. 3	
Artikel 31	
Artikel 32	
Artikel 33, stk. 1	Artikel 14, stk. 5, første afsnit
Artikel 33, stk. 2	
Artikel 33, stk. 3	Artikel 14, stk. 5, andet afsnit
Artikel 33, stk. 4	Artikel 14, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 33, stk. 5	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 14, stk. 4
Artikel 34, stk. 2	
Artikel 34, stk. 3	
Artikel 35	
Artikel 36, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 36, stk. 2	
Artikel 37	Artikel 20
Artikel 38	
Artikel 39	Artikel 21
Bilag	

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 597/2014**af 16. april 2014****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 ⁽³⁾ tillægger Kommissionen beføjelse til at gennemføre nogle af nævnte forordnings bestemmelser. Efter Lissabontraktatens ikrafttræden er det hensigtsmæssigt at bringe disse beføjelser i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) Kommissionen bør med henblik på at sikre en effektiv tilpasning af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 812/2004 til tekniske og videnskabelige fremskridt tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår tekniske specifikationer og betingelser relateret til signal- og anbringelsesspecifikationer for anvendelse af akustiske alarmer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer, bl.a. på ekspertniveau, under det forberedende arbejde. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (3) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de bestemmelser i forordning (EF) nr. 812/2004, der fastsætter regler for proceduren og formatet i forbindelse med medlemsstaternes rapportering, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (4) I betragtning af kravet om, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på etablering af en streng beskyttelsesordning for hvaler i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 812/2004, og som følge af manglerne ved nævnte forordning, som konstateret af Kommissionen, bør det senest den 31. december 2015 undersøges, om bestemmelserne i nævnte forordning om beskyttelse af hvaler er hensigtsmæssige og effektive. Kommissionen bør på grundlag af denne undersøgelse, og hvis det er relevant, forelægge et overordnet lovgivningsmæssigt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på sikring af en effektiv beskyttelse af hvaler, herunder gennem regionaliseringsprocessen.
- (5) Forordning (EF) nr. 812/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 85.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 3.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. april 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 150 af 30.4.2004, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 812/2004 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Akustiske alarmer, der anvendes i henhold til artikel 2, stk. 1, skal være i overensstemmelse med de tekniske specifikationer og anvendelsesbetingelser, der er anført i bilag II. Med henblik på at sikre at bilag II til stadighed afspejler status med hensyn til tekniske og videnskabelige fremskridt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a for at ajourføre signalspecifikationerne og de dertil hørende anbringelsespecifikationer i bilag II. Ved vedtagelsen af disse delegerede retsakter sikrer Kommissionen, at der er tilstrækkelig tid til gennemførelsen af sådanne tilpasninger.«

2) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

»3. Senest den 31. december 2015 undersøger Kommissionen, om de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et overordnet lovgivningsmæssigt forslag med henblik på sikring af en effektiv beskyttelse af hvaler.«

3) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Gennemførelse

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, som fastsætter nærmere regler for proceduren og formatet for aflægning af beretning, jf. artikel 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 8b, stk. 2.«

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 2. juli 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 8b

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget for fiskeri og akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 598/2014**af 16. april 2014****om fastsættelse af bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Unionens lufthavne inden for en afbalanceret strategi og om ophævelse af direktiv 2002/30/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af den fælles transportpolitikkes centrale mål er bæredygtig udvikling. Dette kræver en integreret fremgangsmåde, der sigter på at sikre, både at Unionens transportsystemer fungerer effektivt, og at miljøet beskyttes.
- (2) En bæredygtig udvikling af lufttransport kræver, at der indføres foranstaltninger med henblik på at begrænse støjpåvirkningen fra luftfartøjer i Unionens lufthavne. Disse foranstaltninger bør forbedre støjmiljøet omkring Unionens lufthavne med henblik på at opretholde eller øge livskvaliteten for naboerne og fremme kompatibiliteten mellem luftfartsvirksomhed og boligområder, navnlig med hensyn til natflyvning.
- (3) Ved Resolution A33/7, der er vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), indføres begrebet »afbalanceret strategi« for støjstyring (afbalanceret strategi), og der fastsættes en sammenhængende metode for håndtering af støj fra luftfartøjer. Den afbalancerede strategi bør fortsat danne grundlag for regulering af støj fra luftfarten som en verdensomspændende industri. Den afbalancerede strategi anerkender værdien af og foregriber ikke relevante retlige forpligtelser, eksisterende aftaler, gældende love og etableret praksis. Ved at indarbejde den afbalancerede strategis internationale bestemmelser i denne forordning skulle risikoen for internationale tvister blive mindsket i væsentlig grad, hvis tredjelandes luftfartsselskaber måtte blive berørt af støjrelaterede driftsrestriktioner.
- (4) Efter at de mest støjende luftfartøjer er taget ud af drift i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/93/EF ⁽⁵⁾, er der behov for en ajourføring af, hvordan driftsrestriktionsforanstaltninger kan anvendes, således at myndighederne kan håndtere de nuværende mest støjende luftfartøjer for at forbedre miljøet omkring Unionens lufthavne inden for de internationale rammer af den afbalancerede strategi.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 173.

⁽²⁾ EUT C 277 af 13.9.2012, s. 110.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 24.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (EFT L 85 af 28.3.2002, s. 40).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/93/EF af 12. december 2006 om regulering af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988) (EUT L 374 af 27.12.2006, s. 1).

- (5) I Kommissionens rapport af 15. februar 2008 »Støjdæmpende driftsrestriktioner i lufthavne i EU« til Europa-Parlamentet og Rådet blev det påpeget, at det er nødvendigt i teksten i direktiv 2002/30/EF at præcisere fordelingen af ansvarsområder og de interesserede parter præcise rettigheder og forpligtelser i forbindelse med støjvurderingen for at sikre, at der træffes omkostningseffektive foranstaltninger for at opfylde støjbekæmpelsesmålene for hver enkelt lufthavn.
- (6) Medlemsstaternes indførelse af driftsrestriktioner i Unionens lufthavne for den enkelte lufthavn begrænser kapaciteten, men kan bidrage til at forbedre støjklimate omkring lufthavne. Der er dog en risiko for, at en ineffektiv udnyttelse af den eksisterende kapacitet kan skabe konkurrenceforvridning eller hæmme den samlede effektivitet i Unionens lufttrafiknet. Denne forordnings specifikke støjbekæmpelsesmål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af harmoniserede bestemmelser vedrørende indførelsen af driftsrestriktioner som led i støjstyringsprocessen bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. En sådan harmoniseret metode pålægger ikke støjkvalitetsmål, der fortsat udledes af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF ⁽¹⁾, andre relevante EU-regler eller lovgivningen i de enkelte medlemsstater, og den foregriber ikke den konkrete udvælgelse af foranstaltninger.
- (7) Denne forordning bør kun finde anvendelse i medlemsstater, i hvilke lufthavne med mere end 50 000 civile luftfartøjsbevægelser pr. kalenderår er beliggende, og når indførelsen af støjrelaterede driftsrestriktioner overvejes i en sådan lufthavn.
- (8) Denne forordning bør finde anvendelse på luftfartøjer i civil luftfart. Den bør ikke finde anvendelse på luftfartøjer såsom militære luftfartøjer og luftfartøjer, der foretager told-, politi- og brandslukningsoperationer. Derudover bør forskellige former for operationer af ekstraordinær karakter, såsom flyvninger af presserende humanitære årsager, eftersøgnings- og redningsaktioner i nødsituationer og flyvninger med henblik på lægehjælp og katastrofnehjælp, undtages fra denne forordning.
- (9) Støjvurderinger bør foretages med jævne mellemrum i overensstemmelse med direktiv 2002/49/EF, men sådanne vurderinger bør kun føre til yderligere støjbekæmpelsesforanstaltninger, hvis den aktuelle kombination af støjdæmpende foranstaltninger ikke opfylder støjbekæmpelsesmålene under hensyntagen til forventede lufthavnsudbygninger. I lufthavne, hvor der er påvist et støjproblem, bør der fastlægges yderligere støjbekæmpelsesforanstaltninger i overensstemmelse med metoden i den afbalancerede strategi. For at sikre en bred anvendelse af den afbalancerede strategi i Unionen anbefales det, at den altid anvendes, når de enkelte berørte medlemsstater finder det hensigtsmæssigt, selv uden for denne forordnings anvendelsesområde. Støjrelaterede driftsrestriktioner bør kun indføres, når andre foranstaltninger fra den afbalancerede strategi ikke er nok til at nå de specifikke støjbekæmpelsesmål.
- (10) En cost-benefit-analyse giver en indikation af virkningerne for den samlede økonomiske velfærd ved at sammenligne alle omkostninger og fordele, hvorimod en omkostningseffektivitetsanalyse fokuserer på at opfylde et givet mål på den mest omkostningseffektive måde, hvilket alene kræver en sammenligning af omkostninger. Denne forordning bør ikke forhindre medlemsstaterne i at benytte cost-benefit-analyser, når det er hensigtsmæssigt.
- (11) Der er behov for anerkendelse af vigtigheden af sundhedsaspekter i forbindelse med støjproblemer, og det er derfor vigtigt, at disse aspekter konsekvent tages med i overvejelserne i alle lufthavne, når der træffes beslutning om støjbekæmpelsesmål, under hensyntagen til de eksisterende fælles EU-regler inden for dette område. Sundhedsaspekter bør derfor vurderes i overensstemmelse med EU-regulering om vurdering af støjpåvirkninger.
- (12) Støjvurderinger bør baseres på objektive og målbare kriterier, der er fælles for alle medlemsstaterne, og bør bygge på de foreliggende oplysninger såsom oplysninger, der hidrører fra gennemførelsen af direktiv 2002/49/EF. Medlemsstaterne bør sikre, at disse oplysninger er pålidelige, at de indhentes på en gennemsigtig måde, og at de er tilgængelige for de kompetente myndigheder og interessenter. De kompetente myndigheder bør tilvejebringe de fornødne overvågningsværktøjer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (EUT L 189 af 18.7.2002, s. 12).

- (13) Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at vedtage støjrelaterede driftsrestriktioner, bør være uafhængig af organisationer, der er involveret i driften af lufthavne, lufttransport eller levering af luftfartstjenester, eller som repræsenterer disses interesser eller lufthavnens naboers interesser. Dette bør ikke forstås som et krav til medlemsstaterne om at ændre deres administrative strukturer eller beslutningsprocedurer.
- (14) Det anerkendes, at medlemsstaterne har truffet afgørelser om støjrelaterede driftsrestriktioner efter national lovgivning ud fra nationalt anerkendte støjmetoder, som indtil videre muligvis ikke er i fuld overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i den officielle rapport fra den europæiske konference for civil luftfart, Doc. 29 med titlen »Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports« (ECAC Doc. 29), og som muligvis heller ikke benytter de internationalt anerkendte oplysninger om luftfartøjers støjniveau. Støjrelaterede driftsrestriktioners effektivitet og omkostningseffektivitet bør imidlertid vurderes i overensstemmelse med de metoder, der er beskrevet i ECAC Doc. 29 og den afbalancerede strategi. Medlemsstaterne bør derfor bringe deres vurderinger af driftsrestriktioner efter national lovgivning i fuld overensstemmelse med ECAC Doc. 29.
- (15) Der bør indføres en ny og bredere definition af driftsrestriktioner i forhold til direktiv 2002/30/EF for at lette gennemførelsen af nye teknologier og ny driftskapacitet i luftfartøjer og i udstyr på landjorden. Anvendelsen heraf bør ikke medføre forsinkelse i gennemførelsen af driftsforanstaltninger, der øjeblikkeligt kan afhjælpe støjpåvirkningen uden i væsentlig grad at påvirke en lufthavns driftskapacitet. Sådanne foranstaltninger bør derfor ikke betragtes som nye driftsrestriktioner.
- (16) Centraliseringen af oplysninger om støj vil i høj grad mindske den administrative byrde for både luftfartsselskaber og lufthavnsoperatører. Disse oplysninger tilvejebringes og forvaltes i øjeblikket af den enkelte lufthavn. Der er behov for at stille disse oplysninger til rådighed for luftfartsselskaber og lufthavne til operative formål. Det er vigtigt at bruge databasen i Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (agenturet) vedrørende støjcertificering som et valideringsredskab sammen med data om individuelle flyvninger fra Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol). I øjeblikket anmodes der allerede systematisk om sådanne data med henblik på den centrale lufttrafikstyring, men de er for øjeblikket ikke tilgængelige for Kommissionen eller agenturet, og de vil skulle specificeres med henblik på denne forordning og præstationsreguleringen af lufttrafikstyringen. God adgang til validerede modeldata fastlagt i overensstemmelse med internationalt anerkendte procedurer og god praksis forventes at forbedre kvaliteten af kortlægning af støjkurver omkring de enkelte lufthavne til støtte for den politiske beslutningstagning.
- (17) For at undgå uønskede konsekvenser for luftfartssikkerheden, lufthavnskapaciteten og konkurrencen bør Kommissionen informere den relevante kompetente myndighed, hvis den finder, at den proces, der bliver fulgt i forbindelse med indførelsen af en støjrelateret driftsrestriktion, ikke opfylder kravene i denne forordning. Den relevante kompetente myndighed bør gennemgå Kommissionens underretning og orientere Kommissionen om sine hensigter, inden driftsrestriktioner indføres.
- (18) For at tage hensyn til den afbalancerede strategi bør der gives mulighed for undtagelser under særlige omstændigheder for operatører fra udviklingstredjelande, som ellers vil få unødige problemer. Henvisningen til »udviklingslande« skal forstås i lyset af denne særlige kontekst vedrørende luftfart og omfatter ikke alle de lande, der i anden sammenhæng ville være omfattet af en sådan benævnelse i det internationale samfund. Det bør navnlig sikres, at sådanne undtagelser er forenelige med princippet om ikkeforskelsbehandling.
- (19) For at afspejle de løbende teknologiske fremskridt inden for motor- og skrogteknologier og metoderne til at kortlægge støjkurver bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår regelmæssig ajourføring af støjstandarder for luftfartøjer, der er omhandlet i denne forordning, og af henvisningen til de tilknyttede certificeringsmetoder, under hensyntagen til ændringer af relevante ICAO-dokumenter, når det er hensigtsmæssigt, og for så vidt angår ajourføring af henvisningen til metoden til beregning af støjkurver under hensyntagen til ændringer af relevante ICAO-dokumenter, når det er hensigtsmæssigt. Endvidere bør ændringer af ECAC Doc. 29 også tages i betragtning i nødvendigt omfang med henblik på tekniske opdateringer via delegerede retsakter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.

- (20) Denne forordning kræver en regelmæssig vurdering af støjsituationen i lufthavne, men en sådan vurdering indebærer ikke nødvendigvis vedtagelse af nye støjrelaterede driftsrestriktioner eller revision af eksisterende. Denne forordning kræver derfor ikke revision af støjrelaterede driftsrestriktioner, som allerede er indført på datoen for dens ikrafttræden, herunder dem, der stammer fra retsafgørelser eller lokale mæglingsprocesser. Mindre tekniske ændringer af foranstaltninger uden indholdsmæssige virkninger for kapacitet eller operationer bør ikke betragtes som nye støjrelaterede driftsrestriktioner.
- (21) Hvis høringsprocessen forud for vedtagelsen af en støjrelateret driftsrestriktion blev iværksat i henhold til direktiv 2002/30/EF og stadig ikke er afsluttet på datoen for denne forordnings ikrafttræden, er det hensigtsmæssigt at tillade, at den endelige afgørelse træffes i henhold til direktiv 2002/30/EF for at bevare de fremskridt, som allerede er opnået i denne proces.
- (22) Da der er behov for en konsekvent anvendelse af støjvurderingsmetoden inden for Unionens luftfartsmarked, fastsætter denne forordning fælles bestemmelser for støjrelaterede driftsrestriktioner.
- (23) Direktiv 2002/30/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand, formål og anvendelsesområde

1. I situationer, hvor der er påvist et støjproblem, fastsætter denne forordning bestemmelser for den proces, der skal følges ved indførelsen af støjrelaterede driftsrestriktioner på en ensartet måde for de enkelte lufthavne, således at de kan bidrage til at forbedre støjklimaet og begrænse eller mindske antallet af personer, der påvirkes i betydelig grad af potentielt skadelige virkninger af støj fra luftfartøjer, i overensstemmelse med den afbalancerede strategi.
2. Formålet med denne forordning er:
 - a) at lette opfyldelsen af specifikke støjbekæmpelsesmål, herunder sundhedsaspekter, i de enkelte lufthavne i overensstemmelse med de relevante EU-regler, navnlig dem, der er fastsat i direktiv 2002/49/EF, og den relevante lovgivning i den enkelte medlemsstat
 - b) at åbne mulighed for at anvende driftsrestriktioner i overensstemmelse med den afbalancerede strategi for at opnå en bæredygtig udvikling af lufthavnens og lufttrafikstyringsnettets kapacitet ud fra en »gate to gate«-synsvinkel.
3. Denne forordning finder anvendelse på luftfartøjer i civil luftfart. Den finder ikke anvendelse på luftfartøjer, der deltager i militær-, told- og politi- og brandslukningsoperationer eller lignende opgaver.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »luftfartøj«: et luftfartøj med faste vinger og med en maksimal certificeret startmasse på 34 000 kg eller derover eller med en maksimal certificeret sædekapacitet for den pågældende luftfartøjstype på 19 passagersæder eller derover, eksklusive sæder til besætningen
- 2) »lufthavn«: en lufthavn med mere end 50 000 civile luftfartøjsbevægelser (ved bevægelse forstås en start eller landing) pr. kalenderår målt på baggrund af det gennemsnitlige antal bevægelser i de seneste tre kalenderår forud for støjvurderingen

- 3) »afbalanceret strategi«: den proces, der er udviklet af Organisationen for International Civil Luftfart, hvormed de disponible foranstaltninger, dvs. begrænsning af støj fra luftfartøjer ved kilden, fysisk planlægning og forvaltning, støjbekæmpelse ved hjælp af operationelle procedurer og driftsrestriktioner, overvejes på en sammenhængende måde med henblik på at imødegå støjproblemet på den mest omkostningseffektive måde for den enkelte lufthavn
- 4) »luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene«: et luftfartøj, der er certificeret i overensstemmelse med kravene i bind 1, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, som blev undertegnet den 7. december 1944 (Chicagokonventionen), med en kumulativ margin på mindre end 8 EPNdB (Effective Perceived Noise in decibels) i en overgangsperiode indtil den 14. juni 2020 og med en kumulativ margin på mindre end 10 EPNdB efter udløbet af denne overgangsperiode, idet den kumulative margin er det tal udtrykt i EPNdB, som fås ved at sammenlægge de enkelte marginer (dvs. forskellene mellem den certificerede støjtærskel og den maksimalt tilladte støjtærskel) i hvert af de tre støjmålingspunkter, som er defineret i bind 1, del II, kapitel 3, i bilag 16 til Chicagokonventionen
- 5) »støjrelateret foranstaltning«: enhver foranstaltning, som påvirker støjklimaet omkring lufthavne, der er omfattet af principperne i den afbalancerede strategi, også ikkeoperationelle foranstaltninger, der kan påvirke antallet af personer, som udsættes for støj fra luftfartøjer
- 6) »driftsrestriktioner«: støjrelaterede foranstaltninger, der begrænser adgangen til eller hæmmer driftskapaciteten i en lufthavn, herunder driftsrestriktioner med henblik på at tage luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, ud af drift i nærmere bestemte lufthavne og delvise driftsrestriktioner, som f.eks. gælder for bestemte tidspunkter i løbet af dagen eller kun for visse start- og landingsbaner i lufthavnen.

Artikel 3

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstater, i hvilke en lufthavn som omhandlet i artikel 2, nr. 2), er beliggende, udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for den proces, der skal følges, når der vedtages driftsrestriktioner.
2. De kompetente myndigheder skal være uafhængige af enhver organisation, som kunne påvirkes af støjrelaterede foranstaltninger. Denne uafhængighed kan opnås gennem en funktionel adskillelse.
3. Medlemsstaterne skal rettidigt underrette Kommissionen om navne og adresser på de udpegede kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 4

Ret til appel

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national lovgivning og nationale procedurer, at de driftsrestriktioner, der fastsættes i medfør af denne forordning, kan indbringes for en appelinstans, der ikke er identisk med den myndighed, der har fastsat den pågældende restriktion.
2. Medlemsstater, i hvilke en lufthavn som omhandlet i artikel 2, nr. 2), er beliggende, underretter rettidigt Kommissionen om navn og adresse på den udpegede appelinstans, der er omhandlet i stk. 1, eller når det er hensigtsmæssigt om de ordninger, der skal sikre, at der udpeges en appelinstans.

Artikel 5

Almindelige bestemmelser for styring af støj fra luftfartøjer

1. Medlemsstaterne skal sikre, at støjsituationen i de enkelte lufthavne som omhandlet i artikel 2, nr. 2), vurderes i overensstemmelse med direktiv 2002/49/EF.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at den afbalancerede strategi indføres for styring af støj fra luftfartøjer for de lufthavne, hvor der er påvist et støjproblem. De skal til dette formål sikre:

- a) at der fastlægges et støjbekæmpelsesmål for den pågældende lufthavn, idet der, når det er relevant, tages hensyn til artikel 8 i og bilag V til direktiv 2002/49/EF
- b) at der identificeres disponible foranstaltninger til at nedbringe støjpåvirkningen
- c) at de støjdæmpende foranstaltningers forventede omkostningseffektivitet evalueres nøje
- d) at der udvælges foranstaltninger, der tager hensyn til offentlighedens interesse på lufttransportområdet hvad angår lufthavnenes udviklingspotentiale, uden at de er til skade for sikkerheden
- e) at de interesserede parter høres på en gennemsigtig måde om planlagte foranstaltninger
- f) at foranstaltningerne vedtages, og at der sørges for tilstrækkelig underretning
- g) at foranstaltningerne gennemføres, og
- h) at der skabes rammer for bilæggelse af tvister.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at når der træffes støjrelaterede foranstaltninger, skal følgende kombination af disponible foranstaltninger tages i betragtning med henblik på at fastlægge den mest omkostningseffektive foranstaltning eller kombination af foranstaltninger:

- a) de forventede følger af en begrænsning af støj fra luftfartøjer ved kilden
- b) fysisk planlægning og forvaltning
- c) støjbekæmpelse ved hjælp af operationelle procedurer
- d) at driftsrestriktioner ikke anvendes i første omfang, men først, når de andre foranstaltninger i den balancerede strategi er taget i betragtning.

De disponible foranstaltninger kan om nødvendigt indebære, at luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, tages ud af drift. Medlemsstater, eller i givet fald lufthavnes forvaltningsorganer, kan tilbyde økonomiske incitamenter for at få luftfartøjsoperatører til at anvende mindre støjende luftfartøjer i den i artikel 2, nr. 4), omhandlede overgangsperiode. Disse økonomiske incitamenter skal være i overensstemmelse med de gældende regler om statsstøtte.

4. Foranstaltningerne kan inden for den afbalancerede strategi opdeles alt efter luftfartøjstype, luftfartøjets støjniveau, anvendelse af lufthavn og navigationsfaciliteter, flyvebaner og/eller tidspunkt.

5. Uden at dette berører stk. 4, må driftsrestriktioner, der består i at tage luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, ud af drift i en lufthavn, ikke berøre civile subsoniske luftfartøjer, der enten i kraft af den oprindelige certificering eller den fornyede certificering opfylder støjstandarderne i bind 1, del II, kapitel 4, i bilag 16 til Chicagokonventionen.

6. Foranstaltninger eller en kombination af foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne forordning i en given lufthavn, må ikke være mere restriktive end nødvendigt for at opfylde de miljømæssige støjbekæmpelsesmål, der er fastsat for den pågældende lufthavn. Driftsrestriktioner må ikke give anledning til forskelsbehandling ud fra navnlig nationalitet eller identitet og må ikke være vilkårlige.

Artikel 6

Støjtillægsbestemmelser

1. De kompetente myndigheder skal sikre, at støjsituationen i lufthavne, som de er ansvarlige for, vurderes regelmæssigt i overensstemmelse med direktiv 2002/49/EF og gældende lovgivning i den enkelte medlemsstat. De kompetente myndigheder kan anmode om støtte fra præstationsvurderingsorganet som omhandlet i artikel 3 i Kommissionens forordning (EU) nr. 691/2010 ⁽¹⁾.

2. Hvis det fremgår af den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, at der kan blive behov for nye driftsrestriktioner for at tackle et støjproblem i en lufthavn, skal de kompetente myndigheder sikre:

- a) at metoden, indikatorerne og oplysningerne i bilag I anvendes på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til bidraget fra hver type foranstaltning i den afbalancerede strategi, inden der indføres driftsrestriktioner
- b) at der på et egnet niveau etableres teknisk samarbejde mellem lufthavnsoperatører, luftfartøjsoperatører og luftfartstjenesteudøvere for at undersøge støjdæmpende foranstaltninger. De kompetente myndigheder skal også sikre, at lokale beboere eller deres repræsentanter og relevante lokale myndigheder høres, og at de får stillet tekniske oplysninger om støjdæmpende foranstaltninger til rådighed
- c) at omkostningseffektiviteten af eventuelle nye driftsrestriktioner vurderes i overensstemmelse med bilag II. Mindre tekniske ændringer af foranstaltninger uden indholdsmæssige virkninger for kapacitet eller operationer skal ikke betragtes som nye driftsrestriktioner
- d) at processen med høring af interesserede parter, som kan være en mæglingssproces, tilrettelægges rettidigt og grundigt, så der sikres åbenhed og gennemsigtighed hvad angår data og beregningsmetoder. Interesserede parter skal have mindst tre måneder til at fremsætte bemærkninger, inden nye driftsrestriktioner vedtages. De interesserede parter omfatter som minimum:
 - i) lokale beboere, som bor i nærheden af lufthavnen, og som berøres af støj fra flytrafikken, eller deres repræsentanter og de relevante lokale myndigheder
 - ii) repræsentanter for lokale virksomheder, der ligger i nærheden af lufthavnen, og hvis aktiviteter påvirkes af flytrafikken og lufthavnens drift
 - iii) relevante lufthavnsoperatører
 - iv) repræsentanter for de luftfartøjsoperatører, som kan blive påvirket af støjrelaterede foranstaltninger
 - v) relevante luftfartstjenesteudøvere
 - vi) netforvalteren som defineret i Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 ⁽²⁾
 - vii) den udpegede slotkoordinator, hvor det er relevant.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 691/2010 af 29. juli 2010 om oprettelse af en præstationsordning for luftfartstjenester og netfunktioner og om ændring af forordning (EF) nr. 2096/2005 om fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 af 7. juli 2011 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ændring af forordning (EU) nr. 691/2010 (EUT L 185 af 15.7.2011, s. 1).

3. De kompetente myndigheder skal følge op på og overvåge gennemførelsen af driftsrestriktionerne og i givet fald træffe foranstaltninger. De sikrer, at relevante oplysninger uden beregning stilles til rådighed for lokale beboere, der bor i nærheden af lufthavnene, og relevante lokale myndigheder, og at de er let og hurtigt tilgængelige.

4. De relevante oplysninger kan omfatte:

- a) under iagttagelse af national lovgivning, oplysninger om påståede overtrædelser på grund af ændringer i flyveprocedurer for så vidt angår virkningen af disse ændringer samt grundene til, at de blev foretaget
- b) de generelle kriterier, der anvendes til at fordele og styre trafikken i den enkelte lufthavn, i den udstrækning kriterierne kan have miljø- eller støjmæssige konsekvenser, og
- c) oplysninger indsamlet af støjmålingssystemer, hvis disse foreligger.

Artikel 7

Oplysninger om støjniveau

1. Afgørelser om støjrelaterede driftsrestriktioner skal være baseret på luftfartøjets støjniveau som fastlagt i den certificeringsprocedure, der gennemføres i overensstemmelse med Chicagokonventionens bilag 16, bind I, sjette udgave fra marts 2011.

2. På anmodning af Kommissionen skal luftfartøjsoperatører meddele følgende oplysninger om støj for de luftfartøjer, som de opererer i Unionens lufthavne:

- a) luftfartøjets nationalitet og registreringsmærke
- b) de benyttede luftfartøjers støjdokumentation og den tilhørende højeste tilladte startmasse
- c) eventuelle ændringer af luftfartøjerne, som påvirker deres støjniveau og er angivet i støjdokumentationen.

3. På anmodning af agenturet skal indehavere af et luftfartøjstypecertifikat eller et supplerende typecertifikat udstedt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008/EF⁽¹⁾ samt fysiske eller juridiske personer, som opererer et luftfartøj, for hvilket intet typecertifikat er blevet udstedt i henhold til denne forordning, stille oplysninger om støjniveau til rådighed med henblik på støjmodellering. Agenturet skal præcisere, hvilke data der kræves, samt på hvilket tidspunkt, i hvilket format og hvordan de skal tilvejebringes. Agenturet skal kontrollere de modtagne oplysninger om luftfartøjers støjniveau med henblik på modellering og stille oplysningerne til rådighed for andre parter med henblik på støjmodellering.

4. De data, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3, begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt, og skal indberettes elektronisk uden beregning og i påkommende tilfælde i det angivne format.

5. Agenturet skal kontrollere data vedrørende luftfartøjers støjniveau med henblik på modellering for så vidt angår de opgaver, som udføres i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 216/2008.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1).

6. Data skal lagres i en central database og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder, luftfartøjsoperatører, luftfartstjenesteudøvere og lufthavnsoperatører til driftsmæssige formål.

Artikel 8

Bestemmelser vedrørende indførelse af driftsrestriktioner

1. Inden en driftsrestriktion indføres, skal de kompetente myndigheder give medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante interesserede parter et varsel på seks måneder, der udløber mindst to måneder før fastlæggelsen af slotkoordineringsparametrene som defineret i artikel 2, litra m), i Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 ⁽¹⁾ for den pågældende lufthavn i den relevante fartplansæson.

2. Efter den vurdering, der er foretaget efter artikel 6, skal meddelelsen ledsages af en skriftlig rapport i overensstemmelse med kravene i artikel 5, hvori der redegøres for årsagerne til indførelsen af driftsrestriktionerne, lufthavnens støjbekæmpelsesmål og de foranstaltninger, der blev overvejet for at opfylde dette mål, samt evalueringen af de forskellige overvejede foranstaltningers forventede omkostningseffektivitet og herunder, hvis det er relevant, deres virkninger på tværs af landegrænser.

3. På anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ kan Kommissionen inden for en periode på tre måneder efter den dag, hvor den modtager et varsel i overensstemmelse med stk. 1, vurdere processen for indførelse af en driftsrestriktion. Finder Kommissionen, at indførelsen af en støjrelateret driftsrestriktion ikke følger den proces, som er fastsat i denne forordning, kan den underrette den relevante kompetente myndighed herom. Den relevante kompetente myndighed gennemgår Kommissionens underretning og orienterer Kommissionen om sine hensigter, inden driftsrestriktionen indføres.

4. Når driftsrestriktionen består i at tage luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, ud af drift i en lufthavn, må der ikke gives tilladelse til yderligere tjenester, som overstiger det antal bevægelser med luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, i den tilsvarende periode i det foregående år i denne lufthavn, seks måneder efter underretningen som omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder træffer afgørelse om, efter hvilken årlig rate antallet af bevægelser med luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, reduceres for de berørte operatører i denne lufthavn, under behørig hensyntagen til luftfartøjernes alder og sammensætningen af den samlede flåde. Uden at dette berører artikel 5, stk. 4, må denne rate ikke udgøre mere end 25 % af antallet af bevægelser med luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, for hver operatør, som beflyver denne lufthavn.

Artikel 9

Udviklingslande

1. For at undgå unødige økonomiske problemer kan de kompetente myndigheder undtage luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, og som er registreret i udviklingslande, fra støjdæmpende driftsrestriktioner under fuld iagttagelse af princippet om ikkeforskelsbehandling, forudsat at sådanne luftfartøjer:

- a) får tildelt et støjcertifikat efter de standarder, der er specificeret i kapitel 3, bind 1, i bilag 16 til Chicagokonventionen
- b) har opereret i Unionen i den femårsperiode, der går forud for denne forordnings ikrafttræden
- c) var registreret i det pågældende udviklingsland i denne femårsperiode og
- d) fortsat opereres af en fysisk eller juridisk person, der er etableret i det pågældende land.

2. Indrømmer en medlemsstat en undtagelse i henhold til stk. 1, skal den straks underrette de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen herom.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (EFT L 14 af 22.1.1993, s. 1).

*Artikel 10***Undtagelse for luftfartøjsoperationer af ekstraordinær karakter**

De kompetente myndigheder kan fra sag til sag godkende enkeltoperationer for så vidt angår luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, som ellers ikke kan gennemføres på grundlag af denne forordning, i lufthavne, som de er ansvarlige for.

Denne undtagelse skal begrænses til:

- a) operationer, som er af en sådan ekstraordinær karakter, at det vil være urimeligt at nægte en midlertidig undtagelse, herunder humanitære bistandsflyvninger, eller
- b) ikkekommercielle flyvninger med henblik på ombygning, reparation eller vedligeholdelse.

*Artikel 11***Delegerede retsakter**

Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 12 at vedtage delegerede retsakter vedrørende:

- a) tekniske opdateringer af de støjcertificeringsstandarder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, og artikel 9, stk. 1, litra a), og den certificeringsprocedure, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1
- b) tekniske opdateringer af den metode og de indikatorer, der er fastsat i bilag I.

Formålet med disse opdateringer er i givet fald at tage hensyn til ændringer af relevante internationale regler.

*Artikel 12***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede beføjelser, jf. artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13 juni 2016. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 13***Information og revision**

Medlemsstaterne fremlægger efter anmodning oplysninger om anvendelsen af denne forordning til Kommissionen.

Senest den 14. juni 2021 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

Rapporten ledsages i givet fald af forslag til revision af denne forordning.

*Artikel 14***Eksisterende driftsrestriktioner**

Støjrelaterede driftsrestriktioner, som allerede var blevet indført inden den 13. juni 2016, forbliver i kraft, indtil de kompetente myndigheder beslutter at revidere dem i henhold til denne forordning.

*Artikel 15***Ophævede retsakter**

Direktiv 2002/30/EF ophæves med virkning fra den 13. juni 2016.

*Artikel 16***Overgangsbestemmelser**

Uden at det berører denne forordnings artikel 15, kan støjrelaterede driftsrestriktioner vedtaget efter den 13. juni 2016 vedtages i henhold til direktiv 2002/30/EF, hvis høringsprocessen forud for vedtagelsen ikke er afsluttet på denne dato, og under forudsætning af, at disse restriktioner vedtages senest et år efter denne dato.

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft den 13. juni 2016.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

—

BILAG I

VURDERING AF STØJSITUATIONEN I EN LUFTHAVN

Metode:

De kompetente myndigheder sikrer anvendelse af støjvurderingsmetoder, som er udviklet i overensstemmelse med rapport Doc. 29 fra den europæiske konference for civil luftfart med titlen »Report on Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports«, tredje udgave.

Indikatorer:

1. Støjbelastningen fra lufttrafikken beskrives, som minimum hvad angår støjindikatorerne L_{den} og L_{night} , der er fastlagt og beregnet i overensstemmelse med bilag I til direktiv 2002/49/EF.
2. Der kan anvendes supplerende støjindikatorer, som har et objektivt grundlag.

Støjstyringsoplysninger:

1. Aktuel situation
 - 1.1. En beskrivelse af lufthavnen, herunder oplysninger om dens størrelse, beliggenhed, omgivelser og lufttrafikvolumen og -sammensætning.
 - 1.2. En beskrivelse af eventuelle miljømål, der er fastsat for lufthavnen, set i national sammenhæng. Dette vil omfatte en beskrivelse af lufthavnens støjbekæmpelsesmål for luftfartøjer.
 - 1.3. Enkeltheder vedrørende støjkurverne for relevante tidligere år — inklusive et skøn over antallet af personer, der påvirkes af støj fra luftfartøjer, foretaget i henhold til bilag II til direktiv 2002/49/EF.
 - 1.4. En beskrivelse af eksisterende og planlagte foranstaltninger med henblik på at styre støj fra luftfartøjer, som allerede er gennemført inden for rammerne af den afbalancerede strategi, og af deres virkning på og bidrag til støjsituationen med henvisning til:
 - 1.4.1. for begrænsning ved kilden:
 - a) oplysninger om den nuværende luftfartøjsflåde og eventuelle forventede teknologiske forbedringer
 - b) specifikke flådefornyelsesplaner.
 - 1.4.2. for fysisk planlægning og forvaltning:
 - a) eksisterende planlægningsinstrumenter, såsom helhedsorienteret planlægning eller støjzoneopdeling
 - b) eksisterende støjdæmpende foranstaltninger såsom byggevedtægter, støjisoleringsprogrammer eller foranstaltninger til at formindske områder med følsom arealanvendelse
 - c) høringsproces angående den fysiske planlægning
 - d) overvågning af indtrængning.
 - 1.4.3. for støjdæmpning ved hjælp af operationelle foranstaltninger — i det omfang, disse foranstaltninger ikke begrænser en lufthavns kapacitet:
 - a) anvendelse af start- og landingsbaner, som er udvalgt af støjhensyn
 - b) anvendelse af ruter, som er udvalgt af støjhensyn

- c) anvendelse af støjdæmpende start- og indflyvningsprocedurer
- d) angivelse af, i hvilken udstrækning disse foranstaltninger er reguleret i henhold til miljøindikatorer, der er nævnt i bilag I til forordning (EU) nr. 691/2010.

1.4.4. for driftsrestriktioner:

- a) anvendelse af globale restriktioner, såsom lofter over luftfartøjsbevægelser eller støjkvoter
- b) anvendelse af luftfartøjsspecifikke restriktioner, såsom at tage luftfartøjer, der kun netop opfylder kravene, ud af drift
- c) anvendelse af delvise restriktioner, idet der sondres mellem foranstaltninger om dagen og foranstaltninger om natten.

1.4.5. De eksisterende finansielle instrumenter, såsom støjrelaterede lufthavnsafgifter.

2. Prognose uden nye foranstaltninger

- 2.1. Beskrivelser af eventuelle lufthavnsudbygninger, som allerede er godkendt, og som er under forberedelse, f.eks. øget kapacitet, udvidelse af start- og landingsbaner og/eller terminaler, ind- og udflyvningsprognoser, den beregnede fremtidige trafiksammensætning og anslåede vækst samt en detaljeret undersøgelse af støjbelastningen i det omkringliggende område som følge af udvidelse af kapacitet, start- og landingsbaner og terminaler og ved ændring af flyvebaner og ind- og udflyvningsbaner.
- 2.2. I tilfælde af, at lufthavnen udvides, beskrives fordelene ved at stille denne yderligere kapacitet til rådighed inden for lufttrafiknettet og regionen generelt.
- 2.3. En beskrivelse af virkningen på det generelle støjniveau, såfremt der ikke træffes yderligere foranstaltninger, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er planlagt med henblik på at mindske denne støjpåvirkning i samme periode.
- 2.4. Forudberegnete støjkurver — herunder en vurdering af det antal personer, der sandsynligvis påvirkes af støj fra luftfartøjer — der sonderer mellem eksisterende beboelsesområder, nyopførte beboelsesområder og planlagte fremtidige beboelsesområder, for hvilke de kompetente myndigheder allerede har udstedt byggetilladelse.
- 2.5. Vurdering af konsekvenserne og eventuelle omkostninger ved ikke at træffe foranstaltninger til at reducere følgerne af øget støj, hvis et øget støjniveau må forventes.

3. Vurdering af yderligere foranstaltninger

- 3.1. Oversigt over yderligere foranstaltninger og en angivelse af de vigtigste grunde til, at de er blevet valgt. Beskrivelse af de foranstaltninger, der udvælges med henblik på yderligere analyse, og oplysning om resultatet af analysen af omkostningseffektiviteten, især omkostningerne ved at indføre disse foranstaltninger, det antal personer, der forventes at nyde godt heraf, og en tidsramme samt prioritering af bestemte foranstaltningers samlede effektivitet.
 - 3.2. En oversigt over eventuelle virkninger for miljøet og konkurrencen af de foreslåede foranstaltninger for andre lufthavne, operatører og andre berørte parter.
 - 3.3. Begrundelsen for den valgte løsning.
 - 3.4. Et resumé uden tekniske detaljer.
-

BILAG II

Vurdering af støjrelaterede driftsrestriktioners omkostningseffektivitet

De planlagte støjrelaterede driftsrestriktioners omkostningseffektivitet vurderes kvantitativt, så vidt dette er muligt, under behørig hensyntagen til følgende aspekter:

- 1) den forventede støjdemping, som opnås med de påtænkte foranstaltninger, nu og i fremtiden
- 2) sikkerheden i forbindelse med flyveoperationer, herunder risici for tredjeparter
- 3) lufthavnens kapacitet
- 4) virkningerne for det europæiske lufttrafiknet.

Desuden kan de kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til følgende faktorer:

- 1) sundheden og sikkerheden for lokale beboere, der bor i nærheden af en lufthavn
- 2) den miljømæssige bæredygtighed, herunder den indbyrdes afhængighed mellem støj og emissioner
- 3) de direkte, indirekte eller katalytiske virkninger for beskæftigelsen og økonomien.

Erklæring fra Kommissionen om revision af direktiv 2002/49/EF

Kommissionen drøfter bilag II til direktiv 2002/49/EF (støjregningsmetoder) med medlemsstaterne med henblik på vedtagelse af det i løbet af de kommende måneder.

Baseret på det arbejde, som WHO i øjeblikket udfører vedrørende metoderne til vurdering af støjbelastningens sundhedsvirkninger, agter Kommissionen at revidere bilag III til direktiv 2002/49/EF (skøn af sundhedsvirkninger, dosisresponskurver).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 599/2014**af 16. april 2014****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ⁽²⁾ skal produkter med dobbelt anvendelse underkastes effektiv kontrol, når de udføres fra eller passerer gennem Unionen eller leveres til et tredjeland som følge af mæglervirksomhed fra en mægler, der er hjemmehørende eller har hjemsted i Unionen.
- (2) Med henblik på medlemsstaternes og Unionens overholdelse af deres internationale forpligtelser er der i bilag I til forordning (EF) nr. 428/2009 fastsat en fælles liste over produkter med dobbelt anvendelse, som er underkastet kontrol i Unionen. Afgørelser om produkter, der er underkastet kontrol, træffes inden for rammerne af Australien-gruppen, Missile Technology Control Regime, Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, Wassenaararrangementet og konventionen om forbud mod kemiske våben.
- (3) Ifølge forordning (EF) nr. 428/2009 skal listen over produkter med dobbelt anvendelse i bilag I til nævnte forordning ajourføres i overensstemmelse med de relevante forpligtelser og tilsagn ligesom alle ændringer heraf, som medlemsstaterne har accepteret som medlemmer i internationale ikke-spredningsregimer og eksportkontrolregimer eller ved ratifikation af relevante internationale traktater.
- (4) Listen over produkter med dobbelt anvendelse i bilag I til forordning (EF) nr. 428/2009 skal løbende ajourføres for at sikre overholdelse af internationale sikkerhedsforpligtelser, sikre gennemsigtigheden og opretholde eksportørernes konkurrenceevne. Forsinkelser i ajourføringen af denne liste over produkter med dobbelt anvendelse kan få negative følger for sikkerheden og de internationale ikke-spredningsbestræbelser og for den økonomiske aktivitet, som eksportørerne i Unionen udøver. Samtidig betyder ændringernes tekniske karakter og det forhold, at disse ændringer skal være i overensstemmelse med beslutninger truffet i de internationale eksportkontrolregimer, at der skal anvendes en fremskyndet procedure, for at de nødvendige ajourføringer kan træde i kraft i Unionen.
- (5) Forordning (EF) nr. 428/2009 indfører generelle EU-udførelstilladelser som en af de fire forskellige typer tilladelser i nævnte forordning. Generelle EU-udførelstilladelser giver eksportører etableret i Unionen mulighed for at udføre visse produkter til visse bestemmelsessteder på de betingelser, der er anført i disse tilladelser.
- (6) Bilag II til forordning (EF) nr. 428/2009 indeholder de gældende generelle EU-udførelstilladelser. Som følge af karakteren af de generelle EU-udførelstilladelser kan der være behov for at slette visse bestemmelsessteder fra anvendelsesområdet for disse tilladelser, navnlig hvis ændrede forhold viser, at tilladte udførselstransaktioner ikke længere bør være tilladte i henhold til en generel EU-udførelstilladelse for så vidt angår et givent bestemmelsessted. Sletningen af et bestemmelsessted fra anvendelsesområdet for en af de generelle EU-udførelstilladelser bør ikke udelukke en eksportør fra at ansøge om en anden form for udførselstilladelse i henhold til de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 428/2009.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.10.2012 (EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 112) og Rådets førstebehandlingsholdning af 3.3.2014 (EUT C 100 af 4.4.2014, s. 6). Europa-Parlamentets holdning af 3.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1).

- (7) Med henblik på regelmæssige og rettidige ajourføringer af den fælles liste over produkter med dobbelt anvendelse i henhold til de forpligtelser og tilsagn, som medlemsstaterne har indgået i de internationale eksportkontrolregimer, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår ændring af bilag I til forordning (EF) nr. 428/2009, jf. nævnte forordnings artikel 15. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (8) Med henblik på at sikre en hurtig reaktion fra Unionen på ændrede vilkår i forbindelse med vurderingen af udførelsens følsomhed i forbindelse med en generel EU-udførelstilladelse bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af bilag II til forordning (EF) nr. 428/2009 vedrørende sletning af bestemmelsessteder fra anvendelsesområdet for de generelle EU-udførelstilladelser. Da sådanne ændringer kun foretages som følge af en skønnet forhøjet risiko for de pågældende udførsler og den fortsatte brug af generelle EU-udførelstilladelser for sådanne udførsler kan have overhængende negative følger for Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed, kan Kommissionen gøre brug af en hasteprocedure.
- (9) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (10) Forordning (EF) nr. 428/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 428/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 9, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»For at sikre, at kun transaktioner med lav risiko omfattes af de generelle EU-udførelstilladelser omfattet af bilag IIa-IIf, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a for at slette bestemmelsessteder fra anvendelsesområdet for disse generelle EU-udførelstilladelser, hvis disse bestemmelsessteder bliver genstand for våbenembargoer, som omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Når der i tilfælde af sådanne våbenembargoer af særligt hastende årsager kræves sletning af særlige bestemmelsessteder fra anvendelsesområdet for de generelle EU-udførelstilladelser, finder proceduren i artikel 23b anvendelse på delegerede retsakter, der vedtages i henhold til nærværende stykke.»

- 2) I artikel 15 tilføjes følgende stykke:

»3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a vedrørende ajourføring af listen over produkter med dobbelt anvendelse i bilag I. Ajourføring af bilag I skal ske i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel. Når ajourføringen af bilag I vedrører produkter med dobbelt anvendelse, der også er opført i bilag IIa-IIg eller IV, ændres disse bilag i overensstemmelse hermed.»

- 3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 23a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 2. juli 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 23b

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 23a, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om gennemgangen af ordningen for kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen anerkender vigtigheden af løbende at øge effektiviteten og sammenhængen i EU's strategiske ordning for kontrol med udførsel og sikre et højt sikkerhedsniveau samt en passende gennemsligtighed uden at hindre konkurrenceevnen og den lovlige handel med produkter med dobbelt anvendelse.

De tre institutioner mener, at der er behov for en modernisering og en yderligere konvergens af systemet med henblik på at kunne håndtere nye trusler og hastige teknologiske forandringer, mindske konkurrenceforvridninger, skabe et ægte fællesmarked for produkter med dobbelt anvendelse (ensartet og lige vilkår for eksportører) og fortsat fungere som forbillede for tredjelande, når det gælder eksportkontrol.

I den henseende er det afgørende at strømline processen for ajourføring af kontrollisterne (bilagene til forordningen), styrke risikovurdering og udveksling af oplysninger, udvikle bedre industristandarder og mindske forskelle i gennemførelsen.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erkender de problemer, der kan være forbundet med udførsel af visse former for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), som kan anvendes i forbindelse med krænkelse af menneskerettighederne og til at underminere EU's sikkerhed, dette gælder navnlig teknologi, der benyttes i forbindelse med masseovervågning, kontrol, sporing, censurering og programmelsårbarhed.

Der er indledt tekniske konsultationer i denne forbindelse, herunder inden for rammerne af EU's peerbesøg vedrørende dobbelt anvendelse, Koordinationsgruppen vedrørende Produkter med Dobbelt Anvendelse samt eksportkontrolordningerne, og der gøres løbende en indsats for at håndtere nødsituationer ved hjælp af sanktioner (i henhold til artikel 215 i TEUF) eller nationale foranstaltninger. Der vil endvidere blive gjort en øget indsats for at fremme multilaterale aftaler i forbindelse med eksportkontrolordningerne, og der vil blive set på mulighederne for at tage spørgsmålet op i forbindelse med den løbende gennemgang af EU's politik for kontrol med udførsel af produkter med dobbelt anvendelse og udarbejdelsen af en meddelelse fra Kommissionen. I denne forbindelse noterede de tre institutioner sig aftalen af 4. december 2013 mellem de deltagende stater i Wassenaararrangementet om vedtagelsen af kontrolforanstaltninger i forbindelse med komplekse overvågningsværktøjer, der kan give uautoriseret adgang til computersystemer og IP-netværks-overvågningssystemer.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen giver også tilsagn om yderligere udvikling af den nuværende »catch-all-mekanisme« for produkter med dobbelt anvendelse, der ikke er omfattet af forordningens bilag I, med henblik på yderligere at forbedre eksportordningen og dens anvendelse på det europæiske indre marked.

Kommissionens erklæring om delegerede retsakter

For så vidt angår denne forordning erindrer Kommissionen om sin forpligtelse i stk. 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen til at tilsende Parlamentet alle oplysninger og dokumenter vedrørende Kommissionens møder med nationale eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter.

Kommissionens erklæring om ajourføring af forordningen

Med henblik på at sikre en mere integreret, effektiv og sammenhængende europæisk tilgang til strategiske produkters bevægelser (udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit) vil Kommissionen hurtigst muligt forelægge et nyt forslag til ajourføring af forordningen.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 600/2014
af 15. maj 2014
om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den finansielle krise har afsløret en række svagheder med hensyn til de finansielle markeders gennemsigtighed, som kan øge de skadelige socioøkonomiske virkninger. En styrkelse af denne gennemsigtighed er et af de fælles principper i bestræbelserne på at styrke det finansielle system som bekræftet i stats- og regeringschefernes erklæring fra G20-topmødet i London den 2. april 2009. For at øge gennemsigtigheden og forbedre det indre marked for finansielle instrumenter bør der indføres nye rammer med ensartede krav til gennemsigtigheden af de transaktioner, der udføres på markederne for finansielle instrumenter. Dette regelsæt bør bestå af en række fyldestgørende regler for en bred vifte af finansielle instrumenter. Det bør supplere de krav om gennemsigtighed, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽⁴⁾, for ordrer og transaktioner i aktier.
- (2) Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU under ledelse af Jacques de Larosière opfordrede Unionen til at udvikle et mere harmoniseret finansielt regelsæt. I forbindelse med den fremtidige europæiske tilsynsstruktur understregede Det Europæiske Råd den 18. og 19. juni 2009 behovet for at indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutioner i det indre marked.
- (3) Den nye lovgivning bør således bestå af to forskellige retlige instrumenter, nemlig et direktiv og denne forordning. Disse to retlige instrumenter bør tilsammen danne den juridiske ramme for de krav, der skal finde anvendelse på investeringselskaber, regulerede markeder og udbydere af dataindberetningstjenester. Denne forordning bør derfor læses sammen med direktivet. Behovet for at etablere et fælles regelsæt for alle institutioner med hensyn til visse krav og for at imødegå risikoen for regularbitrage samt sikre øget retssikkerhed og mindre reguleringsmæssig kompleksitet for alle markedsdeltagere berettiger anvendelsen af et retsgrundlag, der giver mulighed for at vedtage en forordning. For at fjerne de resterende handelshindringer og betydelige konkurrenceforvridninger som følge af forskellene mellem nationale lovgivninger og for at undgå nye hindringer eller forvridninger er det nødvendigt at

⁽¹⁾ EFT C 161 af 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 74.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

vedtage en forordning, hvormed der fastsættes fælles regler for alle medlemsstater. En sådan retsakt, der finder direkte anvendelse, har til formål på afgørende vis at bidrage til et bedre indre marked, og den bør derfor være baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis.

- (4) Der blev med direktiv 2004/39/EF indført regler for at gøre handel med aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, før- og efterhandelsgennemsigtig og for indberetning af transaktioner med finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, til de kompetente myndigheder. Direktivet bør omarbejdes for på passende vis at tage højde for udviklingen på de finansielle markeder og for at afhjælpe svaghederne og lukke de smuthuller, der bl.a. blev afdækket i forbindelse med krisen på det finansielle marked.
- (5) Bestemmelser for handel og reguleringsmæssige gennemsigtighedskrav bør vedtages i form af direkte gældende lovgivning, der finder anvendelse på alle investeringsselskaber, som bør følge ensartede regler på alle Unionens markeder, med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af en fælles lovramme, styrke tilliden til gennemsigtigheden på markederne i hele Unionen, at reducere reguleringsmæssig kompleksitet og investeringsselskabernes efterlevelseshomkostninger, særlig for finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne, samt at bidrage til at afskaffe konkurrenceforvridning. Vedtagelsen af en forordning, der sikrer direkte anvendelse, er den bedste løsning til at opfylde disse lovgivningsmæssige mål, sikre ensartede betingelser og forebygge divergerende nationale krav, som kan opstå ved gennemførelsen af et direktiv i national lovgivning.
- (6) Det er vigtigt at sikre, at handel med finansielle instrumenter så vidt muligt foregår på organiserede markedspladser, og at alle sådanne markedspladser reguleres hensigtsmæssigt. Under direktiv 2004/39/EF blev der udviklet nogle handelssystemer, som ikke i tilstrækkelig grad blev fanget af reguleringsordningerne. Ethvert handelssystem for finansielle instrumenter som f.eks. de foretagender, der kaldes mæglernetværk (broker crossing networks), bør fremover reguleres ordentligt og godkendes under en af typerne af multilaterale markedspladser eller som en systematisk internalisator i henhold til betingelserne i denne forordning og i direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾.
- (7) Der bør præciseres definitioner af »reguleret marked« og »multilateral handelsfacilitet« (MHF), som fortsat er indbyrdes nøje afstemte, således at de afspejler det forhold, at begreberne reelt dækker over samme funktion (organiseret handel). Definitionerne bør ikke omfatte bilaterale systemer, hvor et investeringsselskab udfører hver handel for egen regning, selv om det optræder som en risikofri modpart, der skydes ind mellem køber og sælger. Regulerede markeder og MHF'er bør ikke have lov til at udføre kundeordrer over egenbeholdningen. Udtrykket »system« omfatter såvel alle markeder, der består af både et regelsæt og en markedsplatform, som markeder, der udelukkende fungerer på grundlag af et regelsæt. Regulerede markeder og MHF'er er ikke tvunget til at forvalte et »teknisk« system til matchning af ordrer og bør have mulighed for at forvalte andre handelsprotokoller, herunder systemer, hvorved brugerne kan handle for prisstillelser, som de anmoder om fra flere leverandører. Et marked, som udelukkende består af et regelsæt for optagelsen af medlemmer, optagelsen af instrumenter til handel, handel mellem medlemmer, transaktionsindberetning og i givet fald gennemsigtighedskrav, er i denne forordnings forstand et reguleret marked eller en MHF, og de transaktioner, der gennemføres i henhold til disse regler, anses for at være gennemført i henhold til et reguleret markeds eller en MHF's system. Udtrykket »købs- og salgssinteresser« skal opfattes bredt og omfatte ordrer, prisstillelser og interessemarkeringer.

Et af de vigtige krav vedrører forpligtelsen til, at sammenbringe interesserne i systemet efter faste regler, som fastsættes af systemets operatør. Dette krav skal forstås således, at interesserne sammenbringes efter systemets regler eller ved brug af systemets protokoller eller interne driftsprocedurer (inklusive IT-procedurer). Ved »faste regler« forstås regler, der ikke giver det regulerede marked eller markedsoperatøren eller det investeringsselskab, der driver en MHF, nogen skønsbeføjelse med hensyn til, hvorledes interesserne kan matches. Definitionerne kræver, at interesserne sammenbringes på en sådan måde, at det fører til indgåelsen af en kontrakt, hvilket sker, når udførelsen skal foregå efter systemets regler eller ved brug af systemets protokoller eller interne driftsprocedurer.

- (8) For at gøre finansielle markeder i Unionen mere gennemsigtige og effektive og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for de forskellige markedspladser, der tilbyder multilaterale handelstjenesteydelser, er det nødvendigt at indføre en ny kategori af markedsplads (organiseret handelsfacilitet — OHF) for obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater og at sikre, at den reguleres på passende vis, og at reglerne for adgangen til faciliteten er uden forskelsbehandling. Denne nye kategori defineres bredt, således at den nu og i fremtiden vil kunne omfatte alle typer af organiseret udførelse og formidling af handel, der ikke svarer til de

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (se side 349 i denne EUT).

eksisterende markedspladsers funktioner eller reguleringsmæssige specifikationer. Det er således nødvendigt at indføre passende organisatoriske krav og gennemsigtighedsregler, der fremmer en effektiv prisfastsættelse. Denne nye kategori omfatter systemer, der er i stand til at handle clearingegnede og tilstrækkeligt likvide derivater.

Den bør ikke omfatte ikke-faciliteter, hvor der ikke udføres eller formidles nogen reel handel i systemet, herunder »opslagstavler«, der anvendes til at reklamere for købs- og salgsinteresser, andre enheder, der samler potentielle købs- og salgsinteresser, elektroniske tjenesteydelser til efterfølgende handelsbekræftelse eller porteføljekomprimering, som reducerer ikkemarkedsbaserede risici i eksisterende porteføljer af derivater uden at ændre porteføljernes markedsrisiko. Porteføljekomprimering kan leveres af en række virksomheder, der ikke som sådan er reguleret af denne forordning eller af direktiv 2014/65/EU, f.eks. centrale modparter (CCP'er), transaktionsregistre samt investeringsselskaber eller markedsoperatører. Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at når investeringsselskaber og markedsoperatører foretager porteføljekomprimering, finder visse bestemmelser i denne forordning og direktiv 2014/65/EU ikke anvendelse i forbindelse med porteføljekomprimering. I betragtning af, at værdipapircentraler (CSD'er) vil blive underlagt de samme krav som investeringsselskaber, når de yder visse former for investerings-service og udfører visse former for investeringsaktiviteter, bør bestemmelserne i denne forordning og i direktiv 2014/65/EU ikke finde anvendelse på selskaber, der ikke reguleres heraf, når de foretager porteføljekomprimering.

- (9) Denne nye kategori OHF, vil supplere de eksisterende typer af markedspladser. Mens regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter har faste regler for udførelse af transaktioner, bør operatøren af en OHF udføre ordrer på et skønsmæssigt grundlag, om nødvendigt under overholdelse af krav om førhandelsgennemsigtighed og regler for »best execution«. Følgelig bør transaktioner, der udføres på en OHF, som drives af et investeringsselskab eller en markedsoperatør, være underlagt regler for god forretningsskik, »best execution« og behandling af kundeordrer. Desuden bør enhver markedsoperatør, der har tilladelse til at drive en OHF, sikre overholdelse af bestemmelserne i kapitel 1 i direktiv 2014/65/EU om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber. Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, bør kunne udøve skøn på to forskellige niveauer: for det første ved beslutningen om at afgive en ordre på en OHF eller tilbagekalde den igen, og for det andet ved beslutningen om ikke at matche en bestemt ordre med de tilgængelige ordrer i systemet på et bestemt tidspunkt, forudsat at dette er i overensstemmelse med de specifikke instrukser, der er modtaget fra kunderne, og med forpligtelserne til bedst mulig udførelse.

Ved det system, hvor kunders ordrer matches, bør operatøren kunne beslutte, hvorvidt, hvornår og hvor meget af to eller flere ordrer, der skal matches i systemet. Selskabet bør i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, 2, 4 og 5, i direktiv 2014/65/EU og med forbehold af artikel 20, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU kunne lette forhandlinger mellem kunder og derved samle to eller flere potentielt forenelige handelsinteresser i en transaktion. På begge skønsniveauer skal OHF-operatøren tage hensyn til sine forpligtelser i henhold til artikel 18 og 27 i direktiv 2014/65/EU. Den markedsoperatør eller det investeringsselskab, der driver en OHF, bør gøre det klart for brugerne af markedspladsen, hvordan de vil udøve skøn. Da en OHF er en egentlig handelsplatform, bør operatøren være neutral. Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver OHF'en, bør således ikke være underlagt krav om gennemførelse uden forskelsbehandling, og hverken investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver OHF'en, eller noget foretagende, som er en del af samme koncern eller juridiske person som investeringsselskabet og/eller markedsoperatøren, bør have mulighed for at udføre kundeordrer i en OTF mod sit kapitalgrundlag.

Med henblik på at lette udførelsen af en eller flere kundeordrer på obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, som ikke er omfattet af clearingforpligtelsen i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, vil det kunne tillades, at en OHF-operatør anvender ejermatchningshandel som defineret i direktiv 2014/65/EU, forudsat at kunden har givet sit samtykke til denne proces. I forbindelse med statsgældsinstrumenter for hvilke der ikke findes et likvidt marked, bør et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, kunne deltage i handel for egen regning, bortset fra ejermatchningshandel. Når ejermatchningshandel anvendes i al før- og efterhandel, skal gennemsigtighedskravene og forpligtelserne til bedst mulig udførelse overholdes. OHF-operatøren eller et foretagende, som er en del af samme koncern eller juridiske person som investeringsselskabet eller markedsoperatøren, bør ikke agere som systematisk intermedialiser i den OHF, vedkommende driver. Endvidere bør en OHF-operatør være underlagt de samme forpligtelser som en MHF-operatør med hensyn til ansvarlig håndtering af potentielle interessekonflikter.

- (10) Al organiseret handel bør udføres på regulerede markedspladser og være fuldstændig gennemsigtig, både før og efter handel. Hensigtsmæssigt tilpassede gennemsigtighedskrav bør derfor gælde for alle typer markedspladser, samt alle finansielle instrumenter, som handles på disse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- (11) For at sikre, at mere handel finder sted via regulerede markedspladser og systematiske internalisatorer, bør der for investeringsselskaber ved denne forordning indføres en handelsforpligtelse for så vidt angår aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, eller som handles på en markedsplads. Denne handelsforpligtelse kræver, at investeringsselskaber gennemfører alle handeler, herunder handeler for egen regning og handeler i form af udførelse af kundeordrer på et reguleret marked, en MHF eller gennem en systematisk internalisator eller på en tilsvarende markedsplads i et tredjeland. Der bør imidlertid gives undtagelse fra denne handelsforpligtelse, hvis der er en lovlige begrundelse herfor. Sådanne lovlige begrundelser er, når handelerne er usystematiske, ad hoc, uregelmæssige og sjældne eller er tekniske handeler såsom give-up-handler, der ikke bidrager til prisfastsættelsesprocessen. En sådan undtagelse fra denne handelsforpligtelse bør ikke benyttes til at omgå de begrænsninger, der er indført på anvendelsen af dispensation fra referencekursen og fra den forhandlede kurs, eller til at drive et mæglernetværk eller et andet netværk.

Muligheden for, at handler indgås gennem en systematisk internalisator, berører ikke ordningen for systematisk internalisering fastlagt i denne forordning. Hensigten er, at hvis investeringsselskabet selv opfylder de relevante kriterier, der er fastlagt i denne forordning for at blive betragtet som en systematisk internalisator i forbindelse med den pågældende aktie, kan handelen indgås på denne måde; hvis investeringsselskabet imidlertid ikke betragtes som en systematisk internalisator i forbindelse med den pågældende aktie, bør det stadig kunne indgå handelen gennem en anden systematisk internalisator, når dette opfylder dets forpligtelser til bedst mulig udførelse, og der er mulighed for det. For at sikre, at multilateral handel hvad angår aktier, depotbeviser, exchange-traded funds (ETF'er), certifikater og andre lignende finansielle instrumenter reguleres ordentlig, bør et investeringsselskab, der driver et internt matchningssystem på et multilateralt grundlag, desuden have tilladelse som MHF. Det bør præciseres, at bestemmelserne om bedst mulig udførelse i direktiv 2014/65/EU bør anvendes på en sådan måde, at de ikke er til hinder for handelsforpligtelserne i nærværende forordning.

- (12) Handel med depotbeviser, ETF'er, certifikater, andre lignende finansielle instrumenter og andre aktier end dem, der er optaget til handel på et reguleret marked, foregår på stort set samme måde og opfylder et næsten identisk økonomisk mål som handel med aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked. Bestemmelserne om gennemsigtighed, der gælder for aktier, der er optaget til handel på regulerede markeder, bør derfor udvides til også at omfatte disse finansielle instrumenter.
- (13) Det erkendes, at der i princippet er behov for en ordning, der giver mulighed for at dispensere fra kravene om førhandelsgennemsigtighed for at fremme velfungerende markeder, men de nuværende bestemmelser om dispensation for aktier, der gælder på grundlag af direktiv 2004/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006⁽¹⁾, bør dog undersøges nærmere for at fastslå, om det gældende anvendelsesområde og de gældende betingelser fortsat er hensigtsmæssige. For at sikre en ensartet anvendelse af dispensationer fra kravene om førhandelsgennemsigtighed i aktier og eventuelt andre lignende finansielle instrumenter og produkter, der ikke er aktieprodukter, for specifikke markedsmønstre og typer og størrelser af ordrer, bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁾ (»ESMA«), vurdere hver enkelt dispensationsansøgning forenelighed med reglerne fastsat i denne forordning og i delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne forordning. ESMA's vurdering bør foreligge i form af en udtalelse i henhold til artikel 29 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Desuden bør de allerede eksisterende dispensationer for aktier gennemgås af ESMA inden for en passende tidsramme, og ESMA bør efter samme procedure foretage en vurdering af, om de fortsat er i overensstemmelse med reglerne i denne forordning og i de i nærværende forordning foreskrevne delegerede retsakter.
- (14) Den finansielle krise har afsløret specifikke svagheder i den måde, hvorpå oplysninger om handelsmuligheder i og priserne på andre finansielle instrumenter end aktier er tilgængelige for markedsdeltagerne, særlig med hensyn til timing, detaljeringsniveau, lige adgang og pålidelighed. Der bør således indføres krav om betimelig før- og efterhandelsgennemsigtighed, der tager hensyn til de forskellige karakteristika og markedsstrukturer for særlige andre typer finansielle instrumenter end aktier, og som tilpasses forskellige typer af handelssystemer, herunder ordrebogssystemer, prisstillersystemer, hybridsystemer, periodiske auktionssystemer og røsthandelssystemer (voice trading systems). For at tilvejebringe et hensigtsmæssigt regelsæt for gennemsigtighed for alle relevante finansielle instrumenter bør disse regler finde anvendelse på obligationer og strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og på derivater, som handles på en markedsplads. Derfor bør det kun i visse forud fastsatte tilfælde være muligt at opnå fritagelse for førhandelsgennemsigtighed og tilpasning af kravene vedrørende udsættelse af offentliggørelse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (15) Det er nødvendigt at indføre et passende niveau af handelsgennemsigtighed på markederne for obligationer, strukturerede finansielle produkter og derivater for at fremme værdiansættelsen af produkter samt en effektiv prisdannelse. Strukturerede finansielle produkter bør navnlig omfatte værdipapirer med sikkerhedsstillelse i aktiver som defineret i artikel 2, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 ⁽¹⁾, herunder bl.a. strukturerede kreditobligationer (collateralised debt obligations).
- (16) For at sikre ensartede vilkår mellem markedspladser bør de samme krav til før- og efterhandelsgennemsigtighed finde anvendelse på de forskellige typer af markedspladser. Der bør foretages en afvejning af gennemsigtighedskravene for de forskellige typer af finansielle instrumenter, herunder aktier, obligationer og derivater, og i den forbindelse bør der tages højde for investorers, udsteders, herunder statsobligationsudsteders interesser og markedets likviditet. Derudover bør der foretages en afvejning af gennemsigtighedskravene for forskellige typer handel, herunder ordrebogssystemer og prisstillersystemer, f.eks. »request for quote«-systemer, samt hybridsystemer og mæglingssystemer med personlig kontakt (voice broking), og tages hensyn til transaktionsstørrelse, herunder omsætning og andre relevante kriterier.
- (17) For at undgå eventuelle negative virkninger for kursdannelsesprocessen er det nødvendigt at indføre en passende volumenbegrænsningsmekanisme for ordrer, der afgives i systemer, der bygger på en handelsmetode, hvor kursen fastsættes i overensstemmelse med en referencekurs, og for visse forhandlede transaktioner. Denne mekanisme bør bestå af en dobbelt begrænsning, hvorved en volumenbegrænsning anvendes på de markedspladser, der anvender disse dispensationer, således at kun en vis procentdel af handelen kan foregå på hver markedsplads, og derudover gælder en samlet volumenbegrænsning, som, hvis den overskrides, vil bevirke, at anvendelsen af disse dispensationer suspenderes i hele Unionen. For så vidt angår forhandlede transaktioner bør mekanismen kun finde anvendelse på de transaktioner, der foretages inden for det gældende volumenvægtede spread, der fremgår af ordrebogen, eller prisstillernes prisstillelser på den markedsplads, der driver dette system. Mekanismen bør udelukke forhandlede transaktioner i illikvide aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter, og transaktioner, der afhænger af andre forhold end den gældende markedskurs, eftersom de ikke bidrager til kursdannelsesprocessen.
- (18) For at sikre, at OTC-handel ikke forhindrer en effektiv prisfastsættelse eller gennemsigtige konkurrencevilkår mellem forskellige handelsformer, bør investeringsselskaber, der for egen regning foretager OTC-handel med finansielle instrumenter, være omfattet af passende krav om førhandelsgennemsigtighed, når denne handel foregår i deres egenskab af systematiske internalisatorer, i forhold til aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter, for hvilke der findes et likvidt marked, og obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, som handles på en markedsplads, og for hvilke der findes et likvidt marked.
- (19) Et investeringsselskab, der udfører kundeordrer over kapitalgrundlaget, bør betragtes som en systematisk internalisator, medmindre transaktionerne gennemføres uden for en markedsplads og lejlighedsvist, ad hoc og uregelmæssigt. Systematiske internalisatorer bør derfor defineres som investeringsselskaber, der på et organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning ved at udføre kundeordrer uden for en markedsplads. Kravene til systematiske internalisatorer i denne forordning bør kun finde anvendelse på et investeringsselskab i forhold til hvert enkelt finansielt instrument, f.eks. på ISIN-kode-niveau, hvor det fungerer som systematisk internalisator. For at sikre en objektiv og effektiv anvendelse af definitionen af systematisk internalisator på investeringsselskaber bør der være en forud fastsat grænseværdi for systematisk internalisering, der omfatter en nøjagtig angivelse af, hvad der menes med et hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag.
- (20) Mens en OHF er ethvert system eller facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser interagerer i systemet, bør en systematisk internalisator ikke have tilladelse til at sætte forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i forbindelse med hinanden. For eksempel kan en såkaldt single dealer-platform, hvor handel altid finder sted mod et enkelt investeringsselskab, betragtes som en systematisk internalisator, hvis den opfylder kravene i denne forordning. En såkaldt multidealer-platform med flere handlere, der interagerer for det samme finansielle instrument, bør imidlertid ikke betragtes som en systematisk internalisator.
- (21) Systematiske internalisatorer bør på grundlag af deres forretningspolitik og på en objektiv og ikke-diskriminerende måde kunne beslutte, hvilke kunder der skal have adgang til deres stillede priser, i hvilken forbindelse de også bør have ret til at skelne mellem kategorier af kunder, f.eks. hvad angår kreditrisiko. Systematiske internalisatorer bør ikke være forpligtede til at offentliggøre bindende prisstillelser, udføre kundeordrer og give adgang til deres stillede

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering (EUT L 149 af 30.4.2004, s. 1).

priser med hensyn til aktietransaktioner over normal markedsstørrelse og transaktioner i andet end aktier over den størrelse, der er specifik for det finansielle instrument. Systematiske internalisatorers overholdelse af deres forpligtelser bør kontrolleres af de kompetente myndigheder, og der skal stilles oplysninger til rådighed for sidstnævnte, som sætter dem i stand til at udføre denne kontrol.

- (22) Det er ikke formålet med denne forordning at kræve anvendelse af reglerne om førhandelsgennemsigtighed på transaktioner, der foretages på OTC-grundlag, undtagen inden for en systematisk internalisator.
- (23) Markedsdata bør være let tilgængelige for brugerne i et format, der er så udspecificeret som muligt for at give investorer — og udbydere af datatjenesteydelser, der tjener deres behov — mulighed for at skræddersy deres dataløsninger i videst muligt omfang. Data om før- og efterhandelsgennemsigtighed bør derfor stilles til rådighed for offentligheden på »ubundet« vis for at mindske omkostningerne for markedsdeltagere ved køb af data.
- (24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ finder fuldt ud anvendelse på medlemsstaternes og ESMA's udveksling, overførsel og behandling af personoplysninger i forbindelse med denne forordning, særlig afsnit IV.
- (25) I betragtning af den enighed, som parterne i G20-topmødet i Pittsburgh den 25. september 2009 nåede frem til med hensyn til at flytte handel med standardiserede OTC-derivatkontrakter til enten børser eller elektroniske handelsplatforme, afhængigt af hvad der er mest hensigtsmæssigt, bør der defineres en formel forskriftsprocedure for at tillade handel mellem finansielle modparter og store ikke-finansielle modparter med alle derivater, som er blevet vurderet som clearingegnede, og som er tilstrækkeligt likvide til at finde sted på en række markedspladser, der er omfattet af tilsvarende regler, og som giver deltagerne mulighed for at handle med forskellige modparter. Der bør ved vurderingen af tilstrækkelig likviditet tages hensyn til de nationale markedsforhold, herunder elementer som f.eks. antallet og typen af markedsdeltagere på et bestemt marked, og til transaktionsforhold, som f.eks. størrelsen og hyppigheden af transaktioner på dette marked.

Et likvidt marked inden for en produktklasse af derivater vil være kendetegnet ved et stort antal aktive markedsdeltagere, herunder en passende blanding af likviditetsudbydere og likviditetstagere i forhold til antallet af handlede produkter, som hyppigt udfører transaktioner i disse produkter af en størrelsesorden, der ikke er af større omfang. Denne type markedsaktivitet bør fremgå af et stort antal køb og salg inden for det pågældende derivat, hvilket fører til et mindre spread for en transaktion af normal markedsstørrelse. Der bør ved vurderingen af tilstrækkelig likviditet tages hensyn til, at et derivats likviditet kan variere betydeligt i forhold til markedsvilkår og produktets livscyklus.

- (26) I betragtning af den enighed, som parterne i G20-mødet i Pittsburgh den 25. september 2009 nåede frem til med hensyn til at flytte handel med standardiserede OTC-derivatkontrakter til enten børser eller elektroniske handelsplatforme, afhængigt af hvad der er mest hensigtsmæssigt, på den ene side, og den relativt lavere likviditet af forskellige OTC-derivater på den anden side, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en passende række af godkendte markedspladser, hvor der kan handles i henhold til denne aftale. Alle godkendte markedspladser bør være omfattet af nøje tilpassede krav i lovgivningen med hensyn til organisatoriske og operationelle aspekter, foranstaltninger til at mindske interessekonflikter, overvågning af al handelsaktivitet, før- og efterhandelsgennemsigtighed, der tilpasses det enkelte finansielle instrument og typen af handelssystem, og for at flere tredjepartshandelsinteresser kan indgå i et samspil med hinanden. Der bør dog tages højde for den mulighed, som operatører af markedspladser har for skønmæssigt at arrangere transaktioner i henhold til denne aftale mellem flere tredjeparter, for at forbedre betingelserne for udførelse og likviditet.
- (27) Forpligtelsen til at gennemføre transaktioner i derivater tilhørende en klasse af derivater, der er omfattet af handelsforpligtelsen på et reguleret marked, en MHF, en OHF eller en markedsplads i et tredjeland, bør ikke finde anvendelse på komponenter af ikkeprisdannende efterhandelstjenesteydelser til risikoreduktion, der reducerer ikkemarkedsbaserede risici i derivatporteføljer, herunder eksisterende porteføljer af OTC-derivater i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 648/2012 uden at ændre porteføljerners markedsrisiko. Desuden har denne forordning — selv om det er hensigtsmæssigt at indføre særlige bestemmelser for porteføljekomprimering — ikke til formål at forhindre brugen af andre efterhandelstjenesteydelser til risikoreduktion.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (28) Handelsforpligtelsen for disse derivater bør give mulighed for effektiv konkurrence mellem godkendte markedspladser. Derfor bør disse markedspladser ikke kunne påberåbe sig eksklusive rettigheder i relation til derivater, der er omfattet af denne handelsforpligtelse, der forhindrer andre markedspladser i at tilbyde handel med disse finansielle instrumenter. For at sikre en effektiv konkurrence mellem markedspladser for derivater er det vigtigt, at markedspladsernes adgang til CCP'er er ikke-diskriminerende og gennemsigtig. Ikke-diskriminerende adgang til en central modpart (CCP) vil betyde, at en markedsplads har ret til ikke-diskriminerende behandling med hensyn til, hvorledes kontrakter, der handles på dens platform, behandles med hensyn til sikkerhedsstillelseskrav og netting af økonomisk tilsvarende kontrakter samt cross-margining med korrelerede kontrakter, der cleares af samme CCP, og ikke-diskriminerende clearinggebyrer.
- (29) De kompetente myndigheders beføjelser bør suppleres med en eksplicit mekanisme til at forbyde eller begrænse markedsføring, distribution og salg af ethvert finansielt instrument eller struktureret indlån, som giver anledning til alvorlige betænkeligheder med hensyn til investorbeskyttelse, de finansielle markeds eller råvaremarkeds korrekte funktion og integritet eller dele af eller hele det finansielle systems stabilitet, og med passende koordinerings- og interventionsbeføjelser for ESMA eller, hvad angår strukturerede indlån, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾. De kompetente myndigheders og, i særlige tilfælde, ESMA's eller EBA's udøvelse af disse beføjelser bør være betinget af, at visse specifikke betingelser er opfyldt. Såfremt disse betingelser er opfyldt, bør den kompetente myndighed eller, i særlige tilfælde, ESMA eller EBA kunne indføre et forbud eller en begrænsning af forsigtighedsgrunde, før et finansielt instrument eller et struktureret indlån er markedsført, distribueret eller afsat til kunder.

Disse beføjelser indebærer ikke noget krav om, at den kompetente myndighed, ESMA eller EBA skal indføre eller anvende en produktgodkendelse eller -licens, og fratager ikke investeringsselskaber deres ansvar for at overholde alle relevante krav fastlagt i denne forordning og i direktiv 2014/65/EU. Råvaremarkedernes korrekte funktion og integritet bør indføres som et kriterium for, at de kompetente myndigheder kan gribe ind og træffe foranstaltninger for at modvirke eventuelle negative eksterne virkninger på råvaremarkederne som følge af aktiviteter på de finansielle markeder. Dette gælder navnlig markederne for landbrugsråvarer, der har til formål at sikre befolkningen en stabil fødevarerforsyning. I disse tilfælde bør foranstaltningerne koordineres med de kompetente myndigheder for de pågældende råvaremarkeder.

- (30) De kompetente myndigheder bør underrette ESMA om de nærmere detaljer i deres anmodninger om positionsnedsættelse på en derivatkontrakt og om ethvert ad hoc-positionsloft eller forudgående positionsloft for at forbedre koordineringen og konvergens med hensyn til, hvorledes disse beføjelser anvendes. De væsentlige oplysninger om eventuelle forudgående positionslofter, som anvendes af en kompetent myndighed, bør offentliggøres på ESMA's websted.
- (31) ESMA bør kunne anmode alle om oplysninger om deres position i forhold til en derivatkontrakt, anmode om, at denne position reduceres, samt kunne begrænse personers mulighed for at foretage individuelle transaktioner i forbindelse med råvarederivater. ESMA bør derefter underrette relevante kompetente myndigheder om de foranstaltninger, myndigheden påtænker at gennemføre, og ESMA bør ligeledes offentliggøre disse foranstaltninger.
- (32) Oplysninger om transaktioner med finansielle instrumenter bør indberettes til de kompetente myndigheder for at give dem mulighed for at konstatere og undersøge eventuelle tilfælde af markedsmisbrug, at sørge for redelige og velfungerende markeder samt overvåge investeringsselskabernes aktiviteter. Anvendelsesområdet for dette tilsyn omfatter alle finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, og finansielle instrumenter, hvor det underliggende instrument er et finansielt instrument, der handles på en markedsplads, eller hvor det underliggende instrument er et indeks eller en portefølje af finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads. Forpligtelsen bør gælde, uanset om sådanne transaktioner i et af disse finansielle instrumenter har fundet sted på en markedsplads eller ej. For at undgå unødvendige administrative byrder for investeringsselskaber bør finansielle instrumenter, som ikke er genstand for markedsmisbrug, udelukkes fra indberetningsforpligtelsen. Ved indberetningen bør der anvendes en identifikator for hver juridisk enhed i overensstemmelse med G20-forpligtelserne. ESMA bør rapportere til Kommissionen om, hvordan sådan indberetning til de kompetente myndigheder fungerer, og Kommissionen bør kunne tage skridt til at foreslå eventuelle ændringer, hvis det er hensigtsmæssigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (33) Operatøren af en markedsplads bør give sin kompetente myndighed relevante referencedata for finansielle instrumenter. Disse meddelelser fremsendes straks af de kompetente myndigheder til ESMA, som omgående bør offentliggøre dem på sin websted, så ESMA og de kompetente myndigheder kan anvende, analysere og udveksle transaktionsindberetninger.
- (34) For at tjene deres formål som et redskab til markedsovervågning, bør transaktionsindberetninger indeholde en angivelse af den person, som har truffet den pågældende investeringsbeslutning, samt af de personer, der er ansvarlige for dens udførelse. Foruden reglerne om gennemsigtighed i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012⁽¹⁾ giver markeringen af short selling nyttige supplerende oplysninger, så de kompetente myndigheder kan overvåge omfanget af short selling. De kompetente myndigheder skal have fuld adgang til registre på alle stadier af ordredførelsen, lige fra den oprindelige beslutning om at handle, til selve gennemførelsen. Investeringselskaber bør derfor opbevare registre over alle deres ordrer og alle deres transaktioner med finansielle instrumenter, og operatører af platforme er forpligtede til at opbevare registre over alle ordrer, der afgives til deres systemer. ESMA bør koordinere udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder for at sikre, at de har adgang til alle transaktions- og ordreregistre, herunder transaktioner og ordrer på platforme, der opererer uden for deres område, med finansielle instrumenter under deres tilsyn.
- (35) Dobbelt indberetning af de samme oplysninger bør undgås. Indberetninger til transaktionsregistre, der er registrerede eller godkendte i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 648/2012 for de relevante finansielle instrumenter, og som indeholder alle de til transaktionsindberetningsformål påkrævede oplysninger, bør ikke nødvendigvis indberettes til de kompetente myndigheder, men overføres til disse af transaktionsregistre. Forordning (EU) nr. 648/2012 bør ændres med henblik herpå.
- (36) Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger som fastsat i direktiv 95/46/EF. Enhver udveksling eller overførsel af oplysninger fra ESMA bør foregå i overensstemmelse med reglerne om overførsel af personoplysninger som fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001, som bør gælde fuldt ud for behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (37) Forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægger kriterier for, hvornår klasser af OTC-derivater bør være omfattet af clearingforpligtelsen. Dette forhindrer også konkurrenceforvridninger ved at kræve ikke-diskriminerende adgang til CCP'er, der tilbyder clearing af OTC-derivater på markedspladser og ikke-diskriminerende adgang til handelsfeeds fra markedspladser til CCP'er, der tilbyder clearing af OTC-derivater. Da OTC-derivater er defineret som derivatkontrakter, hvis gennemførelse ikke finder sted på et reguleret marked, er der behov for at indføre lignende krav for regulerede markeder i henhold til denne forordning. Derivater, der handles på regulerede markeder, bør også klare centralt.
- (38) Ud over kravene i direktiv 2004/39/EF og i direktiv 2014/65/EU, som forhindrer medlemsstaterne i uretmæssigt at begrænse adgangen til efterhandelsinfrastrukturer såsom CCP'er og afviklingsordninger, er det nødvendigt, at denne forordning ophæver forskellige andre handelsmæssige hindringer, der kan anvendes til at hindre konkurrence i clearing af finansielle instrumenter. For at undgå enhver form for diskriminerende praksis bør CCP'er acceptere at klare transaktioner, der finder sted på forskellige markedspladser, såfremt disse pladser opfylder de operationelle og tekniske krav, der fastsættes af CCP'en, herunder krav vedrørende risikostyring. En CCP bør give adgang, hvis visse adgangskriterier, som er specificeret i reguleringsmæssige tekniske standarder, er opfyldt. I forbindelse med nyligt etablerede CCP'er, der er blevet godkendt eller anerkendt for en periode på mindre end tre år på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, for så vidt angår værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, bør de kompetente myndigheder have mulighed for at godkende en overgangsperiode på op til to et halvt år før de udsættes for fuld ikke-diskriminatorisk adgang for så vidt angår værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter. Hvis en CCP imidlertid vælger at benytte sig af overgangsordningen, bør den ikke kunne udnytte retten til adgang til en markedsplads i henhold til denne forordning i overgangsperioden. Desuden bør en markedsplads, der er tæt knyttet til denne CCP, ikke kunne udnytte retten til adgang til en CCP i henhold til denne forordning i overgangsperioden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (EUT L 86 af 24.3.2012, s. 1).

- (39) Forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægger på hvilke betingelser OTC-derivater bør gives ikke-diskriminerende adgang mellem CCP'er og markedspladser. Forordning (EU) nr. 648/2012 definerer OTC-derivater som derivatkontrakter, hvis gennemførelse ikke finder sted på et reguleret marked eller på et tredjelandsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked i henhold til artikel 19, stk. 6, i direktiv 2004/39/EF. For at forhindre enhver form for mangler eller overlappning og for at sikre sammenhæng mellem forordning (EU) nr. 648/2012 og denne forordning finder kravene i denne forordning om ikke-diskriminerende adgang mellem CCP'er og markedspladser anvendelse på derivater, der handles på regulerede markeder eller på et tredjelandsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked i henhold til direktiv 2014/65/EU, og på alle ikke-afledte finansielle instrumenter.
- (40) Markedspladser bør også have pligt til at sikre adgang, herunder til datafeeds, på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag for CCP'er, der ønsker at klare transaktioner, som gennemføres på markedspladsen. Dette bør imidlertid ikke nødvendiggøre anvendelse af interoperabilitetsordninger til clearingtransaktioner for derivater eller skabe fragmentering af likviditet på en måde, som vil bringe markedernes gnidningsløse og korrekte funktion i fare. En markedsplads bør kun nægte adgang, hvis visse adgangskriterier, som er specificeret i de reguleringsmæssige tekniske standarder, ikke er opfyldt. For så vidt angår børshandlede derivater vil det være ude af proportion at kræve, at mindre markedspladser, navnlig dem, der er tæt knyttet til CCP'er, straks opfylder kravene om ikke-diskriminerende adgang, hvis de endnu ikke har erhvervet den tekniske kapacitet til at konkurrere på lige vilkår med størstedelen af efterhandelsinfrastrukturmarkedet. Markedspladser under en relevant tærskel bør derfor have mulighed for at fritage sig selv, og dermed deres tilknyttede CCP'er, for kravene om ikke-diskriminerende adgang for så vidt angår børshandlede derivater i en periode på 30 måneder med mulighed for efterfølgende forlængelse. Hvis en markedsplads vælger at fritage sig selv, bør den dog ikke kunne udnytte retten til adgang til en CCP i henhold til denne forordning i fritagelsesperioden.

Desuden bør en CCP, der er tæt knyttet til denne markedsplads, ikke kunne udnytte retten til adgang til en markedsplads i henhold til denne forordning i fritagelsesperioden. Forordning (EU) nr. 648/2012 anfører, at hvis kommercielle og intellektuelle ejendomsrettigheder vedrører finansielle tjenesteydelser knyttet til derivatkontrakter, bør licenser stilles til rådighed på forholdsmæssige, fair, fornuftige og ikke-diskriminerende vilkår. Adgang til licenser til og oplysninger vedrørende benchmarks, der anvendes til værdiansættelse af finansielle instrumenter, bør derfor stilles til rådighed for CCP'er og andre markedspladser på et forholdsmæssigt, fair, fornuftigt og ikke-diskriminerende grundlag, og alle licenser bør tildeles på rimelige handelsvilkår. Med forbehold for anvendelsen af konkurrencereglerne, bør pligten — hvis der udarbejdes et nyt benchmark efter, at denne forordning er trådt i kraft — til at licensere benchmarks begynde senest 30 måneder efter, at handelen med et finansielt instrument med reference til dette benchmark begyndte, eller det blev optaget til handel. Adgang til licenser er afgørende for at lette adgangen mellem markedspladser og CCP'er i henhold til artikel 35 og 36, eftersom licensordninger ellers stadig ville kunne forhindre adgang mellem markedspladser og CCP'er, som de har anmodet om adgang til.

Formålet med at fjerne barrierer og diskriminerende praksisser er at øge konkurrencen inden for clearing og handel med finansielle instrumenter med henblik på at mindske investerings- og låneomkostninger, fjerne ineffektivitet og fremme innovation på Unionens markeder. Kommissionen bør fortsat overvåge efterhandelsinfrastrukturens udvikling nøje, og den bør om nødvendigt gribe ind for at forhindre konkurrenceforvridninger i at opstå i det indre marked, navnlig når nægtelse af adgang til infrastruktur eller benchmarks er i modstrid med artikel 101 eller 102 i TEUF. Licenseringspligten i denne forordning berører ikke den generelle pligt, som registrerede ejere af benchmarks har i henhold til EU-konkurrencereglerne, og navnlig artikel 101 og 102 i TEUF, vedrørende adgang til benchmarks, som er uomgængelige for at komme ind på et nyt marked. Kompetente myndigheders godkendelse af manglende anvendelse af adgangsrettighederne i overgangsperioder udgør ikke tilladelser eller ændringer af tilladelser.

- (41) Tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser i Unionen er underlagt nationale regelsæt og krav. Disse regelsæt er meget forskellige, og de selskaber, der er godkendt i henhold hertil, har ikke ret til at levere tjenesteydelser og ret til etablering i andre medlemsstater end i deres hjemland. Der bør derfor indføres en fælles lovramme på EU-niveau. Den fælles lovramme bør harmonisere de eksisterende, fragmenterede regelsæt, sørge for sikkerhed for og ensartet behandling af tredjelandsselskaber, der får adgang til Unionen, sikre, at Kommissionen har foretaget en vurdering af effektiv ækvivalens i relation til tredjelandes tilsynsmæssige rammer og rammer for god forretningsskik samt sikre et sammenligneligt beskyttelsesniveau for kunder i Unionen, der modtager tjenesteydelser fra tredjelandsselskaber.

Ved anvendelsen af regelsættet bør Kommissionen og medlemsstaterne prioritere de områder, der er omfattet af G20-forpligtelser og aftaler med Unionens største handelspartnere, og tage højde for den centrale rolle, som Unionen spiller på finansielle markeder verden over og sikre, at anvendelsen af tredjelandes krav hverken hindrer EU-investorer og -udstedere i at investere i eller opnå finansiering fra tredjelands, eller hindrer tredjelandes investorer og udstedere i at investere, rejse kapital eller erhverve sig andre finansielle tjenesteydelser på EU-markederne, medmindre dette er nødvendigt af objektive og evidensbaserede tilsynsmæssige årsager. Når den foretager disse vurderinger, bør Kommissionen tage højde for Den Internationale Organisation for Børstilsynsmyndigheders (IOSCO's) mål og principper for regulering på værdipapirområdet og dens henstillinger som ændret og fortolket af IOSCO.

Hvis der ikke kan nås frem til en afgørelse, der fastlægger den effektive ækvivalens, vedbliver tredjelandsselskabers ydelse af service i Unionen med at være underlagt nationale ordninger. Kommissionen bør iværksætte ækvivalensvurderingen på eget initiativ. Medlemsstaterne bør kunne tilkendegive deres interesse i, at et bestemt tredjeland eller bestemte tredjelands underkastes den ækvivalensvurdering, som Kommissionen foretager, uden at sådanne tilkendegivelser binder Kommissionen til at igangsætte ækvivalensprocessen. Ækvivalensvurderingen bør være resultatbaseret; den bør vurdere, i hvilket omfang det respektive tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer opnår tilsvarende og tilstrækkelige reguleringsmæssige effekter, og i hvilket omfang, de opfylder de samme mål, som EU-retten. I forbindelse med iværksættelsen af disse ækvivalensvurderinger bør Kommissionen kunne prioritere blandt tredjelandes jurisdiktioner, således at der tages hensyn til væsentligheden af ækvivalensresultaterne for EU-virksomheder og -kunder, eksistensen af tilsyns- og samarbejdsaftaler mellem tredjelandet og medlemsstaterne, eksistensen af et effektivt ækvivalent system til anerkendelse af investeringsselskaber, som har opnået tilladelse under udenlandske ordninger, samt tredjelandets interesse i og vilje til at deltage i ækvivalensvurderingsprocessen. Kommissionen bør holde øje med alle væsentlige ændringer af tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer og om nødvendigt genoverveje ækvivalensafgørelser.

- (42) Leveringen af tjenesteydelser uden filial bør i denne forordning være begrænset til godkendte modparter og egentlige professionelle kunder. Den bør være underlagt krav om registrering hos ESMA og tilsyn i tredjelandet. Der bør etableres passende samarbejdsordninger mellem ESMA og de kompetente myndigheder i tredjelandet.
- (43) De i denne forordning fastsatte bestemmelser om, hvorledes tredjelandsselskaber skal levere tjenesteydelser eller udføre aktiviteter, bør hverken forhindre personer, der er etableret i Unionen, i på deres eget initiativ at modtage investeringsservice fra et tredjelandsselskab eller forhindre EU-investeringsselskaber eller -kreditinstitutter i på deres eget initiativ at modtage investeringsservice eller udførte aktiviteter fra et tredjelandsselskab eller forhindre kunder i at modtage investeringsservice fra et tredjelandsselskab på deres eget initiativ via mægling fra et sådant kreditinstitut eller investeringsselskab. Leverer et tredjelandsselskab tjenesteydelser til en person, som er etableret i Unionen, på denne persons eget initiativ, bør disse tjenesteydelser ikke betragtes som værende leveret på Unionens område. Opsøger et tredjelandsselskab kunder eller potentielle kunder i Unionen eller forsøger et sådant selskab at fremme salget af eller reklamere for investeringsservice eller -aktiviteter sammen med accessoriale tjenesteydelser i Unionen, bør dette ikke betragtes som tjenesteydelser, der leveres på kundens eget initiativ.
- (44) For så vidt angår anerkendelse af tredjelandes virksomheder og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, herunder den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser, bør afgørelser om fastsættelse af, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i et tredjeland er ækvivalent med Unionens retlige og tilsynsmæssige ramme, kun vedtages, hvis de retlige og tilsynsmæssige rammer i tredjelandet indeholder et effektivt ækvivalent system for anerkendelse af investeringsselskaber, der har tilladelse i henhold til udenlandske retlige systemer, i overensstemmelse med bl.a. de generelle reguleringsmæssige mål og standarder, som G20 fastsatte i september 2009 om at forbedre gennemsigtigheden på derivatmarkederne, reducere systemiske risici og beskytte mod markedsmissbrug. Et sådant system bør anses for ækvivalent, hvis det sikrer, at den væsentlige virkning af den gældende retlige ramme svarer til Unionens krav, og det bør anses for effektivt, hvis disse regler anvendes konsekvent.
- (45) På de sekundære spotmarkeder for emissionskvoter er der opstået en række svigagtige fremgangsmåder, som kan undergrave tilliden til den ordning for handel med kvoter, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾, og der træffes i øjeblikket foranstaltninger med henblik på at styrke registrene over emissionskvoter og betingelserne for åbning af en konto med henblik på handel med disse kvoter. For at styrke disse markeds integritet og sikre, at de fungerer effektivt, herunder bl.a. ved et fuldstændigt tilsyn med

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

handelsaktiviteten, bør foranstaltningerne i direktiv 2003/87/EF kompletteres ved fuldt ud at medtage emissionskvoter under anvendelsesområdet for denne forordning og direktiv 2014/65/EU, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 ⁽¹⁾ og for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽²⁾, idet de klassificeres som finansielle instrumenter.

- (46) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Navnlig bør der vedtages delegerede retsakter om udvidelsen af anvendelsesområdet for visse bestemmelser i nærværende forordning til centralbanker i tredjelande, de specifikke oplysninger vedrørende definitioner, specifikke omkostningsrelaterede bestemmelser vedrørende tilgængeligheden af markedsdata, adgang til prisstillelser, de størrelser, hvor eller hvorunder et selskab skal indgå transaktioner med enhver anden kunde, som har fået stillet prisstillelsen til rådighed, porteføljekomprimering og den nærmere fastlæggelse af hvornår, der foreligger væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod investorbeskyttelsen, de finansielle markeders eller råvaremarkeders korrekte funktion og integritet eller stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i Unionen, der berettiger ESMA, EBA eller de kompetente myndigheder til at træffe foranstaltninger, ESMA's beføjelser vedrørende positionsforvaltning, forlængelse af overgangsperioden i henhold til artikel 35, stk. 5, i denne forordning i et bestemt tidsrum og vedrørende udelukkelse af børshandlede derivater fra denne forordnings anvendelsesområde i et bestemt tidsrum. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (47) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til vedtagelsen af en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandes retlige og tilsynsmæssige ramme med henblik på tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser eller tredjelandes markedspladser, med det formål at fastlægge egnetheden som markedsplads for derivater, der er omfattet af handelsforpligtelsen, og med hensyn til adgang for tredjelandes CCP'er og tredjelandes markedspladser til markedspladser og CCP'er etableret i Unionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (48) Målene for denne forordning, nemlig at fastlægge ensartede krav for finansielle instrumenter i forbindelse med offentliggørelse af handelsdata, indberetning af transaktioner til de kompetente myndigheder, handel med derivater og aktier på organiserede markedspladser, ikke-diskriminerende adgang til CCP'er, markedspladser og benchmarks, beføjelser vedrørende produktintervention, positionsforvaltning og positionslofter, tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice eller -aktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, eftersom det, selv om de nationale kompetente myndigheder er i en bedre position til at overvåge udviklingen på markedet, kun er muligt at danne sig et indtryk af den samlede virkning af de problemer, der vedrører handelsgennemsigtighed, transaktionsindberetning, handel med derivater og forbud mod produkter og praksisser, i en overordnet EU-kontekst, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (49) Ingen foranstaltninger, der træffes af en kompetent myndighed eller af ESMA under udøvelsen af deres hverv, bør direkte eller indirekte diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som lokalitet for levering af investeringsservice og -aktiviteter i en hvilken som helst valuta. Ingen foranstaltninger, der træffes af EBA under udøvelsen af dets hverv i henhold til denne forordning, bør direkte eller indirekte diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater.
- (50) Tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser bør sikre passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 15. maj 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (se side 179 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (51) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der udvikles af ESMA for så vidt angår den nøjagtige fastlæggelse af handelsgennemsigtighedskravene, for så vidt angår de pengepolitiske og valutapolitiske tiltag samt tiltag vedrørende politikken for finansiel stabilitet samt de typer af visse transaktioner, der er relevante i henhold til denne forordning, for så vidt angår de nærmere betingelser for dispensation fra kravene om førhandelsgennemsigtighed, for så vidt angår ordninger for udsættelse af offentliggørelsen af efterhandelsoplysninger, for så vidt angår forpligtelsen til at give separat adgang til før- og efterhandelsoplysninger, for så vidt angår kriterier for anvendelsen af kravene om førhandelsgennemsigtighed for systematiske internalisatorer, for så vidt angår efterhandelsoffentliggørelse fra investeringsselskaber, for så vidt angår indhold og hyppighed af dataanmodninger om levering af oplysninger med henblik på gennemsigtighed og andre beregninger, for så vidt angår transaktioner, der ikke bidrager til prisfastsættelsesprocessen, for så vidt angår ordredata, der skal opbevares, for så vidt angår indholdet af og specifikationer for transaktionsindberetninger, for så vidt angår indholdet af og specifikationer for referencedata for finansielle instrumenter, for så vidt angår de typer af aftaler, som har en direkte, væsentlig og forudsigelig virkning i Unionen, og de tilfælde, hvor handelsforpligtelsen for derivater er nødvendig, for så vidt angår kravene til systemer og procedurer til sikring af, at transaktioner i cleared derivater forelægges og accepteres til clearing, for så vidt angår specifikation af typerne af indirekte clearingordninger, for så vidt angår derivater omfattet af en forpligtelse til handel på organiserede markedspladser, for så vidt angår ikke-diskriminerende adgang til en CCP og til en markedsplads, og for så vidt angår ikke-diskriminerende adgang og pligt til at licensere benchmarks, for så vidt angår de oplysninger, som et tredjelandsselskab skal indgive til ESMA ved ansøgning om registrering. Kommissionen bør vedtage disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (52) Artikel 95 i direktiv 2014/65/EU fastsætter bestemmelse om en undtagelse for visse C6-energiderivatkontrakter i en overgangsperiode. Det er derfor nødvendigt, at de tekniske standarder, der specificerer den clearingforpligtelse, som ESMA har udviklet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 648/2012, tager højde for dette og ikke lægger en clearingforpligtelse på derivatkontrakter, som efterfølgende vil kunne opnå overgangsundtagelsen for C6-energiderivatkontrakter.
- (53) Anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning bør udskydes, således at den er sammenfaldende med anvendelsen af gennemførelsesbestemmelserne for det omarbejdede direktiv, og for at fastlægge alle væsentlige gennemførelsesforanstaltninger. Hele reguleringspakken bør herefter anvendes fra samme tidspunkt. Kun anvendelsen af beføjelser til gennemførelsesforanstaltninger bør ikke udskydes, således at det indledende arbejde med at udarbejde udkast og vedtage disse gennemførelsesforanstaltninger kan begynde så tidligt som muligt.
- (54) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16), retten til forbrugerbeskyttelse (artikel 38), adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47) samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50), og forordningen skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (55) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 10. februar 2012 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges fælles krav vedrørende:
 - a) offentliggørelse af handelsoplysninger
 - b) transaktionsindberetning til de kompetente myndigheder

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2012, s. 1.

- c) handel med derivater på organiserede markedspladser
- d) ikke-diskriminerende adgang til clearing og til handel med benchmarks
- e) de kompetente myndigheders, ESMA's og EBA's beføjelser vedrørende produktintervention og ESMA's beføjelser vedrørende positionsforvaltningskontrol og positionslofter
- f) tredjelandsselskabers ydelse af investeringservice eller udøvelse af investeringsaktiviteter efter en gældende ækvivalensafgørelse fra Kommissionen, med eller uden filial.

2. Denne forordning finder anvendelse på investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU, og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, som yder investeringservice og/eller udøver investeringsaktiviteter, og på markedsoperatører, herunder eventuelle markedspladser som de driver.

3. Afsnit V i denne forordning finder også anvendelse på finansielle modparter som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) nr. 648/2012 og på alle ikke-finansielle modparter, der er omfattet af artikel 10, stk. 1, litra b), i samme forordning.

4. Afsnit VI i denne forordning finder også anvendelse på CCP'er og personer med ejendomsrettigheder til benchmarks.

5. Afsnit VIII i denne forordning finder anvendelse på tredjelandsselskaber, der yder investeringservice eller udøver investeringsaktiviteter i Unionen efter en gældende ækvivalensafgørelse fra Kommissionen, med eller uden filial.

6. Artikel 8, 10, 18 og 21 finder ikke anvendelse på regulerede markeder, markedsoperatører og investeringsselskaber i forbindelse med transaktioner, hvor modparten er medlem af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og den pågældende transaktion gennemføres som led i udøvelsen af penge- og valutapolitikken eller politikken for finansiell stabilitet, som det pågældende medlem af ESCB har retlig beføjelse til at udøve, og det pågældende medlem på forhånd har underrettet sin modpart om, at transaktionen er fritaget.

7. Stk. 6 finder ikke anvendelse på transaktioner, som et medlem af ESCB indgår i som led i udøvelsen af vedkommendes investeringsaktiviteter.

8. ESMA udarbejder i tæt samarbejde med ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som udspecificerer de operationer vedrørende penge- og valutapolitikken eller politikken for finansiell stabilitet samt de typer af transaktioner, på hvilke stk. 6 og 7 finder anvendelse.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at udvide anvendelsesområdet for stk. 6 til andre centralbanker.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

I dette øjemed forelægger Kommissionen senest den 1. juni 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer behandlingen af transaktioner fra tredjelandes centralbanker, der med henblik på dette stykke omfatter Den Internationale Betalingsbank. Rapporten skal indeholde en analyse af deres lovbestemte opgaver og deres omsætning i Unionen. I rapporten:

- a) identificeres bestemmelser, som er gældende i de relevante tredjelande, vedrørende administrativt fastlagte krav om offentliggørelse af centralbanktransaktioner, herunder transaktioner, der foretages af medlemmer af ESCB i disse tredjelande, og
- b) vurderes de potentielle virkninger, som administrativt fastlagte krav om offentliggørelse i Unionen kan have for tredjelandes centralbanktransaktioner.

Hvis rapporten konkluderer, at fritagelsen i stk. 6 er nødvendig i forbindelse med transaktioner, hvor modparten er et tredjelandes centralbank, der gennemfører aktiviteter som led i pengepolitikken eller aktiviteter vedrørende valuta og finansiell stabilitet, fastsætter Kommissionen, at denne fritagelse skal finde anvendelse på det pågældende tredjelandes centralbank.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »investeringselskab«: investeringselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU
- 2) »investeringservice og -aktiviteter«: service og de aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU
- 3) »accessoriske tjenesteydelser«: accessoriske tjenesteydelser som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i direktiv 2014/65/EU
- 4) »udførelse af ordrer for kunders regning«: udførelse af ordrer for kunders regning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/65/EU
- 5) »handel for egen regning«: handel for egen regning som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 6), i direktiv 2014/65/EU
- 6) »prisstiller«: prisstiller som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2014/65/EU
- 7) »kunde«: kunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2014/65/EU
- 8) »professionel kunde«: professionel kunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 10), i direktiv 2014/65/EU
- 9) »finansielle instrumenter«: finansielle instrumenter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2014/65/EU
- 10) »markedsoperatør«: markedsoperatør som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/65/EU
- 11) »multilateralt system«: multilateralt system som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 19), i direktiv 2014/65/EU
- 12) »systematisk internalisator«: systematisk internalisator som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU

- 13) »reguleret marked«: reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
- 14) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- 15) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- 16) »markedsplads«: markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU
- 17) »likvidt marked«:
- a) med henblik på artikel 9, 11 og 18, et marked for et finansielt instrument eller en klasse af finansielle instrumenter, hvor der løbende er parate og villige købere og sælgere, og hvor markedet vurderes efter følgende kriterier og under hensyntagen til de specifikke markedsstrukturer for det pågældende finansielle instrument eller den pågældende klasse af finansielle instrumenter:
 - i) den gennemsnitlige transaktionshyppighed og -størrelse over en række forskellige markedsvilkår under hensyntagen til arten og livscyklussen af produkterne inden for den pågældende klasse af finansielle instrumenter
 - ii) antallet og typen af markedsdeltagere, herunder forholdet mellem markedsdeltagere og handlede finansielle instrumenter for et givet produkt
 - iii) den gennemsnitlige størrelse af spreads, når de er tilgængelige
 - b) med henblik på artikel 4, 5 og 14 et marked for et finansielt instrument, der handles dagligt, hvor markedet vurderes ud fra følgende kriterier:
 - i) det frie omløb
 - ii) det gennemsnitlige antal daglige transaktioner for de pågældende finansielle instrumenter
 - iii) den gennemsnitlige daglige omsætning for de pågældende finansielle instrumenter
- 18) »kompetent myndighed«: kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i direktiv 2014/65/EU
- 19) »kreditinstitut«: kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾
- 20) »filial«: filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 30), i direktiv 2014/65/EU
- 21) »tætte forbindelser«: tætte forbindelser som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 35), i direktiv 2014/65/EU
- 22) »ledelsesorgan«: ledelsesorgan som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i direktiv 2014/65/EU

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- 23) »struktureret indlån«: struktureret indlån som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i direktiv 2014/65/EU
- 24) »værdipapirer«: værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU
- 25) »depotbeviser«: depotbeviser som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 45), i direktiv 2014/65/EU
- 26) »ETF (exchange-traded fund)« eller »ETF«: ETF (exchange-traded fund) som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46), i direktiv 2014/65/EU
- 27) »certifikater«: værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet, og som i tilfælde af udstederens tilbagebetaling af investeringer er rangordnet over aktier, men under usikrede gældsinstrumenter og andre lignende instrumenter
- 28) »strukturerede finansielle produkter«: værdipapirer, der oprettes til at sikre og overføre kreditrisikoen i forbindelse med en pulje af finansielle aktiver, og som giver indehaveren af værdipapirerne ret til at modtage regelmæssige betalinger, som afhænger af udviklingen i de underliggende aktiver
- 29) »derivater«: de finansielle instrumenter, der er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), litra c), i direktiv 2014/65/EU, og som er omhandlet i afsnit C, nr. 4)-10), i bilag I dertil
- 30) »råvaderivater«: de finansielle instrumenter, der er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44, litra c), i direktiv 2014/65/EU, vedrørende en råvare eller et underliggende instrument som nævnt i afsnit C, nr. 10), i bilag I eller i nr. 5), 6), 7) og 10) i afsnit C i bilag I dertil
- 31) »CCP«: CCP som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012
- 32) »børshandlet derivat«: et derivat, der handles på et reguleret marked eller på et tredjelandsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked i henhold til artikel 28 i denne forordning, og som ikke som sådan falder ind under definitionen på et OTC-derivat som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 33) »bindende interessemarkeringer«: en meddelelse fra et medlem eller en deltager til et andet medlem eller en anden deltager i et handelssystem om tilgængelige handelsinteresser, som indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at blive enige om en handel
- 34) »godkendt offentliggørelsesordning« eller »APA«: en godkendt offentliggørelsesordning eller APA som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52), i direktiv 2014/65/EU
- 35) »udbyder af konsolideret løbende handelsinformation« eller »CTP«: en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation eller CTP som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 53), i direktiv 2014/65/EU
- 36) »godkendt indberetningsmekanisme« eller »ARM«: godkendt indberetningsmekanisme eller ARM som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 54), i direktiv 2014/65/EU
- 37) »hjemland«: et hjemland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 55), i direktiv 2014/65/EU
- 38) »værtsland«: et værtsland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 56), i direktiv 2014/65/EU

- 39) »benchmark«: en sats, et indeks eller et tal, der gøres tilgængelig(t) for offentligheden eller annonceres, som fastlægges periodisk eller regelmæssigt ved anvendelse af en formel ud fra eller på grundlag af værdien af et eller flere underliggende aktiver eller priser, herunder skønsmæssige priser, faktiske eller skønsmæssige rentesatser eller andre værdier, eller undersøgelser, og som ligger til grund for fastsættelsen af det beløb, der skal betales under et finansielt instrument, eller for værdien af et finansielt instrument
- 40) »interoperabilitetsordning«: en interoperabilitetsordning som defineret i artikel 2, nr.12), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 41) »finansieringsinstitut i et tredjeland«: en enhed, hvis hovedkontor er etableret i et tredjeland, og som i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland er meddelt tilladelse eller har licens til at udøve en eller flere af de tjenester eller aktiviteter, der er anført i direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF ⁽³⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽⁴⁾
- 42) »tredjelandsselskab«: et tredjelandsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 57), i direktiv 2014/65/EU
- 43) »engrosenergiprodukt«: engrosenergiprodukt som defineret i artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽⁵⁾
- 44) »landbrugsråvarederivater«: derivatkontrakter vedrørende produkter, der er anført på listen i artikel 1 i og bilag I, del I-XX og XXIV/1, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾
- 45) »fragmentering af likviditet«: en situationer hvor:
- a) deltagerne på en markedsplads ikke er i stand til at indgå en transaktion med en eller flere deltagere på denne markedsplads, fordi der mangler clearingordninger, som alle deltagere har adgang til
 - b) et clearingmedlem eller dets kunder ville være nødt til at besidde positioner i et finansielt instrument hos flere end én CCP, hvilket begrænser muligheden for netting af finansielle eksponeringer
- 46) »statslig gæld«: statslig gæld som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i direktiv 2014/65/EU
- 47) »porteføljekomprimering«: en tjenesteydelse til risikoreduktion, hvor to eller flere modparter helt eller delvis afslutter nogle af eller alle de derivater, som de pågældende modparter har forelagt med henblik på at indgå i porteføljekomprimeringen, og erstatter de afsluttede derivater med et andet derivat, hvis samlede nominelle værdi er mindre end de afsluttede derivaters samlede nominelle værdi.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at præcisere visse tekniske elementer i de i stk. 1 fastsatte definitioner for at tilpasse dem til markedsudviklingen.

AFSNIT II

GENNEMSIGTIGHED FOR MARKEDSPLADSER

KAPITEL 1

Gennemsigtighed for aktieinstrumenter

Artikel 3

Krav til førhandelsgennemsigtighed for markedspladser for så vidt angår aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, offentliggør de aktuelle købs- og salgspriser samt markedsdybden ved disse priser, som bekendtgøres gennem deres systemer for aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, som handles på en markedsplads. Dette krav gælder også for bindende interessemarkeringer. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, stiller løbende disse oplysninger til rådighed for offentligheden inden for normal åbningstid.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemsigtighedskrav skal tilpasses til de forskellige typer af handelssystemer, herunder ordrebogsystemer, prisstillersystemer, hybridsystemer og periodiske auktionssystemer.

3. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, giver på rimelige forretningsmæssige vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag adgang til de ordninger, som de anvender til offentliggørelse af de i stk. 1 omhandlede oplysninger til investeringsselskaber, der i henhold til artikel 14 er forpligtet til at offentliggøre deres priser på aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter.

Artikel 4

Dispensationer for aktieinstrumenter

1. De kompetente myndigheder skal kunne dispensere fra den forpligtelse, som markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, er underlagt med hensyn til offentliggørelse af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede oplysninger for:

a) systemer, der matcher ordrer baseret på en handelsmetode, hvorefter kursen på det finansielle instrument i artikel 3, stk. 1, stammer fra den markedsplads, hvor dette finansielle instrument første gang blev optaget til handel, eller det mest relevante marked med hensyn til likviditet, hvis denne referencekurs er bredt tilgængelig og af markedsdeltagerne betragtes som en pålidelig referencekurs. Fortsat anvendelse af denne dispensation er omfattet af betingelserne i artikel 5

b) systemer, der formaliserer forhandlede transaktioner, som

i) er gennemført inden for det gældende volumenvægtede spread, der fremgår af ordrebogen eller i prisstillernes prisstillinger på den markedsplads, der driver dette system, jf. betingelserne i artikel 5

ii) er i en illikvid aktie, et depotbevis, en ETF, et certifikat eller andet lignende finansielt instrument, som ikke falder ind under definitionen af likvidt marked, og som handles inden for en procentdel af en passende referencekurs, hvor procentdelen og referencekursen på forhånd fastsættes af systemoperatøren, eller

iii) afhænger af andre vilkår end den gældende markedspris for det finansielle instrument

c) ordrer af stort omfang sammenlignet med den normale markedsstørrelse

d) ordrer, der opbevares i et ordrestyringssystem på markedspladsen, indtil de offentliggøres.

2. Referencekursen i stk. 1, litra a), fastsættes ud fra:

- a) middelkursen for de aktuelle købs- og salgskurser på markedspladsen, hvor dette finansielle instrument første gang blev optaget til handel, eller det mest relevante marked med hensyn til likviditet, eller
- b) når kursen i litra a) ikke foreligger, åbnings- eller lukkekursen for den relevante handelsperiode.

Ordre må kun henvise til de i litra b) omhandlede kurser uden for den relevante handelsperiodes løbende handelsfase.

3. Når markedspladser driver systemer, der formaliserer forhandlede transaktioner, jf. stk. 1, litra b), nr. i):

- a) skal disse transaktioner gennemføres i overensstemmelse med markedspladsens regler
- b) markedspladsen skal sikre, at der findes ordninger, systemer og procedurer til at forhindre og afsløre markedsmissbrug eller forsøg på markedsmissbrug i forbindelse med sådanne forhandlede transaktioner, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 596/2014
- c) markedspladsen skal etablere, vedligeholde og implementere systemer til at afsløre eventuelle forsøg på at benytte dispensationen til at omgå andre krav i denne forordning eller i direktiv 2014/65/EU samt til at indberette sådanne forsøg til den kompetente myndighed.

Hvis en kompetent myndighed giver dispensation i henhold til stk. 1, litra b), nr. i) eller iii), skal den kompetente myndighed overvåge markedspladsens brug af dispensationen for at sikre sig, at betingelserne for anvendelse af dispensationen overholdes.

4. Inden der gives dispensation i overensstemmelse med stk. 1, underretter de kompetente myndigheder ESMA og de andre kompetente myndigheder om den påtænkte anvendelse af hver individuel dispensation og redegør for, hvorledes den vil finde anvendelse, herunder detaljer om den markedsplads, hvor referencekursen er fastlagt, som omhandlet i stk. 1, litra a). Meddelelsen om, at myndigheden agter at give dispensation, skal gives senest fire måneder, før den påtænkes at få virkning. Senest to måneder efter modtagelsen af meddelelsen afgiver ESMA en ikke-bindende udtalelse til den pågældende kompetente myndighed med en vurdering af hver enkelt dispensations forenelighed med kravene i stk. 1 og som fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder, der vedtages i henhold til stk. 6. Giver den kompetente myndighed en dispensation, som en kompetent myndighed i en anden medlemsstat gør indsigelse imod, kan denne kompetente myndighed indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, som myndigheden tillægges i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA overvåger anvendelsen af dispensationer og forelægger Kommissionen en årlig rapport om, hvorledes de anvendes i praksis.

5. En kompetent myndighed kan enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden kompetent myndighed inddrage en dispensation, der er givet i overensstemmelse med stk. 1, som specificeret i henhold til stk. 6, hvis den bemærker, at dispensationen bruges på en måde, som afviger fra dens oprindelige formål, eller hvis den mener, at dispensationen bruges til at omgå kravene i denne artikel.

De kompetente myndigheder underretter ESMA og de andre kompetente myndigheder om en sådan inddragelse og begrundet deres afgørelse fuldt ud.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) intervallet af købs- og salgspriser eller af prisstillerkurser samt markedsdybden ved disse priser, der skal offentliggøres for hver klasse af berørte finansielle instrumenter i henhold til artikel 3, stk. 1, under hensyntagen til den nødvendige tilpasning til de forskellige typer af handelssystemer, jf. artikel 3, stk. 2

- b) det mest relevante marked målt i likviditet for et finansielt instrument i henhold til stk. 1, litra a)
- c) de særlige karakteristika ved en forhandlet transaktion i forhold til de forskellige måder, hvorpå et medlem eller en deltager på en markedsplads kan foretage en sådan transaktion
- d) de forhandlede transaktioner, der ikke bidrager til prisdannelsen, og som gør brug af dispensationen omhandlet i stk. 1, litra b), nr. iii)
- e) størrelsen af ordrer, der er store, og typen og minimumsstørrelsen af ordrer, der opbevares i et ordrestyringsystem på en markedsplads, indtil de offentliggøres, for hvilke der kan dispenseres fra kravet om førhandelseoffentliggørelse i henhold til stk. 1 for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Dispensationer, der er blevet givet af kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, og artikel 44, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF og artikel 18, 19 og 20 i forordning (EF) nr. 1287/2006 inden den 3. januar 2017, tages op til revision af ESMA senest den 3. januar 2019. ESMA afgiver en udtalelse til den pågældende kompetente myndighed med en vurdering af hver af disse dispensationers fortsatte forenelighed med kravene i denne forordning og eventuelle delegerede retsakter og reguleringsmæssige tekniske standarder baseret på denne forordning.

Artikel 5

Volumenbegrænsningsmekanisme

1. For at sikre, at anvendelsen af de dispensationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), ikke skader prisdannelsen i urimelig grad, begrænses handelen under disse dispensationer som følger:
 - a) procentdelen af handelen med et finansielt instrument gennemført på en markedsplads under disse dispensationer begrænses til 4 % af dette finansielle instruments samlede handelsvolumen på alle markedspladser i hele EU over de foregående 12 måneder
 - b) den samlede EU-handel med et finansielt instrument gennemført under disse dispensationer begrænses til 8 % af dette finansielle instruments samlede handelsvolumen på alle markedspladser i hele Unionen over de foregående 12 måneder.

Denne volumenbegrænsningsmekanisme finder ikke anvendelse på forhandlede transaktioner med aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter, for hvilke der ikke findes noget likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), og som handles inden for en procentdel af en passende referencekurs, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii), eller på forhandlede transaktioner, der afhænger af andre vilkår end den gældende markedspris for det finansielle instrument, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), nr. iii).

2. Hvis procentdelen af handelen med et finansielt instrument gennemført på en markedsplads under disse dispensationer har overskredet den i stk. 1, litra a), omhandlede grænse, suspenderer den kompetente myndighed, som godkendte markedspladsens anvendelse af disse dispensationer, inden for to arbejdsdage anvendelsen på denne markedsplads af dispensationerne i forbindelse med dette finansielle instrument på grundlag af oplysninger offentliggjort af ESMA, jf. stk. 4, i en periode på seks måneder.

3. Hvis procentdelen af handelen med et finansielt instrument, som er gennemført på alle markedspladser i hele Unionen under disse dispensationer, har overskredet den grænse, der er omhandlet i stk. 1, litra b), suspenderer alle kompetente myndigheder inden for to arbejdsdage anvendelsen af disse dispensationer i hele Unionen i en periode på seks måneder.

4. ESMA offentliggør senest fem arbejdsdage inden udgangen af hver kalendermåned den samlede volumen af EU-handel pr. finansielt instrument i de foregående tolv måneder, procentdelen af handelen med et finansielt instrument gennemført i hele Unionen under disse dispensationer og på hver markedsplads i de foregående tolv måneder, samt den metode, der er anvendt til at beregne disse procentdele.

5. I tilfælde af, at rapporten omhandlet i stk. 4 identificerer en markedsplads, hvor handelen med et finansielt instrument, som gennemføres under dispensationerne, har overskredet 3,75 % af den samlede EU-handel i det finansielle instrument, på grundlag af de foregående tolv måneders handel, offentliggør ESMA en yderligere rapport senest fem arbejdsdage efter den femtende dag i den kalendermåned, i hvilken den i stk. 4 omhandlede rapport offentliggøres. Denne rapport skal indeholde de i stk. 4 specificerede oplysninger vedrørende de finansielle instrumenter, for hvilke 3,75 % er overskredet.

6. I tilfælde af, at rapporten omhandlet i stk. 4 påviser, at den samlede EU-handel med et finansielt instrument, som gennemføres under dispensationerne, har overskredet 7,75 % af den samlede EU-handel i det finansielle instrument, på grundlag af de foregående tolv måneders handel, offentliggør ESMA en yderligere rapport senest fem arbejdsdage efter den femtende dag i den kalendermåned, i hvilken den i stk. 4 omhandlede rapport offentliggøres. Denne rapport skal indeholde de i stk. 4 specificerede oplysninger vedrørende de finansielle instrumenter, for hvilke 7,75 % er overskredet.

7. For at sikre et pålideligt grundlag for at overvåge den handel, som foregår under disse dispensationer, og for at fastslå, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede grænser er blevet overskredet, er operatører af markedspladser forpligtet til at indføre systemer og procedurer med henblik på at:

a) gøre det muligt at identificere alle handeler, som har fundet sted på deres markedspladser under disse dispensationer, og

b) sikre, at de under ingen omstændigheder overskrider den tilladte procentdel af handel under disse dispensationer, jf. stk. 1, litra a).

8. Den periode, hvor ESMA offentliggør oplysninger om handelen, og for hvilken handelen med et finansielt instrument under disse dispensationer skal overvåges, indledes den 3. januar 2016. Med forbehold af artikel 4, stk. 5, bemyndiges de kompetente myndigheder til at suspendere anvendelsen af disse dispensationer fra datoen for denne forordnings anvendelse og derefter på månedlig basis.

9. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere metoden, herunder mærkningen af transaktioner, hvorved det indsamler, beregner og offentliggør transaktionsoplysningerne som beskrevet i stk. 4 for at give en nøjagtig måling af den samlede handelsvolumen pr. finansielt instrument og de procentdele af handelen, som anvender disse dispensationer i hele Unionen og pr. markedsplads.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 6

Krav til efterhandelsgennemsigtighed for markedspladser for så vidt angår aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, offentliggør pris, volumen og tidspunkt for de transaktioner, der gennemføres med aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, som handles på denne markedsplads. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, offentliggør oplysninger om alle sådanne transaktioner så tæt på realtid som teknisk muligt.

2. Markedsoperatører og investeringselskaber, der driver en markedsplads, giver på rimelige forretningsmæssige vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag adgang til de ordninger, de anvender til offentliggørelse af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede oplysninger til investeringselskaber, som i henhold til artikel 20 er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om deres transaktioner med aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter.

Artikel 7

Godkendelse af udskudt offentliggørelse

1. De kompetente myndigheder skal kunne give markedsoperatører og investeringselskaber, der driver en markedsplads, tilladelse til at foretage udsættelse af offentliggørelsen af oplysninger om transaktioner ud fra deres type eller størrelse.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade udsættelse af offentliggørelsen af transaktioner, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse for de pågældende aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter eller den pågældende klasse af aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter.

Markedsoperatører og investeringselskaber, der driver en markedsplads, indhenter den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse af de foreslåede ordninger for udsættelse af offentliggørelsen af handelsoplysninger og giver klar information om disse ordninger til markedsdeltagere og offentligheden. ESMA overvåger anvendelsen af disse ordninger for udsættelse af offentliggørelsen af handelsoplysninger og forelægger Kommissionen en årlig rapport om, hvordan de anvendes i praksis.

Når en kompetent myndighed giver tilladelse til udsættelse af offentliggørelse, og en kompetent myndighed i en anden medlemsstat gør indsigelse imod udsættelse eller gør indsigelse imod anvendelsen af tilladelsen i praksis, kan denne kompetente myndighed indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, som myndigheden tillægges i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere nedenstående på en sådan måde, at offentliggørelse af de oplysninger, der kræves i artikel 64 i direktiv 2014/65/EU, muliggøres:

- a) oplysninger om transaktioner, som investeringselskaber, herunder systematiske internalisatorer og markedsoperatører og investeringselskaber, der driver en markedsplads, skal stille til rådighed for offentligheden for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter i henhold til artikel 6, stk. 1, herunder identifikatorer for de forskellige typer af transaktioner offentliggjort i henhold til artikel 6, stk. 1, og artikel 20, idet der sondres mellem dem, der bestemmes ud fra faktorer, der hovedsagelig er knyttet til de finansielle instrumenters værdiansættelse, og dem, der bestemmes ud fra andre faktorer
- b) den tidsfrist, der vil blive anset for at være i overensstemmelse med forpligtelsen til offentliggørelse så tæt på realtid som muligt, når handler gennemføres uden for normal åbningstid
- c) betingelserne for at give investeringselskaber, herunder systematiske internalisatorer, og markedsoperatører og investeringselskaber, der driver en markedsplads, tilladelse til at foretage udsættelse af offentliggørelsen af de nærmere oplysninger om transaktioner for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter i henhold til nærværende artikels stk. 1, og artikel 20, stk. 1
- d) de kriterier, der skal anvendes, når der træffes afgørelse om, for hvilke transaktioner det ud fra transaktionsstørrelse eller typen af, herunder likviditetsprofilen for, aktien, depotbeviset, ETF'en, certifikatet eller det andet lignende finansielle instrument er tilladt at udsætte offentliggørelsen for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 2

Gennemsigtighed for andre instrumenter end aktieinstrumenter

Artikel 8

Krav til førhandelsgennemsigtighed for markedspladser for så vidt angår obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, offentliggør aktuelle købs- og salgspriser og markedsdybden ved disse priser, som bekendtgøres gennem deres systemer for obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, som handles på en markedsplads. Dette krav gælder også for bindende interessemarkeringer. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, stiller løbende disse oplysninger til rådighed for offentligheden inden for normal åbningstid. Denne offentliggørelsesforpligtelse finder ikke anvendelse på ikkefinansielle modparters derivattransaktioner, som objektivt målbart mindsker de risici, der er direkte forbundet med den ikkefinansielle modparts eller den pågældende gruppes forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansiering.
2. De i stk. 1 omhandlede gennemsigtighedskrav tilpasses de forskellige typer af handelssystemer, herunder ordrebogssystemer, prisstillersystemer, hybridssystemer, periodiske auktionshandelssystemer og røsthandelssystemer (voice trading systems).
3. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, giver på rimelige forretningsmæssige vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag adgang til de ordninger, de anvender til offentliggørelse af de i stk. 1 omhandlede oplysninger til investeringsselskaber, der i henhold til artikel 18 er forpligtet til at offentliggøre deres priser på obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater.
4. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, skal, hvis der er givet dispensation i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), som minimum offentliggøre en vejledende førhandelskøbspris og en vejledende førhandelsalgspris, der ligger tæt på prisen for de handelsinteresser, som bekendtgøres gennem deres systemer for obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, som handles på en markedsplads. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, stiller ved hjælp af passende elektroniske midler løbende disse oplysninger til rådighed for offentligheden inden for normal åbningstid. Disse ordninger skal sikre, at oplysningerne gives på rimelige kommercielle vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag.

Artikel 9

Dispensationer for andre instrumenter end aktieinstrumenter

1. De kompetente myndigheder skal kunne dispensere fra den forpligtelse, som markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, er underlagt med hensyn til offentliggørelse af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede oplysninger for:
 - a) ordrer, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse, og ordrer, der opbevares i et ordrestyringssystem på markedspladsen, indtil de offentliggøres
 - b) bindende interessemarkeringer i request-for-quote-handelssystemer og røsthandelssystemer (voice trading systems), der er over en størrelse, der er specifik for det finansielle instrument, og som ville udsætte likviditetsudbydere for uhenigtsmæssig risiko, og som tager højde for, om de relevante markedsdeltagere er detail- eller engrosinvestorer
 - c) derivater, der ikke er underlagt handelsforpligtelsen i artikel 28, og andre finansielle instrumenter, som der ikke findes et likvidt marked for.
2. Inden der gives dispensation i henhold til stk. 1, underretter de kompetente myndigheder ESMA og de andre kompetente myndigheder om den påtænkte anvendelse af hver enkelt dispensation og redegør for, hvorledes den vil finde anvendelse. Meddelelsen om, at myndigheden agter at give dispensation, skal gives senest fire måneder, før den påtænkes at få virkning. Senest to måneder efter modtagelsen af meddelelsen afgiver ESMA udtalelse til den pågældende kompetente myndighed med en vurdering af dispensationens forenelighed med kravene i stk. 1 og som fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder, der vedtages i henhold til stk. 5. Giver den kompetente myndighed en dispensation, som en kompetent myndighed i en anden medlemsstat gør indsigelse imod, kan denne kompetente myndighed indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, som myndigheden tillægges i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA overvåger anvendelsen af dispensationer og forelægger Kommissionen en årlig rapport om, hvorledes de anvendes i praksis.

3. De kompetente myndigheder kan enten på eget initiativ eller efter anmodning fra andre kompetente myndigheder inddrage en dispensation tildelt i henhold til stk. 1, hvis de bemærker, at dispensationen bliver anvendt på en måde, der afviger fra det oprindelige formål, eller hvis de mener, at dispensationen bliver anvendt med henblik på at omgå kravene i denne artikel.

De kompetente myndigheder underretter ESMA og de andre kompetente myndigheder om en sådan inddragelse hurtigst muligt, og inden den effektueres, og begrundet deres afgørelse fuldt ud.

4. Den kompetente myndighed med ansvar for overvågning af en eller flere markedspladser, hvor en klasse af obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater handles, kan, hvis likviditeten af en klasse af finansielle instrumenter falder under en angivet grænseværdi, midlertidigt suspendere de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 8. Den angivne grænseværdi defineres ud fra objektive kriterier, der er specifikke for markedet for det pågældende finansielle instrument. Meddelelsen om en sådan midlertidig suspension offentliggøres på den relevante kompetente myndigheds websted.

Den midlertidige suspension er gyldig i en indledende periode på højst tre måneder fra datoen for offentliggørelsen på den relevante kompetente myndigheds websted. En sådan suspension kan fornyes for yderligere perioder på højst tre måneder ad gangen, hvis årsagerne til suspensionen fortsat gør sig gældende. Hvis den midlertidige suspension ikke fornyes efter perioden på tre måneder, udløber den automatisk.

Inden suspension eller fornyelse af den midlertidige suspension i henhold til denne artikel af de i artikel 8 omhandlede forpligtelser underretter den relevante kompetente myndighed ESMA om sin hensigt og giver en begrundelse. ESMA afgiver, så snart det er praktisk muligt, udtalelse til den kompetente myndighed om, hvorvidt den finder, at suspensionen eller fornyelsen af den midlertidige suspension er begrundet i henhold til første og andet afsnit.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) parametre for og metoder til beregning af den likviditetsgrænse, der er omhandlet i stk. 4, for det finansielle instrument. De parametre og metoder, som medlemsstaterne skal anvende til at beregne grænseværdien, fastlægges således, at grænseværdien, når den nås, repræsenterer et betydeligt fald i likviditeten på samtlige markedspladser i Unionen for det pågældende finansielle instrument ud fra kriterierne i artikel 2, stk. 1, nr. 17)
- b) intervallet af købs- og salgspriser eller prisstillelser og markededybden ved disse priser eller vejledende førhandelskøbs- og salgspriser, der ligger tæt på prisen for handelsinteresser, der skal offentliggøres for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1 og 4, under hensyntagen til den fornødne afvejning for forskellige typer af handelssystemer, jf. artikel 8, stk. 2
- c) størrelsen af ordrer, der er store, og typen og minimumsstørrelsen af ordrer, der opbevares i et ordrestyringssystem, indtil de offentliggøres, for hvilke der kan dispenseres fra kravet om førhandelsoffentliggørelse i henhold til stk. 1 for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter
- d) den i stk. 1, litra b), omhandlede størrelse, der er specifik for det finansielle instrument, og definitionen af request-for-quote-handelssystemer og røsthandelssystemer (voice trading systems), for hvilke der kan dispenseres fra kravet om førhandelsoffentliggørelse i henhold til stk. 1.

Ved fastlæggelsen af den størrelse, der er specifik for det finansielle instrument, og som ville udsætte likviditetsudbydere for u hensigtsmæssig risiko, og som tager højde for, om de relevante markedsdeltagere er detail- eller engrosinvestorer, jf. stk. 1, litra b), tager ESMA hensyn til følgende faktorer:

- i) hvorvidt likviditetsudbydere ved sådanne størrelser vil være i stand til at afdække deres risici
- ii) hvis et marked for det finansielle instrument eller en klasse af finansielle instrument delvis består af detailinvestorer, den gennemsnitlige værdi af de transaktioner, som disse investorer har foretaget

- e) de finansielle instrumenter eller klasser af finansielle instrumenter, som der ikke findes et likvidt marked for, og for hvilke der i henhold til stk. 1 kan dispenseres fra kravet om førhandelseffentliggørelse.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 10

Krav til efterhandelsgennemsigtighed for markedspladser for så vidt angår obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, offentliggør pris, volumen og tidspunkt for de transaktioner, der udføres med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, som handles på en markedsplads. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, offentliggør oplysninger om alle sådanne transaktioner så tæt på realtid som teknisk muligt.
2. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, giver på rimelige forretningsmæssige vilkår og på et ikke-diskriminerende grundlag adgang til de ordninger, som de anvender til offentliggørelse af de i stk. 1 omhandlede oplysninger til investeringsselskaber, der i henhold til artikel 21 er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om deres transaktioner med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater.

Artikel 11

Godkendelse af udskudt offentliggørelse

1. De kompetente myndigheder skal kunne tillade markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, at udsætte offentliggørelsen af oplysninger om transaktioner på grundlag af transaktionens størrelse eller type.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade udsættelse af offentliggørelsen af transaktioner, der:

- a) er store i forhold til den normale markedsstørrelse for de pågældende obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater, der handles på en markedsplads, eller for den pågældende klasse af obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater, der handles på en markedsplads, eller
- b) er relateret til en obligation, et struktureret finansielt produkt, en emissionskvote eller et derivat, der handles på en markedsplads, eller en klasse af obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater, der handles på en markedsplads, og for hvilke der ikke findes et likvidt marked
- c) er over en størrelse, der er specifik for den obligation, det strukturerede finansielle produkt, den emissionskvote eller det derivat, der handles på en markedsplads, eller en klasse af obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater, der handles på en markedsplads, som ville udsætte likviditetsudbydere for uhensigtsmæssig risiko og tager højde for, om de relevante markedsdeltagere er detail- eller engrosinvestorer.

Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, indhenter den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse af de foreslåede ordninger for udsættelse af offentliggørelsen af handelsoplysninger og giver klare oplysninger om disse ordninger til markedsdeltagere og offentligheden. ESMA overvåger anvendelsen af disse ordninger for udsættelse af offentliggørelsen af handelsoplysninger og forelægger Kommissionen en årlig rapport om, hvordan de anvendes i praksis.

2. Den kompetente myndighed med ansvar for overvågning af en eller flere markedspladser, hvor en klasse af obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater handles, kan, hvis likviditeten af denne klasse af finansielle instrumenter falder under den grænseværdi, der er fastsat i overensstemmelse med metoden som

omhandlet i artikel 9, stk. 5, litra a), midlertidigt suspendere de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 10. Denne grænseværdi defineres ud fra objektive kriterier, der er specifikke for markedet for det pågældende finansielle instrument. En sådan midlertidig suspension offentliggøres på den relevante kompetente myndigheds websted.

Den midlertidige suspension er gyldig i en indledende periode på højst tre måneder fra datoen for offentliggørelsen på den relevante kompetente myndigheds websted. En sådan suspension kan fornyes for yderligere perioder på højst tre måneder ad gangen, hvis årsagerne til suspensionen fortsat gør sig gældende. Hvis den midlertidige suspension ikke fornyes efter perioden på tre måneder, udløber den automatisk.

Inden suspension eller fornyelse af den midlertidige suspension af de i artikel 10 omhandlede forpligtelser underretter den relevante kompetente myndighed ESMA om sin hensigt og giver en begrundelse. ESMA afgiver, så snart det er praktisk muligt, udtalelse til den kompetente myndighed om, hvorvidt den finder, at suspensionen eller fornyelsen af den midlertidige suspension er begrundet i henhold til første og andet afsnit.

3. De kompetente myndigheder kan i forbindelse med en tilladelse til udsættelse af offentliggørelse:

- a) anmode om offentliggørelse af et begrænset antal oplysninger om en transaktion eller oplysninger om flere transaktioner i sammenfattet form eller en kombination heraf under udsættelsesperioden
- b) tillade undladelse af offentliggørelse af omfanget af en enkelt transaktion i en udvidet udsættelsesperiode
- c) i forbindelse med andre instrumenter end aktieinstrumenter, der ikke er statslig gæld, tillade offentliggørelse af flere transaktioner i sammenfattet form i en udvidet udsættelsesperiode
- d) i forbindelse med statsgældsinstrumenter tillade offentliggørelse af flere transaktioner i sammenfattet form i en ubegrænset periode.

I forbindelse med statsgældsinstrumenter kan litra b) og d) enten anvendes særskilt eller i forlængelse af hinanden, således at volumenerne kan offentliggøres i sammenfattet form ved udløbet af den udvidede periode for undladelse af offentliggørelse af volumen.

I forbindelse med alle andre finansielle instrumenter offentliggøres ved udsættelsesperiodens udløb de udestående oplysninger om transaktionen og alle oplysninger om de enkelte transaktioner.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, på en sådan måde, at offentliggørelse af de oplysninger, der kræves i artikel 64 i direktiv 2014/65/EU, muliggøres, for at præcisere følgende:

- a) oplysninger om transaktioner, som investeringsselskaber, herunder systematiske internalisatorer, og markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, skal stille til rådighed for offentligheden for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter i medfør af artikel 10, stk. 1, herunder identifikatorer for de forskellige typer af transaktioner offentliggjort i henhold til artikel 10, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, idet der sondres mellem dem, der bestemmes ud fra faktorer, der hovedsagelig er knyttet til de finansielle instrumenters værdiansættelse, og dem, der bestemmes ud fra andre faktorer
- b) den tidsfrist, der vil blive anset for at være i overensstemmelse med forpligtelsen til offentliggørelse så tæt på realtid som muligt, når handelen gennemføres uden for normal åbningstid
- c) betingelserne for at give investeringsselskaber, herunder systematiske internalisatorer, og markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, tilladelse til at foretage udsættelse af offentliggørelsen af de nærmere oplysninger om transaktioner for hver enkelt klasse af berørte finansielle instrumenter i henhold til denne artikels stk. 1 og artikel 21, stk. 4

- d) de kriterier, der skal anvendes til at fastsætte, hvilken størrelse eller type af transaktion der i henhold til stk. 3 — og med særlig henvisning til, at der gives tilladelse til en udvidet udsættelsesperiode for visse finansielle instrumenter afhængig af deres likviditet — kan få tilladelse til udsættelse af offentliggørelse og offentliggørelse af et begrænset antal oplysninger om en transaktion eller oplysninger om flere transaktioner i sammenfattet form eller unkladelse af offentliggørelse af en transaktions volumen.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 3

Forpligtelse til separat levering af handelsoplysninger på rimelige handelsmæssige vilkår

Artikel 12

Forpligtelse til at give separat adgang til før- og efterhandelsoplysninger

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, der driver en markedsplads, stiller de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 3, 4 og 6-11, til rådighed for offentligheden ved at give separat adgang til før- og efterhandelsgennemsigthedsoplysninger.
2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere levering af før- og efterhandelsgennemsigthedsoplysninger, herunder om detaljeringsgraden af de oplysninger, der stilles til rådighed for offentligheden som omhandlet i stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 13

Forpligtelse til at stille før- og efterhandelsoplysninger til rådighed på rimelige handelsmæssige vilkår

1. Markedsoperatører og investeringsselskaber, som driver en markedsplads, stiller de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 3, 4 og 6-11, til rådighed for offentligheden på rimelige handelsmæssige vilkår og sørger for ikke-diskriminerende adgang til oplysningerne. Sådanne oplysninger stilles til rådighed gratis 15 minutter efter offentliggørelsen.
2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at præcisere, hvad der udgør rimelige handelsmæssige vilkår for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1.

AFSNIT III

GENNEMSIGTIGHED FOR SYSTEMATISKE INTERNALISATORER OG INVESTERINGSSKABER, DER HANDLER OTC

Artikel 14

Systematiske internalisatorers forpligtelse til at offentliggøre bindende prisstillelser for aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter

1. Investeringsselskaber offentliggør bindende prisstillelser for de aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, for hvilke de er systematiske internalisatorer, og for hvilke der findes et likvidt marked.

Findes der ikke et likvidt marked for de i første afsnit omhandlede finansielle instrumenter, skal systematiske internalisatorer offentliggøre prisstillelser til deres kunder efter anmodning.

2. Denne artikel og artikel 15, 16 og 17 finder anvendelse på systematiske internalisatorer, når de handler i størrelser op til normal markedsstørrelse. Systematiske internalisatorer er ikke omfattet af denne artikel og artikel 15, 16 og 17, når de handler i størrelser over normal markedsstørrelse.

3. Systematiske internalisatorer kan bestemme, inden for hvilken størrelse eller hvilke størrelser de vil stille priser. Den mindste prisstillelse skal være mindst 10 % af den normale markedsstørrelse af en aktie, et depotbevis, en ETF, et certifikat eller et andet lignende finansielt instrument, der handles på en markedsplads. For de enkelte aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, skal hver prisstillelse indeholde bindende købs- og salgspris eller -priser for en eller flere størrelser op til normal markedsstørrelse for den klasse af aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller andre lignende finansielle instrumenter, som det finansielle instrument tilhører. Prisen eller priserne skal afspejle de gældende markedsvilkår for de pågældende aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater eller lignende finansielle instrumenter.

4. Aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter opdeles i klasser ud fra den aritmetiske gennemsnitsværdi af de ordrer, der udføres på markedet for det pågældende finansielle instrument. Den normale markedsstørrelse for hver klasse af aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter skal være repræsentativ for den aritmetiske gennemsnitsværdi af de ordrer, der udføres på markedet for de finansielle instrumenter, der er omfattet af hver klasse.

5. Markedet for hver aktie, depotbevis, ETF, certifikat eller andet lignende finansielt instrument består af alle de ordrer, der udføres i Unionen vedrørende det pågældende finansielle instrument undtagen dem, der er store i forhold til den normale markedsstørrelse.

6. Den kompetente myndighed for det mest relevante marked med hensyn til likviditet som defineret i artikel 26 for hver aktie, hvert depotbevis, hver ETF, hvert certifikat og hvert andet lignende finansielt instrument fastlægger mindst én gang om året — ud fra den aritmetiske gennemsnitsværdi af de ordrer, der udføres på markedet for det pågældende finansielle instrument — hvilken klasse, det tilhører. Denne oplysning offentliggøres til alle markedsdeltagere og fremsendes til ESMA, som offentliggør den på sit websted.

7. For at sikre en effektiv værdiansættelse af aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter og for at optimere investeringsselskabers mulighed for at opnå den bedste handel for deres kunder udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere ordningerne for offentliggørelse af en bindende prisstillelse som omhandlet i stk. 1, afgørelse af, om priserne afspejler de gældende markedsvilkår som omhandlet i stk. 3, og af den normale markedsstørrelse som omhandlet i stk. 2 og 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 15

Udførelse af kundeordrer

1. Systematiske internalisatorer offentliggør deres prisstillelser regelmæssigt og løbende i den normale åbningstid. De kan opdatere deres prisstillelser på et hvilket som helst tidspunkt. De kan også trække dem tilbage under usædvanlige markedsforhold.

Medlemsstaterne stiller krav om, at selskaber, der opfylder definitionen af systematiske internalisatorer, underretter deres kompetente myndighed. Denne underretning videregives til ESMA. ESMA opretter en liste over alle systematiske internalisatorer i Unionen.

Prisstillelser offentliggøres på en måde, der er let tilgængelig for andre markedsdeltagere på rimelige handelsmæssige vilkår.

2. Systematiske internalisatorer skal i forbindelse med artikel 27 i direktiv 2014/65/EU udføre de ordrer, de modtager fra deres kunder vedrørende de aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, for hvilke de er systematiske internalisatorer, til de priser, der stilles på det tidspunkt, ordren modtages.

Dog kan de i berettigede tilfælde udføre sådanne ordrer til en bedre pris, forudsat at prisen ligger inden for et offentligt interval, som ligger tæt på markedsvilkårene.

3. Systematiske internalisatorer kan ligeledes udføre de ordrer, de modtager fra deres professionelle kunder, til priser, der er forskellige fra de stillede priser, uden at kravene i stk. 2 er opfyldt, når det drejer sig om transaktioner, hvor udførelse i flere værdipapirer er en del af én transaktion, eller om ordrer, der afhænger af andre forhold end den gældende markedspris.

4. Hvis en systematisk internalisator, som kun stiller én pris, eller hvis største prisstillelse er mindre end den normale markedsstørrelse, modtager en ordre fra en kunde, der er større end selskabets prisstillelsesstørrelse, men mindre end den normale markedsstørrelse, kan selskabet beslutte at udføre den del af ordren, der går ud over, hvad selskabets prisstillelsesstørrelse dækker, forudsat at den udføres til den stillede pris, medmindre andet er tilladt efter betingelserne fastsat i stk. 2 og 3. Hvis den systematiske internalisator stiller priser i flere størrelser og modtager en ordre, der ligger imellem disse størrelser, og som selskabet vælger at udføre, skal det udføre ordren til en af de stillede priser i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv 2014/65/EU, medmindre andet er tilladt ifølge betingelserne i stk. 2 og 3 i denne artikel.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 for at præcisere, hvad der udgør rimelige handelsmæssige vilkår for offentliggørelse af prisstillelser som omhandlet i stk. 1.

Artikel 16

De kompetente myndigheders forpligtelser

De kompetente myndigheder kontrollerer:

- a) at investeringselskaberne regelmæssigt ajourfører de i henhold til artikel 14 offentliggjorte købs- og/eller salgskurser og anvender priser, som afspejler de gældende markedsvilkår
- b) at investeringselskaberne overholder de i artikel 15, stk. 2, fastsatte vilkår for prisforbedringer.

Artikel 17

Adgang til prisstillelser

1. Systematiske internalisatorer skal have ret til, på grundlag af deres forretningspolitik og på en objektiv, ikke-diskriminerende måde, at beslutte, hvilke kunder de giver adgang til deres prisstillelser. Der skal til dette formål være klare normer for forvaltning af adgangen til deres prisstillelser. Systematiske internalisatorer kan på grundlag af handelsmæssige overvejelser, f.eks. kundens kreditværdighed, modpartsrisiko og den endelige afregning af transaktionen, nægte at etablere en forretningsforbindelse med en kunde eller afbryde en sådan.

2. Med henblik på at begrænse risikoen for eksponering for gentagne transaktioner fra samme kunde skal selskaber, der systematisk internaliserer, have ret til på en ikke-diskriminerende måde at begrænse antallet af transaktioner fra samme kunde, som de påtager sig på de offentliggjorte betingelser. De må på en ikke-diskriminerende måde og i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv 2014/65/EU begrænse det samlede antal transaktioner fra forskellige kunder på samme tid, dog forudsat, at dette kun er tilladt i tilfælde af at antallet og/eller volumen af ordrer, kunderne ønsker udført, væsentligt overstiger det normale.

3. For at sikre en effektiv værdiansættelse af aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter og optimere investeringsselskabers mulighed for at opnå den for deres kunder bedste handel vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 vedrørende præcisering af:

- a) kriterierne til bestemmelse af, om en prisstillelse er offentliggjort regelmæssigt og løbende og er let tilgængelig, jf. artikel 15, stk. 1, samt de måder, hvorpå investeringsselskaber kan opfylde deres forpligtelse til at offentliggøre deres prisstillelser, som skal omfatte følgende muligheder:
 - i) gennem de faciliteter, der findes på et reguleret marked, der har optaget det pågældende finansielle instrument til handel
 - ii) gennem en godkendt offentliggørelsesordning
 - iii) gennem egne ordninger
- b) kriterierne til bestemmelse af de transaktioner, hvor gennemførelsen i flere værdipapirer udgør én transaktion, eller af de ordrer, der er underlagt andre forhold end den gældende markedspris, jf. artikel 15, stk. 3
- c) kriterierne til bestemmelse af, hvad der kan anses for usædvanlige markedsvilkår, der berettiger en tilbagetrækning af prisstillelser, samt betingelserne for opdatering af prisstillelser, jf. artikel 15, stk. 1
- d) kriterierne til bestemmelse af, om antallet og/eller volumen af de ordrer, kunderne ønsker udført, i væsentligt omfang overstiger det normale, jf. stk. 2
- e) kriterierne til bestemmelse af, om priserne falder inden for et offentliggjort interval, som ligger tæt på markedsvilkårene, jf. artikel 15, stk. 2.

Artikel 18

Systematiske internalisatorers forpligtelse til at offentliggøre bindende prisstillelser for obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater

1. Investeringsselskaber offentliggør bindende prisstillelser for obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, der handles på en markedsplads, for hvilke de er systematiske internalisatorer, og for hvilke der findes et likvidt marked, såfremt:

- a) de er blevet anmodet om en prisstillelse af en kunde hos den systematiske internalisator
- b) de accepterer at give en prisstillelse.

2. I forbindelse med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, der handles på en markedsplads, for hvilke der ikke findes et likvidt marked, skal systematiske internalisatorer offentliggøre prisstillelser til deres kunder efter anmodning, hvis de accepterer at give en prisstillelse. Der kan fritages for denne forpligtelse, når de i artikel 9, stk. 1, specificerede betingelser er opfyldt.

3. Systematiske internalisatorer har ret til at opdatere deres prisstillelser på et hvilket som helst tidspunkt. De må trække deres prisstillelser tilbage under usædvanlige markedsvilkår.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at selskaber, der opfylder definitionen af systematiske internalisatorer, underretter deres kompetente myndighed. Denne underretning videregives til ESMA. ESMA opretter en liste over alle systematiske internalisatorer i Unionen.

5. Systematiske internalisatorer stiller de bindende priser, der offentliggøres i henhold til stk. 1, til rådighed for deres øvrige kunder. Ikke desto mindre har de ret til på grundlag af deres forretningspolitik og på en objektiv, ikke-diskriminerende måde at beslutte, hvilke kunder de giver adgang til deres prisstillelser. Til dette formål skal systematiske internalisatorer have indført klare normer for forvaltning af adgangen til deres prisstillelser. Systematiske internalisatorer kan på grundlag af handelsmæssige overvejelser, f.eks. kundens kreditværdighed, modpartsrisiko og den endelige afregning af transaktionen, nægte at etablere en forretningsforbindelse med en kunde eller afbryde en sådan.

6. Systematiske internalisatorer forpligter sig til at indgå transaktioner på de offentliggjorte vilkår med andre kunder, for hvem prisstillelsen stilles til rådighed i overensstemmelse med stk. 5, når prisstillelsesstørrelsen ligger på eller under den størrelse, der er specifik for det finansielle instrument og fastlagt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, litra d).

Systematiske internalisatorer er ikke forpligtet til i medfør af stk. 1 at offentliggøre en bindende prisstillelse for finansielle instrumenter, der falder under den likviditetsgrænseværdi, der er fastsat i artikel 9, stk. 4.

7. Systematiske internalisatorer skal have ret til at indføre ikke-diskriminerende og gennemsigtige grænseværdier for antallet af transaktioner, de forpligter sig til at indgå med kunder i henhold til en given prisstillelse.

8. De prisstillelser, der offentliggøres i henhold til stk. 1 og 5, og de prisstillelser, som ligger på eller under den størrelse, der er omhandlet i stk. 6, offentliggøres på en måde, som er lettilgængelig for andre markedsdeltagere på rimelige handelsmæssige vilkår.

9. Den eller de stillede priser skal være af en sådan art, at den systematiske internalisator opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 27 i direktiv 2014/65/EU, hvor det er relevant, og skal afspejle de gældende markedsvilkår i forhold til priser, som transaktionerne indgås til for samme eller lignende finansielle instrumenter på en markedsplads.

Dog kan de i berettigede tilfælde udføre ordrer til bedre priser, forudsat at disse priser ligger inden for et offentligt interval, som ligger tæt på markedsvilkårene.

10. Systematiske internalisatorer er ikke omfattet af denne artikel, når de handler i størrelser over den størrelse, der er specifik for det finansielle instrument og fastlagt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, litra d).

Artikel 19

Overvågning foretaget af ESMA

1. De kompetente myndigheder og ESMA overvåger anvendelsen af artikel 18 vedrørende de størrelser, hvor prisstillelser stilles til rådighed for investeringsselskabets kunder og for andre markedsaktører i forhold til andre af selskabets handelsaktiviteter, og i hvilket omfang disse prisstillelser afspejler de gældende markedsvilkår i forhold til transaktioner i de samme eller lignende finansielle instrumenter på en markedsplads. Senest den 3. januar 2019 forelægger ESMA Kommissionen en rapport om anvendelsen af artikel 18. I tilfælde af væsentlig prisstillelser- og handelsaktivitet lige over den i artikel 18, stk. 6, omhandlede grænseværdi eller uden for de gældende markedsvilkår, forelægger ESMA Kommissionen en rapport inden denne dato.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 med henblik på at præcisere de størrelser, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, hvor et selskab skal indgå transaktioner med enhver anden kunde, som har fået stillet prisstillelsen til rådighed. Hvilken størrelse, der er specifik for det finansielle instrument, fastlægges i overensstemmelse med kriterierne i artikel 9, stk. 5, litra d).

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 50 vedrørende præcisering af, hvad der udgør rimelige handelsmæssige vilkår for offentliggørelse af prisstillelser som omhandlet i artikel 18, stk. 8.

*Artikel 20***Efterhandelsoffentliggørelse fra investeringsselskaber, herunder systematiske internalisatorer, for så vidt angår aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter**

1. Investeringsselskaber, som enten for egen eller for kunders regning udfører transaktioner med aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, offentliggør transaktionernes størrelse og pris og det tidspunkt, hvor de blev indgået. Disse oplysninger skal offentliggøres via en APA.
2. De oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1 i denne artikel, og fristerne for oplysningernes offentliggørelse skal opfylde de krav, der fastsættes i medfør af artikel 6, herunder de reguleringsmæssige tekniske standarder, der vedtages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra a). Giver de foranstaltninger, der vedtages i medfør af artikel 7, mulighed for udsættelse af offentliggørelse for visse kategorier af transaktioner med aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, der handles på en markedsplads, gælder denne mulighed også for sådanne transaktioner, når de gennemføres uden for markedspladser.
3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:
 - a) identifikatorer for de forskellige typer transaktioner, der offentliggøres i henhold til denne artikel, idet der sondres mellem dem, der bestemmes ud fra faktorer, der hovedsagelig er knyttet til de finansielle instrumenters værdiansættelse, og dem, der bestemmes ud fra andre faktorer
 - b) anvendelsen af den i stk. 1 fastsatte forpligtelse for transaktioner, som involverer brug af disse finansielle instrumenter til sikkerhedsstillelse, långivning eller andre formål, hvor udvekslingen af finansielle instrumenter bestemmes ud fra andre faktorer end den gældende markedsvurdering af det finansielle instrument
 - c) hvilken part i transaktionen, der skal offentliggøre transaktionen i henhold til stk. 1, hvis begge parter i transaktionen er investeringsselskaber.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 21***Efterhandelsoffentliggørelse fra investeringsselskaber, herunder systematiske internalisatorer, for så vidt angår obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater**

1. Investeringsselskaber, som enten for egen eller for kunders regning gennemfører transaktioner med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, som handles på en markedsplads, offentliggør transaktionernes volumen og pris og det tidspunkt, hvor de blev indgået. Disse oplysninger skal offentliggøres via en APA.
2. Hver enkelt transaktion offentliggøres én gang via én APA.
3. De oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1, og fristerne for oplysningernes offentliggørelse skal opfylde de krav, der fastsættes i medfør af artikel 10, herunder de reguleringsmæssige tekniske standarder, der vedtages i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, litra a) og b).
4. De kompetente myndigheder skal kunne give investeringsselskaber tilladelse til at udsætte offentliggørelse eller til at kunne anmode om offentliggørelse af et begrænset antal oplysninger om en transaktion eller oplysninger om flere transaktioner i sammenfattet form, eller en kombination heraf under udsættelsesperioden eller kunne tillade undladelse

af offentliggørelse af enkelte transaktioners volumen i en udvidet udsættelsesperiode eller i tilfælde af andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, der ikke er statslig gæld, tillade offentliggørelse af flere transaktioner i sammenfattet form i en udvidet udsættelsesperiode eller i tilfælde af statsgældsinstrumenter tillade offentliggørelse af flere transaktioner i sammenfattet form i en ubegrænset periode og midlertidigt kunne suspendere de i stk. 1 omhandlede forpligtelser på samme betingelser som fastsat i artikel 11.

Hvis de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 11, tillader udsættelse af offentliggørelse og offentliggørelse af et begrænset antal oplysninger eller oplysninger i sammenfattet form eller en kombination heraf eller tillader undladelse af offentliggørelse af volumen for visse kategorier af transaktioner med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater, der handles på en markedsplads, finder denne mulighed også anvendelse på disse transaktioner, når de gennemføres uden for markedspladserne.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder på en sådan måde, at offentliggørelse af de oplysninger, der kræves i artikel 64 i direktiv 2014/65/EU, muliggøres, for at præcisere følgende:

- a) identifikatorerne for de forskellige typer af transaktioner, der offentliggøres i henhold til denne artikel, idet der sondres mellem dem, der bestemmes ud fra faktorer, der hovedsagelig er knyttet til de finansielle instrumenters værdiansættelse, og dem, der bestemmes ud fra andre faktorer
- b) anvendelsen af den i stk. 1 fastsatte forpligtelse for transaktioner, som involverer brug af disse finansielle instrumenter til sikkerhedsstillelse, långivning eller andre formål, hvor udvekslingen af finansielle instrumenter bestemmes ud fra andre faktorer end den gældende markedsvurdering af det finansielle instrument
- c) hvilken part i transaktionen, der skal offentliggøre transaktionen i henhold til stk. 1, hvis begge parter i transaktionen er investeringsselskaber.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 22

Indberetning af oplysninger af hensyn til gennemsigtigheden og andre beregninger

1. For at kunne foretage beregninger med henblik på fastlæggelse af kravene for før- og efterhandelsgennemsigtighedsordningerne og handelsforpligtelsesordningen i medfør af artikel 3-11, artikel 14-21 og artikel 32, som finder anvendelse på finansielle instrumenter, og for at kunne fastslå, hvorvidt et investeringsselskab er en systematisk internalisator, kan de kompetente myndigheder anmode om oplysninger fra:

- a) markedspladser
- b) APA'er, og
- c) CTP'er.

2. Markedspladser, APA'er og CTP'er lagrer de fornødne oplysninger i et tilstrækkeligt tidsrum.

3. De kompetente myndigheder videresender de oplysninger til ESMA, som sidstnævnte har brug for i forbindelse med udarbejdelsen af de i artikel 5, stk. 4, 5 og 6, omhandlede rapporter.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet og hyppigheden af anmodningerne om oplysninger samt formaterne og tidsrammen for markedspladsers, APA'ers og CTP'ers svar på sådanne anmodninger i overensstemmelse med stk. 1 og hvilken type oplysninger, der skal lagres, samt minimumsperioden for markedspladsers, APA'ers og CTP'ers lagring af oplysninger for at kunne besvare sådanne anmodninger i overensstemmelse med stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 23

Handelsforpligtelser for investeringsselskaber

1. Et investeringsselskab skal sikre, at de handeler, det foretager med aktier, som er optaget til handel på et reguleret marked eller handles på en markedsplads, foregår på et reguleret marked, i en MHF eller hos en systematisk internalisator, eller på en markedsplads i et tredjeland, der vurderes som ækvivalent i henhold til artikel 25, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/65/EU, alt efter omstændighederne, medmindre de bl.a. er kendetegnet ved, at de:

a) er usystematiske, ad hoc, uregelmæssige og sjældne, eller

b) gennemføres mellem godkendte og/eller professionelle modparter og ikke bidrager til prisfastsættelsesprocessen.

2. Et investeringsselskab, som driver et internt matchningssystem, som udfører kundeordrer i aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter på et multilateralt grundlag, skal sikre, at det er godkendt som MHF i henhold til direktiv 2014/65/EU og overholde alle relevante bestemmelser vedrørende sådanne godkendelser.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de særlige kendetegn ved disse transaktioner med aktier, som ikke bidrager til prisfastsættelsesprocessen som omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til tilfælde som f.eks.:

a) handler i ikke-adresserbar likviditet, eller

b) hvis udvekslingen af disse finansielle instrumenter bestemmes af andre faktorer end den gældende markedsvurdering af det finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT IV

TRANSAKTIONSINDBERETNING

Artikel 24

Forpligtelse til at opretholde markedernes integritet

Uden at det berører ansvarsfordelingen for håndhævelse af forordning (EU) nr. 596/2014 fører de kompetente myndigheder med ESMA som koordinator i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010 tilsyn med investeringsselskabers aktiviteter for at sikre, at de handler ærligt, redeligt og professionelt på en måde, der fremmer markedets integritet.

*Artikel 25***Forpligtelse til at føre fortegnelser**

1. Investeringselskaber stiller de relevante oplysninger om samtlige ordrer og transaktioner med finansielle instrumenter, som de har udført enten for egen eller for en kundes regning, til rådighed for den kompetente myndighed i fem år. Ved transaktioner, der udføres for kunders regning, skal fortegnelserne indeholde alle oplysninger og detaljer om kundens identitet samt de oplysninger, der kræves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF⁽¹⁾. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Operatøren af en markedsplads stiller de relevante oplysninger om alle ordrer med finansielle instrumenter, som bekendtgøres gennem deres systemer, til rådighed for den kompetente myndighed i mindst fem år. Fortegnelserne skal indeholde de relevante oplysninger, som udgør kendetegnene ved ordren, herunder kendetegn, som forbinder en ordre med den eller de udførte transaktioner, som hidrører fra denne ordre, og detaljerne heri skal indberettes i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1 og 3. ESMA fremmer og koordinerer de kompetente myndigheders adgang til oplysninger i henhold til dette stykke.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de detaljer, som ikke er omhandlet i artikel 26, om de relevante ordredata, der skal gemmes i henhold til stk. 2.

Disse reguleringsmæssige tekniske standarder omfatter identifikationskoden for det medlem eller den deltager, som formidlede ordren, ordrens identifikationskode, datoen og tidspunktet for formidlingen af ordren, ordrens kendetegn, herunder ordretype, eventuel limitpris, gyldighedsperiode, alle specifikke ordreinstrukser, oplysninger om en eventuel ændring, annullering, delvis eller fuldstændig udførelse af ordren, agent- eller principalkapaciteten.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 26***Forpligtelse til at indberette transaktioner**

1. Investeringselskaber, der udfører transaktioner med finansielle instrumenter, indberetter fuldstændige og nøjagtige oplysninger om disse transaktioner til den kompetente myndighed så hurtigt som muligt og senest ved afslutningen af den følgende arbejdsdag.

De kompetente myndigheder etablerer i overensstemmelse med artikel 85 i direktiv 2014/65/EU de nødvendige ordninger til sikring af, at den myndighed, der er kompetent for det mest relevante marked målt ved likviditeten i disse finansielle instrumenter, også modtager disse oplysninger.

De kompetente myndigheder skal efter anmodning stille alle oplysninger, der er indberettet i overensstemmelse med denne artikel, til rådighed for ESMA.

2. Forpligtelsen i stk. 1 gælder for:

- a) finansielle instrumenter, som er optaget til handel eller handles på en markedsplads, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel,
- b) finansielle instrumenter, hvor det underliggende instrument er et finansielt instrument, der handles på en markedsplads, og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

- c) finansielle instrumenter, hvor det underliggende instrument er et indeks eller en portefølje af finansielle instrumenter, som handles på en markedsplads.

Forpligtelsen gælder for transaktioner med finansielle instrumenter, der er omhandlet i litra a) til c), uanset om sådanne transaktioner finder sted på en markedsplads eller ej.

3. Indberetningerne skal bl.a. indeholde oplysninger om navnene på og antallet af købte eller solgte finansielle instrumenter, mængden, datoer og tidspunkter for udførelse, transaktionspriser, en angivelse til identifikation af de kunder, på hvis vegne investeringsselskabet har udført transaktionen, en angivelse til identifikation af de personer og de elektroniske algoritmer, der anvendes i det investeringsselskab, der er ansvarligt for investeringsbeslutningen og transaktionens udførelse, en angivelse til identifikation af den relevante dispensation, hvorunder handelen har fundet sted, oplysninger til identifikation af de berørte investeringsselskaber og en angivelse til identifikation af short selling som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 236/2012 vedrørende enhver aktie og statslig gæld, der falder inden for anvendelsesområdet for artikel 12, 13 og 17 i den nævnte forordning. For transaktioner, der ikke udføres på en markedsplads, skal indberetningerne indeholde en angivelse, der identificerer typerne af transaktioner i overensstemmelse med de bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 20, stk. 3, litra a), og artikel 21, stk. 5, litra a). For råvarederivater skal det desuden fremgå af indberetningerne, hvorvidt transaktionen reducerer risici på en objektivt målbar måde i overensstemmelse med artikel 57 i direktiv 2014/65/EU.

4. Investeringsselskaber, som formidler ordrer, skal i formidlingen af den pågældende ordre give alle oplysninger, der er præciseret i stk. 1 og 3. I stedet for at give de nævnte oplysninger i forbindelse med formidling af ordrer, kan et investeringsselskab også, hvis den formidlede ordre udføres, vælge at indberette denne som en transaktion i overensstemmelse med kravene i stk. 1. I så fald skal investeringsselskabets transaktionsindberetning angive, at den vedrører en formidlet ordre.

5. Operatøren af en markedsplads indberetter oplysninger om transaktioner med finansielle instrumenter, der handles på dennes platform, og som udføres gennem dennes systemer af et selskab, som ikke er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med stk. 1 og 3.

6. Ved indberetning af angivelsen til identifikation af kunderne som omhandlet i stk. 3 og 4 anvender investeringsselskaberne en identifikator for juridisk enheder, der er etableret til at identificere kunder, der er juridiske personer.

ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for at sikre, at anvendelsen af identifikatorer for juridiske enheder i Unionen er i overensstemmelse med internationale standarder, navnlig dem, som er fastlagt af Rådet for Finansiell Stabilitet.

7. Der foretages i overensstemmelse med stk. 1, 3 og 9 indberetning til den kompetente myndighed enten af investeringsselskabet selv, af en godkendt indberetningsmekanisme, der handler på dets vegne, eller af den markedsplads, gennem hvis system transaktionen blev udført.

Investeringsselskaber er ansvarlige for, at indberetningerne til den kompetente myndighed er fuldstændige og nøjagtige og indgives rettidigt.

Uanset dette ansvar er et investeringsselskab, der indberetter detaljer om disse transaktioner gennem en godkendt indberetningsmekanisme, der handler på dets vegne, eller en markedsplads, ikke ansvarligt for fejl i forbindelse med indberetningernes fuldstændighed og nøjagtighed og rettidige indgivelse, som skyldes den godkendte indberetningsmekanisme eller markedspladsen. Med forbehold for artikel 66, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU er den godkendte indberetningsmekanisme eller markedspladsen ansvarlig for disse fejl.

Investeringsselskaber skal ikke desto mindre træffe rimelige foranstaltninger til at kontrollere, at transaktionsindberetninger, der indgives på deres vegne, er fuldstændige og nøjagtige og indgives rettidigt.

Hjemlandet stiller krav om, at markedspladsen, når den udfærdiger indberetninger på vegne af investeringsselskabet, har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikkerheden og autentificeringen ved overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage for til hver en tid at kunne holde oplysningerne fortrolige. Hjemlandet stiller krav om, at markedspladsen sørger for at råde over passende ressourcer og backupfaciliteter, således at den til enhver tid kan tilbyde og opretholde sine tjenester.

Match- eller indberetningssystemer, herunder transaktionsregistre, der er registreret eller godkendt i overensstemmelse med afsnit VI i forordning (EU) nr. 648/2012, kan godkendes af den kompetente myndighed som en godkendt indberetningsmekanisme med henblik på at overføre transaktionsindberetninger til den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 1, 3 og 9.

Er transaktioner blevet indberettet til et transaktionsregister i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 648/2012, der er godkendt som en godkendt indberetningsmekanisme, og disse indberetninger indeholder de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, 3 og 9, og overføres til den kompetente myndighed af transaktionsregisteret inden for den i stk. 1 fastsatte frist, anses investeringsselskabets forpligtelse i henhold til stk. 1 for at være opfyldt.

Hvis transaktionsindberetningerne indeholder fejl eller udeladelser, skal indberetningsmekanismen, investeringsselskabet eller markedspladsen rette oplysningerne og indgive en rettet indberetning til den kompetente myndighed.

8. Indgives de i denne artikel omhandlede indberetninger i overensstemmelse med artikel 35, stk. 8, i direktiv 2014/65/EU til den kompetente myndighed i værtslandet, videregiver denne myndighed disse oplysninger til de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland, medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet beslutter, at de ikke ønsker at modtage disse oplysninger.

9. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) datastandarder og -formater for de oplysninger, som skal indberettes i overensstemmelse med stk. 1 og 3, herunder metoderne og ordningerne for indberetning af finansielle transaktioner og disse indberetningers form og indhold
- b) kriterierne for definitionen af relevant marked i overensstemmelse med stk. 1
- c) de købte eller solgte finansielle instrumenters referencer, mængde, datoer og tidspunkter for udførelse, transaktionspriser, oplysninger og detaljer om kundens identitet, en angivelse til identifikation af de kunder, på hvis vegne investeringsselskabet har udført transaktionen, en angivelse til identifikation af de personer og de elektroniske algoritmer i investeringsselskabet, som er ansvarlige for investeringsbeslutningen og transaktionens udførelse, en angivelse til identifikation af den relevante dispensation, hvorunder handelen har fundet sted, oplysningerne til identifikation af de berørte investeringsselskaber, den måde, hvorpå transaktionen blev udført, de nødvendige datafelter til behandling og analyse af transaktionsindberetningerne i overensstemmelse med stk. 3 og
- d) en angivelse til identifikation af short selling af aktier og statslig gæld som omhandlet i stk. 3
- e) de relevante kategorier af finansielle instrumenter, der skal indberettes i overensstemmelse med stk. 2
- f) de betingelser, under hvilke identifikatorer for juridiske enheder udvikles, tildeles og opretholdes af medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 6, og de betingelser, under hvilke disse identifikatorer for juridiske enheder anvendes af investeringsselskaber med henblik på i henhold til stk. 3, 4 og 5 at sikre, at angivelsen tjener til identifikation af kunder i de transaktionsindberetninger, de skal udarbejde i henhold til stk. 1
- g) anvendelsen af forpligtelser til at indberette transaktioner på investeringsselskabers filialer
- h) hvad der forstås ved en transaktion og ved udførelsen af en transaktion i denne artikel

i) hvornår et investeringsselskab anses for at have formidlet en ordre med henblik på anvendelsen af stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. Senest den 3. januar 2019 forelægger ESMA Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne artikel, herunder om dens sammenhæng med de tilsvarende indberetningsforpligtelser i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, og om, hvorvidt indholdet og formatet af de transaktionsindberetninger, der modtages af og udveksles mellem kompetente myndigheder, gør det muligt på fyldestgørende vis at overvåge investeringsselskabernes aktiviteter i overensstemmelse med artikel 24 i denne forordning. Kommissionen kan træffe foranstaltninger for at foreslå ændringer, herunder bestemmelser, der gør det muligt kun at indberette transaktioner til et fælles system, der udpeges af ESMA, i stedet for til de kompetente myndigheder. Kommissionen forelægger ESMA's rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 27

Forpligtelse til at indberette referencedata for finansielle instrumenter

1. For så vidt angår finansielle instrumenter, der er optaget til handel på regulerede markeder eller handles på MHF'er eller OHF'er, skal markedspladser til de kompetente myndigheder indberette identificerende referencedata med henblik på transaktionsindberetning i henhold til artikel 26.

Hvad angår andre finansielle instrumenter omfattet af artikel 26, stk. 2, der handles på dets system, skal hver systematiske internalisator indberette referencedata for disse finansielle instrumenter til den kompetente myndighed.

Identificerende referencedata skal gøres klar til indberetning til den kompetente myndighed i elektronisk eller standardiseret format, inden handelen med det finansielle instrument, som de henviser til, påbegyndes. Referencedata for finansielle instrumenter ajourføres, når der sker ændringer i oplysningerne for et finansielt instrument. Disse meddelelser skal straks fremsendes af de kompetente myndigheder til ESMA, der omgående offentliggør dem på sit websted. ESMA giver de kompetente myndigheder adgang til disse referencedata.

2. Med henblik på at give de kompetente myndigheder mulighed for i henhold til artikel 26 at føre tilsyn med investeringsselskabers aktiviteter for at sikre, at de handler ærligt, redeligt og professionelt på en måde, der fremmer markedets integritet, skal ESMA og de kompetente myndigheder iværksætte de tiltag, der er nødvendige for at sikre, at:

a) ESMA og de kompetente myndigheder rent faktisk modtager referencedata for et finansielt instrument i henhold til stk. 1

b) kvaliteten af de således modtagne data er passende med henblik på transaktionsindberetning i henhold til artikel 26

c) de referencedata for finansielle instrumenter, der modtages i henhold til stk. 1, udveksles effektivt mellem de relevante kompetente myndigheder.

3. ESMA udarbejder udkast til forskriftmæssige tekniske gennemførelsesstandarder til fastlæggelse af:

a) datastandarder og -formater for referencedata for finansielle instrumenter i henhold til stk. 1, herunder metoderne og ordningerne for indberetning af data og enhver ajourføring heraf til de kompetente myndigheder og videresendelse heraf til ESMA, samt disse datas form og indhold

b) de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med de ordninger, som ESMA og de kompetente myndigheder skal iværksætte i henhold til stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT V

DERIVATER

Artikel 28

Forpligtelse til at handle på regulerede markeder, MHF'er eller OHF'er

1. Finansielle modparter som defineret i artikel 2, stk. 8, i forordning (EU) nr. 648/2012 og ikke-finansielle modparter, som opfylder de i artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 648/2012 omhandlede betingelser, skal indgå transaktioner, som hverken er koncerninterne transaktioner som defineret i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller transaktioner, der er omfattet af overgangsbestemmelserne i artikel 89 i forordning (EU) nr. 648/2012, med andre finansielle modparter eller ikke-finansielle modparter, som opfylder de i artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 648/2012 omhandlede betingelser, i derivater tilhørende en klasse af derivater, som er erklæret omfattet af handelsforpligtelsen i overensstemmelse med den i artikel 32 fastsatte procedure, og som er opført i det i artikel 34 omhandlede register, på:

a) regulerede markeder

b) MHF'er

c) OHF'er eller

d) tredjelandes markedspladser, forudsat at Kommissionen har vedtaget en afgørelse i overensstemmelse med stk. 4, og at det pågældende tredjeland har et effektivt ækvivalent system for anerkendelse af markedspladser, der i henhold til direktiv 2014/65/EU har tilladelse til at optage til handel eller handle med derivater, der er erklæret omfattet af en handelsforpligtelse i dette tredjeland på et ikkeeksklusivt grundlag.

2. Handelsforpligtelsen finder også anvendelse på de i stk. 1 omhandlede modparter, der indgår derivattransaktioner tilhørende en klasse af derivater, der er erklæret omfattet af handelsforpligtelsen med tredjelandes finansielle institutioner eller andre enheder i tredjelande, som ville være omfattet af clearingforpligtelsen, hvis de havde været etableret i Unionen. Handelsforpligtelsen finder ligeledes anvendelse på tredjelandsenheder, som ville være omfattet af clearingforpligtelsen, hvis de havde været etableret i Unionen, og som indgår derivattransaktioner tilhørende en klasse af derivater, der er erklæret omfattet af handelsforpligtelsen, såfremt kontrakten har en direkte, væsentlig og forudsigelig virkning i Unionen, eller når en sådan forpligtelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for at forhindre unddragelse fra en bestemmelse i denne forordning.

ESMA overvåger regelmæssigt aktiviteten i de derivater, som ikke er erklæret omfattet af handelsforpligtelsen som beskrevet i stk. 1, med henblik på at identificere de tilfælde, hvor en bestemt kontraktklasse kan udgøre en systemisk risiko, og forebygge regelarbitrage mellem derivattransaktioner, der er omfattet af handelsforpligtelsen, og derivattransaktioner, der ikke er omfattet af handelsforpligtelsen.

3. Derivater, der er erklæret omfattet af handelsforpligtelsen, jf. stk. 1, skal være egnede til optagelse til handel på et reguleret marked eller til handel på enhver markedsplads som omhandlet i stk. 1 på et ikke-eksklusivt og ikke-diskriminerende grundlag.

4. Kommissionen kan efter den i artikel 51, stk. 2, omhandlede undersøgelsesprocedure vedtage afgørelser, hvorved det fastslås, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i et tredjeland sikrer, at en markedsplads, der er meddelt tilladelse i det pågældende tredjeland, opfylder retligt bindende krav, som er ækvivalente med dem, der gælder de i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) eller c), omhandlede markedspladser som følge af denne forordning, direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014, og som er omfattet af et effektivt tilsyn og en effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse afgørelser har som det eneste formål at fastlægge egnethed som markedsplads for derivater, der er underlagt handelsforpligtelsen.

Et tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer anses for at have ækvivalent virkning, når de opfylder alle følgende betingelser:

- a) markedspladserne i det pågældende tredjeland er genstand for et krav om meddelelse af tilladelse og er løbende omfattet af effektive tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger
- b) markedspladserne er omfattet af klare og gennemsigtige regler for optagelse af finansielle instrumenter til handel, således at sådanne finansielle instrumenter kan handles på en redelig, velordnet og effektiv måde og er frit omsættelige
- c) udstedere af finansielle instrumenter er underlagt krav om periodiske og løbende oplysninger, hvilket sikrer et højt niveau af investorbeskyttelse
- d) de sikrer markedsgennemsigtighed og -integritet ved hjælp af regler om markedsmisbrug i form af insiderhandel og markedsmanipulation

En afgørelse fra Kommissionen i henhold til dette stykke kan begrænses til en eller flere kategorier af markedspladser. I så fald er en markedsplads i et tredjeland kun omfattet af stk. 1, litra d), hvis den hører ind under en kategori, der er omfattet af Kommissionens afgørelse.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kontrakter som omhandlet i stk. 2, som har en direkte, væsentlig og forudsigelig virkning i Unionen, og i hvilke tilfælde handelsforpligtelsen er nødvendig eller hensigtsmæssig for at forhindre unddragelse fra en bestemmelse i denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Hvor det er muligt og passende, skal de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder være identiske med dem, der vedtages i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 648/2012.

Artikel 29

Clearingforpligtelse for derivater, der handles på regulerede markeder, og tidsrammer for accept til clearing

1. Operatøren af et reguleret marked sikrer, at alle transaktioner med derivater, som indgås på et reguleret marked, cleares af en CCP.
2. CCP'er, markedspladser og investeringsselskaber, der optræder som clearingmedlemmer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 14, i forordning (EU) nr. 648/2012, skal etablere effektive systemer, procedurer og ordninger for clearede derivater for at sikre, at transaktioner med clearede derivater sendes og accepteres til clearing så hurtigt, som det er teknologisk muligt ved brug af edb-baserede systemer.

I dette stykke forstås ved »clearede derivater«:

- a) alle derivater, der skal cleares i henhold til clearingforpligtelsen i nærværende artikels stk. 1 eller i henhold til clearingforpligtelsen i artikel 4 i forordning (EU) nr. 648/2012

b) alle derivater, som det på anden vis er aftalt mellem de relevante parter, skal cleares.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at specificere mindstekravene til systemer, procedurer og ordninger, herunder tidsrammer for accept, i henhold til denne artikel under hensyntagen til behovet for at sikre en passende styring af operationelle eller andre risici.

ESMA har kontinuerlig beføjelse til at udarbejde yderligere reguleringsmæssige tekniske standarder for at ajourføre de standarder, der er i kraft, såfremt ESMA finder det nødvendigt, efterhånden som de industrielle standarder udvikler sig.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første og andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 30

Indirekte clearingordninger

1. Indirekte clearingordninger med hensyn til børshandlede derivater er tilladt under forudsætning af, at disse ordninger ikke øger modpartsrisikoen og sikrer, at modpartens aktiver og positioner drager fordel af en beskyttelse, som har tilsvarende virkning som den, der er omhandlet i artikel 39 og 48 i forordning (EU) nr. 648/2012.

2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke typer indirekte clearingordninger der, såfremt indført, lever op til i stk. 1 omhandlede krav, og sikrer sammenhæng med de bestemmelser, der gælder for OTC-derivater i henhold til kapitel II i forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽¹⁾.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 31

Porteføljekomprimering

1. I forbindelse med tilbud om porteføljekomprimering er investeringsselskaber og markedsoperatører ikke omfattet af reglerne om bedste udførelse i artikel 27 i direktiv 2014/65/EU, gennemsigtighedskravene i artikel 8, 10, 18 og 21 i denne forordning og kravet i artikel 1, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU. Ophævelse eller genanskaffelse af derivater, der er komponenter i porteføljekomprimeringen, er ikke omfattet af artikel 28 i denne forordning.

2. Investeringsselskaber og markedsoperatører, der tilbyder porteføljekomprimering, offentliggør inden for de frister, som er fastsat i artikel 10, via en godkendt offentliggørelsesordning mængden af transaktioner, der er omfattet af porteføljekomprimeringer, og tidspunktet for deres indgåelse.

3. Investeringsselskaber og markedsoperatører, der tilbyder porteføljekomprimering, fører et fuldstændigt og nøjagtigt register over alle porteføljekomprimeringer, som de foranstalter eller deltager i. Disse registre stilles efter anmodning straks til rådighed for den relevante kompetente myndighed eller ESMA.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

4. Kommissionen kan ved delegerede retsakter, jf. artikel 50, vedtage bestemmelser for at præcisere:

- a) elementer i porteføljekomprimering
- b) de oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til stk. 2.

på en sådan måde, at der så vidt muligt gøres brug af eksisterende krav til registrering, indberetning og offentliggørelse.

Artikel 32

Handelsforpligtelsesprocedure

1. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) hvilke af de klasser af derivater, der er erklæret omfattet af clearingforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2 og 4, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller en relevant del heraf, der kun må handles på de i artikel 28, stk. 1, i denne forordning omhandlede markedspladser
- b) datoen eller datoerne for, hvornår handelsforpligtelsen træder i kraft, herunder en eventuel indfasning og de kategorier af modparter, der er omfattet af forpligtelsen, såfremt der er fastsat bestemmelser for en sådan indfasning og sådanne kategorier af modparter i reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 648/2012.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest seks måneder efter Kommissionens vedtagelse af reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 648/2012.

Inden udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder forelægges for Kommissionen til vedtagelse, skal ESMA foretage en offentlig høring og kan, hvor det er hensigtsmæssigt, foretage en høring af tredjelandes kompetente myndigheder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. For at handelsforpligtelsen kan få virkning:

- a) skal klassen af derivater, jf. stk. 1, litra a), eller en relevant del heraf være optaget til handel eller handles på mindst én markedsplads som omhandlet i artikel 28, stk. 1, og
- b) skal der være tilstrækkelige tredjeparts købs- og salgsinteresser i klassen af derivater eller en relevant del heraf, således at en sådan klasse af derivater kan anses for tilstrækkeligt likvid til kun at blive handlet på de i artikel 28, stk. 1, omhandlede markedspladser.

3. Ved udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder som omhandlet i stk. 1 anser ESMA klassen af derivater eller en relevant del heraf som tilstrækkeligt likvid i henhold til følgende kriterier:

- a) den gennemsnitlige handelshyppighed og -størrelse over en række forskellige markedsvilkår under henvisning til arten og livscyklussen af produkterne inden for den pågældende klasse af derivater
- b) de aktive markedsdeltageres antal og type, herunder forholdet mellem markedsdeltagere og handlede produkter/kontrakter på et givent produktmarked

c) den gennemsnitlige størrelse af spreads.

ESMA kan ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tage hensyn til de forventede virkninger, som denne handelsforpligtelse kan have for likviditeten af en klasse af derivater eller en relevant del heraf, samt de kommercielle aktiviteter for slutbrugere, der ikke er finansielle enheder.

ESMA afgør også, om klassen af derivater eller en relevant del heraf kun er tilstrækkeligt likvid i transaktioner under en vis størrelse.

4. ESMA skal på eget initiativ og i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i stk. 2, samt efter en offentlig høring, identificere og give Kommissionen meddelelse om de klasser af derivater eller individuelle derivatkontrakter, der bør være omfattet af handelsforpligtelsen på de i artikel 28, stk. 1, omhandlede markedspladser, men for hvilke ingen CCP endnu er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 eller 15 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som ikke er optaget til handel eller handles på en i artikel 28, stk. 1, omhandlet markedsplads.

Kommissionen kan efter den i første afsnit omhandlede meddelelse fra ESMA indkalde til udvikling af forslag for handel med disse derivater på de i artikel 28, stk. 1, omhandlede markedspladser.

5. ESMA skal i henhold til stk. 1 forelægge Kommissionen udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at ændre, suspendere eller ophæve eksisterende reguleringsmæssige tekniske standarder, når der er sket en væsentlig ændring af de i stk. 2 omhandlede kriterier. Hvis det er relevant, kan ESMA forud for dette høre de kompetente myndigheder i tredjelande.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i dette stykke i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af de i stk. 2, litra b), omhandlede kriterier.

ESMA forelægger udkast til disse reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 33

Mekanisme til at undgå overlappende eller modstridende bestemmelser

1. Kommissionen bistås mindst en gang årligt af ESMA i overvågningen og udarbejdelsen af rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om den internationale anvendelse af principperne i artikel 28 og 29, navnlig hvad angår potentielt overlappende eller modstridende krav til markedsdeltagerne, og anbefaler eventuelle foranstaltninger.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, at det relevante tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer:

a) svarer til kravene i artikel 28 og 29

b) sikrer en beskyttelse af tavshedspligten, som svarer til den, der er fastsat i denne forordning

c) anvendes og håndhæves på en retfærdig og ikkeforvridende måde, således at de sikrer effektiv overvågning og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 51.

3. En gennemførelsesretsakt om ækvivalens som omhandlet i stk. 2 medfører, at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af denne forordning, anses for at have opfyldt forpligtelserne i artikel 28 og 29, hvis mindst en af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, og modparterne overholder det relevante tredjelandets retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer.

4. Kommissionen overvåger i samarbejde med ESMA den effektive gennemførelse af tredjelands, for hvilke der er blevet vedtaget en gennemførelsesretsakt om ækvivalens, af de krav, der er ækvivalente med de i artikel 28 og 29 fastlagte krav, og aflægger regelmæssigt, mindst en gang om året, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest 30 kalenderdage efter forelæggelsen af rapporten, og når rapporten afslører en alvorlig fejl eller usammenhængende anvendelse af ækvivalenskravene fra tredjelandets myndigheders side, kan Kommissionen trække anerkendelsen af tredjelandets retlige rammer som værende ækvivalente tilbage. Hvis en gennemførelsesretsakt om ækvivalens trækkes tilbage, omfattes modparterne igen automatisk af alle kravene i artikel 28 og 29.

Artikel 34

Register over derivater, der er underlagt handelsforpligtelsen

ESMA offentliggør og ajourfører på sit websted et register, der på udtømmende og utvetydig vis specificerer de derivater, der er omfattet af forpligtelsen til at handle på de i artikel 28, stk. 1, omhandlede markedspladser, de markedspladser, hvor de er optaget til handel eller handles, og de datoer, fra hvilken forpligtelsen får virkning.

AFSNIT VI

IKKE-DISKRIMINERENDE CLEARINGADGANG FOR FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 35

Ikke-diskriminerende adgang til en CCP

1. Uden at det berører artikel 7 i forordning (EU) nr. 648/2012, accepterer en CCP at foretage clearing af finansielle instrumenter på et ikke-diskriminerende og gennemsigtigt grundlag, herunder hvad angår sikkerhedsstillelseskra­v og gebyrer for adgang, uanset på hvilken markedsplads transaktionen udføres. Dette skal navnlig sikre, at en markedsplads har ret til ikke-diskriminerende behandling af kontrakter, der handles på denne markedsplads, med hensyn til:

- a) sikkerhedsstillelseskra­v og netting af økonomisk tilsvarende kontrakter, såfremt medtagelsen af sådanne kontrakter i en CCP's slutafregning- og andre nettingprocedurer på grundlag af den gældende insolvenslovgivning ikke vil være til fare for disse procedurers gnidningsløse og velordnede funktion, gyldighed eller fuldbyrdelse og
- b) cross-margining med korrelerede kontrakter, der cleares af samme CCP, efter en risikomodell, der er i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 648/2012.

En CCP kan kræve, at markedspladsen opfylder de driftsmæssige og tekniske krav, der fastsættes af CCP'en, herunder krav til risikostyring. Kravet i dette stykke finder ikke anvendelse på derivatkontrakter, som allerede er omfattet af adgangsf­orpligtelserne i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 648/2012.

En CCP er ikke bundet af denne artikel, hvis den er tæt forbundet med en markedsplads, der har givet meddelelse i henhold til artikel 36, stk. 5.

2. En markedsplads' anmodning om adgang til en CCP indgives formelt til en CCP, dens relevante kompetente myndighed og markedspladsens kompetente myndighed. Anmodningen skal præcisere, hvilke typer finansielle instrumenter der anmodes om adgang til.

3. CCP'en giver inden for tre måneder i tilfælde af værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter og inden for seks måneder i tilfælde af børshandlede derivater et skriftligt svar til markedspladsen, hvor der enten gives adgang, såfremt en relevant kompetent myndighed har givet adgang i henhold til stk. 4, eller nægtes adgang. CCP'en kan kun afslå en anmodning om adgang på de i stk. 6, litra a), anførte betingelser. Nægter en CCP at give adgang, skal den i sin svarskrivelse give en fyldestgørende begrundelse og underrette den kompetente myndighed skriftligt om sin afgørelse. Hvis markedspladsen er etableret i en anden medlemsstat end CCP'en, skal CCP'en også give markedspladsens kompetente myndighed en sådan meddelelse og begrundelse. CCP'en skal give effektiv adgang senest tre måneder efter at have givet et positivt svar på anmodningen om adgang.

4. Den kompetente myndighed for CCP'en eller for markedspladsen giver kun en markedsplads adgang til CCP'en, når en sådan adgang:

- a) ikke vil kræve en interoperabilitetsordning i tilfælde af derivater, der ikke er OTC-derivater i medfør af artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller
- b) ikke vil bringe markedernes gnidningsløse og velordnede funktion i fare, navnlig på grund af fragmentering af likviditet, eller ikke vil indvirke negativt på den systemiske risiko.

Intet i første afsnit, litra a), forhindrer, at der gives adgang, når en anmodning, jf. stk. 2, kræver interoperabilitet, og markedspladsen og alle CCP'er til den foreslåede interoperabilitetsordning er indforstået hermed, og der hos tredjepart er stillet sikkerhed for de risici, som den allerede betjenende centrale modpart er udsat for som resultat af positioner mellem CCP'er.

Er behovet for en interoperabilitetsordning årsagen til eller delvist årsagen til nægtet adgang, underretter markedspladsen CCP'en og giver ESMA meddelelse om, hvilke andre CCP'er, der har adgang til markedspladsen, hvorefter ESMA offentliggør disse oplysninger, således at investeringsselskaber kan vælge at gøre brug af deres rettigheder i medfør af artikel 37 i direktiv 2014/65/EU i forhold til disse CCP'er med sigte på at fremme alternative adgangsordninger.

Nægter en kompetent myndighed adgang, træffer den sin afgørelse senest to måneder efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede anmodning og giver en fyldestgørende begrundelse til den anden kompetente myndighed, CCP'en og markedspladsen, herunder den dokumentation, som ligger til grund for afgørelsen.

5. En CCP, der er nyetableret som CCP som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012, og som har haft tilladelse til at foretage clearing i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som har været anerkendt i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som har haft tilladelse i henhold til allerede eksisterende nationale tilladelsesordninger i en periode på mindre end tre år den 2. juli 2014, kan, for så vidt angår værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, før den 3. januar 2017 ansøge sin kompetente myndighed om tilladelse til at benytte sig af overgangsordninger. Den kompetente myndighed kan beslutte, at denne artikel i en overgangsperiode indtil den 3. juli 2019 ikke finder anvendelse på CCP'en med hensyn til værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter.

Såfremt en sådan overgangsperiode er godkendt, kan CCP'en ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 36 eller denne artikel med hensyn til værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter i overgangsperioden. Den kompetente myndighed oplyser medlemmer af kollegiet af kompetente myndigheder for CCP'en og ESMA, når en overgangsperiode er godkendt. ESMA offentliggør en liste over samtlige meddelelser, som den modtager.

Hvis en CCP, som er godkendt til overgangsordningerne i henhold til dette stykke, er knyttet med tætte forbindelser til en eller flere markedspladser, kan disse markedspladser ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 36 eller denne artikel med hensyn til værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter i overgangsperioden.

En CCP, som har haft tilladelse i treårsperioden før ikrafttrædelsen, men som er dannet ved en fusion eller overtagelse, der omfatter mindst en CCP, som havde tilladelse inden denne periode, har ikke tilladelse til at ansøge om overgangsordninger i henhold til dette stykke.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:
- a) under hvilke specifikke betingelser en CCP kan afvise en anmodning om adgang, herunder transaktionernes forventede volumen, antallet og typen af brugere, ordninger til håndtering af operationelle risici og kompleksitet eller andre faktorer, der medfører betydelige unødvendige risici
 - b) på hvilke betingelser en CCP skal give adgang, herunder fortrolighed af de oplysninger, der gives vedrørende finansielle instrumenter i udviklingsfasen, det ikke-diskriminerende og gennemsigtige grundlag for clearinggebyrer, krav om sikkerhedsstillelse og operationelle krav for marginberegning
 - c) på hvilke betingelser indrømmelse af adgang truer markedernes gnidningsløse og velordnede funktion eller kan indvirke negativt på den systemiske risiko.
 - d) proceduren for at give meddelelse i henhold til stk. 5
 - e) betingelserne for ikke-diskriminerende behandling med hensyn til, hvorledes kontrakter, der handles på denne markedsplads, behandles med hensyn til sikkerhedsstillelseskrav og netting af økonomisk tilsvarende kontrakter og cross-margining med korrelerede kontrakter, der clears af samme CCP.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 36

Ikke-diskriminerende adgang til en markedsplads

1. Uden at dette berører artikel 8 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal en markedsplads fremlægge handelsfeeds på et ikke-diskriminerende og gennemsigtigt grundlag, herunder hvad angår gebyrer for adgang, på anmodning af enhver CCP, der har tilladelse efter eller er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, og som ønsker at klare transaktioner med finansielle instrumenter, der udføres på denne markedsplads. Dette krav finder ikke anvendelse på derivatkontrakter, som allerede er omfattet af adgangsforskrifterne i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 648/2012.

En markedsplads er ikke bundet af denne artikel, hvis den er knyttet med tætte forbindelser til en CCP, der har givet meddelelse om, at den benytter sig af overgangsordninger i henhold til artikel 35, stk. 5.

2. En CCP's anmodning om adgang til en markedsplads indgives formelt til en markedsplads, dens relevante kompetente myndighed og CCP'ens kompetente myndighed.

3. Markedspladsen giver inden for tre måneder i tilfælde af værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter og inden for seks måneder i tilfælde af børshandlede derivater et skriftligt svar til den centrale modpart, hvor der enten gives adgang, såfremt en relevant kompetent myndighed har givet adgang i henhold til stk. 4, eller nægtes adgang. Markedspladsen kan kun nægte adgang på de i stk. 6, litra a), anførte betingelser. Nægtes der adgang, giver markedspladsen en fyldestgørende begrundelse i sin svarskrivelse og underretter den kompetente myndighed skriftligt om sin afgørelse. Hvis CCP'en er etableret i en anden medlemsstat end markedspladsen, skal markedspladsen også give CCP'ens kompetente myndighed en sådan meddelelse og begrundelse. Markedspladsen giver adgang senest tre måneder efter at have givet et positivt svar på anmodningen om adgang.

4. Den kompetente myndighed for markedspladsen eller for CCP'en giver kun en CCP adgang til en markedsplads, når en sådan adgang:

- a) ikke vil kræve en interoperabilitetsordning i tilfælde af derivater, der ikke er OTC-derivater i medfør af artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller
- b) ikke vil true markedernes gnidningsløse og velordnede funktion, navnlig som følge af fragmentering af likviditet, og markedspladsen har indført passende mekanismer til forebyggelse af en sådan fragmentering, eller ikke vil indvirke negativt på den systemiske risiko.

Intet i første afsnit, litra a), forhindrer, at der gives adgang, når en anmodning, jf. stk. 2, kræver interoperabilitet, og markedspladsen og alle CCP'er til den foreslåede interoperabilitetsordning er indforstået hermed, og der hos tredjepart er stillet sikkerhed for de risici, som den allerede betjenende CCP er udsat for som resultat af positioner mellem CCP'er.

Er behovet for en interoperabilitetsordning årsagen eller delvist årsagen til nægtet adgang, underretter markedspladsen CCP'en og giver ESMA meddelelse om, hvilke andre CCP'er, der har adgang til markedspladsen, hvorefter ESMA offentliggør disse oplysninger, således at investeringsselskaber kan vælge at gøre brug af deres rettigheder i medfør af artikel 37 i direktiv 2014/65/EU i forhold til disse CCP'er med sigte på at fremme alternative adgangsortninger.

Nægter en kompetent myndighed adgang, træffer den sin afgørelse senest to måneder efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede anmodning og giver en fyldestgørende begrundelse til den anden kompetente myndighed, markedspladsen og CCP'en, herunder den dokumentation, som ligger til grund for afgørelsen.

5. En markedsplads, der falder under den relevante tærskel i det kalenderår, der går forud for datoen for anvendelsen af denne forordning, kan, før datoen for anvendelsen af denne forordning, underrette ESMA og dens kompetente myndighed om, at den ikke ønsker at være bundet af denne artikel for så vidt angår børshandlede derivater under den pågældende tærskel, i en periode på 30 måneder fra anvendelsen af denne forordning. En markedsplads, der forbliver under den relevante tærskel i hvert af årene i 30-månedersperioden eller i en eventuel følgende 30-månedersperiode, kan ved afslutningen af den pågældende periode meddele ESMA og dens kompetente myndighed, at den fortsat ønsker ikke at være bundet af denne artikel i yderligere 30 måneder år. Såfremt der er givet meddelelse, kan en markedsplads ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 35 eller denne artikel for så vidt angår børshandlede derivater under den relevante tærskel, i opt-out-perioden. ESMA offentliggør en liste over samtlige meddelelser, som den modtager.

Den relevante tærskel for opt-out er et årligt handlet nominelt beløb på 1 000 000 000 000 EUR. Det nominelle beløb skal være single counted og omfatte alle transaktioner med børshandlede derivater indgået i henhold til markedspladsens regler.

Hvis en markedsplads er del af en koncern, der er knyttet med tætte forbindelser, beregnes tærsklen ved at addere det årligt handlede nominelle beløb for alle de markedspladser i koncernen, der er baseret i Unionen.

Hvis en markedsplads, der har givet en meddelelse i henhold til dette stykke, er knyttet med tætte forbindelser til en eller flere CCP'er, kan disse CCP'er ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 35 eller denne artikel for så vidt angår børshandlede derivater under den relevante tærskel i opt-out-perioden.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) på hvilke specifikke betingelser en markedsplads kan afvise en anmodning om adgang, herunder transaktionernes forventede volumen, antallet af brugere, ordninger til håndtering af operationelle risici og kompleksitet eller andre faktorer, der medfører unødvendige risici

- b) på hvilke betingelser der skal gives adgang, herunder fortrolighed af de oplysninger, der gives vedrørende finansielle instrumenter i udviklingsfasen og det ikke-diskriminerende og gennemsigtige grundlag for gebyrer for adgang
- c) på hvilke betingelser indrømmelse af adgang truer markedernes gnidningsløse og velordnede funktion eller indvirker negativt på den systemiske risiko
- d) proceduren for at give meddelelse i henhold til stk. 5, herunder nærmere anvisninger vedrørende beregningen af det nominelle beløb og den metode, hvorved ESMA kan kontrollere beregningen af volumen og godkende opt-out.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 37

Ikke-diskriminerende adgang til og pligt til at licensere benchmarks

1. Beregnes værdien af et finansielt instrument ud fra et benchmark, skal en person med ejendomsrettigheder til dette benchmark sikre, at CCP'er og markedspladser med hensyn til handel og clearing har ikke-diskriminerende adgang til:

- a) relevante pris- og datafeeds og oplysninger om sammensætning, metode og prissætning af dette benchmark med henblik på clearing og handel og
- b) licenser.

Licenser, der omfatter adgang til oplysninger, tildeles på et fair, fornuftigt og ikke-diskriminerende grundlag senest tre måneder efter en CCP's eller en markedsplads' anmodning.

Der gives adgang til en rimelig forretningsmæssig pris under hensyntagen til den pris, til hvilken der gives adgang til benchmarket, eller de intellektuelle ejendomsrettigheder på tilsvarende vilkår licenseres til en anden CCP, markedsplads eller enhver anden tilknyttet person til clearing- og handelsformål. Der kan kun afkræves forskellige CCP'er, markedspladser eller tilknyttede personer forskellige priser, hvis dette er objektivt begrundet ud fra rimelige forretningsmæssige hensyn såsom den mængde, det anvendelsesområde eller det formål, der efterspørges.

2. Når der udarbejdes et nyt benchmark efter 3. januar 2017 begynder pligten til at licensere benchmarks senest 30 måneder efter, at handelen med et finansielt instrument med reference til dette benchmark begyndte, eller det blev optaget til handel. Når en person med ejendomsrettigheder til et nyt benchmark ejer et eksisterende benchmark, skal den pågældende person godtgøre, at et sådant eksisterende benchmark sammenholdt med det nye benchmark opfylder følgende kumulative kriterier:

- a) det nye benchmark er ikke blot en kopi eller tilpasning af et eksisterende benchmark, og metodologien, herunder de underliggende data, i det nye benchmark adskiller sig meningsfuldt fra ethvert eksisterende benchmark, og
- b) det nye benchmark er ikke et substitut for et eksisterende benchmark.

Dette stykke berører ikke anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig artikel 101 og 102 i TEUF.

3. En CCP, en markedsplads eller en tilknyttet enhed må ikke indgå en aftale med en udbyder af et benchmark, som ville have til følge:

- a) at en anden CCP eller en anden markedsplads forhindres i at få adgang til sådanne oplysninger eller rettigheder som omhandlet i stk. 1, eller
- b) at en anden CCP eller en anden markedsplads forhindres i at få adgang til en licens som omhandlet i stk. 1.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) de licensbetingede oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til stk. 1, litra a), til brug alene for CCP'en eller markedspladsen
- b) under hvilke andre betingelser der gives adgang, herunder fortrolig behandling af de oplysninger, der gives
- c) standarder for, hvorledes det godtgøres, om et benchmark er nyt i henhold til stk. 2, litra a) og b).

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 38

Adgang for CCP'er og markedspladser, der etableret i tredjelande

1. En markedsplads, der er etableret i et tredjeland, kan kun anmode om adgang til en CCP, der er etableret i Unionen, hvis Kommissionen har vedtaget en afgørelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, vedrørende det pågældende tredjeland. En CCP, der er etableret i et tredjeland, kan anmode om adgang til en markedsplads, der er etableret i Unionen, såfremt den pågældende CCP er anerkendt efter artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012. CCP'er og markedspladser, der er etableret i tredjelande, kan kun gøre brug af adgangsrettighederne i artikel 35-36, hvis Kommissionen har vedtaget en afgørelse i overensstemmelse med stk. 3, hvori det konstateres, at det pågældende tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer anses for at indeholde et effektivt ækvivalent system, der giver CCP'er og markedspladser, der har tilladelse i henhold til et andet lands ordning, adgang til CCP'er og markedspladser, der er etableret i det pågældende tredjeland.

2. CCP'er og markedspladser, der er etableret i tredjelande, kan kun anmode om en licens og om adgangsrettigheder, jf. artikel 37, hvis Kommissionen har vedtaget en afgørelse i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, hvori det konstateres, at det pågældende tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer anses for at indeholde et effektivt ækvivalent system, der giver CCP'er og markedspladser, der har tilladelse under et andet lands jurisdiktion, adgang på et fair, fornuftigt og ikke-diskriminerende grundlag til:

- a) relevante pris- og datafeeds og oplysninger om sammensætning, metode og prissætning af benchmark med henblik på clearing og handel, og
- b) licenser

fra personer med ejendomsrettigheder til benchmarks, der er etableret i det pågældende tredjeland.

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 51 træffe afgørelser, hvori det konstateres, at et tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at en markedsplads eller CCP, der har tilladelse i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav, der er ækvivalente med kravene i nærværende artikels stk. 2, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Et tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer kan anses for tilsvarende, når de opfylder alle følgende betingelser:

- a) markedspladserne i det pågældende tredjeland er genstand for krav om meddelelse af tilladelse og er løbende omfattet af effektive tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger
- b) de indeholder et effektivt ækvivalent system, der giver CCP'er og markedspladser, der har tilladelse i henhold til et andet lands ordning, adgang til CCP'er og markedspladser, der er etableret i det pågældende tredjeland
- c) det pågældende tredjelandets retlige og tilsynsmæssige rammer indeholder et effektivt ækvivalent system, der giver CCP'er og markedspladser, der har tilladelse under et andet lands jurisdiktion, effektiv adgang på et fair, fornuftigt og ikke-diskriminerende grundlag til:
 - i) relevante pris- og datafeeds og oplysninger om sammensætning, metode og prissætning af benchmark med henblik på clearing og handel, og
 - ii) licenser

fra personer med ejendomsrettigheder til benchmarks, der er etableret i det pågældende tredjeland.

AFSNIT VII

TILSYNSFORANSTALTNINGER VEDRØRENDE PRODUKTINTERVENTION OG POSITIONER

KAPITEL 1

Produktovervågning og intervention

Artikel 39

Markedsovervågning

1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1095/2010 overvåger ESMA « indlån, der markedsføres, distribueres eller afsættes i Unionen.
2. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010 overvåger EBA markedet for strukturerede indlån, der markedsføres, distribueres eller afsættes i Unionen.
3. De kompetente myndigheder overvåger markedet for finansielle instrumenter og strukturerede indlån, der markedsføres, distribueres eller afsættes i eller fra den pågældende medlemsstat.

Artikel 40

ESMA's midlertidige interventionsbeføjelser

1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESMA, hvor betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt, i Unionen midlertidigt forbyde eller begrænse:
 - a) markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter eller finansielle instrumenter med specificerede karakteristika, eller

b) en type finansiel aktivitet eller praksis.

Et forbud eller en restriktion kan gælde under visse omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der specificeres af ESMA.

2. ESMA må kun træffe beslutning efter stk. 1, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) den foreslåede handling vedrører væsentlige problemer med hensyn til investorbekyttelse eller en trussel for de finansielle markeders eller råvaremarkedernes ordentlige funktion og integritet eller for stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen
- b) de krav i EU-retten, der gælder for det pågældende finansielle instrument eller den pågældende aktivitet, gør det ikke muligt at undgå denne trussel
- c) en eller flere kompetente myndigheder har ikke truffet foranstaltninger til at imødegå truslen, eller de foranstaltninger, der er blevet truffet, gør det ikke muligt i tilstrækkeligt omfang at imødegå denne trussel.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, kan ESMA af forsigtighedsgrunde indføre det forbud eller den begrænsning, der er omhandlet i stk. 1, før et investeringsprodukt eller et finansielt instrument markedsføres, distribueres eller afsættes til kunder.

3. Træffes der foranstaltninger i henhold til denne artikel, sikrer ESMA, at foranstaltningen:

- a) ikke har en skadelig virkning på de finansielle markeders effektivitet eller på investorer, der ikke står i forhold til foranstaltningens fordele
- b) ikke medfører en risiko for regelarbitrage, og
- c) er blevet truffet efter høring af offentlige organer, der er kompetente med hensyn til tilsyn med og administration og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007, såfremt foranstaltningen vedrører landbrugsråvarederivater.

Når en eller flere kompetente myndigheder har truffet en foranstaltning i henhold til artikel 42, kan ESMA træffe enhver af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger uden at afgive den i artikel 43 fastsatte udtalelse.

4. Inden det beslutes at træffe en foranstaltning i henhold til denne artikel, underretter ESMA de kompetente myndigheder om den foranstaltning, myndigheden påtænker.

5. ESMA offentliggør på sit websted en meddelelse om enhver beslutning om at træffe foranstaltninger i henhold til denne artikel. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om det pågældende forbud eller den pågældende begrænsning og angive det tidspunkt efter meddelelsens offentliggørelse, hvor foranstaltningerne får virkning. Et forbud eller en restriktion gælder kun for tiltag, der indføres, efter at foranstaltningerne har fået virkning.

6. ESMA tager et forbud eller en restriktion, der er indført i henhold til stk. 1, op til fornyet overvejelse med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Hvis et forbud eller en restriktion ikke forlænges efter denne tremåneders periode, ophører virkningen heraf.

7. Et tiltag, der indføres af ESMA i henhold til denne artikel, har forrang i forhold til andre tidligere tiltag, indført af en kompetent myndighed.

8. Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, for at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af ESMA ved vurdering af, om der er opstået væsentlige problemer med hensyn til investorbekyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et finansielt instrument og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og afsættes til
- b) størrelsen af eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter
- c) graden af innovation af et finansielt instrument, en aktivitet eller en praksis
- d) den gearing, som et finansielt instrument eller en praksis giver.

Artikel 41

EBA's midlertidige interventionsbeføjelser

1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan EBA, hvor betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt, i Unionen midlertidigt forbyde eller begrænse:

- a) markedsføring, distribution eller salg af bestemte strukturerede indlån eller strukturerede indlån med specificerede karakteristika, eller
- b) en type finansiell aktivitet eller praksis.

Et forbud eller en restriktion kan gælde under visse omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der specificeres af EBA.

2. EBA kan kun træffe beslutning efter stk. 1, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) den foreslåede handling har til formål at imødegå væsentlige problemer med hensyn til investorbekyttelsen eller en trussel for de finansielle markeders ordentlige funktion og integritet eller for stabiliteten af en del af eller hele det finansielle system i Unionen
- b) de krav i EU-retten, der gælder for det pågældende strukturerede indlån eller den pågældende aktivitet, imødegår ikke denne trussel
- c) en eller flere kompetente myndigheder har ikke truffet foranstaltninger til at imødegå truslen, eller de foranstaltninger, der er blevet truffet, gør det ikke muligt i tilstrækkeligt omfang at imødegå denne trussel.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, kan EBA af forsigtighedsgrunde indføre det forbud eller den begrænsning, der er omhandlet i stk. 1, for et struktureret indlån markedsføres, distribueres eller afsættes til kunder.

3. Træffes der foranstaltninger i henhold til denne artikel, sikrer EBA, at foranstaltningen:

- a) ikke har en skadelig virkning på de finansielle markeders effektivitet eller på investorer, der ikke står i forhold til foranstaltningens fordele, og

b) ikke medfører en risiko for regelarbitrage.

Når en eller flere kompetente myndigheder har truffet en foranstaltning i henhold til artikel 42, kan EBA træffe enhver af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger uden at afgive den i artikel 43 fastsatte udtalelse.

4. Inden det besluttes at træffe en foranstaltning i henhold til denne artikel, underretter EBA de kompetente myndigheder om den foranstaltning, myndigheden påtænker at træffe.

5. EBA offentliggør en meddelelse om enhver beslutning om at træffe foranstaltninger i henhold til denne artikel på sit websted. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om det pågældende forbud eller den pågældende begrænsning og angive det tidspunkt efter meddelelsens offentliggørelse, hvor foranstaltningerne får virkning. Et forbud eller en restriktion gælder kun for tiltag, der indføres, efter at foranstaltningerne har fået virkning.

6. EBA tager et forbud eller en restriktion, der er indført i henhold til stk. 1, op til fornyet overvejelse med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Hvis et forbud eller en restriktion ikke forlænges efter denne tremåneders periode, ophører virkningen heraf.

7. Et tiltag, der indføres af EBA i henhold til denne artikel, har forrang i forhold til andre tidligere tiltag indført af en kompetent myndighed.

8. Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, til at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af EBA ved vurdering af, om der er opstået væsentlige problemer med hensyn til investorbekyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders ordentlige funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og afsættes til
- b) størrelsen af eller den nominelle værdi af en udstedelse af strukturerede indlån
- c) graden af innovation af et struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis
- d) den gearing, som et produkt eller en praksis giver.

Artikel 42

De kompetente myndigheders produktintervention

1. En kompetent myndighed kan indføre forbud eller restriktioner mod følgende i eller fra den pågældende medlemsstat:

- a) markedsføring, distribution eller salg af bestemte finansielle instrumenter eller strukturerede indlån eller finansielle instrumenter eller strukturerede indlån med særlige specificerede karakteristika, eller
- b) en type finansiell aktivitet eller praksis.

2. En kompetent myndighed kan træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, såfremt det med rimelighed findes godtgjort:

- a) enten
- i) at et finansielt instrument, et struktureret indlån eller en finansiell aktivitet eller praksis giver anledning til væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelse eller udgør en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet eller mod stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i mindst en medlemsstat, eller
 - ii) et derivat har en skadelig indvirkning på prisdannelsesmekanismen i det underliggende marked
- b) at de gældende krav i henhold til EU-lov, der finder anvendelse på det finansielle instrument, det strukturerede indlån eller den finansielle aktivitet eller praksis, ikke i tilstrækkelig grad løser de i litra a) omhandlede problemer, og at det ikke udgør en bedre løsning på de pågældende problemer at indføre styrket tilsyn eller håndhævelse af de eksisterende krav
- c) at foranstaltningen står i et rimeligt forhold til formålet under hensyntagen til arten af de risici, der er identificeret, de berørte investorer eller markedsdeltageres kompleksitetsniveau og den sandsynlige virkning af foranstaltningen for investorer og markedsdeltagere, der kan besidde, anvende eller udnytte det finansielle instrument, det strukturerede indlån eller den finansielle aktivitet eller praksis
- d) den kompetente myndighed grundigt har hørt de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som i betydelig grad kan blive berørt af foranstaltningen,
- e) at foranstaltningen ikke har en diskriminerende virkning på tjenesteydelser eller aktiviteter, der leveres fra en anden medlemsstat, og
- f) at myndigheden har hørt de offentlige organer, der er kompetente med hensyn til overvågning, administration og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i medfør af forordning (EF) nr. 1234/2007, i tilfælde, hvor det finansielle instrument eller den finansielle aktivitet eller praksis udgør en alvorlig trussel mod det fysiske landbrugsmarkeds ordentlige funktion og integritet.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, kan den kompetente myndighed af forsigtighedsgrunde indføre det forbud eller den begrænsning, der er omhandlet i stk. 1, før et finansielt instrument eller et struktureret indlån markedsføres, distribueres eller afsættes til kunder.

Et forbud eller en restriktion kan gælde under visse omstændigheder eller være underlagt visse undtagelser, der specificeres af den kompetente myndighed.

3. Den kompetente myndighed indfører ikke et forbud eller en restriktion i henhold til denne artikel, medmindre den mindst en måned, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, har givet alle de andre berørte kompetente myndigheder og ESMA meddelelse enten skriftligt eller via et andet medium, som myndighederne har aftalt, om:

- a) det finansielle instrument eller den finansielle aktivitet eller praksis, som den foreslåede foranstaltning vedrører
- b) den nøjagtige karakter af det foreslåede forbud eller den foreslåede restriktion, og hvornår det eller den påtænkes at få virkning, og
- c) den dokumentation, der ligger til grund for afgørelsen, og hvormed det er godtgjort, at hver af betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

4. I særlige tilfælde, hvor den kompetente myndighed finder det nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger i henhold til denne artikel for at forhindre skader som følge af de i stk. 1 omhandlede finansielle instrumenter, strukturerede indlån, aktiviteter eller praksis, kan den kompetente myndighed med mindst 24 timers skriftligt varsel til alle de øvrige kompetente myndigheder og ESMA eller, i forbindelse med strukturerede indlån, EBA gribe ind, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, såfremt alle kriterierne i denne artikel er opfyldt, og det desuden klart er fastslået, at en meddelelsesfrist på en måned ikke i tilstrækkelig grad vil kunne imødegå det specifikke problem eller den specifikke trussel. Den kompetente myndighed må ikke træffe foranstaltninger på et foreløbigt grundlag for en periode på mere end tre måneder.

5. Den kompetente myndighed skal på sit websted offentliggøre en meddelelse om eventuelle beslutninger om at indføre et forbud eller en restriktion som omhandlet i stk. 1. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om forbuddet eller restriktionen, et tidspunkt efter meddelelsens offentliggørelse, hvor foranstaltningerne får virkning, og dokumentation, hvormed det godtgøres, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

6. Den kompetente myndighed tilbagekalder et forbud eller en restriktion, hvis betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

7. Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, til at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages i betragtning af de kompetente myndigheder ved vurdering af, om der er væsentlige problemer med hensyn til investorbeskyttelsen eller en trussel mod de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion eller stabiliteten af det finansielle system i mindst en medlemsstat, jf. stk. 2, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af et finansielt instrument eller struktureret indlån og forholdet til den type kunder, som det markedsføres over for og distribueres og afsættes til
- b) graden af innovation af et finansielt instrument eller struktureret indlån, en aktivitet eller en praksis
- c) den gearing, som et finansielt instrument eller struktureret indlån eller en praksis giver
- d) i forbindelse med de finansielle markeders eller råvaremarkeders ordentlige funktion og integritet størrelsen eller den nominelle værdi af en udstedelse af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån.

Artikel 43

Koordinering foretaget af ESMA og EBA

1. ESMA eller, i forbindelse med strukturerende indlån, EBA har en støttende og koordinerende rolle med hensyn til foranstaltninger, der træffes af kompetente myndigheder i henhold til artikel 42. ESMA eller, i forbindelse med strukturerende indlån, EBA påser navnlig, at foranstaltninger truffet af en kompetent myndighed, er berettigede og rimelige, og at de kompetente myndigheder i givet fald anvender en konsekvent tilgang.

2. Efter modtagelsen af en meddelelse i henhold til artikel 42 om enhver foranstaltning, der indføres i henhold til denne artikel, vedtager ESMA eller, i forbindelse med strukturerende indlån, EBA en udtalelse om, hvorvidt det pågældende forbud eller den pågældende restriktion er berettiget og står i forhold til formålet. Mener ESMA eller, i forbindelse med strukturerende indlån, EBA, at det er nødvendigt, at andre kompetente myndigheder træffer en foranstaltning for at imødegå risikoen, skal den også angive dette i sin udtalelse. Udtalelsen skal offentliggøres på ESMA's eller, i forbindelse med strukturerende indlån, EBA's websted.

3. Foreslår en kompetent myndighed at træffe foranstaltninger, eller træffer den foranstaltninger i strid med en udtalelse, der er vedtaget af ESMA eller EBA i henhold til stk. 2, eller nægter den at træffe foranstaltninger i strid med en sådan udtalelse, skal denne myndighed straks offentliggøre en meddelelse med en fyldestgørende redegørelse herfor på sit websted.

KAPITEL 2

Positioner

Artikel 44

ESMA's koordinering af nationale foranstaltninger med hensyn til positionsforvaltning og positionslofter

1. ESMA spiller en støttende og koordinerende rolle med hensyn til foranstaltninger, der træffes af kompetente myndigheder i henhold til artikel 69, stk. 2, litra o) og p), i direktiv 2014/65/EU. ESMA påser navnlig, at de kompetente myndigheder anvender en konsekvent tilgang med hensyn til, hvornår disse beføjelser udøves, arten af og anvendelsesområdet for de indførte foranstaltninger, deres varighed samt opfølgningen heraf.

2. Efter at have modtaget en meddelelse om en foranstaltning, der træffes i medfør af artikel 79, stk. 5, i direktiv 2014/65/EU, skal ESMA registrere foranstaltningen og årsagerne hertil. I forbindelse med foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 69, stk. 2, litra o) eller p), i direktiv 2014/65/EU, skal myndigheden på sit websted offentliggøre og ajourføre en database med resuméer af de gældende foranstaltninger, herunder oplysninger om den berørte person, de relevante finansielle instrumenter, alle lofter for størrelsen af positioner, som personer kan besidde til enhver tid, eventuelle undtagelser derfra, der er indrømmet i overensstemmelse med artikel 57 i direktiv 2014/65/EU og årsagerne hertil.

Artikel 45

ESMA's positionsforvaltningsbeføjelser

1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA, når begge betingelser i stk. 2 er opfyldt, træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:

- a) anmode enhver person om alle relevante oplysninger vedrørende størrelsen af og formålet med en position eller eksponering indgået via et derivat
- b) efter en analyse af de oplysninger, der er opnået i overensstemmelse med litra a), kræve, at en sådan person reducerer omfanget af eller terminerer positionen eller eksponeringen i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 10, litra b)
- c) som en sidste udvej begrænse en persons mulighed for at gå ind i et råvaderivat.

2. ESMA kan kun træffe beslutning efter stk. 1, når begge de følgende betingelser er opfyldt:

- a) de foranstaltninger, der er anført i stk. 1, har til formål at imødegå en trussel mod de finansielle markeders rette funktion og integritet, herunder råvaderivatmarkederne i overensstemmelse med målene i artikel 57, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU og i relation til leveringsordninger for fysiske råvarer, eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen
- b) En eller flere kompetente myndigheder har ikke truffet foranstaltninger til at imødegå truslen, eller de foranstaltninger, der er truffet, er ikke tilstrækkelige til at imødegå truslen.

ESMA foretager en vurdering af, om de i dette stykkes første afsnit, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt, i overensstemmelse med de kriterier og faktorer, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 10, litra a).

3. Træffer ESMA foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, skal den sikre, at foranstaltningen:

- a) i betydelig grad imødegår truslen mod den ordentlige funktion og integritet af de finansielle markeder, herunder råvaderivatmarkederne i overensstemmelse med målene i artikel 57, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU og i relation til leveringsordninger for fysiske råvarer eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen eller i betydelig grad forbedrer de kompetente myndigheders muligheder for at overvåge truslen som målt i overensstemmelse med de kriterier og faktorer, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 10, litra a)
- b) ikke medfører en risiko for regularbitrage som målt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 10, litra c)
- c) ikke vil have nogen af følgende ødelæggende virkninger på de finansielle markeders effektivitet, som er uforholdsmæssige i forhold til fordelene ved foranstaltningen: reducere likviditeten på disse markeder, begrænse betingelserne for at reducere risici, der er direkte knyttet til en ikkefinansiel modparts forretningsmæssige aktivitet, eller skabe usikkerhed for markedsdeltagerne.

ESMA hører Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 ⁽¹⁾, inden den træffer foranstaltninger vedrørende engrosenergiprodukter

ESMA hører de offentlige organer, der er kompetente med hensyn til tilsyn med og administration og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007, inden den træffer foranstaltninger vedrørende landbrugsråvarederivater.

4. Inden ESMA beslutter at indføre eller forlænge en foranstaltning som omhandlet i stk. 1, skal myndigheden underrette de relevante kompetente myndigheder om den påtænkte foranstaltning. I tilfælde af en anmodning i henhold til stk. 1, litra a) eller b), skal meddelelsen indeholde identiteten på den person eller de personer, den er rettet til, og nærmere oplysninger om den og om baggrunden for den. I tilfælde af en foranstaltning, der træffes i henhold til stk. 1, litra c), skal meddelelsen indeholde oplysninger om den berørte person, de relevante finansielle instrumenter, de relevante kvantitative foranstaltninger, såsom den maksimale størrelse af en position, som den pågældende person kan indgå, og baggrunden for den.

5. Meddelelsen skal foretages senest 24 timer, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning eller blive forlænget. I ekstraordinære tilfælde kan ESMA give meddelelse mindre end 24 timer, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, når det ikke er muligt at give et varsel på 24 timer.

6. ESMA offentliggør på sit websted en meddelelse om enhver beslutning om at indføre eller forlænge en foranstaltning som omhandlet i stk. 1, litra c). Meddelelsen skal indeholde oplysninger om den berørte person, som de relevante finansielle instrumenter, de relevante kvantitative foranstaltninger såsom den maksimale størrelse af en position, som den pågældende person kan indgå, og årsagerne hertil.

7. En foranstaltning som omhandlet i stk. 1, litra c), får virkning, når meddelelsen offentliggøres, eller på et tidspunkt, der er angivet i meddelelsen, og som er efter offentliggørelsen, og den finder kun anvendelse på transaktioner, der indgås, efter at foranstaltningen er trådt i kraft.

8. ESMA tager sine foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra c), op til fornyet overvejelse med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Hvis en foranstaltning ikke forlænges efter denne tremåneders periode, udløber den automatisk. Stk. 2-8 finder også anvendelse på forlængelse af foranstaltninger.

9. En foranstaltning, der indføres af ESMA i henhold til denne artikel, har forret for eventuelle andre foranstaltninger truffet af en kompetent myndighed i henhold til artikel 69, stk. 2, litra o) eller p), i direktiv 2014/65/EU.

10. Kommissionen vedtager delegerede retsakter, jf. artikel 50, for at præcisere kriterier og faktorer ved vurderingen af:

a) om der foreligger en trussel mod den ordentlige funktion og integritet af de finansielle markeder, herunder råvarederivatmarkederne i overensstemmelse med målene i artikel 57, stk. 1, i 2014/65/EU og i relation til leveringsordninger for fysiske råvarer, eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, jf. stk. 2, litra a), under hensyntagen til, i hvilket omfang positioner anvendes til at afdække positioner i fysiske råvarer eller råvarekontrakter, og i hvilket omfang priserne på de underliggende markeder fastsættes på grundlag af priserne på råvarederivater

b) den passende reduktion af omfanget af en position eller eksponering, indgået via et derivat, som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b)

c) de situationer, hvor der kunne opstå en risiko for regularbitrage, som omhandlet i denne artikels stk. 3, litra b).

Disse kriterier og faktorer tager hensyn til de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 57, stk. 3, i 2014/65/EU, og der sondres mellem situationer, hvor ESMA træffer foranstaltninger, fordi en kompetent myndighed har undladt at handle, og situationer, hvor ESMA imødegår en yderligere risiko, som den kompetente myndighed ikke kan imødegå i henhold til artikel 69, stk. 2, litra j) eller o), i direktiv 2014/65/EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1).

AFSNIT VIII

**TREDJELANDSSELSKABERS YDELSE AF SERVICE OG UDØVELSE AF AKTIVITETER EFTER EN ÆKVIVALENSAFGØRELSE
MED ELLER UDEN FILIAL***Artikel 46***Almindelige bestemmelser**

1. Et tredjelandsselskab kan yde investeringservice eller udøve investeringsaktiviteter, med eller uden accessoriske tjenesteydelser, til godkendte modparter og professionelle kunder som omhandlet i sektion I i bilag II til direktiv 2014/65/EU, som er etableret i hele Unionen, uden at der oprettes en filial, såfremt det er registreret i registret over tredjelandsselskaber, som føres af ESMA i henhold til artikel 47.

2. ESMA registrerer kun et tredjelandsselskab, der har ansøgt om at yde investeringservice eller udøve aktiviteter i hele Unionen i henhold til stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 47, stk. 1
- b) selskabet er meddelt tilladelse i det retsområde, hvor dets hovedkontor er etableret, til at yde den påtænkte investeringservice eller udøve de påtænkte investeringsaktiviteter i Unionen og er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse, der sikrer fuld overholdelse af de gældende krav i det pågældende tredjeland
- c) der er etableret samarbejdsordninger i henhold til artikel 47, stk. 2.

3. Hvis et tredjelandsselskab er registreret i overensstemmelse med denne artikel, må medlemsstaterne ikke pålægge tredjelandsselskabet yderligere krav for så vidt angår spørgsmål, som er omfattet af denne forordning eller direktiv 2014/65/EU, og medlemsstaterne skal undlade at behandle tredjelandsselskaber mere gunstigt end EU-selskaber.

4. Tredjelandsselskabet, hvortil der henvises i stk. 1, indgiver sin ansøgning til ESMA efter Kommissionens vedtagelse af den i artikel 47 omhandlede afgørelse, hvormed det konstateres, at de retlige og tilsynsmæssige rammer i det tredjeland, hvor tredjelandsselskabet er meddelt tilladelse, svarer til de krav, der er beskrevet i artikel 47, stk. 1.

Tredjelandsselskabet, der indgiver en ansøgning, giver ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for registreringen. ESMA skal senest 30 arbejdsdage efter modtagelse af ansøgningen vurdere, om ansøgningen er fyldestgørende. Er ansøgningen ikke fyldestgørende, fastsætter ESMA en tidsfrist, inden for hvilken det ansøgende tredjelandsselskab skal levere de nødvendige oplysninger.

Afgørelsen om registrering er baseret på de i stk. 2 fastsatte betingelser.

ESMA skal senest 180 arbejdsdage efter indgivelse af en fyldestgørende ansøgning give det ansøgende tredjelandsselskab en fuldt begrundet skriftlig redegørelse for, hvorvidt der gives eller nægtes registrering.

Medlemsstater kan tillade tredjelandsselskaber at yde investeringservice eller udøve investeringsaktiviteter sammen med accessoriske tjenesteydelser til godkendte modparter og professionelle kunder som omhandlet i sektion I i bilag II til direktiv 2014/65/EU på deres territorier i overensstemmelse med nationale ordninger, hvis Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, eller en sådan afgørelse ikke længere er gyldig.

5. Tredjelandsselskaber, der leverer tjenesteydelser i overensstemmelse med denne artikel, skal forud for enhver ydelse af investeringservice informere de kunder, der er etableret i Unionen, om, at de ikke må levere tjenesteydelser til andre kunder end godkendte modparter og professionelle kunder som omhandlet i del I af bilag II til direktiv 2014/65/EU, og at de ikke er underlagt tilsyn i Unionen. De skal oplyse navnet og adressen på den kompetente myndighed, som er tilsynsansvarlig i tredjelandet.

De i første afsnit omhandlede oplysninger gives skriftligt og på en fremtrædende måde.

Medlemsstaterne sikrer, at når en godkendt modpart eller en professionel kunde som defineret i sektion I i bilag II til direktiv 2014/65/EU, der er etableret eller befinder sig i Unionen, udelukkende på eget initiativ iværksætter levering af en investeringservice eller -aktivitet fra et tredjelandsselskab, finder denne artikel ikke anvendelse på tredjelandsselskabets levering af denne tjeneste eller aktivitet til denne person, herunder en forbindelse med specifik tilknytning til leveringen af den pågældende tjeneste eller aktivitet. Et initiativ fra sådanne kunder giver ikke tredjelandsselskabet ret til at markedsføre nye kategorier af investeringsprodukter eller investeringservices til den pågældende person.

6. Tredjelandsselskaber, der leverer tjenesteydelser eller udøver aktiviteter i overensstemmelse med denne artikel, skal forud for enhver ydelse af investeringservice eller udøvelse af aktiviteter i forhold til en kunde, der er etableret i Unionen, tilbyde at indbringe enhver tvist vedrørende disse tjenesteydelser eller aktiviteter for en domstol eller voldgift på en medlemsstats retsområde.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de oplysninger, som det ansøgende tredjelandsselskab skal give ESMA i sin ansøgning om registrering i henhold til stk. 4, og formatet af de oplysninger, der skal gives henhold til stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de forskriftsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 47

Ækvivalensafgørelse

1. Kommissionen kan efter den i artikel 51, stk. 2, omhandlede undersøgelsesprocedure vedtage en afgørelse vedrørende et tredjeland, der konstaterer, at de retlige og tilsynsmæssige rammer for det pågældende tredjeland sikrer, at selskaber, der er meddelt tilladelse i dette tredjeland, opfylder retligt bindende krav til tilsyn og god forretningsskik, som har tilsvarende virkning som kravene i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og i direktiv 2014/65/EU samt i de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget under denne forordning og under disse direktiver, og at dette tredjeland retlige rammer indeholder et effektivt ækvivalent system for anerkendelse af investeringselskaber, der er meddelt tilladelse under et tredjeland retlige system.

Et tredjeland tilsynsmæssige rammer og rammer for god forretningsskik kan anses for at have tilsvarende virkning, når de opfylder alle følgende betingelser:

- a) selskaber, der udøver investeringservice og -aktiviteter i det pågældende tredjeland, er underlagt krav om meddelelse af tilladelse og er løbende omfattet af effektive tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger
- b) selskaber, der udøver investeringservice og -aktiviteter i det pågældende tredjeland, er underlagt tilstrækkelige kapitalkrav og passende krav til aktionærer og medlemmer af ledelsesorganer
- c) selskaber, der udøver investeringservice og -aktiviteter, er underlagt fyldestgørende organisatoriske krav til interne kontrolfunktioner
- d) selskaber, der tilbyder investeringservice og -aktiviteter, er underlagt passende regler om forretningsskik
- e) de sikrer markedsgennemsigtighed og -integritet ved at forebygge markedsmisbrug i form af insiderhandel og markedsmanipulation.

2. ESMA etablerer samarbejdsordninger med de relevante kompetente myndigheder i de tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige ramme anses for reelt at være tilsvarende, jf. stk. 1. Sådanne ordninger skal i det mindste specificere følgende:

- a) mekanismerne for udveksling af oplysninger mellem ESMA og de kompetente myndigheder i de berørte tredjelande, herunder adgang til alle de oplysninger vedrørende tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse i tredjelande, som kræves af ESMA
- b) mekanismen for omgående underretning af ESMA, når en kompetent myndighed i et tredjeland konstaterer, at et tredjelandsselskab, som det fører tilsyn med, og som ESMA har registreret i det i artikel 48 fastsatte register, bryder betingelserne for godkendelse eller enhver anden ret, som det er underlagt
- c) procedurerne vedrørende koordinationen af tilsynsaktiviteter, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, inspektion på stedet.

3. Et tredjelandsselskab, der er etableret i et land, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anerkendt som reelt ækvivalente i overensstemmelse med stk. 1, og som er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 39 i direktiv 2014/65/EU, har mulighed for at levere de af tilladelsen omfattede tjenesteydelser og aktiviteter til godkendte modparter og professionelle kunder i henhold til sektion I i bilag II til direktiv 2014/65/EU i andre EU-medlemsstater uden at skulle oprette nye filialer. I denne forbindelse skal det opfylde oplysningskravene for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og aktiviteter i artikel 34 i direktiv 2014/65/EU.

Filialen forbliver underlagt tilsyn i den medlemsstat, hvor den er oprettet, jf. artikel 39 i direktiv 2014/65/EU. Med forbehold for samarbejdskravene i direktiv 2014/65/EU kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er oprettet, og den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten indgå proportionelle samarbejdsaftaler for at sikre, at filialen af et tredjelandsselskab, der tilbyder investeringservices i Unionen, yder et passende investorbeskyttelsesniveau.

4. Et tredjelandsselskab kan ikke længere gøre brug af rettighederne i artikel 46, stk. 1, såfremt Kommissionen efter den i artikel 51, stk. 2, omhandlede undersøgelsesprocedure vedtager en afgørelse, hvori den trækker sin afgørelse vedrørende det pågældende tredjeland, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, tilbage.

Artikel 48

Register

ESMA fører et register over tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringservice eller udøve investeringsaktiviteter i Unionen i henhold til artikel 46. Registret skal være offentligt tilgængeligt på ESMA's websted og skal indeholde oplysninger om den service eller de aktiviteter, som tredjelandsselskaberne har tilladelse til at levere eller udøve, og oplysninger om de tilsynsansvarlige kompetente myndigheder i de pågældende tredjelande.

Artikel 49

Inddragelse af registrering

1. ESMA trækker registreringen af et tredjelandsselskab i det i henhold til artikel 48 etablerede register tilbage, når:
 - a) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at antage, at et tredjelandsselskab i forbindelse med ydelsen af investeringservice og udøvelsen af investeringsaktiviteter i Unionen handler på en måde, der er klart til skade for investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, eller
 - b) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at antage, at et tredjelandsselskab i forbindelse med ydelsen af investeringservice og udøvelsen af investeringsaktiviteter i Unionen har begået en alvorlig overtrædelse af de bestemmelser i tredjelandet, som det er underlagt, og på grundlag af hvilke Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 47, stk. 1.

- c) ESMA har henvist sagen til den kompetente myndighed i det pågældende tredjeland, og denne kompetente myndighed i tredjelandet har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til at beskytte investorer og markedernes ordentlige funktion i Unionen eller har ikke været i stand til at påvise, at det pågældende tredjelandsselskab opfylder de krav i tredjelandet, som det er underlagt, og
- d) ESMA har senest 30 dage inden tilbagetrækningen underrettet den kompetente myndighed i tredjelandet om, at myndigheden agter at trække registreringen af tredjelandsselskabet tilbage.
2. ESMA underretter straks Kommissionen om enhver foranstaltning, der vedtages i henhold til stk. 1, og offentliggør sin beslutning på sit websted.
3. Kommissionen vurderer, hvorvidt de betingelser, på grundlag af hvilke en afgørelse i henhold til artikel 47, stk. 1, er blevet vedtaget, fortsat er opfyldt for så vidt angår det pågældende tredjeland.

AFSNIT IX

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

KAPITEL 1

Delegerede retsakter

Artikel 50

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1 stk. 9, artikel 2 stk. 2, artikel 13 stk. 2, artikel 15 stk. 5, artikel 17 stk. 3, artikel 19 stk. 2 og 3, artikel 31 stk. 4, artikel 40 stk. 8, artikel 41 stk. 8, artikel 42 stk. 7, artikel 45 stk. 10, og artikel 52, stk. 10 og 12, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 1 stk. 9, artikel 2 stk. 2, artikel 13 stk. 2, artikel 15 stk. 5, artikel 17 stk. 3, artikel 19 stk. 2 og 3, artikel 31 stk. 4, artikel 40 stk. 8, artikel 41 stk. 8, artikel 42 stk. 7, artikel 45 stk. 10, og artikel 52 stk. 10 og 12, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1 stk. 9, artikel 2, stk. 2, artikel 13 stk. 2, artikel 15 stk. 5, artikel 17, stk. 3, artikel 19, stk. 2 og 3, artikel 31, stk. 4, artikel 40, stk. 8, artikel 41, stk. 8, artikel 42, stk. 7, artikel 45, stk. 10, og artikel 52, stk. 10 og 12, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL 2

Gennemførelsesretsakter

Artikel 51

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg i den i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendte betydning.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

AFSNIT X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Rapporter og revision

1. Senest den 3. marts 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om virkningen i praksis af de krav til gennemsigtighed, der er fastsat i henhold til artikel 3-13, navnlig om virkningerne af den i artikel 5 beskrevne volumenbegrænsningsmekanisme, herunder i henseende til handelsomkostningerne for godkendte modparter og professionelle kunder samt til små og mid cap-selskabers aktiehandel, om, hvor effektivt den sikrer, at brugen af de relevante dispensationer ikke skader prisdannelsen, om, hvordan en passende mekanisme til pålæggelse af sanktioner for overtrædelser af volumenbegrænsningen kan fungere, og om anvendelsen og den fortsatte hensigtsmæssighed af de dispensationer fra førhandelsgennemsigtighedskrav, der er fastsat i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, og artikel 9, stk. 2-5.
2. Rapporten omhandlet i stk. 1 skal omfatte virkningen på de europæiske aktiemarkeder af anvendelsen af dispensationen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), og litra b), nr. i), og volumenbegrænsningsmekanismen i artikel 5, særlig:
 - a) niveauet for og tendensen inden for usynlig ordrebogshandel i Unionen siden indførelsen af denne forordning
 - b) virkningen på gennemsigtige noterede førhandels spreads
 - c) virkningen af synlige ordrebøger på likviditetsdybden
 - d) virkningen på konkurrencen og på investorer i Unionen
 - e) virkningen på små og mid cap-selskabers aktiehandel
 - f) udviklingen på internationalt plan og drøftelserne med tredjelande og internationale organisationer.
3. Hvis rapporten konkluderer, at anvendelsen af dispensationen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), og litra b), nr. i), er skadelig for prisdannelsen eller små og mid cap-selskabers aktiehandel, fremsætter Kommissionen, hvis det er relevant, forslag, herunder til ændringer af denne forordning, om anvendelsen af disse dispensationer. Sådanne forslag skal omfatte en konsekvensanalyse af de foreslåede ændringer og tage hensyn til denne forordnings formål og virkningerne i form af markedsforstyrrelser og på konkurrencen samt den potentielle indvirkning på investorer i Unionen.
4. Senest den 3. marts 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af artikel 26, herunder om, hvorvidt indholdet og formatet af de transaktionsindberetninger, der modtages af og udveksles mellem kompetente myndigheder, gør det muligt på fyldestgørende vis at overvåge investeringselskabers aktiviteter i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1. Kommissionen kan fremsætte passende forslag,

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2001/528/EF af 6. juni 2001 om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45).

herunder for transaktioner, der bør indberettes til et system, der udpeges af ESMA, i stedet for til de kompetente myndigheder, og som giver de relevante kompetente myndigheder adgang til alle de oplysninger, der er indberettet i henhold til denne artikel, med henblik på anvendelse af denne forordning og direktiv 2014/65/EU og opdagelse af insiderhandel og markedsmissbrug i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 596/2014.

5. Senest den 3. marts 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om passende løsninger til at mindske forskellene i informationer mellem markedsdeltagerne samt redskaber til forbedring af myndighedernes overvågning af budaktiviteterne på markedspladserne bedre. Denne rapport skal som minimum vurdere muligheden for at udvikle et europæisk »best bid and offer«-system for konsoliderede prisstillelser for at opfylde disse målsætninger.

6. Senest den 3. marts 2019 forelægger Kommissionen efter at have hørt ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at flytte handelen med standardiserede OTC-derivater til børser eller elektroniske handelsplatforme i henhold til artikel 25 og 28.

7. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i priserne for før- og efterhandelsgennemsigthedsoplysninger for regulerede markeder, MHF'er, OHF'er, APA'er og CTP'er.

8. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om revision af bestemmelserne om interoperabilitet i artikel 8 og 36 i forordning (EU) nr. 648/2012.

9. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af artikel 35 og 36 i nærværende forordning og af artikel 7 og 8 i forordning (EU) nr. 648/2012.

Senest den 3. juli 2021 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af artikel 37 i nærværende forordning og artikel 8 i forordning (EU) nr. 648/2012.

10. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om indvirkningen af artikel 35 og 36 på nyligt oprettede CCP'er med tilladelse, jf. artikel 35, stk. 5, og markedspladser, der er tæt knyttet til disse CCP'er, og om, hvorvidt den overgangsordning, der er fastsat i artikel 35, stk. 5, skal forlænges, idet de mulige fordele for forbrugerne i form af øget konkurrence og omfanget af markedsdeltageres valgmuligheder afvejes i forhold til den mulige uforholdsmæssige virkning af disse bestemmelser på nyligt oprettede CCP'er med tilladelse og lokale markedsdeltageres vanskeligheder ved at få adgang til globale CCP'er samt markedets tilfredsstillende funktion.

Med forbehold af konklusionerne i denne rapport kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 50 for at forlænge overgangsperioden i henhold til artikel 35, stk. 5, med højst 30 måneder.

11. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den tærskel, der er fastsat i artikel 36, stk. 5, fortsat er passende, og hvorvidt fravalgsmekanismen (opt-out) for så vidt angår børshandlede derivater fortsat skal stå til rådighed.

12. Senest den 3. juli 2016 forelægger Kommissionen på grundlag af en risikovurdering foretaget af ESMA i samråd med ESRB en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende en vurdering af behovet for midlertidigt at udelukke børshandlede derivater fra anvendelsesområdet for artikel 35 og 36. Denne rapport skal tage hensyn til eventuelle risici, der stammer fra bestemmelser om åben adgang for så vidt angår børshandlede derivater, for de finansielle markeders stabilitet og ordentlige funktion i hele Unionen.

Med forbehold af konklusionerne i denne rapport kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 50 for at udelukke børshandlede derivater fra anvendelsesområdet for artikel 35 og 36 i op til 30 måneder fra den 3. januar 2017.

Artikel 53

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Ved udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder som fastsat i dette stykke tager ESMA hensyn til overgangsbestemmelserne for C6-energiderivatkontrakter i artikel 95 i 2014/65/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).«

2) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. En CCP, der har fået tilladelse til at klare OTC-derivatkontrakter, skal acceptere at klare sådanne aftaler på et ikke-diskriminerende og gennemsigtigt grundlag, herunder hvad angår sikkerhedsstillelseskra­v og gebyrer for adgang, uanset markedspladsen. Dette skal navnlig sikre, at en markedsplads har ret til ikke-diskriminerende behandling med hensyn til, hvordan kontrakter, der handles på denne markedsplads, behandles med hensyn til:

- a) sikkerhedsstillelseskra­v og netting af økonomisk tilsvarende kontrakter, såfremt medtagelsen af sådanne kontrakter i en CCP's slutafregning- og andre nettingprocedurer på grundlag af den gældende insolvenslovgivning ikke vil være til fare for disse procedurers gnidningsløse og velordnede funktion, gyldighed og/eller fuldbyrdelse og
- b) cross-margining med korrelerede kontrakter, der cleares af samme CCP, efter en risikomodel, der er i overensstemmelse med artikel 41.

En CCP kan kræve, at en markedsplads opfylder de driftsmæssige og tekniske krav, der fastsættes af CCP'en, herunder krav til risikostyring.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. Kravene fastsat i stk. 1 om ikke-diskriminerende behandling med hensyn til, hvorledes kontrakter, der handles på denne markedsplads, behandles med hensyn til sikkerhedsstillelseskra­v og netting af økonomisk tilsvarende kontrakter og cross-margining med korrelerede kontrakter, der cleares af samme CCP, præciseres yderligere i tekniske standarder, der vedtages i overensstemmelse med artikel 35, stk. 6, litra e), i forordning (EU) nr. 600/2014 (*).«

3) I artikel 81, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Et transaktionsregister videregiver oplysninger til kompetente myndigheder i overensstemmelse med kravene i artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 (*).«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

*Artikel 54***Overgangsbestemmelse**

1. Tredjelandsselskaber skal fortsat have mulighed for at levere tjenesteydelser og udøve aktiviteter i medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale ordninger indtil tre år efter Kommissionens vedtagelse af en afgørelse om det pågældende tredjeland i overensstemmelse med artikel 47.

2. Hvis Kommissionen vurderer, at der ikke er behov for at udelukke børshandlede derivater fra anvendelsesområdet for artikel 35 og 36 i overensstemmelse med artikel 52, stk. 12, kan en CCP eller en markedsplads, inden denne forordning finder anvendelse, ansøge sin kompetente myndighed om tilladelse til at benytte sig af overgangsordninger. Den kompetente myndighed kan under hensyntagen til de risici for den relevante CCP's eller markedsplads ordentlige funktion, der kan følge af anvendelsen af retten til adgang i henhold til artikel 35 eller 36 for så vidt angår børshandlede derivater, beslutte, at artikel 35 eller 36 ikke finder anvendelse på den relevante CCP eller den relevante markedsplads i forbindelse med børshandlede derivater i en overgangsperiode fra den 3. juli 2019. Såfremt en sådan overgangsperiode er godkendt, kan CCP'en eller markedspladsen ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 35 eller 36 for så vidt angår børshandlede derivater i overgangsperioden. Den kompetente myndighed underretter ESMA og i tilfælde af en CCP kollegiet af kompetente myndigheder for denne CCP, når en overgangsperiode er godkendt.

Hvis en CCP, som er godkendt til overgangsordninger, er knyttet med tætte forbindelser til en eller flere markedspladser, kan disse markedspladser ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 35 eller 36 for børshandlede derivater i den overgangsperiode.

Hvis en markedsplads, som er godkendt til overgangsordninger, er knyttet med tætte forbindelser til en eller flere CCP'er, kan disse CCP'er ikke udnytte retten til adgang i henhold til artikel 35 eller 36 for børshandlede derivater i den overgangsperiode.

*Artikel 55***Ikrafttrædelse og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den 3. januar 2017.

Uanset stk. 2 finder artikel 1, stk. 8 og 9, artikel 2, stk. 2, artikel 5, stk. 6 og 9, artikel 7, stk. 2, artikel 9, stk. 5, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 7, artikel 15, stk. 5, artikel 17, stk. 3, artikel 19, stk. 2 og 3, artikel 20, stk. 3, artikel 21, stk. 5, artikel 22, stk. 4, artikel 23, stk. 3, artikel 25, stk. 3, artikel 26, stk. 9, artikel 27, stk. 3, artikel 28, stk. 4, artikel 28, stk. 5, artikel 29, stk. 3, artikel 30, stk. 2, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 1, 5 og 6, artikel 33, stk. 2, artikel 35, stk. 6, artikel 36, stk. 6, artikel 37, stk. 4, artikel 38, stk. 3, artikel 40, stk. 8, artikel 41, stk. 8, artikel 42, stk. 7, artikel 45, stk. 10, artikel 46, stk. 7, artikel 47, stk. 1 og 4, artikel 52, stk. 10 og 12, og artikel 54, stk. 1, anvendelse umiddelbart efter denne forordnings ikrafttrædelse.

Uanset stk. 2 finder artikel 37, stk. 1, 2 og 3, anvendelse fra den 3. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/49/EU

af 16. april 2014

om indskudsgarantiordninger

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF ⁽³⁾ er blevet ændret i betydeligt omfang ⁽⁴⁾. Da der nu skal foretages yderligere ændringer i dette direktiv, bør det af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) For at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne visse forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de regler om indskudsgarantiordninger, som disse kreditinstitutter er underlagt.
- (3) Dette direktiv udgør en af hovedhjørnestenene i gennemførelsen af det indre marked, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i området for kreditinstitutter, samtidig med at stabiliteten i banksystemet og beskyttelsen af indskyderne styrkes. I betragtning af omkostningerne for hele økonomien ved, at et kreditinstitut ikke kan indfri sine forpligtelser, og den negative indvirkning heraf på den finansielle stabilitet og indskydernes tillid er det ønskeligt ikke kun at fastsætte, at indskyderne skal godtgøres, men også at give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt for indskudsgarantiordninger at træffe foranstaltninger til at mindske sandsynligheden for fremtidige krav over for indskudsgarantiordninger. Disse foranstaltninger bør altid overholde statsstøttereglerne.
- (4) For at tage hensyn til den voksende integration på det indre marked bør det være muligt at fusionere indskudsgarantiordninger i forskellige medlemsstater eller at oprette særskilte grænseoverskridende ordninger på frivilligt grundlag. Medlemsstaterne bør sikre tilstrækkelig stabilitet og en afbalanceret sammensætning af nye og nuværende indskudsgarantiordninger. Negative virkninger for den finansielle stabilitet, for eksempel når kun kreditinstitutter med højrisikoprofil overføres til en grænseoverskridende indskudsgarantiordning, bør undgås.

⁽¹⁾ EUT C 99 af 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.2.2012 (EUT C 249 E af 30.8.2013, s. 81) og Rådets førstebehandlingsholdning af 3.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

⁽⁴⁾ Jf. bilag III.

- (5) I henhold til direktiv 94/19/EF fremsætter Kommissionen eventuelt forslag til ændring af nævnte direktiv. Dette direktiv omfatter harmonisering af indskudsgarantiordningers finansieringsmekanismer, indførelse af risikobaserede bidrag og harmonisering af omfanget af dækkede produkter og indskydere.
- (6) Direktiv 94/19/EF er baseret på princippet om minimumsharmonisering. Derfor findes der i øjeblikket en lang række indskudsgarantiordninger i Unionen med meget forskellige karakteristika. Som følge af de fælles krav i dette direktiv bør der fastlægges et ensartet beskyttelsesniveau for indskydere i hele Unionen, og det sikres, at indskudsgarantiordninger har samme stabilitetsniveau. Samtidig er disse fælles krav af største betydning for at fjerne markedsforvridninger. Dette direktiv bidrager derfor til gennemførelsen af det indre marked.
- (7) Som følge af dette direktiv vil indskydere nyde godt af væsentligt forbedret adgang til indskudsgarantiordninger takket være et udvidet og præciseret omfang af dækning, kortere tilbagebetalingsperioder, forbedret information og solide finansieringskrav. Dette vil forbedre forbrugernes tillid til den finansielle stabilitet på hele det indre marked.
- (8) Medlemsstaterne bør sikre, at deres indskudsgarantiordninger anvender praksisser for god selskabsledelse, og at de udarbejder en årlig rapport over deres aktiviteter.
- (9) I tilfælde af lukning af et insolvent kreditinstitut bør indskydere i filialer, som er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor kreditinstituttet har sit hjemsted, beskyttes af samme indskudsgarantiordning som kreditinstituttets øvrige indskydere.
- (10) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne i dets anvendelsesområde medtager kreditinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, der falder uden for anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 5. Med henblik på anvendelsen af nærværende direktiv bør medlemsstaterne kunne beslutte, at centralorganet og alle kreditinstitutter, som er tilsluttet dette centralorgan, behandles som et enkelt kreditinstitut.
- (11) Ifølge dette direktiv skal alle kreditinstitutter i princippet tilsluttes en indskudsgarantiordning. En medlemsstat, der åbner adgang for filialer af et kreditinstitut med hjemsted i et tredjeland, bør bestemme, hvorledes dette direktiv skal finde anvendelse på de pågældende filialer, og bør tage hensyn til behovet for at beskytte indskyderne og bevare det finansielle systems integritet. Indskydere i sådanne filialer bør have fuldt kendskab til de garantiordninger, der gælder for dem.
- (12) Det bør anerkendes, at der findes institutsikringsordninger, som beskytter selve kreditinstituttet og som navnlig sikrer dets likviditet og solvens. Når sådan en ordning er adskilt fra en indskudsgarantiordning, bør der tages hensyn til dets rolle som supplerende garanti i forbindelse med fastsættelsen af dets medlemmers bidrag til indskudsgarantiordningen. Det harmoniserede dækningsniveau, som dette direktiv fastsætter, bør ikke have indvirkning på ordninger, som beskytter selve kreditinstituttet, medmindre de foretager tilbagebetaling til indskyderne.
- (13) Alle kreditinstitutter bør være omfattet af en indskudsgarantiordning, som er anerkendt i henhold til dette direktiv, hvorved der sikres en høj grad af forbrugerbeskyttelse og lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter, og regularbitrage hindres. En indskudsgarantiordning bør til enhver tid være i stand til at give denne beskyttelse.
- (14) En indskudsgarantiordnings hovedopgave er at beskytte indskyderne mod følgerne af et kreditinstituts insolvens. Indskudsgarantiordninger bør kunne give denne beskyttelse på forskellige måder. Indskudsgarantiordninger bør først og fremmest anvendes til at tilbagebetale indskydere i henhold til dette direktiv (»tilbagebetalingsfunktionen«).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (15) Indskudsgarantiordninger bør også bidrage til finansieringen af afviklingen af kreditinstitutter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾.
- (16) Når det er tilladt i henhold til national ret, bør det desuden være muligt for en indskudsgarantiordning at gå ud over den rene tilbagebetalingsfunktion og anvende de disponible finansielle midler til at hindre et kreditinstituts sammenbrud for at undgå omkostningerne til tilbagebetaling af indskyderne og andre negative følger. Disse foranstaltninger bør dog træffes inden for en klart defineret ramme og bør i alle tilfælde overholde statsstøtte-reglerne. Indskudsgarantiordningerne bør blandt andet have fastlagt hensigtsmæssige systemer og procedurer for udvælgelse og gennemførelse af sådanne foranstaltninger og overvågning af de tilknyttede risici. Gennemførelsen af sådanne foranstaltninger bør være genstand for indførelsen af betingelser for kreditinstituttet, som mindst omfatter strengere risikoovervågning og større kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningerne. Omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der træffes for at hindre et kreditinstituts sammenbrud, bør ikke overstige omkostningerne ved at opfylde den pågældende indskudsgarantiordnings lov- eller aftalemæssige mandater med hensyn til at beskytte de dækkede indskud i kreditinstituttet eller selve instituttet.
- (17) Indskudsgarantiordninger bør også kunne have form af en institutsikringsordning. De kompetente myndigheder bør kunne anerkende institutsikringsordninger som indskudsgarantiordninger, hvis de opfylder alle kriterierne i dette direktiv.
- (18) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på aftale- eller institutsikringsordninger, der ikke er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger, undtagen for så vidt angår de begrænsede krav vedrørende reklame og oplysning af indskyderne i tilfælde af et kreditinstituts udelukkelse eller udtræden. Disse aftale- og institutionssikringsordninger er under alle omstændigheder omfattet af statsstøttereglerne.
- (19) Under den seneste finanskriser fik ukoordinerede stigninger i dækningen i Unionen i nogle tilfælde indskydere til at overføre deres penge til kreditinstitutter i lande med højere indskudsgarantier. Sådanne ukoordinerede stigninger har drænet kreditinstitutterne for likviditet i krisetider. Under stabile forhold er det muligt, at forskellig dækning fører til, at indskyderne vælger den mest omfattende indskudsbeskyttelse frem for det indskudsprodukt, der passer bedst til dem. Det er muligt, at sådan forskellig dækning fører til konkurrenceforvridning på det indre marked. Det er derfor nødvendigt at sikre et harmoniseret niveau for indskudsbeskyttelse for alle anerkendte indskudsgarantiordninger, uanset hvor i Unionen indskuddene er foretaget. Det bør dog i et begrænset tidsrum være muligt at dække visse indskud med tilknytning til indskyderens personlige situation på et højere niveau.
- (20) Der bør gælde samme dækningsniveau for alle indskydere, uanset om medlemsstatens valuta er euro. De medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør have mulighed for at afrunde de beløb, der fremkommer ved en valutaomregning, uden at dette er til skade for den ensartede beskyttelse af indskydere.
- (21) På den ene side bør det dækningsniveau, der foreskrives i dette direktiv, ikke bevirke, at for stor en del af indskuddene er ubeskyttede, af hensyn til både forbrugerbeskyttelsen og finanssystemets stabilitet. På den anden side bør der tages hensyn til omkostningerne ved finansiering af indskudsgarantiordningerne. Det er derfor rimeligt at fastsætte det harmoniserede dækningsniveau til 100 000 EUR.
- (22) Dette direktiv fastholder princippet om en harmoniseret grænse per indskyder og ikke per indskud. På denne baggrund bør der også tages hensyn til indskud foretaget af indskydere, der ikke er anført som kontoindehaver eller som ikke er eneste indehaver af en konto. Grænsen bør anvendes på hver enkelt identificerbar indskyder. Princippet om, at grænsen bør anvendes på hver enkelt identificerbar indskyder, bør dog ikke gælde for institutter for kollektiv investering, som er undergivet særlige beskyttelsesregler, der ikke gælder for sådanne indskud.
- (23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF ⁽²⁾ indførte et fast dækningsniveau på 100 000 EUR, som for nogle medlemsstater har ført til den særlige situation, at de skulle nedsætte deres dækningsniveau, med risiko for at undergrave indskydernes tillid. Selv om harmonisering er afgørende for at sikre lige konkurrencevilkår og finansiel stabilitet på det indre marked, bør der tages hensyn til risikoen for at undergrave indskydernes tillid. Derfor bør medlemsstater være i stand til at anvende et højere dækningsniveau, hvis de fastsatte et højere dækningsniveau end det harmoniserede niveau inden anvendelsen af direktiv 2009/14/EF. Et sådant højere dækningsniveau bør

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om fastlæggelse af en ramme for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (se side 190 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist (EUT L 68 af 13.3.2009, s. 3).

begrænses i tid og anvendelsesområde, og de pågældende medlemsstater bør tilpasse målniveauet og bidragene betalt til deres indskudsgarantiordninger forholdsmæssigt. Eftersom det ikke er muligt at tilpasse målniveauet, hvis dækningsniveauet er ubegrænset, er det hensigtsmæssigt at begrænse muligheden til de medlemsstater, der den 1. januar 2008 anvendte et dækningsniveau inden for et interval på mellem 100 000 og 300 000 EUR. For at begrænse virkningen af forskellige dækningsniveauer, og under hensyntagen til at Kommissionen senest den 31. december 2018 vil gennemgå gennemførelsen af dette direktiv, er det hensigtsmæssigt at tillade denne mulighed indtil denne dato.

- (24) Det bør kun være tilladt for indskudsgarantiordninger at modregne en indskyders forpligtelser i denne indskyders tilbagebetalingskrav, hvis disse forpligtelser er forfaldne på eller inden datoen, hvor indskuddet blev indisponibelt. En sådan modregning bør ikke hindre indskudsgarantiordningers kapacitet til at tilbagebetale indskud inden for den frist, som er fastsat i dette direktiv. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med hensyn til indskudsgarantiordningernes rettigheder i forbindelse med et kreditinstituts likvidations- eller omstrukturingsprocedure.
- (25) Det bør være muligt at undtage indskud fra tilbagebetaling, hvis de indskudte midler i overensstemmelse med national ret ikke står til rådighed for indskyderen, fordi indskyderen og kreditinstituttet i en aftale har fastsat, at indskuddet kun tjener til at indfri et lån, der er optaget til at købe en privat fast ejendom. Sådanne indskud bør modregnes i det udestående lånebeløb.
- (26) Medlemsstaterne bør sikre, at beskyttelsen af indskud hidrørende fra visse transaktioner eller til visse sociale eller andre formål er højere end 100 000 EUR i en given periode. Medlemsstaterne bør træffe beslutning om et midlertidigt maksimumsdækningsniveau for sådanne indskud og i denne forbindelse tage hensyn til betydningen af beskyttelse for indskydere og levevilkårene i medlemsstaterne. Under alle sådanne omstændigheder bør statsstøttere reglerne overholdes.
- (27) Det er nødvendigt at harmonisere metoderne for finansiering af indskudsgarantiordninger. På den ene side bør udgifterne til finansiering af indskudsgarantiordninger i princippet afholdes af kreditinstitutterne selv, og på den anden side bør indskudsgarantiordningers finansieringskapacitet stå i forhold til deres forpligtelser. For at sikre, at indskydere i alle medlemsstaterne nyder godt af samme høje beskyttelsesniveau, bør finansieringen af indskudsgarantiordninger harmoniseres på et højt niveau med et ensartet forudgående finansielt målniveau for alle indskudsgarantiordninger.
- (28) I visse tilfælde driver kreditinstitutter imidlertid virksomhed på et meget koncentreret marked, hvor de fleste kreditinstitutter har en sådan størrelse og er så indbyrdes forbundne, at det er usandsynligt, at de bliver likvideret ved normal insolvensbehandling, uden at den finansielle stabilitet bringes i fare, og det er derfor mere sandsynligt, at de vil blive omfattet af velordnede afviklingsbehandlinger. I sådanne tilfælde kan ordningerne have et lavere målniveau.
- (29) Elektroniske penge og midler, der modtages som vederlag for elektroniske penge, bør i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF⁽¹⁾ ikke behandles som et indskud og bør derfor ikke falde inden for dette direktivs anvendelsesområde.
- (30) For at begrænse indskudsbeskyttelsen til det omfang, der er nødvendigt for at sikre retssikkerhed og gennemsigtighed for indskyderne, og for at undgå at overføre investeringsrisici til indskudsgarantiordninger bør finansielle instrumenter udelukkes fra anvendelsesområdet, undtagen eksisterende opsparingsprodukter, som er dokumenteret med et indskudsbevis udstedt til en navngiven person.
- (31) Visse indskydere bør ikke være berettiget til indskudsbeskyttelse, navnlig offentlige myndigheder eller andre finansielle institutioner. Deres begrænsede antal sammenlignet med alle andre indskydere minimerer indvirkningen på den finansielle stabilitet i tilfælde af et kreditinstituts sammenbrud. Endvidere har myndighederne meget lettere adgang til kredit end borgerne. Medlemsstaterne bør dog kunne beslutte, at indskud fra lokale myndigheder med et årligt budget på op til 500 000 EUR er dækket. Ikkefinansielle virksomheder bør i princippet være dækket uanset deres størrelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

- (32) Indskydere, hvis aktiviteter omfatter hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 1, stk. 2 eller 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽¹⁾, bør udelukkes fra betalinger fra indskudsgarantiordninger.
- (33) Kreditinstitutters omkostninger ved deltagelse i en indskudsgarantiordning står ikke mål med de omkostninger, som ville blive resultatet af en massiv hævnning af indskud ikke alene i et kriseramte institut, men også i sunde institutter, fordi indskyderne vil miste tilliden til banksystemets soliditet.
- (34) Det er nødvendigt, at indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler svarer til et vist målniveau, og at der kan indsamles ekstraordinære bidrag. Indskudsgarantiordninger bør under alle omstændigheder have tilstrækkelige alternative finansieringsmuligheder, således at de kan skaffe kortfristet finansiering til at opfylde de krav, der er fremsat mod dem. Det bør være muligt, at indskudsgarantiordningers disponible finansielle midler omfatter kontanter, indskud, betalingsforpligtelser og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et kort tidsrum. Størrelsen af bidrag til indskudsgarantiordningen bør tage behørigt hensyn til konjunkturcyklussen, stabiliteten i indlånsektoren og indskudsgarantiordningens eksisterende forpligtelser.
- (35) Indskudsgarantiordninger bør investere i aktiver med lav risiko.
- (36) Bidrag til indskudsgarantiordninger bør bygge på størrelsen af de dækkede indskud og omfanget af den risiko, som det pågældende medlem er udsat for. Dette vil muliggøre en afspejling af de enkelte kreditinstitutters risikoprofil, herunder deres forskellige forretningsmodeller. Det bør også føre til en rimelig beregning af bidragene og tilskynde til at drive virksomhed med en mindre risikobetonet forretningsmodel. For at tilpasse bidragene til markedsforholdene og risikoprofilerne bør indskudsgarantiordninger kunne anvende deres egne risikobaserede metoder. For at tage hensyn til sektorer med særlig lav risiko, som er reguleret i national ret, bør det være tilladt for medlemsstaterne at fastsætte tilsvarende nedsættelser af bidragene, samtidig med at målniveauet for hver indskudsgarantiordning overholdes. Beregningsmetoderne bør i alle tilfælde godkendes af de kompetente myndigheder. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ bør udstede retningslinjer for at angive metoderne til beregning af bidrag.
- (37) Indskudsbeskyttelse er et vigtigt element i gennemførelsen af det indre marked og et nødvendigt supplement til tilsynet med kreditinstitutter som følge af den solidaritet, som den skaber mellem alle institutter på et givet finansielt marked, dersom et af institutterne ikke kan indfri sine forpligtelser. Medlemsstaterne bør derfor kunne tillade indskudsgarantiordninger at låne penge til hinanden på frivilligt grundlag.
- (38) Den nuværende tilbagebetalingsperiode strider mod behovet for at bevare indskydernes tillid og opfylder ikke indskydernes behov. Tilbagebetalingsperioden bør derfor nedsættes til syv arbejdsdage.
- (39) I mange tilfælde findes de nødvendige procedurer for en kort tilbagebetalingsfrist imidlertid ikke endnu. Medlemsstaterne bør derfor gives mulighed for i en overgangsperiode at nedsætte tilbagebetalingsperioden gradvis til syv arbejdsdage. Den maksimumstilbagebetalingsfrist, der er fastsat i dette direktiv, bør ikke hindre indskudsgarantiordninger i at foretage tidligere tilbagebetaling til indskydere. For at sikre, at indskydere i løbet af overgangsperioden ikke kommer i finansielle vanskeligheder, i tilfælde af at deres kreditinstitut ikke kan indfri sine forpligtelser, bør de dog efter anmodning kunne få adgang til et passende beløb af deres dækkede indskud til at dække deres leveomkostninger. En sådan adgang bør udelukkende gives på grundlag af oplysninger fra kreditinstituttet. I betragtning af de forskellige leveomkostninger i medlemsstaterne bør dette beløb fastsættes af medlemsstaterne.
- (40) I forbindelse med den periode, der er nødvendig til tilbagebetaling af indskud, bør der tages hensyn til de tilfælde, hvor der i ordningerne er vanskeligheder ved at fastsætte tilbagebetalingsbeløbet og indskyderens rettigheder, navnlig hvis indskuddene hidrører fra boligtransaktioner eller visse begivenheder i livet, hvis en indskyder ikke er ubetinget berettiget til de beløb, der står på en konto, hvis indskuddet er genstand for en retstvist eller konkurrerende krav til det beløb, der står på kontoen, eller hvis indskuddet er omfattet af økonomiske sanktioner pålagt af nationale regeringer eller internationale organer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (41) For at sikre tilbagebetaling bør indskudsgarantiordninger have ret til at indtræde i tilbagebetalte indskydernes rettigheder over for et kreditinstitut, der ikke kan opfylde sine forpligtelser. Medlemsstaterne bør kunne begrænse det tidsrum, hvor indskydere, hvis indskud ikke er tilbagebetalt eller ikke anerkendt inden for fristen for tilbagebetaling, kan kræve tilbagebetaling af deres indskud, for at gøre det muligt for indskudsgarantiordninger at udøve de rettigheder, som de er indtrådt i, senest på den dato, hvor disse rettigheder skal registreres i forbindelse med insolvensbehandlinger.
- (42) En indskudsgarantiordning i en medlemsstat, hvor et kreditinstitut har etableret filialer, bør underrette og tilbagebetale indskydere på vegne af indskudsgarantiordningen i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet er godkendt. Det er nødvendigt med beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at en indskudsgarantiordning, der tilbagebetaler indskyderne, fra hjemlandets indskudsgarantiordning modtager de nødvendige finansielle midler og instrukser forud for en sådan tilbagebetaling. Den indskudsgarantiordning, der kan blive berørt, bør indgå aftaler på forhånd for at lette disse opgaver.
- (43) Oplysning er et væsentligt element i indskyderbeskyttelse. Derfor bør indskydere underrettes om deres dækning og den ansvarlige indskudsgarantiordning på deres kontoudtog. Potentielle indskydere bør modtage de samme oplysninger ved et standardiseret oplysningsskema, som de bør anmodes om at anerkende modtagelsen af. Indholdet af sådanne oplysninger bør være det samme for alle indskydere. Ureguleret anvendelse i reklameøjemed af henvisninger til en indskudsgarantiordnings dækningsniveau og rækkevidde kan påvirke banksystemets stabilitet eller indskydernes tillid. Derfor bør henvisninger til indskudsgarantiordninger i reklamer begrænses til korte faktuelle udsagn.
- (44) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger i henhold til nærværende direktiv. Indskudsgarantiordninger og de relevante myndigheder bør behandle oplysninger vedrørende individuelle indskud med største omhu og bør opretholde en høj standard for databeskyttelse i overensstemmelse med nævnte direktiv.
- (45) Dette direktiv bør ikke føre til, at medlemsstaterne eller deres relevante myndigheder gøres ansvarlige over for indskydere, hvis de har sikret, at en eller flere ordninger, der garanterer indskud eller selve kreditinstitutterne med henblik på at sikre kompensation eller beskyttelse af indskyderne i overensstemmelse med dette direktiv, er blevet indført og officielt anerkendt.
- (46) Forordning (EU) nr. 1093/2010 har tildelt EBA en række opgaver i forbindelse med direktiv 94/19/EF.
- (47) EBA bør respektere, at medlemsstaterne fører tilsyn med indskudsgarantiordningerne, og bidrage til at nå målet om at gøre det lettere for kreditinstitutter at optage og udøve virksomhed, samtidig med at indskyderne sikres effektiv beskyttelse, og skatteydernes risiko minimeres. Medlemsstaterne bør holde Kommissionen og EBA orienteret om identiteten af deres udpegede myndighed med henblik på kravet i dette direktiv om samarbejde mellem EBA og de udpegede myndigheder.
- (48) Det er nødvendigt at indføre retningslinjer inden for finansielle tjenesteydelser for at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere i hele Unionen. Sådanne retningslinjer bør udstedes for at angive metoden til beregning af risikobaserede bidrag.
- (49) For at sikre, at indskudsgarantiordninger fungerer effektivt, og at der foretages en rimelig afvejning af den stilling, som de indtager i de forskellige medlemsstater, bør EBA kunne bilægge tvister mellem dem med bindende virkning.
- (50) I betragtning af forskellene i den administrative praksis vedrørende indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne bør medlemsstaterne frit kunne beslutte, hvilken myndighed der fastslår, at indskud er indisponible.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (51) Kompetente myndigheder, udpegede myndigheder, afviklingsmyndigheder, relevante administrative myndigheder og indskudsgarantiordninger bør samarbejde med hinanden og udøve deres beføjelser i overensstemmelse med dette direktiv. De bør samarbejde fra et tidligt tidspunkt om udarbejdelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger med henblik på at fastsætte det beløb, som indskudsgarantiordningen hæfter for, når de finansielle midler anvendes til at finansiere afvikling af kreditinstitutter.
- (52) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at tilpasse dækningsniveauet for den samme indskyders samlede indskud som fastsat i dette direktiv til inflationen i Unionen på grundlag af ændringerne i forbrugerprisindekset. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (53) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (54) Målet for dette direktiv, nemlig harmonisering af bestemmelserne om indskudsgarantiordningers funktionsmåde kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (55) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (56) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter bestemmelser og procedurer vedrørende oprettelse af indskudsgarantiordninger og deres funktionsmåde.
2. Dette direktiv finder anvendelse på:
 - a) lovbestemte indskudsgarantiordninger
 - b) aftalemæssige indskudsgarantiordninger, som er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger i henhold til artikel 4, stk. 2
 - c) institutsikringsordninger og som er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger i henhold til artikel 4, stk. 2
 - d) kreditinstitutter, som er tilsluttet de i litra a), b) eller c) i dette stykke omhandlede ordninger.

⁽¹⁾ Fælles politisk erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14).

3. Med forbehold af artikel 16, stk. 5 og 7, finder dette direktiv ikke anvendelse på følgende ordninger:
- a) aftalemæssige ordninger, som ikke er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger, herunder ordninger, som giver supplerende beskyttelse i forhold til dækningsniveauet fastlagt i artikel 6, stk. 1
 - b) institutsikringsordninger, som ikke er officielt anerkendt som indskudsgarantiordninger.

Medlemsstaterne sikrer, at de i litra a) og b) i første afsnit omhandlede ordninger har tilstrækkelige finansielle midler eller relevante finansieringsordninger til at opfylde deres forpligtelser.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
- 1) »indskudsgarantiordninger«: ordninger som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) eller c)
 - 2) »institutsikringsordninger«: institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - 3) »indskud«: et indestående beløb, der hidrører fra indlån eller fra mellemtransaktioner foretaget som led i almindelige bankforretninger, og som skal tilbagebetales af et kreditinstitut på bestemte vilkår fastsat ved lov og ved aftale, herunder et tidsindskud og et opsparingsindskud, med undtagelse af indestående beløb, hvis:
 - a) dets eksistens kun kan dokumenteres med et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾, medmindre det er et opsparingsprodukt, som er dokumenteret med et indskudsbevis udfærdiget til en navngiven person, og som findes i en medlemsstat den 2. juli 2014
 - b) dets hovedstol ikke kan tilbagebetales til pari
 - c) dets hovedstol kun kan tilbagebetales til pari i henhold til en særlig garanti fra eller aftale med kreditinstituttet eller en tredjepart
 - 4) »berettigede indskud«: indskud, som ikke er udelukket fra beskyttelse i henhold til artikel 5
 - 5) »dækkede indskud«: den del af berettigede indskud, som ikke overstiger det dækningsniveau, der er fastlagt i artikel 6.
 - 6) »indskyder«: indehaveren eller, i tilfælde af en fælleskonto, alle indehaverne af et indskud
 - 7) »fælleskonto«: en konto, der er åbnet i to eller flere personers navn, eller som to eller flere personer kan disponere over ved en eller flere af disse personers underskrift

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

- 8) »indisponibelt indskud«: et indskud, som er forfaldet til udbetaling, men ikke er blevet udbetalt af et kreditinstitut på de ved lov eller ved aftale fastsatte vilkår, hvis enten:
- a) de relevante administrative myndigheder har konstateret, at det berørte kreditinstitut efter deres opfattelse ikke for øjeblikket er i stand til at tilbagebetale indskuddet af årsager, der er direkte forbundet med dets finansielle situation, og instituttet ikke har umiddelbar udsigt til at blive i stand til det, eller
 - b) en retslig myndighed af årsager, som er direkte forbundet med kreditinstitutets finansielle situation, har afsagt en kendelse, som indebærer, at indskydernes ret til at fremsætte krav over for instituttet suspenderes
- 9) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 10) »filial«: en afdeling i en medlemsstat, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvist foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut
- 11) »målniveau«: den mængde disponible finansielle midler, som indskudsgarantiordningen skal tilvejebringe i henhold til artikel 10, stk. 2, udtrykt som procentdel af medlemmernes dækkede indskud
- 12) »disponible finansielle midler«: kontanter, indskud og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et tidsrum, der ikke overskrider perioden i artikel 8, stk. 1, og betalingsforpligtelser op til den i artikel 10, stk. 3, fastsatte grænse
- 13) »betalingsforpligtelser«: et kreditinstituts betalingsforpligtelser over for en indskudsgarantiordning, som der i fuldt omfang er stillet sikkerhed for, under forudsætning af, at sikkerhedsstillelsen:
- a) består af aktiver med lav risiko
 - b) ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder og står til rådighed for indskudsgarantiordningen
- 14) »aktiver med lav risiko«: poster, der er omfattet af de i tabel 1 i artikel 336 i forordning (EU) nr. 575/2013 angivne kategorier 1 eller 2, eller aktiver, der af den kompetente eller udpegede myndighed betragtes som tilsvarende sikre og likvide
- 15) »hjemland«: et hjemland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) »værtsland«: værtsland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) »kompetent myndighed«: en national, kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 18) »udpeget myndighed«: et organ, som forvalter en indskudsgarantiordning i henhold til dette direktiv, eller, såfremt driften af indskudsgarantiordningen forvaltes af en privat enhed, en offentlig myndighed, der af den pågældende medlemsstat er udpeget til at føre tilsyn med denne ordning i medfør af dette direktiv.

2. Når der i dette direktiv henvises til forordning (EU) nr. 1093/2010, anses et organ, som forvalter en indskudsgarantiordning, eller, når driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat enhed, den offentlige myndighed, som fører tilsyn med denne ordning, med henblik på denne forordning for at være en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 2, i nævnte forordning.

3. Aktier i britiske eller irske »building societies«, bortset fra aktier af egenkapitallignende art, som er omfattet af artikel 5, stk. 1, litra b), betragtes som indskud.

Artikel 3

Relevante administrative myndigheder

1. Med henblik på artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), fastlægger medlemsstaterne den relevante administrative myndighed i deres medlemsstat.
2. Kompetente myndigheder, udpegede myndigheder, afviklingsmyndigheder og relevante administrative myndigheder samarbejder med hinanden og udøver deres beføjelser i overensstemmelse med dette direktiv.

Den relevante administrative myndighed foretager konstateringen som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter, at det for første gang er blevet godtgjort over for dem, at et kreditinstitut ikke har tilbagebetalt et indskud, der er forfaldet til udbetaling.

Artikel 4

Officiel anerkendelse, medlemskab og tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at der på dens område indføres en eller flere indskudsgarantiordninger, som bliver officielt anerkendt.

Det udelukker ikke fusion af indskudsgarantiordninger i forskellige medlemsstater eller etablering af grænseoverskridende indskudsgarantiordninger. Godkendelse af sådanne grænseoverskridende eller fusionerede indskudsgarantiordninger skal indhentes fra de medlemsstater, hvori de pågældende indskudsgarantiordninger er etablerede.

2. En aftalemæssig ordning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i dette direktiv kan officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning, hvis den overholder dette direktiv.

En institutsikringsordning kan officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning, hvis den opfylder betingelserne fastsat i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 og overholder dette direktiv.

3. Et kreditinstitut, som har fået meddelt tilladelse i en medlemsstat i henhold til artikel 8 i direktiv 2013/36/EU, må ikke tage imod indskud, medmindre det er medlem af en ordning, der er officielt anerkendt i dets hjemland i henhold til stk. 1 i denne artikel.

4. Hvis et kreditinstitut undlader at opfylde de forpligtelser, der påhviler det som medlem af en indskudsgarantiordning, underrettes de kompetente myndigheder straks, og disse træffer i samarbejde med indskudsgarantiordningen straks alle passende foranstaltninger, herunder, hvis nødvendigt, pålæggelse af sanktioner, for at sikre, at kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser.

5. Hvis de foranstaltninger, der iværksættes i henhold til stk. 4, ikke fører til, at kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser, kan indskudsgarantiordningen, med forbehold af national ret og de kompetente myndigheders udtrykkelige samtykke, med mindst en måneds varsel meddele, at det agter at ekskludere kreditinstituttet fra indskudsgarantiordningen. Indskud, der foretages inden denne frists udløb, vil fortsat være fuldt dækket af indskudsgarantiordningen. Hvis kreditinstituttet ved fristens udløb ikke har opfyldt sine forpligtelser, ekskluderer indskudsgarantiordningen kreditinstituttet.

6. Indskud, der indestår på den dato, hvor et kreditinstitut ekskluderes fra indskudsgarantiordningen, dækkes fortsat af denne indskudsgarantiordning.

7. De udpegede myndigheder fører løbende tilsyn med de indskudsgarantiordninger, der er omhandlet i artikel 1, for at sikre, at de er i overensstemmelse med dette direktiv.

Grænseoverskridende indskudsgarantiordninger er underlagt tilsyn ved repræsentanter for de udpegede myndigheder i de medlemsstater, hvor de tilsluttede kreditinstitutter har fået meddelt tilladelse.

8. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordning til enhver tid og på indskudsgarantiordningens anmodning modtager alle de oplysninger fra deres medlemmer, som er nødvendige for at forberede en tilbagebetaling til indskydere, herunder mærkninger som omhandlet i artikel 5, stk. 4.

9. Indskudsgarantiordningerne sikrer, at data vedrørende indskyderes konti behandles fortroligt og beskyttes. Behandlingen af sådanne data foretages i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

10. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger gennemfører stresstest af deres systemer, og at indskudsgarantiordningerne underrettes hurtigst muligt, hvis de kompetente myndigheder bliver opmærksomme på problemer i et kreditinstitut, der vil kunne medføre en indgriben fra en indskudsgarantiordning.

Sådanne test skal finde sted mindst hvert tredje år og hyppigere, hvis dette er hensigtsmæssigt. Den første test finder sted senest den 3. juli 2017.

På grundlag af resultaterne af stresstestene gennemfører EBA mindst hvert femte år regelmæssigt peer review-undersøgelser i henhold til artikel 30 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at undersøge indskudsgarantiordningers modstandsdygtighed. Indskudsgarantiordninger er undergivet kravene om tavshedspligt, jf. artikel 70 i nævnte forordning, ved udveksling af oplysninger med EBA.

11. Indskudsgarantiordninger anvender til at foretage stresstest af deres systemer udelukkende de oplysninger, som er nødvendige for at foretage de pågældende test, og opbevarer ikke oplysningerne længere, end det er nødvendigt af hensyn til dette formål.

12. Medlemsstaterne sikrer, at deres indskudsgarantiordninger har fastlagt god og gennemsigtig praksis inden for selskabsledelse. Indskudsgarantiordninger udarbejder en årlig aktivitetsrapport.

Artikel 5

Berettigede indskud

1. Følgende kan ikke tilbagebetales via en indskudsgarantiordning:

a) indskud foretaget af andre kreditinstitutter på egne vegne og for egen regning, jf. dog artikel 7, stk. 3, i dette direktiv

b) »kapitalgrundlag« som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) indskud, der stammer fra transaktioner, i forbindelse med hvilke der er blevet afsagt straffedom for hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF

d) indskud fra finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013

e) indskud fra investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF

f) indskud, hvis indehaver aldrig er blevet identificeret som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, når de er blevet indisponible

- g) indskud fra forsikringselskaber som omhandlet i artikel 13, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾
- h) indskud fra institutter for kollektiv investering
- i) indskud fra pensionsfonde og pensionskasser
- j) indskud fra offentlige myndigheder
- k) gældsinstrumenter udstedt af et kreditinstitut og forpligtelser, der skyldes egne vekslers og solaveksler.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne sikre, at følgende indskud er omfattet op til det i artikel 6, stk. 1, fastlagte dækningsniveau:

- a) indskud der indehaves af personlige pensionsordninger og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger hos små og mellemstore virksomheder
- b) indskud, der indehaves af lokale myndigheder med et årligt budget på op til 500 000 EUR

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at indskud, der i henhold til national ret alene kan frigives til at tilbagebetale et lån i privat fast ejendom, uanset om det er ydet af kreditinstituttet eller et andet institut, som indehaver indskuddet, er udelukket fra tilbagebetaling fra en indskudsgarantiordning.

4. Medlemsstaterne skal sikre, at kreditinstitutterne forsyner de berettigede indskud med et mærke, således at sådanne indskud kan identificeres omgående.

Artikel 6

Dækningsniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at dækningsniveauet for en given indskyders samlede indskud er 100 000 EUR, såfremt indskud bliver indisponible.

2. I tillæg til stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at følgende indskud er beskyttet ud over 100 000 EUR i mindst tre og højst 12 måneder efter, at beløbet er krediteret eller fra det øjeblik, hvor de pågældende indskud kan overføres lovligt:

- a) indskud, som følge af transaktioner vedrørende fast ejendom og relateret til private boliger
- b) indskud, som tjener sociale formål, der er fastsat i national ret, og som er knyttet til særlige begivenheder i livet, såsom en indskyders ægteskab, skilsmisse, pensionering, afskedigelse, nedskæringsbetinget afskedigelse, invaliditet eller dødsfald
- c) indskud, som tjener formål, der er fastsat i national ret, og som er baseret på udbetaling af forsikringsydelser eller erstatning for skader forvoldt ved kriminalitet eller for fejlagtig domfældelse.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke medlemsstaterne i at bevare eller indføre ordninger, som beskytter aldersopsparingsprodukter og pensioner, forudsat at sådanne ordninger ikke udelukkende dækker indskud, men tilbyder samlet dækning for alle produkter og situationer, som er relevante i den forbindelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

4. Medlemsstaterne sikrer, at tilbagebetalinger foretages i følgende valutaer:

- a) valutaen i den medlemsstat, hvor indskudsgarantiordningen befinder sig
- b) valutaen i den medlemsstat, hvor kontoindehaveren har bopæl
- c) euro
- d) kontoens valuta
- e) valutaen i den medlemsstat, hvor kontoen befinder sig.

Indskyderne oplyses om tilbagebetalingens valuta.

Hvis konti blev ført i en anden valuta end den, som tilbagebetalingen foretages i, er den anvendte kurs kursen på den dato, hvor den relevante administrative myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

5. Medlemsstater, der omregner beløbene i stk. 1 i denne artikel til national valuta, skal ved omregningen i første omgang lægge den kurs til grund, som gælder den 3. juli 2015.

Medlemsstaterne kan afrunde de beløb, der fremkommer ved omregningen, forudsat at en sådan afrunding ikke overstiger 5 000 EUR.

Med forbehold af andet afsnit tilpasser medlemsstaterne de dækningsniveauer, der er omregnet til anden valuta, til det beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvert femte år. Medlemsstaterne foretager efter høring af Kommissionen en tidligere tilpasning af dækningsniveauerne som følge af uforudsete hændelser, som f.eks. valutaudsving.

6. Kommissionen tager med regelmæssige mellemrum og mindst hvert femte år det i stk. 1 anførte beløb op til fornyet gennemgang. Kommissionen forelægger i givet fald et direktivforslag for Europa-Parlamentet og Rådet for at tilpasse det i stk. 1 anførte beløb på baggrund af bl.a. udviklingen i banksektoren og den økonomiske og monetære situation i Unionen. Den første gennemgang finder ikke sted før den 3. juli 2020, medmindre uforudsete hændelser nødvendiggør en gennemgang på et tidligere tidspunkt.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 med henblik på at tilpasse det i stk. 6 omhandlede beløb mindst hvert femte år til inflationen i Unionen på grundlag af ændringerne i det harmoniserede forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Kommissionen, siden den foregående tilpasning.

Artikel 7

Fastsættelse af de beløb, der kan tilbagebetales

1. Den i artikel 6, stk. 1, fastsatte grænse finder anvendelse på de samlede indskud i et og samme kreditinstitut, uanset indskuddenes antal, valuta eller lokalisering inden for Unionen.
2. For fælleskonti indgår den andel, der tilkommer hver enkelt indskyder, i beregningen af den i artikel 6, stk. 1, fastsatte grænse.

Findes der ikke særlige bestemmelser herom, fordeles det på kontoen indestående beløb ligeligt mellem indskyderne.

Medlemsstaterne kan bestemme, at indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessentskab, en sammenslutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, kan lægges sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af grænsen i artikel 6, stk. 1.

3. Er indskyderen ikke ubetinget berettiget til de beløb, der står på kontoen, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som skal dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende person er blevet identificeret eller kan identificeres inden den dato, hvor den relevante administrative myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8, litra b). Hvor flere personer er ubetinget berettiget til de indestående beløb, indgår deres respektive andel i henhold til de ordninger, der gælder for forvaltningen af beløbene, i beregningen af den i artikel 6, stk. 1, fastsatte grænse.

4. Referencedatoen for beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales, er den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b). Indskyderens forpligtelser over for kreditinstituttet tages ikke i betragtning ved beregning af det beløb, der kan tilbagebetales.

5. Medlemsstaterne kan beslutte, at indskyderens forpligtelser over for kreditinstituttet indgår i beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales, hvis de er forfaldne på eller inden den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b) i det omfang modregning er mulig i henhold til de lov- og aftalebestemmelser, der gælder for aftalen mellem kreditinstituttet og indskyderen.

Indskyderne underrettes forud for aftalens indgåelse af kreditinstituttet, hvis deres forpligtelser over for kreditinstituttet indgår i beregningen af det beløb, der kan tilbagebetales.

6. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne til enhver tid kan anmode kreditinstitutter om at underrette dem om enhver indskyders samlede berettigede indskud.

7. Påløbne renter af indskud, som endnu ikke er krediteret på den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b), godtgøres af indskudsgarantiordningen. Den i artikel 6, stk. 1, omhandlede grænse kan dog ikke overskrides.

8. Medlemsstaterne kan bestemme, at visse kategorier af indskud, som imødekommer et socialt hensyn defineret i national ret, og som er garanteret af tredjemand i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte, ikke tages i betragtning ved sammenlægning af de indskud, som en og samme indskyder har i et og samme kreditinstitut, jf. stk. 1. I sådanne tilfælde begrænses tredjemands garanti til dækningsniveauet fastlagt i artikel 6, stk. 1.

9. Når kreditinstitutter i henhold til national ret kan drive virksomhed under forskellige varemærker, som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF⁽¹⁾, sikrer medlemsstaten, at indskyderne oplyses klart om, at kreditinstituttet driver virksomhed under forskellige varemærker, og at dækningsniveauet fastlagt i artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i dette direktiv finder anvendelse på de samlede indskud, som indskyderen har i det pågældende kreditinstitut. Disse oplysninger skal medtages i de i artikel 16 og bilag I i dette direktiv omhandlede oplysninger til indskyder.

Artikel 8

Tilbagebetaling

1. Indskudsgarantiordningerne sikrer, at de beløb, der kan tilbagebetales, stilles til rådighed senest syv arbejdsdage efter den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

2. Medlemsstaterne kan dog for en overgangsperiode indtil den 31. december 2023 fastlægge følgende tilbagebetalingsperioder på op til:

- a) 20 arbejdsdage indtil den 31. december 2018
- b) 15 arbejdsdage fra den 1. januar 2019 indtil den 31. december 2020
- c) 10 arbejdsdage fra den 1. januar 2021 indtil den 31. december 2023.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at de i artikel 7, stk. 3, omhandlede indskud er omfattet af en længere tilbagebetalingsperiode, som ikke overstiger 3 måneder fra den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

4. Hvis indskudsgarantiordninger under overgangsperioden indtil den 31. december 2023 ikke kan stille det beløb, der kan tilbagebetales, til rådighed inden syv arbejdsdage, sikrer de, at indskyderne har adgang til et passende beløb af deres dækkede indskud til at dække leveomkostninger inden fem arbejdsdage efter anmodningen.

Indskudsgarantiordninger skal kun stille det i første afsnit omhandlede passende beløb til rådighed på grundlag af data, som indskudsgarantiordningen eller kreditinstituttet videregiver.

Det i første afsnit omhandlede passende beløb fratrækkes det beløb, der kan tilbagebetales, jf. artikel 7.

5. Tilbagebetaling som omhandlet i stk. 1 og 4, kan udsættes hvis:

- a) det er uklart, om den pågældende person er berettiget til at modtage tilbagebetaling, eller indskuddet er genstand for en retstvist
- b) indskuddet er omfattet af restriktive foranstaltninger fra nationale regeringers eller internationale organers side
- c) der uanset stk. 9 i denne artikel ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder (kontoen er inaktiv)
- d) det beløb, der skal tilbagebetales, skønnes at indgå i en midlertidigt høj balance som defineret i artikel 6, stk. 2, eller
- e) det beløb, der skal tilbagebetales, skal udbetales af indskudsgarantiordningen i værtslandet, jf. artikel 14, stk. 2.

6. Det beløb, der kan tilbagebetales, stilles til rådighed, uden at det er nødvendigt at anmode en indskudsgarantiordning herom. Til det formål sender kreditinstituttet de fornødne oplysninger om indskud og indskydere, så snart indskudsgarantiordningerne anmoder herom.

7. Eventuel korrespondance mellem indskudsgarantiordningen og indskyderen skal være affattet:

- a) på det af EU-institutionernes officielle sprog, som benyttes af det kreditinstitut, som det dækkede indskud er placeret i, til kommunikation med indskyderen, eller
- b) på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det dækkede indskud befinder sig.

Hvis et kreditinstitut driver virksomhed direkte i en anden medlemsstat uden at have oprettet filialer, formidles oplysningerne på det sprog, som indskyderen valgte, da kontoen blev oprettet.

8. Uanset tidsfristen i denne artikels stk. 1 kan udbetalinger forbundet med en indskyder under indskudsgarantiordningen suspenderes, indtil der foreligger en domstolsafgørelse, hvis indskyderen eller den person, der er berettiget til eller har interesse i beløb, der står på en konto, er blevet sigtet for en lovovertrædelse som følge af eller i forbindelse med hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF.

9. Der foretages ingen tilbagebetaling, hvis der ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet i de seneste 24 måneder, og hvis indskuddets værdi er lavere end de administrative omkostninger, som indskudsgarantiordningen ville påtage sig i forbindelse med en sådan tilbagebetaling.

Artikel 9

Krav mod indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne sørger for, at indskyderens ret til godtgørelse indebærer en klagemulighed mod indskudsgarantiordningen.

2. En indskudsgarantiordning, der foretager udbetalinger i henhold til en garantiordning på nationalt plan, med forbehold af de rettigheder, det måtte have i henhold til national ret, har ret til at indtræde i indskyderens rettigheder i likvidations- eller omstruktureringssager for et beløb, der svarer til deres udbetalinger til indskyderne. Hvis en indskudsgarantiordning foretager udbetalinger i forbindelse med afviklingsprocedurer, herunder anvendelsen af afviklingsværktøjer eller udøvelsen af afviklingsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 11, kan indskudsgarantiordningen gøre et krav gældende mod det pågældende kreditinstitut for et beløb, der svarer til dets udbetalinger. Dette krav har samme prioritet som dækkede indskud i henhold til nationalret om almindelig insolvensbehandling som defineret i direktiv 2014/59/EU.

3. Medlemsstaterne kan begrænse den tidsperiode, inden for hvilken indskydere, hvis indskud ikke blev tilbagebetalt eller anerkendt af indskudsgarantiordningerne inden for de frister, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1 og 3, kan kræve tilbagebetaling af deres indskud.

Artikel 10

Finansiering af indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over passende systemer til fastsættelse af deres eventuelle forpligtelser. Indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler står i forhold til disse forpligtelser.

Indskudsgarantiordningerne tilvejebringer de disponible finansielle midler i form af bidrag fra deres medlemmer mindst én gang om året. Det forhindrer ikke supplerende finansiering fra andre kilder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler senest den 3. juli 2024 mindst svarer til et målniveau på 0,8 % af medlemmernes dækkede indskud.

Hvis finansieringskapaciteten ikke når op på målniveauet, genoptages bidragsindbetalingen, i det mindste indtil målniveauet er nået igen.

Hvis de disponible finansielle midler, efter at målniveauet er nået første gang, er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsættes det almindelige bidrag på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden seks år.

Det almindelige bidrag skal tage behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den virkning, som procykliske bidrag kan have, når der fastsættes årlige bidrag i forbindelse med denne artikel.

Medlemsstaterne kan forlænge den i første afsnit omhandlede periode med højst fire år, hvis indskudsgarantiordningen har foretaget kumulerede udbetalinger ud over 0,8 % af de dækkede indskud.

3. De disponible finansielle midler, der skal tages hensyn til for at nå målniveauet, kan omfatte betalingsforpligtelser. Den samlede del af betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede disponible finansielle midler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med denne artikel.

For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv skal EBA udstede retningslinjer om betalingsforpligtelser.

4. Uanset stk. 1 i denne artikel kan en medlemsstat med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold dertil tilvejebringe de disponible finansielle midler gennem de obligatoriske bidrag betalt af kreditinstitutter til eksisterende ordninger med obligatoriske bidrag indført af en medlemsstat på dennes område med henblik på at dække de omkostninger, der er forbundet med systemiske risici, sammenbrud og afvikling af institutter.

Indskudsgarantiordningerne er berettiget til et beløb svarende til beløbet af sådanne bidrag op til målniveauet fastlagt i stk. 2 i denne artikel, som medlemsstaten på anmodning straks stiller til rådighed for de pågældende indskudsgarantiordninger udelukkende med henblik på målene fastsat i artikel 11.

Indskudsgarantiordningerne er kun berettiget til dette beløb, hvis den kompetente myndighed finder, at de ikke er i stand til at tilvejebringe ekstraordinære bidrag fra deres medlemmer. Indskudsgarantiordningerne skal tilbagebetale dette beløb gennem bidrag fra deres medlemmer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1 og 2.

5. Bidrag til afviklingsfinansieringsordninger i henhold til afsnit VII i direktiv 2014/59/EU, herunder de disponible finansielle midler, der skal tages hensyn til for at nå afviklingsfinansieringsordningernes målniveau, jf. artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, tæller ikke med i målniveauet.

6. Som en undtagelse fra stk. 2 kan medlemsstaterne, såfremt det er begrundet og efter godkendelse fra Kommissionen, tillade et minimumsmålniveau, der er lavere end det målniveau, der er fastsat i stk. 2, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) reduktionen er baseret på den antagelse, at det er usandsynligt, at en betydelig del af de disponible finansielle midler vil blive brugt til foranstaltninger til at beskytte dækkede indskydere, ud over dem, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2 og 6, og
- b) den banksektor, som indskudsgarantiordningens tilsluttede kreditinstitutter driver virksomhed i, er stærkt koncentreret med en lang række aktiver, der indehaves af et lille antal kreditinstitutter eller bankkoncerner, det er underkastet tilsyn på konsolideret niveau, og som på grund af deres størrelse sandsynligvis vil blive underkastet afviklingsprocedurer i tilfælde af sammenbrud.

Det reducerede målniveau må ikke være lavere end 0,5 % af de dækkede indskud.

7. Indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler investeres med lav risiko og tilstrækkelig diversificering for øje.

8. Hvis en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler ikke er tilstrækkelige til at sikre indskydere tilbagebetaling, når indskud bliver indisponible, betaler medlemmerne ekstraordinære bidrag svarende til højst 0,5 % af deres dækkede indskud pr. kalenderår. Indskudsgarantiordninger kan under ekstraordinære omstændigheder og med samtykke fra den kompetente myndighed kræve højere bidrag.

Den kompetente myndighed kan helt eller delvist udsætte et kreditinstituts betaling af ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordningen, hvis bidragene vil kunne bringe kreditinstituttets likviditet eller solvens i fare.

En sådan udsættelse må ikke gives for en periode, der længere end seks måneder, men kan forlænges på anmodning af kreditinstituttet.

De i medfør af nærværende stykke udsatte bidrag betales, når de ikke længere er til fare for kreditinstituttets likviditet og solvens.

9. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over tilstrækkelige alternative finansieringsforanstaltninger, således at de kan opnå kortfristet finansiering til at opfylde krav mod de pågældende indskudsgarantiordninger.

10. Medlemsstaterne underretter senest den 31. marts hvert år EBA om de samlede dækkede indskud i deres medlemsstat og om indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler pr. 31. december i det foregående år.

Artikel 11

Anvendelse af midlerne

1. De finansielle midler, der er omhandlet i artikel 10, anvendes hovedsagelig til at tilbagebetale indskydere i henhold til dette direktiv.

2. En indskudsgarantiordnings finansielle midler anvendes til at finansiere afvikling af kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndigheden fastsætter efter høring af indskudsgarantiordningen det beløb, der påhviler indskudsgarantiordningen.

3. Medlemsstaterne kan give en indskudsgarantiordning tilladelse til at anvende de disponible finansielle midler til alternative foranstaltninger med henblik på at forebygge et kreditinstituts sammenbrud, forudsat af følgende betingelser er opfyldt:

- a) afviklingsmyndigheden har ikke truffet nogen afviklingsforanstaltninger i henhold til artikel 32 i direktiv 2014/59/EU
- b) indskudsgarantiordningen har fastlagt hensigtsmæssige systemer og procedurer for udvælgelse og gennemførelse af alternative foranstaltninger og overvågning af de tilknyttede risici
- c) omkostningerne i forbindelse med foranstaltningerne overstiger ikke omkostningerne forbundet med at opfylde indskudsgarantiordningens lov- eller aftalemæssige mandat
- d) indskudsgarantiordningens brug af alternative foranstaltninger er kædet sammen med krav til det kreditinstitut, som støttes, der som minimum omfatter strengere risikoovervågning og mere vidtgående kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningen
- e) indskudsgarantiordningens brug af alternative foranstaltninger er kædet sammen med, at kreditinstitutets forpligtelser støttes med henblik på at sikre adgang til dækkede indskud
- f) den kompetente myndigheds vurdering har bekræftet, at de tilsluttede kreditinstitutter er i stand til at betale de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i stk. 5 i denne artikel.

Indskudsgarantiordningen hører afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed om de foranstaltninger og betingelser, der pålægges kreditinstitutet.

4. Der må ikke anvendes alternative foranstaltninger som omhandlet i stk. 3 i denne artikel, når den kompetente myndighed efter høring af afviklingsmyndigheden finder, at betingelserne for afviklingsforanstaltninger i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU er opfyldt.

5. Hvis de disponible finansielle midler anvendes i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel, indbetaler de tilsluttede kreditinstitutter straks de midler til indskudsgarantiordningen, der er blevet anvendt til alternative foranstaltninger, om nødvendigt i form af ekstraordinære bidrag, hvis:

- a) der opstår et behov for at tilbagebetale indskyderne, og indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler beløber sig til mindre end to tredjedele af målniveauet

b) de disponible finansielle midler falder til under 25 % af målniveauet.

6. Medlemsstaterne kan beslutte, at de disponible finansielle midler også kan anvendes til at finansiere foranstaltninger med henblik på at bevare indskydernes adgang til dækkede indskud, herunder overførsel af aktiver og passiver og overførsel af indskudsbeholdning i forbindelse med national insolvensbehandling, forudsat at de omkostninger, som afholdes af indskudsgarantiordningen, ikke overstiger nettoværdien af retten til godtgørelse for de dækkede indskydere i det pågældende kreditinstitut.

Artikel 12

Låntagning mellem indskudsgarantiordninger

1. Medlemsstaterne kan tillade, at indskudsgarantiordninger yder lån til andre indskudsgarantiordninger i Unionen på et frivilligt grundlag, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) den låntagende indskudsgarantiordning kan ikke opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 1, på grund af manglende disponible finansielle midler, jf. artikel 10
- b) den låntagende indskudsgarantiordning har gjort brug af ekstraordinære bidrag som omhandlet i artikel 10, stk. 8
- c) den låntagende indskudsgarantiordning forpligter sig retligt til at sikre, at de lånte midler anvendes til at imødekomme krav i henhold til artikel 9, stk. 1
- d) den låntagende indskudsgarantiordning er ikke på nuværende tidspunkt underlagt en forpligtelse til at tilbagebetale et lån til andre indskudsgarantiordninger i henhold til denne artikel
- e) den låntagende indskudsgarantiordning angiver, hvilket beløb der anmodes om
- f) det samlede lånte beløb udgør højst 0,5 % af den låntagende indskudsgarantiordnings dækkede indskud
- g) den låntagende indskudsgarantiordning underretter omgående EBA og angiver årsagerne til, at betingelserne i dette stykke er opfyldt, og det beløb, der anmodes om.

2. Lånet skal opfylde følgende betingelser:

- a) den låntagende indskudsgarantiordning skal tilbagebetale lånet inden for fem år. Den kan tilbagebetale lånet i årlige rater. Renterne skal først forfalde til betaling på tilbagebetalingstidspunktet
- b) den fastsatte rente skal som minimum svare til Den Europæiske Centralbanks rente på den marginale udlånsfacilitet i kreditperioden
- c) den långivende indskudsgarantiordning skal meddele EBA den oprindelige rentesats og lånets løbetid.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de bidrag, der opkræves af den låntagende indskudsgarantiordning, er tilstrækkelige til at tilbagebetale det lånte beløb og til at genetablere målniveauet hurtigst muligt.

Artikel 13

Beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

1. De i artikel 10 omhandlede bidrag til indskudsgarantiordninger bygger på størrelsen af dækkede indskud og omfanget af den risiko, som det pågældende medlem er udsat for.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om lavere bidrag for lavrisikosektorer, der er reguleret af national ret.

Medlemsstaterne kan beslutte, at medlemmer af en institutsikringsordning betaler lavere bidrag til indskudsgarantiordningen.

Medlemsstaterne kan tillade centralorganet og alle kreditinstitutter, som er varigt tilsluttet det i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede centralorgan, som helhed at blive omfattet af den risikovægt, der er fastlagt for centralorganet og de tilsluttede institutter på et konsolideret niveau.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter betaler et mindstebidrag uanset størrelsen af deres dækkede indskud.

2. Indskudsgarantiordninger kan bruge deres egne risikobaserede metoder til at fastsætte og beregne de risikobaserede bidrag fra deres medlemmer. Beregningen af bidragene skal stå i forhold til medlemmernes risiko og skal tage behørigt hensyn til de forskellige forretningsmodellers risikoprofiler. Disse metoder kan også tage hensyn til balancens aktiver og risikoindeksorer som kapitalgrundlag, aktivernes kvalitet og likviditeten.

Hver metode skal godkendes af den kompetente myndighed i samarbejde med den udpegede myndighed. EBA oplyses om de godkendte metoder.

3. For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv udsteder EBA senest den 3. juli 2015 retningslinjer, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere metoderne til beregning af bidragene til indskudsgarantiordningerne i overensstemmelse med stk. 1 og 2 i denne artikel.

Den skal navnlig omfatte en beregningsformel, specifikke indikatorer, risikoklasser for medlemmer, tærskler for risikovægte for specifikke risikoklasser og andre nødvendige elementer.

Senest den 3. juli 2017 og mindst hvert femte år derefter gennemfører EBA en revision af de retningslinjer om risikobaserede eller alternative metoder baseret på egen risiko, der anvendes af indskudsgarantiordningerne.

Artikel 14

Samarbejde inden for Unionen

1. Indskudsgarantiordninger skal omfatte indskydere i filialer i deres medlemsstater, der er oprettet af kreditinstitutter i andre medlemsstater.

2. Indskydere i filialer, som kreditinstitutter har oprettet i en anden medlemsstat, betales tilbage af en indskudsgarantiordning i værtslandet på vegne af indskudsgarantiordningen i hjemlandet. Værtslandets indskudsgarantiordning foretager tilbagebetalinger i overensstemmelse med instrukserne fra hjemlandets indskudsgarantiordning. Der påhviler ikke værtslandets indskudsgarantiordning noget ansvar for handlinger i overensstemmelse med instrukserne fra hjemlandets indskudsgarantiordning. Hjemlandets ordning stiller de nødvendige midler til rådighed forud for udbetalingen og kompenserer værtslandets indskudsgarantiordning for alle pådragne omkostninger.

Værtslandets indskudsgarantiordning underretter også de berørte indskydere på vegne af hjemlandets ordning og er berettiget til at modtage korrespondance fra de pågældende indskydere på vegne af hjemlandets indskudsgarantiordning.

3. Hvis et kreditinstitut ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og tilslutter sig en anden indskudsgarantiordning, overføres de bidrag, der er betalt inden for tolv måneder forud for medlemsskabets ophør, med undtagelse af ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 10, stk. 8, til den anden indskudsgarantiordning. Dette gælder ikke, hvis kreditinstituttet er udelukket fra en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 4, stk. 5.

Hvis nogle af et kreditinstituts aktiviteter overføres til en anden medlemsstat og således underkastes en anden indskuds-garantiordning, skal de bidrag, der er betalt af det pågældende kreditinstitut inden for tolv måneder forud for overførslen, med undtagelse af ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 10, stk. 8, overføres til den anden indskuds-garantiordning i forhold til værdien af de overførte dækkede indskud.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indskuds-garantiordninger i hjemlandet udveksler oplysningerne i artikel 4, stk. 7, eller artikel 4, stk. 8 og 10, med ordningerne i værtslandet. Begrænsningerne i nævnte artikel finder anvendelse.

Hvis et kreditinstitut i overensstemmelse med dette direktiv ønsker at skifte fra en indskuds-garantiordning til en anden, skal det meddele dette med mindst seks måneders varsel. I denne periode har kreditinstituttet i overensstemmelse med artikel 10 stadig pligt til at bidrage til sin oprindelige indskuds-garantiordning for så vidt angår såvel forudgående (ex ante) som efterfølgende (ex post) finansiering.

5. For at lette et effektivt samarbejde mellem indskuds-garantiordninger med hensyn til denne artikel og til artikel 12 indgår indskuds-garantiordningerne eller, hvor det er hensigtsmæssigt, de udpegede myndigheder skriftlige samarbejds-aftaler. Sådanne aftaler tager hensyn til kravene fastsat i artikel 4, stk. 9.

Den udpegede myndighed underretter EBA om sådanne aftalers eksistens og indhold, og EBA kan afgive udtalelser i overensstemmelse med artikel 34 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Hvis de udpegede myndigheder eller indskuds-garantiordninger ikke kan indgå en aftale, eller hvis der er tvist om fortolkningen af en aftale, kan en af parterne forelægge sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og EBA skal handle i overens-stemmelse med denne artikel.

En mangel på sådanne aftaler har ikke indvirkning på krav fra indskydere i henhold til artikel 9, stk. 1, eller fra kreditinstitutter i henhold til nærværende artikels stk. 3.

6. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes hensigtsmæssige procedurer, som kan sætte indskuds-garantiordninger i stand til at udveksle oplysninger og kommunikere effektivt med andre indskuds-garantiordninger, deres tilsluttede kredit-institutter og de relevante kompetente og udpegede myndigheder inden for deres egen jurisdiktion samt i relevant omfang med andre organer på tværs af landegrænser.

7. EBA og de kompetente og udpegede myndigheder samarbejder med hinanden og udøver deres beføjelser i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og med forordning (EU) nr. 1093/2010.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen og EBA om deres udpegede myndigheds identitet senest den 3. juli 2015.

8. EBA samarbejder med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010⁽¹⁾ om at foretage systemisk risikoanalyse vedrørende indskuds-garantiordninger.

Artikel 15

Filialer af kreditinstitutter etableret i tredjelande

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at filialer etableret på deres område af et kreditinstitut, som har sit hjemsted uden for Unionen, har en beskyttelse, der svarer til den, der er foreskrevet i dette direktiv.

Hvis beskyttelsen ikke er den samme, kan medlemsstaterne med forbehold af artikel 47, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU fastsætte, at filialer etableret af et kreditinstitut, der har sit hjemsted uden for Unionen, skal tilslutte sig indskuds-garantiordninger på deres områder.

Når medlemsstaterne udfører den i dette stykkes første afsnit fastsatte kontrol, skal de som minimum kontrollere, at indskyderne har det samme dækningsniveau og omfang af beskyttelse som fastsat i dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

2. Alle filialer etableret af et kreditinstitut, som har sit hjemsted uden for Unionen, og som ikke er medlem af en indskudsgarantiordning, der gælder i en medlemsstat, skal give alle relevante oplysninger vedrørende de garantiordninger, der gælder for indskud fra nuværende og potentielle indskydere i denne filial.

3. De i stk. 2 nævnte oplysninger skal foreligge på det sprog, som indskyderen og kreditinstituttet blev enige om, da kontoen blev oprettet, eller på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver, og skal være klart og forståeligt.

Artikel 16

Oplysninger til indskyder

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter stiller oplysninger, der er nødvendige for identificeringen af den indskudsgarantiordning, som instituttet og dets filialer er medlemmer af i Unionen, til rådighed for nuværende og potentielle indskydere. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter orienterer nuværende og potentielle indskydere om de relevante udelukkelse fra indskudsgarantiordningens beskyttelse.

2. Inden indskydere indgår en aftale om indlån, skal de have de oplysninger stillet til rådighed, der er nævnt i stk. 1. De skal tilkendegive, at de har modtaget disse oplysninger. Standardteksten i bilag I anvendes til dette formål.

3. Indskyderne skal på deres kontoudtog modtage en bekræftelse af, at indskuddene er berettigede indskud, herunder en henvisning til oplysningsskemaet i bilag I. Webstedet for den relevante indskudsgarantiordning angives i oplysningsskemaet. Indskyderen skal have forelagt oplysningsskemaet i bilag I mindst en gang årligt.

Indskudsgarantiordningens websted skal indeholde de nødvendige oplysninger for indskydere, navnlig oplysninger om bestemmelserne vedrørende proceduren og vilkårene for indskudsgarantier som fastsat i dette direktiv.

4. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal affattes på den måde, som den nationale lovgivning foreskriver på det sprog, som indskyderen og kreditinstituttet blev enige om, da kontoen blev oprettet, eller på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret.

5. Medlemsstaterne begrænser anvendelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, i reklameøjemed til en konkret henvisning til den indskudsgarantiordning, der garanterer det produkt, som reklamen henviser til, og til alle supplerende oplysninger, som den nationale lovgivning foreskriver.

Sådanne oplysninger kan udvides til en faktuel beskrivelse af indskudsgarantiordningens funktion, men må ikke indeholde en henvisning til ubegrænset dækning af indskud.

6. I tilfælde af en fusion, datterselskabers omdannelse til filialer eller lignende operationer, underrettes indskyderne mindst en måned inden operationen får retsvirkning, medmindre den kompetente myndighed tillader en kortere frist af hensyn til forretningshemmeligheder eller den finansielle stabilitet.

Efter meddelelsen om fusionen eller omdannelsen eller lignende operation indrømmes indskyderne en frist på tre måneder til at hæve deres indskud, herunder alle erhvervede renter og fordele, for så vidt som de overstiger dækningsniveauet i artikel 6 på tidspunktet for operationen, eller overføre dem til et andet kreditinstitut uden straf.

7. Medlemsstaterne sikrer, at et kreditinstitut, hvis det udtræder af eller ekskluderes fra en indskudsgarantiordning, oplyser sine indskydere herom inden for en måned efter en sådan udtrædelse eller eksklusion.

8. Hvis en indskyder bruger netbank, kan de oplysninger, som kræves i henhold til dette direktiv, meddeles elektronisk. Hvis indskyderen anmoder om det, skal det meddeles i papirform.

*Artikel 17***Fortegnelse over godkendte kreditinstitutter**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, når de underretter EBA om tilladelser i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, angiver, af hvilken indskudsgarantiordning hver enkelt kreditinstitut er medlem.
2. I forbindelse med offentliggørelse og ajourføring af fortegnelsen over godkendte kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, angiver EBA, af hvilken indskudsgarantiordning hver enkelt kreditinstitut er medlem.

*Artikel 18***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 7, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 6, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 19***Overgangsbestemmelser**

1. Såfremt visse indskud eller kategorier af indskud eller andre instrumenter ophører med at være helt eller delvist dækket af indskudsgarantiordninger efter gennemførelsen af dette direktiv eller direktiv 2009/14/EF i national ret, kan medlemsstaterne tillade indskud og andre instrumenter, som har en oprindelig udløbsdato, at være dækket indtil deres oprindelige udløbsdato, hvis de blev indbetalt eller udstedt før den 2. juli 2014.
2. Medlemsstaterne sikrer, at indskyderne underrettes om indskuddene eller kategorierne af indskud eller andre instrumenter, der ikke længere vil være dækket af en indskudsgarantiordning fra den 3. juli 2015.
3. Indtil målniveauet er nået første gang, kan medlemsstaterne anvende tærsklerne i artikel 11, stk. 5, med hensyn til disponible finansielle midler.
4. Uanset artikel 6, stk. 1, kan medlemsstater, der den 1. januar 2008 havde et dækningsniveau på mellem 100 000 EUR og 300 000 EUR, genanvende det højere dækningsniveau indtil den 31. december 2018. I dette tilfælde skal målniveauet og bidrag fra kreditinstitutterne tilpasses i overensstemmelse hermed.
5. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen en rapport og, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der opstilles retningslinjer for, hvordan indskudsgarantiordninger, der opererer inden for Unionen, kan samarbejde ved hjælp af en europæisk ordning med henblik på at forebygge risici, der opstår i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, samt beskytte indskuddene mod sådanne risici.

6. Senest den 3. juli 2019 forelægger Kommissionen med bistand fra EBA en statusrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv. Denne rapport bør navnlig omfatte:

- a) målniveauet på grundlag af de dækkede indskud med en vurdering af relevansen af den fastlagte procentsats under hensyntagen til tidligere sammenbrud af kreditinstitutter i Unionen
- b) indvirkningen af de alternative foranstaltninger, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, på beskyttelsen af indskyderne og deres overensstemmelse med en velordnet afvikling af likvidationssager i banksektoren
- c) indvirkningen på mangfoldigheden af bankmodeller
- d) tilstrækkeligheden af det nuværende dækningsniveau for indskydere, og
- e) hvorvidt de punkter, der er anført i dette afsnit, er opfyldt på en sådan måde, at indskydernes beskyttelse bevares.

Senest den 3. juli 2019 underretter EBA Kommissionen om beregningsmodeller og deres betydning for medlemmernes forretningsrisiko. I forbindelse med underretningen skal EBA tage behørigt hensyn til de forskellige forretningsmodellers risikoprofiler.

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1-4, artikel 5, stk. 1, litra d)-k), og stk. 2, 3 og 4 artikel 6, stk. 2-7, artikel 7, stk. 4-9, artikel 8, stk. 1, 2, 3, 5, 6, 7 og 9, artikel 9, stk. 2 og 3, artikel 10-16, 18 og 19 og bilag I senest den 3. juli 2015. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 8, stk. 4, senest den 31. maj 2016.

Hvis de relevante myndigheder efter grundig undersøgelse fastslår, at en indskudsgarantiordning endnu ikke er i stand til at opfylde bestemmelserne i artikel 13 senest den 3. juli 2015, træder de relevante love og administrative bestemmelser i kraft senest den 31. maj 2016.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Ophævelse

Direktiv 94/19/EF som ændret ved de direktiver, der er anført i bilag II, ophæves med virkning fra den 4. juli 2019, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II angivne frister for gennemførelse i national ret og datoer for anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 22

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 8, artikel 9, stk. 1, og artikel 17 finder anvendelse fra den 4. juli 2015.

Artikel 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG I

OPLYSNINGSSKEMA TIL INDSKYDERE

Grundlæggende oplysninger om beskyttelse af indskud

Indskud i [indsæt navn på kreditinstitut] er beskyttet af:	[indsæt navn på den relevante indskudsgarantiordning] ⁽¹⁾
Grænse for beskyttelsen:	100 000 EUR pr. indskyder pr. kreditinstitut ⁽²⁾ [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er EUR] [hvis relevant:] Følgende varemærker er en del af dit kreditinstitut [indsæt alle varemærker, der driver virksomhed under den samme tilladelse]
Hvis du har flere indskud i det samme kreditinstitut:	Alle dine indskud i det samme kreditinstitut er »samlet«, og summen er omfattet af grænsen på 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] ⁽²⁾
Hvis du har en fælleskonto med en eller flere andre personer:	Grænsen på 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] gælder separat for hver indskyder ⁽³⁾
Tilbagebetalingsperiode hvis kreditinstituttet ikke kan indfri sine forpligtelser:	7 arbejdsdage ⁽⁴⁾ [indsæt eventuelt anden frist]
Tilbagebetalingsvaluta:	Euro [indsæt eventuelt anden valuta]
Kontakt:	[indsæt kontaktoplysninger for den relevante indskudsgarantiordning (adresse, tlf. nr., e-mail mv.)]
Yderligere oplysninger:	[indsæt den relevante indskudsgarantiordnings websted]
Indskyderens kvittering for modtagelsen:	

Yderligere oplysninger (alle eller nogle af nedenstående)

⁽¹⁾ Den ordning, der er ansvarlig for beskyttelsen af dit indskud

[Kun hvis relevant:] Dit indskud er dækket af en aftalemæssig ordning, der er officielt anerkendt som en indskudsgarantiordning. Hvis dit kreditinstitut skulle blive insolvent, vil dine indskud blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

[Kun hvis relevant:] Dit kreditinstitut er en del af en dækket af en institutsikringsordning, der er officielt anerkendt som en indskudsgarantiordning. Det betyder, at alle institutter, som er medlem af denne ordning, yder hinanden gensidig bistand for at undgå insolvens. Hvis insolvens skulle opstå, vil dine indskud blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

[Kun hvis relevant:] Dit indskud er dækket af en lovbestemt indskudsgarantiordning og en aftalemæssig indskudsgarantiordning. Hvis dit kreditinstitut skulle blive insolvent, vil dine indskud i alle tilfælde blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

[Kun hvis relevant:] Dit indskud er dækket af en lovbestemt indskudsgarantiordning. Derudover er dit kreditinstitut en del af en institutsikringsordning, hvor alle medlemmer yder hinanden gensidig bistand for at undgå insolvens. Hvis insolvens skulle opstå, vil dine indskud blive tilbagebetalt op til 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] af indskudsgarantiordningen.

⁽²⁾ Almindelig grænse for beskyttelse

Hvis et indskud er indisponibelt, fordi et kreditinstitut er ude af stand til at opfylde sine finansielle forpligtelser, tilbagebetales indskydere af en indskudsgarantiordning. Tilbagebetalingen dækker højst 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro] pr. kreditinstitut. Det betyder, at alle indskud i det samme kreditinstitut lægges sammen for at fastsætte dækningsniveauet. Hvis en indskyder f.eks. har en opsparingskonto med 90 000 EUR og en anfordringskonto med 20 000 EUR, får vedkommende kun tilbagebetalt 100 000 EUR.

[Kun hvis relevant:] Denne metode anvendes også, hvis et kreditinstitut driver virksomhed under forskellige varemærker. [Indsæt navnet på det kontoførende kreditinstitut] driver også virksomhed under [indsæt alle de andre varemærker for det samme kreditinstitut]. Det betyder, at alle indskud med et eller flere af disse varemærker tilsammen dækkes med højst 100 000 EUR.

(3) Grænse for beskyttelse af fælleskonti

I tilfælde af fælleskonti finder grænsen på 100 000 EUR anvendelse på hver indskyder.

[Kun hvis relevant:] Indskud på en konto, som to eller flere personer har adgang til som deltagere i et interessentskab, en sammenlutning eller en gruppering af tilsvarende art, som ikke har status som juridisk person, lægges dog sammen og behandles, som om de var foretaget af en enkelt indskyder, med henblik på beregningen af grænsen på 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro].

I nogle tilfælde [indsæt tilfælde, som er defineret i national ret] er indskud over 100 000 EUR beskyttet [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro]. Flere oplysninger kan findes på [indsæt webstedet for den relevante indskudsgarantiordning].

(4) Tilbagebetaling

Den ansvarlige indskudsgarantiordning er [indsæt navn og adresse, telefonnummer, e-mail og websted]. Indskuddene (højest 100 000 EUR [erstat med passende beløb, hvis valutaen ikke er euro]) tilbagebetales via ordningen senest inden for [indsæt tilbagebetalingsperiode som påkrævet i national ret] og efter den [31. december 2023] inden for [7 arbejdsdage].

[Tilføj oplysninger om nødudbetaling/midlertidig udbetaling, hvis beløb til tilbagebetaling ikke er disponible inden for 7 arbejdsdage.]

Hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted inden for disse frister, bør du rette henvendelse til indskudsgarantiordningen, idet den periode, inden for hvilken der kan fremsættes krav om tilbagebetaling, kan udløbe efter en vis frist. Yderligere oplysninger kan findes på [indsæt webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning].

Andre vigtige oplysninger

Normalt er alle detailindskydere og virksomheder dækket af indskudsgarantiordninger. Undtagelser i forbindelse med visse indskud anføres på webstedet for den ansvarlige indskudsgarantiordning. Dit kreditinstitut oplyser også efter anmodning indskyderen om, hvorvidt visse produkter er dækket eller ej. Hvis indskuddene er dækket, bekræfter kreditinstituttet det også på kontoudtoget.

BILAG II

DEL A

Ophævede direktiver med successive ændringer (jf. artikel 21)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF

DEL B

Gennemførelsesfrister (jf. artikel 21)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
94/19/EF	1.7.1995
2009/14/EF	30.6.2009
2009/14/EF (artikel 1, nr. 3), i), andet afsnit, artikel 7, stk. 1a og 3, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19/EF som ændret ved direktiv 2009/14/EF)	31.12.2010

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 94/19/EF	Direktiv 2009/14/EF	Dette direktiv
—	—	Artikel 1
		Artikel 2, stk. 1, nr. 1)
Artikel 1, nr. 1)		Artikel 2, stk. 1, nr. 3)
		Artikel 2, stk. 1, nr. 4)
Artikel 1, nr. 2)		Artikel 2, stk. 1, nr. 7)
Artikel 1, nr. 3)	Artikel 1, nr. 1)	Artikel 2, stk. 1, nr. 8)
Artikel 1, nr. 4)		Artikel 2, stk. 1, nr. 9)
Artikel 1, nr. 5)		Artikel 2, stk. 1, nr. 10)
		Artikel 2, stk. 1, nr. 11)-18)
		Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, nr. 1)		Artikel 2, stk. 3
		Artikel 3
Artikel 3, stk. 1		Artikel 4, stk. 1
		Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 2		Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 3		Artikel 4, stk. 4
Artikel 5		Artikel 4, stk. 5 og 6
		Artikel 4, stk. 9
		Artikel 4, stk. 10 og 11
Artikel 2		Artikel 5, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 1		Artikel 5, stk. 1, litra d)
		Artikel 5, stk. 1, litra e)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 10		Artikel 5, stk. 1, litra f)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 2		Artikel 5, stk. 1, litra g)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 5		Artikel 5, stk. 1, litra h)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 6		Artikel 5, stk. 1, litra i)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 3 og 4		Artikel 5, stk. 1, litra j)
Artikel 7, stk. 2, bilag I, punkt 12		Artikel 5, stk. 1, litra k)

Direktiv 94/19/EF	Direktiv 2009/14/EF	Dette direktiv
Artikel 7, stk. 1	Artikel 1, nr. 3), litra a)	Artikel 6, stk. 1 Artikel 6, stk. 2 og 3 Artikel 6, stk. 4
Artikel 7, stk. 5	Artikel 1, nr. 3), litra a)	Artikel 6, stk. 5 Artikel 6, stk. 6
Artikel 8	Artikel 1, nr. 3), litra d)	Artikel 6, stk. 7 Artikel 7, stk. 1, 2 og 3 Artikel 7, stk. 4-9
Artikel 10, stk. 1	Artikel 1, nr. 6), litra a)	Artikel 8, stk. 1 Artikel 8, stk. 2-6
Artikel 10, stk. 4		Artikel 8, stk. 7
Artikel 10, stk. 5		Artikel 8, stk. 8 Artikel 8, stk. 9
Artikel 7, stk. 6		Artikel 9, stk. 1
Artikel 11		Artikel 9, stk. 2 Artikel 9, stk. 3 Artikel 10-13
Artikel 4, stk. 1		Artikel 14, stk. 1 Artikel 14, stk. 2-8
Artikel 6		Artikel 15
Artikel 9, stk. 1	Artikel 1, nr. 5)	Artikel 16, stk. 1, 2 og 3
Artikel 9, stk. 2		Artikel 16, stk. 4 Artikel 16, stk. 5
Artikel 13	Artikel 1, nr. 4)	Artikel 17 Artikel 18

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/57/EU
af 16. april 2014
om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et integreret og effektivt finansmarked og øget investortillid forudsætter markedintegritet. Det er en betingelse for økonomisk vækst og velstand, at værdipapirmarkedene fungerer gnidningsløst, og at offentligheden har tillid til markederne. Markedsmisbrug skader finansmarkedernes integritet og offentlighedens tillid til værdipapirer, derivater og benchmarks.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF ⁽⁴⁾ fuldførte og opdaterede Unionens retlige ramme til beskyttelse af markedintegriteten. Det krævede desuden, at medlemsstaterne sikrede, at de kompetente myndigheder havde beføjelser til at opdage og efterforske markedsmisbrug. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at indføre strafferetlige sanktioner, krævede direktiv 2003/6/EF også, at medlemsstaterne sikrer, at de relevante administrative foranstaltninger kan blive truffet, eller at administrative sanktioner kan anvendes mod personer, der er ansvarlige for overtrædelser af de nationale regler, der gennemfører direktivet.
- (3) Rapporten af 25. februar 2009 fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU, ledet af Jacques de Larosière (»de Larosière-gruppen«) anbefalede, at en sund ramme for tilsynsregler og god forretningsskik for den finansielle sektor skal hvile på stærke kontrol- og sanktionsordninger. De Larosière-gruppen mente i den forbindelse, at tilsynsmyndighederne skal være udstyret med tilstrækkelige beføjelser til at handle, og at der også bør være ensartede, stærke og afskrækkende sanktionsordninger mod alle økonomiske forbrydelser, sanktioner, som bør håndhæves effektivt med henblik på at bevare markedintegriteten. De Larosière-gruppen konkluderede, at medlemsstaternes sanktionsordninger generelt er svage og uensartede.

⁽¹⁾ EUT L 161 af 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16).

- (4) En velfungerende lovramme vedrørende markedsmissbrug kræver effektiv håndhævelse. En evaluering af de nationale ordninger for administrative sanktioner under direktiv 2003/6/EF viste, at ikke alle nationale ansvarlige myndigheder havde fuldstændige beføjelser til rådighed til at sikre, at de kunne reagere på markedsmissbrug med en passende sanktion. Navnlig havde ikke alle medlemsstater indført økonomiske administrative sanktioner for insiderhandel og markedsmanipulation, og niveauet for sanktionerne varierede meget fra medlemsstat til medlemsstat. En ny retsakt er derfor nødvendig for at sikre fælles minimumsregler i hele Unionen.
- (5) Medlemsstaternes vedtagelse af administrative sanktioner har til dato vist sig utilstrækkelig til at sikre overholdelse af reglerne om forebyggelse og bekæmpelse af markedsmissbrug.
- (6) Det er afgørende, at overholdelsen af reglerne om markedsmissbrug bliver styrket ved tilgængelige strafferetlige sanktioner, som er udtryk for en stærkere form for social misbilligelse end administrative straffe. Ved at fastslå, at i det mindste grove former for markedsmissbrug udgør strafbare handlinger, sættes klare grænser for hvilke typer af adfærd, der anses for at være særligt uacceptable, og sender et budskab til offentligheden og potentielle lovovertrædere om, at de kompetente myndigheder tager sådan adfærd meget alvorligt.
- (7) Ikke alle medlemsstater har indført strafferetlige sanktioner for visse former for grove overtrædelser af national ret, der gennemfører direktiv 2003/6/EF. Medlemsstaternes forskellige tilgange underminerer ensartetheden af funktionsvilkårene på det indre marked og kan give et incitament for personer til at begå markedsmissbrug i medlemsstater, der ikke har strafferetlige sanktioner for disse lovovertrædelser. Derudover har der ikke til dato været en forståelse på EU-plan af hvilken adfærd, der udgør en grov overtrædelse af reglerne om markedsmissbrug. Derfor bør der fastsættes minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger begået af fysiske personer, for juridiske personers strafferetlige ansvar og for de relevante sanktioner. Fælles minimumsregler vil også give mulighed for at bruge mere effektive efterforskningsmetoder og vil gøre et mere effektivt samarbejde i og mellem medlemsstaterne muligt. I lyset af den finansielle krise er det tydeligt, at markedsmanipulation har potentiale til i omfattende grad at gøre skade på millioner af menneskers liv. Libor-skandalen, der drejede sig om et groft tilfælde af benchmark-manipulation, viste, at de relevante problemer og smuthuller har en alvorlig indvirkning på markedstilliden og kan medføre betydelige tab for investorer og fordrejninger af realøkonomien. Manglen på fælles ordninger vedrørende strafferetlige sanktioner i Unionen giver gerningsmændene til markedsmissbrug mulighed for at udnytte de mildere ordninger i visse medlemsstater. Indførelsen af strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug vil have en øget afskrækkende virkning på potentielle lovovertrædere.
- (8) Samtlige medlemsstaters indførelse af strafferetlige sanktioner for i det mindste grove markedsmissbrugsovertrædelser er derfor afgørende for at sikre effektiv gennemførelse af Unionens politik vedrørende bekæmpelse af markedsmissbrug.
- (9) For at bringe anvendelsesområdet for dette direktiv i overensstemmelse med anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁽¹⁾ bør handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer og handel med værdipapirer eller tilsvarende instrumenter med henblik på stabilisering af værdipapirer, transaktioner, ordrer eller adfærd med henblik på penge-, valutakurs- eller offentlig gældsstyringspolitik, aktiviteter vedrørende udledningstilladelser med henblik på forfølgelse af Unionens klimapolitik samt aktiviteter med henblik på forfølgelse af Unionens fælles landbrugspolitik og Unionens fælles fiskeripolitik være undtaget fra dette direktiv.
- (10) Medlemsstaterne bør være forpligtede til at fastsætte, at i det mindste grove tilfælde af insiderhandel, markedsmanipulation og uretmæssig videregivelse af intern viden udgør strafbare handlinger, hvis de er begået med forsæt.
- (11) Ved anvendelsen af dette direktiv bør insiderhandel og uretmæssig videregivelse af intern viden anses for at være grov i de tilfælde, hvor påvirkningen af markedsintegriteten, den faktiske eller potentielle fortjeneste, der opnås, eller det faktiske eller potentielle tab, der undgås, den skade, som markedet påføres, eller den samlede værdi af handelen med de finansielle instrumenter er betydelig. Andre omstændigheder, der kan tages i betragtning, er for eksempel, hvor en lovovertrædelse er begået inden for rammerne af en kriminel organisation, eller hvor personen tidligere har begået en sådan lovovertrædelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

- (12) Ved anvendelsen af dette direktiv bør markedsmanipulation anses for at være grov i de tilfælde, hvor påvirkningen af markedsintegriteten, den faktiske eller potentielle fortjeneste, der opnås, eller det faktiske eller potentielle tab, der undgås, den skade, som markedet påføres, ændringen af værdien af det finansielle instrument eller spotkontrakten vedrørende råvarer eller størrelsen af de oprindeligt anvendte midler er betydelig, eller hvis manipulationen begås af en person, der er ansat eller arbejder i den finansielle sektor eller i en tilsynsmyndighed eller regulerende myndighed.
- (13) På grund af de skadelige virkninger af forsøg på insiderhandel og markedsmanipulation på integriteten af de finansielle markeder og på investorernes tillid på disse markeder, bør disse typer adfærd også straffes som strafbare handlinger.
- (14) Dette direktiv bør forpligte medlemsstaterne til i deres nationale ret at fastsætte strafferetlige sanktioner for så vidt angår insiderhandel, markedsmanipulation og uretmæssig videregivelse af intern viden, som dette direktiv finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke skabe forpligtelser med hensyn til anvendelsen af sådanne sanktioner eller andre tilgængelige retshåndhævelsesforanstaltninger i konkrete sager.
- (15) Dette direktiv bør også pålægge medlemsstaterne at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til strafbare handlinger ligeledes er strafbar.
- (16) For at sanktionerne for de lovovertrædelser, som er omhandlet i dette direktiv, skal være effektive og have en afskrækkende virkning, bør der fastlægges et minimumsniveau for de maksimale fængselsstraffe i dette direktiv.
- (17) Dette direktiv bør anvendes under hensyntagen til den retlige ramme, som er etableret ved forordning (EU) nr. 596/2014, og gennemførselsforanstaltningerne hertil.
- (18) For at sikre effektiv gennemførelse af EU-politikken til sikring af integriteten i de finansielle markeder, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 596/2014, bør medlemsstaterne udvide de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser til også at gælde juridiske personer ved at indføre strafferetlige eller andre sanktioner eller andre foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning, som f.eks. dem, der er fastsat i forordning (EU) nr. 596/2014. Sådanne sanktioner eller andre foranstaltninger kan omfatte offentliggørelse af en endelig afgørelse om en sanktion, der indeholder den ansvarlige juridiske persons identitet, under hensyntagen til grundlæggende rettigheder, proportionalitetsprincippet og risikoen for finansmarkedernes stabilitet samt verserende efterforskning. Medlemsstaterne bør om nødvendigt, og hvis den nationale lovgivning muliggør strafferetligt ansvar for juridiske personer, udvide dette strafferetlige ansvar i overensstemmelse med national ret, for lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv. Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstaterne i at offentliggøre endelige afgørelser om ansvar eller sanktioner.
- (19) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retshåndhævende myndigheder og andre kompetente myndigheder, der har ansvaret for at efterforske eller rejse tiltale for de lovovertrædelser, som er omhandlet i direktivet, har mulighederne for at anvende effektive efterforskningsredskaber. Under hensyntagen til bl.a. proportionalitetsprincippet bør brugen af sådanne redskaber i overensstemmelse med national ret stå i rimeligt forhold til de efterforskede lovovertrædelsers karakter og grovhed.
- (20) Da direktivet fastsætter minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde en skarpere straffelovgivning for markedsmissbrug.
- (21) Medlemsstaterne kan for eksempel fastsætte, at markedsmanipulation, der begås uagtsomt eller ved grov uagtsomhed, anses som en strafbar handling.
- (22) Forpligtelserne i dette direktiv til at fastsætte sanktioner mod fysiske personer og juridiske personer i deres nationale ret fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til i national ret at fastsætte administrative sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 596/2014, medmindre medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 596/2014 har besluttet kun at fastsætte strafferetlige sanktioner for sådanne overtrædelser i deres nationale ret.

- (23) Anvendelsesområdet for dette direktiv er fastsat med henblik på at supplere og sikre en effektiv gennemførelse af forordning (EU) nr. 596/2014. Mens lovovertrædelser bør kunne straffes efter dette direktiv, når de begås med forsæt, i det mindste i grove tilfælde, kræver sanktioner for overtrædelser af forordning (EU) nr. 596/2014 ikke, at forsæt bevises, eller at de er kvalificeret som grove. Ved anvendelsen af national ret, der gennemfører dette direktiv, bør medlemsstaterne sikre, at pålæggelsen af strafferetlige sanktioner for lovovertrædelser i overensstemmelse med dette direktiv og af administrative sanktioner i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 596/2014 ikke fører til overtrædelse af princippet om *ne bis in idem*.
- (24) Uden at det berører de generelle nationale strafferetlige regler om anvendelse og fuldbyrdelse af domme i overensstemmelse med de konkrete omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, bør pålæggelsen af sanktioner være forholdsmæssig, tage hensyn til den fortjeneste, der er opnået, eller de tab, der er undgået, af de personer, som holdes ansvarlige, samt de skader, lovovertrædelsen har påført andre personer, og i givet fald, som er påført markedernes funktion eller økonomien som helhed.
- (25) Målet for dette direktiv, nemlig tilgængelighed af strafferetlige sanktioner for i det mindste groft markedsmisbrug over hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (26) Stadig flere aktiviteter på tværs af grænserne kræver effektivt samarbejde mellem nationale myndigheder, som har kompetence med hensyn til efterforskning og retsforfølgning af markedsmisbrugsovertrædelser. Organiseringen af og kompetencerne hos disse nationale myndigheder i de forskellige medlemsstater bør ikke hindre deres samarbejde.
- (27) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) som anerkendt i TEU. Det bør specifikt anvendes med behørig respekt for retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), ytrings- og informationsfriheden (artikel 11), friheden til at drive egen virksomhed (artikel 16), adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47), uskyldsformodningen og retten til et forsvar (artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbar handling og straf (artikel 49) og retten til i en straffesag ikke på ny at kunne retsforfølges eller dømmes to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50).
- (28) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre mistænkte eller tiltalte processuelle rettigheder i straffesager. Deres forpligtelser i henhold til dette direktiv berører ikke deres forpligtelser i henhold til EU-ret om processuelle rettigheder i straffesager. Intet i dette direktiv har til formål at begrænse pressefriheden eller ytringsfriheden i medierne, i det omfang de er garanteret i Unionen og i medlemsstaterne, navnlig i medfør af artikel 11 i chartret og andre relevante bestemmelser. Dette bør navnlig understreges for så vidt angår videregivelse af intern viden i overensstemmelse med bestemmelserne om sådan videregivelse i dette direktiv.
- (29) Uden at dette berører artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), vil Det Forenede Kongerige ikke deltage i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (30) I medfør af artikel 1, 2, 3 og 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (31) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(32) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav en udtalelse den 10. februar 2012 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumsregler for strafferetlige sanktioner for insiderhandel, for uretmæssig videregivelse af intern viden og for markedsmanipulation med henblik på at sikre integriteten af de finansielle markeder i Unionen og forbedre investorbekyttelsen og tilliden til disse markeder.

2. Dette direktiv finder anvendelse på følgende:

- a) finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et reguleret marked
- b) finansielle instrumenter, der er handlet på en multilateral handelsfacilitet (MHF), optaget til handel på en MHF eller for hvilke, der er indgivet en anmodning om handel på en MHF
- c) finansielle instrumenter, der er handlet på en organiseret handelsfacilitet (OHF)
- d) finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af litra a), b) eller c), og hvis pris eller værdi afhænger af eller har indvirkning på et af de i disse litraer omhandlede finansielle instrumenters pris eller værdi, herunder, men ikke er begrænset til, credit default swaps eller differencekontrakter.

Dette direktiv finder også anvendelse på adfærd eller transaktioner, herunder bud, i forbindelse med auktioner på et reguleret marked med tilladelse som auktionsplatform over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, herunder når auktionsprodukterne ikke er finansielle instrumenter, i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 ⁽²⁾. Uden at dette berører særbestemmelser vedrørende bud afgivet i forbindelse med auktioner, finder bestemmelser i dette direktiv vedrørende handelsordrer anvendelse på sådanne bud.

3. Direktivet finder ikke anvendelse på:

- a) handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer, hvor sådan handel udføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 596/2014
- b) handel med værdipapirer eller tilsvarende instrumenter, jf. artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 596/2014, med henblik på stabilisering af værdipapirer, hvor sådan handel udføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4 og 5, i nævnte forordning
- c) transaktioner, ordrer eller adfærd udført med henblik på forfølgelse af penge-, valutakurs- eller offentlig gældsstyringspolitik i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, transaktioner, ordrer eller adfærd udført i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i nævnte forordning, aktiviteter med henblik på forfølgelse af Unionens klimapolitik i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning eller aktiviteter med henblik på forfølgelse af Unionens fælles landbrugspolitik eller Unionens fælles fiskeripolitik i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i nævnte forordning

4. Artikel 5 finder endvidere anvendelse på:

- a) spotkontrakter vedrørende råvarer, som ikke er engrosenergiprodukter, hvor transaktionen, ordren eller adfærden har indvirkning på et af de i denne artikels stk. 2 omhandlede finansielle instrumenters pris eller værdi

⁽¹⁾ EUT C 177 af 20.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- b) typer af finansielle instrumenter, herunder derivatkontrakter eller derivatinstrumenter til kreditrisikooverførsel, hvor transaktionen, ordren, budet eller adfærd har indvirkning på kursen på eller værdien af en spotkontrakt vedrørende råvarer, hvor prisen eller værdien afhænger af kursen på eller værdien af disse finansielle instrumenter.
- c) adfærd i forbindelse med benchmarks.

5. Dette direktiv finder anvendelse på enhver transaktion, ordre eller adfærd i forbindelse med ethvert finansielt instrument som omhandlet i stk. 2 og 4, uanset om denne transaktion, ordre eller adfærd finder sted på en markedsplads.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »finansielt instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2014/65/EU ⁽¹⁾
- 2) »spotkontrakt vedrørende råvarer«: en spotkontrakt vedrørende råvarer som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 15), i forordning (EU) nr. 596/2014
- 3) »tilbagekøbsprogram«: handel med egne aktier i overensstemmelse med artikel 21-27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽²⁾
- 4) »intern viden«: information i den i artikel 7, stk. 1-4, i forordning (EU) nr. 596/2014 anvendte betydning
- 5) »emissionskvote«: en emissionskvote som beskrevet i punkt 11) i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- 6) »benchmark«: et benchmark som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 596/2014
- 7) »accepteret markedspraksis«: en specifik markedspraksis, der er accepteret af den kompetente myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) nr. 596/2014
- 8) »stabilisering«: stabilisering som defineret i artikel 3, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 596/2014
- 9) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU
- 10) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i direktiv 2014/65/EU
- 11) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: en organiseret handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 23), i direktiv 2014/65/EU
- 12) »markedsplads«: en markedsplads som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 24), i direktiv 2014/65/EU

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2011/61/EU og direktiv 2002/92/EF (se side 349 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

- 13) »engrosergiprodukt«: et engrosergiprodukt som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽¹⁾
- 14) »udsteder«: en udsteder som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 596/2014.

Artikel 3

Insiderhandel, anbefaling af eller tilskyndelse til en anden persons deltagelse i insiderhandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at insiderhandel, anbefaling af eller tilskyndelse til en anden persons deltagelse i insiderhandel som omhandlet i stk. 2-8 udgør strafbare handlinger i det mindste i grove tilfælde, og når de begås med forsæt.
2. Ved anvendelsen af dette direktiv er der tale om insiderhandel, når en person er i besiddelse af intern viden og udnytter denne viden ved direkte eller indirekte at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som den pågældende viden vedrører, for egen eller for tredjemands regning.
3. Denne artikel omfatter enhver person, der er i besiddelse af intern viden som resultat af at:
- a) være medlem af udstederens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer for deltageren på markedet for emissionskvoter
 - b) have kapitalinteresser i det udstedende selskab eller deltageren på markedet for emissionskvoter
 - c) have adgang til denne viden som led i udøvelsen af beskæftigelse, erhverv eller funktioner, eller
 - d) deltage i kriminelle aktiviteter.

Denne artikel omfatter også enhver person, der har fået adgang til intern viden under andre omstændigheder end dem, der er omhandlet i første afsnit, når den pågældende person ved, at det er intern viden.

4. Udnyttelsen af intern viden ved at annullere eller ændre en ordre vedrørende et finansielt instrument, som oplysningerne vedrører, og hvor handelsordren blev afgivet, før den pågældende var i besiddelse af denne interne viden, anses også som værende insiderhandel.
5. I forbindelse med auktioner over emissionskvoter eller andre auktionsprodukter baseret herpå, som besiddes i henhold til forordning (EU) nr. 1031/2010, omfatter udnyttelsen af intern viden som omhandlet i nærværende artikels stk. 4 ligeledes en persons indgivelse, ændring eller tilbagetrækning af et bud for egen regning eller for tredjemands regning.
6. Ved anvendelsen af dette direktiv er der tale om anbefaling af, at en anden person deltager i insiderhandel, eller tilskyndelse til, at anden person deltager i insiderhandel, hvis personen er i besiddelse af intern viden og:
- a) på grundlag af denne viden anbefaler en anden person at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som disse oplysninger vedrører, eller tilskynder vedkommende til at foretage en sådan erhvervelse eller afhændelse, eller
 - b) på grundlag af denne viden anbefaler en anden person at annullere eller ændre en ordre vedrørende et finansielt instrument, som denne viden vedrører, eller tilskynder vedkommende til at foretage en sådan annullering eller ændring.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosergimarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

7. Brug af de i stk. 6 omhandlede anbefalinger eller tilskyndelser udgør insiderhandel, hvis den person, der bruger anbefalingen eller tilskyndelsen, ved, at den er baseret på intern viden.

8. Ved anvendelsen af denne artikel skal alene den omstændighed, at en person er eller har været i besiddelse af intern viden, ikke betragtes som om, den pågældende person har gjort brug af denne viden og således har deltaget i insiderhandel på grundlag af en erhvervelse eller afhændelse, hvis den pågældendes adfærd anses som legitim adfærd i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 596/2014.

Artikel 4

Uretmæssig videregivelse af intern viden

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at uretmæssig videregivelse af intern viden som omhandlet i stk. 2-5 anses som en strafbar handling i det mindste i grove tilfælde, og når den begås med forsæt.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv opstår uretmæssig videregivelse af intern viden, når en person er i besiddelse af intern viden og videregiver denne viden til enhver anden person, medmindre videregivelsen sker som led i den pågældendes normale beskæftigelse, erhverv eller funktioner, herunder når videregivelsen betragtes som markedssondering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1-8, i forordning nr. 596/2014.

3. Denne artikel finder anvendelse på enhver person i de situationer eller omstændigheder, der omhandles i artikel 3, stk. 3.

4. Ved anvendelsen af dette direktiv udgør videregivelse af de i artikel 3, stk. 6, omhandlede anbefalinger eller tilskyndelser uretmæssig videregivelse af intern viden i henhold til denne artikel, hvis den person, der videregiver anbefalingerne eller tilskyndelserne, er klar over, at de er baseret på intern viden.

5. Denne artikel finder anvendelse i overensstemmelse med behovet for at beskytte pressefriheden og ytringsfriheden.

Artikel 5

Markedsmanipulation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at markedsmanipulation som omhandlet i stk. 2 betragtes som en strafbar handling i det mindste i grove tilfælde, og når den begås med forsæt.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv omfatter markedsmanipulation følgende aktiviteter:

a) indgåelse af en transaktion, afgivelse af en handelsordre eller enhver anden adfærd, som:

i) afgiver urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbud af, efterspørgsel efter eller kursen på et finansielt instrument eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer, eller

ii) sikrer kursen på et eller flere finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer på et unormalt eller kunstigt niveau,

medmindre den person, der indgik transaktionen eller afgav handelsordren, har legitime grunde hertil, og disse transaktioner eller handelsordrer er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på den berørte markedsplads

b) indgåelse af en transaktion, afgivelse af en handelsordre eller enhver anden aktivitet eller adfærd, der påvirker kursen på et eller flere finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer, hvorved der benyttes fingerede planer eller anden form for bedrag eller påfund

- c) videregivelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver urigtige eller misvisende signaler om udbud af, efterspørgsel efter eller kursen på finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer eller sikrer kursen på et eller flere finansielle instrumenter eller en relateret spotkontrakt vedrørende råvarer på et unormalt eller kunstigt niveau, hvor de personer, der har videregivet dem, for egen eller for tredjemands regning drager fordel eller får udbytte af videregivelsen af de pågældende oplysninger, eller
- d) videregivelse af urigtige eller misvisende oplysninger eller indberetning af urigtigt eller misvisende input eller enhver anden adfærd, som manipulerer beregningen af et benchmark.

Artikel 6

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til at begå lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2-5, og artikel 4 og 5 kan straffes som en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå enhver af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2-5 og 7, og artikel 5 kan straffes som en strafbar handling.
3. Artikel 3, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 7

Strafferetlige sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handlingens grovhed og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 3 og 5 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 4 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst to år.

Artikel 8

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-6, som for at skaffe dem vinding begås af en person, som handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra den i stk. 1 omhandlede persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser.

*Artikel 9***Sanktioner over for juridiske personer**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der drages til ansvar i henhold til artikel 8, pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, hvilket skal omfatte strafferetlige eller andre bøder og kan omfatte andre sanktioner såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) tvangsopløsning
- e) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

*Artikel 10***Jurisdiktionskompetence**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå deres jurisdiktionskompetence med hensyn til lovovertrædelserne i artikel 3-6, når lovovertrædelsen er begået:

- a) helt eller delvis på deres område, eller
- b) af en af deres statsborgere, i det mindste i tilfælde hvor handlingen er en lovovertrædelse på det sted, hvor den blev begået

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktionskompetence med hensyn til de i artikel 3-6 nævnte lovovertrædelser, der er begået uden for dens område, når:

- a) gerningsmanden har sit sædvanlige opholdssted på dens område, eller
- b) overtrædelsen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted på dens område, vinding.

*Artikel 11***Uddannelse**

Uden at det berører domstolenes uafhængighed og forskellene i organiseringen af retssystemerne i Unionen opfordrer medlemsstaterne dem, der er ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere, politi og personale i retsvæsenet og i de kompetente myndigheder, der er involveret i straffesager og efterforskninger, til at tilbyde passende uddannelse, for så angår målene for dette direktiv.

*Artikel 12***Rapport**

Senest den 4. juli 2018 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan dette direktiv fungerer og om nødvendigt om behovet for at ændre det, herunder med hensyn til fortolkningen af grove tilfælde som omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, sanktionsniveauet fastsat af medlemsstaterne og i hvilket omfang de valgfri elementer som omhandlet i dette direktiv er blevet vedtaget.

Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

*Artikel 13***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 3. juli 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 3. juli 2016 med forbehold af ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 596/2014.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/59/EU**af 15. maj 2014****om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den finansielle krise har vist, at der i høj grad mangler gode værktøjer på EU-plan til effektiv håndtering af usunde eller nødlidende kreditinstitutter og investeringsselskaber («institutsstøtte»). Der er navnlig behov for sådanne værktøjer for at forebygge insolvens eller, når der opstår insolvens, at minimere de negative konsekvenser ved at bevare det berørte instituts systemisk vigtige funktioner. Under krisen var disse udfordringer en af de væsentlige faktorer, der tvang medlemsstaterne til at redde institutter med skatteydernes penge. Målet med et troværdigt regelsæt for genopretning og afvikling er så vidt muligt at fjerne behovet for sådanne tiltag.
- (2) Den finansielle krise var af systemisk karakter, idet den påvirkede et stort antal kreditinstitutters adgang til finansiering. For at undgå et sammenbrud med konsekvenser for den samlede økonomi kræver en sådan krise foranstaltninger, der sigter på at sikre adgang til finansiering under ensartede forhold for alle kreditinstitutter, der ellers er solvente. Sådanne foranstaltninger indebærer likviditetsstøtte fra centralbanker og garantier fra medlemsstaterne for værdipapirer, der var udstedt af solvente kreditinstitutter.
- (3) De finansielle markeder i Unionen er i høj grad integrerede og indbyrdes forbundne, og de tæller mange institutter med vidtrækkende aktiviteter på tværs af de nationale grænser. Et grænseoverskridende instituts sammenbrud vil med stor sandsynlighed påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i de forskellige medlemsstater, hvor det driver virksomhed. Det forhold, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at tage kontrollen over et nødlidende institut og afvikle det på en måde, der effektivt forhindrer yderligere systemisk skade, kan undergrave medlemsstaternes indbyrdes tillid og troværdigheden af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. De finansielle markeders stabilitet er derfor en væsentlig forudsætning for det indre markeds gennemførelse og funktion.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

- (4) I øjeblikket er procedurerne for afvikling af institutter ikke harmoniseret på EU-plan. Nogle medlemsstater anvender de samme procedurer på institutter som på andre insolvente virksomheder og har i nogle tilfælde tilpasset dem med henblik på institutter. Der er betydelige materielle og processuelle forskelle mellem de love og administrative bestemmelser, der gælder for institutters insolvens i medlemsstaterne. Den finansielle krise har endvidere gjort det klart, at den almindelige insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis altid er hensigtsmæssig i forbindelse med institutter, da den ikke altid sikrer tilstrækkelig hurtig indgriben, videreførelse af institutters kritiske funktioner og bevarelse af den finansielle stabilitet.
- (5) Der bør derfor indføres en ordning, som giver myndighederne et troværdigt sæt af værktøjer til at gribe ind tilstrækkelig tidligt og hurtigt over for et usundt eller nødlidende institut, så man sikrer videreførelse af instituttets kritiske finansielle og økonomiske funktioner, samtidig med at man minimerer virkningerne af instituttets sammenbrud for økonomien og det finansielle system. Ordningen bør sikre, at tab i første række bæres af aktionærer og dernæst af kreditorer, forudsat at ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med princippet om at ingen kreditorer må stilles ringere, som fastsat i dette direktiv. Nye beføjelser bør sætte myndighederne i stand til eksempelvis at opretholde uafbrudt adgang til indskud og betalingstransaktioner, eventuelt at sælge levedygtige dele af instituttet og at fordele tabene på en retfærdig og forudsigelig måde. Disse mål forventes at bidrage til at undgå en destabilisering af de finansielle markeder og minimere omkostningerne for skatteyderne.
- (6) Den igangværende revision af regelsættet, navnlig styrkelsen af kapital- og likviditetsbuffer og forbedringen af værktøjerne for makroprudentielle politikker, bør mindske risikoen for fremtidige kriser og øge institutternes modstandsdygtighed over for økonomisk stress, hvad enten denne stress skyldes systemiske forstyrrelser eller hændelser, som er specifikke for det enkelte institut. Det er imidlertid ikke muligt at udarbejde lovgivnings- og tilsynsregler, som kan forhindre disse institutter i nogensinde at komme i vanskeligheder. Medlemsstaterne bør derfor have et beredskab og råde over egnede genopretnings- og afviklingsværktøjer med henblik på at håndtere såvel systemiske kriser som enkelte institutters sammenbrud. Sådanne værktøjer bør bl.a. omfatte mekanismer, der sætter myndighederne i stand til at tage sig effektivt af nødlidende eller forventeligt nødlidende institutter.
- (7) Der bør ved udøvelsen af sådanne beføjelser og fastlæggelsen af foranstaltninger tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder sammenbruddet finder sted. Hvis problemet opstår i et individuelt institut, og resten af det finansielle system ikke er berørt, bør myndighederne kunne udøve deres afviklingsbeføjelser uden større hensyn til afsmitningseffekter. Er der derimod tale om et sårbart miljø, bør der udvises større omhu for at undgå at destabilisere de finansielle markeder.
- (8) Afvikling af et institut med henblik på at videreføre det som en going concern kan som en sidste udvej indebære brug af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer, herunder midlertidigt offentligt ejerskab. Det er derfor vigtigt, at afviklingsbeføjelserne og ordningerne for finansiering af afvikling udformes på en måde, der sikrer, at det er skatteyderne, der får gavn af et eventuelt overskud fra omstruktureringen af et institut, som myndighederne har bragt på fode igen. Ansvarlighed og påtagelse af risici bør belønnes.
- (9) Nogle medlemsstater har allerede vedtaget lovændringer, hvorved der indføres mekanismer til afvikling af nødlidende institutter; andre har meddelt deres hensigt om at indføre sådanne mekanismer, hvis det ikke sker på EU-plan. Den omstændighed, at der ikke findes fælles betingelser, beføjelser og procedurer for afvikling af institutter, er sandsynligvis en hindring for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst, og for samarbejdet mellem nationale myndigheder om håndtering af nødlidende grænseoverskridende institutkoncerner. Dette gælder navnlig, når forskellige tilgange betyder, at nationale myndigheder ikke har samme grad af kontrol over eller samme mulighed for at afvikle institutter. Disse forskelle i afviklingsordningerne kan også berøre institutternes finansieringsomkostninger forskelligt i de forskellige medlemsstater og potentielt skabe konkurrenceforvridninger mellem institutterne. Det er endvidere nødvendigt med effektive afviklingsordninger i alle medlemsstater for at sikre, at institutterne ikke hæmmes i udøvelsen af den frie etableringsret i det indre marked på grund af deres hjemlands manglende finansielle kapacitet til at håndtere deres sammenbrud.
- (10) Disse hindringer bør ryddes af vejen, og der bør indføres regler for at sikre, at bestemmelserne om det indre marked ikke undermineres. Med henblik herpå bør reglerne om afvikling af institutter underkastes et fælles minimum af harmonisering.

- (11) For at sikre overensstemmelse med den eksisterende EU-lovgivning vedrørende finansielle tjenesteydelser og størst mulig finansiell stabilitet for hele viften af institutter bør afviklingsordningen finde anvendelse på institutter under overholdelse af tilsynskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾. Ordningen bør også gælde for finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽³⁾, blandede holdingselskaber og finansieringsinstitutter, når sidstnævnte er datterselskaber af et institut eller af et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab, som er underlagt tilsyn af moderselskabet på et konsolideret grundlag. Krisen har gjort det klart, at insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens og dermed i sig selv få systemiske konsekvenser. Myndighederne bør derfor have effektive midler til at sætte ind over for disse enheder for at forebygge afsmitningseffekter og udarbejde en konsistent afviklingsordning for koncernen som helhed, eftersom insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens.
- (12) Af hensyn til konsekvensen i de lovgivningsmæssige rammer kunne centrale modparter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾ og værdipapircentraler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets kommende forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD'er) behandles i et separat lovgivningsmæssigt initiativ om indførelse af et regelsæt for genopretning og afvikling af disse virksomheder.
- (13) Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser i henhold til dette direktiv kan gribe forstyrrende ind i aktionærers og kreditorers rettigheder. Myndighedernes beføjelse til at overføre et instituts aktier eller alle eller en del af dets aktiver til en privat køber uden aktionærernes samtykke berører f.eks. aktionærernes ejendomsrettigheder. Desuden kan beføjelsen til at beslutte, hvilke passiver der skal overføres fra et nødlidende institut, ud fra målene om at sikre videreførelsen af ydelser og undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, berøre den upartiske behandling af kreditorer. Der bør derfor kun træffes afviklingshandlinger, når det er i samfundets interesse, og ethvert indgreb i aktionærernes og kreditorernes rettigheder, som er et resultat af en afviklingshandling, bør være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle navnlig være begrundet i hensynet til samfundets interesse og stå i forhold til de konkrete risici, og de må hverken direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet.
- (14) Myndigheder bør tage hensyn til karakteren af et instituts forretningsaktiviteter, dets aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse, retlige status og dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, hvorvidt det er medlem af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer for gensidig solidaritet, hvorvidt det udfører investeringsservice eller -aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan forventes at få en betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter, på finansieringsvilkårene eller på økonomien i almindelighed, både i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplaner og når de anvender de forskellige beføjelser og værktøjer, de råder over, således at det sikres, at ordningen anvendes på formålstjenlig og forholdsmæssig vis, og at der er minimale administrative byrder i forbindelse med forpligtelserne til at udarbejde genopretnings- og afviklingsplaner. De indholds- og informationsmæssige krav i dette direktiv og i dets bilag fastlægger en minimumsstandard for institutter med åbenbar systemisk relevans, men myndighederne bør samtidig for individuelle institutters vedkommende have mulighed for at anvende andre eller væsentligt mindske krav vedrørende genopretnings- og afviklingsplaner og informationskrav samt en lavere ajourføringshyppighed end et år. For så vidt angår et lille institut med få forbindelser og ukompliceret opbygning bør en genopretningsplan kunne begrænses til visse basale oplysninger om struktur, udløsningsmekanismer for genopretningsforanstaltninger og genopretningsmuligheder. Såfremt et institut kunne få lov til at gå konkurs, vil afviklingsplanen også kunne reduceres. Desuden bør ordningen anvendes på en sådan måde, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktions-registre (EUT L 201 af 7.2.2012, s. 1).

i fare. Navnlig i situationer, hvor der er mere omfattende problemer eller endog tvivl om mange institutters modstandsdygtighed, er det afgørende, at myndighederne tager højde for risikoen for afsmitningseffekter af de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med individuelle institutter.

- (15) For at kunne handle med den fornødne hurtighed, sikre uafhængighed af økonomiske aktører og undgå interessekonflikter bør medlemsstaterne udpege offentlige administrative myndigheder eller myndigheder med offentlige administrative beføjelser til at varetage de funktioner og opgaver, der vedrører afvikling i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at disse afviklingsmyndigheder tildeles passende ressourcer. Udpegelse af offentlige myndigheder bør ikke udelukke delegation under en afviklingsmyndigheds ansvar. Det er imidlertid ikke nødvendigt at foreskrive, præcis hvilken type af myndighed eller myndigheder medlemsstaterne skal udpege som afviklingsmyndighed. En harmonisering af dette aspekt kan ganske vist lette koordineringen, men vil også gribe betydeligt ind i medlemsstaternes forfatningsmæssige og administrative systemer. Det er muligt at opnå en tilstrækkelig grad af koordinering med et mindre indgribende krav: Alle nationale myndigheder, der beskæftiger sig med afvikling af institutter, bør være repræsenteret i afviklingskollegier, hvor der bør foretages en koordinering på grænseoverskridende plan eller EU-plan. Medlemsstaterne bør derfor frit kunne vælge, hvilke myndigheder der skal have ansvaret for at anvende de afviklingsværktøjer og udøve de beføjelser, der er fastsat i dette direktiv. Såfremt en medlemsstat til hvervet som afviklingsmyndighed udpeger den myndighed, som er ansvarlig for tilsynet med institutter (kompetent myndighed), bør der træffes passende strukturelle foranstaltninger med henblik på at adskille tilsyns- og afviklingsfunktionerne. En sådan adskillelse bør ikke forhindre afviklingsfunktionen i at få adgang til alle oplysninger, som er til rådighed for tilsynsfunktionen.
- (16) I betragtning af de konsekvenser, som et instituts sammenbrud kan have for en medlemsstats finansielle system og økonomi, og det mulige behov for at anvende offentlige midler til at løse en krise bør medlemsstaternes finansministerier eller andre relevante ministerier på et tidligt tidspunkt inddrages tæt i forløbet med krisestyring og -løsning.
- (17) Effektiv afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle de etaper, der er omfattet af dette direktiv, fra udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner til et instituts faktiske afvikling. I tilfælde af tvister mellem nationale myndigheder om afgørelser, der skal træffes i henhold til dette direktiv vedrørende institutter, bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed («EBA»), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, når det er præciseret i dette direktiv, som en sidste udvej have en mæglerrolle. I visse tilfælde indeholder dette direktiv bestemmelser om bindende mægling foretaget af EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Sådan mægling forhindrer ikke ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010 i andre tilfælde.
- (18) I forbindelse med afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, bør de afgørelser, der træffes, også sigte på at bevare den finansielle stabilitet og minimere de økonomiske og sociale konsekvenser i de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen opererer.
- (19) For at kunne håndtere nødlidende institutter effektivt bør myndighederne have beføjelse til at kræve gennemførelse af forberedende og forebyggende foranstaltninger.
- (20) I lyset af udvidelsen af EBA's ansvar og opgaver fastsat i dette direktiv bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer stilles til rådighed hurtigst muligt. Proceduren for fastlæggelse, gennemførelse og kontrol af EBA's budget, jf. artikel 63 og 64 i forordning (EU) nr. 1093/2010, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. Europa-Parlamentet og Rådet bør sikre, at de bedste standarder for effektivitet følges.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (21) Det er afgørende, at alle institutter udarbejder og regelmæssigt ajourfører genopretningsplaner, der beskriver de foranstaltninger, som de pågældende institutter skal træffe med henblik på genopretning af deres finansielle stilling efter en betydelig forværring. Disse planer bør være detaljerede og baseret på realistiske antagelser gældende for en række solide og krævende scenarier. Kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan bør imidlertid finde anvendelse forholdsmæssigt, under hensyntagen til instituttets eller koncernens systemiske betydning og dens indbyrdes forbundethed, herunder gennem gensidige garantiordninger. På samme måde bør der i kravene til planens indhold også tages hensyn til arten af instituttets finansieringskilder, herunder gensidige garantiordninger for finansiering eller forpligtelser, og til, i hvilket omfang der reelt kan forventes støtte fra koncernen. Der bør stilles krav til institutterne om at forelægge deres planer for de kompetente myndigheder til en samlet vurdering, bl.a. af om planerne er fuldstændige og gør det muligt at genoprette et instituts levedygtighed inden for rimelig tid, også i perioder med alvorlig finansiell stress.
- (22) Genopretningsplaner bør omfatte mulige foranstaltninger, som instituttets ledelse bør træffe, når betingelserne for tidlig indgriben er opfyldt.
- (23) Den relevante myndighed bør ved vurderingen af, om foranstaltninger iværksat af den private sektor vil kunne forhindre et instituts sammenbrud inden for en rimeligt tidsfrist, tage hensyn til effektiviteten af foranstaltninger til tidlig indgriben, der træffes inden for den tidsfrist, som på forhånd er fastsat af den kompetente myndighed. For så vidt angår koncerngenopretningsplaner bør der ved udarbejdelsen af sådanne planer tages hensyn til genopretningsforanstaltningernes potentielle indvirkning på alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.
- (24) Hvis et institut ikke forelægger en fyldestgørende genopretningsplan, bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at kræve, at det pågældende institut træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe planens væsentlige mangler. Dette krav kan berøre friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret. Begrænsningen af denne grundlæggende rettighed er imidlertid nødvendig for at opfylde målene om finansiell stabilitet. Nærmere bestemt er en sådan begrænsning nødvendig for at styrke institutternes forretningsaktiviteter, og for at undgå, at de vokser umådeholdent eller tager uforholdsmæssigt store risici uden at være i stand til at håndtere tilbageslag og tab og til at genoprette deres kapitalgrundlag. Begrænsningen er forholdsmæssigt afpasset, fordi den tillader forebyggende foranstaltninger i det omfang, det er nødvendigt for at afhjælpe manglerne, og er dermed i overensstemmelse med artikel 52 i chartret.
- (25) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afvikling. Myndighederne bør være i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og sikre videreførelse af kritiske funktioner. Indholdet af en afviklingsplan bør dog stå i passende forhold til instituttets eller koncernens systemiske betydning.
- (26) På grund af institutternes privilegerede kendskab til deres egen funktionsmåde og hermed forbundne problemer bør de afviklingsplaner, som afviklingsmyndighederne udarbejder, bl.a. være baseret på de oplysninger, som de berørte institutter har afgivet.
- (27) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder bør der være mulighed for, at kompetente myndigheder og, når det er relevant, afviklingsmyndigheder på enkelt-sagsbasis kan give fritagelse fra kravene om udarbejdelse af genopretnings- og afviklingsplaner i de begrænsede tilfælde, der er præciseret i dette direktiv. Sådanne tilfælde omfatter institutter, der er tilknyttet til et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i national ret i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2013/36/EU, og institutter, der er omfattet af en institutsikringsordning i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013. I hvert enkelt tilfælde bør fritagelse indrømmes på de betingelser, der er præciseret i dette direktiv.
- (28) Under hensyntagen til kapitalstrukturen i institutter, der er tilknyttet et centralt organ, bør disse institutter ikke være forpligtet til hver især at udarbejde separate genopretnings- og afviklingsplaner i henhold til dette direktiv alene af den grund, at det centrale organ, de er tilknyttet, er under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank.

- (29) Afviklingsmyndighederne bør på grundlag af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget af de relevante afviklingsmyndigheder, have beføjelse til direkte eller indirekte via den kompetente myndighed at kræve ændringer i institutters opbygning og organisering, træffe nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger til at reducere eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og sikre, at de pågældende enheder kan afvikles. Da alle institutter potentielt har systemisk karakter, er det afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet, at myndighederne har mulighed for at afvikle et hvilket som helst institut. Af hensyn til overholdelsen af friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret, bør myndighedernes skønsbeføjelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forenkle opbygningen og driften af instituttet, alene med det formål at forbedre mulighederne for at afvikle det. Herudover bør alle foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, være i overensstemmelse med EU-retten. Foranstaltningerne bør ikke direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet og bør være begrundet i tvingende almene hensyn vedrørende den finansielle stabilitet. Desuden bør en foranstaltning ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de mål, der søges nået. Ved valget af de foranstaltninger, der skal træffes, bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til advarslerne og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (30) De foranstaltninger, der foreslås med henblik på at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingen af et institut eller en koncern, bør ikke forhindre institutterne i at udøve deres etableringsret i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (31) Genopretnings- og afviklingsplaner bør ikke bygge på en antagelse om adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller udsætte skatteyderne for tabsrisiko.
- (32) Den koncernbehandling i forbindelse med udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner, der er fastlagt i dette direktiv, bør anvendes på alle institutkoncerner, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, herunder koncerner, hvis selskaber er indbyrdes forbundne på den måde, der er omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²⁾. Genopretnings- og afviklingsplanerne bør tage højde for den pågældende koncerns finansielle, tekniske og forretningsmæssige struktur. Hvis der udarbejdes individuelle genopretnings- og afviklingsplaner for institutter, der er en del af en koncern, bør de relevante myndigheder bestræbe sig på at sikre, at disse planer i størst muligt omfang er i overensstemmelse med genopretnings- og afviklingsplanerne for resten af koncernen.
- (33) Hovedreglen bør være, at koncernens genopretnings- og afviklingsplaner udarbejdes for koncernen som helhed og definerer foranstaltninger over for moderinstitutet samt alle de individuelle datterselskaber, der indgår i en koncern. De relevante myndigheder, der deltager i afviklingskollegiet, bør gøre sig alle bestræbelser på at nå frem til en fælles afgørelse om vurderingen og vedtagelsen af sådanne planer. I specifikke tilfælde, hvor der er udarbejdet en individuel genopretnings- eller afviklingsplan, bør den koncerngenopretningsplan, der er vurderet af den konsoliderende tilsynsmyndighed, eller den koncernafviklingsplan, der er besluttet af koncernafviklingsmyndigheden, imidlertid ikke omfatte koncernenheder, for hvilke de relevante myndigheder har vurderet eller udarbejdet individuelle planer.
- (34) For så vidt angår koncernafviklingsplaner bør der ved udarbejdelsen af sådanne planer tages hensyn til afviklingshandlingernes potentielle indvirkning på alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor koncernen har datterselskaber, bør inddrages i udarbejdelsen af planen.
- (35) Genopretnings- og afviklingsplaner bør i relevant omfang indeholde procedurer for information og høring af arbejdstagerrepræsentanter gennem hele genopretnings- og afviklingsprocessen. I samme forbindelse bør kollektive aftaler eller andre ordninger, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, samt national ret og EU-ret vedrørende inddragelse af fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter i omstrukturingsprocesser overholdes, når det er relevant.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- (36) Fortrolige oplysninger i genopretnings- og afviklingsplanerne bør i betragtning af de følsomme oplysninger, de indeholder, være omfattet af fortrolighedsbestemmelser fastsat i dette direktiv.
- (37) De kompetente myndigheder bør sende genopretningsplanerne og eventuelle ændringer heraf til de relevante afviklingsmyndigheder, og sidstnævnte bør sende afviklingsplanerne og eventuelle ændringer heraf til førstnævnte for at sikre, at alle relevante myndigheder til stadighed holdes fuldt ud orienteret.
- (38) Ydelse af finansiel støtte fra en enhed i en grænseoverskridende koncern til en anden enhed i samme koncern er i øjeblikket begrænset af en række bestemmelser i visse medlemsstaters nationale love. Disse bestemmelser har til formål at beskytte de enkelte enheders kreditorer og aktionærer. De tager imidlertid ikke højde for den indbyrdes afhængighed mellem enhederne i samme koncern. Det bør derfor bestemmes, på hvilke vilkår der kan overføres finansielle midler mellem enhederne i en grænseoverskridende institutkoncern med henblik på at sikre den finansielle stabilitet i koncernen som helhed uden at true likviditeten eller solvensen i den koncernenhed, der yder støtten. Finansiel støtte mellem koncernenheder bør være frivillig og være omfattet af passende sikkerhedsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør ikke gøre udøvelsen af den frie etableringsret direkte eller indirekte betinget af, at der foreligger en aftale om finansiel støtte. Bestemmelserne i dette direktiv om koncernintern finansiel støtte berører ikke aftalemæssige eller vedtægtsmæssige ansvarsordninger mellem institutter, der beskytter de deltagende institutter gennem krydsгарantier og lignende ordninger. Såfremt en kompetent myndighed begrænser eller forbyder koncernintern finansiel støtte, og koncerngenopretningsplanen omtaler en sådan koncernintern finansiel støtte, bør en sådan begrænsning eller et sådant forbud betragtes som en væsentlig ændring med henblik på en revision af genopretningsplanen.
- (39) I faserne for genopretning og tidlig indgriben som fastsat i dette direktiv bør aktionærerne bevare det fulde ansvar for og den fulde kontrol med instituttet, medmindre den kompetente myndighed har udpeget en midlertidig administrator. De bør ikke længere have et sådant ansvar, når instituttet er kommet under afvikling.
- (40) For at bevare den finansielle stabilitet er det vigtigt, at de kompetente myndigheder har mulighed for at afhjælpe forværringen af et instituts finansielle og økonomiske situation, inden instituttet når til et punkt, hvor myndighederne ikke har noget andet alternativ end at afvikle det. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder tillægges beføjelse til tidlig indgriben, herunder beføjelse til at udpege en midlertidig administrator enten for at erstatte eller midlertidigt arbejde sammen med et instituts ledelsesorgan eller daglige ledelse. Den midlertidige administrators opgave bør være at udøve de beføjelser, som vedkommende har fået tillagt, med henblik på at fremme løsninger til at genoprette instituttets finansielle situation. Udpegelsen af den midlertidige administrator bør ikke unødigt berøre aktionær- eller ejerrettigheder eller proceduremæssige forpligtelser, som er fastsat i Unionens eller de enkelte landes selskabsret, og bør opfylde Unionens eller medlemsstaternes internationale forpligtelser vedrørende investeringsbeskyttelse. Beføjelserne til tidlig indgriben bør omfatte de beføjelser, der allerede er fastsat i direktiv 2013/36/EU, med henblik på andre omstændigheder end dem, der betragtes som tidlig indgriben, samt andre situationer, hvor det anses for nødvendigt at genoprette et instituts finansielle sundhed.
- (41) Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, inden et finansieringsinstitut bliver insolvent på papiret (i henhold til balancen), og inden egenkapitalen er helt opbrugt. Afviklingen bør indledes, når en kompetent myndighed efter høring af en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og at alternative foranstaltninger som præciseret i dette direktiv vil kunne forhindre et sådant sammenbrud inden for en passende tidsfrist. Medlemsstaterne bør undtagelsesvist kunne fastsætte, at konstateringen af, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed. Det forhold, at et institut ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bør ikke i sig selv berettige, at der indledes en afvikling, navnlig hvis instituttet fortsat er eller forventes fortsat at være levedygtigt. Et institut bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det overtræder eller i nær fremtid forventes at overtræde kravene til fortsat tilladelse, når instituttets aktiver er eller ikke i nær fremtid forventes at være mindre end dets passiver, når instituttet ikke kan eller ikke i nær fremtid forventes at kunne indfri sin gæld, når den forfalder, eller når instituttet har behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra under de særlige omstændigheder, der er fastsat i dette direktiv. Behovet for likviditetsstøtte fra en centralbank i en nødsituation bør ikke i sig selv betragtes som tilstrækkeligt bevis for, at instituttet er eller i nær fremtid vil være ude af stand til at betale sine forpligtelser, når de forfalder.

Hvis denne facilitet garanteres af en stat, vil et institut, der gør brug af faciliteten, være underlagt statsstøttereglerne. For at bevare den finansielle stabilitet, navnlig i tilfælde af systemisk likviditetsmangel, bør statsgarantier for likviditetsfaciliteter, som udstedes af centralbanker, eller statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi ikke nødvendigvis udløse afviklingsregelsættet, forudsat at en række betingelser er opfyldt. Navnlig bør statsgarantiforanstaltningerne være godkendt efter statsstøttereglerne, de bør ikke indgå i en større hjælpepakke, og deres anvendelse bør være strengt tidsbegrænset. Medlemsstatsgarantier for aktieeksponeringer bør være forbudt. Når en medlemsstat stiller en garanti for nyligt udstedte forpligtelser, bortset fra egenkapital, bør den drage omsorg for, at instituttet betaler en tilstrækkelig modydelse for garantien. Endvidere bør ydelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ikke udløse afvikling, hvis en medlemsstat som en sikkerhedsforanstaltning erhverver en aktiepost i et institut, herunder også i et offentligt ejet institut, som opfylder sit kapitalkrav. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis et institut skal rejse ny kapital som følge af resultatet af en scenariebaseret stresstest eller af den tilsvarende test udført af makroprudentielle tilsynsmyndigheder, som omfatter et krav, der skal sikre opretholdelsen af finansiel stabilitet i en systemisk krise, men instituttet er ude af stand til at rejse kapital privat på markederne. Et institut bør ikke betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende alene af den grund, at ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige blev ydet inden dette direktivs ikrafttræden. Endelig kan adgang til likviditetsfaciliteter, herunder likviditetsstøtte i en nødsituation, der stilles til rådighed af centralbanker, udgøre statsstøtte i henhold til statsstøttereglerne.

- (42) Ved afvikling af et institut eller af en koncern med grænseoverskridende aktiviteter bør enhver afviklingshandling tage hensyn til afviklingens potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen er aktiv.
- (43) Afviklingsmyndighedernes beføjelser bør også finde anvendelse på holdingselskaber, når både holdingselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og et datterselskabsinstitut i Unionen eller i et tredjeland er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Herudover bør afviklingsmyndighedernes beføjelser også finde anvendelse på holdingselskaber, når et eller flere datterselskabsinstitutter opfylder betingelserne for afvikling, eller et tredjelandsinstitut opfylder betingelserne for afvikling i det pågældende tredjeland, og det er nødvendigt at anvende afviklingsværktøjerne og -beføjelserne over for holdingselskabet med henblik på afvikling af et eller flere af datterselskaberne eller hele koncernen, uagtet at holdingselskabet ikke nødvendigvis er nødlidende eller forventeligt nødlidende.
- (44) Hvis et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør nationale afviklingsmyndigheder råde over et mindstemål af harmoniserede afviklingsværktøjer og -beføjelser. Anvendelsen heraf bør være underlagt fælles betingelser, mål og overordnede principper. Når afviklingsmyndigheden har truffet afgørelsen om at afvikle instituttet, bør almindelige insolvensbehandlinger være udelukket, medmindre der på afviklingsmyndighedens initiativ findes behov for at kombinere dem med brugen af afviklingsværktøjerne. Medlemsstaterne bør kunne tildele afviklingsmyndighederne supplerende beføjelser og værktøjer ud over dem, som de tildeles i medfør af dette direktiv. Anvendelsen af disse supplerende beføjelser og værktøjer bør imidlertid være i overensstemmelse med de afviklingsprincipper og -mål, der er fastsat i dette direktiv. Navnlig bør anvendelsen af disse værktøjer og beføjelser ikke indvirke negativt på den effektive afvikling af grænseoverskridende koncerner.
- (45) For at undgå moralsk hasard bør ethvert nødlidende institut have mulighed for at forlade markedet, uanset størrelse og forbundethed med andre institutter, uden at forårsage systemiske forstyrrelser. Et nødlidende institut bør i princippet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan imidlertid bringe den finansielle stabilitet i fare, bevirke en afbrydelse i leveringen af kritiske funktioner og være til skade for beskyttelsen af indskydere. I et sådant tilfælde er det højest sandsynligt, at hensynet til samfundets interesse tilsiger, at instituttet tages under afvikling og at afviklingsværktøjerne anvendes snarere end en normal insolvensbehandling. Målene for afvikling bør derfor være at sikre videreførelse af kritiske funktioner, undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til nødlidende institutter samt beskytte dækkede indskydere, investorer, kunders midler og kunders aktiver.
- (46) Likvidationen af et nødlidende institut ved almindelig insolvensbehandling bør altid overvejes, inden der tages afviklingsværktøjer i brug. Videreførelse af et nødlidende institut som en going concern via afviklingsværktøjer bør så vidt muligt ske under anvendelse af private midler. Dette kan opnås enten gennem salg til eller fusion med en privat køber eller efter en nedskrivning af instituttets passiver eller en konvertering af dets gæld til egenkapital med henblik på at foretage en rekapitalisering.

- (47) Når afviklingsmyndigheder anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, bør de træffe enhver passende foranstaltning til at sikre, at afviklingshandlingerne bl.a. træffes ud fra principperne om, at aktionærer og kreditorer bære bære en passende andel af tabene, at ledelsen i princippet bør udskiftes, at omkostningerne i forbindelse med instituttets afvikling bør holdes på et minimum, og at kreditorer i samme klasse bør behandles ens. Navnlig hvis kreditorer i samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle være begrundet i hensynet til samfundets interesse og være forholdsmæssige, og de bør hverken direkte eller indirekte indebære forskelsbehandling på grund af nationalitet. Såfremt anvendelsen af afviklingsværktøjer involverer statsstøtte, bør indgrebene skulle vurderes efter de relevante statsstøtteregler. Der kan bl.a. være statsstøtte involveret, når afviklingsfonde eller indskudsgarantifonde griber ind for at bistå med afviklingen af nødlidende institutter.
- (48) I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser bør afviklingsmyndighederne underrette og høre arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang. I den forbindelse bør der, når det er relevant, tages fuldt hensyn til kollektive aftaler eller andre ordninger aftalt af arbejdsmarkedets parter.
- (49) Begrænsningerne af aktionærers og kreditorers rettigheder bør være i overensstemmelse med artikel 52 i chartret. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på institutter, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt for at forfølge målet om finansiel stabilitet i samfundets interesse. Nærmere bestemt bør der anvendes afviklingsværktøjer, når instituttet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling uden at destabilisere det finansielle system, og foranstaltningerne er nødvendige for at sikre hurtig overførsel og videreførelse af systemisk vigtige funktioner, og når der ikke er rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, f.eks. at de eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til atter at gøre instituttet fuldt levedygtigt. Herudover bør der ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tages hensyn til proportionalitetsprincippet og til de særlige karakteristika ved et kreditinstituts retlige form.
- (50) Indgriben i ejendomsret bør være forholdsmæssig. De berørte aktionærer og kreditorer bør ikke lide større tab end dem, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret på tidspunktet for afgørelsen om afvikling. Hvis en del af aktiverne i et institut under afvikling overføres til en privat køber eller en brobank, bør den resterende del af instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. For at beskytte de aktionærer og kreditorer, der er tilbage ved likvidationen af instituttet, bør disse have ret til at modtage mindst det samme i betaling eller kompensation for deres fordringer som det, de kunne have forventet, hvis hele instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- (51) For at beskytte aktionærers og kreditorers rettigheder bør der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af aktiver og passiver i det institut, der er under afvikling, og, hvis det kræves i henhold til dette direktiv, en værdiansættelse af den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have fået, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Det bør være muligt at indlede en værdiansættelse allerede i fasen for tidlig indgriben. Inden der træffes nogen iværksættelsesforanstaltning, bør der foretages en retfærdig og realistisk værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver. En sådan værdiansættelse bør kun kunne påklages sammen med afviklingsafgørelsen. Der bør desuden, hvis det kræves i henhold til dette direktiv, efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne foretages en ex post-sammenligning mellem den behandling, aktionærer og kreditorer faktisk er blevet ydet, og den behandling, de ville have fået ved almindelig insolvensbehandling. Hvis det fastslås, at aktionærer og kreditorer har modtaget et mindre beløb i betaling eller kompensation for deres fordringer end det, de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør de have ret til at få differencen udbetalt, hvis det kræves i henhold til dette direktiv. I modsætning til værdiansættelsen forud for afviklingshandlingen bør denne sammenligning kunne anfægtes uafhængigt af afviklingsafgørelsen. Medlemsstaterne bør frit kunne afgøre, hvordan de vil betale en eventuel konstateret forskel i behandlingen til de pågældende aktionærer og kreditorer. Differencen bør i givet fald betales via de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til dette direktiv.
- (52) Det er vigtigt, at tab anerkendes ved et instituts sammenbrud. Værdiansættelsen af nødlidende institutters aktiver og passiver bør bygge på rimelige, forsigtige og realistiske antagelser på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes. Værdiansættelsen af passiverne bør imidlertid ikke påvirkes af instituttets finansielle situation. Afviklingsmyndighederne bør i hastetilfælde kunne foretage en hurtig værdiansættelse af et nødlidende instituts aktiver eller passiver. Denne værdiansættelse bør være midlertidig og gælde, indtil der foretages en uafhængig værdiansættelse.

EBA's bindende tekniske standarder vedrørende værdiansættelsesmetoder bør indeholde et sæt principper, som skal anvendes ved sådanne værdiansættelser, og bør give afviklingsmyndigheder og eventuelt uafhængige valuere mulighed for at anvende forskellige specifikke metoder.

- (53) Det er nødvendigt at handle hurtigt og koordineret for at opretholde markedstilliden og minimere afsmitnings-effekterne. Så snart et institut vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke er nogen realistisk udsigt til, at en alternativ foranstaltning fra den private sektors eller en tilsynsmyndigheds side vil kunne forhindre instituttets sammenbrud inden for en rimelig tidsfrist, bør afviklingsmyndighederne ufortøvet træffe passende og koordinerede afviklingshandlinger af hensyn til samfundets interesse. De omstændigheder, under hvilke et instituts sammenbrud kan forekomme, og særlig situationens eventuelle hastende karakter bør gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at træffe afviklingshandlinger uden først at skulle anvende beføjelserne til tidlig indgriben.
- (54) Når afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger, bør de tage hensyn til og følge de foranstaltninger, der er fastsat i afviklingsplanerne, medmindre myndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklings-målene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne.
- (55) Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv, bør afviklingsværktøjerne anvendes inden en eventuel kapitaltilførsel fra den offentlige sektor eller en tilsvarende ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et institut. Dette bør imidlertid ikke hindre, at midler fra indskudsgarantiordninger eller afviklingsfonde kan anvendes til at dække de tab, som dækkede indskydere eller skønsmæssigt udelukkede kreditorer ellers ville have lidt. I den forbindelse bør anvendelsen af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, afviklingsfonde eller indskudsgaran-tiordninger, i forbindelse med afviklingen af nødlidende institutter overholde de relevante statsstøtteregler.
- (56) Problemer på Unionens finansielle markeder, der hidrører fra hændelser, som berører hele systemet, kan få negative konsekvenser for Unionens økonomi og Unionens borgere. Afviklingsværktøjer bør derfor udformes på en sådan måde, at de kan anvendes til at imødegå en bred vifte af scenarier, der i vid udstrækning er uforudsigelige, under hensyntagen til, at der kan være forskel på en krise for et enkelt institut og en bredere systemisk bankkrise.
- (57) Når Kommissionen foretager den i dette direktiv omhandlede godkendelse af offentlige stabiliseringsværktøjer i henhold til statsstøttereglerne, jf. artikel 107 TEUF, bør den særskilt vurdere, om de meddelte offentlige stabiliseringsværktøjer strider mod principielt relevante bestemmelser i EU-retten, herunder dem, der vedrører kravet om en tabsabsorbering på mindst 8 % i dette direktiv, samt om der foreligger en meget usædvanlig systemisk krise, der kan begrunde ibrugtagningen af sådanne værktøjer i henhold til dette direktiv, samtidig med at de lige konkur-renevilkår på det indre marked sikres. I overensstemmelse med artikel 107 og 108 i TEUF bør en sådan vurdering foretages, inden et offentligt stabiliseringsværktøj kan tages i brug.
- (58) Anvendelsen af offentlige stabiliseringsværktøjer bør være finanspolitisk neutral på mellemlangt sigt.
- (59) Afviklingsværktøjerne bør bl.a. omfatte salg af forretningsaktiviteter eller aktier tilhørende et institut under afvik-ling, oprettelse af et broinstitut, adskillelse af det nødlidende instituts sunde aktiver fra de værdiforringede eller underpræsterende aktiver og bail-in af det nødlidende instituts aktionærer og kreditorer.
- (60) Hvis afviklingsværktøjerne er blevet anvendt til at overføre et instituts systemisk vigtige ydelser eller levedygtige forretningsaktiviteter til en sund enhed som f.eks. en privat køber eller et broinstitut, bør den resterende del af instituttet likvideres inden for en passende tidsfrist under hensyntagen til det behov, der måtte være for, at det nødlidende institut ved hjælp af tjenesteydelser eller støtte sætter køberen eller broinstituttet i stand til at udføre de ved overførslen erhvervede aktiviteter eller ydelser.

- (61) Virksomhedssalgsværktøjet bør sætte myndighederne i stand til at sælge instituttet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet bør myndighederne foranstalte markedsføringen af instituttet eller en del af dets forretningsaktiviteter på en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde og samtidig sigte mod så høj en salgspris som muligt. Såfremt en sådan fremgangsmåde af hastende årsager ikke er mulig, bør myndighederne tage skridt til at afhjælpe skadelige virkninger for konkurrencen og for det indre marked.
- (62) Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktiver eller passiver fra det institut, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til det institut, der er tilbage ved likvidationen. Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af det institut, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til ejerne af sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter. Provenuet bør opgøres netto efter fradrag af omkostningerne i forbindelse med instituttets sammenbrud og afviklingsprocessen.
- (63) For at kunne sælge forretningsaktiviteterne i tide og beskytte den finansielle stabilitet bør vurderingen af køberen af en kvalificeret kapitalandel gennemføres i så god tid, at det ikke forsinker anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet i overensstemmelse med dette direktiv, uanset de tidsfrister og procedurer, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EF⁽¹⁾.
- (64) Oplysninger vedrørende markedsføringen af et nødlidende institut og forhandlingerne med potentielle købere forud for anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, vil ofte være systemisk vigtige. For at sikre finansiell stabilitet er det vigtigt, at den påkrævede offentliggørelse af sådanne oplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁽²⁾, kan udsættes med den tid, der er nødvendig til at planlægge og strukturere afviklingen af instituttet, i overensstemmelse med de udsættelser, reglerne for markedsmissbrug tillader.
- (65) Som et institut, der helt eller delvis ejes af en eller flere offentlige myndigheder eller kontrolleres af afviklingsmyndigheden, bør et broinstituts hovedformål være at sikre, at væsentlige finansielle tjenesteydelser fortsat ydes til kunderne hos det nødlidende institut og at væsentlige finansielle aktiviteter fortsat udføres. Broinstituttet bør drives som en levedygtig going concern og genintroduceres på markedet, når de rette betingelser er til stede og inden for den frist, der er fastsat i dette direktiv, eller likvideres, hvis det ikke er levedygtigt.
- (66) Værktøjet til adskillelse af aktiver bør sætte myndighederne i stand til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til et særskilt selskab. Dette værktøj bør kun anvendes sammen med andre værktøjer for at undgå, at det nødlidende institut får en uberettiget konkurrencefordel.
- (67) I en effektiv afviklingsordning bør omkostningerne til afvikling af et nødlidende institut i mindst muligt omfang bæres af skatteyderne. En sådan ordning bør desuden sikre, at systemisk vigtige institutter kan afvikles uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Bail-in-værktøjet opfylder dette mål, idet det sikrer, at det nødlidende instituts aktionærer og kreditorer lider passende tab og bærer en passende del af de omkostninger, der er forbundet med instituttets sammenbrud. Bail-in-værktøjet vil derfor give institutternes aktionærer og kreditorer et stærkere incitament til at overvåge et instituts sundhedstilstand under normale forhold og er i overensstemmelse med henstillingen fra Rådet for Finansiell Stabilitet om, at man i et regelsæt for afvikling medtager lovpligtige gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser som en yderligere mulighed i samspil med andre afviklingsværktøjer.
- (68) For at sikre, at afviklingsmyndighederne har det nødvendige råderum til at allokere tab til kreditorer under en række forskellige omstændigheder, bør disse myndigheder kunne anvende bail-in-værktøjet, både når målet er at afvikle det nødlidende institut som en going concern, hvis der er realistisk udsigt til, at instituttets levedygtighed kan genoprettes, og når systemisk vigtige ydelser overføres til et broinstitut, og den resterende del af instituttet indstiller sin virksomhed og likvideres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (se side 349 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

- (69) Hvis bail-in-værktøjet anvendes med henblik på at genoprette det nødlidende instituts kapital, så det vil kunne fortsætte sin virksomhed som en going concern, bør afviklingen ved bail-in ledsages af udskifning af ledelsen, medmindre det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at beholde ledelsen for at nå afviklingsmålene, og af en efterfølgende omstrukturering af instituttet og dets aktiviteter på en måde, der fokuserer på årsagerne til dets sammenbrud. Omstrukturen bør gennemføres ved iværksættelse af en plan for omorganisering af forretningsaktiviteterne. Sådanne planer bør i givet fald være forenelige med den omstrukturingsplan, som instituttet skal indgive til Kommissionen i henhold til statsstøtteregele. Planen bør navnlig, ud over foranstaltninger med henblik på at genoprette instituttets levedygtighed på lang sigt, indeholde foranstaltninger, der begrænser støtten til et minimum, foranstaltninger til byrdefordeling samt foranstaltninger, der begrænser konkurrenceforvridninger.
- (70) Bail-in-værktøjet bør ikke anvendes på fordringer, som er sikrede, omfattet af en sikkerhedsstillelse eller på anden måde garanterede. For at sikre, at bail-in-værktøjet er effektivt og formålstjenligt, er det imidlertid ønskeligt, at det kan anvendes på så bred en vifte af usikrede passiver i et nødlidende institut som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver ikke være omfattet af anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet. For at beskytte indehaverne af dækkede indskud bør bail-in-værktøjet ikke finde anvendelse på indskud, der er beskyttet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾. For at sikre kontinuiteten af kritiske funktioner bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på visse forpligtelser over for de ansatte i det nødlidende institut eller på krav fra handelsvirksomheder vedrørende varer og tjenesteydelser af kritisk betydning for instituttets daglige virke. For at beskytte pensionsrettigheder og pensionsbeløb, som pensionskasser og pensionsforvaltere har til gode, bør bail-in-værktøjet ikke gælde for det nødlidende instituts forpligtelser over for en pensionsordning. Bail-in værktøjet vil gælde for forpligtelser for pensionsydelse, der kan henføres til variabel aflønning, som ikke har baggrund i kollektive overenskomster, såvel som for den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere. For at nedbringe risikoen for systemiske afsmitningseffekter bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på forpligtelser hidrørende fra deltagelse i betalingssystemer, hvis restløbetid er på under syv dage, eller forpligtelser over for andre institutter, bortset fra enheder i samme koncern, med en oprindelig løbetid på under syv dage.
- (71) Da et af afviklingens vigtigste formål er beskyttelse af dækkede indskydere, bør dækkede indskud ikke være omfattet af anvendelsen af bail-in-værktøjet. Indskudsgarantiordningen bør imidlertid bidrage til finansiering af afviklingen ved at absorbere tabene op til de nettotab, som den ville have skullet bære efter at have kompenseret indskyderne ved almindelig insolvensbehandling. Udøvelsen af bail-in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud som minimum op til dækningsniveauet, hvilket er hovedårsagen til oprettelsen af indskudsgarantiordningerne. Ikke at fastsætte inddragelse af disse ordninger i sådanne tilfælde ville udgøre en urimelig fordel i forhold til de øvrige kreditorer, der ville blive underkastet afviklingsmyndighedens beføjelser.
- (72) Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvis udelukke passiver i en række tilfælde, bl.a. når det ikke er muligt at foretage en bail-in for sådanne passiver inden for en rimelig frist, når udelukkelsen er strengt nødvendig og er proportional i forhold til at gennemføre videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder, eller når anvendelse af bail-in-værktøjet på passiverne ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorers tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket fra bail-in. Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvis udelukke passiver, når dette er nødvendigt for at undgå afsmitningseffekter og finansiell ustabilitet, som kan skabe alvorlige forstyrrelser i en medlemsstats økonomi. Afviklingsmyndighederne bør i forbindelse med disse vurderinger overveje konsekvenserne af en eventuel bail-in af passiver bestående af berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, som ligger ud over det dækningsniveau, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU.
- (73) Når disse udelukkelse tages i anvendelse, kan omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af andre nedskrivningsrelevante passiver øges for at tage hensyn til udelukkelse, dog således at princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere end under normale insolvensbehandlinger, overholdes. Når tabene ikke kan videregives til andre kreditorer, kan der fra afviklingsfinansieringsordningen ydes et bidrag til det institut, der er under afvikling, under overholdelse af en række strenge betingelser, herunder at tab, der i alt udgør mindst 8 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, allerede skal have været genstand for bail-in, og at afviklingsfondens finansiering skal være begrænset til det laveste beløb af enten 5 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, eller de midler, der er til rådighed for afviklingsfonden og det beløb, der kan tilvejebringes gennem ex post-bidrag inden for tre år.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (se side 149 i denne EUT).

- (74) I ekstraordinære tilfælde, hvor passiver er blevet udelukket, og afviklingsfonden er anvendt til at bidrage til bail-in i stedet for de pågældende passiver op til det tilladte loft, bør afviklingsmyndigheden kunne forsøge at tilvejebringe midler fra alternative finansieringskilder.
- (75) Minimumsbeløbet for bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering på 8 % af de samlede passiver inklusive kapitalgrundlaget eller i givet fald 20 % af de risikovægtede aktiver bør beregnes på grundlag af værdiansættelsen med henblik på afvikling i overensstemmelse med dette direktiv. Historiske tab, der allerede er absorberet af aktionærerne gennem en reduktion af kapitalgrundlaget forud for en sådan værdiansættelse, bør ikke medtages i disse procentsatser.
- (76) Intet i dette direktiv bør kræve, at medlemsstaterne finansierer afviklingsfinansieringsordninger med midler fra deres almindelige budget.
- (77) Medmindre andet er fastsat i dette direktiv, bør afviklingsmyndighederne anvende bail-in-værktøjet på en sådan måde, at princippet om kreditorernes ligestilling og prioritetsrækkefølgen af fordringerne efter gældende insolvensret respekteres. Tab bør i første række dækkes af lovregulerede kapitalinstrumenter og fordeles på aktionærerne enten ved annullering eller overførsel af aktier eller ved kraftig udvanding. Hvis disse instrumenter ikke er tilstrækkelige, bør efterstillet gæld konverteres eller nedskrives. Privilegerede forpligtelser bør konverteres eller nedskrives, hvis de efterstillede klasser er blevet konverteret eller nedskrevet fuldstændigt.
- (78) Forpligtelser, der er omfattet af en undtagelse, såsom forpligtelser over for betalings- og afregningssystemer, medarbejdere eller leverandører, eller har en fortrinsstilling såsom indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, bør have samme status i tredjelande som i Unionen. For at sikre muligheden for i givet fald at nedskrive eller konvertere forpligtelser i tredjelande bør anerkendelsen af denne mulighed inkluderes i de kontraktbestemmelser, som er underlagt lovgivningen i tredjelandet, navnlig hvad angår de forpligtelser, som har lavere prioritet i kreditorhierarkiet. Sådanne kontraktbestemmelser bør ikke være påkrævet for forpligtelser, der er undtaget fra bail-in for indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, eller i tilfælde, hvor det pågældende tredjeland ret eller en bindende aftale indgået med det pågældende tredjeland tillader afviklingsmyndigheden i medlemsstaten at udøve sine nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser.
- (79) For at undgå, at institutterne strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør bail-in-værktøjet mindre effektivt, bør det fastsættes, at institutterne til enhver tid skal opfylde et minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag. Afviklingsmyndighederne bør også i konkrete tilfælde kunne kræve, at denne procentdel helt eller delvis udgøres af kapitalgrundlaget eller af en specifik type forpligtelser.
- (80) Dette direktiv anvender en top-down-tilgang til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) inden for en koncern. Tilgangen anerkender endvidere, at der anvendes afviklingshandlinger inden for den enkelte juridiske person, og at det er bydende nødvendigt, at tabsabsorberingskapaciteten befinder sig i eller er tilgængelig for den juridiske person inden for den koncern, i hvilken tabene forekommer. Til dette formål bør afviklingsmyndighederne sikre, at tabsabsorberingskapaciteten inden for en koncern fordeles på hele koncernen i overensstemmelse med risikoniveauet i de juridiske personer, den består af. Det minimumskrav, der er nødvendigt for de enkelte datterselskaber, bør vurderes særskilt. Endvidere bør afviklingsmyndighederne sikre, at al kapital og alle forpligtelser, der medregnes i minimumskravet på et konsolideret grundlag, befinder sig i enheder, hvor der kan opstå tab, eller som på anden vis er til rådighed for at absorbere tabene. Dette direktiv bør give mulighed for såvel en selskabsspecifik (»multiple points of entry«) som en koncernspecifik (»single point of entry«) tilgang til afvikling. MREL-kravet bør afspejle den afviklingsstrategi, der egner sig for en koncern i overensstemmelse med afviklingsplanen. Navnlig bør MREL-kravet gælde på det passende niveau i koncernen for at afspejle den selskabsspecifikke eller koncernspecifikke tilgang, der er fastlagt i afviklingsplanen, idet der dog kan forekomme tilfælde, hvor en anden tilgang end den, der er fastlagt i planen, vil være hensigtsmæssig, eksempelvis fordi den vil gøre det muligt at opfylde afviklingsmålene mere effektivt. På denne baggrund bør alle institutter og andre juridiske personer i koncernen, hvis det kræves af afviklingsmyndighederne, uanset om der er valgt en koncernspecifik eller en selskabsspecifik tilgang, på ethvert tidspunkt have et MREL-krav med henblik på at undgå risikoen for afsmitningseffekter og for et bank-run.

- (81) Medlemsstaterne bør sikre, at hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter fuldt ud absorberer tabene på det tidspunkt, hvor det udstedende institut ikke er levedygtigt. Der bør derfor stilles krav til afviklingsmyndighederne om at nedskrive de pågældende instrumenter fuldstændigt eller konvertere dem til egentlige kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, og inden der træffes afviklings-handlinger. I den forbindelse bør tidspunktet for manglende levedygtighed forstås som det tidspunkt, hvor den relevante myndighed fastslår, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling, eller det tidspunkt, hvor myndig-heden fastslår, at instituttet ville ophøre med at være levedygtigt, hvis de pågældende kapitalinstrumenter ikke bliver nedskrevet eller konverteret. Det forhold, at instrumenterne skal nedskrives eller konverteres af myndighe-derne under de i dette direktiv fastsatte omstændigheder, bør fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med instrumenterne.
- (82) For at give mulighed for effektive afviklingsresultater bør det være muligt at anvende bail-in-værktøjet før den 1. januar 2016.
- (83) Afviklingsmyndighederne bør være i stand til kun at anvende bail-in-værktøjet delvist, hvis en vurdering af de potentielle konsekvenser for stabiliteten af det finansielle system i de pågældende medlemsstater og i resten af Unionen viser, at fuld anvendelse af værktøjet ville være i strid med de overordnede samfundsinteresser i medlems-staten eller Unionen som helhed.
- (84) Afviklingsmyndighederne bør have alle de nødvendige retlige beføjelser, der vil kunne udøves i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer, i forskellige kombinationer. Disse beføjelser bør bl.a. omfatte beføjelsen til at overføre aktierne i et nødlidende institut eller dets aktiver, rettigheder eller passiver til en anden enhed som f.eks. et andet institut eller et broinstitut; beføjelsen til at nedskrive eller annullere et nødlidende instituts aktier eller til at nedskrive eller konvertere dets passiver, samt beføjelsen til at udskifte ledelsen og til at indføre et midlertidigt moratorium på indfrielse af fordringer. Der er også behov for yderligere beføjelser, herunder beføjelse til at kræve, at andre dele af koncernen viderefører væsentlige ydelser.
- (85) Det er ikke nødvendigt at foreskrive præcist, hvordan afviklingsmyndighederne bør gribe ind i det nødlidende institut. Afviklingsmyndighederne bør kunne vælge mellem at overtage kontrollen ved et direkte indgreb i insti-tuttet eller ved en bekendtgørelse. De bør træffe afgørelse alt efter omstændighederne i sagen. Det forekommer ikke nødvendigt at indføre en fælles model for at sikre effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne på nuværende tidspunkt.
- (86) Regelsættet for afvikling bør omfatte procedurekrav, der sikrer, at afviklingshandlingerne meddeles og, med de begrænsede undtagelser, der er fastlagt i dette direktiv, offentliggøres korrekt. Da de oplysninger, der indhentes af afviklingsmyndighederne og deres professionelle rådgivere under afviklingen, imidlertid kan være følsomme, bør de være omfattet af en effektiv fortrolighedsordning, indtil afviklingsafgørelsen offentliggøres. Det forhold, at nærmere oplysninger om indholdet af genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af en vurdering af disse planer kan have vidtrækkende konsekvenser, navnlig for de berørte selskaber, skal tages i betragtning. Enhver oplysning vedrørende en afgørelse, som kommer frem, før den er truffet, det være sig om opfyldelsen af betingelserne for afvikling, om brugen af et bestemt værktøj eller om enhver foranstaltning under sagsbehandlingen, skal antages at have indvirkning på de offentlige og private interesser, der er berørt af foranstaltningen. Den oplysning, at afviklingsmyndigheden er i færd med at undersøge et konkret institut, kan dog være nok til at få negative konsekvenser for det pågældende institut. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der forefindes passende mekanismer til at bevare fortroligheden af sådanne oplysninger vedrørende eksempelvis det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af eventuelle vurderinger foretaget i den forbindelse.
- (87) Afviklingsmyndighederne bør have accessoriske beføjelser til at sikre effektiviteten af overførslen af aktier eller gældsinstrumenter samt aktiver, rettigheder og passiver. Med forbehold af de sikkerhedsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, bør disse beføjelser omfatte beføjelser til at ophæve tredjemands rettigheder til de overførte instrumenter eller aktiver og beføjelsen til at fuldbyrde kontrakter og til at sørge for videreførelse af eksisterende ordninger over for modtageren af de overførte aktiver og aktier. Arbejdstageres ret til at opsiges en ansættelses-kontrakt bør dog ikke anfægtes. En parts ret til at opsiges en kontrakt med et institut under afvikling eller en af dennes koncerntenheder af andre grunde end afvikling af det nødlidende institut bør heller ikke berøres. Afviklings-myndighederne bør også have accessorisk beføjelse til at kræve, at den resterende del af instituttet, der likvideres

ved almindelig insolvensbehandling, yder de tjenesteydelser, der er nødvendige for, at det institut, til hvilket aktiverne eller aktierne er overført i medfør af anvendelsen af virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet, er i stand til at drive sine forretningsaktiviteter.

- (88) I overensstemmelse med artikel 47 i chartret har de berørte parter ret til en retfærdig rettergang og effektive retsmidler mod de foranstaltninger, der berører dem. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør kunne påklages.
- (89) Krisestyringsforanstaltninger truffet af nationale afviklingsmyndigheder kan forudsætte komplekse økonomiske vurderinger og en stor skønsmargen. De nationale afviklingsmyndigheder er udstyret med den specifikke ekspertise, der kræves for at foretage sådanne vurderinger og fastslå den mest hensigtsmæssige brug af skønsmargenen. Det er derfor vigtigt at sikre, at de komplekse økonomiske vurderinger, som nationale afviklingsmyndigheder foretager i denne forbindelse, danner grundlag for nationale domstoles behandling af de pågældende krisestyringsforanstaltninger. Imidlertid bør den komplekse karakter af disse vurderinger ikke forhindre de nationale domstole i at undersøge, om den dokumentation, afviklingsmyndigheden støtter sig på, er faktisk korrekt, pålidelig og sammenhængende, om dokumentationen indeholder alle de relevante oplysninger, som bør tages i betragtning for at vurdere en kompleks situation, og om myndigheden er i stand til at underbygge de konklusioner, den har draget heraf.
- (90) Da formålet med dette direktiv er at omfatte ekstreme hastetilfælde, og da en suspension af enhver afgørelse truffet af afviklingsmyndighederne kan være til hinder for videreførelsen af kritiske funktioner, er det nødvendigt at bestemme, at en påklage ikke bør medføre automatisk suspension af retsvirkningerne af den anfægtede afgørelse, og at afviklingsmyndighedens afgørelse bør kunne fuldbyrdes omgående med en formodning om, at suspensionen af den ikke vil være i offentlighedens interesse.
- (91) Når det er nødvendigt for at beskytte tredjemand, der i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser i god tro har erhvervet aktiver, rettigheder og passiver i det institut, der er under afvikling, og for at sikre de finansielle markeders stabilitet, bør en klageadgang endvidere ikke berøre efterfølgende administrative handlinger eller transaktioner, der er baseret på en annulleret afgørelse. I sådanne tilfælde bør afhjælpning i tilfælde af en fejlagtig afgørelse derfor være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.
- (92) Da det i forbindelse med alvorlige risici for finansiell ustabilitet i medlemsstaten og Unionen kan haste med at træffe krisestyringsforanstaltninger, bør enhver procedure i national ret, der har forbindelse med en ansøgning om en domstols forhåndsgodkendelse af en krisestyringsforanstaltning og domstolens behandling af en sådan ansøgning, afvikles hurtigt. Domstolen bør i lyset af behovet for at træffe en krisestyringsforanstaltning hurtigt træffe sin afgørelse inden for 24 timer, og medlemsstaterne bør sikre, at den relevante myndighed kan træffe sin afgørelse umiddelbart efter, at retten har givet sin godkendelse. Dette berører ikke berørte parter eventuelle ret til at indgive en begæring til domstolen om at omstøde afgørelsen inden for en begrænset frist, efter at afviklingsmyndigheden har truffet krisestyringsforanstaltningen.
- (93) Af hensyn til en effektiv afvikling og for at undgå kompetencekonflikter bør der ikke indledes en almindelig insolvensbehandling for det nødlidende institut, og der bør heller ikke pågå en sådan, mens afviklingsmyndigheden udøver sine afviklingsbeføjelser eller anvender afviklingsværktøjer, bortset fra når det sker på afviklingsmyndighedens initiativ eller med dens samtykke. Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at suspendere visse kontraktlige forpligtelser i en begrænset periode for at give afviklingsmyndigheden tid til at tage afviklingsværktøjerne i brug. Dette bør dog ikke gælde for forpligtelser i relation til systemer udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF⁽¹⁾, centrale modparter og centralbanker. Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalings- og værdipapirafregningssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. For at sikre, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger fungerer hensigtsmæssigt i krisesituationer, og samtidig give operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere en passende sikkerhed, fastsættes det i dette direktiv, at en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv bør vurderes at være en insolvensbehandling henhold til direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten fortsat opfyldes. Intet i dette direktiv er imidlertid til hinder for driften af et system, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF eller retten til sikkerhed i henhold til artikel 9 i direktiv 98/26/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

- (94) For at sikre, at afviklingsmyndighederne i forbindelse med overførsel af aktiver og passiver til en privat køber eller et broinstitut har et tilstrækkeligt tidsrum til at identificere de kontrakter, der skal overføres, kan det være formålstjenligt at indføre proportionelt afpassede restriktioner for modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsiges finansielle kontrakter forud for overførslen. En sådan restriktion vil være nødvendig for at give myndighederne mulighed for at danne sig et korrekt indtryk af det nødlidende instituts balance, uafhængigt af de ændringer i værdi og omfang, som en omfattende udøvelse af opsigelsesrettigheder ville medføre. For ikke at gribe mere ind i modparternes kontraktlige rettigheder end højst nødvendigt bør restriktionen på opsigelsesrettigheder kun gælde i forbindelse med en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder forekomsten af en begivenhed, der er direkte knyttet til anvendelsen af en sådan foranstaltning, og retten til opsigelse i forbindelse med enhver anden misligholdelse, herunder unkladelse af at foretage betalinger eller fastsætte margener, bør fortsat bestå.
- (95) For at bevare legitime kapitalmarkedsordninger i tilfælde af en overførsel af nogle af et nødlidende instituts aktiver, rettigheder og passiver, men ikke alle, bør der indføres sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre opsplitning af indbyrdes forbundne forpligtelser, rettigheder og kontrakter, alt efter omstændighederne. En sådan restriktion på selektiv udvælgelse blandt indbyrdes forbundne kontrakter bør udstrækkes til også at gælde for kontrakter med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhed, aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, aftale om modregning, slutaftagning og struktureret finansiering. Hvis sikkerhedsforanstaltningen finder anvendelse, bør afviklingsmyndighederne skulle overføre alle indbyrdes forbundne kontrakter, der er omfattet af en beskyttet ordning, eller lade dem alle blive i den resterende del af det nødlidende institut. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør sikre, at den lovbestemte behandling af eksponeringer, der er omfattet af en nettingaftale som omhandlet i direktiv 2013/36/EU, ikke berøres.
- (96) At det sikres, at afviklingsmyndighederne råder over de samme værktøjer og beføjelser, vil lette en koordineret indsats i tilfælde af en grænseoverskridende koncerns sammenbrud, men der er uden tvivl behov for yderligere foranstaltninger for at fremme samarbejdet og forebygge opsplitning i de nationale tiltag. Der bør stilles krav til afviklingsmyndighederne om at rådføre sig med hinanden og samarbejde i afviklingskollegier, når de afvikler koncernenheder, for at nå til enighed om en koncernafviklingsordning. Der bør oprettes afviklingskollegier omkring kernen i de eksisterende tilsynskollegier ved at inddrage afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier, centralbanker, EBA, og i givet fald myndigheder, der er ansvarlige for indskudsgarantiordninger. I en krisesituation bør afviklingskollegiet fungere som et forum for udveksling af oplysninger om og koordinering af afviklingshandlinger.
- (97) Ved afviklingen af grænseoverskridende koncerner bør der findes en balance mellem på den ene side behovet for procedurer, der tager hensyn til situationens hastende karakter og muliggør effektive, rimelige og retfærdige løsninger for koncernen som helhed, og på den anden side nødvendigheden af at beskytte den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. De forskellige afviklingsmyndigheder bør udveksle synspunkter i afviklingskollegiet. De afviklingshandlinger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, bør udarbejdes og drøftes af de forskellige afviklingsmyndigheder i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. Afviklingskollegier bør, hver gang det er muligt, medtage synspunkterne hos afviklingsmyndighederne i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, for at lette hurtige, fælles beslutninger. I de afviklingshandlinger, der træffes af koncernafviklingsmyndigheden, bør der altid tages hensyn til deres virkninger for den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. Dette bør sikres ved, at afviklingsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, har mulighed for at gøre indsigelse mod koncernafviklingsmyndighedens beslutninger, ikke kun hvad angår afviklingshandlingernes hensigtsmæssighed, men også ud fra behovet for at beskytte den pågældende medlemsstats finansielle stabilitet.
- (98) Afviklingskollegiet bør ikke være et beslutningstagende organ, men en platform, der fremmer de nationale myndigheders beslutningstagning. De fælles afgørelser bør træffes af de forskellige berørte nationale myndigheder.
- (99) Indførelsen af en koncernafviklingsordning vil formentlig være befordrende for en koordineret afvikling, som sandsynligvis vil give det bedste resultat for alle institutter i en koncern. Koncernafviklingsmyndigheden bør foreslå koncernafviklingsordningen og forelægge den for afviklingskollegiet. Nationale afviklingsmyndigheder, der modsætter sig ordningen eller beslutter at træffe uafhængige afviklingshandlinger, bør gøre rede for deres uenighed og meddele grundene hertil og detaljerne vedrørende eventuelle uafhængige afviklingshandlinger, de agter at træffe, over for koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen. Nationale myndigheder, der beslutter at afvige fra koncernafviklingsordningen, bør tage behørigt hensyn til den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor de andre afviklingsmyndigheder befinder sig, og den potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

- (100) Som led i en koncernafviklingsordning bør myndighederne opfordres til at anvende det samme værktøj på de juridiske personer, der opfylder betingelserne for afvikling. Koncernafviklingsmyndigheden bør have beføjelse til at anvende broinstitutværktøjet på koncernniveau (hvilket eventuelt kan omfatte byrdefordelingsarrangementer) for at stabilisere koncernen som helhed. Ejendomsretten til datterselskaberne vil kunne overføres til brobanken med henblik på videresalg, enten samlet eller hver for sig, når de rette markedsvilkår indfinder sig. Koncernafviklingsmyndigheden bør desuden have beføjelse til at anvende bail-in-værktøjet på moderinstitutniveau.
- (101) En effektiv afvikling af internationalt aktive institutter og koncerner kræver samarbejde mellem Unionens, medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder. Det vil befordre samarbejdet, hvis tredjelandes afviklingsordninger baseres på de fælles principper og tilgange, som i øjeblikket udvikles af Rådet for Finansiell Stabilitet og G20-landene. Med henblik herpå bør EBA have beføjelse til at udarbejde og indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med myndigheder i tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og de nationale myndigheder bør kunne indgå bilaterale aftaler, der er i overensstemmelse med rammeaftalerne under EBA. Udarbejdelsen af sådanne aftaler mellem nationale myndigheder, der er ansvarlige for at håndtere nødlidende globale virksomheder, bør være et middel til at sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forhold til internationale koncerner. Generelt bør der være gensidighed i disse ordninger. De nationale afviklingsmyndigheder bør som medlemmer af det europæiske afviklingskollegium, når det er relevant, anerkende og håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i de tilfælde, der er fastsat i dette direktiv.
- (102) Der bør finde et samarbejde sted om både datterselskaber af EU- og tredjelandskoncerner og filialer af EU- eller tredjelandsinstitutter. Datterselskaber af tredjelandskoncerner er virksomheder etableret i Unionen og er derfor fuldt ud underlagt EU-retten, herunder de afviklingsværktøjer, der fastsættes ved dette direktiv. Det er imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne bibeholder retten til at tage skridt i forhold til filialer af institutter, der har deres hovedkontor i tredjelande, når anerkendelse og anvendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer, som har forbindelse med en filial, ville bringe Unionens finansielle stabilitet i fare, eller når EU-indskydere ikke ville få samme behandling som tredjelandsindskydere. I sådanne tilfælde og i de tilfælde, der er fastsat i dette direktiv bør medlemsstaterne have ret til efter høring af de nationale afviklingsmyndigheder at nægte anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer i forbindelse med EU-filialer af tredjelandsinstitutter.
- (103) Under visse omstændigheder kan effektiviteten af de anvendte afviklingsværktøjer være betinget af adgangen til kortfristede finansieringsmidler for et institut eller et broinstitut, garantier, der stilles til rådighed for potentielle købere, eller tilvejebringelsen af kapital til broinstituttet. Uagtet centralbankernes rolle med hensyn til at tilføre det finansielle system likviditet, også i perioder med stress, er det vigtigt, at medlemsstaterne opretter finansieringsordninger for at undgå, at midlerne til disse formål kommer fra de nationale budgetter. Det bør være den finansielle sektor som helhed, der finansierer stabiliseringen af det finansielle system.
- (104) Som hovedregel bør medlemsstaterne etablere deres egne nationale finansieringsordninger ved hjælp af fonde, der kontrolleres af deres afviklingsmyndigheder, og som skal bruges til de formål, der er fastsat i dette direktiv. Hertil bør dog knyttes en nøje afgrænset undtagelse, som giver medlemsstaterne mulighed for at etablere deres nationale finansieringsordninger gennem obligatoriske bidrag fra institutter, som er meddelt tilladelse på deres områder, og som ikke ejes af fonde, der kontrolleres af deres afviklingsmyndigheder, forudsat at visse betingelser er opfyldt.
- (105) I princippet bør der indsamles bidrag i sektoren forud for og uafhængigt af et afviklingsforløb. Hvis de på forhånd fremskaffede midler ikke er tilstrækkelige til at dække tabene eller omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, bør der indsamles supplerende bidrag til dækning af de yderligere omkostninger eller tab.
- (106) For at nå en kritisk masse og undgå procykliske virkninger, som ville opstå, hvis finansieringsordningerne skulle baseres udelukkende på ex post-bidrag under en systemisk krise, er det absolut nødvendigt, at de finansielle midler, der er til rådighed ex ante under de nationale finansieringsordninger, mindst beløber sig til et vist minimumsniveau.

- (107) For at sikre en rimelig beregning af bidrag og give incitamenter til at anvende en mindre risikobetonet model bør der i forbindelse med bidrag til nationale finansieringsordninger tages hensyn til omfanget af de kredit-, likviditets- og markedsrisici, institutterne har påtaget sig.
- (108) At sikre effektiv afvikling af nødlidende institutter i Unionen er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked. Et instituts sammenbrud påvirker ikke kun den finansielle stabilitet på de markeder, hvor det opererer direkte, men også hele Unionens finansielle marked. Gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser har styrket samspillet mellem de forskellige nationale finansielle systemer. Institutterne opererer uden for deres etableringsmedlemsstat og er indbyrdes forbundne med hinanden via interbankmarkedet og andre markeder, som i det væsentlige er tværeurøpæiske. Det er ikke kun de medlemsstater, hvor disse institutter opererer, men samtlige medlemsstater generelt, der har en interesse i at sikre en effektiv finansiering af institutternes afvikling i alle medlemsstater for at sikre lige konkurrencevilkår og forbedre den måde, hvorpå det indre finansielle marked fungerer. Oprettelsen af et europæisk system af finansieringsordninger bør sikre, at alle de institutter, der opererer i Unionen, er omfattet af lige effektive ordninger til finansiering af afvikling og bidrager til stabiliteten i det indre marked.
- (109) For at opbygge modstandsdygtigheden i det europæiske system af finansieringsordninger og i overensstemmelse med det mål, der tilsiger, at finansieringen i første række bør komme fra aktionærer og kreditorer hos det institut, der er under afvikling, og dernæst fra erhvervslivet frem for fra de offentlige budgetter, kan finansieringsordninger anmode om at optage lån hos andre finansieringsordninger, hvis der er behov for det. De bør ligeledes have beføjelse til at yde lån til andre ordninger, der har behov for det. En sådan långivning bør være strengt frivillig. Afgørelsen om at yde lån til andre ordninger bør træffes af den udlånende finansieringsordning, men på grund af de potentielle finanspolitiske konsekvenser bør medlemsstater kunne kræve høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium.
- (110) Finansieringsordninger oprettes på nationalt plan, men bør gensidiggøres i forbindelse med en koncernafvikling, forudsat at der opnået enighed mellem de nationale myndigheder om afvikling af instituttet. Indskud, der er dækket af indskudsgarantiordninger, bør ikke bære noget tab under afviklingsproceduren. Hvis en afviklingshandling sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, bør der stilles krav om, at indskudsgarantiordninger, som et institut under afvikling er medlem af, yder et bidrag, der ikke er højere end de tab, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- (111) Dækkede indskud er beskyttet mod tab under afvikling, men andre berettigede indskud er potentielt til rådighed for tabsabsorbering. For at sikre en vis beskyttelse af fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder med berettigede indskud, der overstiger det dækkede beløb, bør sådanne indskud placeres højere i prioritetsrækkefølgen end almindelige usikrede, ikkeprivilegerede kreditorers fordringer i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling. Fordringer under indskudsgarantiordningen bør have en endnu højere prioritet i henhold til sådanne nationale bestemmelser end førnævnte kategorier af berettigede indskud. En harmonisering af national insolvensret på dette område er nødvendig for at mindske eksponeringen af afviklingsfondene i medlemsstaterne i henhold til princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, som fastlagt i dette direktiv.
- (112) Hvis der i forbindelse med afviklingen af et institut overføres indskud til et andet institut, bør indskyderne ikke være forsikret ud over det dækningsniveau, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU. Derfor bør fordringer på indskud, der forbliver i det institut, som er under afvikling, begrænses til differencen mellem de overførte midler og den dækning, der ydes i direktiv 2014/49/EU. Hvis de overførte indskud overstiger dækningen, bør indskyderen ikke kunne gøre nogen fordringer gældende over for indskudsgarantiordningen for så vidt angår indskud, der forbliver i det institut, der er under afvikling.
- (113) Ved oprettelsen af de finansieringsordninger, der skal udgøre det europæiske system af finansieringsordninger som fastsat i dette direktiv, bør det sikres, at anvendelsen af de midler, der er til rådighed på nationalt plan til afvikling, koordineres.

- (114) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår præcisering af kriterier for definition af »kritiske funktioner« og »centrale forretningsområder« med henblik på dette direktiv; de omstændigheder, hvor udelukkelse af passiver fra gældsnedskrivning eller konverteringskrav efter dette direktiv er nødvendig, kategorier af ordninger for hvilke medlemsstaterne bør sikre passende beskyttelse af delvise overførsler; den måde på hvilken institutters bidrag til afviklingsfinansieringsordninger bør justeres i forhold til deres risikoprofil; registreringen, bogføringen, rapporteringskravene og andre krav, der har til hensigt at sikre, at de ex ante-bidrag faktisk bliver betalt; og de omstændigheder under hvilke og betingelser efter hvilke et institut kan undtages midlertidigt fra at betale ex post-bidrag. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (115) Når det er fastsat i dette direktiv, er det hensigtsmæssigt, at EBA bør fremme konvergens i de nationale myndigheders praksis ved hjælp af retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Inden for områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, kan EBA på eget initiativ udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten.
- (116) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse.
- (117) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme en ensartet harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt i de tilfælde, der er præciseret i dette direktiv, at lade dette organ få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.
- (118) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (119) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og håndhævelse i alle medlemsstater af afgørelser vedrørende sanering og likvidation af institutter, der har filialer i andre medlemsstater end den, hvor de har deres hovedkontor. Direktivet sikrer, at alle instituttets aktiver og passiver, uanset i hvilket land de befinder sig, behandles ved en enkelt procedure i hjemlandet, og at kreditorer i værtsmedlemsstaterne behandles på samme måde som kreditorer i hjemlandet. For at gøre afviklingen effektiv bør direktiv 2001/24/EF gælde, hvis afviklingsværktøjerne tages i brug, både når disse instrumenter anvendes på institutter, og når de anvendes på andre enheder, som er omfattet af afviklingsordningen. Direktiv 2001/24/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (120) Unionens selskabsdirektiver indeholder ufravigelige regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer i institutter, der falder ind under disse direktivers anvendelsesområde. I en situation, hvor afviklingsmyndighederne har behov for at handle hurtigt, kan disse regler være til hinder for afviklingsmyndighedernes effektive indsats og anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser, og der bør derfor indføres passende undtagelser i dette direktiv. For at sikre størst mulig retssikkerhed for de berørte parter bør undtagelserne defineres klart og snævert, og de bør kun anvendes ud fra almene hensyn, og når kriterierne for udløsning af afvikling er opfyldt. Anvendelsen af afviklingsværktøjer forudsætter, at afviklingsmålene og betingelserne for afvikling, der er fastsat i dette direktiv, opfyldes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15).

- (121) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽¹⁾ indeholder regler om aktionærernes ret til at træffe afgørelse om kapitalforhøjelser og -nedsættelser, om deres ret til at deltage i nye aktieudstedelser som vederlag for indskud, om beskyttelse af kreditorer i tilfælde af kapitalnedsættelser og om indkaldelse af generalforsamlingen i tilfælde af betydelige kapitaltab. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes passende undtagelser.
- (122) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU ⁽²⁾, fastsætter regler om bl.a. samtykke til fusioner fra generalforsamlingen i hvert af de fusionerende selskaber, om krav til fusionsplanen, beretningen fra ledelsesorganerne og beretningen fra sagkyndige samt om beskyttelse af kreditorer. Rådets sjette direktiv 82/891/EØF ⁽³⁾ indeholder lignende regler om spaltning af aktieselskaber. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF ⁽⁴⁾ fastsætter tilsvarende regler vedrørende grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar. Der bør fastsættes passende undtagelser fra disse direktiver, således at afviklingsmyndighederne kan handle hurtigt.
- (123) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF ⁽⁵⁾ er der fastsat en forpligtelse til at fremsætte et tilbud om at overtage alle et selskabs aktier til en rimelig pris som defineret i nævnte direktiv, hvis en person, direkte eller indirekte, alene eller i forståelse med andre, erhverver en vis procentdel af aktierne i selskabet, som giver vedkommende kontrol med selskabet ifølge national ret. Formålet med reglen om obligatorisk tilbud er at beskytte minoritetsinteresser, i tilfælde af at kontrollen med selskabet ændres. Udsigten til så bekostelig en forpligtelse kan dog muligvis afholde eventuelle investorer fra at investere i det berørte institut og dermed gøre det vanskeligt for afviklingsmyndighederne at gøre brug af alle deres afviklingsbeføjelser. Der bør indrømmes passende undtagelser fra reglen om obligatorisk tilbud i det omfang, det er nødvendigt for anvendelsen af afviklingsbeføjelserne, men efter afviklingsperioden bør denne regel gælde for enhver aktionær, der overtager kontrollen med det berørte institut.
- (124) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF ⁽⁶⁾, fastsætter proceduremæssige aktionærrettigheder i relation til generalforsamlinger. Direktiv 2007/36/EF indeholder bl.a. regler om minimumsvarslet for indkaldelse til generalforsamlinger og om indholdet af indkaldelsen til generalforsamling. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes passende undtagelser fra direktivet. Forud for en afvikling kan der være behov for en hurtig kapitaludvidelse, hvis instituttet ikke opfylder eller forventes ikke at opfylde kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, og hvis en kapitaludvidelse forventes at kunne rette op på den finansielle situation og undgå en situation, hvor tærskelkriterierne for afvikling er opfyldt. I sådanne situationer bør der være mulighed for at indkalde til generalforsamling med kort varsel. Aktionærerne bør imidlertid fortsat have beføjelse til at træffe afgørelse om kapitaludvidelsen og om det kortere varsel for indkaldelse til generalforsamlinger. Der bør indrømmes passende undtagelser fra direktiv 2007/36/EF med henblik på indførelsen af denne ordning.
- (125) For at sikre, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i Det Europæiske Finanstilsynssystem, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1092/2010, forordning (EU) nr. 1093/2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar (EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

nr. 1095/2010⁽¹⁾, og sikre, at EBA har den nødvendige sagkundskab til at udføre de opgaver, dette direktiv fastsætter, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 ændres således, at begrebet kompetente myndigheder som defineret i nævnte forordning også omfatter de nationale afviklingsmyndigheder som defineret i dette direktiv. Denne ligestilling af afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i forordning (EU) nr. 1093/2010 ligger i forlængelse af de opgaver, der tildeles EBA i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner og sigte mod at lette afviklingen af nødlidende institutter og navnlig grænseoverskridende koncerner.

- (126) Der bør stilles krav om, at medlemsstaterne for at sikre, at institutterne, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt deres ledelsesorgan overholder de forpligtelser, der hidrører fra dette direktiv, og sikre, at de behandles ens i hele Unionen, indfører administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Derfor bør de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne fastlægger, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller anden administrativ foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder. EBA bør under overholdelse af en streng tjenstlig tavshedspligt føre en central database indeholdende alle administrative sanktioner og informationer om klager, den er blevet underrettet om af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne.
- (127) Dette direktiv omhandler såvel administrative sanktioner som andre administrative foranstaltninger for at omfatte alle de skridt, der tages, efter at en overtrædelse er begået, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national ret betragtes som sanktioner eller som andre administrative foranstaltninger.
- (128) Selv om intet forhindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og om strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør de ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for de overtrædelser af dette direktiv, der er omfattet af national strafferet. I overensstemmelse med national ret er medlemsstaterne ikke forpligtet til at pålægge såvel administrative som strafferetlige sanktioner for samme overtrædelse, men de kan gøre det, hvis det er tilladt i henhold til deres nationale lovgivning. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner snarere end administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for overtrædelser af dette direktiv bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke afviklingsmyndighedernes og de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med dette direktiv, herunder efter at de pågældende overtrædelser er indgivet ved de kompetente retslige myndigheder med henblik på retsforfølgning.
- (129) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (130) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de rettigheder, friheder og principper, som bl.a. anerkendes i chartret, navnlig ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og retten til et forsvar.
- (131) Målet for dette direktiv, nemlig harmonisering af regler og procedurer for afvikling af institutter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af virkningerne i hele Unionen af et instituts sammenbrud bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (132) Når kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, bør de altid tage behørigt hensyn til konsekvenserne af deres afgørelser og foranstaltninger for den finansielle stabilitet og den økonomiske situation i andre medlemsstater, og de bør overveje betydningen af eventuelle datterselskaber eller filialer for den finansielle sektor og økonomien i den medlemsstat, hvor sådanne datterselskaber eller filialer er etableret eller beliggende, selv i tilfælde hvor det pågældende datterselskab eller den pågældende filial er af mindre betydning for den konsoliderede koncern.
- (133) Kommissionen gennemgår erfaringerne med den overordnede anvendelse af dette direktiv og overvejer navnlig, på baggrund af de ordninger, der fastlægges i henhold til enhver EU-retsakt om indførelse af en afviklingsmekanisme, som omfatter mere end én medlemsstat, udøvelsen af EBA's beføjelser i henhold til dette direktiv til at mægle mellem en afviklingsmyndighed i en medlemsstat, der deltager i mekanismen, og en afviklingsmyndighed i en medlemsstat, der ikke deltager deri —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG MYNDIGHEDER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes der regler og procedurer for genopretning og afvikling af følgende enheder:
 - a) institutter, der er etableret i Unionen
 - b) finansieringsinstitutter, der er etableret i Unionen, hvis finansieringsinstituttet er datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringselskab eller af et selskab som omhandlet i litra c) eller d) og indgår i tilsynet med moderselskabet på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 6-17 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - c) finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber, der er etableret i Unionen
 - d) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen
 - e) filialer af institutter, der er etableret eller beliggende uden for Unionen, jf. de særlige vilkår, der er fastlagt i dette direktiv.

Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder skal i forbindelse med fastlæggelsen og anvendelsen af kravene i henhold til dette direktiv og anvendelsen af de forskellige værktøjer, som de har til rådighed for så vidt angår de første afsnit omhandlede enheder, samt under overholdelse af specifikke bestemmelser tage hensyn til karakteren af et instituts forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller af andre kooperative systemer for gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 6, i nævnte forordning, og spørgsmålet om, hvorvidt det udfører investeringservice og -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde regler, som skærper eller supplerer dem, der er fastsat i dette direktiv og i de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der vedtages på grundlag af dette direktiv, forudsat at de er af generel karakter og ikke strider mod dette direktiv og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »afvikling«: anvendelse af et afviklingsværktøj eller af et værktøj som omhandlet i artikel 37, stk. 9, med henblik på at opfylde et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 31, stk. 2
- 2) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU
- 3) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, som er underlagt startkapitalkravet fastsat i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU
- 4) »finansieringsinstitut«: et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 5) »datterselskab«: et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 6) »moderselskab«: et moderselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 7) »konsolideret grundlag«: grundlaget for den konsoliderede situation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 8) »institutsikringsordning«: en ordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 9) »finansielt holdingselskab«: et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 10) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 11) »blandet holdingselskab«: et blandet holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 12) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 30), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 13) »finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 31), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 14) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 32), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 15) »blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 33), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) »afviklingsmål«: de i artikel 31, stk. 2, omhandlede afviklingsmål
- 17) »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 18) »afviklingsmyndighed«: en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3
- 19) »afviklingsværktøj«: et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 37, stk. 3
- 20) »afviklingsbeføjelse«: en beføjelse som omhandlet i artikel 63-72
- 21) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder Den Europæiske Centralbank for så vidt angår de særlige opgaver, den har fået overdraget ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾
- 22) »kompetente ministerier«: finansministerier eller andre ministerier i medlemsstaterne, som har ansvar for økonomiske, finansielle og budgetmæssige beslutninger på nationalt plan i henhold til den nationale kompetencefordeling, og som er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5
- 23) »institut«: et kreditinstitut eller et investeringsselskab
- 24) »ledelsesorgan«: et ledelsesorgan som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2013/36/EU
- 25) »daglig ledelse«: den daglige ledelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU
- 26) »koncern«: et moderselskab og dets datterselskaber
- 27) »grænseoverskridende koncern«: en koncern, der har etableret koncernenheder i mere end én medlemsstat
- 28) »ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«: statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af et institut eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enheder eller af en koncern, som et sådant institut eller en sådan enhed er en del af
- 29) »likviditetsstøtte i en nødsituation«: en centralbanks ydelse af centralbankpenge eller enhver anden bistand, som kan medføre en forøgelse af mængden af centralbankpenge, til et solvent finansieringsinstitut eller en koncern af solvente finansieringsinstitutter, som har midlertidige likviditetsproblemer, uden at en sådan operation udgør en del af pengepolitikken
- 30) »systemisk krise«: forstyrrelse af det finansielle system med potentielt alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer af finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i et vist omfang
- 31) »koncernenhed«: en juridisk person, der tilhører en koncern
- 32) »genopretningsplan«: en genopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes af et institut i overensstemmelse med artikel 5
- 33) »koncerngenopretningsplan«: en koncerngenopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 7
- 34) »væsentlig filial«: en filial, der ville blive betragtet som væsentlig i en værtsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- 35) »kritiske funktioner«: aktiviteter, ydelser eller transaktioner, hvis ophør i en eller flere medlemsstater kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse af den finansielle stabilitet som følge af et instituts eller en koncerns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbundethed, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter, navnlig med hensyn til muligheden for at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner
- 36) »centrale forretningsområder«: forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et institut eller en koncern, som et institut er en del af
- 37) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: en konsoliderende tilsynsmyndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 41), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 38) »kapitalgrundlag«: kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 39) »betingelser for afvikling«: de i artikel 32, stk. 1, omhandlede betingelser
- 40) »afviklingshandling«: afgørelse om at lade et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), afvikle i henhold til artikel 32 eller 33, anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser
- 41) »afviklingsplan«: en afviklingsplan for et institut udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10
- 42) »koncernafvikling«:
- a) en afviklingshandling, der træffes for et moderselskab eller et institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, eller
 - b) afviklingsmyndighedernes koordinering af anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncernenheder, der opfylder betingelserne for afvikling
- 43) »koncernafviklingsplan«: en plan for koncernafvikling udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- 44) »koncernafviklingsmyndighed«: afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig
- 45) »koncernafviklingsordning«: en plan udarbejdet med henblik på koncernafvikling i overensstemmelse med artikel 91
- 46) »afviklingskollegium«: et kollegium etableret i overensstemmelse med artikel 88 med henblik på at udføre de i artikel 88, stk. 1, omhandlede opgaver
- 47) »almindelig insolvensbehandling«: en kollektiv insolvensbehandling, der medfører, at en skyldner helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator eller en administrator, og som normalt finder anvendelse på institutter i henhold til national ret, og som enten er specifik for disse institutter eller gælder generelt for alle fysiske og juridiske personer
- 48) »gældsinstrumenter«, jf. artikel 63, stk. 1, litra g) og j): obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter
- 49) »moderinstitut i en medlemsstat«: et moderinstitut i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 50) »moderinstitut i Unionen«: et moderinstitut i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 51) »krav til kapitalgrundlag«: kravene i artikel 92-98 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 52) »tilsynskollegium«: et kollegium af tilsynsførende etableret i henhold til artikel 116 i direktiv 2013/36/EU
- 53) »Unionens statsstøttere«: de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i TEUF, samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF
- 54) »likvidation«: realisering af et instituts eller en enheds aktiver som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- 55) »værktøj til adskillelse af aktiver«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab i overensstemmelse med artikel 42
- 56) »porteføljeadministrationsselskab«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 42, stk. 2
- 57) »bail-in-værktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning og konvertering af passiverne i et institut, der er under afvikling, i overensstemmelse med artikel 43
- 58) »virksomhedssalgsværktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til en køber, der ikke er et broinstitut, i overensstemmelse med artikel 38
- 59) »broinstitut«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 40, stk. 2
- 60) »broinstitutværktøj«: mekanisme for overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til et broinstitut i overensstemmelse med artikel 40
- 61) »ejerskabsinstrumenter«: aktier, andre instrumenter, der overdrager ejerskab, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinteresser
- 62) »aktionærer«: aktionærer eller indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter
- 63) »overførselsbeføjelser«: de beføjelser, der er anført i artikel 63, stk. 1, litra c) eller d), til at overføre aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling til en modtager
- 64) »central modpart«: en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 65) »derivat«: et derivat som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 66) »gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser«: de i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), omhandlede beføjelser

- 67) »sikret passiv«: et passiv, hvor kreditors ret til betaling eller anden form for ydelse er sikret ved et aktiv, et pant eller en tilbageholdelsesret eller en sikkerhedsstillelse, herunder passiver hidrørende fra tilbagekøbsaftaler og andre sikkerhedsstillinger i form af overdragelse af ejendomsret
- 68) »egentlige kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder kravene fastsat i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, eller artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 69) »hybride kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 70) »samlet beløb«: det samlede beløb, på grundlag af hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives eller konverteres, jf. artikel 46, stk. 1
- 71) »nedskrivningsrelevante passiver«: de passiver og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificerer som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i et institut eller i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i medfør af artikel 44, stk. 2
- 72) »indskudsgarantiordning«: en indskudsgarantiordning, der indføres og officielt anerkendes af en medlemsstat i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/49/EU
- 73) »supplerende kapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, der opfylder kravene i artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 74) »relevante kapitalinstrumenter«: i forbindelse med afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, og afsnit IV, kapitel V, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter
- 75) »konverteringssats«: den faktor, der bestemmer antallet af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som et passiv af en bestemt kategori vil blive konverteret til, enten på basis af et enkelt instrument af den pågældende kategori eller på basis af en specifik værdienhed af en gældsfordring
- 76) »berørt kreditor«: en kreditor, hvis fordring vedrører et passiv, der nedbringes eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter ved udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til anvendelsen af bail-in-værktøjet
- 77) »berørt indehaver«: en indehaver af ejerskabsinstrumenter, hvis ejerskabsinstrumenter annulleres i medfør af den i artikel 63, stk. 1, litra h), omhandlede beføjelse
- 78) »ansvarlig myndighed«: den myndighed i den efter artikel 61 identificerede medlemsstat, som i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat er ansvarlig for at træffe de i artikel 59, stk. 3, anførte afgørelser
- 79) »relevant moderinstitut«: et moderinstitut i en medlemsstat, et moderinstitut i Unionen, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket bail-in-værktøjet anvendes
- 80) »modtager«: den enhed, til hvilken der overføres aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling
- 81) »arbejdsdag«: enhver anden dag end en lørdag, en søndag eller en dag, som er helligdag i den berørte medlemsstat

- 82) »opsigelsesret«: retten til at opsiges en kontrakt, retten til at fremskynde, afslutte, modregne eller nette forpligtelser og enhver lignende bestemmelse, der suspenderer, ændrer eller ophæver en kontraktparts forpligtelse eller en bestemmelse, der forhindrer en kontraktlig forpligtelse, som ellers ville opstå, i at opstå
- 83) »institut under afvikling«: et institut, et finansielt institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket der træffes en afviklingshandling
- 84) »EU-datterselskab«: et institut, som er etableret i en medlemsstat, og som er et datterselskab af et institut eller et tredjelandsmoderselskab
- 85) »modervirksomhed i Unionen«: et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- 86) »tredjelandsinstitut«: en enhed, hvis hovedkontor er etableret i et tredjeland, og som ville være omfattet af definitionen på et institut, hvis det var etableret inden for Unionen
- 87) »tredjelandsmoderselskab«: et moderselskab i et tredjeland, et finansielt moderholdingselskab i et tredjeland eller et blandet finansielt moderholdingselskab i et tredjeland
- 88) »afviklingsprocedure i et tredjeland«: en foranstaltning i henhold til lovgivningen i et tredjeland med henblik på at forvalte et tredjelandsinstituts eller tredjelandsmoderselskabets sammenbrud, og som med hensyn til målene og de forventede resultater kan sammenlignes med afviklingshandling i henhold til dette direktiv
- 89) »EU-filial«: et tredjelandsinstituts filial, der er beliggende i en medlemsstat
- 90) »relevant tredjelandsmyndighed«: en tredjelandsmyndighed, som varetager de samme opgaver som dem, der varetages af afviklingsmyndigheder eller kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv
- 91) »finansieringsordning for koncerner«: den eller de finansieringsordninger, der gælder i koncernafviklingsmyndighedens medlemsstat
- 92) »back-to-back-transaktion«: en transaktion, der indgår mellem to koncernenheder med det formål at overføre hele eller en del af risikoen i forbindelse med en anden transaktion, som en af disse koncernenheder har indgået med tredjemand
- 93) »koncernintern sikkerhedsstillelse«: en kontrakt, hvorved en koncernenhed stiller en sikkerhed for en anden koncernenheds forpligtelser over for tredjemand
- 94) »dækkede indskud«: dækkede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU
- 95) »berettigede indskud«: berettigede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/49/EU
- 96) »dækket obligation«: et instrument som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

- 97) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽¹⁾
- 98) »nettingaftale«: en aftale, hvorved et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et enkelt nettokrav, herunder slutregningsaftaler (close-out netting), hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund (uanset hvordan og hvor den er defineret) fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, og i begge tilfælde konverteres til eller erstattes af et enkelt nettokrav, heri inkluderet »bestemmelser om slutafregning« (close-out netting) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), i direktiv 2002/47/EF, og »netting« som defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 98/26/EF
- 99) »aftale om modregning«: en aftale, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser mellem instituttet under afvikling og en modpart kan modregnes hinanden
- 100) »finansielle kontrakter«: følgende kontrakter og aftaler:
- a) værdipapirkontrakter, herunder
 - i) kontrakter om køb, salg eller lån af et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
 - ii) optioner på et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
 - iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende et sådant værdipapir, en sådan gruppe eller et sådant indeks
 - b) råvarekontrakter, herunder
 - i) kontrakter om køb, salg eller lån af en vare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks til fremtidig levering
 - ii) optioner på en råvare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks
 - iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende en sådan råvare, en sådan gruppe eller et sådant indeks
 - c) futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato
 - d) swapaftaler, herunder:
 - i) swaps og optioner vedrørende rentesatser; spotaftaler eller andre aftaler vedrørende valuta; valuta, et aktieindeks eller en aktie, et obligationsindeks eller en obligation, råvareindeks eller råvarer; vejrforhold; emissioner eller inflation
 - ii) total return swaps, credit spread swaps eller credit swaps
 - iii) alle aftaler eller transaktioner, der svarer til en aftale som omhandlet i nr. i) eller ii), og som der løbende handles med på swaps- eller derivatmarkederne
 - e) låneaftaler mellem banker, hvor lånets løbetid er tre måneder eller derunder
 - f) masteraftaler vedrørende enhver af de i litra a)-e) omhandlede kontrakter eller aftaler

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

- 101) »kriseforebyggelsesforanstaltning«: udøvelse af beføjelser til at pålægge fjernelse af mangler eller hindringer for genopretningsmuligheden i henhold til artikel 6, stk. 6, udøvelse af beføjelser til at imødegå eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheden i henhold til artikel 17 eller artikel 18, anvendelse af en foranstaltning til tidlig indgriben i henhold til artikel 27, udpegelse af en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 eller udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 59
- 102) »krisestyringsforanstaltning«: en afviklingshandling eller udpegelse af en særlig administrator i henhold til artikel 35 eller en person i henhold til artikel 51, stk. 2, eller artikel 72, stk. 1
- 103) »genopretningskapacitet«: et instituts evne til at genoprette sin finansielle stilling efter en betydelig forværring
- 104) »indskyder«: en indskyder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 6), i direktiv 2014/49/EU
- 105) »investor«: en investor som defineret i artikel 1, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF ⁽¹⁾
- 106) »udpeget national makroprudentiel myndighed«: en myndighed, som det betros at gennemføre den makroprudentielle politik som omhandlet i henstilling B, punkt 1, i henstillingen fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (ESRB/2011/3)
- 107) »mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder«: mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder defineret ud fra kriteriet om årlig omsætning, jf. artikel 2, stk. 1, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽²⁾.
- 108) »reguleret marked«: reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at præcisere kriterierne for fastsættelse af de i stk. 1, nr. 35), omhandlede aktiviteter, ydelser og transaktioner med hensyn til definitionen af »kritiske funktioner« og kriterierne for fastsættelse af de i stk. 1, nr. 36), omhandlede forretningsområder og hertil knyttede ydelser med hensyn til definitionen af »centrale forretningsområder«.

Artikel 3

Udpegelse af myndigheder med ansvar for afvikling

1. Medlemsstaterne udpeger hver især en eller undtagelsesvis flere afviklingsmyndigheder, der tillægges beføjelser til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser.
2. Afviklingsmyndigheden skal være en offentlig administrativ myndighed eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige administrative beføjelser.
3. Afviklingsmyndigheder kan være nationale centralbanker, kompetente ministerier eller andre offentlige administrative myndigheder eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige administrative beføjelser. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis fastsætte, at afviklingsmyndigheden er de kompetente tilsynsmyndigheder for så vidt angår forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. Der skal være passende strukturelle ordninger til at sikre operationel uafhængighed og undgå interessekonflikter mellem tilsynsfunktionerne i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU eller den relevante myndigheds øvrige funktioner og afviklingsmyndighedernes funktioner i henhold til nærværende direktiv, uden at det berører den udveksling af oplysninger og de samarbejdsforpligtelser, der kræves i stk. 4. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at den relevante myndigheds afviklings- og tilsynsfunktion og andre funktioner holdes adskilt inden for rammerne af de kompetente myndigheder, de nationale centralbanker, de kompetente ministerier eller andre myndigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

De medarbejdere, der er involveret i at udføre afviklingsmyndighedens funktioner i henhold til dette direktiv, skal være strukturelt adskilt fra, og underlagt særskilte kommandoveje i forhold til, de medarbejdere, der er involveret i at udføre opgaverne i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, eller i forhold til den pågældende myndigheds andre funktioner.

I forbindelse med anvendelsen af dette stykke skal medlemsstaterne eller afviklingsmyndigheden vedtage og offentliggøre eventuelt fornødne relevante interne regler, herunder regler om tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem de forskellige funktionsområder.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at de myndigheder, der udøver tilsyns- og afviklingsfunktioner, og de personer, der udøver disse funktioner på deres vegne, arbejder tæt sammen om forberedelse, planlægning og anvendelse af afviklingsafgørelser, både når afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed er separate enheder, og når funktionerne varetages i den samme enhed.

5. Hver medlemsstat udpeger et enkelt ministerium, som er ansvarligt for at varetage det kompetente ministeriums opgaver i henhold til dette direktiv.

6. Er afviklingsmyndigheden i en medlemsstat ikke det kompetente ministerium, skal den underrette det kompetente ministerium om afgørelser i henhold til dette direktiv og, medmindre andet er fastsat i national ret, have dets godkendelse, inden den gennemfører afgørelser, der har direkte budgetmæssig virkning eller systemisk betydning.

7. De afgørelser, som de kompetente myndigheder, afviklingsmyndighederne og EBA træffer i overensstemmelse med dette direktiv, skal tage hensyn til den pågældende afgørelses potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen driver virksomhed, og minimere de negative virkninger for den finansielle stabilitet og de negative økonomiske og sociale virkninger i disse medlemsstater. EBA's afgørelser træffes i overensstemmelse med artikel 38 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt afviklingsmyndighed har sagkundskab, ressourcer og operationel kapacitet til at kunne anvende afviklingshandlinger, og at den er i stand til at udøve sine beføjelser med den hurtighed og fleksibilitet, der er nødvendig for at opfylde afviklingsmålene.

9. EBA udvikler i samarbejde med de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne den ekspertise, de ressourcer og den operationelle kapacitet, der er nødvendig, og overvåger gennemførelsen af stk. 8, herunder gennem periodiske peerevalueringer.

10. Udpeger en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 mere end én myndighed til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser, giver den EBA og Kommissionen en fuldt begrundet meddelelse herom og fordeler opgaver og ansvarsområder klart mellem de pågældende myndigheder, sørger for tilstrækkelig koordinering mellem dem og udpeger en enkelt myndighed som kontaktsmyndighed med henblik på samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i andre medlemsstater.

11. Medlemsstaterne meddeler EBA, hvilken eller hvilke nationale myndigheder der er udpeget som afviklingsmyndigheder og som kontaktsmyndighed, og, hvis det er relevant, hvilke specifikke opgaver og ansvarsområder de har. EBA offentliggør en liste over de pågældende afviklingsmyndigheder og kontaktsmyndigheder.

12. Med forbehold af artikel 85 kan medlemsstaterne begrænse afviklingsmyndighedens og den kompetente myndigheds og deres respektive medarbejders ansvar i overensstemmelse med national ret for handlinger og forsømmelser i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner efter dette direktiv.

AFSNIT II

FORBEREDELSE

KAPITEL I

Genopretnings- og afviklingsplanlægning

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 4

Forenklede forpligtelser for visse institutter

1. Under hensyntagen til de konsekvenser det kan få, at et institut bliver nødlidende, på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer vedrørende gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, til om det udfører investeringsservice eller -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU, eller til om dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fastsætter:

- a) det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner, jf. artikel 5-12
 - b) den dato, hvor de første genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af genopretnings- og afviklingsplanerne, som kan være mindre end den, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 5, artikel 10, stk. 6, og artikel 13, stk. 3
 - c) det nærmere indhold af de oplysninger, der kræves af institutterne, jf. artikel 5, stk. 5, artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 2, herunder oplysningerne i afsnit A og B i bilaget
 - d) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmulighederne i artikel 15 og 16 samt afsnit C i bilaget.
2. De kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering efter høring af den nationale makroprudentielle myndighed, hvis relevant.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne, når der anvendes forenklede forpligtelser, til enhver tid kan indføre de fulde, uforenklede forpligtelser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af forenklede forpligtelser ikke i sig selv påvirker den kompetente myndigheds og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighedens beføjelser til at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning.
5. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere kriterierne i stk. 1 for vurdering i henhold til nævnte stykke af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.
6. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede retningslinjer, udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 1 omhandlede kriterier for vurdering i overensstemmelse med nævnte stykke af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underretter EBA om, hvordan de har anvendt stk. 1, 8, 9 og 10, på institutterne i deres jurisdiktion. EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport senest den 31. december 2017 om gennemførelsen af stk. 1, 8, 9 og 10. Denne rapport skal navnlig fastlægge eventuelle forskelle i gennemførelsen af stk. 1, 8, 9 og 10 på nationalt plan.

8. Med forbehold af stk. 9 og 10 sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne kan dispensere fra anvendelsen af:

- a) kravene i dette kapitels afdeling 2 og 3 på institutter, som er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i national ret i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) kravene i afdeling 2 på institutter, der er medlemmer af en institutsikringsordning.

9. Hvis der er givet dispensation i medfør af stk. 8, skal medlemsstaterne:

- a) anvende kravene i dette kapitels afdeling 2 og 3 på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning
- b) kræve, at institutsikringsordningen lever op til kravene i afdeling 2 i samarbejde med hvert af de medlemmer, der har fået dispensation.

Med henblik herpå omfatter enhver henvisning i afdeling 2 og 3 til en koncern et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning og deres datterselskaber, og enhver henvisning til moderselskaber eller institutter, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i medfør af artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, centralorganet.

10. Institutter, der i medfør af artikel 6, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013 er under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank, eller som udgør en væsentlig andel af en medlemsstats finansielle system, udarbejder deres egne genopretningsplaner i overensstemmelse med nærværende kapitels afdeling 2 og er genstand for individuelle genopretningsplaner i overensstemmelse med afdeling 3.

For så vidt angår nærværende stykke anses et instituts aktiviteter for at udgøre en væsentlig andel af medlemsstatens finansielle system, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) den samlede værdi af dets aktiver overstiger 30 000 000 000 EUR, eller
- b) de samlede aktiver i forhold til BNP i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, overstiger 20 %, medmindre den samlede værdi af aktiverne er under 5 000 000 000 EUR.

11. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at specificere ensartede formater, modeller og definitioner med henblik på de kompetente myndigheders og afviklingsmyndighedernes identifikation og videregivelse af oplysninger til EBA, jf. stk. 7, med forbehold for proportionalitetsprincippet.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Genopretningsplanlægning

Artikel 5

Genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle institutter, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, udarbejder og vedligeholder en genopretningsplan, der fastsætter foranstaltninger, som skal træffes af instituttet for at genoprette dets finansielle situation efter en betydelig forværring af dets finansielle situation. Genopretningsplaner betragtes som en form for virksomhedsstyring som omhandlet i artikel 74 i direktiv 2013/36/EU.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner mindst en gang om året eller efter en ændring, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for genopretningsplanen eller nødvendiggør en ændring heraf. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner hyppigere.

3. I genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

4. Genopretningsplaner skal, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.

5. Med forbehold af artikel 4, sikrer medlemsstaterne, at genopretningsplanerne omfatter de i bilagets afsnit A anførte oplysninger. Medlemsstaterne kan kræve, at yderligere oplysninger medtages i genopretningsplanerne.

Genopretningsplanerne skal endvidere omfatte mulige foranstaltninger, som instituttet kan træffe, når betingelserne for tidlig indgriben efter artikel 27 er opfyldt.

6. Medlemsstaterne skal kræve, at genopretningsplanerne omfatter passende kriterier og procedurer til at sikre rettidig gennemførelse af genopretningsforanstaltningerne samt et bredt udvalg af genopretningsmodeller. Medlemsstaterne skal kræve, at genopretningsplanerne indeholder en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress, der er relevante for instituttets særlige omstændigheder, herunder begivenheder, der berører hele systemet, og stress, der berører individuelle juridiske personer og koncerner.

7. EBA udsteder i tæt samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for nærmere at præcisere den række scenarier, der skal anvendes i forbindelse med stk. 6 i nærværende artikel.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et institut at føre detaljerede registre over finansielle kontrakter, som det pågældende institut har indgået.

9. Ledelsesorganet i det i stk. 1 omhandlede institut vurderer og godkender genopretningsplanen, inden den forelægges for den kompetente myndighed.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med en nærmere præcisering, med forbehold af artikel 4, af de oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 5, der skal indgå i genopretningsplanen.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 6

Vurdering af genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der skal udarbejde genopretningsplaner i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, at forelægge disse genopretningsplaner for den kompetente myndighed til gennemgang. Medlemsstaterne skal pålægge institutterne på tilfredsstillende vis at godtgøre over for den kompetente myndighed, at disse planer opfylder kriterierne i stk. 2.

2. Den kompetente myndighed gennemgår inden for seks måneder efter indlevering af hver plan, og efter høring af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for denne filial, planen og vurderer, i hvilket omfang den lever op til kravene fastsat i artikel 5 og følgende kriterier:

a) iværksættelsen af de ordninger, der foreslås i planen, vil med rimelig sandsynlighed kunne opretholde eller genoprette instituttets eller koncernens levedygtighed og finansielle stilling, idet der tages hensyn til de forberedende foranstaltninger, som instituttet har truffet eller agter at træffe

b) planen og særlige modeller i planen vil med rimelig sandsynlighed kunne iværksættes hurtigt og effektivt i situationer med finansiell stress og i størst muligt omfang undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, heller ikke i forbindelse med scenarier, der ville få andre institutter til at iværksætte genopretningsplaner i samme periode.

3. Når den kompetente myndighed vurderer, om genopretningsplanerne er hensigtsmæssige, skal den tage hensyn til hensigtsmæssigheden af instituttets kapital- og finansieringsstruktur i forhold til kompleksiteten af den organisationsmæssige struktur og instituttets risikoprofil.

4. Den kompetente myndighed forelægger genopretningsplanen for afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndigheden kan gennemgå genopretningsplanen med henblik på at identificere eventuelle handlinger i genopretningsplanen, der kunne få en negativ indvirkning på instituttets afviklingsmuligheder, og fremsætte henstillinger herom til den kompetente myndighed.

5. Vurderer den kompetente myndighed, at genopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse, underretter den instituttet eller koncernens moderselskab om sin vurdering og pålægger instituttet inden for to måneder, som med myndighedernes godkendelse kan forlænges med én måned, at forelægge en revideret plan hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler og hindringer håndteres.

Den kompetente myndighed skal, inden den kræver, at et institut skal forelægge en revideret genopretningsplan, give instituttet mulighed for at udtale sig om dette krav.

Hvis den kompetente myndighed ikke finder, at manglerne og hindringerne i den reviderede plan er blevet håndteret i tilstrækkelig grad, kan den pålægge instituttet at foretage specifikke ændringer af planen.

6. Hvis instituttet ikke forelægger en revideret genopretningsplan, eller hvis den kompetente myndighed finder, at den reviderede genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelige vurdering påpegede mangler eller potentielle hindringer, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger den kompetente myndighed instituttet inden for en rimelig frist at angive, hvordan det kan ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at håndtere manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af genopretningsplanen.

Såfremt instituttet ikke inden for den kompetente myndigheds frist angiver sådanne ændringer, eller hvis den kompetente myndighed vurderer, at de handlinger, som instituttet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan den kompetente myndighed pålægge instituttet at træffe enhver foranstaltning, som den anser for nødvendig og forholdsmæssig, under hensyntagen til manglernes og hindringernes alvor og foranstaltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter.

Den kompetente myndighed kan med forbehold af artikel 104 i direktiv 2013/36/EU pålægge instituttet at:

- a) nedtone instituttets risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen
- b) muliggøre rettidige rekaptaliseringstiltag
- c) revidere instituttets strategi og struktur
- d) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområders og kritiske funktioners modstandsdygtighed
- e) foretage ændringer i instituttets ledelsesstruktur.

Listen over foranstaltninger omhandlet i nærværende stykke forhindrer ikke medlemsstaterne i at bemyndige de kompetente myndigheder til at træffe yderligere foranstaltninger i henhold til national ret.

7. Når den kompetente myndighed pålægger et institut at træffe foranstaltninger i henhold til stk. 6, skal afgørelsen vedrørende foranstaltningerne være begrundet og forholdsmæssig.

Afgørelsen meddeles instituttet skriftligt og er omfattet af klageadgang.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal inddrage i vurderingen i henhold til nærværende artikels stk. 2 og artikel 8, stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 7

Koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at modervirksomheder i Unionen udarbejder og forelægger en koncerngenopretningsplan for den konsoliderende tilsynsmyndighed. Koncerngenopretningsplanen skal bestå af en genopretningsplan for hele koncernen under ledelse af modervirksomheden i Unionen i sin helhed. Koncerngenopretningsplanen skal identificere foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i modervirksomheden i Unionen og i hvert enkelt datterselskab.

2. I overensstemmelse med artikel 8 kan de kompetente myndigheder kræve, at datterselskaber hver især udarbejder og forelægger genopretningsplaner.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i nærværende direktiv, koncerngenopretningsplanerne til:

- a) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU
- b) de kompetente myndigheder i de medlemsstater, i hvilke der ligger væsentlige filialer, hvis dette er relevant for den pågældende filial
- c) koncernafviklingsmyndigheden og
- d) datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

4. Koncerngenopretningsplanen skal sigte mod at opnå en stabilisering af hele koncernen eller af et af dens institutter, når den/det befinder sig i en stresssituation, således at man tackler eller fjerner årsagerne til vanskelighederne og genopretter koncernens eller det pågældende instituts finansielle stilling og samtidig tager hensyn til andre koncernenheders finansielle stilling.

Koncerngenopretningsplanen skal indeholde ordninger, der sikrer, at de foranstaltninger, der skal træffes for modervirksomheden i Unionen, for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), samt de foranstaltninger, der skal træffes for datterselskaber og, hvor dette er relevant, i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU for væsentlige filialer, koordineres og er konsistente.

5. Koncerngenopretningsplanen og eventuelle planer, der er udarbejdet for de enkelte datterselskaber, skal indeholde de elementer, der er specificeret i artikel 5. Hvis det er relevant, skal disse planer indeholde ordninger for koncernintern finansiel støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte indgået i overensstemmelse med kapitel III.

6. Koncerngenopretningsplaner skal indeholde en række genopretningsmodeller, der beskriver foranstaltninger til håndtering af de i artikel 5, stk. 6, omhandlede scenarier.

For hvert af disse scenarier skal det i koncerngenopretningsplanen anføres, om der er hindringer for iværksættelsen af genopretningsforanstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte enheder, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver inden for koncernen.

7. Ledelsesorganet for den enhed, der udarbejder koncerngenopretningsplanen i henhold til stk. 1, vurderer og godkender koncerngenopretningsplanen, inden det forelægger den for den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Artikel 8

Vurdering af koncerngenopretningsplaner

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed gennemgår sammen med de kompetente myndigheder for datterselskaberne og efter høring af de kompetente myndigheder, jf. artikel 116 i direktiv 2013/36/EU, og med de kompetente myndigheder for væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, koncerngenopretningsplanen og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de i artikel 6 og 7 fastsatte krav og kriterier. Vurderingen foretages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 og nærværende artikel og skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af genopretningsforanstaltningerne for den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for datterselskaberne bestræber sig på at træffe en fælles afgørelse om:

- a) gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen
- b) hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for de institutter, der tilhører koncernen, og
- c) anvendelse af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 5 og 6.

Parterne bestræber sig på at træffe den fælles afgørelse inden for fire måneder fra datoen for den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremsendelse af koncerngenopretningsplanen, jf. artikel 7, stk. 3.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Foreligger der ikke inden for fire måneder efter forelæggelsesdatoen en fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder om gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen eller om eventuelle foranstaltninger, som kræves gennemført af modervirksomheden i Unionen i henhold til artikel 6, stk. 5 og 6, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse med hensyn til disse spørgsmål. Den konsoliderende tilsynsmyndighed træffer sin afgørelse efter at have taget hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter modervirksomheden i Unionen og de øvrige kompetente myndigheder om afgørelsen.

Har en af de i stk. 2 omhandlede kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en i stk. 7 omhandlet sag for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder den konsoliderende tilsynsmyndigheds afgørelse anvendelse.

4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse derom fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder efter forelæggelsesdatoen, træffer hver kompetent myndighed selv afgørelse om:

- a) hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for institutter i den kompetente myndigheds jurisdiktion, og
- b) anvendelsen for datterselskaber af de i artikel 6, stk. 5 og 6, omhandlede foranstaltninger.

Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en i stk. 7 nævnt sag for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den kompetente myndighed for datterselskabet sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det pågældende datterselskab, anvendelse.

5. De øvrige kompetente myndigheder, der ikke er uenige i afgørelsen i stk. 4, kan træffe en fælles afgørelse om en koncerngenopretningsplan, der omfatter koncernenheder i deres jurisdiktion.

6. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 2 eller 5, og de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 3 og 4, anerkendes som endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

7. Efter anmodning fra en kompetent myndighed i overensstemmelse med stk. 3 eller 4 kan EBA kun bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne og gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 6, litra a), b) og d).

Artikel 9

Indikatorer i genopretningsplaner

1. De kompetente myndigheder kræver med henblik på artikel 5-8, at hver genopretningsplan indeholder et sæt indikatorer, som instituttet har fastlagt, og som angiver, hvornår der kan træffes passende foranstaltninger i henhold til planen. De kompetente myndigheder skal godkende disse indikatorer i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne i henhold til artikel 6 og 8. Indikatorerne kan være af kvalitativ eller kvantitativ karakter i henhold til instituttets finansielle stilling og skal kunne overvåges uden besvær. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne indfører passende ordninger til regelmæssig overvågning af indikatorerne.

Uanset første afsnit kan et institut:

- a) træffe foranstaltninger i henhold til sin genopretningsplan i tilfælde, hvor den relevante indikator ikke er opfyldt, men hvor instituttets ledelsesorgan finder, at det efter omstændighederne er hensigtsmæssigt, eller
- b) undlade at træffe sådanne foranstaltninger, hvis instituttets ledelsesorgan finder, at det efter omstændighederne ikke er hensigtsmæssigt.

En afgørelse om at træffe foranstaltninger i henhold til genopretningsplanen eller en afgørelse om at undlade at træffe sådanne foranstaltninger skal omgående meddeles den kompetente myndighed.

2. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive minimumslisten over kvalitative og kvantitative indikatorer som omhandlet i stk. 1.

Afdeling 3

Afviklingsplanlægning

Artikel 10

Afviklingsplaner

1. Afviklingsmyndigheden udarbejder efter høring af den kompetente myndighed og efter høring af afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, hvis det er relevant for den pågældende væsentlige filial, en afviklingsplan for hvert institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingshandlinger, som afviklingsmyndigheden kan træffe, hvis instituttet opfylder betingelserne for afvikling. Oplysningerne omhandlet i stk. 7, litra a), videregives til det pågældende institut.
2. Når afviklingsmyndigheden udarbejder en afviklingsplan, identificerer den eventuelle væsentlige hindringer for en sådan afvikling og angiver i nødvendigt og forholdsmæssigt omfang relevante foranstaltninger med henblik på at fjerne sådanne hindringer i overensstemmelse med kapitel II i nærværende afsnit.
3. Der skal i afviklingsplanen tages højde for relevante scenarier, herunder at et instituts sammenbrud kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet. Der må i afviklingsplanen ikke regnes med noget af følgende:
 - a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller
 - c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.
4. Afviklingsplanen skal indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og skal identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.
5. Afviklingsmyndigheder kan pålægge institutterne at bistå dem med at udarbejde og ajourføre planerne.
6. Afviklingsplaner skal gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter væsentlige ændringer, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen.

Med henblik på en revision eller ajourføring af afviklingsplaner som omhandlet i første afsnit meddeler institutterne og de kompetente myndigheder straks afviklingsmyndighederne enhver ændring, der nødvendiggør en sådan revision eller ajourføring af afviklingsplanen.

7. Med forbehold af artikel 4 opstilles der i afviklingsplanen modeller for, hvordan de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på instituttet. Afviklingsplanen skal indeholde følgende, så vidt muligt kvantificerede, elementer:

- a) en sammenfatning af planens vigtigste elementer
- b) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsoplysninger blev registreret
- c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse i tilfælde af, instituttet bliver nødlidende
- d) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- e) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og artikel 15
- f) en beskrivelse af de foranstaltninger, der måtte være pålagt i medfør af artikel 17 for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til artikel 15
- g) en beskrivelse af procedurerne til bestemmelse af værdien og salgbarheden af instituttets kritiske funktioner, centrale forretningsområder og aktiver
- h) en udførlig beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at de i artikel 11 krævede oplysninger er aktuelle og til enhver tid tilgængelige for afviklingsmyndighederne
- i) en redegørelse fra afviklingsmyndigheden, der forklarer, hvordan de forskellige afviklingsmodeller vil kunne finansieres, uden at der regnes med noget af følgende:
 - i) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - ii) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller
 - iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser
- j) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, alt efter de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister
- k) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold
- l) en beskrivelse af mulighederne for at bevare adgangen til betalings- og clearingtjenester samt andre infrastrukturer og en vurdering af overførbare positioner
- m) en analyse af planens konsekvenser for instituttets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til de nationale ordninger for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant
- n) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden

- o) minimumskravet til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45, stk. 1, og en frist for opnåelse af dette niveau, hvor det er relevant
- p) hvor det er relevant, minimumskravet til kapitalgrundlaget og kontraktlige bail-in-instrumenter i medfør af artikel 45, stk. 1, og i givet fald en frist for opnåelse af dette niveau
- q) en beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte gennemførelse af instituttets operationelle procedurer
- r) hvor det er relevant, udtalelser fra instituttet om afviklingsplanen.

8. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut og en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fører detaljerede registre over finansielle kontrakter, som det pågældende institut har indgået. Afviklingsmyndigheden kan fastsætte en tidsfrist, inden for hvilken instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal kunne fremlægge disse registre. Alle institutter og alle enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i afviklingsmyndighedens jurisdiktion er omfattet af samme tidsfrist. Afviklingsmyndigheden kan beslutte at fastsætte forskellige tidsfrister for forskellige typer af finansielle kontrakter omhandlet i artikel 2, nr. 100). Dette stykke berører ikke den kompetente myndigheds informationsindsamlingsbeføjelser.

9. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver afviklingsplanens indhold.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 11

Oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner og samarbejde fra instituttets side

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at institutterne:
 - a) samarbejder i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner
 - b) giver dem, enten direkte eller via den kompetente myndighed, alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner.

Afviklingsmyndighederne skal navnlig have beføjelse til at kræve blandt andet at få udleveret de oplysninger og analyser, der er omhandlet i bilagets afsnit B.

2. De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater samarbejder med afviklingsmyndighederne for at kontrollere, om alle eller nogle af de oplysninger, der skal afgives i henhold til stk. 1, allerede foreligger. Foreligger de pågældende oplysninger, skal de kompetente myndigheder videregive dem til afviklingsmyndighederne.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer procedurerne og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysningerne i henhold til denne artikel.

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 12***Koncernafviklingsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder og efter høring af væsentlige filialers afviklingsmyndigheder, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, udarbejder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsplaner skal indeholde en plan for afvikling af den koncern, der er ledet af modervirksomheden i Unionen, i sin helhed, enten via afvikling af modervirksomheden i Unionen eller via likvidation og afvikling af datterinstitutterne. Koncernafviklingsplanen skal angive foranstaltninger til afvikling af:

- a) modervirksomheden i Unionen
 - b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger i Unionen
 - c) de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder, og
 - d) med forbehold af afsnit VI, de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger uden for Unionen.
2. Koncernafviklingsplanen udarbejdes på grundlag af de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 11.
3. Koncernafviklingsplanen skal:
- a) fastlægge de afviklingshandlinger, der skal træffes over for koncernenheder, både gennem afviklingshandlinger for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), moderselskabet og datterselskabsinstitutterne og gennem koordinerede afviklingshandlinger for datterselskabsinstitutterne i de i artikel 10, stk. 3, omhandlede scenarier
 - b) redegøre for, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med koncernenheder, der er etableret i Unionen, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, som nogle af koncernenhederne varetager, eller af bestemte koncernenheder, og med henblik på at afdække potentielle hindringer for koordineret afvikling
 - c) for en koncern, der også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande og konsekvenserne for afvikling i Unionen
 - d) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette afviklingen af koncernen, når betingelserne for afvikling er opfyldt
 - e) fastsætte eventuelle yderligere foranstaltninger, der ikke er omhandlet i dette direktiv, som koncernafviklingsmyndigheden påtænker at træffe i forbindelse med afvikling af koncernen
 - f) angive, hvordan de forskellige koncernafviklingshandlinger vil kunne finansieres, og, når der er behov for finansieringsordningen, opstille principper for deling af ansvaret for finansieringen mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater. Der må i planen ikke regnes med noget af følgende:
 - i) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - ii) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller

- iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Disse principper opstilles på grundlag af rimelige og afbalancerede kriterier og tager navnlig hensyn til artikel 107, stk. 5, og indvirkningen på den finansielle stabilitet i alle de berørte medlemsstater.

4. Vurderingen af koncernens afviklingsmuligheder i henhold til artikel 16 foretages samtidig med udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanen i overensstemmelse med nærværende artikel. En detaljeret beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i henhold til artikel 16, medtages i koncernafviklingsplanen.

5. Koncernafviklingsplanen må ikke have uforholdsmæssig stor indvirkning på en medlemsstat.

6. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver koncernafviklingsplanernes indhold, under hensyntagen til koncernernes forskellige forretningsmodeller på det indre marked.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 13

Krav om og procedure for koncernafviklingsplaner

1. Modervirksomheder i Unionen indsender de oplysninger, som kan kræves i henhold til artikel 11, til koncernafviklingsmyndigheden. Disse oplysninger vedrører modervirksomheden i Unionen og i nødvendigt omfang hver af koncernenhederne, herunder enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d).

Koncernafviklingsmyndigheden videresender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i direktivet, de i henhold til dette stykke indsendte oplysninger til:

- a) EBA
- b) datterselskabernes afviklingsmyndigheder
- c) afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial
- d) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, og
- e) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder er etableret.

De oplysninger, som koncernafviklingsmyndigheden fremsender til datterselskabernes afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder, til afviklingsmyndighederne i den jurisdiktion, i hvilke der ligger væsentlige filialer, og til de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, indeholder som et minimum alle de oplysninger, der er relevante for datterselskabet eller den væsentlige filial. De oplysninger, der fremsendes til EBA, indeholder alle de oplysninger, der er relevante for EBA's rolle i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. For så vidt angår oplysninger vedrørende datterselskaber i tredjelande er koncernafviklingsmyndigheden ikke forpligtet til at fremsende disse oplysninger, hvis den relevante tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed i tredjelandet ikke har givet sit samtykke.

2. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne i samarbejde med de i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, omhandlede afviklingsmyndigheder i afviklingskollegier og efter høring af de relevante kompetente myndigheder, herunder de kompetente myndigheder i medlemsstater, i hvis jurisdiktioner der ligger væsentlige filialer, udarbejder og opretholder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsmyndighederne kan efter eget skøn, og forudsat at de efterlever de fortrolighedskrav, som er fastsat i dette direktivs artikel 98, inddrage afviklingsmyndighederne i tredjelande, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterselskaber eller finansielle holdingselskaber eller væsentlige filialer som omhandlet i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, i udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplaner.

3. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsplaner gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernenheders, retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planen.

4. Koncernafviklingsplanen vedtages i form af en fælles afgørelse fra koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

Afviklingsmyndighederne træffer en fælles afgørelse inden for fire måneder efter datoen for koncernafviklingsmyndighedens fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om koncernafviklingsplanen. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden, med forbehold af nærværende artikels stk. 9, sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

6. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer hver koncernafviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab selv afgørelse og udarbejder og opretholder en afviklingsplan for hvert institut i sin jurisdiktion. De enkelte afgørelser skal være fuldt begrundede, gøre rede for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og tage hensyn til de øvrige kompetente myndigheders og afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den pågældende afviklingsmyndighed, med forbehold af nærværende artikels stk. 9, sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.

7. De øvrige afviklingsmyndigheder, der ikke er uenige i afgørelsen i stk. 6, kan træffe en fælles afgørelse om en koncernafviklingsplan, der omfatter koncernenhederne i deres jurisdiktion.

8. De fælles afgørelser, som er omhandlet i stk. 4 og 7, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 5 og 6, anerkendes som endelige og anvendes af de øvrige berørte afviklingsmyndigheder.

9. EBA kan i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5 og 6 efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, medmindre en berørt afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for uenigheden på en eller anden måde kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar.

10. Hvor der træffes fælles afgørelser i henhold til stk. 4 og 7, og hvor en afviklingsmyndighed i forbindelse med stk. 9 vurderer, at genstanden for en uenighed om koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, skal koncernafviklingsmyndigheden iværksætte en ny vurdering af koncernafviklingsplanen, og herunder minimumskravet vedrørende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

Artikel 14

Fremsendelse af afviklingsplanerne til de kompetente myndigheder

1. Afviklingsmyndigheden fremsender afviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de relevante kompetente myndigheder.
2. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender koncernafviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de relevante kompetente myndigheder.

KAPITEL II

Afviklingsmuligheder

Artikel 15

Vurdering af afviklingsmulighederne for institutter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden efter at have hørt den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, vurderer, i hvilket omfang et institut, som ikke er en del af en koncern, kan afvikles, uden at der regnes med noget af følgende:
 - a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation,
 - c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Et institut anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden enten likviderer det ved almindelig insolvensbehandling eller anvender de forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser på instituttet, idet det i videst muligt omfang forhindres, at det får betydelige negative virkninger for finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af instituttets kritiske funktioner sikres. Afviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når et institut anses for ikke at kunne afvikles.

2. Ved vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til stk. 1 ser afviklingsmyndigheden som minimum på de forhold, der er anført i afsnit C i bilaget.

3. Vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til nærværende artikel foretages af afviklingsmyndigheden samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i overensstemmelse med artikel 10.

4. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver de forhold og kriterier, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmulighederne for institutter eller koncerner, jf. nærværende artikels stk. 2 og artikel 16.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 16

Vurdering af afviklingsmulighederne for koncerner

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber, efter høring af den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for sådanne datterselskaber samt afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, vurderer, i hvilket omfang koncerner kan afvikles, uden at der regnes med noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
- b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation
- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller anvender afviklingsværktøjer og -beføjelser på enheder, idet de i størst muligt omfang forhindrer, at det får betydelige negative virkninger for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i de medlemsstater, i hvilke der er etableret koncernenheder, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis. Koncernafviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles.

Vurderingen af, hvorvidt koncerner kan afvikles, tages i betragtning af afviklingskollegierne som omhandlet i artikel 88.

2. Ved vurderingen af koncernafviklingsmulighederne ser afviklingsmyndighederne som minimum på de forhold, der er anført i afsnit C i bilaget.

3. Vurderingen af koncernafviklingsmulighederne i henhold til nærværende artikel foretages samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanerne i overensstemmelse med artikel 12. Vurderingen foretages efter den i artikel 13 fastsatte beslutningsprocedure.

Artikel 17

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed ved en vurdering af afviklingsmulighederne for et institut i henhold til artikel 15 og 16 efter høring af den kompetente myndighed konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af det pågældende institut, giver afviklingsmyndigheden det berørte institut, den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, skriftlig underretning herom.

2. Kravet til afviklingsmyndighederne om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at træffe en fælles afgørelse om koncernafviklingsplaner, der er fastsat i henholdsvis artikel 10, stk. 1, og artikel 13, stk. 4, suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil foranstaltningerne med henblik på at fjerne de væsentlige hindringer for afvikling er blevet accepteret af afviklingsmyndigheden i henhold til nærværende artikels stk. 3 eller fastlagt i henhold til nærværende artikels stk. 4.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 forelægger instituttet afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen. Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende væsentlige hindringer.

4. Vurderer afviklingsmyndigheden, at de af et institut foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kræver den enten direkte eller indirekte gennem den kompetente myndighed, at instituttet træffer andre foranstaltninger, der vil kunne opfylde dette mål, og giver skriftlig underretning om disse foranstaltninger til instituttet, som inden for en måned skal forelægge en plan for efterlevelsen heraf.

I sin vurdering af alternative foranstaltninger skal afviklingsmyndigheden påvise, hvorfor instituttets foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingen, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne dem. Afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet, og foranstaltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter, dets stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.

5. Med henblik på stk. 4 har afviklingsmyndighederne beføjelse til at træffe følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at instituttet reviderer koncerninterne finansieringsordninger, eller genovervejer fraværet af sådanne, eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand, til dækning af kritiske funktioner
- b) kræve, at instituttet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer
- c) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling
- d) kræve, at instituttet afhænder bestemte aktiver
- e) kræve, at instituttet begrænser eller indstiller eksisterende eller påtænkte aktiviteter
- f) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter
- g) kræve, at instituttet eller en koncernenhed, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, forenkles gennem ændringer af dets eller dens retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer

- h) kræve, at et institut eller et moderselskab opretter et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen
- i) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udsteder nedskrivningsrelevante passiver for at opfylde kravene i artikel 45
- j) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tager andre skridt for at leve op til minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45, herunder navnlig forsøger at genforhandle de nedskrivningsrelevante passiver, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, det har udstedt, med henblik på at sikre, at afviklingsmyndighedens eventuelle beslutning om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter foretages i henhold til retten i den jurisdiktion, som de pågældende passiver eller instrumenter henhører under, og
- k) at det, hvis instituttet er datterselskab af et blandet holdingselskab, kræves, at det blandede holdingselskab opretter et særskilt finansielt holdingselskab til at kontrollere instituttet, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af instituttet og undgå, at anvendelsen af de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikke-finansielle del.
6. En afgørelse i henhold til stk. 1 eller 4 skal opfylde følgende krav:
- a) den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering
- b) den skal angive, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet fastsat i stk. 4, og
- c) den skal være omfattet af klageadgang.
7. Inden afviklingsmyndigheden peger på foranstaltninger i henhold til stk. 4 efter høring af den kompetente myndighed og, hvis det er relevant, den udpegede nationale makroprudentielle myndighed, tager den behørigt hensyn til de pågældende foranstaltningers potentielle konsekvenser for det pågældende institut, for det indre marked for finansielle tjenesteydelser, for den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og i Unionen som helhed.
8. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 udkast til retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive de nærmere detaljer vedrørende foranstaltningerne i henhold til stk. 5 og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

Artikel 18

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling: koncernbehandling

1. Koncernafviklingsmyndigheden tager sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynskollegiet og afviklingsmyndighederne i jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, hensyn til den i artikel 16 krævede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, vedrørende alle institutter, som tilhører koncernen.
2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 en rapport til modervirksomheden i Unionen, til datterselskabernes afviklingsmyndigheder og til afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer. I rapporten, der udarbejdes efter høring af de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen. I rapporten skal konsekvenserne for instituttets forretningsmodel overvejes, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som myndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan modervirksomheden i Unionen indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de hindringer, der er påpeget i rapporten.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

5. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fire måneder efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra tredjelandsmoderselskabet eller ved udløbet af den i stk. 3 omhandlede frist på fire måneder, hvis denne udløber først. Den skal være begrundet og fremgå af et dokument, som koncernafviklingsmyndigheden sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den i stk. 5 omhandlede frist, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om passende foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold til artikel 17, stk. 4, på koncernniveau.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

7. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse træffer datterselskabernes afviklingsmyndigheder selv afgørelse om, hvilke passende foranstaltninger de enkelte datterselskaber skal træffe i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til det berørte datterselskab og til koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder datterselskabets afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.

8. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 5 og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis ikke der foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 6, anerkendes som endelige og anvendes af de øvrige berørte afviklingsmyndigheder.

9. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse om at træffe de i artikel 17, stk. 5, litra g), h) eller k), fastsatte foranstaltninger, kan EBA, efter anmodning fra en afviklingsmyndighed, i henhold til nærværende artikels stk. 6 eller 7 bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL III

Koncernintern finansiel støtte

Artikel 19

Aftale om koncernintern finansiel støtte

1. Medlemsstaterne sikrer, at et moderinstitut i en medlemsstat eller et moderinstitut i Unionen eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), og dens eller dets datterselskaber i andre medlemsstater eller i tredjelande, der er institutter eller finansieringsinstitutter, som er omfattet af det konsoliderede tilsyn med moderselskabet, kan deltage i en aftale om finansiel støtte til enhver anden part i aftalen, der opfylder betingelserne for tidlig indgriben i henhold til artikel 27, forudsat at betingelserne i dette kapitel også er opfyldt.

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på koncerninterne finansielle ordninger, herunder finansieringsordninger og forvaltningen af centraliserede finansieringsordninger, såfremt ingen af parterne i sådanne ordninger opfylder betingelserne for tidlig indgriben.

3. En aftale om koncernintern finansiel støtte er ikke en forudsætning:

a) for at yde koncernintern finansiel støtte til en koncernenhed, som oplever finansielle problemer, hvis instituttet beslutter at gøre dette i konkrete sager, og i overensstemmelse med koncernens politik, hvis det ikke udgør en risiko for koncernen som helhed eller

b) for at drive virksomhed i en medlemsstat.

4. Medlemsstaterne skal fjerne alle hindringer i national ret for transaktioner vedrørende koncernintern finansiel støtte, som gennemføres i overensstemmelse med dette kapitel, forudsat at intet i dette kapitel hindrer medlemsstaterne i at begrænse koncerninterne transaktioner som følge af nationale love, der anvender valgmulighederne i forordning (EU) nr. 575/2013, der gennemfører direktiv 2013/36/EU eller som af hensyn til den finansielle stabilitet kræver en adskillelse af dele af en koncern eller af aktiviteter, der udøves i en koncern.

5. Aftalen om koncernintern finansiel støtte kan:

a) omfatte et eller flere af koncernens datterselskaber og indeholde bestemmelser om finansiel støtte fra moderselskabet til datterselskaber, fra datterselskaber til moderselskabet, mellem de af koncernens datterselskaber, der er part i aftalen, eller en kombination af disse enheder

b) indeholde bestemmelser om finansiel støtte i form af lån, garantistillelse, aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed, eller en kombination af disse former for finansiel støtte i forbindelse med en eller flere transaktioner mellem støtte-modtager og tredjemand.

6. Hvis en koncernenhed i henhold til aftalen om koncernintern finansiel støtte indvilliger i at yde finansiel støtte til en anden koncernenhed, kan aftalen indeholde et tilsvarende tilsagn om finansiel støtte fra den koncernenhed, der modtager støtten, til den koncernenhed, der yder støtten.

7. Aftalen om koncernintern finansiel støtte opstiller principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen. Disse principper omfatter et krav om, at vederlaget fastsættes på tidspunktet for ydelsen af finansiel støtte. Aftalen, herunder principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for ydelsen af finansiel støtte, og de øvrige bestemmelser i aftalen, skal leve op til følgende principper:

- a) alle parter skal indgå aftalen af egen fri vilje
- b) ved indgåelsen af aftalen og fastsættelsen af vederlaget for ydelse af den finansielle støtte skal alle parter handle i egen interesse og kan tage hensyn til eventuelle direkte eller indirekte fordele for en part som følge af ydelsen af den finansielle støtte
- c) alle parter, der yder finansiel støtte, skal have fuld adgang til relevante oplysninger fra enhver part, der modtager finansiel støtte, forud for fastsættelsen af vederlaget for ydelse af finansiel støtte og forud for enhver afgørelse om at yde finansiel støtte
- d) vederlaget for ydelse af finansiel støtte kan fastsættes under hensyntagen til de oplysninger, som den støtteydende part er i besiddelse af, i kraft af at denne er en del af samme koncern som den part, der modtager finansiel støtte, og som markedet ikke har adgang til, og
- e) principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for ydelse af finansiel støtte, kan fastlægges, uden at der er pligt til at tage hensyn til den forventede midlertidige indvirkning på markedspriserne som følge af koncerneksterne begivenheder.

8. Aftalen om koncernintern finansiel støtte må kun indgås, hvis ingen af parterne på tidspunktet for den påtænkte indgåelse efter deres respektive kompetente myndigheds opfattelse opfylder betingelserne for tidlig indgriben.

9. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, fordringer og handlinger, der følger af aftalen om koncernintern finansiel støtte, kun udøves af parterne heri, og at tredjemand er udelukket herfra.

Artikel 20

De kompetente myndigheders gennemgang af den påtænkte aftale og mægling

1. Moderinstituttet i Unionen indsender en ansøgning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om tilladelse til at indgå en påtænkt aftale om koncernintern finansiel støtte, som påtænkes i overensstemmelse med artikel 19. Teksten til den påtænkte aftale skal være indeholdt i ansøgningen, og det skal fremgå, hvilke koncernenheder der ønsker at deltage i den.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks ansøgningen til de kompetente myndigheder for hvert af de datterselskaber, der ønsker at deltage i aftalen, med henblik på at nå frem til en fælles afgørelse.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler i overensstemmelse med procedurerne i nærværende artikels stk. 5 og 6 tilladelse til den påtænkte aftale, hvis bestemmelserne heri er forenelige med de i artikel 23 fastsatte betingelser for finansiel støtte.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med procedurerne i nærværende artikels stk. 5 og 6 forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale, hvis aftalen anses for uforenelig med betingelserne for finansiel støtte, jf. artikel 23.

5. De kompetente myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse, som tager hensyn til de potentielle konsekvenser, herunder finanspolitiske konsekvenser, af aftalens gennemførelse i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed, med hensyn til, om bestemmelserne i den påtænkte aftale er forenelige med betingelserne for finansiel støtte fastsat i artikel 23, senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen hos den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den fælles afgørelse skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til ansøgeren.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse om ansøgningen. Afgørelsen skal fremgå af et dokument, der indeholder en fuldstændig begrundelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter ansøgeren og de øvrige kompetente myndigheder om sin afgørelse.

7. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Artikel 21

Aktionærernes godkendelse af den påtænkte aftale

1. Medlemsstaterne kræver, at en påtænkt aftale, hvortil de kompetente myndigheder har meddelt tilladelse, skal forelægges til aktionærernes godkendelse i hver af de koncernenheder, der ønsker at deltage i aftalen. I så fald gælder aftalen kun for de parter, hvis aktionærer har godkendt aftalen i overensstemmelse med stk. 2.

2. En aftale om koncernintern finansiel støtte er kun gyldig for en koncernenhed, hvis dens aktionærer har tilladt denne koncernenheds ledelsesorgan at beslutte, at koncernenheden skal yde eller modtage finansiel støtte i henhold til aftalen og i overensstemmelse med betingelserne fastsat i dette kapitel, og denne aktionærgodkendelse ikke er trukket tilbage.

3. Ledelsesorganet for hver af de enheder, der deltager i aftalen, aflægger hvert år beretning for aktionærerne om, hvordan aftalen fungerer, og om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

Artikel 22

Fremsendelse af aftaler om koncernintern finansiel støtte til afviklingsmyndighederne

De kompetente myndigheder fremsender de aftaler om koncernintern finansiel støtte, hvortil de har meddelt tilladelse, sammen med eventuelle ændringer til de relevante afviklingsmyndigheder.

Artikel 23

Betingelser for koncernintern finansiel støtte

1. Der må kun ydes finansiel støtte fra en koncernenhed i henhold til artikel 19, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) det kan med rimelighed forventes, at støtten afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den koncernenhed, der modtager den

b) den finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af koncernenhederne og er i den støtteydende koncernenheds interesse

c) den finansielle støtte ydes på visse betingelser, herunder mod et vederlag, i overensstemmelse med artikel 19, stk. 7

- d) på grundlag af de oplysninger, som ledelsesorganet i den koncernenhed, der yder finansiel støtte, ligger inde med på det tidspunkt, hvor afgørelsen om at yde finansiel støtte træffes, er der rimelig udsigt til, at vederlaget for støtten vil blive erlagt, og, hvis støtten er ydet i form af et lån, at lånet vil blive tilbagebetalt af den koncernenhed, der modtager støtten. Hvis støtten ydes i form af en garanti eller en form for sikkerhed, gælder samme betingelser for modtagerens ansvar, hvis garantien eller sikkerheden gøres gældende
- e) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke true likviditeten eller solvensen i den koncernenhed, der yder støtten
- f) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i den medlemsstat, hvor den støtteydende koncernenhed er hjemmehørende
- g) den koncernenhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten kapital- og likviditetskravene i direktiv 2013/36/EU og de øvrige krav i artikel 104, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, og ydelsen af den finansielle støtte medfører ikke, at koncernenheden overtræder disse krav, medmindre der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed, der på individuelt niveau er ansvarlig for tilsynet med den enhed, der yder støtten
- h) den koncernenhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten kravene vedrørende store eksponeringer fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU, herunder eventuel national lovgivning om udnyttelse af de heri fastsatte muligheder, og ydelsen af den finansielle støtte medfører ikke, at koncernenheden overtræder disse krav, medmindre der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed, der på individuelt niveau er ansvarlig for tilsynet med den koncernenhed, der yder støtten
- i) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke underminere afviklingsmulighederne for den koncernenhed, der yder støtten.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne fastsat i stk. 1, litra a), c), e) og i).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 til fremme af konvergens i praksis med henblik på at præcisere betingelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra b), d), f) og h).

Artikel 24

Afgørelse om at yde finansiel støtte

Afgørelsen om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet for den koncernenhed, der yder støtten. Afgørelsen skal være begrundet, og formålet med den påtænkte finansielle støtte skal være anført. Navnlig skal det af afgørelsen fremgå, hvordan ydelsen af den finansielle støtte opfylder betingelserne fastsat i artikel 23, stk. 1. Afgørelsen om at acceptere koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte.

Artikel 25

De kompetente myndigheders ret til at gøre indsigelse

1. Ledelsesorganet for en koncernenhed, der agter at yde støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte, underretter inden støtten ydes:

- a) sin kompetente myndighed

- b) hvis den adskiller sig fra myndighederne i litra a) og c), eventuelt den konsoliderende tilsynsmyndighed
- c) hvis den adskiller sig fra litra a) og b), den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte, og
- d) EBA.

Underretningen omfatter ledelsesorganets begrundede afgørelse i overensstemmelse med artikel 24 og detaljerede oplysninger om den påtænkte finansielle støtte, bl.a. en kopi af aftalen om koncernintern finansiell støtte.

2. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af en fuldstændig underretning kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, der yder finansiell støtte, forbyde eller begrænse den finansielle støtte, hvis den vurderer, at betingelserne for koncernintern finansiell støtte fastsat i artikel 23 ikke er opfyldt. En kompetent myndigheds afgørelse om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal begrundes.

3. Den kompetente myndigheds beslutning om at acceptere, forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal omgående meddeles til:

- a) den konsoliderende tilsynsmyndighed
- b) den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager støtten, og
- c) EBA.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet.

4. Har den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den støttemodtagende koncernenhed, indvendinger mod beslutningen om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte, kan de inden for to dage indbringe sagen for EBA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Hvis den kompetente myndighed ikke forbyder eller begrænser den finansielle støtte inden for den i stk. 2 anførte frist eller inden fristens udløb har accepteret denne støtte, kan der ydes finansiell støtte på de betingelser, der er meddelt den kompetente myndighed.

6. Instituttets ledelsesorgans beslutning om at yde finansiell støtte fremsendes til:

- a) den kompetente myndighed
- b) hvis den adskiller sig fra myndighederne i litra a) og c), og hvor det er relevant, den konsoliderende tilsynsmyndighed
- c) hvis den adskiller sig fra litra a) og b), den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte, og
- d) EBA.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet.

7. Hvis den kompetente myndighed begrænser eller forbyder koncernintern finansiell støtte i henhold til nærværende artikels stk. 2, og hvis koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 7, stk. 5, henviser til koncernintern finansiell støtte, kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, over for hvilken der er givet afslag på eller nedlagt forbud mod støtte, anmode den konsoliderende tilsynsmyndighed om at iværksætte en ny vurdering af koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 8 eller, hvis der er udarbejdet en individuel genopretningsplan, anmode koncernenheden om at forelægge en revideret genopretningsplan.

*Artikel 26***Fremlæggelse af oplysninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernenheder offentliggør, hvorvidt de deltager i en aftale om koncernintern finansiel støtte i medfør af artikel 19 og offentliggør en beskrivelse af en sådan aftales almindelige betingelser samt navnene på de koncernenheder, der er part i den, og ajourfører disse oplysninger mindst en gang om året.

Artikel 431-434 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at angive formen og indholdet af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

TIDLIG INDGRIBEN*Artikel 27***Foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben**

1. Hvis et institut overtræder eller på grund af blandt andet en finansiel situation i hastig forværring, herunder en likviditetssituation der forværres, stigende gearingsgrad, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, vurderet på grundlag af en række udløsningsmekanismer, som kan indbefatte instituttets kapitalkrav plus 1,5 procentpoint, kan forventes i nær fremtid at overtræde kravene i forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU, afsnit II i direktiv 2014/65/EU eller en af artiklerne 3-7, 14-17 samt 24, 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder, uden at det berører de i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU anførte foranstaltninger, hvor det er relevant, mindst råder over følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at instituttets ledelsesorgan iværksætter en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i genopretningsplanen, eller i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, ajourfører en sådan genopretningsplan, hvis de omstændigheder, der førte til tidlig indgriben, afviger fra antagelserne i den indledende genopretningsplan, og iværksætter en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i den ajourførte plan, inden for en bestemt tidsramme og for at sikre, at de i indledningen omhandlede betingelser ikke længere vil finde anvendelse
- b) kræve, at instituttets ledelsesorgan undersøger situationen, udpeger foranstaltninger til løsning af de problemer, der måtte være afdækket, og udarbejder et handlingsprogram for løsning af problemerne og en tidsplan for iværksættelsen heraf
- c) kræve, at instituttets ledelsesorgan indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, direkte indkalde til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlægge dagordenen og kræve, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse
- d) kræve, at et eller flere medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse fjernes eller udskiftes, hvis disse personer findes uegnede til at varetage deres opgaver i henhold til artikel 13 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 9 i direktiv 2014/65/EU
- e) kræve, at instituttets ledelsesorgan udarbejder en plan for forhandling om omstrukturering af gælden med alle eller nogle af dets kreditorer i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant

- f) kræve ændringer af instituttets forretningsstrategi
- g) kræve ændringer af instituttets retlige eller operationelle struktur og
- h) indhente alle nødvendige oplysninger, også ved inspektion på stedet, og forsyne afviklingsmyndigheden med alle de oplysninger, der er nødvendige for at ajourføre afviklingsplanen og forberede instituttets eventuelle afvikling og for at foretage en værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver i henhold til artikel 36.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder underretter afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have fastslået, at betingelserne fastsat i stk. 1 er opfyldt i forbindelse med et institut, og at afviklingsmyndighedernes beføjelser omfatter beføjelsen til at kræve, at instituttet kontakter potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af instituttet, med forbehold for betingelserne fastsat i artikel 39, stk. 2, og fortrolighedsbestemmelserne fastsat i artikel 84.

3. For hver af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal de kompetente myndigheder fastsætte en passende frist for afslutning og med henblik på at gøre det muligt for den kompetente myndighed at evaluere foranstaltningens effektivitet.

4. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konsekvent anvendelse af udløsningsmekanismen for brug af foranstaltningerne omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

5. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 4 omhandlede retningslinjer, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere et minimumssæt af udløsningsmekanismer for brug af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Fjernelse af den daglige ledelse og ledelsesorganet

Hvis der er sket en betydelig forværring af et instituts finansielle situation, eller hvis der forekommer alvorlige overtrædelser af love, administrative bestemmelser eller instituttets vedtægter eller alvorlige administrative uregelmæssigheder, og hvis andre foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 27 ikke er tilstrækkelige til at vende situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan kræve, at instituttets daglige ledelse eller ledelsesorgan fjernes i sin helhed, eller for så vidt angår enkeltpersoner. Udpegelsen af ny daglig ledelse eller nyt ledelsesorgan foretages i overensstemmelse med national ret og EU-retten og er underlagt den kompetente myndigheds godkendelse eller samtykke.

Artikel 29

Midlertidig administrator

1. Hvis udskiftning af den daglige ledelse eller ledelsesorganet som omhandlet i artikel 28 af den kompetente myndighed anses for at være utilstrækkeligt til at rette op på situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan udpege en eller flere midlertidige administratorer til instituttet. De kompetente myndigheder kan, ud fra hvad der er rimeligt under omstændighederne, udpege en hvilken som helst midlertidig administrator enten til at overtage instituttets ledelsesorgan midlertidigt eller til midlertidigt at arbejde sammen med instituttets ledelsesorgan, og den kompetente myndighed skal præcisere sin afgørelse ved udpegelsen. Hvis den kompetente myndighed udpeger en midlertidig administrator til at arbejde sammen med instituttets ledelsesorgan, præciserer den endvidere ved en sådan udpegelse den midlertidige administrators rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at instituttets ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger. Den kompetente myndighed er forpligtet til at offentliggøre udpegelsen af en eventuel midlertidig administrator, undtagen hvis den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere instituttet. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at en eventuel midlertidig administrator har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver og er helt fri af interessekonflikter.

2. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators beføjelser, ud fra hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Beføjelserne kan omfatte nogle eller alle ledelsesorganets beføjelser i instituttet i henhold til dets vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle ledelsesorganets administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til instituttet skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret.

3. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators rolle og opgaver, som kan omfatte en vurdering af instituttets finansielle stilling, forvaltning af dets forretningsaktiviteter eller en del heraf for at bevare eller genoprette instituttets finansielle stilling og træffe foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af instituttets forretningsaktiviteter. Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har enekompetence til at udpege og fjerne en midlertidig administrator. Den kompetente myndighed kan fjerne en midlertidig administrator når som helst og med enhver begrundelse. Den kompetente myndighed kan når som helst ændre betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator med forbehold af nærværende artikel.

5. Den kompetente myndighed kan kræve, at visse af en midlertidig administrators handlinger skal forhåndsgodkendes af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed angiver alle sådanne krav ved udpegelsen af en midlertidig administrator eller i forbindelse med en ændring af betingelserne for udpegelsen af en midlertidig administrator.

Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i instituttet og fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med den kompetente myndigheds forudgående samtykke.

6. Den kompetente myndighed kan stille krav om, at den midlertidige administrator med mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed, og ved afslutningen af sit mandat udarbejder rapporter om instituttets finansielle stilling og om de handlinger, administratoren har udført i løbet af sin ansættelse.

7. En midlertidig administrator må ikke udpeges for mere end et år. Denne periode kan undtagelsesvis fornyes, hvis betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at afgøre, om det er hensigtsmæssigt at bibeholde en midlertidig administrator, og for at begrunde en eventuel beslutning herom over for aktionærerne.

8. Med forbehold af nærværende artikel må udpegelsen af en midlertidig administrator ikke medføre tilsidesættelse af aktionærrettigheder i henhold til Unionens eller de enkelte landes selskabsret.

9. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret begrænse en midlertidig administrators ansvar for handlinger og undladelser under varetagelsen af vedkommendes opgaver som midlertidig administrator i henhold til stk. 3.

10. En midlertidig administrator, der er udpeget i henhold til nærværende artikel, anses ikke for at være en skygge-direktør eller en de facto-direktør i henhold til national ret.

Artikel 30

Koordinering af beføjelser til tidlig indgriben og udpegelse af en midlertidig administrator i forbindelse med koncerner

1. Er betingelserne for at gøre kravene i artikel 27 gældende eller for at udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 opfyldt for en modervirksomhed i Unionen, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA og hører de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet.

2. Efter denne underretning og høring afgør den konsoliderende tilsynsmyndighed, om den vil anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 eller udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 for så vidt angår den relevante modervirksomhed i Unionen under hensyntagen til konsekvenserne af disse foranstaltninger for koncernenhederne i andre medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om afgørelsen.

3. Er betingelserne for at pålægge kravene i artikel 27 eller for at udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 opfyldt for et datterselskab af en modervirksomheden i Unionen, underretter og hører den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet på individuelt niveau, og som agter at træffe foranstaltninger i henhold til disse artikler, den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Efter modtagelsen af underretningen kan den konsoliderende tilsynsmyndighed vurdere de sandsynlige konsekvenser for koncernen eller for koncernenheder i andre medlemsstater af, at der pålægges krav i henhold til artikel 27 eller udpeges en midlertidig administrator for det pågældende institut i henhold til artikel 29. Den underretter den kompetente myndighed om denne vurdering inden for tre dage.

Efter denne underretning og høring afgør den kompetente myndighed, om den vil anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 eller udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29. I afgørelsen tages der behørigt hensyn til den konsoliderende tilsynsmyndigheds vurdering. Den kompetente myndighed underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om afgørelsen.

4. Hvis mere end én kompetent myndighed agter at udpege en midlertidig administrator eller at anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 for mere end ét institut i den samme koncern, vurderer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege den samme administrator for alle de berørte enheder eller at koordinere anvendelsen af nogle af foranstaltningerne i artikel 27 på mere end ét institut, med henblik på at fremme løsninger der genopretter det berørte instituts finansielle stilling. Vurderingen udmønter sig i en fælles afgørelse fra den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fem dage efter den i stk. 1 nævnte underretning. Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fem dage, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed og datterselskabernes kompetente myndigheder selv træffe individuelle afgørelser om udpegelse af en midlertidig administrator for institutter, som de har ansvar for, og om anvendelse af nogle af foranstaltningerne i artikel 27.

5. Hvis en berørt kompetent myndighed ikke er enig i den i overensstemmelse med stk. 1 eller 3 meddelte afgørelse, eller hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse i henhold til stk. 4, kan den kompetente myndighed indbringe sagen for EBA i henhold til stk. 6.

6. EBA kan efter anmodning af enhver kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende en eller flere af foranstaltningerne i nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, litra a), med henblik på punkt 4), 10), 11) og 19) i nærværende direktivs bilag, afsnit A, eller nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, litra e) eller litra g), med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Den afgørelse, de enkelte kompetente myndigheder træffer, skal være begrundet. I forbindelse med afgørelsen skal der tages hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af den i stk. 1 eller 3 omhandlede høringsperiode eller perioden på fem dage, jf. stk. 4, samt til afgørelsens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater. Afgørelserne sendes af den konsoliderende tilsynsmyndighed til modervirksomheden i Unionen og af de respektive kompetente myndigheder til datterselskaberne.

Har en af de berørte kompetente myndigheder i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, før udløbet af den høringsperiode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 3, eller ved udløbet af perioden på fem dage som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder deres afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fem dage anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for tre dage. Efter udløbet af perioden på fem dage, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

8. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for tre dage, finder de enkelte afgørelser, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1 eller 3 eller stk. 4, tredje afsnit, anvendelse.

AFSNIT IV

AFVIKLING

KAPITEL I

Mål, betingelser og generelle principper

Artikel 31

Afviklingsmål

1. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tager afviklingsmyndighederne hensyn til afviklingsmålene og vælger de værktøjer og beføjelser, der er bedst egnede til at nå de mål, der er relevante i den pågældende situation.

2. De i stk. 1 nævnte afviklingsmål er:

a) at sikre videreførelsen af kritiske funktioner

b) at undgå betydelige negative virkninger for finansiell stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning, herunder til markedets infrastrukturer, og ved at opretholde markedsdisciplinen

c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige

d) at beskytte indskydere omfattet af direktiv 2014/49/EU og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF

e) at beskytte kundernes midler og aktiver.

Når afviklingsmyndigheden forfølger ovennævnte mål, søger den at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre de er nødvendige for at nå afviklingsmålene.

3. Afviklingsmålene er alle lige vigtige, og afviklingsmyndighederne skal afveje dem efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, medmindre andet fremgår af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 32

Betingelser for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingshandling over for et institut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), hvis afviklingsmyndigheden mener, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, foretages af den kompetente myndighed efter høring af afviklingsmyndigheden eller, med forbehold for betingelserne fastsat i stk. 2, af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, eller af en tilsynsmyndighed, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2), over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende
- c) en afviklingshandling er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 5.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til stk. 1, litra a), ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, såfremt afviklingsmyndighederne i henhold til national ret har de nødvendige værktøjer til at kunne foretage den pågældende konstatering, navnlig tilstrækkelig adgang til de relevante oplysninger. Den kompetente myndighed forsyner uden unødigt ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som denne anmoder om med henblik på at udføre sin vurdering.

3. Ovennævnte vedtagelse af en foranstaltning til tidlig indgriben i overensstemmelse med artikel 27 er ikke en betingelse for iværksættelse af en afviklingshandling.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses et institut for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

- a) instituttet overtræder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil overtræde, kravene til fortsat tilladelse på en måde, så den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a. men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag
- b) instituttets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver
- c) instituttet er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil være, ude af stand til at indfri sin gæld eller sine andre forpligtelser, efterhånden som den eller de forfalder
- d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:
 - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i henhold til centralbankernes vilkår

- ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser, eller
- iii) tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til priser og på betingelser, der ikke giver instituttet en fordel, hvis ingen af de omstændigheder, der er anført i nærværende stykkes litra a), b) eller c) eller i artikel 59, stk. 3, gør sig gældende, når den offentlige støtte ydes.

I hvert af de i første afsnit, litra d), nr. i), ii) og iii), nævnte tilfælde gælder følgende: Garantiforanstaltningerne eller tilsvarende foranstaltninger, som er omhandlet deri, skal være begrænset til solvente institutter og være betinget af endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøtteregler. Disse foranstaltninger skal have retsbevarende og midlertidig karakter og skal stå i et rimeligt forhold til følgerne af den alvorlige forstyrrelse, og de må ikke anvendes til at udligne tab, som instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide i nær fremtid.

Støtteforanstaltninger i henhold til første afsnit, litra d), nr. iii), er begrænset til nødvendige tilførsler til håndtering af kapitalmangel, der er fastslået i de nationale stresstests eller i de stresstests, der gennemføres på EU-plan eller inden for rammerne af FTM, gennemgangen af aktiverens kvalitet eller tilsvarende aktiviteter, som Den Europæiske Centralbank, EBA eller de nationale myndigheder gennemfører, og som, hvis det er relevant, er bekræftet af de kompetente myndigheder.

EBA udsteder senest den 3. januar 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for typen af ovennævnte tests, gennemgange eller aktiviteter, der kan føre til denne form for støtte.

Inden den 31. december 2015 tager Kommissionen stilling til, hvorvidt der fortsat er behov for at give tilladelse til støtteforanstaltningerne i henhold til første afsnit, litra d), nr. iii), gennemgår de betingelser, der skal opfyldes, såfremt støtteforanstaltningerne fortsættes, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

5. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra c), anses en afviklingshandling for at være begrundet i almene hensyn, hvis den er nødvendig for at opfylde og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 31 og en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang.

6. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at fremme konvergens i tilsyns- og afviklingspraksis for så vidt angår fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Artikel 33

Betingelser for afvikling for så vidt angår finansieringsinstitutter og holdingselskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), hvis betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både finansieringsinstituttet og med hensyn til moderselskabet, der er underlagt konsolideret tilsyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), og med hensyn til et eller flere datterselskaber, der er institutter, eller hvis tredjelandsmyndigheden, såfremt datterselskabet ikke er etableret i Unionen, har fastslået, at det opfylder betingelserne for afvikling i henhold til retten i det pågældende tredjeland.

3. Ejers et blandet holdingselskabs datterselskabsinstitutter direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, sikrer medlemsstaterne, at afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling træffes over for det mellemliggende finansielle holdingselskab, og træffer ikke afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.

4. Med forbehold af nærværende artikels stk. 3, kan afviklingsmyndighederne, uanset om en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), ikke måtte opfylde betingelserne i artikel 32, stk. 1, træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis et eller flere af de datterselskaber, der er institutter, opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, 4 og 5, og deres aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et institut eller koncernen som helhed, eller hvis medlemsstatens insolvensret kræver, at en koncern behandles som en helhed, og afviklingshandlinger over for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), omhandlede enhed er nødvendige for afvikling af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afvikling af koncernen som helhed.

Med henblik på stk. 2 og nærværende stykkes første afsnit kan afviklingsmyndigheden for instituttet og afviklingsmyndigheden for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d) omhandlede enhed, når de tager stilling til, om betingelserne i artikel 32, stk. 1, er opfyldt for så vidt angår af et eller flere datterselskaber, der er institutter, ved fælles aftale se bort fra eventuelle koncerninterne kapitaloverførsler eller overførsler af tab mellem enhederne, herunder udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser.

Artikel 34

Overordnede principper for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser træffer alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingshandlingen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) aktionærene i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene
- b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærene i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv
- c) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes, undtagen i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt helt eller delvist, afhængigt af omstændighederne, at beholde ledelsesorganet og den daglige ledelse for at nå afviklingsmålene
- d) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, yder al den støtte, der er nødvendig for at nå afviklingsmålene
- e) fysisk og juridiske personer bærer i henhold til medlemsstatens ret det civil- eller strafferetlige ansvar for, at instituttet er blevet nødlidende
- f) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv
- g) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede enhed var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 73-75
- h) dækkede indskud er beskyttet fuldt ud, og
- i) afviklingshandlinger træffes i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv.

2. Er et institut en koncernenhed, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der minimerer konsekvenserne for andre koncernenheder og koncernen som helhed og minimerer de negative virkninger på den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed, jf. dog artikel 31.

3. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser sikrer medlemsstaterne, at de overholder Unionens statsstøtteregler, når det er relevant.
4. Når virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), anses dette institut eller denne enhed for at være under konkursbehandling eller en tilsvarende insolvensbehandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾.
5. I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser informerer og hører afviklingsmyndighederne arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang.
6. Afviklingsmyndigheder anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser uden at det berører bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer som fastsat i national ret eller retspraksis.

KAPITEL II

Administration

Artikel 35

Administration

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en administrator til at overtage ledelsesorganet af det institut, der er under afvikling. Afviklingsmyndighederne offentliggør udpegelsen af en administrator. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.
2. Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og instituttets ledelsesorgan. Administratoren må dog kun udøve sådanne beføjelser under afviklingsmyndighedens kontrol.
3. Administratoren skal have en lovbestemt pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til fremme af de i artikel 31 omhandlede afviklingsmål og iværksætte afviklingshandlinger i henhold til afviklingsmyndighedens afgørelse. Denne opgave skal om nødvendigt have forrang frem for enhver anden ledelsesopgave i henhold til instituttets vedtægter eller national ret i tilfælde af uoverensstemmelse mellem opgaverne. Disse foranstaltninger kan bl.a. være en kapitaludvidelse, omorganisering af ejerforholdene i instituttet, eller at andre institutter, der er finansielt og organisatorisk sunde, overtager det i overensstemmelse med afviklingsværktøjerne omhandlet i kapitel IV.
4. Afviklingsmyndighederne kan fastsætte begrænsninger for en administrators råderum eller kræve, at visse af administratorens handlinger skal forhåndsgodkendes af afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndighederne kan til enhver tid afsætte administratoren.
5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den udpegende afviklingsmyndighed om instituttets økonomiske og finansielle situation og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver.
6. Administratorens mandatperiode må ikke være længere end et år. Denne periode kan undtagelsesvist fornyes, hvis afviklingsmyndigheden fastslår, at betingelserne for udpegelse af en administrator fortsat er opfyldt.
7. Hvis mere end en enkelt afviklingsmyndighed agter at udpege en administrator for en enhed, der er tilknyttet en koncern, vurderer de, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege en og samme administrator for alle de berørte enheder med henblik på at fremme løsninger, der genopretter de berørte enheders finansielle sundhed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

8. I tilfælde af insolvens kan insolvensbehandlingen, hvor en sådan behandling skal finde sted i henhold til national ret, tage form af administration som omhandlet i nærværende artikel.

KAPITEL III

Værdiansættelse

Artikel 36

Værdiansættelse ved afvikling

1. Før afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, sikrer de, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver af en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Når alle kravene i nærværende artikel er opfyldt, betragtes værdiansættelsen som endelig, jf. dog stk. 13 og artikel 85.

2. Såfremt en uafhængig værdiansættelse i henhold til stk. 1 ikke er mulig, kan afviklingsmyndighederne foretage en midlertidig værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver i henhold til stk. 9.

3. Værdiansættelsen har til formål at vurdere værdien af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver, når det pågældende institut eller den pågældende enhed opfylder betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33.

4. Målene med værdiansættelsen er:

- a) at indgå i fastlæggelsen af, om betingelserne for afvikling eller betingelserne for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt
- b) hvis betingelserne for afvikling er opfyldt, at indgå i afgørelsen om, hvilken passende afviklingshandling der skal træffes for så vidt angår instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- c) hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter
- d) hvis bail-in-værktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af de nedskrivningsrelevante passiver
- e) hvis broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og afgørelsen om værdien af et eventuelt vederlag, der skal betales til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter
- f) hvis virksomhedssalgsværktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og at indgå i afviklingsmyndighedens forståelse af, hvad der udgør kommercielle vilkår i den i artikel 38 anvendte betyding
- g) under alle omstændigheder at sikre, at eventuelle tab på instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver, kan anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne finder anvendelse, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves.

5. Værdiansættelsen baseres på forsigtige antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes nogen potentiel fremtidig ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller nogen likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstilling, løbetid og rentesatser, til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingshandlinger, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves. Hvis der anvendes et afviklingsværktøj, tages der i værdiansættelsen desuden hensyn til:

- a) at afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i overensstemmelse med artikel 101, kan få dækket rimelige udgifter fra det institut, der er under afvikling, jf. artikel 37, stk. 7
- b) at afviklingsfinansieringsordningen kan påregne renter eller gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til det institut, der er under afvikling, jf. artikel 101.

6. Værdiansættelsen skal suppleres af følgende oplysninger fra instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), regnskaber og optegnelser:

- a) en ajourført balance og en redegørelse for instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), finansielle stilling
- b) en analyse af og skøn over aktivernes bogførte værdi
- c) en liste over udestående balanceførte og ikke-balanceførte fordringer, således som de fremgår af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), regnskaber og optegnelser, med angivelse af de respektive lån og prioritetsordenen i henhold til den gældende insolvensret.

7. Hvor det er relevant med henblik på at indgå i de afgørelser, som er omhandlet i stk. 4, litra e) og f), kan oplysningerne i stk. 6, litra b), suppleres af en analyse af og et skøn over værdien af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver baseret på markedsværdi.

8. Værdiansættelsen skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til den gældende insolvensret og et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Dette skøn berører ikke, at princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, anvendes i henhold til artikel 74.

9. Hvis det på grund af hastende omstændigheder i den pågældende situation ikke er muligt at opfylde kravene i stk. 6 og 8, eller stk. 2 finder anvendelse, foretages der en midlertidig værdiansættelse. Den midlertidige værdiansættelse skal opfylde kravene i stk. 3 og, så vidt det efter omstændighederne med rimelighed er praktisk muligt, kravene i stk. 1, 6 og 8.

Den midlertidige værdiansættelse, der er omhandlet i nærværende stykke, skal omfatte en buffer til yderligere tab med en passende begrundelse.

10. En værdiansættelse, der ikke opfylder alle kravene i nærværende artikel, anses for at være midlertidig, indtil en uafhængig person har foretaget en værdiansættelse, der fuldt ud opfylder alle kravene fastsat i nærværende artikel. Den efterfølgende endelige værdiansættelse foretages, så snart det er praktisk muligt. Den kan foretages særskilt fra den i artikel 74 omhandlede værdiansættelse eller samtidig med denne og af samme uafhængige person, men de to værdiansættelser skal være adskilt fra hinanden.

Målene med den efterfølgende endelige værdiansættelse er:

a) at sikre, at eventuelle tab på aktiverne i det institut eller den enhed, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fuldt ud anerkendes i bogføringen for det institut eller den enhed, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) at indgå i afgørelsen om at nedskrive kreditorernes fordringer eller øge værdien af det betalte vederlag, jf. stk. 11.

11. Hvis skønnet i henhold til den efterfølgende endelige værdiansættelse over instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), nettoværdi er højere end skønnet i henhold til den midlertidige værdiansættelse over instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), nettoværdi, kan afviklingsmyndigheden:

a) udøve sin beføjelse til at øge værdien af de fordringer fra kreditorer eller ejere af relevante kapitalinstrumenter, der er blevet nedskrevet i henhold til bail-in-værktøjet

b) instruere et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab om at foretage en yderligere betaling af vederlag med hensyn til aktiver, rettigheder eller passiver til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald med hensyn til aktier eller ejerskabsinstrumenter til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter.

12. Uanset stk. 1 er en midlertidig værdiansættelse i henhold til stk. 9 og 10 et gyldigt grundlag for, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger, herunder tage kontrol over et nødlidende institut eller en i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlet enhed, eller udøve beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter.

13. Værdiansættelsen skal være en integrerende del af afgørelsen om at anvende et afviklingsværktøj eller udøve en afviklingsbeføjelse eller afgørelsen om at udøve beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter. Værdiansættelsen i sig selv kan ikke gøres til genstand for særskilt klageadgang, men kan påklages sammen med afgørelsen i henhold til artikel 85.

14. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af afviklingsmyndigheden og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for så vidt angår stk. 1 i nærværende artikel og artikel 74.

15. EBA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende kriterier for så vidt angår stk. 1, 3 og 9 i nærværende artikel og artikel 74:

a) metodologien for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) adskillelsen af værdiansættelserne efter artikel 36 og 74

c) metodologien for beregning og medregning af en buffer for yderligere tab i den midlertidige værdiansættelse.

16. EBA forelægger de i stk. 14 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 14 og 15 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL IV

Afviklingsværktøjer

Afdeling 1

Almindelige principper

Artikel 37

Almindelige principper for afviklingsværktøjer

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling.

2. Når en afviklingsmyndighed beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og denne afviklingshandling vil medføre, at kreditorerne lider tab, eller at deres fordringer konverteres, udøver afviklingsmyndigheden beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i henhold til artikel 59 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsværktøjet.

3. De i stk. 1 nævnte afviklingsværktøjer er:

a) virksomhedssalgsværktøjet

b) broinstitutværktøjet

c) værktøjet til adskillelse af aktiver

d) bail-in-værktøjet.

4. Med forbehold af stk. 5 kan afviklingsmyndighederne anvende afviklingsværktøjerne enten hver for sig eller i enhver kombination.

5. Afviklingsmyndighederne må kun anvende værktøjet til adskillelse af aktiver sammen med et andet afviklingsværktøj.

6. Anvendes alene de i nærværende artikels stk. 3, litra a) eller b), omhandlede afviklingsværktøjer, og anvendes de kun til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, skal den resterende del af det institut eller den enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), hvorfra aktiverne, rettighederne eller passiverne er blevet overført, likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Sådant likvidation sker inden for en rimelig tidsfrist, under hensyntagen til det pågældende instituts eller den pågældende enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til artikel 65, for at gøre det muligt for den modtagende part at udføre de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen, og under hensyntagen til andre grunde til, at den resterende del af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal fortsætte for at nå afviklingsmålene eller overholde principperne fastsat i artikel 34.

7. Afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i overensstemmelse med artikel 101, kan få dækket rimelige udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjerne eller beføjelserne eller offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer på én eller flere af følgende måder:

a) som et fradrag for et vederlag, der er betalt af en modtager til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter

- b) fra det institut, der er under afvikling, som privilegeret kreditor, eller
- c) fra et eventuelt provenu som resultat af indstillingen af driften af broinstituttet eller porteføljeadministrationselskabet, som privilegeret kreditor.

8. Medlemsstaterne sikrer, at nationale insolvensretlige regler vedrørende omstødelse eller anfægtelighed af retsakter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til en anden enhed ved anvendelsen af et afviklingsværktøj eller udøvelsen af afviklingsbeføjelser eller anvendelsen af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer.

9. Medlemsstaterne kan ikke hindres i at give afviklingsmyndighederne supplerende værktøjer og beføjelser, som kan anvendes eller udøves, når et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne for afvikling, forudsat at:

- a) de supplerende beføjelser, når de anvendes på en grænseoverskridende koncern, ikke udgør hindringer for effektiv koncernafvikling, og
- b) de er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper omhandlet i artikel 31 og 34.

10. I det meget usædvanlige tilfælde, at der foreligger en systemisk krise, kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe finansiering fra alternative finansieringskilder ved anvendelse af de offentlige stabiliseringsværktøjer, der er fastsat i artikel 56 og 58, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er fastsat i artikel 36, af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis
- b) den skal være betinget af forhåndsgodkendelse og endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøtteregler.

Afdeling 2

Virksomhedssalgsværktøjet

Artikel 38

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til en køber, der ikke er et broinstitut:

- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling
- b) alle eller eventuelle aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede overførsel finder, med forbehold af nærværende artikels stk. 8 og 9 samt artikel 85, sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i det institut, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end køberen, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav bortset fra kravene i artikel 39.

2. En overførsel i henhold til stk. 1 finder sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

3. I overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 træffer afviklingsmyndighederne alle rimelige foranstaltninger for at opnå kommercielle vilkår for overførslen, der er i overensstemmelse med den værdiansættelse, der foretages efter artikel 36, under hensyn til de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.

4. Med forbehold af artikel 37, stk. 7, tilfalder et vederlag, der betales af køberen:

a) ejerne af aktierne eller ejerskabsinstrumenterne, når salget af forretningsaktiviteterne er foretaget ved at overføre aktier eller ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, fra ihændehaverne af aktierne eller instrumenterne til køberen

b) det institut, der er under afvikling, når salget af forretningsaktiviteterne er foretaget ved at overføre alle eller en del af aktiverne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, til køberen.

5. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndigheden udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.

6. Efter anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndighederne med køberens samtykke udøve overførselsbeføjelserne på aktiver, rettigheder eller passiver overført til køberen for at tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver til det institut, der er under afvikling, eller tilbageføre aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter til de oprindelige ejere, og det institut, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage.

7. En køber skal have den fornødne tilladelse til at udføre de erhvervede forretningsaktiviteter, når der foretages en overførsel i henhold til stk. 1. De kompetente myndigheder sikrer, at en ansøgning om tilladelse behandles i tide i forbindelse med overførslen.

8. Uanset artikel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om at underrette de kompetente myndigheder i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, og kravet i artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet i artikel 11, stk. 3, i nævnte direktiv om at give meddelelse, gælder, at hvis en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som følge af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et institut af den art, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, foretager den kompetente myndighed for det pågældende institut den i henhold til de nævnte artikler krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinker anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller forhindrer, at afviklingshandlingen opfylder de relevante afviklingsmål.

9. Medlemsstaterne sikrer, hvis den kompetente myndighed for instituttet ikke har gennemført den i stk. 8 omhandlede vurdering fra datoen for overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som led i afviklingsmyndighedens anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet, at følgende bestemmelser finder anvendelse:

a) overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen skal have øjeblikkelig retsvirkning

b) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) suspenderes køberens stemmeret knyttet til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og stemmeretten tildeles alene afviklingsmyndigheden, der ikke har pligt til at udøve denne stemmeret, og som ikke på nogen måde kan drages til ansvar for at udøve eller afstå fra at udøve denne stemmeret

- c) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) finder de sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele, som er omhandlet i artikel 66, 67 og 68 i direktiv 2013/36/EU, ikke anvendelse på overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- d) straks efter afslutningen af vurderingen ved den kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed skriftligt afviklingsmyndigheden og køberen, om den kompetente myndighed godkender eller i henhold til artikel 22, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU modsætter sig overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køber
- e) hvis den kompetente myndighed godkender overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, anses den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret for i fuldt omfang at være tildelt køber umiddelbart efter, at afviklingsmyndigheden eller køberen har modtaget meddelelse om en sådan godkendelse fra den kompetente myndighed
- f) hvis den kompetente myndighed modsætter sig overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, gælder følgende:
- i) den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret, jf. litra b), har fuld retskraft og -virkning
 - ii) afviklingsmyndigheden kan kræve, at køberen afhænder sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter inden for en af afviklingsmyndigheden under hensyntagen til de gældende markedsvilkår fastsat afhændelsesperiode, og
 - iii) hvis køberen ikke inden for den af afviklingsmyndigheden fastsatte afhændelsesperiode afslutter afhændelsen, kan den kompetente myndighed med afviklingsmyndighedens samtykke pålægge køberen sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele som omhandlet i artikel 66, 67 og 68 i direktiv 2013/36/EU.

10. Overførsler i medfør af virksomhedssalgsværktøjet er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne omhandlet i afsnit IV, kapitel VII.

11. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, anses køberen for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

12. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 nævnte køber kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som det institut, der er under afvikling, udøvede, såfremt køberen opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne sikre, at:

- a) der ikke nægtes adgang på grund af, at køberen ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne som omhandlet i første afsnit
- b) når køberen ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børs, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndigheden fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter ansøgning herom fra køberen.

13. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Artikel 39

Virksomhedssalgsværktøjet: procedurekrav

1. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal afviklingsmyndigheden markedsføre eller træffe foranstaltninger til at markedsføre de aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det pågældende institut, som den agter at overføre, jf. dog nærværende artikels stk. 3. Puljer af rettigheder, aktiver og passiver kan markedsføres særskilt.

2. Den i stk. 1 omhandlede udbydning gennemføres efter følgende kriterier, uden at dette berører Unionens statsstøttere, hvis disse finder anvendelse:

- a) den skal være så gennemsigtig som mulig og må ikke i væsentlig grad indeholde urigtige oplysninger om aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det pågældende institut, som afviklingsmyndigheden agter at overføre, i betragtning af omstændighederne og navnlig behovet for at opretholde den finansielle stabilitet
- b) den må ikke ubehørigt begunstige eller forskelsbehandle potentielle købere
- c) den skal være fri for interessekonflikter
- d) den må ikke give en potentiel køber en urimelig fordel
- e) den skal tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afvikling
- f) den skal tilsigte en så høj salgspris som muligt for de berørte aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver.

Principperne omhandlet i dette stykke er ikke til hinder for, at afviklingsmyndigheden kan rette opfordring til bestemte potentielle købere, jf. dog første afsnit, litra b).

En eventuel offentliggørelse af markedsføringen af instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ellers ville være påkrævet i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, kan udsættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4 eller 5, i nævnte forordning.

3. Afviklingsmyndigheden kan anvende virksomhedssalgsværktøjet uden at skulle overholde kravene om markedsføring fastsat i stk. 1, hvis den finder, at overholdelse af disse krav ville svække et eller flere af afviklingsmålene, og navnlig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at det institut, der er under afvikling, er blevet eller forventeligt bliver nødlidende, og
- b) den finder, at overholdelse af de pågældende krav efter alt at dømme ville svække effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet omhandlet i artikel 31, stk. 2, litra b).

4. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive de faktiske omstændigheder, der udgør en væsentlig trussel, og elementerne i tilknytning til effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet, jf. stk. 3, litra a) og b).

Afdeling 3

Broinstitutværktøjet

Artikel 40

Broinstitutværktøjet

1. For at broinstitutværktøjet kan få virkning og under hensyntagen til, at kritiske funktioner skal opretholdes i broinstituttet, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til et broinstitut:

a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere institutter under afvikling eller

b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede overførsel kan finde sted uden indhentning af samtykke fra aktionærene i de institutter, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end broinstituttet, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, jf. dog artikel 85.

2. Ved broinstitut forstås en juridisk person, der opfylder følgende krav:

a) Det ejes helt eller delvis af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden eller afviklingsfinansieringsordningen, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden.

b) Det er oprettet med henblik på at modtage og forvalte alle eller nogle aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling eller alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling med henblik på at opretholde adgangen til kritiske funktioner og sælge instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d).

Anvendelsen af bail-in-værktøjet som omhandlet i artikel 43, stk. 2, litra b), må ikke indskrænke afviklingsmyndighedens mulighed for at kontrollere broinstituttet.

3. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet sikrer afviklingsmyndigheden, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til broinstituttet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.

4. Med forbehold af artikel 37, stk. 7, tilfalder et vederlag, der betales af broinstituttet:

a) ejerne af aktierne eller ejerskabsinstrumenterne, når overførslen til broinstituttet er foretaget ved at overføre aktier eller ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, fra ihændehaverne af aktierne eller instrumenterne til broinstituttet

b) det institut, der er under afvikling, når overførslen til broinstituttet er foretaget ved at overføre alle eller en del af aktiverne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, til broinstituttet.

5. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndigheden udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut, der er under afvikling, eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.

6. Efter en anvendelse af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndigheden:

a) tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra broinstituttet til det institut, der er under afvikling, eller aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter til deres oprindelige ejere, og det institut, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage, forudsat at betingelserne fastsat i stk. 7 er opfyldt

b) overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet til tredjemand.

7. Afviklingsmyndighederne kan tilbageføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet under en af følgende omstændigheder:

a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget

b) de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver falder i virkeligheden ikke ind under de kategorier af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

En sådan tilbageførsel kan ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

8. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, eller den oprindelige ejer af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter på den ene side og broinstituttet på den anden side er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne omhandlet i afsnit IV, kapitel VII.

9. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, anses et broinstitut for at være en videreførelse af det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Afviklingsmyndighederne kan med henblik på andre formål kræve, at et broinstitut anses for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

10. Medlemsstaterne sikrer, at broinstituttet kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som det institut, der er under afvikling, udøvede, forudsat at køberen opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne sikre, at:

a) der ikke nægtes adgang på grund af, at broinstituttet ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne som omhandlet i første afsnit

b) hvis broinstituttet ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børs, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndigheden fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter broinstituttets ansøgning herom.

11. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres til broinstituttet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overføres til broinstituttet, dets ledelsesorgan eller daglige ledelse.

12. De mål, der er fastsat for broinstituttet, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærene eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og ledelsesorganet eller den daglige ledelse hæfter ikke over for aktionærene eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse et broinstituts og dets ledelsesorgans eller daglige ledelses ansvar i henhold til national ret for handlinger og undladelser under varetagelsen af deres pligter.

Artikel 41

Drift af et broinstitut

1. Medlemsstaterne sikrer, at et broinstitut drives i overensstemmelse med følgende krav:

- a) indholdet af broinstituttets stiftelsesdokumenter godkendes af afviklingsmyndigheden
- b) under iagttagelse af ejerforholdene i broinstituttet udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden broinstituttets ledelsesorgan
- c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af ledelsesorganets medlemmer og fastlægger deres relevante ansvarsområder
- d) afviklingsmyndigheden godkender broinstituttets strategi og risikoprofil
- e) broinstituttet er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant, og har den fornødne tilladelse i henhold til gældende national ret til at udføre de aktiviteter og ydelser, det erhverver ved en overførsel i henhold til artikel 63 i dette direktiv
- f) broinstituttet overholder kravene i og er underlagt tilsyn i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 og med direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant
- g) broinstituttets drift skal være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregele, og afviklingsmyndigheden kan i overensstemmelse hermed præcisere begrænsninger for dets aktiviteter.

Uanset de i første afsnit, litra e) og f) omhandlede bestemmelser, og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene, kan broinstituttet etableres og få tilladelse uden at opfylde direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU for en kort periode fra begyndelsen af dets virksomhed. Med henblik herpå indgiver afviklingsmyndigheden en anmodning herom til den kompetente myndighed. Hvis den kompetente myndighed beslutter at give en sådan tilladelse, angiver den den periode, i hvilken broinstituttet er fritaget for at opfylde disse direktivers krav.

2. Med forbehold af eventuelle restriktioner i henhold til Unionens eller medlemsstaternes konkurrenceregler driver broinstituttets ledelse broinstituttet med henblik på at opretholde adgangen til kritiske funktioner og sælge instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), dets/dens aktiver, rettigheder eller passiver til en eller flere købere i den private sektor, når de rette vilkår er til stede og inden for den i nærværende artikels stk. 4, eller i givet fald nærværende artikels stk. 6 anførte frist.

3. Afviklingsmyndigheden træffer afgørelse om, at broinstituttet ikke længere er et broinstitut i den i artikel 40, stk. 2, anvendte betydning, i følgende tilfælde, alt efter hvilket der indtræder først:

a) broinstituttet fusionerer med en anden enhed

b) broinstituttet opfylder ikke længere kravene i artikel 40, stk. 2

c) alle eller praktisk taget alle broinstituttets aktiver, rettigheder eller passiver sælges til tredjemand

d) den i stk. 5 eller i givet fald stk. 6 anførte frist udløber

e) broinstituttets aktiver er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet.

4. Når afviklingsmyndigheden agter at sælge broinstituttet eller dets aktiver, rettigheder eller passiver, sikrer medlemsstaterne, at broinstituttet eller de relevante aktiver eller passiver markedsføres åbent og gennemsigtigt, at der i salget ikke i væsentlig grad indgår urigtige oplysninger om dem, og at salget ikke ubehørigt begunstiger eller forskelsbehandler potentielle købere.

Ethvert sådant salg skal ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

5. Hvis ingen af de i stk. 3, litra a), b), c) og e), nævnte resultater indtræder, indstiller afviklingsmyndigheden driften af broinstituttet hurtigst muligt og under alle omstændigheder to år efter den dato, hvor den sidste overførsel fra et institut under afvikling i medfør af broinstitutværktøjet, blev udført.

6. Afviklingsmyndigheden kan forlænge den i stk. 5 nævnte periode med en eller flere yderligere perioder på et år, hvis en sådan forlængelse:

a) fremmer de i stk. 3, litra a), b), c) eller e), nævnte resultater, eller

b) er nødvendig for at sikre videreførelse af væsentlige bankydelse eller finansielle ydelser.

7. En afgørelse fra afviklingsmyndigheden om at forlænge den i stk. 5 nævnte periode skal begrundes og indeholde en detaljeret vurdering af situationen, herunder af markedsvilkårene og -udsigterne, der taler for en forlængelse.

8. Indstilles driften af et broinstitut under de i stk. 3, litra c) eller d), nævnte omstændigheder, skal broinstituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Et eventuelt provenu ved indstillingen af driften af broinstituttet tilfalder aktionærerne i broinstituttet, jf. dog artikel 37, stk. 7.

9. Hvis et broinstitut anvendes til at overføre aktiver og passiver i mere end et enkelt institut, der er under afvikling, gælder forpligtelsen i stk. 8 realiseringen af de aktiver og passiver, der er overført fra de enkelte institutter, der er under afvikling, og ikke broinstituttet som sådant.

Afdeling 4

Værktøjet til adskillelse af aktiver

Artikel 42

Værktøj til adskillelse af aktiver

1. For at værktøjet til adskillelse af aktiver kan få virkning, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling eller et broinstitut til et eller flere porteføljeadministrationssselskaber.

Den i første afsnit omhandlede overførsel kan finde sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i de institutter, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end broinstituttet, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, jf. dog artikel 85.

2. I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver er et porteføljeadministrationssselskab en juridisk person, der opfylder følgende betingelser:

a) det ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden eller afviklingsfinansieringsordningen, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden

b) det er oprettet med henblik på at modtage nogle eller alle aktiver, rettigheder og passiver i et eller flere institutter under afvikling eller et broinstitut.

3. Porteføljeadministrationssselskabet forvalter de aktiver, der er overført til det, med henblik på at maksimere deres værdi ved et efterfølgende salg eller en velordnet opløsning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at et porteføljeadministrationssselskab drives i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) indholdet af porteføljeadministrationssselskabets stiftelsesdokumenter godkendes af afviklingsmyndigheden

b) under iagttagelse af ejerforholdene i porteføljeadministrationssselskabet udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden porteføljeadministrationssselskabets ledelsesorgan

c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af ledelsesorganets medlemmer og fastlægger deres relevante ansvarsområder

d) afviklingsmyndigheden godkender porteføljeadministrationssselskabets strategi og risikoprofil.

5. Afviklingsmyndighederne må kun udøve beføjelsen i henhold til stk. 1 til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver, hvis:

a) situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis de blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling

b) overførslen er nødvendig for at sikre, at instituttet under afvikling eller broinstituttet fungerer korrekt, eller

c) overførslen er nødvendig for at maksimere midlerne fra likvidationen.

6. Ved anvendelsen af værktøjet til adskillelse af aktiver fastsætter afviklingsmyndighederne det vederlag, for hvilket aktiverne, rettighederne og passiverne overføres til porteføljeadministrationsselskabet, i overensstemmelse med principperne i artikel 36 og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregele. Dette stykke er ikke til hinder for, at vederlaget kan have en nominel eller negativ værdi.

7. Ethvert vederlag, der betales af porteføljeadministrationsselskabet med hensyn til de aktiver, rettigheder eller passiver, der er erhvervet direkte fra instituttet under afvikling, tilfalder instituttet under afvikling, jf. dog artikel 37, stk. 7. Vederlag kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet.

8. Hvis broinstituttværktøjet har været anvendt, kan et porteføljeadministrationsselskab, efter anvendelsen af broinstituttværktøjet, erhverve aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet.

9. Afviklingsmyndigheder kan overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra det institut, der er under afvikling, til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et eller flere porteføljeadministrationsselskaber til det institut, der er under afvikling, forudsat at betingelserne i stk. 10 er opfyldt.

Det institut, der er under afvikling, har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver tilbage.

10. Afviklingsmyndighederne kan tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra porteføljeadministrationsselskabet til det institut, der er under afvikling, under en af følgende omstændigheder:

- a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget
- b) de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver falder reelt ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

I begge de i litra a) og b) nævnte tilfælde kan tilbageførslen ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

11. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, og porteføljeadministrationsselskabet er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom som fastsat i afsnit IV, kapitel VII.

12. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres til porteføljeadministrationsselskabet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overføres til porteføljeadministrationsselskabet eller dets ledelsesorgan eller daglige ledelse.

13. De mål, der er fastsat for et porteføljeadministrationsselskab, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og ledelsesorganet eller den daglige ledelse hæfter ikke over for aktionærerne eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse et porteføljeadministrationsselskabs og dets ledelsesorgans eller daglige ledelses ansvar i henhold til national ret for handlinger og undladelser under varetagelsen af deres pligter.

14. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konvergensen mellem tilsyns- og afviklingspraksis med hensyn til konstatering af, hvornår det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis aktiverne eller passiverne blev realiseret ved almindelig insolvensbehandling, jf. stk. 5.

Afdeling 5

»Bail-in«-værktøjet

Underafdeling 1

»Bail-in«-værktøjets formål og anvendelsesområde

Artikel 43

Bail-in-værktøjet

1. For at bail-in-værktøjet kan få virkning, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har de i artikel 63, stk. 1, anførte afviklingsbeføjelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende bail-in-værktøjet for at nå de afviklingsmål, der er fastlagt i artikel 31, i overensstemmelse med principperne for afvikling anført i artikel 34 til et af følgende formål:
 - a) at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der opfylder betingelserne for afvikling i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette dets evne til at opfylde betingelserne for godkendelse (for så vidt disse betingelser finder anvendelse på enheden) og til at udføre de aktiviteter, hvortil det eller den er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, hvis enheden er godkendt i henhold til disse direktiver, og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden
 - b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres:
 - i) til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut, eller
 - ii) under virksomhedssalgsværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver.
3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun anvender bail-in-værktøjet til det i nærværende artikels stk. 2, litra a), anførte formål, hvis det med rimelighed kan forventes, at anvendelsen af dette værktøj sammen med andre relevante foranstaltninger, herunder foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med den i artikel 52 krævede virksomhedsomlægningsplan, ud over at opfylde de relevante afviklingsmålsætninger vil føre til en genoprettelse af det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituts eller enheds finansielle sundhed og levedygtighed på længere sigt.

Hvis betingelserne i nærværende stykkes første afsnit ikke opfyldt, kan medlemsstaterne anvende et af afviklingsværktøjerne omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a), b) og c), og bail-in-værktøjet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende afviklingsværktøjet til alle institutter eller enheder omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), samtidig med at de respekterer det pågældende instituts eller den pågældende enheds juridiske form, eller de kan ændre den juridiske form.

Artikel 44

Bail-in-værktøjets anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne sikrer, at bail-in-værktøjet kan anvendes til alle det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituts eller enheds passiver, som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller 3

2. Afviklingsmyndigheder må ikke gøre brug af deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i forhold til følgende passiver, uanset om de er omfattet af en medlemsstats eller tredjelands lovgivning:

- a) dækkede indskud
- b) sikrede passiver, dækkede obligationer og passiver i form af finansielle instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integreret del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på en måde svarende til dækkede obligationer
- c) ethvert passiv, der opstår som følge af instituttets eller den i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enheds besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF eller AIF'er som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, under forudsætning af at denne kunde er beskyttet i henhold til den gældende insolvensret
- d) ethvert passiv, der opstår som følge af et tillidsforhold mellem instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), (som administrator) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret
- e) passiver i forhold til institutter, undtagen enheder, der indgår i samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage
- f) passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, eller deres deltager og som følge af deltagelse i et sådant system
- g) et passiv over for:
 - i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelse eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster
 - ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af instituttets aktiviteter, herunder it-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler
 - iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende ret
 - iv) indskudsgarantiordninger som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU.

Første afsnit, litra g), nr. i), finder ikke anvendelse på den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere som omhandlet i artikel 92, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstaterne sikrer, at alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje med dækkede obligationer er uberørte, holdes adskilt og finansieres i tilstrækkeligt omfang. Hverken dette krav eller første afsnit, litra a) og b), er til hinder for, at afviklingsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af deres beføjelser i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

Første afsnit, litra a), forhindrer ikke afviklingsmyndigheder i, når det er hensigtsmæssigt, at udøve disse beføjelser i forhold til et hvilket som helst beløb af et indskud, der overstiger den dækning, som fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

Uden at det berører bestemmelserne om store eksponeringer i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU sikrer medlemsstaterne for at give mulighed for at afvikle institutter og koncerner, at afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 17, stk. 5, litra b), begrænser i hvilket omfang andre institutter besidder passiver, der kan blive omfattet af et bail-in-værktøj, bortset fra passiver, som besiddes i enheder, som er en del af den samme koncern.

3. Når bail-in-værktøjet anvendes, kan afviklingsmyndigheden i undtagelsestilfælde vælge helt eller delvis at undlade at lade nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne gælde visse passiver, hvis:

- a) det, uanset at afviklingsmyndigheden efter bedste evne bestræber sig herpå, ikke er muligt at foretage en bail-in inden for en rimelig frist
- b) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter instituttet under afvikling i stand til at videreføre nøglefunktioner, tjenesteydelser og transaktioner
- c) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for at undgå en udbredt afsmittende virkning, navnlig med hensyn til berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion, herunder de finansielle markeders infrastrukturer på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi, eller
- d) anvendelsen af bail-in-værktøjet på disse passiver ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorens tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket fra bail-in.

Hvis en afviklingsmyndighed beslutter at udelukke eller delvist udelukke et nedskrivningsrelevant passiv eller en kategori af nedskrivningsrelevante passiver i henhold til dette stykke, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, øges for at tage højde for sådanne udelukkelse, forudsat at omfanget af den nedskrivning og konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, overholder principperne i artikel 34, stk. 1, litra g).

4. Beslutter en afviklingsmyndighed helt eller delvist at udelukke et nedskrivningsrelevant passiv eller en kategori af nedskrivningsrelevante passiver i henhold til nærværende artikel, og de tab, der skulle have været dækket af disse passiver, ikke er blevet videregivet fuldt ud til andre kreditorer, kan afviklingsfinansieringsordningen yde et bidrag til instituttet under afvikling ved at gøre et eller begge af følgende:

- a) dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af nedskrivningsrelevante passiver, og genoprette nettoværdien af instituttet under afvikling til nul i overensstemmelse med stk. 46, stk. 1, litra a)
- b) købe aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling for at rekapitalisere instituttet i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, litra b).

5. Afviklingsfinansieringsordningen kan kun yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, hvis:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis, og

b) bidraget til afviklingsfinansieringsordningen ikke overstiger 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36.

6. Bidraget fra afviklingsfinansieringsordningen som omhandlet i stk. 4 kan finansieres af:

a) det beløb, der er til rådighed for afviklingsfinansieringsordningen, og som er opkrævet gennem bidrag fra institutterne og EU-filialer i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103

b) det beløb, der kan opkræves gennem ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 104 inden for en periode på tre år og

c) de beløb, der er opkrævet fra alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 105, hvis de i dette stykkes litra a) og b) omhandlede beløb ikke er tilstrækkelige.

7. I ekstraordinære tilfælde kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, efter at:

a) den grænse på 5 %, der er angivet i stk. 5, litra b), er nået, og

b) alle usikrede ikke-privilegerede passiver, bortset fra berettigede indskud, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

Endvidere kan afviklingsfinansieringsordningen som et alternativ eller et supplement, når betingelserne i første afsnit, er opfyldt, yde et bidrag fra midler, der er opkrævet i form af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103, og som endnu ikke er udnyttet.

8. Uanset stk. 5, litra a), kan afviklingsfinansieringsordningen også yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, forudsat at:

a) bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. stk. 5, litra a), svarer til et beløb på mindst 20 % af det pågældende instituts risikovægtede aktiver

b) den berørte medlemsstats afviklingsfinansieringsordning gennem ex ante-bidrag (undtagen bidrag til en indskuds-garantiordning), der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103, råder over et beløb på mindst 3 % af de dækkede indskud for samtlige kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område, og

c) det pågældende institut har aktiver på under 900 mia. EUR på et konsolideret grundlag.

9. Afviklingsmyndigheder skal, når de udøver deres skønsbeføjelser i henhold til stk. 3, tage behørigt hensyn til:

a) princippet om, at tab først afholdes af aktionærerne og dernæst generelt af kreditorerne i prioritetsorden i det institut, der er under afvikling

b) hvor megen tabsabsorberingskapacitet der vil være tilbage i instituttet under afvikling, hvis passiverne eller kategorien af passiver udelukkes, og

c) behovet for at bibeholde tilstrækkelige midler til afviklingsfinansiering.

10. Udelukkelse i henhold til stk. 3 kan foretages enten med henblik på fuldstændig udelukkelse af et passiv fra nedskrivningen eller en begrænsning af omfanget af nedskrivningen for dette passiv.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på yderligere at præcisere, under hvilke omstændigheder denne udelukkelse er nødvendig for at nå målene i nærværende artikels stk. 3.

12. Afviklingsmyndigheden underretter Kommissionen, inden den foretager det skøn vedrørende udelukkelse af et passiv, der er omhandlet i stk. 3. Hvis udelukkelsen kræver et bidrag fra afviklingsfinansieringsordningen eller en alternativ finansieringskilde i henhold til stk. 4-8, kan Kommissionen senest 24 timer efter, at den har modtaget en sådan underretning, eller med afviklingsmyndighedens samtykke inden for en længere frist, forbyde eller kræve ændringer af den foreslåede udelukkelse, hvis kravene i nærværende artikel og de delegerede retsakter ikke er opfyldt, for at beskytte det indre markeds integritet. Dette berører ikke Kommissionens anvendelse af Unionens statsstøttere.

Underafdeling 2

Minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Artikel 45

Anvendelse af minimumskravet

1. Medlemsstaterne sikrer, at institutterne til stadighed opfylder et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Minimumskravet beregnes som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag.

Med henblik på første afsnit skal derivatpassiver medtages blandt de samlede passiver, i det omfang at der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de vurderingskriterier, der er nævnt i stk. 6, litra a)-f), på grundlag af hvilke der for hvert institut skal fastlægges et minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, herunder efterstillet gæld og prioriteret usikret gæld med en restløbetid på mindst 12 måneder, der er omfattet af bail-in-beføjelsen, og dem, som kan anses for kapitalgrundlag.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere kriterier, på grundlag af hvilke minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver skal fastlægges.

3. Uanset stk. 1 skal afviklingsmyndigheder undtage realkreditinstitutter finansieret med dækkede obligationer, der i henhold til national ret ikke kan modtage indskud, fra kravet om på alle tidspunkter at opfylde minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, når:

- a) disse institutter vil blive likvideret ved hjælp af nationale insolvensprocedurer, eller andre typer af procedurer, der er gennemført i overensstemmelse med dette direktivs artikel 38, 40 eller 42, der gælder for disse institutter, og
- b) disse nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer vil sikre, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, vil bære tabet på en måde, som opfylder afviklingsmålene.

4. Nedskrivningsrelevante passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver som anført i stk. 1, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) instrumentet er udstedt og fuldt indbetalt
- b) passivet er ikke et passiv over for instituttet selv, og dette har ikke stillet sikkerhed eller garanti for det
- c) købet af instrumentet var ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
- d) passivet har en restløbetid på mindst et år
- e) passivet hidrører ikke fra et derivat
- f) passivet hidrører ikke fra et indskud, der har forrang i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens i henhold til artikel 108.

Med henblik på litra d) er udløbsdatoen for et passiv, såfremt det pågældende passiv giver ejeren ret til tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt, den første dato, hvor en sådan ret opstår.

5. Er passivet underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan afviklingsmyndighederne kræve, at instituttet godtgør, at en afgørelse fra afviklingsmyndigheden om at nedskrive eller konvertere det pågældende passiv vil træde i kraft i henhold til dette tredjelandets lovgivning, idet der tages hensyn til de kontraktvilkår, der gælder for passivet, internationale aftaler om anerkendelse af afviklingsprocedurer og andre relevante forhold. Finder afviklingsmyndigheden det ikke godtgjort, at en afgørelse træder i kraft i henhold til dette tredjelandets lovgivningen, medregnes gælden ikke i minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

6. Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for hvert institut som anført i stk. 1 fastsættes af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed som minimum på basis af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at instituttet kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne, herunder, hvis hensigtsmæssigt, bail-in-værktøjet, på en måde, hvormed afviklingsmålene opfyldes
- b) behovet for i hensigtsmæssigt omfang at sikre, at instituttet har tilstrækkelig nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt bail-in-værktøjet anvendes, at sikre, at tabene kan dækkes, og instituttets egentlige kernekapitalprocent kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at det fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden
- c) behovet for at sikre, at instituttet, såfremt det ifølge afviklingsplanen forventes, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan udelukkes fra bail-in, jf. artikel 44, stk. 3, eller at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan overføres til en modtager i sin helhed ved en delvis overførsel, har tilstrækkelige øvrige nedskrivningsrelevante passiver til at sikre, at tabene kan dækkes, og instituttets egentlige kernekapitalprocent kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at det fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og fortsat udføre de aktiviteter, hvortil det er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- d) instituttets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil
- e) i hvilket omfang indskudsgarantiordningen kan bidrage til finansieringen af afviklingen i henhold til artikel 109

f) i hvilket omfang det forhold, at instituttet er nødlidende, har en negative virkninger på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre institutter på grund af dets indbyrdes forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt.

7. Institutterne skal opfylde minimumskravene fastsat i nærværende artikel på individuel basis.

En afviklingsmyndighed kan efter høring af en kompetent myndighed beslutte, at minimumskravene i nærværende artikel finder anvendelse på en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

8. Ud over stk. 7 skal modervirksomheder i Unionen opfylde minimumskravene i nærværende artikel på et konsolideret grundlag.

Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på et konsolideret niveau i en modervirksomhed i Unionen skal fastlægges af koncernafviklingsmyndigheden efter høring af den konsoliderede tilsynsmyndighed i overensstemmelse med stk. 9 mindst på grundlag af de kriterier, der er fastsat i stk. 6, og såfremt koncernens datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i overensstemmelse med afviklingsplanen.

9. Koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet af det minimumskrav, der finder anvendelse på konsolideret niveau.

Den fælles afgørelse skal være fuldt begrundet og skal fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Fremsendes der ikke inden for fire måneder en sådan fælles afgørelse, træffer koncernafviklingsmyndigheden en afgørelse om det konsoliderede minimumskrav under behørig hensyntagen til den vurdering af datterselskaberne, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget. Har en af de pågældende afviklingsmyndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

Den fælles afgørelse og, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, koncernafviklingsmyndighedens afgørelse er bindende for afviklingsmyndighederne i de pågældende medlemsstater.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

10. Afviklingsmyndighederne fastsætter det minimumskrav, der finder anvendelse på koncernens datterselskaber på individuel basis. Disse minimumskrav fastsættes på et niveau, der er relevant for datterselskabet, under hensyntagen til:

a) kriterierne i stk. 6, navnlig datterselskabets størrelse, forretningsmodel og risikoprofil, herunder dets kapitalgrundlag, og

b) det konsoliderede krav, der er fastsat for koncernen, jf. stk. 9.

Koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet for det minimumskrav, der finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab på individuelt niveau.

Den fælles afgørelse skal være fuldt begrundet og skal fremsendes til datterselskaberne og til moderinstituttet i Unionen af henholdsvis afviklingsmyndigheden for datterselskaberne og koncernafviklingsmyndigheden.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for en periode på fire måneder, træffer de respektive afviklingsmyndigheder for datterselskaberne en afgørelse under behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som koncernafviklingsmyndigheden har givet udtryk for.

Har koncernafviklingsmyndigheden ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, deres afgørelser og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelser i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Koncernafviklingsmyndigheden kan ikke indbringe sagen for EBA med henblik på bindende mægling, såfremt det af datterselskabets afviklingsmyndighed fastsatte niveau ligger inden for et procentpoint af det i nærværende artikels stk. 9 fastsatte konsoliderede niveau.

Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelserne fra datterselskabernes afviklingsmyndigheder anvendelse.

Den fælles afgørelse og en eventuel afgørelse truffet af datterselskabernes afviklingsmyndigheder, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, er bindende for de pågældende afviklingsmyndigheder.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

11. Koncernafviklingsmyndigheden kan dispensere helt fra anvendelsen af det individuelle minimumskrav på et moderinstitut i Unionen, såfremt:

- a) moderinstituttet i Unionen på konsolideret grundlag opfylder minimumskravet fastsat i stk. 8, og
- b) den kompetente myndighed for moderinstituttet i Unionen helt har dispenseret fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på instituttet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

12. Datterselskabets afviklingsmyndighed kan helt dispensere fra anvendelsen af stk. 7 på det pågældende datterselskab, såfremt:

- a) både datterselskabet og dets moderselskab har fået meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den samme medlemsstat
- b) datterselskabet indgår i tilsynet på et konsolideret grundlag med moderselskabet, som er et institut
- c) det øverste koncerninstitut i den medlemsstat, hvor datterselskabet er beliggende, hvis dette er forskelligt fra moderinstituttet i Unionen, på delkonsolideret grundlag opfylder minimumskravet fastsat i stk. 7

- d) der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til datterselskabet
- e) enten moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risikoen i datterselskabet er uden betydning
- f) moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
- g) moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan, og
- h) den kompetente myndighed for datterselskabet fuldt og helt har afvejet fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på datterselskabet i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

13. Afgørelser, der træffes i overensstemmelse med nærværende artikel, kan fastsætte, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver opfyldes delvis på konsolideret eller individuelt niveau ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter.

14. For at et instrument kan betegnes som et kontraktligt bail-in-instrument, jf. stk. 13, skal afviklingsmyndigheden finde det godtgjort, at instrumentet:

- a) indeholder et kontraktvilkår, der fastsætter, at instrumentet, såfremt en afviklingsmyndighed beslutter at anvende bail-in-instrumentet på det pågældende institut, skal nedskrives eller konverteres i nødvendigt omfang, før andre nedskrivningsrelevante passiver nedskrives eller konverteres, og
- b) er omfattet af en bindende aftale, et tilsagn eller en bestemmelse om rangordning, som foreskriver, at det i tilfælde af almindelig insolvensbehandling rangerer under andre nedskrivningsrelevante passiver og først kan indfries, når andre samtidigt udestående nedskrivningsrelevante passiver er blevet indfriet.

15. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder kræve og kontrollere, at institutterne opfylder minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat i stk. 1, og, hvis det er relevant, kravet fastsat i stk. 13, og skal træffe en eventuel afgørelse i henhold til nærværende artikel parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplanerne.

16. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder underrette EBA om det for hvert institut i deres jurisdiktion fastsatte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og, hvis det er relevant, kravet fastsat i stk. 13.

17. EBA udarbejder i samordning med de kompetente myndigheder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede formater, modeller og definitioner for identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne til EBA med henblik på stk. 16.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

18. På grundlag af resultaterne af den i stk. 19 omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om den harmoniserede anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Dette forslag skal, hvis det er relevant, omfatte forslag til indførelse af et passende antal minimumsniveauer for minimumskravet, under hensyntagen til institutternes og koncernernes forskellige forretningsmodeller. Forslaget skal omfatte eventuelle passende justeringer af parametrene for minimumskravet og om nødvendigt passende ændringer af anvendelsen af minimumskravet på koncerner.

19. EBA aflægger senest den 31. oktober 2016 rapport til Kommissionen om mindst følgende:

- a) hvordan minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver er blevet gennemført på nationalt plan, og navnlig om der har været forskelle mellem medlemsstaterne i de niveauer, der er fastsat for sammenlignelige institutter
- b) hvordan beføjelsen til at pålægge institutter at opfylde minimumskravet i kraft af kontraktlige bail-in-instrumenter er blevet anvendt i medlemsstaterne, og om der har været forskelle i tilgangene hertil
- c) identifikation af forretningsmodeller, der afspejler instituttets overordnede risikoprofil
- d) det passende niveau for minimumskravet for så vidt angår hver af de forretningsmodeller, der er identificeret efter litra c)
- e) om der for hver enkelt forretningsmodel bør fastsættes et interval for minimumskravet
- f) en passende overgangsperiode, inden for hvilken institutterne skal efterkomme eventuelle foreskrevne harmoniserede minimumsniveauer
- g) om kravene fastsat i artikel 45 er tilstrækkelige med henblik på at sikre, at hvert enkelt institut har en passende tabsabsorberingskapacitet, og, hvis dette ikke er tilfældet, hvilke yderligere forbedringer, der er nødvendige for at sikre dette mål
- h) om der er behov for ændring af de beregningsmetoder, der er fastsat i nærværende artikel, for at sikre, at minimumsniveauet kan anvendes som en passende indikator for et instituts tabsabsorberingskapacitet
- i) om det er hensigtsmæssigt at basere kravet på samlede passiver og kapitalgrundlag, og navnlig om det er mere hensigtsmæssigt at anvende instituttets risikovægtede aktiver som nævner i kravet
- j) om tilgangen i nærværende artikel til anvendelsen af minimumskravet på koncerner er hensigtsmæssig, og navnlig om tilgangen på en passende måde sikrer, at koncernens tabsabsorberingskapacitet findes i eller er tilgængelig for de enheder, i hvilke der kan opstå tab
- k) om betingelserne for dispensation fra minimumskravet er passende, og navnlig om der bør være adgang til sådanne dispensationer for datterselskaber på tværs af grænser
- l) om det er hensigtsmæssigt, at afviklingsmyndighederne kan kræve, at minimumskravet opfyldes i kraft af kontraktlige bail-in-instrumenter, og om en yderligere harmonisering af tilgangen til kontraktlige bail-in-instrumenter er formålstjenlig
- m) om kravene til kontraktlige bail-in-instrumenter fastsat i stk. 14 er passende, og
- n) om det er hensigtsmæssigt, at institutter og koncerner pålægges at offentliggøre deres minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver eller niveauet for deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og i givet fald hvor hyppigt og i hvilket format denne offentliggørelse skal finde sted.

20. Rapporten i stk. 19 skal som minimum omfatte perioden fra den 2. juli 2014 til den 30. juni 2016 og som minimum omhandle følgende:

- a) effekten af minimumskravet og eventuelle forslag til harmoniserede niveauer for minimumskravet med hensyn til:
 - i) de finansielle markeder i almindelighed og markederne for usikret gæld og derivater i særdeleshed
 - ii) institutters forretningsmodeller og balancestruktur, navnlig institutters finansieringsprofil og finansieringsstrategi, samt koncerners retlige og operationelle struktur
 - iii) institutters rentabilitet, navnlig deres finansieringsomkostninger
 - iv) migration af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn
 - v) finansiell innovation
 - vi) udbredelsen af kontraktlige bail-in-instrumenter samt arten og mulighederne for afsætning af disse instrumenter
 - vii) institutters risikoadfærd
 - viii) omfanget af institutters aktivbehæftelser
 - ix) institutters tiltag med henblik på at overholde minimumskravene, og navnlig i hvilket omfang minimumskravene er blevet opfyldt ved nedgearing på aktivsiden, udstedelse af langfristede gældsbeviser og kapitaltilførsel, og
 - x) omfanget af kreditinstitutternes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder, regionale forvaltninger og offentlige enheder samt handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger
- b) samspillet mellem minimumskravene og kravene til kapitalgrundlag, gearingsgrad og likviditetskravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU
- c) institutters evne til på egen hånd at skaffe kapital eller finansiering på markederne med henblik på at opfylde et eventuelt krav om harmoniserede minimumsniveauer
- d) overensstemmelse med minimumskravene i tilknytning til eventuelle internationale standarder, der er udviklet af internationale fora.

Underafdeling 3

Gennemførelse af bail-in-værktøjet

Artikel 46

Vurdering af bail-in-beløbet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet, på grundlag af en værdiansættelse, der er i overensstemmelse med artikel 36, vurderer det samlede beløb som:

- a) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives for at sikre, at nettoværdien af instituttet under afvikling er lig med nul og

b) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal konverteres til aktier andre typer af kapitalinstrumenter for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent af enten:

i) instituttet under afvikling, eller

ii) broinstituttet.

2. Den i stk. 1 anførte vurdering fastsætter det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal konverteres eller nedskrives for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for instituttet under afvikling eller, hvis relevant, for broinstituttet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra afviklingsfonden i henhold til nærværende direktivs artikel 101, stk. 1, litra d), og for at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller til broinstituttet og give det mulighed for fortsat at opfylde kravene i løbet af en periode på mindst et år til godkendelse og fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

Agter afviklingsmyndighederne at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver som omhandlet i artikel 42 skal det beløb, som de nedskrivningsrelevante passiver skal nedbringes med, i hensigtsmæssigt omfang tage hensyn til et forsigtigt skøn over porteføljeadministrationsselskabets kapitalbehov.

3. Er kapitalen blevet nedskrevet i overensstemmelse med artikel 59-62, og er der blevet gjort brug af bail-in i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, og nedskrivningsniveauet baseret på den indledende værdiansættelse i henhold til artikel 36 anses for at overstige kravene ved en vurdering i forhold til den endelige værdiansættelse i henhold til artikel 36, stk. 10, kan en opskrivningsmekanisme anvendes for at refundere kreditorerne og dernæst aktionærene i det nødvendige omfang.

4. Afviklingsmyndighederne iværksætter og opretholder foranstaltninger til at sikre, at vurderingen og værdiansættelsen er baseret på oplysninger om aktiver og passiver i instituttet under afvikling, som er så ajourførte og omfattende som muligt.

Artikel 47

Behandling af aktionærer ved bail-in, nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet i artikel 43, stk. 2, eller nedskriver eller konverterer kapitalinstrumenter i artikel 59, iværksætter en eller begge af følgende foranstaltninger i forhold til aktionærene og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter:

a) mortificerer eksisterende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller overfører dem til kreditorerne, der er omfattet af bail-in

b) under forudsætning af at instituttet under afvikling ifølge vurderingen foretaget i efter artikel 36, har en positiv nettoværdi, udvander eksisterende aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter som følge af konverteringen til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter af:

i) relevante kapitalinstrumenter udstedt af instituttet i henhold til den i artikel 59, stk. 2), omhandlede beføjelse, eller

ii) nedskrivningsrelevante passiver udstedt af instituttet under afvikling i henhold til den i artikel 63, stk. 1, litra f), omhandlede beføjelse.

Med hensyn til første afsnit, litra b), foretages konverteringen til en konverteringssats, der i alvorlig grad udvander eksisterende beholdninger af aktier og andre ejerskabsinstrumenter.

2. Foranstaltningerne omhandlet i stk. 1 skal ligeledes iværksættes i forhold til aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, hvor de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter blev udstedt eller overført under følgende omstændigheder:

- a) i forbindelse med konverteringen af gældsinstrumenter til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i overensstemmelse med de oprindelige gældsinstrumenters kontraktbestemmelser om forekomsten af en begivenhed før eller samtidig med afviklingsmyndighedens vurdering af, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne for afvikling
- b) i forbindelse med konverteringen af relevante kapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter i henhold til artikel 60.

3. I forbindelse med overvejelserne om, hvilken foranstaltning der skal træffes i henhold til stk. 1, tager afviklingsmyndighederne hensyn til:

- a) værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36
- b) det beløb, med hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at egentlige kernekapitalinstrumenter skal reduceres, og relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres i henhold til artikel 60, stk. 1, og
- c) det samlede beløb, som afviklingsmyndigheden har vurderet i henhold til artikel 46.

4. Uanset artikel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om at give meddelelse i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet om at give meddelelse i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU gælder, at de kompetente myndigheder, hvis anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter resulterer i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel i et institut som omhandlet i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, foretager den i disse artikler krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinker anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter eller forhindrer, at afviklingshandlingen opfylder de relevante afviklingsmål.

5. Hvis den kompetente myndighed for instituttet ikke har afsluttet den i stk. 4 krævede vurdering på datoen for anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter, finder artikel 38, stk. 9, anvendelse på en købers eventuelle erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel som følge af anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter.

6. EBA udsteder senest den 3. juli 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om de omstændigheder, hvor de i nærværende artikels stk. 1 anførte foranstaltninger anses for passende, under hensyntagen til de i nærværende artikels stk. 3 anførte faktorer.

Artikel 48

Rækkefølge for nedskrivning og konvertering

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender af bail-in-værktøjet, udøver nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, med forbehold af undtagelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 og 3, under overholdelse af følgende krav:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter nedbringes i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, litra a)
- b) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse i henhold til litra a) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, reducerer myndighederne hovedstolen af hybride kernekapitalinstrumenter i det nødvendige omfang og inden for rammerne af deres kapacitet.

- c) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse i henhold til litra a) og b) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter i det nødvendige omfang og inden for rammerne af deres kapacitet
- d) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og relevante kapitalinstrumenter i henhold til litra a), b) og c) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang og i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, for, sammen med nedskrivningen i henhold til litra a), b) og c), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3, litra b) og c)
- e) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til litra a), b), c) og d) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og d), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder prioritetsrækkefølgen for indskud omhandlet i artikel 108, jf. artikel 44, for, sammen med nedskrivningen i henhold til dette stykkes litra a), b), c) og d), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3, litra b) og c).

2. Ved anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne fordeles afviklingsmyndighederne de tab, der udgøres af summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, ligeligt mellem aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver af samme rang ved at nedbringe hovedstolen af, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til disse aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i samme omfang og i forhold til deres værdi, bortset fra de tilfælde, hvor en anden fordeling af tab mellem passiver af samme rang er mulig under de forhold, der er fastsat i artikel 44, stk. 3.

Dette stykke er ikke til hinder for, at passiver, der har været udelukket fra bail-in i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2 og 3, behandles gunstigere end nedskrivningsrelevante passiver af samme rang ved almindelig insolvensbehandling.

3. Inden anvendelse af den i stk. 1, litra e), omhandlede nedskrivning eller konvertering konverterer eller nedbringer afviklingsmyndighederne hovedstolen af instrumenterne omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), såfremt disse instrumenter indeholder følgende bestemmelser og ikke allerede er blevet konverteret:

- a) bestemmelser om, at hovedstolen af instrumentet skal nedbringes ved enhver begivenhed, der vedrører den finansielle situation, solvens eller kapitalgrundlaget i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) bestemmelser om konvertering af instrumenterne til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, såfremt en sådan begivenhed forekommer.

4. Er hovedstolen af et instrument blevet nedbragt, men ikke til nul, i henhold til bestemmelser af typen i stk. 3, litra a), inden anvendelsen af bail-in-værktøjet eller i henhold til stk. 1, anvender afviklingsmyndighederne nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på restbeløbet af hovedstolen i henhold til stk. 1.

5. Når afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt passiver skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må de ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af passiver, mens en kategori af passiver, der er underordnet denne kategori, i det væsentlige ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives, medmindre det på anden vis er tilladt efter artikel 44, stk. 2 og 3.

6. For så vidt angår nærværende artikel udsteder EBA senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for enhver fortolkning vedrørende det indbyrdes forhold mellem dette direktivs bestemmelser og bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

Artikel 49

Derivater

1. Medlemsstaterne sikrer, at nærværende artikel overholdes, når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne på passiver hidrørende fra derivater.

2. Afviklingsmyndighederne udøver først nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne vedrørende et passiv hidrørende fra et derivat ved eller efter afvikling af derivaterne. Når afviklingen indledes, har afviklingsmyndighederne beføjelse til at opsig og afslutte eventuelle derivatkontrakter med henblik herpå.

Er et derivatpassiv blevet udelukket fra anvendelsen af bail-in-værktøjet efter artikel 44, stk. 3, er afviklingsmyndighederne ikke forpligtet til at opsig eller afslutte derivatkontrakten.

3. Er derivattransaktioner omfattet af en nettingaftale, fastsætter afviklingsmyndigheden eller en uafhængig valuar som led i værdiansættelsen efter artikel 36 det passiv, der hidrører fra disse transaktioner, på nettobasis i overensstemmelse med aftalevilkårene.

4. Afviklingsmyndighederne fastsætter værdien af passiver hidrørende fra derivater i overensstemmelse med følgende:

a) passende metoder til at bestemme værdien af derivatklasser, herunder transaktioner, der er genstand for nettingaftaler

b) principper for etablering af de relevante tidspunkter for værdiansættelse af en derivatposition, og

c) passende metoder til at sammenligne det værditab, der ville følge af en afvikling og bail-in af derivater, med størrelsen af de tab, som derivaterne ville blive påført ved en bail-in.

5. EBA udarbejder efter høring af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010 udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til specificering af de i stk. 4, litra a), b) og c), anførte metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater.

I forbindelse med derivattransaktioner, som er omfattet af en nettingaftale, tager EBA hensyn til metoden for afvikling, der er fastsat i nettingaftalen.

EBA forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 50***Sats for konvertering af gæld til egenkapital**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de udøver de i artikel 59, stk. 3, og artikel 63, stk. 1, litra f), anførte beføjelser, kan anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og passiver i overensstemmelse med et af eller begge principper i nærværende artikels stk. 2 og 3.
2. Konverteringssatsen repræsenterer en passende kompensation til den berørte kreditor for alle tab hidrørende fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne.
3. Når der anvendes forskellige konverteringssatser i overensstemmelse med stk. 1, er konverteringssatsen for passiver, der betragtes som ikkeefterstillede forpligtelser i henhold til gældende insolvensret, højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser.
4. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om fastsættelse af konverteringssatser.

Disse retningslinjer skal navnlig angive, hvorledes berørte kreditorer på passende vis kan kompenseres ved hjælp af konverteringssatsen, og hvilke konverteringssatser der anses for hensigtsmæssige til at tage hensyn til de ikke-efterstillede forpligtelsers prioritet i henhold til den gældende insolvensret.

*Artikel 51***Genopretnings- og saneringsforanstaltninger som ledsageforanstaltninger til bail-in**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der, når afviklingsmyndighederne anvender bail-in-værktøjet for at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra a), iværksættes foranstaltninger til at sikre udarbejdelsen og gennemførelsen af en virksomhedsomlægningsplan for det pågældende institut eller den pågældende enhed, i overensstemmelse med artikel 52.
2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan omfatte afviklingsmyndighedens udnævnelse af en person eller personer i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, med det formål at udarbejde og gennemføre den i artikel 52 krævede virksomhedsomlægningsplan.

*Artikel 52***Virksomhedsomlægningsplan**

1. Medlemsstaterne påser, at ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, senest en måned efter anvendelsen af bail-in-værktøjet på et institut eller en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra a), udarbejder og forelægger afviklingsmyndigheden en virksomhedsomlægningsplan, der opfylder kravene i stk. 4 og 5. Finder Unionens statsstøtteregler anvendelse, sikrer medlemsstaterne, at den pågældende plan er forenelig med den omstrukturingsplan, som det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal indgive til Kommissionen i henhold til disse regler.
2. Når bail-in-værktøjet i artikel 43, stk. 2, litra a), anvendes på to eller flere koncernenheder, skal virksomhedsomlægningsplanen udarbejdes af moderinstituttet i Unionen og dække alle koncernens institutter efter proceduren anført i artikel 7 og 8 og skal sendes til koncernafviklingsmyndigheden. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler planen til de andre berørte afviklingsmyndigheder og til EBA.
3. I undtagelsestilfælde og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene kan afviklingsmyndigheden forlænge perioden i stk. 1 med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in-værktøjet.

Hvis virksomhedsomlægningsplanen skal meddeles i henhold til Unionens statsstøtteregler, kan afviklingsmyndigheden forlænge perioden i stk. 1 med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in-værktøjet eller frem til den frist, som er fastsat i Unionens statsstøtteregler, afhængigt af hvad der indtræffer først.

4. En virksomhedsomlægningsplan indeholder foranstaltninger, som har til formål at genoprette levedygtigheden på lang sigt af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller af dele af dets aktiviteter inden for en rimelig tidsfrist. Disse foranstaltninger er baseret på realistiske antagelser vedrørende de økonomiske og finansielle markedsbetingelser, som instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er underlagt.

Virksomhedsomlægningsplanen skal bl.a. tage hensyn til de gældende forhold og fremtidsudsigterne på de finansielle markeder på grundlag af såvel de mest optimistiske (best-case) som de mest pessimistiske (worst-case) hypoteser, herunder en kombination af begivenheder, der giver mulighed for at identificere instituttets største svagheder. Antagelserne skal sammenlignes med passende brancherelevante benchmarks.

5. En virksomhedsomlægningsplan skal mindst indeholde følgende elementer:

- a) en detaljeret diagnose af de faktorer og problemer, der har medført, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og de forhold, der har ført til dets vanskeligheder
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes til genoprettelse af levedygtigheden på længere sigt for et institut eller en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- c) en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

6. Foranstaltninger til genoprettelse af levedygtigheden på lang sigt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kan omfatte:

- a) omlægning af aktiviteterne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) ændringer af de operationelle systemer og infrastrukturen i instituttet
- c) tilbagetrækning fra tabsgivende aktiviteter
- d) sanering af eksisterende aktiviteter, der kan gøres konkurrencedygtige
- e) salg af aktiver eller af forretningsområder.

7. Senest en måned efter fremlæggelsen af virksomhedsomlægningsplanen vurderer den relevante afviklingsmyndighed sandsynligheden for, at planen, såfremt den gennemføres, vil genoprette levedygtigheden på lang sigt af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Vurderingen foretages efter aftale med den relevante kompetente myndighed.

Finder afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, godkender afviklingsmyndigheden planen.

8. Finder afviklingsmyndigheden ikke, at planen må anses for at opfylde målsætningen omhandlet i stk. 7, giver den efter aftale med den kompetente myndighed ledelsesorganet eller den personer eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, meddelelse om sine indsigelser og anmoder om, at planen ændres på en sådan måde, at der tages hensyn til disse indsigelser.

9. Senest to uger efter modtagelse af meddelelsen omhandlet i stk. 8 fremlægger ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, en ændret plan for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse. Afviklingsmyndigheden vurderer den ændrede plan og giver senest en uge efter ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, meddelelse om, hvorvidt den finder, at den ændrede plan tager behørigt hensyn til de meddelte indsigelser, eller om der kræves yderligere ændringer.

10. Ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, gennemfører omlægningsplanen, som godkendt af afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed, og aflægger rapport til afviklingsmyndigheden mindst hver sjette måned om, hvorledes planens gennemførelse forløber.

11. Ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, reviderer planen, hvis det efter afviklingsmyndighedens opfattelse og efter aftale med den kompetente myndighed er nødvendigt for at opfylde den i stk. 4 omhandlede målsætning, og fremlægger en sådan revision for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de elementer, der mindst skal være omfattet af en virksomhedsomlægningsplan i henhold til stk. 5, og

b) minimumsindholdet af de rapporter, der kræves i henhold til stk. 10.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

13. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere de minimumskriterier, som en virksomhedsomlægningsplan skal opfylde for at blive godkendt af afviklingsmyndigheden i henhold til stk. 7.

14. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 13 omhandlede retningslinjer, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de minimumskriterier, som en virksomhedsomlægningsplan skal opfylde for at blive godkendt af afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med stk. 7.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 4

»Bail-in«-værktøjet: supplerende bestemmelser

Artikel 53

Virkninger af en bail-in

1. Anvender en afviklingsmyndighed en beføjelse som omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), sikrer medlemsstaterne, at nedbringelsen af hovedstolen eller det udestående beløb, konverteringen eller opsigelsen træder i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for det institut, der er under afvikling, samt de berørte kreditorer og aktionærer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden har beføjelse til at afslutte eller kræve afslutning af alle administrative og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne udøve en beføjelse som omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), herunder:

- a) ændring af alle relevante registre
- b) fjernelse fra lister eller fjernelse fra handelen med aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller gældsinstrumenter
- c) optagelse på lister eller optagelse til handel af nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- d) genoptagelse på lister eller genoptagelse til handel af gældsinstrumenter, som er nedskrevet, uden krav om udarbejdelse af et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF ⁽¹⁾.

3. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, til nul ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse, behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen anvendes, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende instituttet under afvikling eller noget efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.

4. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, delvis men ikke fuldstændigt ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse:

- a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb
- b) finder det relevante instrument eller den relevante aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den i artikel 63, stk. 1, litra j), omhandlede beføjelse.

Artikel 54

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for bail-in

1. Med forbehold af artikel 63, stk. 1, litra i), pålægger medlemsstaterne, hvor det er relevant, institutterne og enhederne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), til enhver tid at besidde tilstrækkelig registreret aktiekapital eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter, således at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), såfremt afviklingsmyndigheden udøver de i artikel 63, stk. 1, litra e) og f), omhandlede beføjelser i forhold til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller et af dets eller dens datterselskaber, ikke forhindres i at udstede tilstrækkelige nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

2. Afviklingsmyndighederne vurderer, om det er hensigtsmæssigt at pålægge det i stk. 1 fastsatte krav i forhold til et bestemt institut eller en bestemt enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og inden for rammerne af udarbejdelsen og videreførelsen af afviklingsplanen for det pågældende institut eller den pågældende koncern, særlig under hensyntagen til de i denne plan omhandlede afviklingshandling. Omfatter afviklingsplanen en eventuel anvendelse af bail-in-værktøjet, kontrollerer afviklingsmyndighederne, at selskabskapitalen eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter er tilstrækkelige til at dække summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

3. Medlemsstaterne skal sikre, at der ikke er nogen proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som måtte forefindes i deres vedtægter, herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærers samtykke til en udvidelse af kapitalen.

4. Nærværende artikel berører ikke ændringerne til direktiv 82/891/EØF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU og direktiv 2012/30/EU som anført i afsnit X i dette direktiv.

Artikel 55

Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne og de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheder at indføre en bestemmelse, hvormed kreditor eller en part i aftalen, i henhold til hvilken passivet oprettes, anerkender, at forpligtelsen kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der berøres af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser forudsat at dette passiv:

a) ikke er udelukket efter artikel 44, stk. 2

b) ikke er et indskud som omhandlet i artikel 108, litra a)

c) er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, og

d) er udstedt eller indgået efter den dato på hvilken, medlemsstaterne anvender de med henblik på gennemførelse af denne afdeling vedtagne bestemmelser,.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstats afviklingsmyndighed bestemmer, at de i første afsnit omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, der udøves af afviklingsmyndigheden i en medlemsstat i overensstemmelse med tredjelandets lovgivning eller med en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at forelægge myndighederne en juridisk udtalelse om en sådan bestemmelses retlige eksigibilitet og virkning.

2. Undlader et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i kontraktbestemmelserne vedrørende et nedskrivningsrelevant passiv at indsætte en bestemmelse som krævet i overensstemmelse med stk. 1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i forhold til dette passiv.

3. EBA udarbejder under hensyntagen til de berørte bankers forskellige forretningsmodeller et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge listen over forpligtelser, som undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse på, og indholdet af de i stk. 1 omhandlede kontraktsbestemmelser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 56***Offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter**

1. Medlemsstaterne kan yde ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige gennem supplerende finansielle stabiliseringsinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 i nærværende artikel, artikel 37, stk. 10, og Unionens statsstøtteregele med henblik på at deltage i afviklingen af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), herunder ved at gribe direkte ind for at forhindre en likvidation heraf i overensstemmelse med afviklingsmålene omhandlet i artikel 31, stk. 2, i forhold til medlemsstaten eller Unionen som helhed. En sådan foranstaltning gennemføres af medlemsstaten eller under ledelse af det kompetente ministerium eller forvaltningen i nært samarbejde med afviklingsmyndigheden.

2. Med henblik på anvendelsen af de offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter sikrer medlemsstaterne, at deres kompetente ministerier eller forvaltninger er i besiddelse af de i artikel 63-72 omhandlede afviklingsbeføjelser, og sikrer, at artikel 66, 68, 83 og 117 finder anvendelse.

3. De offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter anvendes efter afgørelse fra den kompetente ministerium eller forvaltningen efter høring af afviklingsmyndigheden som en sidste udvej, efter at de øvrige afviklingsværktøjer i videst muligt omfang er blevet vurderet og udnyttet, samtidig med, at den finansielle stabilitet er blevet opretholdt.

4. Når medlemsstaterne anvender de offentlige finansielle stabiliseringsmekanismer, sikrer de, at de eller deres kompetente ministerier eller forvaltninger og afviklingsmyndigheden kun anvender mekanismerne, hvis alle betingelserne i artikel 32, stk. 1, såvel som én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) det kompetente ministerium eller den kompetente forvaltning og afviklingsmyndigheden har efter høring af centralbanken og den kompetente myndighed fastslået, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at undgå betydelige negative virkninger for finansiell stabilitet
- b) det kompetente ministerium eller den kompetente forvaltning og afviklingsmyndigheden fastslår, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at beskytte samfundets interesser, når instituttet tidligere har modtaget ekstraordinær likviditetsstøtte fra centralbanken
- c) for så vidt angår mekanismen med midlertidigt offentligt ejerskab, fastslår det kompetente ministerium eller den relevante forvaltning efter høring af den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at beskytte offentlighedens interesse, når der tidligere er ydet instituttet offentlig kapitalstøtte via kapitalstøttemekanismen.

5. De finansielle stabiliseringsværktøjer omfatter følgende:

- a) et værktøj for tilførsel af offentlig egenkapital som omhandlet i artikel 57
- b) et værktøj for midlertidigt offentligt ejerskab som omhandlet i artikel 58.

*Artikel 57***Værktøj for tilførsel af offentlig egenkapital**

1. Medlemsstaterne kan under overholdelse af bestemmelserne i den nationale selskabsret deltage i rekapitaliseringen af et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ved at stille kapital til rådighed for disse til gengæld for følgende værktøjer, som er underlagt kravene i forordning (EU) nr. 575/2013:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter
- b) hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

2. Medlemsstaterne sikrer, i det omfang deres indskud i et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tillader det, at sådanne institutter eller enheder, der modtager kapitaltilførsel via værktøjet for tilførsel af offentlig egenkapital i overensstemmelse med nærværende artikel, ledes efter forretningsmæssige og professionelle principper.

3. Foretager en medlemsstat en kapitaltilførsel via værktøjet for tilførsel af offentlig egenkapital i henhold til nærværende artikel, sikrer den, at dens indskud i instituttet eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), overføres til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det.

Artikel 58

Værktøj for midlertidigt offentligt ejerskab

1. Medlemsstaterne kan tage midlertidigt offentligt ejerskab over et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

2. Til dette formål kan en medlemsstat foretage en eller flere aktieoverførsler til:

a) en person, der er udpeget af medlemsstaten, eller

b) et selskab, der fuldt ud ejes af medlemsstaten.

3. Medlemsstaterne sikrer, at institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der er underlagt værktøjet for midlertidigt offentligt ejerskab i overensstemmelse med nærværende artikel, ledes efter forretningsmæssige og professionelle principper, og at de overføres til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det.

KAPITEL V

Gældsnedskrivning af kapitalinstrumenter

Artikel 59

Krav om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter kan udøves enten:

a) uafhængigt af afviklingshandlinger, eller

b) kombineret med en afviklingshandling, når betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33 er opfyldt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at nedskrive eller konvertere de relevante kapitalinstrumenter til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d).

3. Medlemsstaterne skal stille krav om, at afviklingsmyndighederne straks anvender deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, jf. artikel 60, i forhold til relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), når et eller flere af følgende forhold er gældende:

a) hvis det er blevet konstateret, at de i artikel 32 og 33 omhandlede betingelser for afvikling er opfyldt, før der træffes nogen afviklingshandling

b) hvis den ansvarlige myndighed konstaterer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke længere vil være levedygtigt eller levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes i forhold til de relevante kapitalinstrumenter

- c) ved relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et datterselskab, og som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt og konsolideret grundlag, foretager den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor datterselskabet er etableret, en fælles konstatering i form af en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 og 4, om, at koncernen ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter
- d) ved relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt på moderselskabsniveau, og som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på individuelt grundlag på moderselskabsniveau eller på konsolideret grundlag, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, konstaterer, at koncernen ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter
- e) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra når nogen af de i artikel 32, stk. 4, litra d), nr. iii), omhandlede omstændigheder gør sig gældende.
4. Med henblik på nærværende artikels stk. 3 anses et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller en koncern kun for ikke længere at være levedygtig(t), hvis følgende to betingelser begge er opfyldt:
- a) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende
- b) under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ser det ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder andre foranstaltninger iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben), end nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, enten uafhængigt eller kombineret med en afviklingshandling, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen bliver nødlidende.
5. Med henblik på nærværende artikels stk. 4, litra a), anses et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis instituttet eller enheden befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4.
6. Med henblik på stk. 4, litra a), anses en koncern for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen overtræder, eller der er objektive faktorer, der støtter en vurdering af, at koncernen i nær fremtid vil overtræde de konsoliderede tilsynskrav på en måde, der berettiger, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger, bl.a. men ikke kun fordi koncernen har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag.
7. Et datterselskabs relevante kapitalinstrument nedskrives eller konverteres ikke i henhold til stk. 3, litra c), i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang på moderselskabsniveau, der er blevet nedskrevet eller konverteret.
8. Foretager en ansvarlig myndighed en konstatering som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, skal den straks underrette den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enhed, hvis det ikke er den samme myndighed.
9. Inden den ansvarlige myndighed foretager en konstatering som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra c), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt og konsolideret grundlag, skal den opfylde kravene om underretning og høring som fastsat i artikel 62.

10. Inden afviklingsmyndigheder udøver deres beføjelse til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, sikrer de, at der foretages en værdiansættelse af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede institutters eller enheders aktiver og passiver i overensstemmelse med artikel 36. Denne værdiansættelse danner grundlaget for beregningen af den nedskrivning, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at dække tab, og den konvertering, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at rekapitalisere instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Artikel 60

Bestemmelser om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Afviklingsmyndighederne skal i forbindelse med opfyldelsen af kravene fastsat i artikel 59 udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen efter prioritetsordenen ved almindelig insolvensbehandling på en måde, der giver følgende resultater:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter nedbringes først i forhold til tabene og inden for rammerne af deres kapacitet. Afviklingsmyndigheden træffer en eller flere af foranstaltningerne i artikel 47, stk. 1, vedrørende ejerne af egentlige kernekapitalinstrumenter
- b) hovedstolen af hybride kernekapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter i det omfang, der er nødvendigt for at opfylde de i artikel 31 anførte afviklingsmål eller for inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- c) hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter i det omfang, der er nødvendigt for at opfylde de i artikel 31 anførte afviklingsmål eller for inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest.

2. Når hovedstolen af et relevant kapitalinstrument nedskrives:

- a) skal nedbringelsen af hovedstolen være permanent, dog med forbehold af eventuel opskrivning i overensstemmelse med refusionsordningen i artikel 46, stk. 3
- b) er der ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen
- c) betales der ingen anden kompensation til en ejer af de relevante kapitalinstrumenter end den i henhold til stk. 3.

Litra b) er ikke til hinder for ydelse af egentlige kernekapitalinstrumenter til en ejer af relevante kapitalinstrumenter i henhold til stk. 3.

3. Med henblik på en konvertering af relevante kapitalinstrumenter i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), kan afviklingsmyndighederne kræve, at de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter. De relevante kapitalinstrumenter kan kun konverteres, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller af et moderselskab til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), med godkendelse af afviklingsmyndigheden for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller, hvor det er relevant, af moderselskabets afviklingsmyndighed

- b) disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt forud for dette instituts eller denne enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udstedelse af aktier eller ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalgrundlagsindsud fra staten eller en offentlig enhed.
- c) disse egentlige kernekapitalinstrumenter tildeles og overføres straks efter anvendelsen af konverteringsbeføjelsen
- d) konverteringssatsen, der bestemmer antallet af egentlige kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, opfylder principperne i artikel 50 og enhver retningslinje, der er udviklet af EBA i henhold til artikel 50, stk. 4.

4. Med henblik på leveringen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 kan afviklingsmyndighederne pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter.

5. Opfylder et institut betingelserne for afvikling, og beslutter afviklingsmyndigheden at anvende et afviklingsværktøj for dette institut, skal afviklingsmyndigheden opfylde kravet fastsat i artikel 59, stk. 3, inden det relevante afviklingsværktøj anvendes.

Artikel 61

Myndigheder, der foretager konstatering

1. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der er ansvarlige for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 59, stk. 3, er de myndigheder, der er fastsat i nærværende artikel.
2. Hver medlemsstat udpeger i nationale ret den myndighed, der er ansvarlig for at foretage konstateringer i henhold til artikel 59. Den ansvarlige myndighed kan være den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden, jf. artikel 32.
3. Anses de relevante kapitalinstrumenter for at opfylde kravene til kapitalgrundlag i overensstemmelse med artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 på et individuelt grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage den i artikel 59, stk. 3, anførte konstatering, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er blevet godkendt i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU.
4. Er de relevante kapitalinstrumenter udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er et datterselskab, og anses de for at opfylde kravene kapitalgrundlag på et individuelt og på et konsolideret grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 59, stk. 3, følgende:
 - a) den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU, skal være ansvarlig for at foretage de i artikel 59, stk. 3, litra b), i nærværende direktiv anførte konstateringer

- b) den ansvarlige myndighed i den konsoliderende tilsynsmyndigheds medlemsstat og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU, skal være ansvarlig for den fælles konstatering i form af en fælles afgørelse som omhandlet i nærværende direktivs artikel 59, stk. 3, litra c).

Artikel 62

Konsolideret anvendelse: procedure for konstatering

1. Medlemsstaterne sikrer, at de ansvarlige myndigheder, inden der foretages en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlags på et individuelt og på et konsolideret grundlag, opfylder følgende betingelser:

a) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), skal straks underrette den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis der er tale om en anden myndighed, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig.

b) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), skal straks underrette den kompetente myndighed, der er ansvarlig for hvert institut eller enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt de relevante kapitalinstrumenter, for hvilke nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen vil blive anvendt, hvis denne konstatering foretages, og hvis der er tale om en anden myndighed, de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor disse kompetente myndigheder og de konsoliderende tilsynsmyndigheder befinder sig.

2. De ansvarlige myndigheder skal, når de foretager en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), d) eller e), i tilfælde af et institut eller af en koncern med grænseoverskridende aktiviteter tage hensyn til afviklingens potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen er aktive.

3. En ansvarlig myndighed skal sammen med en meddelelse i henhold til stk. 1 forelægge en begrundelse for, hvorfor den overvejer at foretage den pågældende konstatering.

4. Er der indgivet meddelelse i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed efter høring af de myndigheder, som er blevet underrettet, foretage en vurdering af følgende:

a) hvorvidt der findes en alternativ foranstaltning til anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til artikel 59, stk. 3

b) hvorvidt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis

c) såfremt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis, hvorvidt der er realistisk udsigt til, at den inden for en passende tidsfrist vil kunne løse de problemer, som ellers vil kræve en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3.

5. I forbindelse med stk. 4 i nærværende artikel skal der ved »alternative foranstaltninger« forstås foranstaltninger til tidlig indgriben som omhandlet i artikel 27 i dette direktiv, foranstaltninger som omhandlet i artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller overførsel af midler eller kapital fra moderselskabet.

6. Finder den ansvarlige myndighed efter høring af de underrettede myndigheder i henhold til stk. 4, at der findes en eller flere alternative foranstaltninger, at de kan anvendes i praksis og at de vil give et resultat som omhandlet i litra c) i nævnte stykke, skal den sikre, at disse foranstaltninger anvendes.

7. Finder den ansvarlige myndighed i et tilfælde som omhandlet i stk. 1, litra a), efter høring af de underrettede myndigheder i henhold til stk. 4, at der ikke findes nogen alternativ foranstaltning, som vil give et resultat som omhandlet i stk. 4, litra c), skal den ansvarlige myndighed beslutte, hvorvidt den konstatering, jf. artikel 59, stk. 3, der overvejes, er passende.

8. Når en ansvarlig myndighed beslutter at foretage en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c), underretter den straks de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor de berørte datterselskaber er beliggende, og konstateringen skal tage form af en fælles afgørelse som omhandlet i artikel 92, stk. 3 og 4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse, skal der ikke foretages en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c).

9. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de enkelte berørte datterselskaber ligger, skal straks gennemføre en afgørelse om at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, der er truffet i overensstemmelse med nærværende artikel, under behørig hensyntagen til de hastende omstændigheder i den pågældende situation.

KAPITEL VI

Afviklingsbeføjelser

Artikel 63

Generelle beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har alle de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling. Navnlig anvender afviklingsmyndighederne følgende afviklingsbeføjelser, som de kan anvende enkeltvis eller kombineret:

- a) beføjelsen til at pålægge enhver person at indgive de oplysninger, der kræves for, at afviklingsmyndigheden kan træffe afgørelse og udarbejde en afviklingsplan, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne, og krav om, at der gives oplysninger ved inspektioner på stedet
- b) beføjelsen til at tage kontrollen over et institut under afvikling og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges instituttets aktionærer, andre ejere og ledelsesorganet i det pågældende institut
- c) beføjelsen til at overføre aktier og andre ejerskabsinstrumenter, der udstedes af et institut under afvikling
- d) beføjelsen til at overføre rettigheder, aktiver eller passiver i et institut under afvikling til en anden enhed med enhedens samtykke
- e) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til de nedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling
- f) beføjelsen til at konvertere nedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i dette institut eller i denne enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), et relevant moderinstitut eller et broinstitut, hvortil aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) overføres
- g) beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 44, stk. 2
- h) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, den nominelle værdi af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et institut under afvikling og til at annullere sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- i) beføjelsen til at pålægge et institut under afvikling eller et relevant moderselskab at udstede nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter

- j) beføjelsen til at ændre eller omlægge løbetiden for gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver, der er udstedt af et institut under afvikling, eller ændre det påløbne rentebeløb for sådanne instrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver eller datoen for renteudbetalingen, herunder ved at suspendere betalingen midlertidigt, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 44, stk. 2
- k) beføjelsen til at afslutte og opsigte finansielle kontrakter eller derivataftaler med henblik på anvendelsen af artikel 49
- l) beføjelsen til at fjerne eller erstatte ledelsesorganet og den daglige ledelse i et institut under afvikling
- m) beføjelsen til at kræve, at den kompetente myndighed vurderer køberen af en kvalificeret deltagelse rettidigt ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne fastsat i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU og artikel 12 i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterne skal iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser ikke er underlagt nogen af følgende krav, der ellers måtte finde anvendelse i henhold til national ret, en kontrakt eller lignende:

- a) med forbehold af artikel 3, stk. 6, og artikel 85, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer eller kreditorer i instituttet under afvikling
- b) forud for udøvelse af beføjelsen, proceduremæssige krav om at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at afviklingsmyndighederne kan udøve beføjelserne i henhold til nærværende artikel, uanset enhver begrænsning af eller ethvert krav om samtykke for overførslen af de pågældende finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, der ellers måtte finde anvendelse.

Første afsnit, litra b), berører ikke kravene fastsat i artikel 81 og 83 og ethvert underretningskrav i henhold til Unionens statsstøtteregler.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder, i det omfang en af beføjelserne i nærværende artikels stk. 1 som følge af den specifikke retlige form af en enhed, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, ikke finder anvendelse på denne enhed, har beføjelser, der er så ens som muligt, herunder med hensyn til deres konsekvenser.

4. Medlemsstaterne sikrer, at når afviklingsmyndighederne udøver beføjelserne i stk. 3, skal sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv eller sikkerhedsforanstaltninger, der har samme virkning, finde anvendelse på de berørte personer, herunder aktionærer, kreditorer og modparter.

Artikel 64

Supplerende beføjelser

- 1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af deres afviklingsbeføjelser har beføjelse til:
 - a) at sørge for, at der finder en overførsel sted uden nogen form for forpligtelse eller hæftelse, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, jf. dog artikel 78; med henblik herpå betragtes enhver ret til kompensation i overensstemmelse med dette direktiv ikke som en forpligtelse eller hæftelse

- b) at fjerne rettigheder til at erhverve yderligere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- c) at kræve, at den pågældende myndighed afbryder eller suspenderer optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF ⁽¹⁾
- d) at sørge for, at den modtagende part behandles, som om den var instituttet under afvikling for så vidt angår alle rettigheder eller forpligtelser, der gælder for instituttet under afvikling, eller foranstaltninger iværksat af instituttet under afvikling, herunder, jf. artikel 38 og 40, rettigheder eller forpligtelser vedrørende deltagelse i en markedsinfrastruktur
- e) at pålægge instituttet under afvikling eller den modtagende part at udveksle oplysninger og yde hinanden bistand, og
- f) at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte en modtagende part som part.

2. Afviklingsmyndigheder kan kun udøve de i stk. 1 anførte beføjelser, når de anser det for nødvendigt for at sikre en effektiv afviklingshandling eller for at opfylde en eller flere afviklingsmålsætninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af en afviklingsbeføjelse har beføjelse til at sørge for de nødvendige kontinuitetsforanstaltninger til at sikre en effektiv afviklingshandling, og i givet fald at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Sådanne kontinuitetsforanstaltninger omfatter navnlig følgende:

- a) videreførelsen af kontrakter, som instituttet under afvikling har indgået, således at modtageren påtager sig alle rettigheder og forpligtelser fra instituttet under afvikling vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført og udtrykkeligt eller stiltiende er indsat i stedet for instituttet under afvikling i alle relevante kontraktmæssige dokumenter
- b) indsættelse af modtageren i stedet for instituttet under afvikling i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.

4. Beføjelserne i stk. 1, litra d), og i stk. 3, litra b), berører ikke følgende:

- a) retten for en medarbejder i instituttet under afvikling til at opsige en ansættelseskontrakt
- b) med forbehold af artikel 69, 70 og 71 enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder retten til at opsige kontrakten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse af instituttet under afvikling forud for den relevante overførsel eller af modtageren efter den relevante overførsel.

Artikel 65

Beføjelse til at anmode om levering af tjenesteydelser og faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut under afvikling eller nogen af dets koncernenheder, stiller enhver tjenesteydelse eller facilitet til rådighed, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres.

Første afsnit finder også anvendelse, når instituttet under afvikling eller den relevante koncernenhed har indledt almindelig insolvensbehandling.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres afviklingsmyndigheder har beføjelse til over for afviklingsmyndigheder i andre medlemsstater at håndhæve de forpligtelser, der i henhold til stk. 1 påhviler koncernenheder, som er etableret på deres område.

3. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter er begrænset til operationelle tjenesteydelser og faciliteter, og de omfatter således ikke nogen form for finansiel støtte.

4. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter leveres på følgende betingelser:

a) på samme betingelser, når tjenesteydelserne og faciliteterne blev leveret til instituttet under afvikling i henhold til en aftale, umiddelbart før afviklingshandlingen blev iværksat, og så længe aftalen varer

b) på rimelige betingelser, hvis der ikke findes nogen aftale, eller hvis aftalen er udløbet.

5. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive minimumslisten over de tjenesteydelser eller faciliteter, som er nødvendige for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive en virksomhed, som overføres til den.

Artikel 66

Beføjelse til at håndhæve krisestyringsforanstaltninger eller kriseforebyggelsesforanstaltninger i andre medlemsstater

1. Medlemsstaterne sikrer, når en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver omfatter aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, eller rettigheder eller passiver, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, at overførslen er gyldig i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat.

2. Medlemsstaterne giver den afviklingsmyndighed, der har foretaget eller agter at foretage overførslen, enhver passende støtte med henblik på at sikre, at aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver overføres til modtageren i henhold til ethvert gældende nationalt lovkrav.

3. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer, kreditorer og tredjemænd, der er berørt af overførslen af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som omhandlet i stk. 1, ikke kan forhindre, bestride eller tilsidesætte overførslen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat, hvor aktiverne befinder sig, eller i henhold til den lov, der finder anvendelse på aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

4. Udøver en afviklingsmyndighed i en medlemsstat (medlemsstat A) en nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, herunder i forhold til kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, og omfatter de nedskrivningsrelevante passiver eller de relevante kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling følgende:

a) instrumenter eller passiver, der er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen, er etableret (»medlemsstat B«)

b) forpligtelser over for kreditorer, der befinder sig i medlemsstat B

sikrer medlemsstat B, at hovedstolen af disse forpligtelser eller instrumenter nedbringes, eller at forpligtelser eller instrumenter konverteres i overensstemmelse med, at afviklingsmyndigheden i medlemsstat A udøver sin nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditorer, som er berørt af udøvelsen af den i stk. 4 anførte nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, ikke kan anfægte nedbringelsen af hovedstolen af instrumentet eller passivet eller i givet fald konverteringen heraf i henhold til lovgivningen i medlemsstat B.

6. Hver medlemsstat sikrer, at følgende fastsættes i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence:

- a) aktionærs, kreditors og tredjemands ret til ved påklage, jf. artikel 85, at anfægte en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1 i nærværende artikel
- b) kreditors ret til ved påklage, jf. artikel 85, at anfægte nedbringelsen af hovedstolen eller konverteringen af et instrument eller et passiv, der er omfattet af stk. 4, litra a) eller b), i nærværende artikel
- c) sikkerhedsforanstaltningerne for delvise overførsler, som krævet i kapitel VII, for så vidt angår aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1.

Artikel 67

Beføjelse vedrørende aktiver, rettigheder eller passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der befinder sig i tredjelande

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne i tilfælde, hvor en afviklingshandling omfatter en foranstaltning i forhold til aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan anmode om følgende:

- a) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling og det modtagende selskab, er pålagt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft
- b) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling, er pålagt at forvalte aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikle passiverne på vegne af det modtagende selskab, indtil overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft
- c) at rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i nærværende stykkes litra a) og b) afholdes på en af de i artikel 37, stk. 7, omhandlede måder.

2. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at det på trods af alle de nødvendige foranstaltninger, der er truffet af administratoren, modtageren eller en anden person i overensstemmelse med stk. 1a, er højest usandsynligt, at overførslen, konverteringen, eller foranstaltningen vil blive effektiv i forhold til visse aktiver, der befinder sig i tredjeland eller visse aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, gennemfører afviklingsmyndigheden ikke overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen. Hvis den allerede har iværksat overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen, skal denne ordre betragtes som ugyldig for så vidt angår de pågældende aktiver, aktier, ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

Artikel 68

Udelukkelse af visse kontraktbestemmelser ved tidlig indgriben og afvikling

1. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyingsforanstaltning, der er truffet overfor en enhed i overensstemmelse med nærværende direktiv, som omfatter enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, anses ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF ved en kontrakt indgået af enheden og ej heller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF, forudsat at materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Endvidere anses en kriseforebyggelsesforanstaltning eller krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund eller som insolvensbehandling i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

a) et datterselskab af instituttet, som omfatter forpligtelser, der garanteres eller på anden vis understøttes af moderselskabet eller en hvilken som helst koncernenhed, eller

b) en enhed i samme koncern som instituttet, der omfatter krydsklausuler.

2. Hvis afviklingsprocedurer i et tredjeland anerkendes i henhold til artikel 94, eller hvis en afviklingsmyndighed i øvrigt beslutter sig herfor, udgør sådanne procedurer for så vidt angår nærværende artikel en kriseforebyggelsesforanstaltning.

3. Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, gør en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, det ikke i sig selv muligt for nogen at:

a) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af

i) et datterselskab, og hvor gennemførelsen af de heraf følgende forpligtelser garanteres eller på anden vis understøttes af koncernenheden

ii) af en koncernenhed, der omfatter krydsklausuler (cross default)

b) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i nogen ejendom tilhørende det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default)

c) påvirke nogen kontraktlig rettighed, som det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har, eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default).

4. Denne artikel påvirker ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som omhandlet i stk. 3, hvis denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen, krisestyringsforanstaltningen eller en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning.

5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 69, 70 eller 71 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 2.

6. Bestemmelserne i nærværende artikel betragtes som overordnede præceptive bestemmelser som defineret i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 69

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt, som et institut under afvikling har indgået fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om suspension i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

2. Såfremt en betalings- eller leveringsforpligtelse ville være forfaldet under suspensionsperioden, forfalder betalings- eller leveringsforpligtelsen umiddelbart efter suspensionsperiodens udløb.
3. Hvis betalings- eller leveringsforpligtelserne i en kontrakt suspenderes for et institut under afvikling i henhold til stk. 1, suspenderes instituttets modparters betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til kontrakten i samme periode.
4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på:
 - a) berettigede indskud
 - b) betalings- og leveringsforpligtelser over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og centralbanker
 - c) berettigede krav i den i direktiv 97/9/EF anvendte betydning.
5. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

Artikel 70

Beføjelse til at begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at begrænse muligheden for, at sikrede kreditorer i et institut under afvikling kan gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i det pågældende institut under afvikling fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om begrænsning i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.
2. Afviklingsmyndigheder skal ikke anvende den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og centralbanker i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed.
3. Finder artikel 80 anvendelse, sikrer afviklingsmyndighederne, at enhver begrænsning, der gøres gældende i henhold til beføjelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anvendes konsekvent for alle koncernenheder, der er omfattet af en afviklingshandling.
4. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

Artikel 71

Beføjelse til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et institut under afvikling fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.
2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et datterselskab til et institut under afvikling, når:
 - a) forpligtelserne i henhold til kontrakten garanteres eller på anden vis understøttes af instituttet under afvikling

- b) opsigelsesrettighederne i henhold til kontrakten udelukkende er baseret på insolvensen eller de finansielle forhold i instituttet under afvikling, og
- c) i tilfælde af at der er udøvet eller kan udøves en overførselsbeføjelse, der vedrører instituttet under afvikling, enten:
 - i) alle de aktiver og passiver i datterselskabet, der vedrører denne kontrakt, er blevet overført eller kan overføres til modtageren og denne påtager sig alle disse aktiver og passiver, eller
 - ii) afviklingsmyndigheden på anden måde sikrer tilstrækkelig beskyttelse af sådanne forpligtelser.

Suspensionen har virkning fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor datterselskabet til instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter eller centralbanker.

4. En person kan udøve en opsigelsesret i henhold til en kontrakt inden afslutningen af den i stk. 1 eller 2 anførte periode, hvis vedkommende modtager en meddelelse fra afviklingsmyndigheden om, at de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, ikke vil blive:

- a) overført til en anden enhed, eller
- b) genstand for nedskrivning eller konvertering ved anvendelse af bail-in-værktøjet i henhold til artikel 43, stk. 2, litra a).

5. Udøver en afviklingsmyndighed den i denne artikels stk. 1 eller 2 anførte beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, og er der ikke givet meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, kan disse rettigheder, når suspensionsperioden udløber, jf. dog artikel 68, udøves således:

- a) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, er blevet overført til en anden enhed, kan en modpart først udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene ved forekomsten af en fortsat eller efterfølgende fyldestgørelsesgrund fra modtagerens side
- b) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, forbliver i instituttet under afvikling, og afviklingsmyndigheden ikke har anvendt bail-in-værktøjet i henhold til artikel 43, stk. 2, litra a), på den pågældende kontrakt, kan en modpart udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene efter udløbet af en suspension i henhold til stk. 1.

6. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

7. Kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder kan pålægge et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at føre detaljerede registre over kontrakter.

Efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed gør et transaktionsregister de nødvendige oplysninger tilgængelige for kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder, således at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater i overensstemmelse med artikel 81 i forordning (EU) nr. 648/2012.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende elementer i forbindelse med stk. 7:

- a) et minimumssæt af oplysninger om finansielle kontrakter, der skal fremgå af de detaljerede registre, og
- b) de omstændigheder, hvorunder dette krav skal gælde.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 72

Udøvelse af afviklingsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne med henblik på at træffe en afviklingshandling er i stand til at udøve kontrol over instituttet under afvikling, for således:

- a) at drive og udføre aktiviteter og tjenesteydelser i instituttet under afvikling med alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og ledelsesorganet
- b) at forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende instituttet under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede kontrol kan udøves direkte af afviklingsmyndigheden eller indirekte af en eller flere personer, der udpeges af afviklingsmyndigheden. Medlemsstaterne sikrer, at stemmerettigheder knyttet til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i instituttet under afvikling ikke kan udøves i afviklingsperioden.

2. Med forbehold af artikel 85, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne er i stand til at træffe en afviklingshandling i kraft af en bekendtgørelse i overensstemmelse med de nationale administrative kompetencer og procedurer, uden at udøve kontrol over instituttet under afvikling.

3. Afviklingsmyndighederne beslutter fra sag til sag, om det er hensigtsmæssigt at træffe en afviklingshandling i kraft af de i stk. 1 eller stk. 2 omhandlede midler, under hensyntagen til afviklingsmålsætningerne og de overordnede principper for afvikling, de specifikke forhold, der gør sig gældende for det pågældende institut under afvikling, og behovet for at fremme en effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner.

4. Afviklingsmyndigheder anses ikke for at være skyggedirektører eller de facto-direktører i henhold til national ret.

KAPITEL VII

Sikkerhedsforanstaltninger

Artikel 73

Behandling af aktionærer og kreditorer i tilfælde af delvis overførsel og anvendelse af bail-in-værktøjet

Medlemsstaterne sikrer, når ét eller flere af afviklingsværktøjerne er blevet anvendt, særlig med henblik på artikel 75, at:

- a) aktionærerne og de kreditorer, hvis krav ikke er blevet overført, når afviklingsmyndighederne foretager delvis overførsel af rettigheder, aktiver og forpligtelser, der tilhører instituttet under afvikling, medmindre litra b) finder anvendelse, modtager dækning for deres krav mindst svarende til det, de ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet

- b) de aktionærer og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret til egenkapital, når afviklingsmyndighederne anvender bail-in-værktøjet, ikke lider større tab, end hvis instituttet under afvikling var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet.

Artikel 74

Værdiansættelse af forskel i behandlingen

1. Ved vurderingen af, hvorvidt aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling, herunder, men ikke udelukkende, ved anvendelse af artikel 73, sikrer medlemsstaterne, at en uvildig person foretager en værdiansættelse snarest muligt efter afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 36.

2. Ved værdiansættelsen i stk. 1 fastsættes:

- a) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, herunder relevante indskudsgarantiordninger, hvis det institut under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling, samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling har modtaget i forbindelse med afviklingen, og
- c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i litra a) og behandlingen i litra b).

3. Værdiansættelsen skal:

- a) tage udgangspunkt i, at det institut under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, ville have været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) tage udgangspunkt i, at afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne ikke var blevet iværksat
- c) se bort fra enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til instituttet under afvikling.

4. EBA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til værdiansættelsen i nærværende artikel, særlig metoden til at vurdere den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 75

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer og kreditorer

Konstateres det ved afviklingen i henhold til artikel 74, at en aktionær eller kreditor som omhandlet i artikel 73 eller indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 109, stk. 1, har lidt større tab, end den ville have gjort ved en likvidation under almindelig insolvensbehandling, sikrer medlemsstaterne, at denne er berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen.

Artikel 76

Sikkerhedsforanstaltninger for modparter i delvise overførsler

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 2 anførte sikkerhedsforanstaltninger finder anvendelse i følgende situationer:

a) en afviklingsmyndighed overfører en del af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i et institut under afvikling til en anden enhed eller, gennem anvendelse af et afviklingsværktøj, fra et broinstitut eller et portefølje-administrationselskab til en anden person

b) en afviklingsmyndighed anvender den i artikel 64, stk. 1, litra f), anførte beføjelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse af følgende ordninger og af modparterne i disse ordninger:

a) sikkerhedsforanstaltninger, hvorved en person i form af en sikkerhed har konkrete eller mulige interesser i de aktiver eller rettigheder, der er genstand for overførsel, uanset om disse interesser er sikret på grundlag af specifikke aktiver eller rettigheder eller på grundlag af en generalpant eller lignende ordninger

b) aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, hvormed sikkerhedsstillelsen til sikring eller dækning af resultaterne af specifikke forpligtelser opnås ved overførsel af det fulde ejerskab af aktiver fra sikkerhedsstilleren til sikkerhedstageren, og dette på betingelser, hvorefter sikkerhedstageren skal overføre aktiver, hvis disse specifikke forpligtelser realiseres

c) aftaler om modregning, hvor to eller flere krav eller forpligtelser mellem instituttet under afvikling og en modpart kan modregnes hinanden

d) nettingaftaler

e) dækkede obligationer

f) aftaler om struktureret finansiering, herunder securitisationer og instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integrerende del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på en måde svarende til de dækkede obligationer, hvilket omfatter en aftaleparts eller en administrators, en befuldmægtigets eller en repræsentants udstedelse og besiddelse af en sikkerhed.

Den mest hensigtsmæssige form for beskyttelse for de kategorier af aftaler, der er anført i dette stykke, litra a)-f), præciseres yderligere i artikel 77-80 og er omfattet af begrænsningerne i artikel 68-71.

3. Kravet i stk. 2 finder anvendelse uanset antallet af parter i aftalerne, og uanset om aftalerne:

a) er blevet oprettet på grundlag af en kontrakt, en trust eller andet, eller er opstået automatisk i kraft af gældende ret

b) er opstået af eller helt eller delvis er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der yderligere præciserer de kategorier af aftaler, der er omfattet af nærværende artikel, stk. 2, litra a)-f).

*Artikel 77***Beskyttelse for aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, modregning og netting**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftale om finansielle sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret og af modregnings- og nettingaftaler med henblik på at undgå en overførsel af nogle af, men ikke alle, de rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale mellem instituttet under afvikling og en anden person, og en ændring eller en opsigelse af rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale ved anvendelse af accessoriske beføjelser.

I forbindelse med første afsnit betragtes rettigheder og forpligtelser som beskyttet i henhold til en sådan aftale, hvis parterne i aftalen er berettiget til at modregne disse rettigheder og forpligtelser eller til at omregne dem til nettoværdi.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

*Artikel 78***Beskyttelse af sikkerhedsforanstaltninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af passiver, der sikres i henhold til en sikkerhedsforanstaltning, for således at undgå:

- a) overførsel af aktiver, hvormed passivet er sikret, medmindre passivet og sikkerhedsstillelsen også overføres
- b) overførsel af et sikret passiv, medmindre sikkerhedsstillelsen også overføres
- c) overførsel af sikkerhedsstillelsen, medmindre det sikrede passiv også overføres
- d) ændring eller afslutning af en sikkerhedsforanstaltning ved anvendelse af accessoriske beføjelser, hvis denne ændring eller afslutning medfører, at passivet ikke længere er sikret.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

*Artikel 79***Beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering og dækkede obligationer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), for således at undgå:

- a) delvis overførsel af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), som instituttet under afvikling er part i

b) afslutning eller ændring ved anvendelse af accessoriske beføjelser af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), som instituttet under afvikling er part i.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre andre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og

b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

Artikel 80

Delvise overførsler: beskyttelse af betalings-, clearing- og afregningssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af et afviklingsværktøj ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden:

a) overfører en del af men ikke alle aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i et institut under afvikling til en anden enhed, eller

b) anvender beføjelser i henhold til artikel 64 til at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som instituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte en modtager som part.

2. En i nærværende artikels stk. 1 omhandlet overførsel, ophævelse eller ændring må navnlig ikke annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF, og den må ikke ændre eller hindre håndhævelsen af overførselsordrer og netting i henhold til artikel 3 og 5 i nævnte direktiv, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til artikel 4 i nævnte direktiv eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til artikel 9 i nævnte direktiv.

KAPITEL VIII

Proceduremæssige forpligtelser

Artikel 81

Underretningskrav

1. Medlemsstaterne pålægger ledelsesorganet for et institut eller enhver enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at underrette den kompetente myndighed, hvis de vurderer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 32, stk. 4.

2. De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om enhver underretning, de modtager i henhold til nærværende artikels stk. 1 og eventuelle kriseforebyggelsesforanstaltninger eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, som de pålægger et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), at iværksætte.

3. Vurderer en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed, at de i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fremsender den omgående denne vurdering til følgende myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

a) afviklingsmyndigheden for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) den kompetente myndighed for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

- c) den kompetente myndighed for en filial af det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- d) afviklingsmyndigheden for en filial af det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- e) centralbanken
- f) den indskudsgarantiordning, som et kreditinstitut er medlem af, når det er nødvendigt for at indskudsgarantiordningens funktioner kan udføres
- g) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering, når det er nødvendigt for at afviklingsfinansieringsordningernes funktioner kan udføres
- h) i givet fald koncernafviklingsmyndigheden
- i) det kompetente ministerium
- j) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, og
- k) ESRB og den udpegede nationale makrotilsynsmyndighed.

4. Hvis videregivelsen af oplysninger som omhandlet i stk. 3, litra f), og g), ikke garanterer et tilstrækkeligt niveau af fortrolighed, etablerer den kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed alternative procedurer for kommunikation, som opfylder samme mål, men samtidig sikrer et tilstrækkeligt niveau af fortrolighed.

Artikel 82

Afviklingsmyndighedens afgørelse

1. Ved modtagelse af en underretning fra den kompetente myndighed i henhold til artikel 81, stk. 3, eller på eget initiativ vurderer afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 32, stk. 1, og artikel 33, om de heri fastsatte betingelser er opfyldt for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).
2. En beslutning om, hvorvidt der skal træffes afviklingshandlinger over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) begrundelsen for afgørelsen, herunder en bestemmelse af, hvorvidt instituttet opfylder eller ikke opfylder betingelserne for afvikling
 - b) den foranstaltning, afviklingsmyndigheden agter at iværksætte, herunder i givet fald afgørelsen om at anmode om likvidation, udpegelse af en administrator eller eventuelle andre foranstaltninger i overensstemmelse med almindelig insolvensbehandling eller i henhold til artikel 37, stk. 9, i overensstemmelse med national ret.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere procedurene, indholdet og betingelserne i forbindelse med følgende krav:
 - a) underretningskravene omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3

b) meddelelsen om suspension omhandlet i artikel 83.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 83

Afviklingsmyndighedernes proceduremæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have iværksat en afviklingshandling opfylder kravene fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Afviklingsmyndigheden underretter det institut, der er under afvikling, og nedenstående myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

- a) den kompetente myndighed for det pågældende institut under afvikling
- b) den kompetente myndighed for en filial af det pågældende institut under afvikling
- c) centralbanken
- d) den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet under afvikling er medlem af
- e) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering
- f) hvor dette er relevant, koncernafviklingsmyndigheden
- g) det kompetente ministerium
- h) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet under afvikling er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU
- i) den udpegede nationale makroprudentielle myndighed og ESRB
- j) Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, ESMA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010 og EBA
- k) de systemansvarlige for det system, instituttet deltager i, hvis instituttet under afvikling er et institut som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 98/26/EF.

3. En underretning i henhold til stk. 2 skal omfatte en genpart af enhver afgørelse eller ethvert instrument, hvorved de relevante beføjelser udøves, og skal indeholde en angivelse af datoen, hvor afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne træder i kraft.

4. Afviklingsmyndigheden skal offentliggøre eller sikre offentliggørelse af en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved afviklingshandlingen træffes, eller en meddelelse, der opsummerer afviklingshandlingens virkninger, særlig for detailkunder, og, hvor dette er relevant, suspensions- eller begrænsningsvilkår og -periode som omhandlet i artikel 69, 70 og 71 med følgende midler:

- a) på sit officielle websted

- b) på den kompetente myndigheds websted, hvis denne myndighed ikke er afviklingsmyndigheden, og EBA's websted
- c) på webstedet for det institut, der er under afvikling
- d) optages aktierne eller andre ejerskabs- eller gældsinstrumenter i det institut, der er under afvikling, til handel på et reguleret marked, anvendes midlerne til offentliggørelse af regulerede oplysninger vedrørende instituttet under afvikling i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽¹⁾.

5. Hvis aktier, ejerskabs- eller gældsinstrumenter ikke kan omsættes på et reguleret marked, sikrer afviklingsmyndigheden, at de dokumenter, der udgør bevisgrundlaget for de i stk. 4 omhandlede instrumenter, sendes til alle aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling, som er registreret i registre og databaser i instituttet under afvikling, og som er tilgængelige for afviklingsmyndigheden.

Artikel 84

Fortrolighed

1. Følgende personer er underlagt bindende krav om tavshedspligt:
 - a) afviklingsmyndighederne
 - b) de kompetente myndigheder og EBA
 - c) de kompetente ministerier
 - d) administratorer eller midlertidige administratorer, der udpeges i henhold til dette direktiv
 - e) potentielle købere, som de kompetente myndigheder kontakter, eller som afviklingsmyndighederne henvender sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse er et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb
 - f) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, valuarer og andre eksperter, der engageres direkte eller indirekte af afviklingsmyndighederne, af de kompetente myndigheder, af de kompetente ministerier eller af potentielle købere som omhandlet i litra e)
 - g) organer, der administrerer indskudsgarantiordninger
 - h) organer, der administrer investorgarantiordninger
 - i) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering
 - j) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsforløbet
 - k) et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - l) alle andre personer, der permanent eller lejlighedsvis leverer eller har leveret tjenesteydelser direkte eller indirekte til personer som omhandlet i litra a)-k)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

m) den daglige ledelse, medlemmer af ledelsesorganet og de ansatte i det eller den i litra a)-k) omhandlede organ eller enhed før, under og efter deres udpegelse.

2. Med henblik på at sikre, at kravene i stk. 1 og 3 overholdes, skal de i stk. 1, litra a), b), c), g), h), j) og k), omhandlede personer sikre, at der eksisterer interne regler herom, herunder regler, der sikrer tavshedspligt omkring oplysninger, som udveksles mellem personer, der er direkte involveret i afviklingsprocessen.

3. Uden at det berører den generelle anvendelse af kravene i stk. 1, er det forbudt for de i nævnte stykke omhandlede personer at videregive fortrolige oplysninger, der modtages som led i deres arbejde eller fra en kompetent myndighed eller afviklingsmyndighed i forbindelse med dens arbejde i henhold til dette direktiv, til enhver person eller myndighed, undtagen i forbindelse med udøvelsen af deres arbejde i henhold til dette direktiv eller i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke kan identificeres, eller med udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den myndighed eller det institut eller den enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som udleverede oplysningerne.

Medlemsstaterne sikrer, at ingen fortrolige oplysninger videregives af de i stk. 1 omhandlede personer, og at den mulige indflydelse, som en videregivelse af disse oplysninger kunne have på samfundets interesser for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, på fysiske og juridiske personers forretningsmæssige interesser, på formålet med inspektioner, på undersøgelser og på revision, vurderes.

Proceduren for kontrol med effekten af oplysningers videregivelse skal omfatte en særlig vurdering af effekten af enhver videregivelse af indholdet og detaljerne i den i artikel 5, 7, 10, 11 og 12 omhandlede genopretnings- og afviklingsplan og resultaterne af enhver vurdering i henhold til artikel 6, 8 og 15.

En person eller en enhed som omhandlet i stk. 1 gøres civilretligt ansvarlig i tilfælde af en overtrædelse af nærværende artikel i overensstemmelse med national ret.

4. Denne artikel forhindrer ikke:

a) ansatte og eksperter i de i stk. 1, litra a)-j), omhandlede organer og enheder i at udveksle oplysninger indbyrdes inden for det enkelte organ eller den enkelte enhed, eller

b) afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med andre EU-afviklingsmyndigheder, andre af Unionens kompetente myndigheder, kompetente ministerier, centralbanker, indskudsgarantiordninger, investorgarantiordning, myndigheder, der er ansvarlige for almindelig insolvensbehandling, myndigheder, der er ansvarlige for opretholdelsen af stabiliteten i det finansielle system i medlemsstaterne ved anvendelse af makroprudentielle regler, personer, der udfører revision af bogføringen, EBA eller, med forbehold af artikel 98, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme type opgaver som afviklingsmyndighederne, eller, efter strenge fortrolighedskrav, med en potentiel køber eller enhver anden person, hvor dette er nødvendigt med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingshandling.

5. Uanset andre bestemmelser i nærværende artikel, kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger med følgende:

a) under strenge fortrolighedskrav, til enhver anden person, hvor det er nødvendigt af hensyn til planlægningen eller gennemførelsen af en afvikling

b) parlamentariske undersøgelsesudvalg i deres medlemsstater, revisionsretter i deres medlemsstater og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstater under passende vilkår, og

c) nationale myndigheder med ansvar for tilsyn med betalingssystemer, myndigheder med ansvar for normale insolvensprocedurer, myndigheder med offentlig tilsynspligt med andre enheder i den finansielle sektor, myndigheder med ansvar for tilsyn med de finansielle markeder og forsikringsselskaber og inspektører, der handler på deres vegne, myndigheder med ansvar for opretholdelse af stabilitet i det finansielle system i medlemsstaterne ved brug af makroprudentielle regler og myndigheder med ansvar for beskyttelse af det finansielle systems stabilitet og personer, der har til opgave at udføre revision.

6. Denne artikel berører ikke national ret vedrørende videregivelse af oplysninger til brug ved retshandlinger i straffe- eller civilretlige sager.

7. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive, hvordan oplysninger bør formidles i summarisk eller samlet form, jf. stk. 3.

KAPITEL IX

Klageadgang og udelukkelse af andre tiltag

Artikel 85

Retten forhåndsgodkendelse og ret til at anfægte beslutninger

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning er underlagt retten forhåndsgodkendelse, forudsat at, hvad angår en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, proceduren i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og retten behandling ifølge national ret afvikles hurtigt.

2. Medlemsstaterne indfører i national lovgivning klageadgang for en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en afgørelse om at udøve enhver beføjelse efter dette direktiv, dog ikke en krisestyringsforanstaltning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er berørt af en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, har ret til at påklage den pågældende afgørelse. Medlemsstaterne sikrer, at prøvelsen gennemføres hurtigt, og at de nationale domstole anvender de komplekse økonomiske vurderinger af de faktiske omstændigheder, som afviklingsmyndigheden har gennemført, som grundlag for deres egen vurdering.

4. For retten til klageadgang som omhandlet i stk. 3 gælder der følgende bestemmelser:

a) indgivelse af en klage medfører ikke automatisk suspension af virkningerne af den anfægtede afgørelse

b) afviklingsmyndighedens afgørelse kan fuldbyrdes omgående, og den medfører en simpel formodning om, at det ikke vil være i samfundets interesser at suspendere dens håndhævelse.

Når det er nødvendigt at beskytte interesser hos tredjemand, der i god tro har købt aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling, i kraft af anvendelsen af afviklingsværktøjer eller en afviklingsmyndigheds udøvelse af afviklingsbeføjelser, berører annulleringen af en beslutning truffet af en afviklingsmyndighed ikke administrative handlinger eller transaktioner, der foretages efterfølgende af den pågældende afviklingsmyndighed, og som er baseret på den annullerede beslutning. I så fald er retsmidlerne, såfremt afviklingsmyndighederne har truffet en fejlagtig beslutning eller en fejlagtig foranstaltning, begrænset til kompensation for det tab, ansøgeren har lidt som følge af beslutningen eller handlingen.

Artikel 86

Begrænsninger af andre retlige procedurer

1. Uden at dette berører artikel 82, stk. 2, litra b), sikrer medlemsstaterne i forhold til et institut under afvikling eller et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for hvilket det er blevet konstateret, at betingelserne for afvikling er opfyldt, at der ikke indledes almindelig insolvensbehandling, medmindre det sker på afviklingsmyndighedens initiativ, og at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke kan pålægges almindelig insolvensbehandling, medmindre afviklingsmyndigheden har givet sit samtykke.

2. For så vidt angår stk. 1 sikrer medlemsstaterne:
- a) at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underrettes omgående om enhver anmodning om indledning af almindelig insolvensbehandling af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), uanset om det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er under afvikling, eller om en afgørelse er offentliggjort i henhold til artikel 83, stk. 4 og 5
 - b) at der ikke træffes afgørelse om anmodningen, medmindre de i litra a) omhandlede underretninger er foretaget, og et af følgende tilfælde opstår:
 - i) afviklingsmyndigheden har underrettet de myndigheder, der er ansvarlige for almindelig insolvensbehandling, om, at den ikke agter at træffe en afviklingshandling over for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d),
 - ii) en periode på syv dage begyndende på datoen for de i litra a) omhandlede underretninger er udløbet.
3. Uden at dette berører eventuelle begrænsning af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, der følger af artikel 70, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndigheder har mulighed for at anmode retten om at indstille enhver retlig behandling eller procedure, som et institut under afvikling er eller bliver part i, i en passende periode, der står mål med det ønskede formål, såfremt det er nødvendigt for at opnå en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser.

AFSNIT V

GRÆNSEOVERSKRIDENDE KONCERNAFVIKLING*Artikel 87***Generelle principper for beslutningstagning, der involverer mere end én medlemsstat**

Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder, når de træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, som vil kunne få konsekvenser i en eller flere andre medlemsstater, tager hensyn til følgende generelle principper:

- a) det er bydende nødvendigt med en effektiv beslutningstagning og at holde afviklingsomkostningerne så lave som muligt, når der træffes afviklingshandlinger
- b) at afgørelser og foranstaltninger træffes rettidigt og tilstrækkelig hurtigt, når det er nødvendigt
- c) at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og andre myndigheder samarbejder indbyrdes for at sikre, at afgørelserne og foranstaltningerne træffes på en koordineret og effektiv måde
- d) at de relevante myndigheders opgaver og ansvarsområder i hver enkelt medlemsstat defineres klart
- e) at der tages behørigt hensyn til interesserne i de medlemsstater, hvor modervirksomhederne i Unionen er etableret, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning
- f) at der tages behørigt hensyn til interesserne i hver enkelt medlemsstat, hvor der er etableret et datterselskab, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning
- g) at der tages behørigt hensyn til interesserne i hver enkelt medlemsstat, hvor der væsentlige filialer er beliggende, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet

- h) at der tages behørigt hensyn til målene om at sikre en afvejning af de forskellige involverede medlemsstaters interesser og om at undgå, at bestemte medlemsstaters interesser skades eller beskyttes urimeligt, herunder at undgå en urimelig byrdefordeling mellem medlemsstaterne
- i) at enhver forpligtelse i henhold til dette direktiv til at høre en myndighed, inden der træffes en afgørelse eller en foranstaltning, omfatter som minimum en forpligtelse til at høre den pågældende myndighed vedrørende de elementer i den foreslåede afgørelse eller foranstaltning, der har eller sandsynligvis vil have
 - i) konsekvenser for modervirksomheden i Unionen, datterselskabet eller filialen, og
 - ii) konsekvenser for stabiliteten i den medlemsstat, hvor modervirksomheden i Unionen, datterselskabet eller filialen er etableret eller beliggende
- j) at afviklingsmyndigheder tager hensyn til og anvender de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner, når de træffer afviklingshandlinger, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder finder, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- k) at kravet om gennemsigtighed, når en foreslået afgørelse eller foranstaltning sandsynligvis vil have konsekvenser for en berørt medlemsstats finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning, og
- l) anerkendelse af, at koordinering og samarbejde giver de bedste muligheder for at opnå et resultat, der reducerer de samlede afviklingsomkostninger.

Artikel 88

Afviklingskollegier

1. Koncernafviklingsmyndighederne opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i artikel 12, 13, 16, 18, 45, 91 og 92 omhandlede opgaver og i givet fald sikre samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.

Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for koncernafviklingsmyndigheden, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte kompetente myndigheder og konsoliderende tilsynsmyndigheder med henblik på:

- a) at udveksle relevante oplysninger med henblik på udarbejdelse af koncernafviklingsplaner, anvendelse af forberedende og forebyggende beføjelser på koncernniveau og koncernafvikling
- b) at udarbejde koncernafviklingsplaner, jf. artikel 12 og 13
- c) at vurdere mulighederne for at afvikle koncerner, jf. artikel 16
- d) at udøve beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling af koncerner, jf. artikel 18
- e) at afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning, jf. artikel 91 eller 92
- f) at nå frem til enighed om en koncernafviklingsordning foreslået i overensstemmelse med artikel 91 eller 92
- g) at koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger
- h) at koordinere anvendelsen af finansieringsordninger, jf. afsnit VII

- i) at opstille minimumskravene for koncerner på konsolideret niveau og på datterselskabsniveau i overensstemmelse med artikel 45.

Afviklingskollegier kan desuden anvendes som et forum til at drøfte eventuelle spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncernafvikling.

2. Følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:

- a) koncernafviklingsmyndigheden
- b) afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret
- c) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens institutter, som er en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), er etableret
- d) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor væsentlige filialer er beliggende
- e) den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i en medlemsstat ikke medlemsstatens centralbank, kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank
- f) de kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier
- g) den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet
- h) EBA, jf. dog stk. 4.

3. Tredjelandes afviklingsmyndigheder kan, såfremt et moderselskab eller et institut, der er etableret i Unionen, har et datterselskabsinstitut eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var placeret i Unionen, på disses anmodning indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatør, forudsat at de er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i artikel 98 fastsatte krav.

4. EBA bidrager til at fremme og føre tilsyn med, at afviklingskollegiernes drift er både effektiv og konsekvent under hensyntagen til internationale standarder. EBA indbydes til at deltage i afviklingskollegiets møder med henblik herpå. EBA har ikke stemmeret i det omfang, der finder en afstemning sted inden for afviklingskollegiernes rammer.

5. Koncernafviklingsmyndigheden er formand for afviklingskollegiet. I denne egenskab skal den:

- a) efter at have hørt de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet fastlægge skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift
- b) koordinere alle afviklingskollegiets aktiviteter
- c) indkalde til og lede alle dets møder og på forhånd holde alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af afviklingskollegiets møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de spørgsmål, der skal tages stilling til
- d) underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om alle planlagte møder, så de kan anmode om at deltage

- e) beslutte på grundlag af de specifikke behov, hvilke medlemmer og observatører der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, under hensyntagen til relevansen for de pågældende medlemmer og observatører af de emner, der skal drøftes, navnlig den mulige indvirkning på den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater
- f) rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet underrettet om beslutningerne fra og resultaterne af disse møder.

De medlemmer, der deltager i afviklingskollegiet, skal arbejde tæt sammen.

Afviklingsmyndighederne har uanset bestemmelserne i litra e) ret til at deltage i afviklingskollegiets møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagning eller vedrører en koncernenhed, der er beliggende i deres medlemsstat.

6. Koncernafviklingsmyndighederne er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

7. EBA udarbejder under hensyntagen til internationale standarder udkast til reguleringsmæssige standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 89

Europæiske afviklingskollegier

1. Har et tredjelandsinstitut eller et moderselskab i et tredjeland, EU-datterselskaber, som er etableret i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere EU-filialer, der anses for væsentlige af to eller flere medlemsstater, opretter afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse EU-datterselskaber er etableret, eller hvor disse væsentlige filialer er beliggende, et europæisk afviklingskollegium.

2. Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 88, for så vidt angår datterselskabsinstitutter, og, for så vidt disse opgaver er relevante, for filialer.

3. Er EU-datterselskaberne ejet af, eller er de væsentlige filialer tilknyttet et finansielt holdingselskab, som er etableret i Unionen i overensstemmelse med artikel 127, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 2013/36/EU, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, med henblik på et konsolideret tilsyn i henhold til nævnte direktiv.

Finder første afsnit ikke anvendelse, udpeger medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium deres formand efter fælles overenskomst.

4. Medlemsstaterne kan ved fælles aftale mellem alle relevante parter fravige kravet om at oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier, herunder et afviklingskollegium, der oprettet i henhold til artikel 88, varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er anført i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i europæiske afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til europæiske afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

5. Det europæiske afviklingskollegium fungerer i øvrigt i overensstemmelse med artikel 88, jf. dog stk. 3 og 4.

Artikel 90

Informationsudveksling

1. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder giver efter anmodning hinanden alle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders opgaver i henhold til dette direktiv, jf. dog artikel 84.
2. Koncernafviklingsmyndigheden koordinerer strømmen af alle relevante oplysninger mellem afviklingsmyndighederne. Navnlig skal koncernafviklingsmyndigheden rettidigt give afviklingsmyndighederne i de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger med henblik på at fremme gennemførelsen af de i artikel 88, stk. 1, andet afsnit, litra b)-i), omhandlede opgaver.
3. Efter modtagelse af en anmodning om oplysninger, som er fremsendt af et tredjelands afviklingsmyndighed, skal afviklingsmyndigheden anmode om tredjelandets afviklingsmyndigheds samtykke til videregivelse af disse oplysninger, medmindre tredjelandets afviklingsmyndighed allerede har givet sit samtykke til videregivelse af disse oplysninger.

Afviklingsmyndigheder er ikke forpligtet til på forespørgsel at videregive oplysninger, som er modtaget fra en afviklingsmyndighed i et tredjeland, hvis afviklingsmyndigheden i tredjelandet ikke har givet samtykke til videregivelse af oplysningerne.

4. Afviklingsmyndigheder udveksler oplysninger med de kompetente ministerier, når de vedrører en beslutning eller forhold, der kræver underretning, høring eller samtykke af det kompetente ministerium, eller som kan få konsekvenser for offentlige midler.

Artikel 91

Koncernafvikling, der involverer et datterselskab af koncernen

1. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er datterselskab af en koncern, opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33, underretter denne myndighed omgående koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, den konsoliderende tilsynsmyndighed og medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern om nedenstående oplysninger:

- a) afgørelsen om, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33
- b) de afviklingshandlinger eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede underretning foretager koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de øvrige medlemmer af det relevante afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), for koncernen og for koncernenheder i andre medlemsstater, og navnlig om afviklingshandlingerne eller de andre foranstaltninger vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat.

3. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandlinger eller de andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), ikke vil gøre det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, kan den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), træffe de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, den har givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b).

4. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, skal koncernafviklingsmyndigheden senest 24 timer efter at have modtaget underretningen i henhold til stk. 1 foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge den for afviklingskollegiet. Denne frist på 24 timer kan forlænges med samtykke fra den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede underretning.

5. I tilfælde af, at koncernafviklingsmyndigheden ikke har fremlagt en vurdering inden for de 24 timer, eller en længere frist efter aftale, efter modtagelsen af underretningen i henhold til stk. 1, kan den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i stk. 1 omhandlede underretning, iværksætte de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der blev underrettet om i overensstemmelse med litra b), i samme stykke.

6. En koncernafviklingsordning, som foreskrevet i stk. 4, skal:

- a) tage hensyn til og anvende de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- b) beskrive de afviklingshandlinger, der bør træffes af de kompetente afviklingsmyndigheder i forhold til modervirksomheden i Unionen eller bestemte koncernenheder med det formål at opfylde de afviklingsmål og -principper, der er omhandlet i artikel 31 og 34
- c) præcisere, hvordan disse afviklingshandlinger bør koordineres
- d) etablere en finansieringsplan, som tager hensyn til koncernafviklingsplanen, principperne for ansvarsdeling som fastsat i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, litra f), og gensidiggørelsen nævnt i artikel 107.

7. Uden at dette berører stk. 8, består koncernafviklingsordningen i en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de foranstaltninger, den agter at træffe. Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den i artikel 13 omhandlede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater og foranstaltningernes potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

9. De afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige, jf. stk. 8, kan træffe en fælles afgørelse vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter koncernenheder i deres medlemsstat.

10. Den fælles afgørelse, som omhandles i stk. 7 eller 9, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 8, anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

11. Myndighederne iværksætter alle de i nærværende artikel anførte foranstaltninger omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter.

12. I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende koncernenheder.

13. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

Artikel 92

Koncernafvikling

1. Konstaterer en koncernafviklingsmyndighed, at en modervirksomhed i Unionen, som den har ansvaret for, opfylder betingelserne omhandlet i artikel 32 eller 33, meddeler den omgående de i artikel 91, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger til den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne er en anden, og til de andre medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern.

Afviklingshandlingerne eller insolvensforanstaltningerne som omhandlet i artikel 91, stk. 1, litra b), kan omfatte iværksættelse af en koncernafviklingsordning, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 91, stk. 6, i ethvert af følgende tilfælde:

- a) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau, der er givet underretning om i henhold til artikel 91, stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat
- b) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau alene er ikke tilstrækkelige til at stabilisere situationen, eller det er ikke sandsynligt, at de vil skabe et optimalt resultat
- c) et eller flere datterselskaber opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33 ifølge en konstatering fra de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for disse datterselskaber, eller
- d) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på koncernniveau vil gavne koncernens datterselskaber på en måde, der gør en koncernafviklingsordning relevant.

2. Omfatter de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, ikke en koncernafviklingsordning, skal koncernafviklingsmyndigheden træffe sin afgørelse efter høring af afviklingskollegiets medlemmer.

I sin beslutning skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til:

- a) og følge de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner og overholde disse planer, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- b) de pågældende medlemsstats finansielle stabilitet.

3. Omfatter de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, en koncernafviklingsordning, består koncernafviklingsordningen i en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de foranstaltninger, den agter at træffe. Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den i artikel 13 omhandlede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater og foranstaltningernes potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

5. Afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige i koncernafviklingsordningen, jf. stk. 4, kan træffe en fælles afgørelse vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter koncernenheder i deres medlemsstat.

6. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 3 eller 5, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 4, anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

7. Myndighederne iværksætter alle foranstaltningerne i nærværende artikel omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter.

I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle berørte koncernenheder.

Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for koncernenheder, underretter afviklingskollegiet regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse aktioner eller foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

AFSNIT VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 93

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og de relevante tredjelandsmyndigheder, blandt andet med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning vedrørende institutter, finansieringsinstitutter, moderselskaber og tredjelandsinstitutter, med hensyn til følgende situationer:

- a) tilfælde, hvor et moderselskab i et tredjeland har datterselskabsinstitutter eller filialer, der anses for væsentlige, i to eller flere medlemsstater
- b) tilfælde, hvor et moderselskab, der er etableret i en medlemsstat, og som har et datterselskab eller en væsentlig filial i mindst en anden medlemsstat, har et eller flere datterselskabsinstitutter i tredjelande
- c) tilfælde, hvor et institut, der er etableret i en medlemsstat, og som har et moderselskab, et datterselskab eller en væsentlig filial i mindst en anden medlemsstat, har en eller flere filialer i et eller flere tredjelande.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig søge at fastlægge procedurer og ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og de relevante tredjelandsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af nogle eller alle de opgaver og udøvelse af nogle eller alle de beføjelser, der er anført i artikel 97.

3. De i stk. 1 omhandlede aftaler indeholder ikke bestemmelser vedrørende individuelle institutter, finansieringsinstitutter, moderselskaber eller tredjelandsinstitutter.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med et tredjeland vedrørende de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indtil en aftale som omhandlet i stk. 1 med det relevante tredjeland træder i kraft, i det omfang en sådan bilateral aftale ikke er i uoverensstemmelse med nærværende afsnit.

Artikel 94

Anerkendelse og håndhævelse af tredjelands afviklingsprocedurer

1. Nærværende artikel finder anvendelse på tredjelands afviklingsprocedurer, medmindre og indtil en international aftale, jf. artikel 93, stk. 1, med det relevante tredjeland træder i kraft. Den finder også anvendelse, efter at en international aftale, jf. artikel 93, stk. 1, med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang anerkendelse og håndhævelse af tredjelands afviklingsprocedurer ikke er omfattet af denne aftale.

2. I tilfælde, hvor der er oprettet et europæisk afviklingskollegium i henhold til artikel 89, skal dette træffe en fælles afgørelse om, hvorvidt det, med forbehold af artikel 95, anerkender tredjelands afviklingsprocedurer vedrørende et tredjelandsinstitut eller et moderselskab, der:

- a) har EU-datterselskaber etableret i, eller EU-filialer beliggende i og anset for væsentlige af, to eller flere medlemsstater, eller
- b) har aktiver, rettigheder eller forpligtelser placeret i to eller flere medlemsstater eller er omfattet af lovgivningen i disse medlemsstater.

Når der træffes en fælles afgørelse om anerkendelse af et tredjelands afviklingsprocedure, skal de respektive nationale afviklingsmyndigheder bestræbe sig på at håndhæve den anerkendte tredjelandsafviklingsprocedure i overensstemmelse med deres nationale ret.

3. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse truffet af de afviklingsmyndigheder, der indgår i afviklingskollegiet, eller der ikke er oprettet et afviklingskollegium, skal hver af de berørte afviklingsmyndigheder træffe sin egen afgørelse om, hvorvidt de, med undtagelse af i tilfælde, som er omhandlet i artikel 95, vil anerkende og håndhæve et tredjelands afviklingsprocedure vedrørende et institut eller et moderselskab i et tredjeland.

Denne afgørelse skal i behørigt omfang tage hensyn til hver enkelt medlemsstats interesser, for så vidt angår medlemsstater, hvor et tredjelands institut eller moderselskab opererer, og navnlig til den potentielle effekt af anerkendelse og håndhævelse af tredjelandsafviklingsproceduren på andre dele af koncernen og den finansielle stabilitet i disse medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne som minimum har beføjelse til at gøre følgende:

a) udøve afviklingsbeføjelser i forhold til følgende:

- i) et tredjelandsinstituts eller moderselskabs aktiver, der befinder sig i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat

- ii) et tredjelandsinstituts rettigheder eller forpligtelser, der er bogført af EU-filialen i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat, eller når fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og forpligtelser kan fuldbyrdes i deres medlemsstat
- b) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, overførsel af aktier eller ejerskabsinstrumenter i et EU-datterselskab, der er etableret i den udpegende medlemsstat
- c) udøve beføjelserne i artikel 69, 70 og 71 i forhold til de rettigheder, som parterne i en aftale med en i nærværende artikels stk. 2 omhandlet enhed nyder, når disse beføjelser er nødvendige for at håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer, og
- d) forbyde håndhævelse af kontraktuelle rettigheder til at opsiges, afvikle eller fremskynde kontrakter indgået af, eller påvirke de kontraktuelle rettigheder tilhørende enheder som omhandlet i stk. 2 og andre koncernenheder, hvis disse rettigheder er foranlediget af afviklingstiltag, der er taget i forhold til tredjelandsinstituttet, sådanne enheders eller andre koncernenheders moderselskab, hvad enten de er taget af tredjelandes afviklingsmyndigheden selv eller på anden vis i henhold til juridiske eller forskriftsmæssige krav vedrørende afviklingsordninger i det pågældende land, forudsat at de væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt erlæggelse af sikkerhed, fortsat opfyldes.

5. Afviklingsmyndigheder kan, hvis det er nødvendigt i samfundets interesse, træffe afviklingshandlinger over for et moderselskab i tilfælde, hvor den relevante tredjelandes myndighed fastslår, at et institut, der er etableret i dette tredjeland, opfylder betingelserne for afvikling i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland. Medlemsstaterne sikrer i dette øjemed, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende alle afviklingsbeføjelser over for det pågældende moderselskab, og at artikel 68 finder anvendelse.

6. Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer tilsidesætter ikke almindelig insolvensbehandling i henhold til, hvor relevant, gældende national ret, i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 95

Retten til at nægte anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

Afviklingsmyndigheden kan efter høring af andre afviklingsmyndigheder, hvis et europæisk afviklingskollegium er oprettet efter artikel 89, afvise at anerkende eller håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 94, stk. 2, hvis den finder:

- a) at tredjelandets afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at proceduren kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat
- b) at en uafhængig afviklingshandling i henhold til artikel 96 over for en EU-filial er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål
- c) at kreditorer, herunder bl.a. indskydere, der er etableret eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil modtage samme behandling som tredjelandskreditorer og indskydere med tilsvarende lovfæstede rettigheder efter de pågældende tredjelandes interne afviklingsprocedurer
- d) at anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer vil have væsentlige finansielle konsekvenser for medlemsstaten, eller
- e) at effekterne af en sådan anerkendelse eller håndhævelse vil stride mod national ret.

*Artikel 96***Afvikling af EU-filialer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at tage skridt over for en EU-filial, som ikke er omfattet af afviklingsprocedurer i et tredjeland, eller som er omfattet af tredjelandes procedurer, og en af de i artikel 95 omhandlede situationer gør sig gældende.

Medlemsstater sikrer, at artikel 68 finder anvendelse på udøvelsen af sådanne beføjelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udøve de i stk. 1 påkrævede beføjelser, hvis afviklingsmyndigheden finder, at der er behov for en afviklingshandling, og en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- a) EU-filialen opfylder ikke længere eller forventes ikke længere at opfylde de nationale lovkrav for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed i den pågældende medlemsstat, og der er ikke udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, en tilsynsmyndighed eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med lovkravene eller forhindre, at den bliver nødlidende, inden for en rimelig tid
- b) tredjelandsinstituttet er ifølge afviklingsmyndighedens mening ude af stand til eller uvilligt til eller forventes ikke at være i stand til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer i Unionen eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, når de forfalder, og afviklingsmyndigheden har forvisset sig om, at der ikke er eller vil blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandlinger i et tredjeland over for det pågældende tredjelandsinstitut inden for en rimelig tid
- c) den relevante tredjelandsmyndighed har indledt en tredjelandsafviklingsprocedure over for tredjelandsinstituttet eller har underrettet afviklingsmyndigheden om, at den agter at indlede en sådan procedure.

3. Iværksætter en afviklingsmyndighed en uafhængig foranstaltning over for en EU-filial, skal den tage hensyn til følgende mål og iværksætte foranstaltningen i overensstemmelse med følgende principper og krav, såfremt de er relevante:

- a) principperne i artikel 34
- b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit IV, kapitel III.

*Artikel 97***Samarbejde med tredjelandsmyndigheder**

1. Nærværende artikel finder anvendelse på samarbejde med et tredjeland, medmindre og indtil en international aftale i henhold til artikel 93, stk. 1, træder i kraft med det relevante tredjeland. Den finder også anvendelse, efter at en i artikel 93, stk. 1, anført international aftale med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang emnet for nærværende artikel ikke er omfattet af denne aftale.

2. EBA kan indgå ikke-bindende rammeaftaler om samarbejde med følgende relevante tredjelandsmyndigheder:

- a) i tilfælde, hvor et EU-datterselskab er etableret i to eller flere medlemsstater: de relevante myndigheder i det tredjeland, hvor moderselskabet eller et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), er etableret
- b) i tilfælde, hvor et tredjelandsinstitut driver EU-filialer i to eller flere medlemsstater: den relevante myndighed i det tredjeland, hvor instituttet er etableret

- c) i tilfælde, hvor et moderselskab eller et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), der er etableret i en medlemsstat med et datterselskabsinstitut eller en væsentlig filial i en anden medlemsstat, også har et eller flere datterselskabsinstitutter i tredjelande: de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor de pågældende datterselskabsinstitutter er etableret
- d) i tilfælde, hvor et institut med et datterselskabsinstitut eller væsentlig filial i en anden medlemsstat har etableret en eller flere filialer i et eller flere tredjelande: de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor de pågældende filialer er beliggende.

De i dette stykke omhandlede ordninger indeholder ikke bestemmelser vedrørende bestemte institutter. De pålægger ikke medlemsstaterne retlige forpligtelser.

3. De rammeaftaler om samarbejde, der er omhandlet i stk. 2, skal indeholde bestemmelser om procedurer og ordninger mellem de deltagende myndigheder for udveksling af de fornødne oplysninger og samarbejde med henblik på gennemførelsen af nogle af eller alle følgende opgaver og med henblik på udøvelsen af nogle af eller alle følgende beføjelser i forhold til de i stk. 2, litra a)–d), omhandlede institutter eller koncerner, der omfatter sådanne institutter:

- a) udarbejdelse af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 10 til 13 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- b) vurdering af sådanne institutters og koncerners afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 15 og 16 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- c) anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 17 og 18 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- d) anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- e) anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser, som kan anvendes af de relevante tredjelandsmyndigheder.

4. De kompetente myndigheder eller afviklingsmyndighederne, alt efter hvad der er relevant, indgår ikkebindende samarbejdsaftaler i overensstemmelse med EBA's rammeaftale med de i stk. 2 nævnte relevante tredjelandsmyndigheder.

Nærværende artikel forhindrer ikke medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. De samarbejdsaftaler, der indgås mellem medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med nærværende artikel, kan indeholde bestemmelser om følgende:

- a) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner
- b) samråd og samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner, herunder principper for udøvelsen af de i artikel 94 og 96 og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande
- c) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande

- d) tidlig varsling af eller høring af parterne i samarbejdsaftalen, inden der i henhold til dette direktiv eller relevant tredjelandsgivning iværksættes væsentlige foranstaltninger, der påvirker det institut eller den koncern, som aftalen vedrører
 - e) koordinering af kommunikation til offentligheden i tilfælde af fælles afviklingshandlinger
 - f) procedurer og ordninger for informationsudveksling og samarbejde i henhold til litra a)-e), herunder i givet fald ved etablering og anvendelse af kriseforvaltningsgrupper.
6. Medlemsstaterne underretter EBA om enhver samarbejdsaftale, som afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder har indgået i henhold til nærværende artikel.

Artikel 98

Udveksling af fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder genopretningsplaner, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, der kræves i artikel 84.

For så vidt udveksling af oplysninger vedrører personoplysninger, skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til tredjelandsmyndigheder ske i henhold til gældende EU-ret og national ret for databeskyttelse.

- b) oplysningerne er nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders udøvelse af deres afviklingsfunktioner i henhold til national ret, som svarer til de funktioner, der er fastsat i dette direktiv, og som med forbehold af litra a) ikke anvendes til andre formål.

2. Når de fortrolige oplysninger kommer fra en anden medlemsstat, må afviklingsmyndighederne, de kompetente myndigheder og de kompetente ministerier ikke videregive disse oplysninger til relevante tredjelandsmyndigheder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) den relevante myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (»afgivende myndighed«), godkender denne videregivelse
- b) oplysningerne videregives kun til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed.

3. Med henblik på nærværende artikel betragtes oplysninger som fortrolige, hvis de er underlagt fortrolighedskrav i henhold til EU-retten.

AFSNIT VII

FINANSIERINGSORDNINGER

Artikel 99

Europæisk system af finansieringsordninger

Det europæiske system af finansieringsordninger oprettes og består af:

- a) nationale finansieringsordninger etableret i overensstemmelse med artikel 100
- b) låntagning mellem de nationale finansieringsordninger, jf. artikel 106

c) gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i forbindelse med koncernafvikling, jf. artikel 107.

Artikel 100

Krav om etablering af ordninger for afviklingsfinansiering

1. Medlemsstaterne etablerer en eller flere finansieringsordninger for at sikre, at afviklingsmyndigheden på effektiv vis kan anvende afviklingsværktøjer og -beføjelser.

Medlemsstaterne sikrer, at en udpeget offentlig myndighed eller et organ tillagt offentlige forvaltningsmæssige beføjelser kan foranledige anvendelse af finansieringsordningerne.

Finansieringsordningerne må kun anvendes i overensstemmelse med de i artikel 31 og 34 fastsatte afviklingsmål og principper.

2. Medlemsstaterne kan anvende samme administrative struktur som for deres finansieringsordninger til gennemførelse af deres indskudsgarantiordning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er afsat tilstrækkelige finansielle ressourcer til finansieringsordningerne.

4. Med henblik på stk. 3 skal finansieringsordningerne navnlig have beføjelsen til at:

a) opkræve ex ante-bidrag, jf. artikel 103, med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau

b) opkræve ekstraordinære ex post-bidrag, jf. artikel 104, når de i litra a) anførte bidrag er utilstrækkelige, og

c) indgå kontrakter om lån og andre former for støtte, jf. artikel 105.

5. Bortset fra i tilfælde, der er tilladte i henhold til stk. 6, etablerer hver medlemsstat sine nationale finansieringsordninger gennem en fond, som dens afviklingsmyndighed kan foranledige anvendt til de formål, der er fastsat i artikel 101, stk. 1.

6. Uanset nærværende artikels stk. 5 kan en medlemsstat med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til stk. 1 etablere sine nationale finansieringsordninger gennem obligatoriske bidrag fra institutter, der er meddelt tilladelse på dens område, og hvis bidrag bygger på kriterierne i artikel 103, stk. 7, og som ikke ejes af en fond, der kontrolleres af medlemsstatens afviklingsmyndighed, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) bidragenes størrelse som minimum svarer til det beløb, der skal skaffes efter artikel 102

b) medlemsstatens afviklingsmyndighed har ret til et beløb, der svarer til størrelsen af disse bidrag, og som medlemsstaten straks stiller til rådighed for afviklingsmyndigheden på dennes anmodning; beløbet kan udelukkende anvendes til de formål, der er fastsat i artikel 101

c) medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning om at benytte muligheden for at tilrettelægge sin finansieringsordning i overensstemmelse med dette stykke

d) medlemsstaten underretter Kommissionen om det i litra b) omhandlede beløb mindst en gang om året, og

e) finansieringsordningerne er, bortset fra hvad der er fastsat i nærværende stykke, forpligtet til at opfylde artikel 99–102, artikel 103, stk. 1-4 og 6, og artikel 104-109.

Med henblik på dette stykke kan de disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå målniveauet i artikel 102, omfatte obligatoriske bidrag fra enhver ordning med obligatoriske bidrag, som en medlemsstat har etableret på et tidspunkt mellem den 17. juni 2010 og den 2. juli 2014, fra institutter på medlemsstatens område med henblik på at dække omkostningerne i forbindelse med systemisk risiko, sammenbrud og afvikling af institutter, forudsat at medlemsstaten overholder bestemmelserne i nærværende afsnit. Bidrag til indskudsgarantiordninger medregnes ikke i forbindelse med målniveauet for afviklingsfinansieringsordningen i artikel 102.

Artikel 101

Anvendelse af ordningerne for afviklingsfinansiering

1. De finansieringsordninger, der etableres i overensstemmelse med artikel 100, kan udelukkende anvendes af afviklingsmyndigheden i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne, til følgende formål:

- a) at garantere aktiver og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationssselskab
- b) at yde lån til det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationssselskab
- c) at købe aktiver i det institut, der er under afvikling
- d) at yde kapitalbidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrationssselskab
- e) at udbetale kompensation til aktionærer eller kreditorer i overensstemmelse med artikel 75
- f) at yde et bidrag til det institut, der er under afvikling, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditors passiver, når bail-in-værktøjet anvendes, og afviklingsmyndigheden beslutter at udelukke visse kreditorer fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3-8
- g) at yde lån til andre finansieringsordninger på et frivilligt grundlag i overensstemmelse med artikel 106
- h) at iværksætte enhver kombination af de i litra a) til g) omhandlede foranstaltninger.

Finansieringsordningerne kan også anvendes til at iværksætte de i første afsnit omhandlede foranstaltninger i forhold til en køber i forbindelse med virksomhedssalgsværktøjet.

2. Afviklingsfinansieringsordningen skal ikke anvendes direkte til at absorbere de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, eller til at rekapitalisere et institut eller en enhed. I tilfælde af at anvendelsen af afviklingsfinansieringsordningen til formålene i nærværende artikels stk. 1 indirekte medfører, at en del af de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, overføres til afviklingsfinansieringsordningen, finder principperne for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 44, anvendelse.

Artikel 102

Målniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres finansieringsordninger senest pr. 31. december 2024 råder over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de dækkede indskud i alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område. Medlemsstaterne kan fastsætte målniveauer, der er højere end dette beløb.

2. I den i stk. 1 omhandlede indledende periode fordeles de bidrag til finansieringsordningerne, der opkræves i overensstemmelse med artikel 103, så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået, men med behørig hensyntagen til konjunkturcyklussens fase og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på de bidragydende institutters finansielle stilling.

Medlemsstaterne kan forlænge den indledende periode med højst fire år, hvis finansieringsordningerne har foretaget kumulative udbetalinger på over 0,5 % af de dækkede indskud fra alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, og som er dækket i henhold til direktiv 2014/49/EU.

3. Hvis de til rådighed stående finansielle midler efter den indledende periode, jf. stk. 1, falder til under målniveauet i nævnte stykke, skal der foretages regelmæssige opkrævninger i overensstemmelse med artikel 103, indtil målniveauet er nået. Efter at målet er nået første gang, og de til rådighed stående finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes disse bidrag til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

Det regelmæssige bidrag skal tage behørigt hensyn til konjunkturcyklussens fase og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have ved fastsættelsen af årlige bidrag, jf. dette stykke.

4. EBA forelægger senest den 31. oktober 2016 Kommissionen en rapport med anbefalinger om det passende referencetidspunkt for fastsættelse af målniveauet for afviklingsfinansieringsordninger og navnlig, om de samlede passiver er et bedre egnet grundlag end dækkede indskud.

5. På grundlag af resultaterne af den i stk. 4 omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag om grundlaget for målniveauet for afviklingsfinansieringsordningerne.

Artikel 103

Ex ante-bidrag

1. For at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau sikrer medlemsstaterne, at der mindst en gang om året opkræves bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, herunder EU-filialer.

2. De enkelte institutters bidrag skal være pro rata af deres samlede passiver (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud i forhold til de samlede passiver (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område.

Disse bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, i overensstemmelse med de kriterier, der vedtages efter stk. 7.

3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau, kan også omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjemandsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af afviklingsmyndighederne til de i artikel 101, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel.

4. Medlemsstaterne sikrer, at pligten til at betale de bidrag, der er fastsat i nærværende artikel, kan håndhæves efter national ret, og at forfaldne bidrag betales fuldt ud.

Medlemsstaterne indfører passende registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv. for at sikre, at forfaldne bidrag betales fuldt ud. Medlemsstaterne sikrer foranstaltninger med henblik på behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne. Medlemsstaterne sikrer foranstaltninger, der kan forhindre omgåelse, undgåelse og misbrug.

5. De beløb, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel, må kun anvendes til de formål, der er anført i artikel 101, stk. 1.

6. De beløb, der modtages fra det institut, der er under afvikling, eller fra broinstituttet, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter kan gå til finansieringsordningerne, jf. dog artikel 37, 38, 40, 41 og 42.

7. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 for at præcisere, hvordan bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, jf. nærværende artikels stk. 2, under hensyntagen til alle af følgende:

- a) instituttets risikoeksponering, herunder omfanget af dets handelsaktiviteter, dets ikke-balanceførte eksponeringer og gearingsgrad
- b) stabiliteten og mangfoldigheden af selskabets finansieringskilder samt ubehæftede, meget likvide aktiver
- c) instituttets finansielle situation
- d) sandsynligheden for, at instituttet skal afvikles
- e) i hvilket omfang instituttet tidligere har fået ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige
- f) kompleksiteten af instituttets opbygning og mulighederne for at afvikle det
- g) instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien eller i en eller flere medlemsstater eller i Unionen
- h) den omstændighed, at instituttet er omfattet af en institutsikringsordning.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 for at præcisere:

- a) de i stk. 4 omhandlede registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv., der skal sikre, at der rent faktisk betales bidrag
- b) de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger, der skal sikre behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne.

Artikel 104

Ekstraordinære ex post-bidrag

1. Er de disponible finansielle midler ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, sikrer medlemsstaterne, at der opkræves ekstraordinære ex post-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, for at dække de yderligere beløb. Disse ekstraordinære ex post-bidrag fordeles på institutterne efter reglerne fastsat i artikel 103, stk. 2.

Ekstraordinære ex post-bidrag må ikke overstige tre gange det årlige beløb af bidrag som fastsat i overensstemmelse med artikel 103.

2. Artikel 103, stk. 4–8, finder anvendelse på de bidrag, der opkræves efter nærværende artikel.

3. Afviklingsmyndigheden kan helt eller delvist udskyde et instituts betaling af ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordningen, hvis betalingen af disse bidrag ville bringe instituttets likviditet eller solvens i fare. Sådant udskydelse tilstås ikke for en længere periode end seks måneder, men kan fornyes efter anmodning fra instituttet. Bidrag, der udskydes efter dette stykke, skal betales, når en sådan betaling ikke længere er til fare for instituttets likviditet eller solvens.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at præcisere, under hvilke forhold og på hvilke betingelser et instituts betaling af bidrag kan udskydes, jf. nærværende artikels stk. 3.

Artikel 105

Alternative finansieringsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan indgå kontrakter om låntagning fra institutter, finansieringsinstitutter eller anden tredjemand, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 103, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære ex post-bidrag i henhold til artikel 104 ikke er umiddelbart tilgængelige eller tilstrækkelige.

Artikel 106

Låntagning mellem finansieringsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan fremsætte en anmodning om at optage lån hos andre finansieringsordninger i Unionen, hvis:

a) de beløb, der er opkrævet i henhold til artikel 103, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne

b) de ekstraordinære ex post-bidrag fastsat i artikel 104 ikke er umiddelbart tilgængelige og

c) de alternative finansieringsmidler fastsat i artikel 105 ikke er umiddelbart tilgængelige på rimelige betingelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner har beføjelse til at yde lån til andre finansieringsordninger i Unionen under de i stk. 1 nævnte omstændigheder.

3. Efter en anmodning i henhold til stk. 1 afgør hver enkelt af de andre finansieringsordninger i Unionen, om de vil yde lån til den finansieringsordning, der har foretaget anmodningen. Medlemsstaterne kan kræve, at denne afgørelse træffes efter høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium eller den relevante forvaltning. Beslutningen træffes inden for et passende tidsrum.

4. Rentesatsen, tilbagebetalingsperioden og andre vilkår og betingelser for lånene aftales mellem den låntagende finansieringsordning og de andre finansieringsordninger, der har besluttet at deltage. Alle de deltagende finansieringsordningers lån skal have samme rentesats, tilbagebetalingsperiode og andre vilkår og betingelser, medmindre alle deltagende finansieringsordninger bliver enige om andet.

5. Den enkelte deltagende afviklingsfinansieringsordnings udlånte beløb skal være pro rata af de dækkede indskud i denne afviklingsfinansieringsordnings medlemsstat i forhold til de samlede dækkede indskud i medlemsstaternes deltagende afviklingsfinansieringsordninger. Disse bidragssatser kan variere efter aftale mellem alle deltagende finansieringsordninger.

6. Et udestående lån til en afviklingsfinansieringsordning i en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikel skal behandles som et aktiv tilhørende den afviklingsfinansieringsordning, der har ydet lånet, og kan medregnes i denne finansieringsordnings målniveau.

Artikel 107

Gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i tilfælde af afvikling af koncerner

1. Medlemsstaterne sikrer, at den national finansieringsordning for hvert institut, der er en del af koncernen, i tilfælde af en afvikling af koncernen, jf. artikel 91 eller artikel 92, bidrager til finansieringen af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 foreslår koncernafviklingsmyndigheden efter høring af afviklingsmyndighederne for de institutter, der indgår i koncernen, om nødvendigt inden der træffes afviklingshandlinger, en finansieringsplan som en del af koncernafviklingsordningen i artikel 91 og 92.

Finansieringsplanen skal godkendes i overensstemmelse med afgørelsesproceduren omhandlet i artikel 91 og 92.

3. Finansieringsplanen skal omfatte:

- a) en værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 36 vedrørende de berørte koncernenheder
- b) de tab, der skal anerkendes af den berørte koncernenhed på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes
- c) for hver berørt koncernenhed de tab, som hver klasse af aktionærer og kreditorer har lidt
- d) ethvert bidrag, som indskudsgarantiordninger vil blive pålagt at yde i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1
- e) det samlede bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger, og bidragets formål og form
- f) grundlaget for beregning af det beløb, som hver af de nationale finansieringsordninger i de medlemsstater, hvor der er etableret berørte koncernenheder, skal bidrage med til finansiering af koncernafviklingen med henblik på at opbygge det samlede bidrag, der er omhandlet i litra e)
- g) det beløb, som hver berørt koncernenheds nationale finansieringsordning skal bidrage med til finansieringen af koncernafviklingen, og disse bidrags form
- h) summen af de lån, som finansieringsordningerne i de medlemsstater, hvor de berørte koncernenheder er etableret, vil optage fra institutter, finansieringsinstitutter og anden tredjemand i henhold til artikel 105
- i) en tidsramme for anvendelsen af finansieringsordningerne i de medlemsstater, hvor de berørte koncernenheder er etableret, og som om nødvendigt bør kunne udvides.

4. Grundlaget for fordeling af de i stk. 3, litra e), omhandlede bidrag skal være foreneligt med nærværende artikels stk. 5 og med principperne i koncernafviklingsplanen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, litra f), medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen.

5. Medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen, skal grundlaget for beregning af bidrag fra hver enkelt national finansieringsordning navnlig tage hensyn til:

- a) den del af koncernens risikovægtede aktiver, der indehaves af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat
- b) den del af koncernens aktiver, der indehaves af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat
- c) den del af tabet, der har givet anledning til et behov for koncernafvikling, og som stammer fra koncernenheder, der er under tilsyn af kompetente myndigheder i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat, og
- d) den del af ressourcerne for finansieringsordningerne for koncerner, der i henhold til finansieringsplanen forventes at være til direkte gavn for koncernenheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat.

6. Medlemsstaterne fastsætter på forhånd regler og procedurer for at sikre, at hver national finansieringsordning er i stand til øjeblikkeligt at yde sit bidrag til finansiering af koncernafviklingen, jf. dog stk. 2.

7. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikel sikrer medlemsstaterne, at det på de i artikel 105 omhandlede betingelser er tilladt finansieringsordningerne for koncerner at indgå kontrakter om lån eller andre former for støtte fra institutter, finansieringsinstitutter eller andre tredjemænd.

8. Medlemsstaterne sikrer, at nationale finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan garantere låntagning, som finansieringsordningerne for koncerner har indgået aftale om i overensstemmelse med stk. 7.

9. Medlemsstaterne sikrer, at provenu eller fordele, der fremkommer ved anvendelsen af finansieringsordningerne for koncerner, allokeres til de nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med deres bidrag til finansieringen af afviklingen, jf. stk. 2.

Artikel 108

Optagelse af indskud i prioritetsrækkefølge ved insolvens

Medlemsstaterne sikrer i national ret vedrørende almindelige insolvensbehandlinger:

- a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for fordringer fra almindelige usikrede fordringer:
 - i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider dækningsniveaet i artikel 6, i direktiv 2014/49/EU
 - ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen

b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra a):

i) dækkede indskud

ii) indskudsgarantiordninger, der indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser ved insolvens.

Artikel 109

Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afviklinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingshandling, og denne handling sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for:

- a) hvis bail-in-værktøjet anvendes: det beløb som dækkede indskud ville være blevet nedskrevet med for at absorbere tabene i instituttet i medfør af artikel 46, stk. 1, litra a), hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in-værktøjets anvendelsesområde og nedskrevet i samme omfang som kreditorer med samme prioritetsniveau i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling, eller
- b) hvis et eller flere andre afviklingsværktøjer end bail-in-værktøjet anvendes: størrelsen af det tab, som dækkede indskydere ville have lidt, hvis dækkede indskydere havde lidt tab proportionelt med de tab, kreditorer med samme prioritetsniveau i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling ville have lidt.

I alle tilfælde skal indskudsgarantiordningens hæftelse ikke være større end de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Når bail-in-værktøjet anvendes, skal indskudsgarantiordningen i medfør af artikel 46, stk. 1, litra b), ikke yde bidrag til omkostningerne i forbindelse med rekapitalisering af instituttet eller broinstitutet.

Når det i form af en værdiansættelse i henhold til artikel 74 fastlægges, at indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling var større end de nettotab, som den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, er indskudsgarantiordningen berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 75.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fastsættelsen af, med hvilket beløb indskudsgarantiordningen hæfter i henhold til stk. 1, er i overensstemmelse med betingelserne omhandlet i artikel 36.

3. Bidraget fra indskydergarantiordningen, jf. stk. 1, skal betales kontant.

4. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at de overførte midler er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

5. Uanset stk. 1–4 gælder, at hvis de til rådighed stående finansielle midler fra en indskudsgarantiordning anvendes i overensstemmelse hermed og efterfølgende reduceres til mindre end to tredjedele af indskudsgarantiordningens målniveau, sættes det regelmæssige bidrag til indskudsgarantiordninger til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

En indskudsgarantiordning må under alle omstændigheder ikke hæfte for et større beløb, end hvad der svarer til 50 % af dens målniveau i henhold til artikel 10 i 2014/49/EU. Medlemsstaterne kan under hensyntagen til deres nationale banksektors særlige karakteristika fastsætte en procentdel, der er højere end 50 %.

Indskudsgarantiordningernes deltagelse efter dette direktiv må under alle omstændigheder ikke overstige de tab, den ville have lidt i en likvidation ved almindelig insolvensbehandling.

AFSNIT VIII

SANKTIONER

Artikel 110

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at fastsætte og iværksætte strafferetlige sanktioner, fastlægger medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der kan anvendes, såfremt de nationale bestemmelser til gennemførelsen af dette direktiv i national ret, ikke overholdes, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser. De administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelser, hvor de i stk. 1 omhandlede forpligtelser påhviler institutter, finansieringsinstitutter og modervirksomheder i Unionen er gældende, kan anvendes administrative sanktioner på de betingelser, der er fastsat i national ret, over for medlemmerne af ledelsesorganet og andre fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelserne.

3. Beføjelsen til at indføre administrative sanktioner i medfør af dette direktiv tillægges afviklingsmyndighederne eller, i andre tilfælde, de kompetente myndigheder, afhængigt af overtrædelsens art. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres respektive opgaver. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

4. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder udøver deres administrative sanktionsbeføjelser i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder
- d) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Artikel 111

Særlige bestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love, regler og administrative bestemmelser i det mindste fastsætter sanktioner og andre administrative foranstaltninger med hensyn til de følgende situationer:

- a) undladelse af i strid med artikel 5 eller 7 at udarbejde, vedligeholde og ajourføre genopretningsplaner og koncern-genopretningsplaner

- b) undladelse af i strid med artikel 25 at meddele den kompetente myndighed, at hensigten er at yde koncernintern finansiel støtte
- c) undladelse af i strid med artikel 11 at fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse af afviklingsplaner
- d) undladelse fra ledelsesorganets side i et institut eller i en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af i strid med artikel 81, stk. 1, at give den kompetente myndighed meddelelse om, at instituttet eller enheden, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den/det ansvarlige fysiske person, institut, finansieringsinstitut, modervirksomhed i Unionen eller anden ansvarlig juridisk person og overtrædelsens art
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handle måde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handle måde
- c) et midlertidigt forbud over for et medlem af ledelsesorganet eller den daglige ledelse i det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituttet eller enhed, eller enhver anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig, til at varetage opgaver i de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede institutter eller enheder
- d) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede nettoårsomsætning i det foregående regnskabsår. Hvis virksomheden er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante omsætning den omsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskaber for det foregående regnskabsår
- e) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta pr. den 2. juli 2014
- f) administrative bøder på op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fordelten kan beregnes.

Artikel 112

Offentliggørelse af administrative sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder på deres officielle websted offentliggør i det mindste alle de administrative sanktioner, som de pålægger for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, såfremt sådanne sanktioner ikke er genstand for klage, eller hvis klagemuligheden er udtømt. Sådant offentliggørelse skal finde sted snarest muligt efter, at den sanktionerede fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om afgørelsen, herunder oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges.

Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der er påklaget, offentliggør afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om status for denne klage og resultatet heraf.

2. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder offentliggør de af dem pålagte sanktioner i anonymiseret form og på en måde, som er i overensstemmelse med national ret, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:

- a) hvis sanktionen pålægges en fysisk person, og det ved en obligatorisk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse er påvist, at offentliggørelsen af personoplysninger ikke er forholdsmæssigt proportional

- b) hvis offentliggørelse vil skade stabiliteten på de finansielle markeder eller en igangværende strafferetlig efterforskning
- c) hvis offentliggørelsen ville forårsage en uforholdsmæssig stor skade, såfremt den kan beregnes, for institutterne eller enhederne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller de personer, der deltager.

Alternativt kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger i sådanne tilfælde udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til en anonym offentliggørelse i dette tidsrum vil ophøre med at eksistere.

3. Afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder sikrer, at en offentliggørelse i henhold til nærværende artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år. Personoplysninger, der er indeholdt i offentliggørelsen, beholdes kun på afviklingsmyndighedernes eller på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

4. Senest den 3. juli 2016 forelægger EBA Kommissionen en rapport om medlemsstaternes anonymiserede offentliggørelse af sanktioner, jf. stk. 2, og navnlig når der har været betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad dette angår. Denne rapport skal desuden behandle alle betydelige forskelle i varigheden af medlemsstaternes offentliggørelse af sanktioner i henhold til national ret.

Artikel 113

EBA's centrale database

1. Med forbehold for de i artikel 84 omhandlede krav om tavshedspligt underretter afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder EBA om alle administrative sanktioner, som de har pålagt i henhold til artikel 111, og status for denne klage og resultatet deraf. EBA fører en central database om de sanktioner, der indberettes til den, udelukkende til brug for udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder, der alene er tilgængelige for afviklingsmyndigheder, og som skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som afviklingsmyndighederne indberetter. EBA fører en central database om de sanktioner, der indberettes til den, udelukkende til brug for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der alene er tilgængelige for de kompetente myndigheder, og som skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

2. EBA ajourfører et websted med links til hver afviklingsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner og hver kompetent myndigheds offentliggørelse af sanktioner i henhold til artikel 112 og angiver, hvor længe hver enkelt medlemsstat offentliggør sanktionerne.

Artikel 114

De kompetente myndigheders og afviklingsmyndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne ved valget af arten af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke, f.eks. med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) størrelsen på den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes

- e) de tab for tredjemænd, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået
- h) eventuelle potentielle systemiske følger af overtrædelsen.

AFSNIT IX

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER*Artikel 115***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, og artikel 104, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, og artikel 104, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, eller artikel 104, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.
6. Kommissionen tillægges ikke beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, hvor Europa-Parlamentets indsigelsesret, inkl. forlængelse, begrænses til under fem måneder på grund af ferie.

AFSNIT X

ÆNDRINGER TIL DIREKTIV 82/891/EØF, 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU OG 2013/36/EU OG FORORDNING (EU) Nr. 1093/2010 OG (EU) Nr. 648/2012

*Artikel 116***Ændring af direktiv 82/891/EØF**

Artikel 1, stk. 4, i direktiv 82/891/EØF affattes således:

- »4. Artikel 1, stk. 2, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU (*) finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1).«

Artikel 117

Ændring af direktiv 2001/24/EF

I direktiv 2001/24/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:

»3. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (*) og på deres filialer, der er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted.

4. Ved anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (**), finder bestemmelserne i dette direktiv ligeledes anvendelse på finansielle institutter, virksomheder og moderselskaber, der er omfattet af direktiv 2014/59/EU.

5. Nærværende direktivs artikel 4 og 7 finder ikke anvendelse, hvis artikel 83 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

6. Nærværende direktivs artikel 33 finder ikke anvendelse, hvis artikel 84 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

— »hjemland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »værtsland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, eller en afviklingsmyndighed i den i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU anvendte betydning for så vidt angår saneringsforanstaltninger i medfør af nævnte direktiv

- »administrator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere saneringsforanstaltninger
- »administrative eller retslige myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidationsprocedurer
- »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, der har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation i et kreditinstitut eller et investeringsselskab, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som vil kunne berøre tredjemands bestående rettigheder, herunder foranstaltninger, der indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdsforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer; disse foranstaltninger omfatter anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU
- »likvidator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere likvidationsprocedurer
- »likvidationsprocedurer«: kollektive procedurer, der indledes og kontrolleres af de administrative eller retslige myndigheder i en medlemsstat med henblik på at realisere formuegenstande under disse myndigheders tilsyn, herunder når denne procedure afsluttes med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning
- »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 65/2014/EU (*)
- »instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 50), litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).«

3) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Nettingaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU.«

4) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Genkøbsaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU og artikel 24 i nærværende direktiv.«

Artikel 118

Ændring af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»6. Artikel 4-7 i nærværende direktiv finder ikke anvendelse på nogen begrænsning af håndhævelsen af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse eller nogen begrænsning af virkningen af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, nogen slutafregnings- eller modregningsbestemmelse, der pålægges i henhold til afsnit IV, kapitel V eller VI i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*), eller på nogen begrænsninger, der pålægges i henhold til tilsvarende beføjelser i en medlemsstats lovgivning med henblik på at lette afviklingen af en enhed som omhandlet i stk. 2, litra c), nr. iv), og litra d), og som er underlagt sikkerhedsforanstaltninger, der mindst svarer til dem, der er fastsat i afsnit IV, kapitel VII, i direktiv 2014/59/EU.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) Artikel 9a affattes således:

»Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU

Nærværende direktiv tilsidesætter ikke direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU.«

Artikel 119

Ændring af direktiv 2004/25/EF

I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/25/EF tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at artikel 5, stk. 1, i nærværende direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

Artikel 120

Ændring af direktiv 2005/56/EF

I artikel 3 i direktiv 2005/56/EØF tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

Artikel 121

Ændring af direktiv 2007/36/EF

I direktiv 2007/36/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) I artikel 5 indsættes følgende stykker:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at generalforsamlingen med henblik på direktiv 2014/59/EU med et flertal på mindst to tredjedele af de gyldigt afgivne stemmer kan vedtage eller ændre vedtægten til at foreskrive, at en indkaldelse til en generalforsamling, hvor der skal træffes afgørelse om en kapitalforøgelse, sker med et kortere varsel end som fastsat i stk. 1 i nærværende artikel, når blot denne generalforsamling ikke finder sted inden for ti kalenderdage efter indkaldelsen, og såfremt betingelserne i artikel 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU er opfyldt, og såfremt den pågældende kapitalforøgelse er nødvendig for at undgå de betingelser for afvikling, der er fastsat i artikel 32 og 33 i nævnte direktiv.

6. Med henblik på stk. 5 finder enhver medlemsstats forpligtelse til at fastsætte et tidspunkt, jf. artikel 6, stk. 3, forpligtelsen til at sikre at en revideret dagsorden er tilgængelig i god tid, jf. artikel 6, stk. 4, og enhver medlemsstats forpligtelse til at fastsætte én bestemt registreringsdato, jf. artikel 7, stk. 3, ikke anvendelse.«

Artikel 122

Ændring af direktiv 2011/35/EU

I artikel 1 i direktiv 2011/35/EU tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

Artikel 123

Ændring af direktiv 2012/30/EU

I artikel 45 i direktiv 2012/30/EU tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 10, artikel 19, stk. 1, artikel 29, stk. 1, 2 og 3, artikel 31, stk. 2, første afsnit, og artikel 33 til 36, artikel 40, 41 og 42 i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«.

Artikel 124

Ændring af direktiv 2013/36/EU

Artikel 74, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU udgår.

Artikel 125

Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, nr. 2), affattes således:

»2) »kompetent myndighed«:

i) en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013 og som omhandlet i direktiv 2007/64/EF og 2009/110/EF

ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver

iii) i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF (*), en udpeget myndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 18)

iv) i forbindelse med direktiv 2014/59/EU (**), en afviklingsmyndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 18).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) I artikel 40, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 2014/59/EU kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for afviklingsmyndigheden i hver medlemsstat.«

Artikel 126

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

I artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 tilføjes følgende litra:

»k) afviklingsmyndighederne udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

AFSNIT XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 127

Afviklingsudvalg under EBA

EBA nedsætter i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1093/2010 et permanent internt udvalg, der har til opgave at forberede afgørelser, som EBA skal træffe i henhold til artikel 44 i nævnte forordning, herunder afgørelser relateret til udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedrører opgaver, som er blevet pålagt afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med dette direktiv. EBA sikrer navnlig, jf. artikel 38, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 at afgørelser vedtaget i henhold til nævnte artikel ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Dette interne udvalg skal omfatte de i artikel 3 i nærværende direktiv omhandlede afviklingsmyndigheder.

EBA samarbejder i forbindelse med dette direktiv med ESMA og EIOPA inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som er nedsat ved artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

For så vidt angår dette direktiv sikrer EBA organisatorisk adskillelse mellem afviklingsudvalget og de øvrige funktioner, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. Afviklingsudvalget skal fremme udvikling og samordning af afviklingsplaner og udarbejde metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutter.

Artikel 128

Samarbejde med EBA

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne samarbejder med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne giver hurtigst muligt EBA alle de oplysninger, som sidstnævnte behøver for at kunne varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 129***Gennemgang**

Senest den 1. juni 2018 gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv og forelægger rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet. Den vurderer navnlig følgende:

- a) på grundlag af den i artikel 4, stk. 7, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan
- b) på grundlag af den i artikel 45, stk. 19, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan
- c) funktionsdygtigheden og effektiviteten af den rolle, som EBA er pålagt i henhold til dette direktiv, herunder mægling.

Disse rapporter ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

Uanset den gennemgang, der er omhandlet i første afsnit, foretager Kommissionen senest den 3. juli 2017 en specifik gennemgang af anvendelsen af artikel 13, 18 og 45, for så vidt angår EBA's beføjelser til at foretage bindende mægling for at tage hensyn til den fremtidige udvikling inden for ret om finansielle tjenesteydelser. Denne rapport og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 130***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen ordlyden af disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne anvender dog de love og bestemmelser, der er vedtaget for at efterkomme afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, senest fra den 1. januar 2016.

2. Lovene og bestemmelserne omhandlet i stk. 1 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 131***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 124 træder i kraft den 1. januar 2015.

Artikel 132

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

AFSNIT A

Obligatoriske oplysninger i genopretningsplaner

Genopretningsplanen skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) et resumé af de vigtigste elementer i planen og en oversigt over den overordnede genopretningskapacitet
- 2) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet siden den senest registrerede genopretningsplan
- 3) en kommunikations- og offentliggørelsesplan, der beskriver, hvorledes selskabet agter at forvalte potentielle negative reaktioner fra markedet
- 4) en række kapital- og likviditetsforanstaltninger, som er nødvendige for at opretholde eller genopbygge instituttets levedygtighed og finansielle stilling
- 5) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- 6) en detaljeret beskrivelse af enhver væsentlig forhindring for en effektiv og rettidig gennemførelse af planen, herunder inddragelse af konsekvenserne for resten af koncernen, kunder og modparter
- 7) identifikation af kritiske funktioner
- 8) en detaljeret beskrivelse af proceduren for fastsættelse af værdien og salgbarheden af instituttets centrale forretningsområder, aktiviteter og aktiver
- 9) en detaljeret beskrivelse af, hvorledes genopretningsplanen er integreret i instituttets ledelsesstruktur, samt af de politikker og procedurer, der gælder for godkendelse af genopretningsplanen og identifikation af de personer i organisationen, der har ansvaret for at forberede og gennemføre planen
- 10) ordninger og foranstaltninger til at bevare eller genskabe instituttets kapitalgrundlag
- 11) ordninger og foranstaltninger til at sikre, at instituttet har passende adgang til nødfinansieringskilder, herunder potentielle likviditetskilder, en vurdering af tilgængelige sikkerhedsstillelse og en vurdering af muligheden for at overføre likviditet mellem koncernenheder og forretningsområder, for at sikre, at det fortsat kan udføre sine aktiviteter og opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder
- 12) ordninger og foranstaltninger til at nedbringe risici og gearing
- 13) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forpligtelser
- 14) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forretningsområder
- 15) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for hele tiden at have adgang til de finansielle markeders infrastrukturer
- 16) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for at bevare den fortsatte drift af instituttets operationelle procedurer, herunder infrastrukturer og it-tjenesteydelser
- 17) forberedende foranstaltninger til at fremme salget af aktiver eller forretningsområder inden for en passende tidsramme til genoprettelse af den finansielle sundhed
- 18) andre forvaltningstiltag eller -strategier til genoprettelse af den finansielle sundhed og de forventede finansielle konsekvenser af disse tiltag eller strategier

- 19) forberedende foranstaltninger, som instituttet har iværksat eller agter at iværksætte for at fremme genopretningsplanens gennemførelse, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre rettidig rekapitalisering af instituttet
- 20) et sæt indikatorer, som angiver, hvornår der kan træffes passende foranstaltninger i henhold til planen.

AFSNIT B

Oplysninger, som afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner

Afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere mindst følgende oplysninger med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner:

- 1) en detaljeret beskrivelse af instituttets organisationsstruktur, herunder en liste over alle juridiske personer
- 2) angivelse af den direkte indehaver og procentdelen af stemmerettigheder og ikke-stemmerettigheder for hver juridisk person
- 3) beliggenhed, oprettelsesstat, meddelelse af tilladelse og øverste ledelse for hver juridisk person
- 4) en oversigt over instituttets kritiske funktioner og centrale forretningsområder, herunder væsentlige aktiver og passiver i tilknytning til sådanne funktioner og forretningsområder, for hver juridisk person
- 5) en detaljeret beskrivelse af elementerne i instituttets og alle dets juridiske enheders passiver, som et minimum opdelt efter type og størrelse af kort- og langfristet gæld, sikrede, usikrede og efterstillede forpligtelser
- 6) detaljerede oplysninger om de af instituttets passiver, der er nedskrivningsrelevante passiver
- 7) en beskrivelse af de procedurer, som er nødvendige for at fastslå, til hvem instituttet har givet sikkerhedsstillelse, hvilken person der har sikkerhedsstillelsen, og i hvilken jurisdiktion sikkerhedsstillelsen befinder sig
- 8) en beskrivelse af instituttets og dets juridiske enheders ikkebalanceførte eksponeringer, herunder en oversigt over dets kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 9) instituttets væsentligste afdækninger, herunder en oversigt pr. juridiske personer
- 10) identifikation af instituttets største eller mest kritiske modparter og en analyse af konsekvenserne af de største modparter misligholdelse for instituttets finansielle situation
- 11) hvert system, i hvilket instituttet foretager et væsentligt antal handler eller handler for en væsentlig værdi, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 12) hvert betalings-, clearings- eller afregningssystem, som instituttet er direkte eller indirekte medlem af, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 13) en detaljeret fortegnelse over og en detaljeret beskrivelse af de centrale ledelsesinformationssystemer, herunder for risikostyring, bogføring samt finansiell og reguleringsmæssig indberetning, som anvendes af instituttet, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 14) identifikation af ejerne af de i punkt 13 anførte systemer, tilknyttede serviceleveranceaftaler og software og systemer eller licenser, herunder en oversigt pr. dets juridiske enheder, kritisk funktion og centralt forretningsområde

- 15) identifikation af og en oversigt over de juridiske personer samt sammenkoblinger og den indbyrdes afhængighed mellem de forskellige juridiske personer, f.eks.:
- fælles eller delt personale, faciliteter og systemer
 - kapital-, finansierings- eller likviditetsordninger
 - eksisterende krediteksponeringer eller eventuelle krediteksponeringer
 - krydsgarantiordninger, krydssikkerhedsstillelser, krydsklausuler (cross default) og krydsnettingordninger
 - risikooverførsler og ejermatchning (back-to-back-handel) serviceleveranceaftaler
- 16) den kompetente tilsyns- og afviklingsmyndighed for hver juridisk person
- 17) det medlem af ledelsesorganet, der er ansvarligt for at indgive de oplysninger, der er nødvendige for at forberede instituttets afviklingsplan, og eventuelt andre personer, der er ansvarlige for de forskellige juridiske personer, kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 18) en beskrivelse af de ordninger, som instituttet har etableret for at sikre, at afviklingsmyndigheden i tilfælde af afvikling råder over alle nødvendige oplysninger, således som fastsat af afviklingsmyndigheden, med henblik på anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser
- 19) alle aftaler, som institutterne og deres juridiske enheder har indgået med tredjemænd, og hvis ophævelse kan udløses af en afgørelse fra myndighederne om at anvende et afviklingsværktøj, samt hvorvidt konsekvenserne af ophævelsen kan påvirke afviklingsværktøjets anvendelse
- 20) en beskrivelse af mulige likvidetskilder til støtte for afviklingen
- 21) oplysninger om aktivbehæftelser, likvide aktiver, ikke-balanceførte aktiviteter, afdækningsstrategier og bogføringspraksis.

AFSNIT C

Aspekter, som afviklingsmyndigheden skal vurdere ved vurdering af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder

Ved vurderingen af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder tager afviklingsmyndigheden hensyn til følgende:

Ved vurderingen af en koncerns afviklingsmuligheder forstås ved henvisning til et institut sådanne institutter eller enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), inden for en koncern:

- 1) hvorvidt instituttet er i stand til at henføre centrale forretningsområder og kritiske funktioner til juridiske personer
- 2) hvorvidt juridiske strukturer og selskabsstrukturer er tilpasset centrale forretningsområder og kritiske funktioner
- 3) hvorvidt der findes ordninger til at sikre, at personale, infrastruktur, finansiering, likviditet og kapital er til rådighed i tilstrækkeligt omfang til, at de centrale forretningsområder og de kritiske funktioner kan støttes og opretholdes
- 4) hvorvidt de serviceaftaler, som instituttet har indgået, kan håndhæves fuldt ud i tilfælde af afvikling af instituttet
- 5) hvorvidt instituttets ledelsesstruktur er hensigtsmæssig med henblik på at administrere og sikre overholdelse af instituttets interne politikker med hensyn til serviceleveranceaftaler

- 6) hvorvidt instituttet har en procedure for overdragelse af tjenesteydelser, der leveres i henhold til serviceleveranceaftaler til tredjemænd i tilfælde af adskillelse af kritiske funktioner eller centrale forretningsområder
- 7) hvorvidt der forefindes beredskabsplaner og foranstaltninger til at sikre kontinuitet i adgangen til betalings- og afregningssystemer
- 8) hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er tilstrækkelige til at sikre, at afviklingsmyndighederne er i stand til at indsamle nøjagtige og fyldestgørende oplysninger om centrale forretningsområder og kritiske funktioner med henblik på at fremme en hurtig beslutningstagning
- 9) hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er i stand til at levere de nødvendige oplysninger for en effektiv afvikling af instituttet til enhver tid, selv under forhold i hastig forandring
- 10) hvorvidt instituttet har afprøvet sine ledelsesinformationssystemer under stressscenarier som defineret af afviklingsmyndigheden
- 11) hvorvidt instituttet kan sikre ledelsesinformationssystemernes kontinuitet både for det berørte institut og det nye institut i en situation, hvor de kritiske funktioner og de centrale forretningsområder er adskilt fra de øvrige funktioner og forretningsområder
- 12) hvorvidt instituttet har etableret passende procedurer til at sikre, at det/den giver afviklingsmyndighederne de nødvendige oplysninger med henblik på at identificere indskydere og de beløb, der er dækket af indskudsgarantiordningerne
- 13) såfremt koncernen anvender koncerninterne sikkerhedsstillelser, hvorvidt disse sikkerhedsstillelser udbydes til markedsvilkår og risikostyringssystemerne for disse garantier er robuste
- 14) såfremt koncernen foretager »back-to-back«-transaktioner, hvorvidt disse transaktioner udføres til markedsvilkår, og risikostyringssystemerne for disse transaktioner er robuste
- 15) hvorvidt anvendelsen af disse koncerninterne sikkerhedsstillelser eller »back-to-back«-transaktioner øger afsmitnings-effekten inden for koncernen
- 16) hvorvidt koncernens juridiske struktur forhindrer anvendelsen af afviklingsværktøjer på grund af antallet af juridiske personer, koncernstrukturens kompleksitet eller vanskeligheden i at tilpasse forretningsområderne til koncernenhederne
- 17) omfanget og typen af instituttets nedskrivningsrelevante passiver
- 18) såfremt vurderingen omfatter et blandet selskab, hvorvidt afviklingen af koncernenheder, som er institutter eller finansieringsinstitutter, kan have en negativ indvirkning på den ikke-finansielle del af koncernen
- 19) hvorvidt der findes serviceleveranceaftaler, og hvor stabile de er
- 20) hvorvidt tredjelandsmyndigheder har de nødvendige afviklingsværktøjer til at støtte afviklingshandlinger truffet af afviklingsmyndigheder i Unionen, og mulighederne for koordineret handling mellem myndighederne i Unionen og tredjelandsmyndighederne
- 21) hvorvidt det er muligt at anvende afviklingsværktøjer på en måde, der opfylder afviklingsmålene, under hensyntagen til de værktøjer, der er til rådighed, og instituttets struktur
- 22) i hvilket omfang koncernstrukturen giver afviklingsmyndigheden mulighed for at afvikle hele koncernen eller en eller flere af dens koncernenheder, uden at dette får væsentlige direkte eller indirekte negativ virkning på det finansielle system, markedets tillid eller økonomien, og med henblik på at maksimere værdien af koncernen som helhed

- 23) hvilke ordninger og midler, der kan lette afviklingen i tilfælde af koncerner, der har datterselskaber etableret i forskellige jurisdiktioner
 - 24) hvorvidt det kan antages, at afviklingsværktøjerne anvendes på en sådan måde, at afviklingsmålene opfyldes, under hensyntagen til de mulige konsekvenser for kreditorer, modparter, kunder og personale, og hvilke foranstaltninger tredjelandsmyndigheder vil kunne træffe
 - 25) i hvilket omfang der kan foretages en rimelig vurdering af konsekvenserne af instituttets afvikling for det finansielle system og for finansmarkedernes tillid
 - 26) i hvilket omfang afviklingen af instituttet kan have væsentlige direkte eller indirekte negative virkninger på det finansielle system, markedets tillid eller økonomien
 - 27) i hvilket omfang der kan dæmmes op for afsmitningseffekter på andre institutter eller på finansmarkederne gennem anvendelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne
 - 28) i hvilket omfang afviklingen af instituttet kan få væsentlige konsekvenser for betalings- og afregningssystemernes drift.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/65/EU**af 15. maj 2014****om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU****(omarbejdning)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁵⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Formålet med Rådets direktiv 93/22/EØF ⁽⁶⁾ var at fastlægge betingelserne for, at investeringsselskaber og banker, som havde fået tilladelse, kunne levere nærmere specificerede tjenesteydelser eller oprette filialer i andre medlemsstater på grundlag af hjemlandstilladelse og -tilsyn. Direktivet tog derfor sigte på at harmonisere de krav, investeringsselskaber skulle opfylde for at opnå den første tilladelse og drive virksomhed, herunder reglerne om god forretningsskik. Også nogle af betingelserne for at drive regulerede markeder blev harmoniseret ved direktivet.
- (3) I de senere år er flere investorer blevet aktive på de finansielle markeder, hvor de tilbydes et stadig mere komplekst og vidtrækkende sæt tjenesteydelser og instrumenter. Som følge af denne udvikling bør Unionens retlige ramme omfatte hele viften af investororienterede aktiviteter. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der sikrer den grad af harmonisering, der er nødvendig for at give investorer en udstrakt beskyttelse og gøre det muligt for investeringsselskaber at levere tjenesteydelser i hele Unionen, som et indre marked, på grundlag af tilsyn i hjemlandet. Direktiv 93/22/EØF blev derfor erstattet af direktiv 2004/39/EF.
- (4) Den finansielle krise har afsløret svagheder i de finansielle markeds virkemåde og gennemsigtighed. Udviklingen på de finansielle markeder har gjort det klart, at der er behov for at styrke reguleringen af markederne for finansielle instrumenter, herunder hvor der på sådanne markeder handles »over the counter« (OTC), for at øge gennemsigtigheden, beskytte investorerne bedre, styrke tilliden, behandle uregulerede områder og sikre, at de tilsynsførende tillægges passende beføjelser til at udføre deres opgaver.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 80.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Se bilag III, afsnit A.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27).

- (5) Der er international enighed blandt tilsynsorganer om, at svagheder i en række finansieringsinstitutters corporate governance, herunder mangelen på effektive kontrolmekanismer, har været en medvirkende faktor til den finansielle krise. Ved overdreven og uforsigtig risikotagning kan individuelle finansieringsinstitutter blive nødlidende, og der kan opstå systemiske problemer i medlemsstaterne og på verdensplan. Forkert adfærd hos selskaber, der leverer tjenesteydelser til kunder, kan skade investorerne og investortilliden. For at imødegå den potentielt skadelige virkning af disse svagheder i corporate governance-ordningerne bør direktiv 2004/39/EF suppleres af mere detaljerede principper og minimumsstandarder. Disse principper og standarder bør finde anvendelse under hensyntagen til investeringsselskabernes art, størrelse og kompleksitet.
- (6) Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i Unionen har opfordret Den Europæiske Union til at udvikle et mere harmoniseret sæt af finansielle regler. I forbindelse med den nye europæiske tilsynsstruktur understregede Det Europæiske Råd desuden den 18. og 19. juni 2009 behovet for at indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked.
- (7) Direktiv 2004/39/EF bør derfor nu delvist omarbejdes som nærværende direktiv, og delvis afløses af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽¹⁾. Disse to retsakter bør tilsammen danne den lovgivningsmæssige ramme for de krav, der skal finde anvendelse på investeringsselskaber, regulerede markeder, udbydere af dataindberetningstjenester og tredjelandselskaber, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter i Unionen. Dette direktiv bør derfor læses sammen med nævnte forordning. Dette direktiv bør indeholde de bestemmelser, der skal gælde for tilladelse til at udøve virksomhed, erhvervelse af en kvalificeret andel, udøvelsen af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser, betingelserne for drift af investeringsselskaber af hensyn til investorbeskyttelsen, tilsynsmyndighedernes beføjelser i hjem- og værtsland samt sanktionsordningen. Da dette direktivs hovedformål og genstand er at harmonisere de nationale bestemmelser på de nævnte områder, bør det baseres på artikel 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det bør ske i form af et direktiv, således at gennemførelsesbestemmelserne på de områder, det dækker, om nødvendigt kan tilpasses de særlige karakteristika ved hver medlemsstats marked og retssystem.
- (8) På listen over finansielle instrumenter bør medtages råvarederivater og andre derivater, der udfærdiges, og handles på en sådan måde, at de giver anledning til samme reguleringsmæssige spørgsmål som traditionelle finansielle instrumenter.
- (9) Anvendelsesområdet for finansielle instrumenter vil omfatte fysisk afviklede energikontrakter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra dem, som allerede er reguleret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽²⁾. Der er blevet iværksat adskillige foranstaltninger for at afbøde indvirkningen af en sådan medtagelse af selskaber, som handler med disse produkter. Disse selskaber er på nuværende tidspunkt undtaget fra kapitalgrundlagskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁾, og undtagelsen vil blive taget op til revision i henhold til artikel 493, stk. 1, i nævnte forordning, inden den udløber senest ved udgangen af 2017. Eftersom disse kontrakter er finansielle instrumenter, vil de være omfattet af lovgivningsmæssige krav for finansielle markeder med det samme, således at krav om positionslofter og transaktionsindberetning samt markedsmisbrugskrav vil gælde fra den dato, hvor dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 finder anvendelse. Der forudses imidlertid en 42 måneders indfasning for anvendelsen af clearingforpligtelsen og marginkravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾.
- (10) Indsnævringen af anvendelsesområdet for så vidt angår råvarederivater, der handles på en OHF og afvikles fysisk, bør være begrænset for at undgå et smuthul, der kan føre til regularbitrage. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en delegeret retsakt til yderligere at præcisere betydningen af udtrykket »skal afvikles fysisk« under hensyntagen til, at der som minimum skal indføres et retsgyldigt og bindende krav om fysisk levering, som ikke kan omgås og uden ret til at gennemføre kontant- eller kompensationstransaktioner, undtagen i tilfælde af force majeure, betalingsstandsning eller anden form for reel manglende evne til at præstere.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (se side 84 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosmarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- (11) Der er opstået en række svigagtige fremgangsmåder på de sekundære spotmarkeder for emissionskvoter, som kan undergrave tilliden til den ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ indførte ordning for handel med kvoter, og der træffes i øjeblikket foranstaltninger til styrkelse af registrene over emissionskvoter og betingelserne for åbning af en konto med henblik på handel med disse kvoter. For at styrke disse markeders integritet og sikre, at de fungerer effektivt, herunder ved et omfattende tilsyn med handelsaktiviteten, bør foranstaltningerne i direktiv 2003/87/EF kompletteres ved fuldt ud at medtage emissionskvoter i anvendelsesområdet for dette direktiv og for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽²⁾, idet de klassificeres som finansielle instrumenter.
- (12) Formålet med dette direktiv er at omfatte de virksomheder, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringservice og/eller udøve investeringsaktiviteter i erhvervsøjemed. Dette direktiv bør derfor ikke omfatte personer, hvis erhvervsmæssige virksomhed er af en anden art.
- (13) Det er nødvendigt at indføre en omfattende ordning for regulering af gennemførelsen af transaktioner med finansielle instrumenter, uanset hvilke handelsmetoder der anvendes for at gennemføre transaktionerne, for at sikre en høj kvalitet af udførelsen af investortransaktioner og opretholde det finansielle systems integritet og overordnede effektivitet. Der bør fastlægges en sammenhængende og risikosensitiv ramme for regulering af de vigtigste typer ordreførelsessystemer, der i dag anvendes på den europæiske finansielle markedsplads. Det er nødvendigt at anerkende, at der er opstået en ny generation af organiserede handelssystemer ved siden af de regulerede markeder, som bør underlægges forpligtelser, som kan medvirke til at bevare effektive og velfungerende finansielle markeder og sikre, at sådanne organiserede handelssystemer ikke drager fordel af lovgivningsmæssige smuthuller.
- (14) Der bør for alle markedspladser, navnlig regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er) og OHF'er, fastlægges gennemsigtige og ikkediskriminerende regler for adgang til faciliteten. Regulerede markeder og MHF'er bør fortsat være underlagt identiske krav med hensyn til, hvem de kan give adgang som medlemmer eller deltagere, men OHF'er bør kunne bestemme og begrænse adgangen på grundlag af bl.a. den rolle og de forpligtelser, de har i forhold til deres kunder. I denne forbindelse bør markedspladser kunne præcisere de parametre, der styrer systemet, såsom minimumslatens, forudsat at dette gøres på en åben og gennemsigtig måde og ikke medfører forskelsbehandling fra platformoperatørens side.
- (15) En central modpart (CCP) er i forordning (EU) nr. 648/2012 defineret som en juridisk person, som træder ind mellem parterne i kontrakter, der handles på et eller flere finansielle markeder, og som bliver køber i forhold til enhver sælger og sælger i forhold til enhver køber. CCP'er er ikke omfattet af udtrykket OHF som defineret i dette direktiv.
- (16) Personer, der har adgang til regulerede markeder eller MHF'er, kaldes medlemmer eller deltagere. Begge udtryk kan bruges i flæng. Disse udtryk omfatter ikke brugere, der kun skaffer sig adgang til markedspladserne via direkte elektronisk adgang.
- (17) Systematiske internalisatorer bør defineres som investeringselskaber, som på organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning, når de udfører kundeordrer uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF. For at sikre, at denne definition anvendes objektivt og effektivt på investeringselskaber, bør enhver bilateral handel med kunder være relevant, og der bør udarbejdes kriterier for indkredsning af investeringselskaber, der skal registreres som systematiske internalisatorer. Mens markedspladser er faciliteter, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser interagerer i systemet, bør en systematisk internalisator ikke have tilladelse til at sætte tredjeparters købs- og salgsinteresser i forbindelse med hinanden på grundlæggende samme måde som en markedsplads.
- (18) Personer, der administrerer deres egne aktiver, og selskaber, der ikke yder anden investeringservice eller udfører andre investeringsaktiviteter end handel for egen regning med finansielle instrumenter, der ikke er råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, bør ikke være omfattet af dette direktiv, medmindre de er prisstillere, medlemmer eller deltagere på et reguleret marked eller i en MHF eller har direkte elektronisk adgang til en markedsplads, anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik eller handler for egen regning, når de udfører kundeordrer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

- (19) Den erklæring, finansministrene og centralbankcheferne fra G20-landene fremsatte den 15. april 2011 fastsætter, at deltagere på råvarederivatmarkeder bør være omfattet af passende regulering og tilsyn, hvorfor visse undtagelser fra direktiv 2004/39/EF skal modificeres.
- (20) Personer, der handler for egen regning herunder prisstillere inden for råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller som yder investeringsservice inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i deres hovederhverv, bør ikke være omfattet af dette direktiv, forudsat at denne aktivitet er en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv på koncernniveau, og dette hovederhverv hverken er investeringsservice som omhandlet i dette direktiv, bankvirksomhed som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ eller prisstillelse inden for råvarederivater, og disse personer ikke anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik. De tekniske kriterier for, hvornår en aktivitet er accessorisk i forhold til hovederhvervet, bør præciseres i reguleringsmæssige tekniske standarder under hensyn til kriterierne fastsat i nærværende direktiv.

Disse kriterier bør sikre, at ikke-finansielle selskaber, der handler med finansielle instrumenter på uforholdsmæssig måde i forhold til niveauet af investeringer i hovederhvervet, er omfattet af dette direktiv. I den forbindelse bør disse kriterier som minimum tage hensyn til, at de accessoriske aktiviteter skal udgøre en mindre del af aktiviteterne på koncernniveau, og til størrelsen af deres handelsaktiviteter sammenlignet med de samlede handelsaktiviteter på markedet i den pågældende aktivklasse. Såfremt der fra reguleringsmyndighedens side pålægges en forpligtelse til at tilføre en markedsplads likviditet i overensstemmelse med Unionens lovgivning eller nationale love og administrative bestemmelser, eller dette gøres af markedspladser, bør de transaktioner, der indgås med henblik på at leve op til en sådan forpligtelse udelades ved vurderingen af, hvorvidt aktiviteten er accessorisk.

- (21) Med henblik på dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, som regulerer både OTC'er og børshandlede derivater i den i forordning (EU) nr. 600/2014 anvendte betydning, bør aktiviteter, der anses for at kunne måles objektivt til at reducere risici, som er direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktiviteter og koncerninterne transaktioner, ses i sammenhæng med forordning (EU) nr. 648/2012.
- (22) Personer, der handler med råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf, kan også handle med andre finansielle instrumenter som led i deres forretningsmæssige likviditetsaktiviteter med henblik på risikostyring for at beskytte sig mod risici såsom valutakursrisici. Det er derfor vigtigt at præcisere, at undtagelserne finder anvendelse kumulativt. Eksempelvis kan undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra j), anvendes sammen med undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra d).
- (23) For at undgå et potentielt misbrug af undtagelserne bør prisstillere inden for finansielle instrumenter — bortset fra prisstillere inden for råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, forudsat at deres prisstillelse er en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv betragtet på koncernniveau, og forudsat at de ikke anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik — være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og ikke nyde godt af en undtagelse. Personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer eller anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik bør ligeledes være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og ikke nyde godt af en undtagelse.
- (24) Handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer bør omfatte selskaber, der udfører ordrer fra forskellige kunder ved at matche dem på grundlag af ejermatchning (back-to-back-handel), hvorved de bør anses for at optræde som ejere og bør være underlagt dette direktivs bestemmelser om både udførelse af ordrer for kunders regning og handel for egen regning.
- (25) Udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter som en accessorisk aktivitet mellem to personer, hvis hovederhverv på koncernniveau hverken er investeringsservice som omhandlet i dette direktiv eller bankvirksomhed som omhandlet i direktiv 2013/36/EU, bør ikke anses for at være handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (26) Når der i teksten henvises til personer, skal dette forstås som både fysiske og juridiske personer.
- (27) Forsikringselskaber, hvis virksomhed er underlagt et passende tilsyn fra de kompetente tilsynsførende myndigheder, og som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾, bør være undtaget fra direktivet, når de udfører de i direktivet omhandlede aktiviteter.
- (28) Personer, der ikke leverer tjenesteydelser til tredjemand, men hvis virksomhed udelukkende består i at yde investeringservice til deres moderselskaber, deres datterselskaber eller et af deres moderselskabers andre datterselskaber, skal ikke være omfattet af direktivet.
- (29) Nogle lokale energiforsyningsvirksomheder og nogle operatører af industrianlæg, der er omfattet af EU's kvote-handelssystem, samler og outsourcer deres handelsaktiviteter for at afdække kommercielle risici til ikkekonsoliderede datterselskaber. Disse joint venture-selskaber yder ikke andre tjenester og udfører nøjagtig samme funktion som de personer, der er omhandlet i betragtning 28. For at sikre lige vilkår bør det ligeledes være muligt at undtage joint venture-selskaber fra dette direktivs anvendelsesområde, hvis de ejes i fællesskab af lokale energiforsyningsvirksomheder eller operatører, som er omfattet af artikel 3, litra f), i direktiv 2003/87/EF, der ikke yder andre tjenester end investeringservice for lokale energiforsyningsvirksomheder eller operatører, som er omfattet af artikel 3, litra f), i direktiv 2003/87/EF, og forudsat at disse lokale energiforsyningsvirksomheder eller operatører vil være fritaget i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), hvis de selv udfører denne investeringservice. For at sikre, at der er tilstrækkelig beskyttelse og at investorer beskyttes på tilfredsstillende vis, bør medlemsstater, der beslutter af undtage sådanne joint ventures, imidlertid underlægge dem krav, der mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv, navnlig i fasen for meddelelse af tilladelse, ved vurderingen af deres omdømme og erfaringer og af eventuelle aktionærers egnethed, ved gennemgangen af betingelserne for den første tilladelse og ved det løbende tilsyn samt med hensyn til god forretningsskik.
- (30) Personer, der som led i deres normale erhvervmæssige virksomhed kun lejlighedsvist yder investeringservice, bør også være undtaget fra direktivet, såfremt denne virksomhed er omfattet af lovbestemmelser, der ikke udelukker, at der ydes lejlighedsvis investeringservice.
- (31) Personer, hvis investeringservice udelukkende består i at forvalte en ordning for medarbejderdeltagelse, og som derfor ikke yder investeringservice til tredjemand, bør ikke være omfattet af dette direktivs bestemmelser.
- (32) Det er nødvendigt at udelukke centralbanker og andre organer, som udfører tilsvarende opgaver, samt offentlige organer, der har ansvaret for forvaltningen af offentlig gæld, eller som deltager heri, hvilket begrebsmæssigt omfatter gældens placering, bør udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, med undtagelse af helt eller delvist statsejede organer, hvis rolle er kommerciel eller forbundet med erhvervelse af kapitalinteresser.
- (33) For at tydeliggøre ordningen med undtagelser for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), andre nationale organer, der udfører tilsvarende opgaver, og organer, der deltager i forvaltningen af den offentlige gæld, bør disse undtagelser begrænses til organer og institutioner, der udfører deres opgaver i overensstemmelse med lovgivningen i en enkelt medlemsstat eller Unionens lovgivning, samt til internationale organer, som to eller flere medlemsstater er medlemmer af, og som har til formål at mobilisere finansiering og stille finansiel bistand til rådighed for de af dets medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer, såsom den europæiske stabilitetsmekanisme.
- (34) Kollektive investeringsinstitutter og pensionskasser, uanset om de er samordnet på EU-plan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne virksomheder, skal være udelukket fra direktivets anvendelsesområde, idet de er underlagt særlige bestemmelser, som er direkte tilpasset deres aktiviteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- (35) Det er nødvendigt at udelukke transmissionssystemoperatører som defineret i artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾ eller artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF⁽²⁾, når de varetager deres opgaver i henhold til disse direktiver, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009⁽³⁾, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009⁽⁴⁾ eller i henhold til netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse retsakter. I henhold til disse retsakter har transmissionssystemoperatører særlige forpligtelser og ansvarsområder og er omfattet af særlig certificering og tilsyn ved sektorspecifikke kompetente myndigheder. Transmissionssystemoperatører bør ligeledes være omfattet af en sådan undtagelse, hvis de gør brug af andre personer, der handler som tjenesteydere på deres vegne, til at varetage deres opgaver i henhold til disse retsakter eller netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse retsakter. Transmissionssystemoperatører bør ikke kunne nyde godt af en sådan undtagelse, når de yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med finansielle instrumenter, herunder når de driver en platform for sekundær handel med finansielle transmissionsrettigheder.
- (36) For at være omfattet af undtagelserne til dette direktiv bør den pågældende person til stadighed opfylde betingelserne for disse undtagelser. Navnlig bør en person, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter og er undtaget fra dette direktiv, fordi denne service eller disse aktiviteter er accessorisk i forhold til vedkommendes hovederhverv på koncernniveau, ikke længere være omfattet af undtagelsen vedrørende accessoriske tjenesteydelser, hvis udførelsen af denne service eller disse aktiviteter ophører med at være accessorisk i forhold til den pågældendes hovederhverv.
- (37) Med henblik på at beskytte investorerne og sikre det finansielle systems stabilitet bør ydelsen af den form for investeringsservice og/eller udførelsen af investeringsaktiviteter, som er omfattet af dette direktiv, være betinget af, at personens hjemland har meddelt tilladelse hertil.
- (38) Kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, bør ikke have behov for anden tilladelse i henhold til dette direktiv for at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter. Når et kreditinstitut beslutter at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, bør den kompetente myndighed, før den giver en tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, kontrollere, at det opfylder de relevante bestemmelser i nærværende direktiv.
- (39) Strukturerede indlån er opstået som en form for investeringsprodukt, men er ikke omfattet af nogen lovgivningsmæssige retsakter til beskyttelse af investorer på EU-plan, i modsætning til andre strukturerede investeringer, der er omfattet af sådanne lovgivningsmæssige retsakter. Investortilliden bør derfor styrkes, og reglerne vedrørende distributionen af forskellige pakkeprodukter til detailinvestorer bør gøres mere ensartede for at sikre en tilstrækkelig grad af investorbeskyttelse i hele Unionen. Af denne grund bør strukturerede indlån medtages under anvendelsesområdet for dette direktiv. I den forbindelse er det nødvendigt at præcisere, at strukturerede indlån, eftersom de er en form for investeringsprodukt, ikke omfatter indlån, der udelukkende er knyttet til en rente, som f.eks. Euribor eller Libor, uanset om rentesatserne er fastsat på forhånd, eller om de er faste eller variable. Sådanne indlån bør derfor undtages fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (40) Anvendelsen af dette direktiv på investeringsselskaber, når de sælger til eller rådgiver kunder i forbindelse med strukturerede indlån, gælder i det omfang, de opfattes som formidlere af disse produkter, der udstedes af kreditinstitutter, der kan modtage indlån i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU.
- (41) Værdipapircentraler er systemisk vigtige institutioner for finansielle markeder, der sikrer den første registrering af værdipapirer, ajourføring af konti med de udstedte værdipapirer og afvikling af så godt som alle handler med værdipapirer. Værdipapircentraler skal specifikt reguleres i EU-lovgivningen og navnlig underlægges krav om tilladelse og visse driftsbetingelser. Værdipapircentraler kan dog, foruden de centrale tjenester omhandlet i anden EU-lovgivning yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter, der er reguleret i henhold til dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

For at sikre, at alle foretagender, der yder investeringservice og udfører investeringsaktiviteter, er underlagt samme regelsæt, er det hensigtsmæssigt at sikre, at sådanne værdipapircentraler ikke er omfattet af dette direktivs krav vedrørende tilladelse og visse driftsbetingelser, men at EU-lovgivningen, der regulerer sådanne værdipapircentraler sikrer, at de er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, når de yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter i tillæg til de tjenester, der er specificeret i den nævnte EU-lovgivning.

- (42) For at styrke investorbekyttelsen i Unionen bør de omstændigheder, under hvilke medlemsstaterne kan undtage personer, der yder investeringservice til kunder, fra at være omfattet af dette direktiv, begrænses, da de pågældende kunder ellers ikke er beskyttet af dette direktiv. Det bør navnlig kræves, at medlemsstaterne over for disse personer håndhæver krav, som mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv, navnlig i fasen for meddelelse af tilladelse, ved vurderingen af deres omdømme og erfaringer og af eventuelle aktionærers egnethed, ved gennemgangen af betingelserne for den første tilladelse og ved det løbende tilsyn samt med hensyn til god forretningsskik.

Personer, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, bør desuden være dækket af en investorgarantiordning, som er anerkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF⁽¹⁾ eller af en erhvervsansvarsforsikring, der sikrer deres kunder tilsvarende beskyttelse i de situationer, der er omhandlet i nævnte direktiv.

- (43) Hvis et investeringsselskab på ikke-regelmæssig basis yder en eller flere former for investeringservice eller udfører en eller flere former for investeringsaktiviteter, der ikke er omfattet af dets tilladelse, bør det ikke behøve nogen supplerende tilladelse i henhold til dette direktiv.
- (44) Modtagelse og formidling af ordrer bør i henhold til dette direktiv også omfatte det forhold, at to eller flere investorer bringes i forbindelse med hinanden, således at der tilvejebringes en transaktion mellem disse investorer.
- (45) Investeringselskaber og kreditinstitutter, der distribuerer finansielle instrumenter, som de selv udsteder, bør være omfattet af dette direktiv, når de yder investeringsrådgivning til deres kunder. For at fjerne enhver usikkerhed og styrke investorbekyttelsen er det hensigtsmæssigt at sørge for, at dette direktiv finder anvendelse, når investeringselskaber og kreditinstitutter på det primære marked distribuerer finansielle instrumenter, som de selv har udstedt, uden at yde nogen rådgivning. Med henblik herpå bør definitionen af ordreudførelse for kunders regning gøres bredere.
- (46) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør undlade at meddele tilladelse eller bør inddrage denne i de tilfælde, hvor det af forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske aktiviteter klart fremgår, at det pågældende investeringsselskab udelukkende har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed. Et investeringsselskab, som er en juridisk person, bør have tilladelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Et investeringsselskab, der ikke er en juridisk person, bør have tilladelse i den medlemsstat, hvor dets hovedkontor ligger. Medlemsstaterne bør desuden kræve, at et investeringsselskabs hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er investeringsselskabets hjemland, og at det reelt udøver virksomhed der.
- (47) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF⁽²⁾ er der indført detaljerede kriterier for tilsynsmæssig vurdering af investeringsselskabers påtænkte erhvervelser, og der er fastsat en procedure for anvendelsen af disse kriterier. For at tilvejebringe retssikkerhed, klarhed og forudsigelighed i vurderingsprocessen og resultaterne heraf bør kriterierne og fremgangsmåden i forbindelse med tilsynsmæssig vurdering som fastlagt i nævnte direktiv bekræftes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle følgende kriterier: den påtænkte erhververs omdømme, omdømmet og erfaringen hos den person, som skal lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse, den påtænkte erhververs finansielle sundhed, om investeringsselskabet vil kunne overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og andre direktiver, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽¹⁾ og direktiv 2013/36/EU, om der er rimelige grunde til at formode, at der foregår eller har foregået hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽²⁾, eller at dette forsøges eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

- (48) Et investeringsselskab, der har fået tilladelse i sit hjemland, bør have ret til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i hele Unionen uden at skulle ansøge om særskilt tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det ønskes at yde denne service eller udføre disse aktiviteter.
- (49) Da en række investeringsselskaber er fritaget fra visse forpligtelser i direktiv 2013/36/EU, bør de forpligtes til enten at have en minimumskapital eller tegne en erhvervsansvarsforsikring eller en kombination heraf. Ved tilpasning af forsikringssummerne bør der tages hensyn til de tilpasninger, der er foretaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2002/92/EF ⁽³⁾. Disse særlige kapitalkravsbestemmelser bør dog ikke berøre eventuelle beslutninger om, hvorledes sådanne selskaber skal behandles ved fremtidige ændringer af Unionens lovgivning om kapitalkrav.
- (50) Da den tilsynsmæssige regulering bør begrænses til de foretagender, som, fordi de forvalter en handelsbeholdning erhvervsmæssigt, udgør en kilde til modpartsrisiko for andre markedsdeltagere, bør foretagender, der handler for egen regning med finansielle instrumenter, bortset fra råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, såfremt de ikke er prisstillere, ikke handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, ikke er medlemmer eller deltagere i et reguleret højtmarked eller en MHF, ikke har direkte elektronisk adgang til en markedsplads og ikke anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik.
- (51) For at beskytte en investors ejendomsret og andre tilsvarende rettigheder til værdipapirer samt investors rettigheder til de midler, som selskabet får betroet, bør disse rettigheder navnlig holdes adskilt fra selskabets egne. Dette princip bør dog ikke forhindre et selskab i at investere i eget navn på vegne af investor, når transaktionens form gør dette nødvendigt, og investor er indforstået hermed, f.eks. lån af værdipapirer.
- (52) Kravene vedrørende beskyttelse af kundeaktiver er et centralt værktøj til beskyttelse af kunder i forbindelse med leveringen af tjenesteydelser og udøvelsen af aktiviteter. Der kan fritages fra disse krav, når den fulde ejendomsret til midler eller finansielle instrumenter overdrages til et investeringsselskab med henblik på at dække nuværende eller fremtidige, faktiske, eventuelle eller potentielle forpligtelser. Denne generelle mulighed kan skabe usikkerhed og udgøre en fare for effektiviteten af kravene vedrørende beskyttelse af kundeaktiver. Derfor bør investeringsselskabers mulighed for at indgå aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽⁴⁾ med det formål at sikre eller på anden vis dække deres forpligtelser begrænses, i det mindste, når der er tale om detailkunders aktiver.
- (53) Det er nødvendigt at styrke den rolle, som ledelsesorganer i investeringsselskaber, på regulerede markeder og hos udbydere af dataindberetningstjenester spiller, med hensyn til at sikre sund og forsigtig forvaltning af selskaberne, fremme af markedets integritet og investorernes interesser. Et ledelsesorgan i et investeringsselskab, på regulerede markeder og hos udbydere af dataindberetningstjenester bør til enhver tid afsætte tilstrækkelig tid og besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå selskabets aktiviteter, herunder de

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 98/78/EF og 2000/12/EF (EFT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

største risici. For at undgå koncerntankegang og gøre det lettere at have en uafhængig mening og stille kritiske spørgsmål bør ledelsesorganer derfor være tilstrækkeligt forskellige med hensyn til alder, køn, geografisk herkomst samt uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund, således at de har en bred vifte af synspunkter og erfaringer. Medarbejderrepræsentanter i ledelsesorganer kan ligeledes ses som en positiv tilgang til større mangfoldighed, idet de tilfører vigtige perspektiver og reel viden om selskabernes interne virke. Derfor bør diversitet være et af kriterierne for sammensætning af ledelsesorganer. Der bør også tages hensyn til diversitet i selskabers ansættelsespolitik mere generelt. Denne politik bør f.eks. anspore selskaber til at udvælge kandidater fra slutlister, der omfatter begge køn. Af hensyn til en sammenhængende tilgang til corporate governance er det hensigtsmæssig så vidt muligt at tilpasse kravene for investeringsselskaber til dem, der findes i direktiv 2013/36/EU.

- (54) For at føre effektivt tilsyn og kontrol med aktiviteterne i investeringsselskaber, på regulerede markeder og hos udbydere af dataindberetningstjenester bør ledelsesorganet være ansvarligt for selskabets overordnede strategi under hensyntagen til selskabets forretnings- og risikoprofil. Ledelsesorganet bør påtage sig et klart ansvar i hele selskabets forretningscyklus med hensyn til indkredsning og fastlæggelse af selskabets strategiske målsætninger, risikostrategi og interne forvaltning, godkendelse af dets interne organisation, herunder kriterier for udvælgelse og uddannelse af personale, effektivt tilsyn med den øverste ledelse, udformning af generelle politikker for levering af tjenesteydelser og udførelse af aktiviteter, herunder aflønning af salgspersonale og godkendelse af nye produkter til distribution til kunder. Periodisk overvågning og vurdering af selskabers strategiske målsætninger, deres interne organisation og deres politikker for levering af tjenesteydelser og udøvelse af aktiviteter bør sikre, at de løbende er i stand til at levere sund og forsigtig forvaltning under hensyntagen til markedernes integritet og investorbeskyttelsen. En kombination af et for stort antal direktør- og bestyrelsesposter vil forhindre et medlem af et ledelsesorgan i at bruge tilstrækkelig tid på udøvelsen af tilsynsrollen.

Derfor er det nødvendigt at begrænse antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af et ledelsesorgan i et institut kan bestride samtidig i forskellige enheder. Imidlertid bør direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle formål, såsom nonprofitorganisationer eller velgørende organisationer, ikke tages i betragtning ved anvendelsen af en sådan begrænsning.

- (55) Der anvendes forskellige ledelsesstrukturer i de forskellige medlemsstater. I de fleste tilfælde anvendes der en en- eller tostrengt ledelsesstruktur. Definitionerne i dette direktiv sigter mod at omfatte alle eksisterende strukturer uden at give nogen af dem forrang. Definitionerne er rent funktionelle og har til formål at fastsætte regler med henblik på et bestemt resultat, uanset hvilken national selskabslovgivning der finder anvendelse på institutterne i de enkelte medlemsstater. Definitionerne bør derfor ikke gribe ind i den almindelige kompetencetildeling i overensstemmelse med national selskabslovgivning.
- (56) Det voksende antal forskellige aktiviteter, som mange investeringsselskaber udøver samtidig, har øget risikoen for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og deres kunders interesser. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der sikrer, at sådanne konflikter ikke skader kunders interesser. Selskaber har pligt til at træffe effektive foranstaltninger til at identificere, forhindre og håndtere interessekonflikter og afbøde den eventuelle virkning af disse risici så meget som muligt. Hvis der alligevel er en tilbageværende risiko for at skade kundens interesser, bør kunden klart gøres bekendt med interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilderne til interessekonflikterne og de skridt, der tages for at afhjælpe disse risici, før selskabet påtager sig opgaver for kundens regning.
- (57) Kommissionens direktiv 2006/73/EF⁽¹⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at kræve optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer som led i de organisatoriske krav til investeringsselskaber. Optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer er forenelig med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret) og er begrundet i behovet for at styrke investorbeskyttelsen, forbedre markedsovervågningen og øge retssikkerheden i investeringsselskabernes og deres kunders interesse. At det er vigtigt at råde over sådanne registreringer, er også omhandlet i den tekniske rådgivning til Europa-Kommissionen, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg udsendte den 29. juli 2010. Sådanne registreringer bør sikre, at der kan føres bevis for vilkårene for enhver ordre afgivet af kunder, og at de svarer til de transaktioner, der gennemføres af investeringsselskaberne, samt gøre det muligt at spore adfærd, der kan være relevant i forbindelse med markedsmisbrug, herunder når selskaber handler for egen regning.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).

Med henblik herpå er der behov for registrering af alle samtaler, der vedrører et selskabs repræsentanter, når de handler eller agter at handle for egen regning. Hvis ordrer afgives af kunder gennem andre kanaler end telefonen, bør disse foretages på et varigt medium såsom brev, fax, e-mail eller dokumentation for kundeordrer afgivet på møder. Indholdet af relevante samtaler med en kunde ansigt til ansigt kan eksempelvis registreres gennem skriftlige referater eller noter. Sådanne ordrer bør betragtes som svarende til ordrer, der er modtaget via telefon. Hvis der udfærdiges referater af samtaler med kunder ansigt til ansigt, bør medlemsstaterne sikre, at der er tilstrækkelig beskyttelsesforanstaltninger på plads til at sikre, at kundernes rettigheder ikke forringes som følge af en ukorrekt gengivelse af samtalen mellem parterne. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør ikke indeholde nogen formodning om ansvar fra kundens side.

For at give retssikkerhed med hensyn til forpligtelsens omfang er det hensigtsmæssigt at anvende den på alt udstyr, selskabet stiller til rådighed, eller som investeringsselskabet får tilladelse til at bruge, og at kræve, at investeringsselskabet træffer rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ikke bruges privatejet udstyr i forbindelse med transaktioner. Disse registreringer bør stå til rådighed for de kompetente myndigheder under opfyldelsen af deres tilsynsopgaver og under udførelsen af håndhævelsesforanstaltninger i henhold til dette direktiv, forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 596/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽¹⁾ for at hjælpe de kompetente myndigheder til at identificere adfærd, der ikke overholder de retlige rammer for investeringsselskabers aktivitet. Disse registreringer bør også stå til rådighed for investeringsselskaber og kunder for at vise udviklingen i deres forhold med hensyn til ordrer formidlet af kunder og transaktioner udført af selskaber. Af disse grunde bør der i dette direktiv fastsættes principper for en generel ordning for optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer.

- (58) I tråd med Rådets konklusioner fra juni 2009 om styrkelse af det finansielle tilsyn på EU-plan og for at bidrage til etableringen af et fælles regelsæt for de finansielle markeder i Unionen, medvirke ved den videre udvikling af lige vilkår for medlemsstaterne og markedsdeltagerne, styrke investorbekyttelsen og forbedre tilsyn og håndhævelse har Unionen forpligtet sig til, når det er relevant, at minimere de skønsmålinger, der er til rådighed for medlemsstaterne i EU-lovgivningen om finansielle tjenesteydelser. Ud over indførelsen ved dette direktiv af en fælles ordning for optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer bør de kompetente myndigheders mulighed for at delegerede tilsynsopgaver i visse tilfælde indskrænkes, således at skønsmålingerne i forbindelse med kravene til tilknyttede agenter og indberetning fra filialer begrænses.
- (59) Anvendelsen af handelsteknologi har udviklet sig betydeligt i det seneste årti og er nu meget udbredt blandt markedsdeltagerne. Mange markedsdeltagere anvender nu algoritmisk handel, hvor en computeralgoritme automatisk bestemmer visse aspekter af en ordre med minimal eller ingen menneskelig medvirken. Risikoen ved algoritmisk handel bør reguleres. Anvendelsen af algoritmer i behandlingen af udførte transaktioner efter handelen udgør imidlertid ikke algoritmisk handel. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel som led i en prisstillelsesstrategi, bør udføre denne prisstillelse kontinuerligt i en nærmere specificeret del af markedspladsens åbningstid. Reguleringsmæssige tekniske standarder bør præcisere, hvad der udgør en nærmere specificeret del af markedspladsens åbningstid, ved at sikre, at en sådan nærmere specificeret del er betydelig i sammenligning med den samlede åbningstid under hensyntagen til det specifikke markeds likviditet, omfang og art samt det handlede finansielle instruments karakteristika.
- (60) Investeringsselskaber, der indgår en algoritmisk handel, som forfølger en prisstillelsesstrategi, bør have etableret tilstrækkelige systemer og kontroller for denne aktivitet. En sådan aktivitet bør forstås på en måde, der er specifik for dens kontekst og formål. Definitionen af en sådan aktivitet er derfor uafhængig af definitioner, såsom definitionen af »prisstillelsesstrategier« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 ⁽²⁾.
- (61) En særlig form for algoritmisk handel er algoritmisk højfrekvenshandel, hvor et handelssystem meget hurtigt analyserer data eller signaler fra markedet og derefter reagerer på analysen ved at afgive eller opdatere et stort antal ordrer på meget kort tid. Algoritmisk højfrekvenshandel kan navnlig indeholde elementer som afgivelse, generering, dirigering og gennemførelse af ordrer, der bestemmes af systemet uden menneskelig medvirken for hver enkelt handel eller ordre, en kort tidshorison for oprettelse og afvikling af positioner, en høj daglig porteføljeomsætning, et højt forhold mellem ordrer og handler intradag og afslutning af handelsdagen i eller tæt på neutral position. Algoritmisk højfrekvenshandel er bl.a. karakteriseret ved høje rater af intradagmeddelelser, der udgør ordrer, prisstillelser eller annulleringer. Når det fastsættes, hvad der udgør høje rater af intradagmeddelelser, bør der tages hensyn til identiteten af den egentlige ejer bag aktiviteten, observationsperiodens længde,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (se side 179 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (EUT L 86 af 24.3.2012, s. 1).

sammenligningen med den samlede markedsaktivitet i perioden og den relative koncentration eller fragmentation af aktivitet. Algoritmisk højfrekvenshandel foregår typisk ved, at handlerne anvender deres egen kapital til at handle med, og er som regel, snarere end en egentlig strategi, det forhold, at der anvendes avanceret teknologi til at gennemføre mere traditionelle strategier som f.eks. prisstillelse eller arbitrage.

- (62) De teknologiske fremskridt har muliggjort højfrekvenshandel og udvikling af nye forretningsmodeller. Højfrekvenshandel lettes gennem samhusning af markedsdeltagernes faciliteter i umiddelbar fysisk nærhed af matching-maskinen på en markedsplads. For at sikre velordnede og retfærdige handelsvilkår er det vigtigt, at markedspladserne forpligtes til at levere sådanne samhusningstjenester på et ikke-diskriminerende, retfærdigt og gennemsigtigt grundlag. Anvendelsen af handelsteknologi har betydet, at investorerne handler hurtigere, i større omfang og på en mere kompleks måde. Teknologien har desuden sat markedsdeltagerne i stand til at give deres kunder direkte elektronisk adgang til markederne via deres handelsfaciliteter, enten i form af direkte markedsadgang eller sponsoreret adgang. Handelsteknologien har gavnet markedet og markedsdeltagerne generelt i form af større deltagelse i markederne, øget likviditet, mindre spread, mindre kortfristet volatilitet og muligheder for bedre udførelse af ordrer for kunder. Denne handelsteknologi er dog også forbundet med en række potentielle risici såsom øget risiko for overbelastning af markedspladsernes systemer på grund af store mængder ordrer og risikoen for, at algoritmisk handel genererer dobbelte eller fejlagtige ordrer eller på anden måde fungerer dårligt, så det skaber forstyrrelser på markedet.

Herudover er der en risiko for, at algoritmiske handelssystemer overreagerer på andre markedsbegivenheder, hvilket kan forstærke volatiliteten, hvis der i forvejen er et problem på markedet. Endelig kan algoritmisk handel eller algoritmisk højfrekvenshandelsteknikker lige som enhver anden form for handel anvendes til visse former for adfærd, som er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014. Højfrekvenshandel kan desuden som følge af den informationsmæssige fordel, den giver højfrekvenshandlere, motivere investorer til at handle på markedspladser, hvor de kan undgå kontakt med højfrekvenshandlere. Det er hensigtsmæssigt at underlægge algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker, der bygger på visse nærmere angivne karakteristika, et særligt reguleringsmæssigt tilsyn. Selv om der overvejende er tale om strategier, der bygger på handel for egen regning, bør et sådant tilsyn også finde anvendelse på tilfælde, hvor udførelsen af handelsstrategien er struktureret med henblik på at undgå, at udførelsen finder sted for egen regning.

- (63) Disse potentielle risici ved øget anvendelse af teknologi kan bedst afhjælpes ved en kombination af foranstaltninger og specifikke risikokontroller rettet mod selskaber, som benytter sig af algoritmisk handel eller algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, som giver direkte elektronisk adgang og andre foranstaltninger rettet mod operatører af markedspladser, som disse selskaber har adgang til. Med henblik på at styrke markedets modstandsdygtighed på baggrund af teknologiske udviklinger bør disse foranstaltninger afspejle og bygge på de tekniske retningslinjer, som blev udstedt af den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾ i februar 2012 om systemer og kontrolforanstaltninger i et automatiseret handelsmiljø for handelsplatforme, investeringsselskaber og kompetente myndigheder (ESMA/2012/122). Det er ønskeligt at sikre, at alle selskaber, der udfører algoritmisk højfrekvenshandel meddeles tilladelse. En sådan tilladelse skulle sikre, at disse selskaber er omfattet af direktivets organisatoriske krav og er underlagt passende tilsyn. Enheder, der er godkendt og underlagt tilsyn i henhold til EU-ret om regulering af finanssektoren og er undtaget fra dette direktiv, men som benytter sig af algoritmisk handel eller algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker, bør imidlertid ikke skulle have en tilladelse i henhold til dette direktiv og bør kun omfattes af foranstaltninger og kontrol, der har til formål at behandle de specifikke risici i forbindelse med disse typer handel. I denne henseende bør ESMA spille en fremtrædende koordineringsmæssig rolle ved at fastlægge passende minimumskursændringer (tick sizes) med henblik på at sikre velordnede markeder på EU-plan.
- (64) Både investeringsselskaber og markedspladser bør sørge for, at det ved hjælp af solide foranstaltninger sikres, at algoritmisk handel eller højfrekvenshandelsteknikker ikke skaber forstyrrelser på markedet og ikke kan misbruges. Markedspladserne bør desuden sikre, at deres handelssystemer er modstandsdygtige og behørigt afprøvet med henblik på at behandle øgede ordrestrømme eller modstå markedsstress, og at handelen automatisk kan afbrydes eller begrænses midlertidigt på markedspladser i tilfælde af pludselige, uventede prisudsving.
- (65) Det er også nødvendigt at sikre, at markedspladsernes gebyrstrukturer er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og retfærdige, og at de ikke er struktureret således, at de fremmer markedsforstyrrelser. Markedspladserne bør derfor kunne tilpasse deres gebyrer for annullerede ordrer efter længden af det tidsrum, i hvilket ordren er blevet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

opretholdt, og tilpasse sine gebyrer til hvert enkelt af de finansielle instrumenter, de anvendes på. Medlemsstaterne bør endvidere kunne give markedspladserne mulighed for at pålægge højere gebyrer for afgivelse af ordrer, der efterfølgende annulleres, eller på deltagere, der placerer forholdsvis mange annullerede ordrer, samt på deltagere, der driver højfrekvenshandel baseret på algoritmiske teknikker, med henblik på at afspejle den ekstra belastning af systemkapaciteten, uden at dette nødvendigvis er til gavn for andre markedsdeltagere.

- (66) Ud over foranstaltninger vedrørende algoritmisk handel og algoritmisk højfrekvenshandelsteknik bør der indføres forbud mod, at investeringsselskaber tilbyder deres kunder direkte elektronisk adgang til markederne, når en sådan adgang ikke er underlagt passende systemer og kontrolforanstaltninger. Selskaber, der tilbyder en sådan direkte elektronisk adgang, bør, uanset hvilken form for direkte elektronisk adgang, der er tale om, fortage en vurdering af og tilsyn med servicebrugernes egnethed og sikre, at anvendelsen af tjenesten er omfattet af risikokontrolforanstaltninger, og at disse selskaber bevarer ansvaret for handel, som deres kunder har indgivet ved at bruge deres systemer eller deres handelskoder. Enkelthederne i de organisatoriske krav til disse nye former for handel bør fastlægges nærmere i reguleringsmæssige tekniske standarder. Dette bør sikre, at kravene kan ændres, når det er nødvendigt for at tage højde for yderligere innovation og udvikling på området.
- (67) For at sikre effektivt tilsyn og for at give de kompetente myndigheder mulighed for rettidigt at træffe passende foranstaltninger mod fejlbehæftede eller uredlige algoritmiske strategier er det nødvendigt at mærke alle ordrer, der genereres ved algoritmisk handel. Ved hjælp af mærkning bør de kompetente myndigheder kunne identificere og skelne ordrer, der kommer fra forskellige algoritmer, og effektivt rekonstruere og evaluere de strategier, som algoritmiske handlere anvender. Dette bør mindske risikoen for, at ordrer ikke utvetydigt henføres til en algoritmisk strategi og handler. Mærkningen giver de kompetente myndigheder mulighed for at reagere effektivt mod algoritmiske handelsstrategier, der indebærer misbrug eller en risiko for, at markedet ikke fungerer ordentligt.
- (68) ESMA bør for at sikre, at markedets integritet bevares i lyset af teknologiske udviklinger på de finansielle markeder, med jævne mellemrum søge input fra nationale eksperter vedrørende udviklinger relateret til handelsteknologi, herunder højfrekvenshandelsteknologi og nye praksisser, som kan udgøre markedsmisbrug, med henblik på at identificere og fremme forebyggende strategier og imødegå et sådant misbrug.
- (69) I øjeblikket opererer en lang række markedspladser i Unionen, og nogle af disse handler med identiske finansielle instrumenter. For at håndtere potentielle risici for investorernes interesser er det nødvendigt at formalisere og yderligere koordinere fremgangsmåden i forbindelse med konsekvenserne for handelen på andre markedspladser, hvis et investeringsselskab eller en markedsoperatør på en markedsplads beslutter at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument. Af hensyn til retssikkerheden og en forsvarlig håndtering af interessekonflikter bør det i forbindelse med suspension eller fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen sikres, at hvis et investeringsselskab eller en markedsoperatør på en markedsplads standser handelen på grund af manglende overholdelse af deres regler, gør de øvrige investeringsselskaber eller markedsoperatører det samme, hvis deres kompetente myndigheder beslutter det, medmindre fortsættelse af handelen kan begrundes som følge af ekstraordinære omstændigheder. Desuden er det nødvendigt at formalisere og forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med suspension og fjernelse af et finansielt instrument fra handelen på en markedsplads. Disse ordninger bør gennemføres på en måde, der kan forhindre, at markedspladser benytter information fremsendt i forbindelse med suspension eller fjernelse af et finansielt instrument fra handelen i et kommercielt øjemed.
- (70) Flere investorer er blevet aktive på de finansielle markeder, hvor de tilbydes et stadig mere komplekst og vidtrækkende sæt tjenesteydelser og instrumenter, hvilket er en udvikling, der gør det nødvendigt at indføre en vis harmonisering for at give investorerne et højt beskyttelsesniveau i hele Unionen. Da direktiv 2004/39/EF blev vedtaget, var det på grund af investorernes stigende afhængighed af personlige anbefalinger nødvendigt at medtage investeringsrådgivning som en investeringsservice, der kræver tilladelse og er underlagt særlige forpligtelser med hensyn til god forretningsskik. Den fortsatte relevans for kunderne af personlige anbefalinger og tjenesteydelsernes og instrumenternes stadig større kompleksitet gør det nødvendigt at skærpe forpligtelserne med hensyn til god forretningsskik for at styrke investorbekyttelsen.
- (71) Medlemsstaterne bør sikre, at investeringsselskaber handler i kundens bedste interesse, og at de er i stand til at efterleve deres forpligtelser i henhold til nærværende direktiv. Investeringsselskaberne bør således forstå egen-skaberne ved de finansielle instrumenter, de tilbyder eller anbefaler, og fastlægge og ajourføre effektive politikker og ordninger til identifikation af de kundekategorier, de leverer produkter og tjenesteydelser til. Medlemsstaterne

bør sikre, at investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter, sikrer, at sådanne produkter produceres med henblik på at opfylde behovene hos en afgrænset målgruppe af slutkunder inden for den relevante kategorie, at de træffer rimelige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de pågældende finansielle instrumenter distribueres til den fastlagte målgruppe, og at identifikationen af målgruppen og deres produkters præstationsniveau regelmæssigt tages op til revision. Investeringsselskaber, der til deres kunder tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, som de ikke selv har produceret, bør ligeledes have etableret egnede ordninger til at kunne indhente og forstå relevante oplysninger vedrørende produktgodkendelsesproceduren, herunder de pågældende produkters afgrænsede målgruppe og karakteristika. Denne forpligtelse er gældende, uden af dette berører en vurdering af, om et produkt er hensigtsmæssigt eller passende, som efterfølgende gennemføres af investeringsselskabet i forbindelse med dets investeringsservice til hver enkelt kunde på baggrund af vedkommendes personlige behov, karakteristikker og mål.

For at sikre, at finansielle instrumenter kun tilbydes eller anbefales en kunde, hvis de er i dennes interesse, bør investeringsselskaber, der tilbyder eller anbefaler produkter, der er produceret af selskaber, der ikke er underlagt de i dette direktiv fastlagte krav til produktstyring, eller som er produceret af selskaber i tredjelande, ligeledes have etableret egnede ordninger til at kunne indhente tilstrækkelige oplysninger vedrørende disse finansielle instrumenter.

- (72) For at give investorerne alle relevante oplysninger bør der stilles krav om, at investeringsselskaber, der yder investeringsrådgivning, oplyser om omkostningerne forbundet med og præciserer grundlaget for deres rådgivning, navnlig hvilke produkter de tager med i betragtning ved personlige anbefalinger til kunder, hvorvidt deres investeringsrådgivning er uafhængig, og hvorvidt de giver kunderne en regelmæssig vurdering af de anbefalede finansielle instrumenters hensigtsmæssighed. Det bør også kræves, at investeringsselskaber forklarer deres kunder, hvorfor de giver dem de pågældende råd.
- (73) For yderligere at præcisere regelsættet for investeringsrådgivning og samtidig give investeringsselskaber og kunder en vis valgfrihed, bør der fastsættes betingelser for leveringen af denne tjenesteydelse, når selskaberne meddeler kunderne, at den leveres på uafhængigt grundlag. Når rådgivningen ydes på et uafhængigt grundlag, bør en tilstrækkelig vifte af forskellige produktleverandørers produkter vurderes, inden der kan laves en personlig anbefaling. Det er ikke nødvendigt, at rådgiveren vurderer investeringsprodukter, der er tilgængelige på markedet, fra alle produktleverandører eller udstedere, men viften af finansielle instrumenter bør ikke begrænses til finansielle instrumenter, der udstedes eller leveres af enheder, der har nære forbindelser til investeringsselskabet eller andre juridiske eller økonomiske forbindelser, som f.eks. en kontraktmæssig forbindelse, der er så tæt, at det potentielt kan udgøre en risiko for det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.
- (74) For at styrke investorbekyttelsen og skabe større klarhed for kunderne om den tjenesteydelse, de modtager, bør selskaber, der leverer investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag og yder porteføljepleje, endvidere have indskrænket muligheden for at acceptere eller beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelse fra tredjemand, herunder navnlig udstedere eller produktleverandører. Dette indebærer, at alle gebyrer, provisioner og andre pengeydelse, der betales eller tilvejebringes af en tredjepart, skal tilbagebetales fuldt ud til kunden hurtigst muligt efter modtagelsen af sådanne betalinger, og selskabet har ikke lov til at modregne eventuelle betalinger fra tredjepart i de gebyrer, som kunden skylder selskabet. Kunden skal underrettes præcist og, hvor det er relevant, regelmæssigt om alle gebyrer, provisioner og ydelse, som selskabet har modtaget i forbindelse med den ydede investeringsservice og overført til kunden. Selskaber, der leverer uafhængig rådgivning eller yder porteføljepleje, bør ligeledes, som en del af deres organisatoriske krav, fastlægge en politik med henblik på at sikre, at modtagne betalinger fra tredjepart tildeles og overføres til kunderne. Kun mindre naturalieydelse bør være tilladt, forudsat at disse tydeligt oplyses til kunden, at de kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres, og at de ikke kan anses for at forringe investeringsselskabernes evne til at handle i kundernes bedste interesse.
- (75) Når der leveres investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag og ydes porteføljepleje, bør gebyrer, provisioner eller naturalieydelse, der betales eller tilvejebringes af en person på vegne af kunden, kun accepteres, hvis personen er vidende om, at sådanne betalinger er blevet gennemført på den pågældendes vegne, og beløbets størrelse og hyppighed er aftalt mellem kunden og investeringsselskabet og ikke fastlagt af en tredjepart. Dette krav ville blive opfyldt i tilfælde, hvor en kunde betaler en faktura fra et selskab direkte, eller hvor denne betales af en uafhængig tredjepart, der ikke har nogen forbindelse til investeringsselskabet for så vidt angår den investeringsservice, der er ydet kunden, og som udelukkende handler efter instruks fra kunden, samt i tilfælde, hvor kunden forhandler et gebyr for en tjeneste, som ydes af investeringsselskab, og betaler dette gebyr. Dette ville normalt være tilfældet for revisorer eller advokater, der handler efter klare instrukser fra kunden om betaling, eller hvor en person blot formidler betalingen.

- (76) Dette direktiv fastsætter de betingelser og procedurer, medlemsstaterne skal opfylde, når de planlægger at stille yderligere krav. Disse krav kan omfatte forbud mod eller yderligere restriktioner i tilbud eller accept af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder.
- (77) For yderligere at beskytte forbrugerne bør det ligeledes sikres, at investeringsselskaber ikke honorerer eller vurderer deres medarbejders indsats på en måde, der strider mod selskabernes forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, f.eks. ved brug af betalinger, salgsmål eller på andre måder, der inciterer til at anbefale eller sælge et bestemt finansielt instrument, hvor et andet produkt bedre kan opfylde kundens behov.
- (78) Hvor der i overensstemmelse med anden EU-ret leveres tilstrækkelige oplysninger vedrørende omkostninger og tilknyttede gebyrer eller vedrørende de risici, der er forbundet med det finansielle instrument, bør disse oplysninger betragtes som passende for så vidt angår tilvejebringelse af oplysninger til kunder i henhold til dette direktiv. Imidlertid bør investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der distribuerer det pågældende finansielle instrument, derudover informere deres kunder om alle andre omkostninger og tilknyttede gebyrer i forbindelse med ydelsen af investeringsservice i relation til det pågældende finansielle instrument.
- (79) I lyset af investeringsprodukters kompleksitet og den løbende fornyelse af deres design er det også vigtigt at sikre, at medarbejdere, der rådgiver om eller sælger investeringsprodukter til detailkunder, har den fornødne viden og kompetence i forhold til de tilbudte produkter. Investeringsselskaberne bør give deres medarbejdere den fornødne tid og de fornødne ressourcer til at erhverve denne viden og kompetence og til at anvende den i deres betjening af kunder.
- (80) Det er tilladt for investeringsselskaber at yde investeringsservice, som udelukkende består i at udføre kundens ordrer og/eller at modtage og formidle disse ordrer, uden at skulle indhente oplysninger om kundens viden og erfaring for at vurdere, om den tjenesteydelse eller det finansielle instrument, der er tale om, egner sig for vedkommende. Da disse tjenesteydelser indebærer en indskrænkning af kundebeskyttelsen bør betingelserne for deres levering forbedres. Navnlig bør det være udelukket at kunne levere disse tjenesteydelser sammen med den accessoriske tjenesteydelse, der består i kredit- eller långivning til investorer, således at disse kan udføre en transaktion, hvori investeringsselskabet deltager, da dette øger transaktionens kompleksitet og gør det vanskeligere at forstå de involverede risici. Desuden bør kriterierne for udvælgelse af de finansielle instrumenter, som disse tjenesteydelser vedrører, defineres bedre for at udelukke visse finansielle instrumenter, herunder dem, der omfatter et derivat eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko, aktier i institutter, som ikke er UCITS), og strukturerede investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010⁽¹⁾. Behandlingen af visse UCITS som komplekse produkter bør ikke berøre fremtidig EU-ret til fastlæggelse af omfanget af og de gældende regler for sådanne produkter.
- (81) Krydssalg er en almindelig strategi for udbydere af finansielle detailtjenesteydelser i hele Unionen. Denne salgsform kan indebære fordele for detailkunder, men der kan også være tale om fremgangsmåder, som ikke tager tilstrækkeligt højde for kundernes interesser. For eksempel kan nogle former for krydssalg, navnlig koblingspraksis, hvor to eller flere finansielle tjenesteydelser sælges samlet i en pakke og mindst én af disse tjenesteydelser ikke foreligger separat, fordreje konkurrencen og indvirke negativt på kundemobiliteten og kundernes evne til at foretage informerede valg. Et eksempel på koblingspraksis kan være, at der skal åbnes en løbende konto, når en detailkunde ydes en investeringsservice. Bundtning, hvor to eller flere finansielle tjenesteydelser sælges samlet i en pakke, men også kan købes hver for sig, kan ganske vist også virke konkurrencefordrejende og indvirke negativt på kundemobiliteten og kundernes evne til at foretage informerede valg, men denne praksis giver i det mindste kunden en valgmulighed og er derfor muligvis mindre til hinder for investeringsselskabers efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Disse fremgangsmåder bør gøres til genstand for en omhyggelig vurdering med henblik på at fremme konkurrencen og forbrugernes valgmuligheder.
- (82) Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning, bør det i en skriftlig erklæring om hensigtsmæssighed angive, hvordan rådgivningen stemmer overens med detailkundens præferencer, behov og andre karakteristika. Erklæringen bør gives på et varigt medium, herunder i en elektronisk form. Ansvar for at foretage egnethedsvurderingen og

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted (EUT L 176 af 10.7.2010, s. 1).

levere en nøjagtig egnethedsrapport til kunden ligger hos investeringsselskabet, og der bør tilvejebringes passende garantier for at sikre, at kunden ikke lider et tab på grund af en rapport, der præsenterer den personlige anbefaling på en unøjagtigt eller uretfærdig måde, herunder hvorfor anbefalingen er passende for kunden og ulemperne ved den anbefalede fremgangsmåde.

- (83) Når et investeringsselskab fastlægger, hvad det vil sige at levere oplysninger i god tid før det tidspunkt, der er specificeret i dette direktiv, bør det under hensyn til situationens hastende karakter tage kundens behov for tilstrækkelig tid til at læse og forstå dem, inden der træffes en investeringsafgørelse, i betragtning. En kunde har sandsynligvis brug for mere tid til at vurdere oplysninger om et komplekst eller ukendt produkt eller tjenesteydelse eller et produkt eller en tjenesteydelse, som en kunde ikke har nogen erfaring med, end en kunde, der overvejer et enklere eller mere velkendt produkt eller tjenesteydelse, eller når kunden har relevant forudgående erfaring.
- (84) Intet i dette direktiv bør forpligte investeringsselskaber til at give alle krævede oplysninger om investeringsselskabet, finansielle instrumenter, omkostninger og tilknyttede gebyrer eller om beskyttelse af kunders finansielle instrumenter eller kunders midler straks og samtidigt, hvis de overholder den generelle forpligtelse til at give relevante oplysninger i god tid før det tidspunkt, der er specificeret i dette direktiv. Hvis oplysningerne gives til kunden i god tid inden leveringen af tjenesteydelsen, forpligter intet i dette direktiv selskabet til at give dem enten særskilt eller ved at indarbejde oplysningerne i en kundeaftale.
- (85) En tjenesteydelse bør betragtes som leveret på initiativ af en kunde, medmindre kunden anmoder om den som svar på en personlig henvendelse fra selskabet eller på dets vegne til den pågældende kunde og denne henvendelse indeholder en opfordring eller søger at påvirke kunden for så vidt angår et bestemt finansielt instrument eller en bestemt transaktion. En tjenesteydelse kan betragtes som leveret på kundens initiativ, selv om kunden anmoder om den på grundlag af en henvendelse, der søger at fremme eller indeholder et tilbud om finansielle instrumenter på en måde, som i kraft af sin karakter er generel og henvendt til offentligheden eller en større gruppe eller kategori af kunder eller potentielle kunder.
- (86) Et af formålene med direktivet er at beskytte investorerne. Foranstaltningerne til beskyttelse af investorerne bør tilpasses de forskellige investorkategorier (detailinvestorer, professionelle investorer og modparter). Men for at styrke regelsættet for levering af tjenesteydelser, uafhængigt af hvilke kategorier af kunder der er tale om, bør det præciseres, at principperne om at handle ærligt, redeligt og professionelt og forpligtelsen til at være reel, klar og ikkevildledende gælder i forholdet til alle kunder.
- (87) Kunder tilbydes ofte investeringer, der omfatter forsikringsaftaler, som et muligt alternativ til eller erstatning for finansielle instrumenter, der er underlagt dette direktiv. For at give detailkunder konsekvent beskyttelse og sikre lige vilkår for tilsvarende produkter er det vigtigt, at forsikringsbaserede investeringsprodukter underlægges passende krav. Dette direktivs krav vedrørende investorbekyttelse bør derfor finde tilsvarende anvendelse på investeringer, som indgår i forsikringsaftaler, men det vil på grund af deres forskellige markedsstrukturer og produktkarakteristika være mere passende at fastlægge detaljerede krav i den igangværende revision af direktiv 2002/92/EF end i dette direktiv. Fremtidig EU-ret, der regulerer forsikringsformidlers og forsikringsselskabers aktiviteter, bør således på behørig vis sikre en konsekvent lovgivningsmæssig tilgang for så vidt angår distributionen af forskellige finansielle produkter, der opfylder de samme investorbekyttelse og giver anledning til mere eller mindre de samme spørgsmål vedrørende investorbekyttelse. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (»EIOPA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾ og ESMA bør arbejde sammen om at sikre så stor konsekvens som muligt i standarderne for forretningsskik for disse investeringsprodukter. Disse nye krav til forsikringsbaserede investeringsprodukter bør fastlægges i direktiv 2002/92/EF.
- (88) For at harmonisere reglerne vedrørende interessekonflikter, de generelle principper og information til kunder og for at give medlemsstaterne mulighed for at begrænse vederlagene til forsikringsformidlere, bør direktiv 2002/92/EF ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

- (89) Forsikringsbaserede investeringsprodukter, som ikke tilbyder investeringsmuligheder og investeringsindskud, som kun er eksponeret for rentesatser, bør udelukkes fra forordningens anvendelsesområde. Individuelle pensionsprodukter og arbejdsmarkedspensionsprodukter, der har til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, bør udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde i betragtning af deres karakteristika og målsætninger.
- (90) Uanset princippet om hjemlandstilladelse og hjemlandstilsyn og hjemlandets håndhævelse af forpligtelser i forbindelse med drift af filialer vil det være hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i værtslandet får ansvaret for at håndhæve visse forpligtelser fastlagt i dette direktiv, når forretninger gennemføres gennem en filial på det område, hvor filialen er beliggende, idet denne myndighed er tættest på filialen og bedre i stand til at afdække og gribe ind over for tilsidesættelse af reglerne for filialens drift.
- (91) Det er nødvendigt at pålægge investeringsselskaber en effektiv »best execution«-forpligtelse for at sikre, at investeringsselskaberne udfører kundeordrer på de for kunden gunstigste vilkår. Denne forpligtelse bør gælde, når et selskab har kontraktlige eller agentmæssige forpligtelser over for kunden.
- (92) I betragtning af at der nu er adgang til et større udvalg af handelssteder i Unionen, bør rammerne for »best execution« udvides for detailinvestorer. Teknologiske fremskridt i forhold til at føre tilsyn med »best execution« bør overvejes i forbindelse med anvendelsen af rammerne for »best execution« i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, andet og tredje afsnit.
- (93) For at afgøre, hvad der udgør »best execution« i forbindelse med udførelsen af ordrer for detailkunder, bør omkostningerne til udførelsen omfatte investeringsselskabets egne provisioner og gebyrer, som pålægges kunden, når der er anført mere end ét handelssystem i selskabets udførelsespolitik, der er i stand til at udføre en særlig ordre. I sådanne tilfælde bør der tages hensyn til selskabets egne provisioner og omkostninger til udførelsen af ordren gennem hvert af de godkendte handelssystemer for derved at vurdere og sammenligne de resultater for kunden, der opnås ved at udføre ordren gennem hvert af disse handelssystemer. Det er imidlertid ikke hensigten at kræve, at et selskab skal sammenligne de resultater, dets kunde ville have opnået på grundlag af dets egen udførelsespolitik og dets egne provisioner og gebyrer, med de resultater, samme kunde kunne have opnået via et andet investeringsselskab på grundlag af en anden udførelsespolitik eller en anden provisions- og gebyrstruktur. Det er heller ikke hensigten at kræve, at selskabet sammenligner forskellene i dets egne provisioner, som skyldes forskelle i arten af de tjenester, som selskabet leverer til kunderne.
- (94) De bestemmelser i dette direktiv, hvori det fastsættes, at omkostningerne til udførelsen bør omfatte investeringsselskabets egne provisioner eller gebyrer, som pålægges kunden for ydelse af en investeringsservice, bør ikke anvendes til at afgøre, hvilket handelssystem der bør medtages i selskabets udførelsespolitik i medfør af artikel 27, stk. 5, i dette direktiv.
- (95) Det bør anses for urimelig diskriminering mellem handelssystemer, hvis et investeringsselskab strukturerer sin provision eller opkræver den på en sådan måde, at det opkræver forskellige provisioner eller spreads af kunderne for ordredudførelse gennem forskellige handelssystemer, og forskellen ikke afspejler de faktiske forskelle i selskabets omkostninger ved at udføre ordrer gennem disse handelssystemer.
- (96) For at skærpe de betingelser, der gælder for investeringsselskabers forpligtelse til at udføre ordrer på de for kunderne gunstigste vilkår i overensstemmelse med dette direktiv, bør det for finansielle instrumenter, der er omfattet af handelsforpligtelsen i artikel 23 og 28 i forordning (EU) nr. 600/2014 kræves, at hver markedsplads og systematisk internalisator og for andre finansielle instrumenter at hvert handelssted offentliggør oplysninger om kvaliteten af udførelsen af transaktioner på de enkelte handelssteder.
- (97) De oplysninger, investeringsselskaberne stiller til rådighed for deres kunder vedrørende deres udførelsespolitik, er ofte af generel og standardiseret karakter og giver ikke kunderne mulighed for at forstå, hvordan en ordre udføres, eller for at efterprøve, om selskaberne efterlever deres forpligtelse til at udføre ordrer på de for kunderne gunstigste vilkår. For at styrke investorbeskyttelsen bør principperne vedrørende de oplysninger, investeringsselskaber giver deres kunder om udførelsespolitikken, præciseres, og selskaberne bør pålægges en gang om året og for hver kategori af finansielle instrumenter at offentliggøre de fem vigtigste handelssteder, hvor de har udført kundeordrer i det forudgående år, og tage hensyn til disse oplysninger og til de oplysninger, som handelsstederne offentliggør om udførelseskvaliteten, i deres strategier vedrørende »best execution«.

- (98) Når forretningsforholdet etableres med kunden, kan investeringselskabet bede kunden eller den potentielle kunde om samtidig at erklære sig indforstået med ordreudførelsespolitikken og muligheden af at vedkommendes ordrer udføres uden for en markedsplads.
- (99) Personer, som yder investeringsservice på flere end et investeringselskabs vegne, bør betragtes ikke som tilknyttede agenter, men som investeringselskaber, hvis de falder ind under definitionen i dette direktiv, med undtagelse af visse personer der kan være undtaget.
- (100) Dette direktiv bør ikke anfægte tilknyttede agenteres ret til at udøve aktiviteter, der er omfattet af andre direktiver, og beslægtede aktiviteter, der involverer andre finansielle tjenesteydelser eller produkter end dem, der er omfattet af dette direktiv, heller ikke selv om aktiviteterne udøves for dele af samme finansielle koncern.
- (101) Direktivet bør ikke omfatte betingelserne for at udøve virksomhed uden for investeringselskabets område (dørsalg).
- (102) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør ikke registrere en tilknyttet agent eller bør trække registreringen tilbage, hvis de aktiviteter, der rent faktisk udøves, klart viser, at den tilknyttede agent har valgt en bestemt medlemsstats retssystem med henblik på at unddrage sig strengere normer, som gælder i en anden medlemsstat på det område, hvor denne agter at udøve eller udøver størstedelen af sine aktiviteter.
- (103) Ved anvendelsen af dette direktiv bør godkendte modparter anses for at handle som kunder.
- (104) Den finansielle krise har vist, at ikke-detailkunders evne til at vurdere risiciene i forbindelse med deres investeringer, er begrænset. Det bør slås fast, at reglerne om god forretningsskik skal håndhæves for så vidt angår de investorer, der har størst behov for beskyttelse, men de krav, der gælder for forskellige kategorier af kunder, bør også afstemmes bedre. I den forbindelse bør en række oplysnings- og indberetningskrav udvides til også at omfatte forholdet til godkendte modparter. Der bør navnlig gælde relevante krav med hensyn til beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler samt oplysning og indberetning vedrørende mere komplekse finansielle instrumenter og transaktioner. For bedre at kunne klassificere kommuner og andre lokale offentlige myndigheder bør disse være klart udelukket fra listen over godkendte modparter og kunder, der anses for at være professionelle kunder, samtidig med at disse kunder fortsat skal have mulighed for at anmode om at blive behandlet som professionelle kunder.
- (105) Forpligtelsen til at offentliggøre limiterede kundeordrer i forbindelse med transaktioner med godkendte modparter bør kun finde anvendelse, hvis modparten udtrykkeligt sender en limiteret ordre til et investeringselskab med henblik på udførelse af ordren.
- (106) Medlemsstaterne bør sikre retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF⁽²⁾, der regulerer behandlingen af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv. ESMA's håndtering af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽³⁾.
- (107) Alle investeringselskaber bør have samme mulighed for at blive medlem af eller have adgang til regulerede markeder i hele Unionen. Uanset hvordan transaktionerne finder sted i medlemsstaterne, skal de tekniske og juridiske begrænsninger i adgangen til regulerede markeder afskaffes.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (108) For lettere at gøre afviklingen af grænseoverskridende transaktioner endelige bør investeringselskaber have adgang til clearing- og afviklingssystemerne i hele Unionen, uanset om transaktionerne er gennemført over regulerede markeder i den pågældende medlemsstat. Der bør stilles krav om, at investeringselskaber, som ønsker at deltage direkte i andre medlemsstats afviklingssystemer, bør opfylde de relevante driftsmæssige og kommercielle krav til medlemskab og overholde forsigtighedsforanstaltninger for at bevare gnidningsfri og velfungerende finansielle markeder.
- (109) Tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser i Unionen er underlagt nationale ordninger og krav. Selskaber, der er meddelt tilladelse efter disse ordninger, er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser og heller ikke af etableringsretten i andre medlemsstater end den, hvor de er etableret. Finder en medlemsstat, at tredjelandsselskabet ved at oprette en filial kan opnå et passende beskyttelsesniveau for sine detailkunder, herunder detailkunder, der har ønsket at blive behandlet som professionelle kunder, er det således hensigtsmæssigt at indføre et fælles regelsæt på EU-plan med minimumsregler for så vidt angår de krav, der gælder for sådanne filialer, og under hensyntagen til princippet om, at tredjelandsselskaber ikke bør modtage en gunstigere behandling end den, der gives EU-selskaber.
- (110) Medlemsstaterne bør i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv tage behørigt hensyn til anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) vedrørende jurisdiktioner, der har strategiske mangler for så vidt angår hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, og hvor der gælder modforanstaltninger, og jurisdiktioner med strategiske mangler for så vidt angår hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, der ikke har gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at løse disse mangler, eller der ikke har forpligtet sig til en handlingsplan udarbejdet i samarbejde med FATF til at afhjælpe manglerne.
- (111) Dette direktivs bestemmelse om regulering af tredjelandsselskabers levering af investeringservice eller -aktiviteter i Unionen bør ikke anfægte muligheden for, at personer, der er etableret i Unionen, kan modtage investeringservice fra et tredjelandsselskab udelukkende på eget initiativ. Når et tredjelandsselskab leverer tjenesteydelser på udelukkende eget initiativ af en person, der er etableret i Unionen, bør disse tjenesteydelser ikke anses for at være leveret på Unionens område. Når et tredjelandsselskab opsøger kunder eller potentielle kunder i Unionen eller markedsfører investeringservice eller -aktiviteter sammen med accessoriske tjenesteydelser i Unionen, bør det ikke anses for at være en tjenesteydelse, som leveres udelukkende på kundens eget initiativ.
- (112) Tilladelsen til at drive et reguleret marked bør omfatte alle aktiviteter, som har direkte forbindelse med offentliggørelse, behandling, udførelse, bekræftelse og indberetning af ordrer fra det tidspunkt, hvor ordrene modtages af det regulerede marked, til det tidspunkt, hvor de formidles med henblik på endelig afvikling, og alle aktiviteter med relation til finansielle instrumenters optagelse til handel. Tilladelsen bør tillige omfatte transaktioner, som gennem prisstillere, der er udpeget af det regulerede marked, gennemføres i henhold til det regulerede markeds systemer og i overensstemmelse med dette systems regler. Ikke alle transaktioner, der indgås af medlemmer eller deltagere på det regulerede marked, i en MHF eller en OHF, anses for at være indgået inden for det regulerede markeds, MHFens eller OHFens systemer. Transaktioner, som medlemmer eller deltagere indgår på bilateral basis, og som ikke opfylder alle de forpligtelser, der gælder for et reguleret marked, en MHF eller en OHF i henhold til dette direktiv, bør anses som transaktioner, der indgås uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF, ved anvendelsen af definitionen på en systematisk internalisator (systematic internaliser). I sådanne tilfælde bør investeringselskaber forpligtes til at offentliggøre bindende prisstillelser, hvis betingelserne i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 600/2014 er opfyldt.
- (113) Investeringselskaber, der benytter sig af algoritmisk handel som led i en prisstillelsesstrategi, bør i betragtning af betydningen af frembringelse af likviditet for de finansielle markeders effektive og ordnede funktion indgå skriftlige aftaler med markedspladser, der præciserer deres forpligtelser med hensyn til at tilføre markedet likviditet.
- (114) Intet i dette direktiv bør kræve, at de kompetente myndigheder godkender eller behandler indholdet af den skriftlige aftale mellem det regulerede marked og investeringselskabet, der er påkrævet på grund af deltagelsen i prisstillelsesordningen. Det forhindrer dem dog heller ikke i at gøre det, for så vidt som en sådan godkendelse eller behandling alene bygger på de regulerede markeders overholdelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 48.

- (115) Leveringen af tjenesteydelser vedrørende centrale markedsdata, som er afgørende for, at brugerne i givet fald kan danne sig et overblik over handelsaktiviteten på EU-finansmarkederne, og for, at de kompetente myndigheder kan modtage præcise og fuldstændige oplysninger om relevante transaktioner, bør være underlagt krav om tilladelse og regulering for at sikre den nødvendige kvalitet.
- (116) Indførelsen af godkendte offentliggørelsesordninger (APA-ordninger) forventes at forbedre kvaliteten af de handelsgennemsigtighedsoplysninger, som offentliggøres i OTC-regi, og bidrage betydeligt til at sikre, at disse data offentliggøres på en måde, der letter konsolideringen med data offentliggjort af markedspladser.
- (117) Da der nu er indført en markedsstruktur, som giver mulighed for konkurrence mellem forskellige markedspladser, er det vigtigt, at der snarest muligt indføres et effektivt og omfattende system for konsolideret løbende handelsinformation (consolidated tape). Indførelsen af en kommerciel løsning vedrørende konsolideret løbende handelsinformation for aktier og aktielignende finansielle instrumenter forventes at bidrage til et mere integreret europæisk marked og gøre det nemmere for markedsdeltagerne at få adgang til en konsolideret oversigt over de handelsgennemsigtighedsoplysninger, der er til rådighed. Den påtænkte løsning er baseret på, at der meddeles tilladelse til leverandører, som arbejder efter forud fastsatte og tilsynsunderlagte parametre, der konkurrerer med hinanden, så der kan leveres teknisk meget avancerede, innovative løsninger, som i størst muligt omfang kommer markedet til gode og sikrer, at der leveres konsistente og nøjagtige markedsdata. Ved at kræve, at alle leverandører af konsolideret løbende handelsinformation skal konsolidere alle APA-oplysninger, sikres det, at konkurrencen kommer til at dreje sig om kvaliteten af den service, kunderne modtager, frem for om bredden af de omfattede oplysninger. Ikke desto mindre bør der allerede nu træffes foranstaltninger med henblik på at etablere konsolideret løbende handelsinformation ved offentligt udbud, hvis den planlagte mekanisme ikke fører til rettidig levering af et effektivt og omfattende system for konsolideret løbende handelsinformation for aktier og aktielignende finansielle instrumenter.
- (118) Da det anses for sværere at udarbejde konsolideret løbende handelsinformation for andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, end for finansielle instrumenter, som er aktieinstrumenter, bør udbydere have mulighed for at opnå erfaring med sidstnævnte, inden de udarbejder den. For at lette den korrekte udarbejdelse af konsolideret løbende handelsinformation for andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, bør der derfor fastsættes en længere frist for anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af den pågældende bestemmelse. Ikke desto mindre bør der allerede nu træffes foranstaltninger med henblik på at etablere konsolideret løbende handelsinformation ved offentligt udbud, hvis den planlagte mekanisme ikke fører til rettidig levering af et effektivt og omfattende system for konsolideret løbende handelsinformation for andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter.
- (119) Ved fastsættelsen, for så vidt angår andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, af markedspladser og APA-ordninger, som det er nødvendigt at medtage i efterhandelsoplysningerne, der skal spredes af udbydere af konsolideret løbende handelsinformation, bør EMSA sikre, at målet med oprettelsen af et integreret EU-marked for disse finansielle instrumenter nås, og sikre ikkediskriminatorisk behandling af APA-ordninger og markedspladser.
- (120) Der bør i EU-ret vedrørende kapitalgrundlagskrav fastsættes minimumskapitalkrav, som regulerede markeder skal opfylde for at få tilladelse, og der bør i den forbindelse tages hensyn til den særlige form for risici forbundet med sådanne markeder.
- (121) Et reguleret markeds operatører bør også kunne drive en MHF eller en OHF i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv.
- (122) Dette direktivs bestemmelser om finansielle instrumenters optagelse til handel i henhold til de af det regulerede marked håndhævede regler bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF ⁽²⁾. Et reguleret marked bør ikke forhindres i at stille strengere krav til udstederne af finansielle instrumenter, som det regulerede marked påtænker at optage til handel, end dem, der stilles i medfør af dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

- (123) Medlemsstaterne bør kunne udpege forskellige kompetente myndigheder til at håndhæve direktivets vidtrækkende forpligtelser. Disse myndigheder bør være offentlige myndigheder, hvilket sikrer myndighedernes uafhængighed af økonomiske aktører og forhindrer interessekonflikter. I overensstemmelse med national lovgivning bør medlemsstaterne sikre passende finansiering af den kompetente myndighed. Udpegningen af offentlige myndigheder bør ikke udelukke uddelegering under den kompetente myndigheds ansvar.
- (124) For at sikre, at kommunikationen mellem de kompetente myndigheder om suspensioner, fjernelser, afbrydelser, ureglementerede handelsvilkår og omstændigheder, som kan være tegn på markedsmissbrug, sker på en effektiv og rettidig måde, er der behov for en effektiv kommunikations- og koordinationsproces mellem de nationale kompetente myndigheder, hvilket vil ske gennem ordninger udarbejdet af ESMA.
- (125) På G20-topmødet i Pittsburgh den 25. september 2009 blev man enige om at forbedre finans- og råvaremarkederne regulering, virkemåde og gennemsigtighed med henblik på at imødegå råvareprisernes overdrevne volatilitet. I Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009 om en bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa og Kommissionens meddelelse af 2. februar 2011 om imødegåelse af udfordringerne på råvaremarkederne og med hensyn til råstoffer beskrives en række foranstaltninger, der bør træffes som led i revisionen af direktiv 2004/39/EF. I september 2011 offentliggjorde Den Internationale Børstilsynsorganisation en række principper for regulering af og tilsyn med råvarederivatmarkeder. Disse principper blev tiltrådt på G20-topmødet i Cannes den 4. november 2011, hvor man opfordrede til at udstyre markedsregulatorer med formelle beføjelser inden for positionsforvaltning, herunder beføjelser til at opstille forudgående positionslofter i relevant omfang.
- (126) De beføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder, bør suppleres af udtrykkelige beføjelser til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst person vedrørende størrelsen af og formålet med en position i derivataftaler, der vedrører råvarer, og til at anmode den pågældende om at tage skridt til at reducere størrelsen af positionen i derivataftalerne.
- (127) Der er behov for en harmoniseret ordning for positionslofter for at sikre større koordinering og ensartethed i anvendelsen af G20-aftalen, navnlig for kontrakter, der handles i hele Unionen. De kompetente myndigheder bør derfor tillægges udtrykkelige beføjelser til på grundlag af en af ESMA fastlagt metode at fastsætte lofter for de positioner, som en person til enhver tid kan besidde, på samlet koncernniveau, i en derivataftale vedrørende en råvare med henblik på at forebygge markedsmissbrug, herunder ved at sætte sig på markedet («cornering the market»), og støtte korrekte prisdannelses- og afviklingsbetingelser, herunder forebyggelse af markedsforvridende positioner. Sådanne lofter bør fremme integriteten af markedet for derivatet og den underliggende råvare med forbehold af prisfastsættelsen på markedet for den underliggende råvare og bør ikke gælde for positioner, der objektivt set begrænser de risici, som er direkte knyttet til forretningsmæssige aktiviteter vedrørende råvaren. Der bør ligeledes foretages en præcisering af sondringen mellem spotkontrakter for råvarer og råvarederivataftaler. For at opnå den harmoniserede ordning er det ligeledes hensigtsmæssigt, at ESMA overvåger gennemførelsen af positionslofterne, og at de kompetente myndigheder iværksætter samarbejdsordninger, herunder indbyrdes udveksling af relevante data, og gør det muligt at overvåge og håndhæve disse lofter.
- (128) Alle markedspladser, der tilbyder handel med råvarederivater, bør indføre passende positionsforvaltningskontrol, der omfatter de nødvendige beføjelser til som minimum at overvåge og få adgang til oplysninger om råvarederivatpositioner, kræve, at sådanne positioner reduceres eller bringes til ophør, og stille krav om, at der bringes likviditet tilbage til markedet for at afbøde virkningerne af en stor og dominerende position. ESMA bør offentliggøre og ajourføre en liste i resuméform over samtlige gældende positionslofter og al gældende positionsforvaltningskontrol. Disse begrænsninger og ordninger bør anvendes på en ensartet måde og tage hensyn til det pågældende markeds særlige karakteristika. Hvordan de gælder, bør, ligesom de relevante kvantitative tærskler, der udgør begrænsningerne, eller som kan udløse andre forpligtelser, være klart defineret.
- (129) Markedspladser bør offentliggøre en samlet ugentlig oversigt over de positioner, der besiddes af de forskellige kategorier af personer for de forskellige råvarederivater, emissionskvoter og derivater deraf, som handles på deres platforme. En fuldstændig, detaljeret oversigt over de positioner, som besiddes af alle personer, bør stilles til rådighed for den kompetente myndighed mindst én gang dagligt. En rapporteringsordning i henhold til dette direktiv bør i relevant omfang tage hensyn til de rapporteringskrav, som i forvejen er fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) nr. 1227/2011.

- (130) Selv om den metode, der anvendes til beregning af positionslofter, ikke bør skabe hindringer for udviklingen af nye råvarederivater, bør ESMA ved fastsættelsen af beregningsmetoden sikre, at udviklingen af nye råvarederivater ikke kan anvendes til at omgå ordningen for positionslofter.
- (131) Der bør fastsættes positionslofter for hver enkelt råvarederivataftale. For at undgå, at ordningen for positionslofter omgås via den løbende udvikling af de nye råvarederivatkontrakter, bør ESMA sikre, at beregningsmetoden forebygger enhver omgåelse ved at tage hensyn til det samlede antal åbne positioner i andre råvarederivater med samme underliggende råvare.
- (132) Det er ønskeligt at lette små og mellemstore virksomheders (SMV'er) adgang til kapital og at fremme den videre udvikling af specialiserede markeder, der tager hensyn til små og mellemstore udsteders behov. Disse markeder, der som regel drives som MHF'er i henhold til dette direktiv, betegnes almindeligvis som SMV-vækstmarkeder eller vækstmarkeder. Oprettelsen inden for MHF-kategorien af en ny underkategori for SMV-vækstmarkeder og disse markeders registrering forventes at øge deres synlighed og højne deres profil samt at bidrage til udviklingen af fælles reguleringsstandarder i Unionen for disse markeder. Opmærksomheden bør rettes mod, hvordan fremtidig lovgivning yderligere bør fremme anvendelsen af dette marked, således at det bliver attraktivt for investorer, og mindske den administrative byrde samt give SMV'er yderligere incitamenter til at komme ind på kapitalmarkeder gennem SMV-vækstmarkeder.
- (133) Kravene til denne nye kategori af markeder skal være tilstrækkeligt fleksible for at kunne tage højde for hele den vifte af succesrige markedsmodeller, der findes i hele Europa. De skal også skabe den rette balance mellem opretholdelsen af høje investorbekyttelsesniveauer, som er nødvendige for at fremme investorernes tillid til udstederne på disse markeder, og reduktionen af unødvendige administrative byrder for disse udstedere. Det foreslås, at yderligere detaljer vedrørende kravene til SMV-vækstmarkeder, f.eks. vedrørende kriterierne for optagelse til handel på et sådant marked, beskrives nærmere i delegerede retsakter eller tekniske standarder.
- (134) Da det er vigtigt ikke at påvirke eksisterende succesrige markeder negativt, bør operatører af markeder rettet mod små og mellemstore udstedere have mulighed for at vælge at fortsætte driften af et sådant marked efter kravene i dette direktiv uden at søge om registrering som et SMV-vækstmarked. En udsteder, der er en SMV, bør ikke være forpligtet til søge om at få sine finansielle instrumenter optaget til handel på et SMV-vækstmarked.
- (135) For at denne nye markedskategori kan komme SMV'er til gode, bør mindst 50 % af udstederne, hvis finansielle instrumenter handles på et SMV-vækstmarked, være SMV'er. Denne vurdering bør foretages på årlig basis. Kriteriet om 50 % bør gennemføres på en fleksibel måde. Det forhold, at markedet midlertidigt ikke opfylder dette kriterium, bør ikke betyde, at markedspladsen omgående skal slettes fra registret eller nægtes registrering som et SMV-vækstmarked, hvis det har en rimelig udsigt til at opfylde kriteriet om 50 % fra det efterfølgende år. Hvad angår vurderingen af, hvorvidt en udsteder er en SMV-virksomhed, bør den foretages på grundlag af markedsværdien i de foregående tre kalenderår. Dette burde sikre en mere glidende overgang for disse udstedere fra de specialiserede markeder til de store markeder.
- (136) Eventuelle fortrolige oplysninger, som kontaktpunktet i en medlemsstat modtager gennem kontaktpunktet i en anden medlemsstat, bør ikke betragtes som rent nationale oplysninger.
- (137) Det er nødvendigt at gøre de kompetente myndigheders beføjelser mere ensartede for at bane vej for, at bestemmelserne håndhæves med lige stor styrke i hele det integrerede finansielle marked. Et fælles sæt af mindstebeføjelser kombineret med de nødvendige ressourcer bør sikre tilsynets effektivitet. I dette direktiv bør der derfor fastsættes et sæt minimumsbeføjelser vedrørende tilsyn og undersøgelse, som medlemsstaternes kompetente myndigheder bør tillægges i overensstemmelse med national ret. Disse beføjelser bør, når den nationale ret kræver det, udøves ved begæring til de kompetente retslige myndigheder. De kompetente myndigheder bør, når de udøver deres beføjelser i henhold til dette direktiv, handle objektivt og upartisk og fortsat træffe deres beslutninger selvstændigt.
- (138) Selv om dette direktiv specificerer et sæt minimumsbeføjelser, som kompetente myndigheder bør have, skal disse beføjelser udøves inden for et komplet system af national lovgivning, som sikrer respekten for grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred. Medlemsstaterne bør med henblik på udøvelsen af disse beføjelser, som kan udmønte sig i alvorlige indgreb i retten til respekt for privat- og familieliv, hjemmet og kommunikation,

have passende og effektive beskyttelsesmekanismer mod misbrug, for eksempel, hvor det er relevant, hvad angår tilstrækkelig forudgående tilladelse fra en medlemsstats retslige myndigheder. Medlemsstaterne bør give mulighed for, at kompetente myndigheder kan udøve sådanne indgribende beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for en ordentlig undersøgelse af alvorlige sager, hvor der ikke findes tilsvarende midler til at reelt opnå samme resultat.

- (139) Ingen foranstaltninger, der træffes af en kompetent myndighed eller ESMA under udøvelsen af deres hverv, bør hverken direkte eller indirekte diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som et handelssted for levering af investeringservice og -aktiviteter i en hvilken som helst valuta.
- (140) I betragtning af den store betydning og markedsandel, en række MHF'er har fået, bør det sikres, at der indføres passende samarbejdsordninger mellem MHF'ens kompetente myndighed og den kompetente myndighed i det land, hvor MHF'en leverer tjenesteydelser. For at foregribe en eventuel tilsvarende udvikling bør dette udvides til også at omfatte OHF'er.
- (141) For at sikre, at investeringsselskaber, markedsoperatører, der har tilladelse til at drive en MHF eller OHF, regulerede markeder, APA'er, CTP'er eller godkendte indberetningsmekanismer (approved reporting mechanisms — ARM'er), de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt medlemmerne af investeringsselskabernes og de regulerede markeders ledelsesorganer overholder bestemmelserne i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 600/2014, og at de behandles ens i hele Den Europæiske Union, bør medlemsstaterne indføre sanktioner og foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Administrative sanktioner og foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, bør opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner og foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder.
- (142) Navnlig bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge bøder, der er tilstrækkeligt store til at opveje de fordele, der kan forventes opnået, og være afskrækkende selv for større institutter og deres ledere.
- (143) Det er ligeledes nødvendigt for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret og charteret at have mulighed for at få adgang til fysiske og juridiske personers lokaler. Adgang til sådanne lokaler er nødvendig, når der er begrundet mistanke om, at der kan findes dokumenter og andre oplysninger med tilknytning til undersøgelsens genstand, og at de kan være af relevans som bevis for overtrædelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014. Desuden er adgang til sådanne lokaler nødvendig, når den person, over for hvem der er anmodet om oplysninger, undlader at efterkomme anmodningen, eller når der er rimelig grund til at formode, at en anmodning, såfremt den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at dokumenter eller oplysninger, som kravet om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forvansket eller tilintetgjort. Hvis der er behov for en forhåndstilladelse fra en retslig myndighed i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret, bør denne beføjelse anvendes til at få adgang til lokaler først efter, at den pågældende forhåndstilladelse er indhentet fra en domstol.
- (144) Eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik fra investeringsselskaber, der gennemfører og dokumenterer gennemførelsen af transaktioner samt eksisterende registreringer af telefon- og datatrafik fra telekommunikationsoperatører udgør yderst vigtigt og undertiden det eneste bevismateriale, der kan afsløre og bevise markedsmissbrug samt efterprøve, om selskaber efterlever krav om investorbeskyttelse og andre krav, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014. De kompetente myndigheder bør derfor kunne kræve at få udleveret eksisterende optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation og datatrafik fra et investeringsselskab eller kreditinstitut. Det er nødvendigt at have adgang til registreringer af datatrafik og optagelser af telefonsamtaler for at kunne afsløre og sanktionere markedsmissbrug eller overtrædelser af de krav, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014.

For at indføre lige vilkår i Unionen hvad angår adgangen til de registreringer af telefontrafik og eksisterende datatrafik, der opbevares af telekommunikationsoperatører, eller de eksisterende registreringer af telefonsamtaler og datatrafik, der opbevares af et investeringsselskab, bør de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret kunne kræve at få udleveret eksisterende registreringer af telefon- og datatrafik, der opbevares af telekommunikationsoperatører, i den udstrækning dette er tilladt i henhold til national ret, og de eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik, som opbevares af et investeringsselskab, i tilfælde hvor der er begrundet mistanke om, at registreringerne vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være relevante for at bevise adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 eller overtrædelser af de krav, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014. Adgangen til de registreringer over telefon- og datatrafik, der opbevares af en telekommunikationsoperatør, bør ikke omfatte indholdet af telekommunikation via telefon.

- (145) Af hensyn til en ensartet anvendelse af sanktioner i hele Unionen bør medlemsstaterne pålægges at sikre, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder.
- (146) For at sikre, at de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, har afskrækkende virkning på den brede offentlighed, bør de normalt offentliggøres. Offentliggørelsen af afgørelser er ligeledes et vigtigt redskab for de kompetente myndigheder til at informere markedsdeltagerne om, hvilken adfærd der betragtes som en overtrædelse af dette direktiv, og til at fremme god adfærd blandt markedsdeltagerne. Hvis en sådan offentliggørelse medfører uforholdsmæssigt stor skade for de involverede personer, bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse i fare, bør den kompetente myndighed offentliggøre sanktionerne og foranstaltningerne anonymt på en måde, som er i overensstemmelse med national ret, eller udsætte offentliggørelsen.

De kompetente myndigheder bør have mulighed for ikke at offentliggøre sanktioner, hvis en anonym eller udsat offentliggørelse anses for at være utilstrækkelig til at sikre, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare. De kompetente myndigheder bør ikke være forpligtet til at offentliggøre foranstaltninger, der anses for at være af mindre væsentlig karakter og hvis offentliggørelse ikke ville stå mål med hensigten. Det er hensigtsmæssigt at indføre en mekanisme til at rapportere uoffentliggjorte sanktioner til ESMA, således at de kompetente myndigheder kan tage dem i betragtning i deres løbende tilsyn. Dette direktiv stiller ikke krav om, men bør ikke forhindre offentliggørelsen af strafferetlige sanktioner, der pålægges for overtrædelser af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014.

- (147) For at kunne afdække potentielle overtrædelser bør de kompetente myndigheder have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og bør fastlægge effektive og pålidelige mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser, herunder ved at beskytte medarbejdere, der indberetter overtrædelser, som er begået inden for deres egen virksomhed. Disse mekanismer bør ikke være til hinder for passende beskyttelse af personer, som er tiltalt. Der bør indføres hensigtsmæssige procedurer for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af en tiltalt, navnlig med hensyn til retten til beskyttelse af dennes personoplysninger og procedurer, der sikrer den tiltalte retten til at forsvare sig og blive hørt, inden der træffes en afgørelse, og til effektivt at påklage en for vedkommende ugunstig afgørelse til en domstol.
- (148) Dette direktiv bør foreskrive både sanktioner og foranstaltninger for at kunne omfatte alle skridt, der indledes efter en overtrædelse, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national lovgivning betragtes som sanktioner eller som foranstaltninger.
- (149) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes retsfor skrifter vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (150) Selv om intet forhindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om administrative og strafferetlige sanktioner for samme overtrædelser, bør det ikke kræves, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, der er underlagt national straffelovgivning. I overensstemmelse med national lovgivning er medlemsstaterne ikke forpligtet til at pålægge både administrative og strafferetlige sanktioner for den samme overtrædelse, men de bør have mulighed for at gøre det, hvis deres nationale lovgivning tillader det. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner for overtrædelser af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014 bør dog ikke begrænse eller på andre måder påvirke de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser er henvist til de kompetente retslige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgelse.
- (151) Med henblik på kunde beskyttelse og uden at det berører kunders ret til at indbringe deres sag for domstolene, bør medlemsstaterne sikre, at offentlige eller private organer til bilæggelse af udenretslige tvister indgår i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister under hensyntagen til Kommissionens henstilling 98/257/EF⁽¹⁾, og Kommissionens henstilling 2001/310/EF⁽²⁾. Når medlemsstaterne indfører klage- og procesordninger til udenretslig bilæggelse af tvister, bør de opfordres til at gøre brug af eksisterende grænseoverskridende samarbejds mekanismer, navnlig netværket for klager over finansielle tjenesteydelser (FIN-Net).

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2001/310/EF af 4. april 2001 om principper for udenretslige organer til mindelig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (EFT L 109 af 19.4.2001, s. 56).

- (152) Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder, andre myndigheder, organer eller personer bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger til tredjelande, jf. direktiv 95/46/EF. Enhver udveksling eller videregivelse af personoplysninger, som ESMA foretager med tredjelande, bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger i forordning (EF) nr. 45/2001.
- (153) Det er nødvendigt at skærpe bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem nationale kompetente myndigheder og udvide disses pligt til at yde hinanden bistand og til at samarbejde. Som følge af den øgede grænseoverskridende aktivitet bør de kompetente myndigheder udveksle de for deres hverv nødvendige oplysninger for at sikre en effektiv håndhævelse af dette direktiv, også i situationer, hvor tilsidesættelse eller mistanke om tilsidesættelse af direktivet eventuelt berører myndighederne i to eller flere medlemsstater. En streng tjenstlig tavshedspligt er nødvendig for at sikre, at udvekslingen af oplysninger fungerer gnidningsløst, og at særlige rettigheder respekteres.
- (154) Hvis driften af en markedsplads, som har etableret ordninger i et værtsland, er blevet af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og for beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, bør der fastsættes passende samarbejdsordninger, som udvælges blandt mulige samarbejdsmetoder mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i overensstemmelse med behovet for grænseoverskridende tilsynssamarbejde, navnlig ud fra karakteren og omfanget af indvirkningen på værdipapirmarkederne og investorbeskyttelsen i værtsmedlemsstaten, såsom ad hoc-baseret eller periodisk informationsudveksling, konsultation og bistand.
- (155) For at opfylde dette direktivs målsætninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår enkeltheder vedrørende undtagelser, præciseringen af definitioner, kriterierne for vurdering af et investeringsselskabs påtænkte erhvervelser, de organisatoriske krav til investeringsselskaber, håndteringen af interessekonflikter, forpligtelser med hensyn til god forretningsskik i forbindelse med ydelsen af investeringsservice, udførelsen af ordrer på de for kunden gunstigste betingelser, behandlingen af kundeordrer, transaktioner med godkendte modparter, de specifikke forhold, der udløser et krav om oplysninger for investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, og operatører af et reguleret marked, de omstændigheder, der udgør betydelig skade for investorernes interesser og markedets ordentlige funktion med henblik på suspension eller fjernelse af finansielle instrumenter fra handel i en MHF, en OHF eller et reguleret marked, SMV-vækstmarkeder, grænseværdierne over hvilke forpligtelserne for positionsrapportering finder anvendelse og de kriterier, hvorefter en markedsplads funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (156) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af investorer, herunder dem, der investerer i strukturerede indlån, og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA er i besiddelse af højt specialiseret viden vil det være rationelt og hensigtsmæssigt, at myndigheden får til opgave at udarbejde udkast til regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder til forelæggelse for Kommissionen i de tilfælde, der ikke indebærer politikbeslutninger. For at sikre en ensartet investor- og forbrugerbeskyttelse på tværs af sektorer for finansielle tjenesteydelser bør ESMA så vidt muligt udføre sine opgaver i tæt samarbejde med den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) («EBA»), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, og med EIOPA.
- (157) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA udarbejder for så vidt angår undtagelser, som knytter sig til aktiviteter, der betragtes som accessoriske til hovederhvervet, de oplysninger, der skal fremlægges, og visse krav inden for rammerne af proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse til investeringsselskaber, erhvervelse af en kvalificeret andel, algoritmisk handel, pligten til at udføre ordrer på de for kunderne gunstigste betingelser, suspension og fjernelse af et finansielt instrument fra handel på et reguleret marked, på en MHF eller en OHF, den frie udveksling af investeringsservice og -aktiviteter oprettelse af en filial, systemfleksibilitet, automatisk afbrydelse af handelen og elektronisk handel, minimumskursændringer (tick sizes), vedrørende synkronisering af forretningsure, finansielle instrumenters optagelse til handel, positionslofter og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

positionsforvaltningskontrol inden for råvarederivater, proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester, organisatoriske krav til APA'er, CTP'er og ARM'er samt samarbejde mellem kompetente myndigheder. Kommissionen bør vedtage disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- (158) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder til forelæggelse for Kommissionen for så vidt angår proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse til investeringsselskaber, erhvervelsen af en kvalificeret andel, handelsprocessen og afslutning af transaktioner i MHF'er og OHF'er, suspension af handelen med og fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen, den frie udveksling af investeringsservice og -aktiviteter, oprettelse af en filial, positionsrapportering efter kategorier af positionsindehavere, proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse, procedurer og formularer til fremsendelse af oplysninger vedrørende offentliggørelse af afgørelser, pligten til at samarbejde, samarbejde mellem kompetente myndigheder, informationsudveksling samt høring forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab.
- (159) Kommissionen bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af den måde, hvorpå OHF'er fungerer, hvordan ordningen for SMV-vækstmarkeder fungerer, virkningerne af kravene vedrørende automatiseret handel og højfrekvenshandel, erfaringerne med mekanismen for forbud mod bestemte produkter eller fremgangsmåder samt virkningerne af foranstaltningerne vedrørende råvarederivatmarkeder.
- (160) Kommissionen bør senest den 1. januar 2018 udarbejde en rapport, der vurderer den potentielle indvirkning på energipriser og energimarkedets funktion som følge af udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat for anvendelsen af clearingforpligtelsen og de marginkrav, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 648/2012. Kommissionen bør, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovforslag for at fastsætte eller ændre den relevante ret, herunder specifik sektorbestemt lovgivning, såsom forordning (EU) nr. 1227/2011.
- (161) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at give forvaltere af alternative investeringsfonde (»FAIF'er«) tilladelse til at yde investeringsservice som supplement til den kollektive forvaltning af alternative investeringsfonde (AIF'er), herunder tjenesteydelser i form af porteføljepleje af investeringer, investeringsrådgivning, opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering samt modtagelse og videregivelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter. Eftersom kravene for levering af disse tjenesteydelser harmoniseres inden for Unionen, bør de FAIF'er, der er godkendt af deres kompetente myndigheder i hjemlandet til at levere disse tjenesteydelser, ikke være underlagt krav om nogen yderligere tilladelse i værtsmedlemsstater eller nogen anden foranstaltning, der har samme virkning.
- (162) I henhold til den nuværende retlige ramme skal de FAIF'er, der er godkendt til at yde denne investeringsservice, og som agter at yde den i andre medlemsstater end hjemlandet, overholde yderligere nationale krav, herunder oprettelse af en særskilt juridisk enhed. For at fjerne hindringer i den grænseoverskridende ydelse af harmoniseret investeringsservice og for at sikre lige konkurrencevilkår mellem de enheder, der yder den samme investeringsservice i henhold til samme lovbestemte krav, bør en FAIF, der er godkendt til at yde denne service, kunne yde den på tværs af grænserne, med forbehold af passende notifikationskrav, i henhold til den tilladelse, der er meddelt af de kompetente myndigheder i hjemlandet.
- (163) Direktiv 2011/61/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (164) Målet med dette direktiv, nemlig skabelsen af et integreret finansielt marked, hvor investorer nyder effektiv beskyttelse, og hvor det samlede markeds effektivitet og integritet er beskyttet, kræver, at der indføres fælles reguleringsmæssige krav til investeringsselskaber, uanset hvor i Unionen disse har fået tilladelse, og til den måde, regulerede markeder og andre handelssystemer fungerer på, således at det forhindres, at uigennemsigthed

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

eller forstyrrelser på ét marked undergraver hele Unionens finansielle systems effektivitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (165) I betragtning af det øgede antal opgaver, som ESMA overdrages i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at der skal stilles tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed.
- (166) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som charteret anerkender, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til forbrugerbeskyttelse, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, og direktivet skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (167) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav en udtalelse den 10. februar 2012 ⁽¹⁾.
- (168) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (169) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af de tidligere direktiver.
- (170) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på investeringsselskaber, markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester og tredjelandsselskaber, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial i Unionen.
2. I dette direktiv fastsættes der krav vedrørende:
 - a) meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber og disses drift
 - b) tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice eller udførelse af investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- c) meddelelse af tilladelse til regulerede markeder og disses drift
- d) meddelelse af tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester og disses drift og
- e) tilsyn og håndhævelse ved kompetente myndigheder og disses indbyrdes samarbejde.

3. Følgende bestemmelser finder tillige anvendelse på kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, når de leverer en eller flere investeringsserviceydelse og/eller udfører investeringsaktiviteter:

- a) artikel 2, stk. 2, artikel 9, stk. 3, og artikel 14 og 16-20
- b) kapitel II i afsnit II, bortset fra artikel 29, stk. 2, andet afsnit
- c) kapitel III i afsnit II, bortset fra artikel 34, stk. 2 og 3, og artikel 35, stk. 2-6 og 9
- d) artikel 67-75 og artikel 80, 85 og 86.

4. Følgende bestemmelser finder tillige anvendelse på investeringsselskaber og kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, og, når de sælger eller rådgiver kunder i forbindelse med strukturerede indlån:

- a) artikel 9, stk. 3, artikel 14 og artikel 16, stk. 2, 3 og 6
- b) artikel 23-26, artikel 28, artikel 29, bortset fra stk. 2, andet afsnit, og artikel 30, og
- c) artikel 67-75.

5. Artikel 17, stk. 1-6, finder også anvendelse på medlemmer og deltagere på regulerede markeder og MHF'er, der ikke skal have tilladelse i henhold til dette direktiv i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), e), i) og j).

6. Artikel 57 og 58 finder også anvendelse på personer, der er undtaget i medfør af artikel 2.

7. Alle multilaterale systemer for finansielle instrumenter skal anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i enten afsnit II for så vidt angår MHF'er eller OHF'er eller bestemmelserne i afsnit III for så vidt angår regulerede markeder.

Et investeringsselskab, som på organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF, skal handle i overensstemmelse med afsnit III i forordning (EU) nr. 600/2014.

Uden at dette berører artikel 23 og 28 i forordning (EU) nr. 600/2014, skal al handel med de i første og andet afsnit omhandlede finansielle instrumenter, der ikke foretages på multilaterale systemer eller systematiske internalisatorer, overholde de relevante bestemmelser i afsnit III i forordning (EU) nr. 600/2014.

*Artikel 2***Undtagelser**

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - a) forsikringselskaber eller selskaber, der foretager genforsikring og retrocession som omhandlet i direktiv 2009/138/EF, når de foretager de i nævnte direktiv omhandlede aktiviteter
 - b) personer, der udelukkende yder investeringservice til deres moderselskab, deres datterselskab eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber
 - c) personer, der yder investeringservice, hvis denne service ydes lejlighedsvist i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, såfremt denne virksomhed er reguleret ved lov eller fagetisk kodeks for det pågældende erhverv, som ikke udelukker, at der kan ydes service af denne art
 - d) personer, som handler for egen regning med finansielle instrumenter, der ikke er råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, og ikke yder anden investeringservice eller udfører andre investeringsaktiviteter med finansielle instrumenter, der ikke er råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, medmindre disse personer:
 - i) er prisstillere
 - ii) er medlemmer eller deltagere på et reguleret marked eller i en MHF eller har direkte elektronisk adgang til en markedsplads eller
 - iii) anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik eller
 - iv) handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer

Personer, der er undtaget i medfør af litra a), i) eller j), skal ikke opfylde betingelserne i dette litra for at være undtaget

- e) operatører med overholdelsesforpligtelser i medfør af direktiv 2003/87/EF, der ved handel med emissionskvoter ikke udfører kundeordrer, og som ikke yder anden investeringservice eller udfører andre investeringsaktiviteter end handel for egen regning, forudsat at disse personer ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik
- f) personer, hvis investeringservice udelukkende består i forvaltning af ordninger for medarbejderdeltagelse
- g) personer, der yder investeringservice, som kun indebærer både forvaltning af medarbejderdeltagelsesordninger og investeringserviceydelser udelukkende til brug for deres moderselskab, datterselskaber eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber
- h) medlemmer af ESCB og andre nationale organer med lignende funktioner i Unionen, andre offentlige organer, der har ansvar for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri, i Unionen, og internationale finansieringsinstitutter oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiel bistand til rådighed for deres medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer

i) kollektive investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på EU-plan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter

j) personer:

i) der handler for egen regning, herunder prisstillere, med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller

ii) der yder investeringservice, bortset fra handel for egen regning, inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i deres hovederhverv,

dog under forudsætning af,

— at dette for hvert af ovennævnte tilfælde både individuelt og samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv på koncernniveau, og såfremt dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringservice i henhold til dette direktiv eller bankvirksomhed i henhold til direktiv 2013/36/EU eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater,

— at disse personer ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, og

— at disse personer hvert år meddeler den relevante kompetente myndighed, at de gør brug af denne undtagelse og på begæring aflægger beretning til den kompetente myndighed om de kriterier, de lægger til grund for at mene, at deres aktivitet som omhandlet i nr. i), ii) og iii) er accessorisk i forhold til deres hovederhverv

k) personer, der i forbindelse med andre erhvervsaktiviteter, der ikke er omfattet af dette direktiv, yder investeringsrådgivning, såfremt sådan rådgivning ikke honoreres særskilt

l) sammenslutninger oprettet af danske og finske pensionskasser alene med det formål at forvalte de deltagende pensionskassers midler

m) »agenti di cambio«, hvis virksomhed og funktioner er beskrevet i artikel 201 i det italienske lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998

n) transmissionssystemoperatører som defineret i artikel 2, stk. 4, i direktiv 2009/72/EF eller artikel 2, stk. 4, i direktiv 2009/73/EF, når de varetager deres opgaver i henhold til disse direktiver eller i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller i henhold til forordning (EF) nr. 715/2009 eller i henhold til netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse forordninger, enhver person, der handler som tjenesteyder på deres vegne med henblik på at varetage deres opgaver i henhold til disse retsakter eller i henhold til netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse forordninger, og enhver operatør eller administrator af en energibalancemekanisme, et rørledningsnet eller et system til at holde udbuddet af og efterspørgslen efter energi i balance, når de varetager sådanne opgaver.

Denne undtagelse finder kun anvendelse på personer, der foretager de i nærværende litra fastsatte aktiviteter, når de udfører investeringsaktiviteter eller yder investeringservice i forbindelse med råvarederivater for at udføre disse aktiviteter. Denne undtagelse finder ikke anvendelse for så vidt angår drift af et sekundært marked, herunder en platform for sekundær handel med finansielle transmissionsrettigheder.

o) værdipapircentraler, der er reguleret som sådanne i henhold til EU-lovgivningen, i det omfang de er reguleret i henhold til den nævnte EU-lovgivning.

2. De rettigheder, som dette direktiv medfører, omfatter ikke udførelse af tjenesteydelser som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, eller medlemmer af ESCB under udøvelse af deres opgaver i henhold til TEUF og protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank eller af lignende funktioner i henhold til nationale bestemmelser.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at klarlægge med henblik på stk. 1, litra c), hvornår en aktivitet ydes lejlighedsvist.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på stk. 1, litra j), at fastlægge kriterierne for, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet på koncernniveau.

I forbindelse med disse kriterier tages mindst følgende i betragtning:

- a) nødvendigheden af, at de accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau
- b) størrelsen af deres handelsaktiviteter sammenlignet med de samlede handelsaktiviteter på markedet i den pågældende aktivklasse.

Ved fastsættelsen af, i hvilket omfang accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau, kan ESMA beslutte, at der skal tages hensyn til den kapital, der er investeret i den accessoriske aktivitet i forhold til den kapital, der er investeret i hovederhvervet. Denne faktor er dog under ingen omstændigheder tilstrækkelig til at godtgøre, at den pågældende aktivitet er accessorisk i forhold til koncernens hovederhverv.

De i dette stykke omhandlede aktiviteter betragtes på koncernniveau.

De i andet og tredje afsnit omhandlede elementer omfatter ikke:

- a) koncerninterne transaktioner omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som tjener likviditets- eller risikostyringsformål på tværs af koncernen
- b) transaktioner i derivater, som kan måles objektivt til at reducere de risici, der er direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringen
- c) transaktioner i råvaderivater og emissionskvoter, som foretages for at opfylde forpligtelser til at tilføre en markedsplads likviditet, hvis disse forpligtelser kræves af tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med EU-ret og nationale love og administrative bestemmelser eller af markedspladser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 3

Fakultative undtagelser

1. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende dette direktiv på personer, for hvilke de er hjemlandet, under forudsætning af, at disse personers virksomhed er omfattet af en tilladelse og en regulering på nationalt plan, og at der er tale om personer:

- a) som ikke må forvalte kunders midler eller værdipapirer, og som af den årsag ikke på noget tidspunkt må bringe sig i debet over for deres kunder,

- b) som ikke må yde nogen investeringsservice bortset fra modtagelse og formidling af ordrer vedrørende værdipapirer og andele i kollektive investeringsinstitutter og/eller investeringsrådgivning i forbindelse med sådanne finansielle instrumenter, og
- c) som i forbindelse med ydelsen af den service kun må formidle ordrer til:
- i) investeringsselskaber med tilladelse i henhold til dette direktiv
 - ii) kreditinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU
 - iii) investeringsselskabers eller kreditinstitutters filialer med tilladelse i tredjelande, som er underlagt og overholder forsigtighedsregler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU
 - iv) kollektive investeringsinstitutter med tilladelse i henhold til en medlemsstats lovgivning til at markedsføre andele til offentligheden og til sådanne institutters ledelse
 - v) investeringsselskaber med fast kapital jf. artikel 17, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽¹⁾, hvis værdipapirer noteres eller handles på et reguleret marked i en medlemsstat, eller
- d) som udelukkende yder investeringsservice vedrørende råvarer, emissionskvoter og/eller derivater heraf med det ene formål at afdække deres kunders kommercielle risici, når disse kunder udelukkende er lokale elektricitetsvirksomheder som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv 2009/72/EF eller naturgasvirksomheder som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/73/EF, og forudsat at disse kunder i fællesskab besidder 100 % af disse personers kapital eller stemmerettigheder, udøver fælles kontrol og er fritaget i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), hvis de selv skulle yde denne investeringsservice, eller
- e) som udelukkende yder investeringsservice vedrørende emissionskvoter og/eller derivater heraf med det ene formål at afdække deres kunders kommercielle risici, når disse kunder udelukkende er driftsledere som defineret i artikel 3, litra f), i direktiv 2003/87/EF, og forudsat at disse kunder i fællesskab besidder 100 % af disse personers kapital eller stemmerettigheder, udøver fælles kontrol og er fritaget i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), i nærværende direktiv, hvis de selv skulle yde denne investeringsservice.

2. I de nationale ordninger pålægges de i stk. 1 omhandlede personer krav, som mindst svarer til følgende krav i nærværende direktiv:

- a) betingelser og procedurer for tilladelse og løbende tilsyn som fastsat i artikel 5, stk. 1, og 3, og artikel 7-10, 21, 22 og 23 og de tilsvarende delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 89
- b) forpligtelser med hensyn til god forretningsskik som fastsat i artikel 24, stk. 1, 3, 4, 5, 7 og 10, artikel 25, stk. 2, 5 og 6, og, når den nationale ordning tillader disse personer at udpege tilknyttede agenter, artikel 29, og i de respektive gennemførelsesforanstaltninger

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

- c) organisatoriske krav som fastsat i artikel 16, stk. 3, første, sjette og syvende afsnit, og i artikel 16, stk. 6 og 7, og de tilsvarende delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 89.

Medlemsstaterne stiller krav om, at personer, der er undtaget af dette direktiv i medfør af nærværende artikel, skal være dækket af en investorgarantiordning, som er anerkendt i overensstemmelse med direktiv 97/9/EF. Medlemsstaterne kan tillade, at investeringselskaber ikke er omfattet af en sådan ordning, forudsat at de har tegnet en erhvervsansvarsforsikring, der, under hensyntagen til størrelse, risikoprofil og juridisk form hvad angår de personer, der er undtaget i medfør af nærværende artikels stk. 1, sikrer deres kunder tilsvarende beskyttelse.

Uanset nærværende stykkes andet afsnit kan medlemsstater, der allerede inden den 2. juli 2014 har fastsat sådanne love og bestemmelser, indtil den 3. juli 2019 stille krav om, at de personer, der er undtaget fra nærværende direktiv i henhold til nærværende artikels stk. 1, i de tilfælde, hvor de yder investeringservice i form af modtagelse og formidling af ordrer og/eller investeringsrådgivning i forbindelse med andele i kollektive investeringsinstitutter og handler som mellemed med et administrationsselskab som defineret i direktiv 2009/65/EF, hæfter solidarisk med administrationsselskabet for eventuelle skader, som kunden har lidt i forbindelse med disse ydelser.

3. Personer, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af stk. 1, må ikke frit yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter eller oprette filialer, jf. hhv. artikel 34 og 35.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA, når de gør brug af valgmuligheden i denne artikel, og påser, at det fremgår af tilladelser, som meddeles efter stk. 1, at det er sket i overensstemmelse med denne artikel.
5. Medlemsstaterne tilsender ESMA de nationale retsfor skrifter, der svarer til de i stk. 2 i nærværende direktiv anførte krav.

Artikel 4

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »investeringselskab«: en juridisk person, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde én eller flere former for investeringservice til tredjemand og/eller at udøve én eller flere investeringsaktiviteter på erhvervs mæssigt grundlag.

Medlemsstaterne kan lade definitionen af investeringselskab omfatte selskaber, som ikke er juridiske personer, såfremt:

- a) deres retlige status sikrer tredjemands interesser en grad af beskyttelse svarende til den, som gives af juridiske personer, og
- b) de er underlagt et ækvivalent tilsyn, som svarer til deres juridiske form.

Leverer en fysisk person tjenesteydelser, der omfatter opbevaring af tredjemands midler eller værdipapirer, kan denne person dog kun betragtes som et investeringselskab i forbindelse med nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, hvis denne person opfylder følgende betingelser, jf. dog de øvrige krav i nærværende direktiv, i forordning (EU) nr. 600/2014 og i direktiv 2013/36/EU:

- a) tredjemands ejendomsret til værdipapirer og midler skal være sikret, navnlig i tilfælde af selskabets eller dets ejeres insolvens eller i tilfælde af udlæg, modregning eller andre retlige midler, som bringes i anvendelse af selskabets eller dets ejeres kreditorer

- b) selskabet skal være omfattet af bestemmelser om tilsyn med selskabets, herunder ejernes, solvens
 - c) selskabets årsregnskaber skal revideres af en eller flere personer, der i henhold til national lovgivning er autoriseret til at revidere regnskaber
 - d) har selskabet kun én ejer, skal denne person træffe foranstaltninger til beskyttelse af investorerne i tilfælde af ophør af selskabets virksomhed som følge af ejerens død eller uarbejdsdygtighed eller andre lignende forhold
- 2) »investeringsservice og -aktiviteter«: de i bilag I, afsnit A, anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede instrumenter.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, hvorved det fastsættes:

- a) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 6, der har karakteristika som engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, og C6-energiderivataftaler
 - b) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 7, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter
 - c) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 10, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, under hensyntagen til bl.a., om de handles på et reguleret marked, en MHF eller en OHF
- 3) »accessoriske tjenesteydelser«: de i bilag I, afsnit B, anførte tjenesteydelser
- 4) »investeringsrådgivning«: personlige anbefalinger til en kunde, enten på anmodning eller på investeringsselskabets eget initiativ, af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter
- 5) »udførelse af ordrer for kunders regning«: indgåelse af aftaler om køb eller salg på kunders vegne af et eller flere finansielle instrumenter, omfattende indgåelse af aftaler om salg på udstedelsestidspunktet af finansielle instrumenter, der udstedes af et investeringsselskab eller et kreditinstitut
- 6) »handel for egen regning«: handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter
- 7) »prisstiller«: person, der på de finansielle markeder på et kontinuerligt grundlag fremstiller sig som værende villig til at handle for egen regning ved at købe og sælge finansielle instrumenter over denne persons egenbeholdning til priser, som denne person selv fastsætter
- 8) »porteføljepleje«: porteføljepleje i henhold til den enkelte kundes afgivne mandat med skønsmæssige beføjelser, såfremt sådanne porteføljer omfatter et eller flere finansielle instrumenter
- 9) »kunde«: fysisk eller juridisk person, til hvem et investeringsselskab yder investeringsservice eller accessoriske tjenester
- 10) »professionel kunde«: kunde, der opfylder kriterierne i bilag II
- 11) »detailkunde«: kunde, som ikke er professionel kunde

- 12) »SMV-vækstmarked«: en MHF, der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med artikel 33
- 13) »små eller mellemstore virksomheder«: selskaber, der har en gennemsnitlig markedsværdi på under 200 000 000 EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår
- 14) »limiteret ordre«: en ordre til køb eller salg af et finansielt instrument til en nærmere specificeret kurs eller bedre, og i et nærmere specificeret antal
- 15) »finansielle instrumenter«: de i bilag I, afsnit C, anførte instrumenter
- 16) »C6-energiderivataftaler«: optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale, jf. bilag I, afsnit C, punkt 6, vedrørende kul eller olie, der handles på en OHF og skal afvikles fysisk
- 17) »pengemarkedsinstrumenter«: de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, som f.eks. skatkammerbeviser, certifikater og commercial papers (virksomhedscertifikater), dog ikke betalingsinstrumenter
- 18) »markedsoperatør«: en eller flere personer, hvis virksomhed består i at forvalte og/eller udøve aktiviteter på et reguleret marked, og som kan være selve det regulerede marked
- 19) »multilateralt system«: ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjemænds købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan interagere i systemet
- 20) »systematisk internalisator«: et investeringsselskab, som på organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF uden at drive et multilateralt system

Det hyppige og systematiske grundlag måles på antallet af OTC-handler i det finansielle instrument, som investeringsselskabet udfører for egen regning ved udførelse af kundeordrer. Det væsentlige grundlag måles enten på størrelsen af den OTC-handel, som investeringsselskabet udfører i forhold til investeringsselskabets samlede handel i et bestemt finansielt instrument, eller på størrelsen af den OTC-handel, som investeringsselskabet udfører i forhold til den samlede handel i Unionen med et bestemt finansielt instrument. Definitionen af en systematisk internalisator finder kun anvendelse, såfremt den forud fastsatte grænse for et hyppigt og systematisk grundlag og for et væsentligt grundlag begge er overskredet, eller såfremt et investeringsselskab vælger at være omfattet af ordningen for systematisk internalisering

- 21) »reguleret marked«: et multilateralt system, der drives og/eller forvaltes af en markedsoperatør, som — inden for systemet og under iagttagelse af faste regler — sætter forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden eller beforder dette på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale om finansielle instrumenter, der er optaget til handel efter dette markeds regler og/eller systemer, og som er meddelt tilladelse og fungerer efter forskrifterne samt afsnit III i dette direktiv
- 22) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: et multilateralt system, der drives af et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der — inden for systemet og efter faste regler — sætter forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale efter afsnit II i dette direktiv
- 23) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: ethvert multilateralt system, som ikke er et reguleret marked eller en MHF, og hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater kan interagere i systemet på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale efter afsnit II i dette direktiv

- 24) »markedsplads«: ethvert reguleret marked, en MHF eller en OHF
- 25) »likvidt marked« et marked for et finansielt instrument eller en klasse af finansielle instrumenter, hvor der løbende er parate og villige købere og sælgere vurderet i overensstemmelse med følgende kriterier under hensyntagen til de specifikke markedsstrukturer for det pågældende finansielle instrument eller den pågældende klasse af finansielle instrumenter:
- a) den gennemsnitlige transaktionshyppighed og -størrelse over en række forskellige markedsvilkår under hensyntagen til arten og livscyklussen af produkterne inden for den pågældende klasse af finansielle instrumenter
 - b) antallet og typen af markedsdeltagere, herunder forholdet mellem markedsdeltagere og handlede instrumenter for et givet produkt
 - c) den gennemsnitlige størrelse af spreads, når de foreligger
- 26) »kompetent myndighed«: den myndighed, der i henhold til artikel 67 er udpeget af den enkelte medlemsstat, medmindre andet er bestemt i dette direktiv
- 27) »kreditinstitut«: kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 28) »administrationsselskab for et investeringsinstitut (UCITS)«: et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾
- 29) »tilknyttet agent«: fysisk eller juridisk person, som på kun ét investeringssselskabs fulde og betingelsesløse ansvar, for hvis regning der handles over for kunder eller potentielle kunder markedsfører investeringservice og accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kundens instrukser eller ordrer vedrørende investeringservices eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser
- 30) »filial«: et andet forretningssted end hovedkontoret, som er en del af et investeringssselskab uden status som juridisk person, og som udøver investeringservice eller -aktiviteter, og som også kan udføre accessoriske tjenesteydelser af den art, som investeringssselskabet har fået tilladelse til. Alle forretningssteder, der oprettes i samme medlemsstat af et investeringssselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, anses for at være en enkelt filial
- 31) »kvalificeret andel«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et investeringssselskab, jf. artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽²⁾ henset til betingelserne for sammenlægning i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af det investeringssselskab, hvori der besiddes en kapitalandel
- 32) »moderselskab«: en modervirksomhed i den i artikel 2, nr. 9), og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁾ anvendte betydning

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- 33) »datterselskab«: en dattervirksomhed i den i artikel 2, nr. 10), og artikel 22 i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, herunder ethvert datterselskab af et datterselskab af det øverste moderselskab
- 34) »koncern«: en koncern som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 2013/34/EU
- 35) »tætte forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:
- a) »kapitalinteresser«, i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol
 - b) »kontrol«: forholdet mellem et moderselskab og et datterselskab i alle de tilfælde, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU, eller et tilsvarende forhold mellem enhver fysisk eller juridisk person og et selskab. Ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender
 - c) en situation, hvor de er fast knyttet til én og samme person i et kontrolforhold
- 36) »ledelsesorgan«: det eller de organer i et investeringsselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester, som er udpeget i overensstemmelse med national lovgivning, der har beføjelse til at fastlægge enhedens strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper, og som fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning og omfatter personer, som varetager enhedens daglige ledelse
- Når der i dette direktiv henvises til ledelsesorganet og hvor ledelsesorganers ledelsesfunktion og tilsynsfunktion i henhold til national lovgivning overdrages til forskellige organer eller forskellige medlemmer i et organ, foretager medlemsstaten en skelnen mellem de ansvarlige organer eller medlemmer af ledelsesorganet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.
- 37) »øverste ledelse«: de fysiske personer, som i et investeringsselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester har ledelsesfunktioner, og som over for ledelsesorganet er ansvarlige for enhedens daglige ledelse, herunder for gennemførelsen af selskabets politikker for distribution af tjenesteydelser og produkter til kunderne og af dets personalepolitik
- 38) »ejermatchningshandel«: en transaktion, hvor en mellemmand går mellem køber og sælger i transaktionen på en sådan måde, at transaktionen aldrig er udsat for markedsrisiko under gennemførelsen, de to sider gennemføres samtidigt, og hvor transaktionen indgås til en pris, hvor mellemmanden ikke har nogen anden fortjeneste eller noget andet tab end en provision, et gebyr eller et vederlag for transaktionen, som på forhånd er oplyst
- 39) »algoritmisk handel«: handel med finansielle instrumenter, hvor en computeralgoritme automatisk bestemmer de forskellige parametre i forbindelse med en ordre, f.eks. om ordren skal afgives, tidspunkt, pris og mængde, og hvordan ordren skal håndteres efter afgivelsen, med begrænset eller ingen menneskelig medvirken, og ikke omfattende systemer, der udelukkende anvendes til at sende ordrer til en eller flere markedspladser eller til at behandle ordrer uden bestemmelse af handelsparametre eller til at bekræfte ordrer eller behandle udførte transaktioner efter handel
- 40) »algoritmisk højfrekvenshandelsteknik«: enhver algoritmisk handelsteknik, der er kendetegnet ved:
- a) infrastruktur, der skal minimere latensperioder for blandt andet netværk, herunder mindst én af følgende faciliteter for algoritmisk ordreindførelse: samhusning, proximity hosting eller hurtig direkte elektronisk adgang

- b) et system til afgivelse, generering, dirigering eller udførelse af ordrer uden menneskelig medvirken for hver enkelt handel eller ordre og
- c) høje rater af intradagmeddelelser, der udgør ordrer, prisstillelser eller annulleringer
- 41) »direkte elektronisk adgang«: en ordning, hvor et medlem eller en deltager eller kunde på en markedsplads giver en person tilladelse til at anvende sin handelskode, så den pågældende kan sende ordrer vedrørende et finansielt instrument direkte til markedspladsen ad elektronisk vej, og omfattende ordninger, der indebærer, at en person anvender medlemmets eller deltagerens eller kundens infrastruktur eller en opkobling stillet til rådighed af medlemmet eller deltageren eller kunden til afgivelse af ordrer (direkte markedsadgang) og ordninger, hvor en sådan infrastruktur ikke anvendes af en person (sponsoreret adgang)
- 42) »krydssalg«: tilbud om en investeringsservice sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke eller som en betingelse for samme aftale eller pakke.
- 43) »struktureret indlån«: indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁾, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom:
- a) et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom Euribor eller Libor
- b) et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter
- c) en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller
- d) en valutakurs eller en kombination af valutakurser
- 44) »værdipapirer«: de kategorier af værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet, bortset fra betalingsinstrumenter, herunder:
- a) aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender, samt depotbeviser vedrørende aktier
- b) obligationer eller andre gældsinstrumenter, herunder depotbeviser vedrørende sådanne værdipapirer
- c) alle andre værdipapirer, hvormed ovennævnte værdipapirer kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, rentesatser eller afkast, råvareindeks samt andre indeks og mål som reference
- 45) »depotbeviser«: værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet, og som repræsenterer en ejendomsret til værdipapirer udstedt af en ikke-hjemmehørende udsteder, samtidig med at de kan blive optaget til handel på et reguleret marked og handles uafhængigt af værdipapirerne udstedt af den ikke-hjemmehørende udsteder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (se side 149 i denne EFT).

- 46) »ETF (exchange-traded fund)«: en fond, hvori mindst én enhed eller aktieklasser i løbet af en dag handles på mindst én markedsplads og med mindst én prisstiller, der træffer foranstaltninger for at sikre, at prisen på dens enheder eller aktier på markedspladsen ikke afviger markant fra dens nettoaktivværdi og i givet fald fra dens vejledende nettoaktivværdi
- 47) »certifikater«: certifikater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 27), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 48) »strukturerede finansielle produkter«: strukturerede finansielle produkter som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 49) »derivater«: derivater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 50) »råvarederivater«: råvarederivater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 30), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 51) »CCP«: CCP som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012
- 52) »godkendt offentliggørelsesordning« eller »APA«: en person, der er godkendt efter dette direktiv til at udøve virksomhed med offentliggørelse af handelsindberetninger på vegne af investeringsselskaber i medfør af artikel 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014
- 53) »udbyder af konsolideret løbende handelsinformation« eller »CTP«: en person, der er godkendt efter dette direktiv til at udøve virksomhed, der består i at indsamle handelsindberetninger for de i artikel 6, 7, 10, 12 samt 13, 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014 anførte finansielle instrumenter fra regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og APA'er og i at konsolidere disse i form af en kontinuerlig elektronisk live-datastrøm med data om priser og volumen for hvert enkelt finansielt instrument
- 54) »godkendt indberetningsmekanisme« eller »ARM«: en person, der er godkendt efter dette direktiv til på vegne af investeringsselskaber at udøve virksomhed, der består i at levere indberetningsoplysninger om transaktioner til de kompetente myndigheder eller ESMA
- 55) »hjemland«:
- a) for investeringsselskabers vedkommende:
- i) hvis investeringsselskabet er en fysisk person, den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor
- ii) hvis investeringsselskabet er en juridisk person, den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende
- iii) hvis investeringsselskabet ifølge national lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor er beliggende
- b) for et reguleret markeds vedkommende: den medlemsstat, hvor det regulerede marked har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis der ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor det regulerede markeds hovedkontor er beliggende
- c) for APA'ers, CTP'ers og ARM'ers vedkommende:
- i) hvis APA'en, CTP'en eller ARM'en er en fysisk person, den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor

- ii) hvis APA'en, CTP'en eller ARM'en er en juridisk person, den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende
 - iii) hvis APA'en, CTP'en eller ARM'en ifølge national lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor er beliggende
- 56) »værtsland«: en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et investeringsselskab har en filial eller leverer investerings-service og/eller -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjermedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i selskabets system
- 57) »tredjelandsselskab«: et selskab, som ville være et kreditinstitut, der ydede investerings-service eller udførte investeringsaktiviteter, eller et investeringsselskab, såfremt dets hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted var beliggende inden for Unionen
- 58) »engrosenergiprodukt«: engrosenergiprodukt som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) nr. 1227/2011
- 59) »landbrugsråvarederivater«: derivataftaler vedrørende produkter anført i artikel 1 i og bilag I, del I til XX og XXIV/1, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾
- 60) »statslig udsteder«: en af følgende, som udsteder gældsinstrumenter:
- i) Unionen
 - ii) en medlemsstat, herunder en offentlig myndighed, et agentur eller et SPV-selskab i medlemsstaten
 - iii) når der er tale om en medlemsstat, som er en forbundsstat, et medlem af forbundsstaten
 - iv) et SPV-selskab for flere medlemsstater
 - v) en international finansiel institution oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiel bistand til rådighed for de af dens medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer, eller
 - vi) Den Europæiske Investeringsbank
- 61) »statslig gæld«: et gældsinstrument udstedt af en statslig udsteder
- 62) »varigt medium«: ethvert instrument, der
- a) sætter kunden i stand til at lagre information, der er rettet personligt til den pågældende kunde, på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til informationsformålet, og som
 - b) giver mulighed for uændret reproduktion af den lagrede information.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

63) »udbyder af dataindberetningstjenester«: en APA, en CTP eller en ARM.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at præcisere visse tekniske aspekter af definitionerne i stk. 1 for at tilpasse dem til markedsudviklingen, den teknologiske udvikling og erfaringerne med adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, og at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.

AFSNIT II

MEDDELELSE AF TILLADELSE TIL SAMT VILKÅR FOR DRIFT AF INVESTERINGSSLELSKABER

KAPITEL I

Betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse

Artikel 5

Betingelser for meddelelse af tilladelse

1. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at ydelse af investeringsservice og/eller udførelse af investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller virksomhed på et professionelt grundlag betinges af en forudgående tilladelse meddelt i henhold til dette kapitel. En sådan tilladelse meddeles af den af hjemlandet i henhold til artikel 67 udpegede kompetente myndighed.

2. Uanset stk. 1 giver medlemsstaterne alle markedsoperatører tilladelse til at drive en MHF eller en OHF, såfremt det forud er fastslået, at de overholder dette kapitel.

3. Medlemsstaterne opretter et register over alle investeringsselskaber. Registret skal være offentligt tilgængeligt og indeholde oplysninger om den investeringsservice eller -virksomhed, investeringsselskabet har tilladelse til at udøve. Registret skal ajourføres løbende. Enhver tilladelse meddeles ESMA.

ESMA opretter et register over alle investeringsselskaber i Unionen. Registret skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser eller de aktiviteter, som hvert enkelt investeringsselskab har tilladelse til at udøve, og skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører dette register på sit websted.

Når en kompetent myndighed har inddraget en tilladelse i henhold til artikel 8, litra b), c) og d), vises denne inddragelse i registret i en periode på fem år.

4. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at:

a) et investeringsselskab, som er en juridisk person, har sit hovedkontor i samme medlemsstat som sit vedtægtsmæssige hjemsted

b) et investeringsselskab, som ikke er en juridisk person, eller et investeringsselskab, som er en juridisk person, men som i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, har sit hovedkontor i den medlemsstat, hvor det rent faktisk driver forretning.

Artikel 6

Tilladelsens rækkevidde

1. Hjemlandet sikrer, at det i tilladelsen specificeres, hvilke former for investeringsservice og -aktiviteter investeringsselskabet har tilladelse til at yde. Tilladelsen kan dække en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er anført i afsnit B i bilag I. Der kan under ingen omstændigheder meddeles tilladelse til alene at yde accessoriske tjenesteydelser.

2. Et investeringsselskab, der ønsker tilladelse til at udvide sin virksomhed til at omfatte supplerende investeringsservice, -aktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser, der ikke var forudset, da den oprindelige tilladelse blev givet, skal indgive ansøgning om udvidelse af sin tilladelse.

3. Tilladelsen gælder for hele Unionen og giver et investeringsselskab tilladelse til at levere de tjenesteydelser eller udøve den virksomhed, det har fået tilladelse til, i hele Unionen, enten i medfør af etableringsretten, bl.a. via en filial, eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 7

Procedure for meddelelse af og afslag på tilladelse

1. Den kompetente myndighed meddeler ikke tilladelse, medmindre og før den finder det godtgjort, at ansøgeren opfylder samtlige betingelser i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

2. Investeringsselskabet skal fremlægge alle de oplysninger — herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt investeringsselskabets organisatoriske struktur — som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at investeringsselskabet, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler til at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette kapitel.

3. Ansøgeren skal inden seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder, jf. nærværende artikels stk. 2, herunder driftsplanen
- b) de krav, der gælder for ledelse af investeringsselskaber, jf. artikel 9, stk. 6, og oplysningerne for underretning i henhold til artikel 9, stk. 5
- c) de krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt de gener, der kan forhindre den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 10, stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den underretning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og i artikel 9, stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 8

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed kan inddrage et investeringsselskabs tilladelse, hvis investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder, udtrykkelig giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice eller udført investeringsaktiviteter i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde

- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt, som f.eks. overholdelse af betingelserne i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014 om investeringselskabers vilkår for drift, der vedtages i medfør af dette direktiv
- e) er omfattet af forhold, hvor national ret, i spørgsmål som ikke er omfattet af dette direktiv, medfører, at tilladelsen inddrages.

Enhver inddragelse af tilladelse meddeles ESMA.

Artikel 9

Ledelsesorgan

1. De kompetente myndigheder, der meddeler tilladelse, jf. artikel 5, sikrer, at investeringselskaber og deres ledelsesorganer opfylder bestemmelserne i artikel 88 og 91 i direktiv 2013/36/EU.

ESMA og EBA vedtager i fællesskab retningslinjer om de forhold, der er omhandlet i artikel 91, stk. 12, i direktiv 2013/36/EU.

2. Ved meddelelsen af tilladelse, jf. artikel 5, kan de kompetente myndigheder tillade, at medlemmerne af ledelsesorganet varetager yderligere én bestyrelsespost, ud over hvad artikel 91, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU giver mulighed for. De kompetente myndigheder underretter regelmæssigt ESMA om sådanne tilladelser.

EBA og ESMA koordinerer indsamlingen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels første afsnit og artikel 91, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU vedrørende investeringselskaber.

3. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringselskabs ledelsesorgan fastlægger, fører tilsyn med og er ansvarlig for gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af en organisation, herunder adskillelse af opgaver i investeringselskabet og forebyggelse af interessekonflikter, således at markedets integritet fremmes og kundernes interesser tilgodeses.

Med forbehold af artikel 88, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU skal disse ordninger også sikre, at ledelsesorganet fastlægger, godkender og fører tilsyn med:

- a) selskabets organisation med henblik på ydelse af investeringservice og udførelse af investeringsaktiviteter samt levering af accessoriske tjenesteydelser, herunder personalets fornødne faglige kompetence, viden og ekspertise samt de ressourcer, procedurer og ordninger, der ligger til grund for selskabets ydelse af tjenesteydelser og udførelse af aktiviteter, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af dets forretninger og alle de krav, som selskabet skal overholde
- b) en politik vedrørende de tjenesteydelser, aktiviteter, produkter og transaktioner, der tilbydes eller leveres, i overensstemmelse med selskabets risikovillighed samt de karakteristika og behov, der kendetegner selskabets kunder, som de vil blive tilbudt eller leveret til, herunder gennemførelse af passende stresstest, når det er relevant
- c) en aflønningspolitik for personer, der er involveret i levering af tjenesteydelser til kunder, med henblik på at fremme ansvarlig forretningsadfærd og fair behandling af kunder og at undgå interessekonflikter i forholdet til kunder.

Ledelsesorganet overvåger og vurderer regelmæssigt hensigtsmæssigheden og gennemførelsen af selskabets strategiske målsætninger i forbindelse med ydelsen af investeringsservice og udførelsen af investeringsaktiviteter og leveringen af accessoriske tjenesteydelser, effektiviteten af investeringsselskabets ledelsesordninger og af hensigtsmæssigheden af dets politikker for levering af tjenesteydelser til kunder, ligesom det træffer passende foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler

Medlemmerne af ledelsesorganet skal i tilstrækkeligt omfang have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med og overvåge beslutningstagningen på ledelsesniveau.

4. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke finder det godtgjort, at medlemmerne af investeringsselskabets ledelsesorgan har et tilstrækkeligt godt omdømme samt tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring og afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i investeringsselskabet, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at ledelsesorganet kan være til fare for en effektiv, sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet og for passende hensyntagen til kundernes interesser og markedets integritet.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskabet underretter den kompetente myndighed om alle medlemmer af dets ledelsesorgan og om eventuelle medlemskabsændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om selskabet overholder stk. 1, 2 og 3.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at mindst to personer, der opfylder betingelserne i stk. 1, varetager den faktiske ledelse af det ansøgende investeringsselskabs virksomhed.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne meddele tilladelse til investeringsselskaber, der er fysiske personer, eller investeringsselskaber, der er juridiske personer, og som i overensstemmelse med deres vedtægter og national ret ledes af én fysisk person. Medlemsstaterne skal dog stille krav om, at:

- a) der er truffet alternative foranstaltninger, som sikrer en sund og forsigtig ledelse af sådanne investeringsselskaber og passende hensyntagen til kundernes interesser og markedets integritet
- b) de pågældende fysiske personer har et tilstrækkeligt godt omdømme, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver.

Artikel 10

Aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificeret andel

1. De kompetente myndigheder meddeler først tilladelse til et investeringsselskabs ydelse af investeringsservice eller udførelse af investeringsaktiviteter, når de har fået underretning om identiteten af de aktionærer eller selskabsdeltagere, som direkte eller indirekte, i form af fysiske eller juridiske personer, besidder kvalificerede andele, samt størrelsen heraf.

De kompetente myndigheder afslår at meddele tilladelse, hvis de under hensyn til behovet for at sikre en sund og forsigtig ledelse af et investeringsselskab, ikke finder det godtgjort, at aktionærer og selskabsdeltagere, der besidder en kvalificeret andel, er egnede.

Såfremt der består snævre forbindelser mellem investeringsselskabet og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler den kompetente myndighed alene tilladelse, hvis disse forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

2. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis de love og forskrifter i et tredjeland, som gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, med hvilke selskabet har snævre forbindelser, eller vanskeligheder med at håndhæve disse love og forskrifter forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at den kompetente myndighed i tilfælde af, at de i stk. 1, første afsnit, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der kan modvirke en sund og forsigtig ledelse af investerings-selskabet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte anmodning om retsafgørelser eller anvendelse af sanktioner over for de ledelses-ansvarlige eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærs eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Artikel 11

Underretning om påtænkte erhvervelser

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (»den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i et investerings-selskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge en sådan kvalificeret andel i et investerings-selskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at investerings-selskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (»den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det investerings-selskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4.

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde sin besiddelse af en kvalificeret andel i et investerings-selskab, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at mindske sin kvalificerede andel så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at investerings-selskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret andel som omhandlet i artikel 10 og i denne artikel er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investerings-selskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, fordi de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

2. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden ved foretagelsen af vurderingen i artikel 13, stk. 1, (»vurderingen«), hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et livsforsikrings-selskab, et forsikrings-selskab, et genforsikrings-selskab, et investerings-selskab eller et administrations-selskab for et investerings-institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikrings-selskab, et forsikrings-selskab, et genforsikrings-selskab, et investeringsselskab eller et administrations-selskab for et investerings-institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikrings-selskab, et forsikrings-selskab, et genforsikrings-selskab, et investerings-selskab eller et administrations-selskab for et investerings-institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, hvis det får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at andelen overstiger eller når ned under en af de i stk. 1, første afsnit, omhandlede tærskler, straks skal underrette den kompetente myndighed herom.

Endvidere meddeler investeringsselskaberne mindst en gang om året den kompetente myndighed navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt dennes størrelse, således som det f.eks. fremgår af de oplysninger, der gives på den årlige generalforsamling for aktionærer eller selskabsdeltagere, eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger svarende til dem, der henvises til i artikel 10, stk. 3, over for personer, som ikke overholder forpligtelsen til forudgående underretning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel. Hvis en kapitalandel erhverves mod den kompetente myndigheds vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, der måtte blive anvendt, sørge for, at de dertil hørende stemmerettigheder enten suspenderes, eller at de afgivne stemmer erklæres ugyldige eller annulleres.

Artikel 12

Vurderingsperiode

1. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikel 11, stk. 1, første afsnit, omhandlede underretning eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 13, stk. 4 (»vurderingsperioden«), til at foretage vurderingen.

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

2. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

3. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som omhandlet i stk. 2, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

a) en fysisk eller juridisk person placeret eller omfattet af lovgivning uden for Unionen

b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF eller 2013/36/EU.

4. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

5. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

6. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

7. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog nærværende artikels stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samråd mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 11, stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 13

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 12, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det investeringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på investeringsselskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

a) den påtænkte erhververs omdømme

b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse

c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, navnlig i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes

- d) om investeringselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF og 2013/36/EU, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2005/60/EF, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende justering af de i første afsnit af nærværende stykke fastsatte kriterier.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.
3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.
4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.
5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelse af kvalificerede andele i det samme investeringselskab, skal den uanset artikel 12, stk. 1, 2 og 3, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 14

Medlemskab af en godkendt investorgarantiordning

Den kompetente myndighed kontrollerer, at foretagender, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringselskab, når tilladelsen meddeles, opfylder deres forpligtelser i henhold til direktiv 97/9/EF.

Forpligtelsen fastsat i stk. 1 opfyldes i forhold til strukturerede indlån, hvis det strukturerede indlån udstedes af et kreditinstitut, der er medlem af en indskudsgarantiordning, som er anerkendt i henhold til direktiv 2014/49/EU.

Artikel 15

Startkapital

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kun meddeler tilladelse, hvis investeringselskabet under hensyn til den påtænkte type investeringservice eller -aktiviteter og i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 har tilstrækkelig startkapital.

Artikel 16

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at investeringselskaber opfylder de i nærværende artikels stk. 2-10 og i artikel 17 fastsatte organisatoriske krav.

2. Et investeringsselskab skal opstille sådanne regler og procedurer, som måtte være nødvendige til sikring af, at selskabet, herunder dets ledere, ansatte og tilknyttede agenter, overholder selskabets forpligtelser i henhold til dette direktiv samt passende regler for disse personers personlige transaktioner.

3. Et investeringsselskab skal til stadighed have og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at hindre interessekonflikter, jf. artikel 23, der kan skade dets kunders interesser.

Et investeringsselskab, der producerer finansielle instrumenter med henblik på salg til kunder, skal opretholde, drive og revidere en procedure for godkendelse af hvert finansielt instrument og væsentlige tilpasninger af eksisterende finansielle instrumenter, før det markedsføres eller distribueres til kunder.

Produktgodkendelsesproceduren skal angive en afgrænset målgruppe af slutkunder i den relevante kundekategori for hvert finansielt instrument og sikre, at alle relevante risici for en sådan afgrænset målgruppe vurderes, og at den tilsigtede distributionsstrategi er i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe.

Et investeringsselskab gennemgår også regelmæssigt de finansielle instrumenter, som det tilbyder eller markedsfører, under hensyntagen til forhold, der væsentligt kan påvirke den potentielle risiko for den afgrænsede målgruppe, med henblik på som minimum at vurdere, om det finansielle instrument fortsat opfylder den afgrænsede målgruppes behov, og om den tilsigtede distributionsstrategi fortsat er hensigtsmæssig.

Et investeringsselskab, der producerer finansielle instrumenter, stiller alle relevante oplysninger om det finansielle instrument og produktgodkendelsesproceduren, herunder det finansielle instruments afgrænsede målgruppe, til rådighed for enhver distributør.

Hvis et investeringsselskab tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, som det ikke producerer, skal det have etableret egnede ordninger til at kunne indhente de i femte afsnit omhandlede oplysninger og forstå karakteristikaene ved og den afgrænsede målgruppe for hvert finansielt instrument.

Disse politikker, procedurer og ordninger som omhandlet i dette stykke berører ikke alle andre krav i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, herunder krav vedrørende offentliggørelse, egnethed eller hensigtsmæssighed, identificering og håndtering af interessekonflikter, og tilskyndelser.

4. Et investeringsselskab skal, inden for rimelighedens grænser, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre kontinuitet og regelmæssighed i ydelsen af investeringsservice og udførelsen af investeringsaktiviteter. Investeringsselskabet anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.

5. Et investeringsselskab skal sørge for, at det, når det gør brug af tredjemand til udførelse af operationelle funktioner, der er afgørende for, at der kan ydes kunderne en vedvarende og tilfredsstillende service og udføres investeringsaktiviteter på et vedvarende og tilfredsstillende grundlag, træffer sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at undgå unødige supplerende operationelle risici. Væsentlige operationelle funktioner må ikke overlades til tredjemand på en sådan måde, at kvaliteten af selskabernes interne kontrol og den tilsynsførendes mulighed for at føre tilsyn med, om selskabet opfylder alle sine forpligtelser, materielt forringes.

Et investeringsselskab skal have en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på EDB-området.

Uden at det berører kompetente myndigheders mulighed for at kræve adgang til kommunikation i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 skal et investeringsselskab have etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer med henblik på at garantere sikring og autentificering af midlerne til overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage af oplysninger, så datasikkerheden garanteres til enhver tid.

6. Et investeringsselskab skal opbevare dokumentation for udførte tjenesteydelser, aktiviteter og transaktioner, der er så fyldestgørende, at den kompetente myndighed på grundlag heraf kan varetage sine tilsynsopgaver og træffe håndhævelsesforanstaltninger i henhold til dette direktiv, forordning (EU) nr. 600/2014, direktiv 2014/57/EU og forordning (EU) nr. 596/2014, og navnlig forvisse sig om, at investeringsselskabet har opfyldt alle sine forpligtelser, herunder forpligtelserne over for sine kunder eller potentielle kunder og vedrørende markedets integritet.

7. Denne dokumentation skal omfatte optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende i det mindste transaktioner foretaget for egen regning og levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer, der vedrører modtagelse, formidling og udførelse af kundeordrer.

Sådanne telefonsamtaler og elektroniske meddelelser skal også omfatte dem, der har til hensigt at føre til transaktioner foretaget for egen regning eller til levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer, der vedrører modtagelse, formidling og udførelse af kundeordrer, selv om disse samtaler eller meddelelser ikke fører til sådanne transaktioner eller levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer.

Med henblik herpå skal et investeringsselskab træffe alle rimelige foranstaltninger for at optage relevante telefonsamtaler og opbevare relevante elektroniske meddelelser, der foretages med, sendes fra eller modtages af udstyr, som investeringsselskabet stiller til rådighed for en medarbejder eller kontrahent, eller hvis anvendelse af en medarbejder eller kontrahent er blevet godkendt eller tilladt af investeringsselskabet.

Et investeringsselskab skal underrette nye og eksisterende kunder om, at telefonkommunikation eller -samtaler mellem investeringsselskabet og dets kunder, der fører til eller kan føre til transaktioner, optages.

Sådan underretning kan gives én gang, før der ydes investeringsservice til nye og eksisterende kunder.

Et investeringsselskab må ikke yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter pr. telefon for kunder, der ikke på forhånd er blevet underrettet om optagelsen af deres telefonkommunikation eller -samtaler, når en sådan investeringsservice og sådanne investeringsaktiviteter vedrører modtagelse, formidling og udførelse af kundeordrer.

Ordre kan afgives af kunder gennem andre kanaler, idet disse meddelelser dog skal gives på et varigt medium såsom brev, fax, e-mail eller dokumentation for kundeordrer afgivet på møder. Navnlig kan indholdet af relevante samtaler ansigt til ansigt med en kunde dokumenteres ved anvendelse af skriftlige referater eller noter. Sådanne ordre betragtes som svarende til ordre, der er modtaget via telefon.

Et investeringsselskab træffer alle rimelige foranstaltninger for at undgå, at en medarbejder eller en kontrahent foretager, sender eller modtager relevante telefonsamtaler og elektroniske meddelelser på privatejet udstyr, som investeringsselskabet ikke er i stand til at dokumentere eller kopiere.

Dokumentationen i overensstemmelse med dette stykke stilles efter anmodning til rådighed for de berørte kunder og opbevares i fem år og, hvis den kompetente myndighed anmoder herom, i indtil syv år.

8. Et investeringsselskab skal, såfremt det opbevarer finansielle instrumenter tilhørende kunder, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kunders ejendomsret, navnlig hvis investeringsselskabet skulle blive insolvent, samt for at hindre anvendelse af kundernes finansielle instrumenter for egen regning, medmindre disse har givet deres udtrykkelige samtykke hertil.

9. Et investeringsselskab skal, når det opbevarer midler tilhørende kunder, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kundernes rettigheder og, medmindre der er tale om kreditinstitutter, hindre anvendelse af kundernes midler for egen regning.

10. Et investeringsselskab må ikke indgå aftaler med detailkunder om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret med det formål at sikre eller dække kundernes nuværende eller fremtidige, faktiske, eventuelle eller potentielle forpligtelser.

11. For så vidt angår investeringsselskabers filialer, håndhæver den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, den i stk. 6 og 7 fastsatte forpligtelse med hensyn til filialens transaktioner, uden at dette berører den mulighed, den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland har for at få direkte adgang til dokumentationen.

Medlemsstaterne kan i ekstraordinære tilfælde pålægge investeringsselskaber yderligere krav ud over bestemmelserne i stk. 8, 9 og 10, og i de respektive delegerede retsakter som omhandlet i stk. 12 med hensyn til beskyttelse af kundeaktiver. Sådanne krav skal være objektivt begrundet og stå i et rimeligt forhold til de specifikke risici mod beskyttelsen af investorerne eller mod markedets integritet, der af særlig betydning i lyset af den pågældende medlemsstats markedsstruktur, når investeringsselskaber beskytter kunders aktiver og midler.

Medlemsstaterne skal uden unødigt forsinkelse og senest to måneder inden den dato, der er fastsat for kravets ikrafttrædelse, underrette Kommissionen om ethvert krav, som de agter at pålægge i overensstemmelse med dette stykke. Underretningen skal indeholde en begrundelse for dette krav. Alle yderligere krav må ikke begrænse eller på anden måde påvirke investeringsselskabernes rettigheder i medfør af artikel 34 og 35.

Kommissionen skal senest to måneder efter den underretning, der er omhandlet i tredje afsnit, afgive udtalelse om det forholdsmæssige i og begrundelsen for de yderligere krav.

Medlemsstaterne kan bibeholde supplerende krav, forudsat, at de blev meddelt Kommissionen i medfør af artikel 4 i direktiv 2006/73/EF inden den 2. juli 2014, og at betingelserne i den nævnte artikel er opfyldt.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de yderligere krav, der pålægges i overensstemmelse med dette stykke, og offentliggør dem på sit websted.

12. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at angive de konkrete organisatoriske krav i denne artikels stk. 2-10, der skal opfyldes af investeringsselskaber og filialer af tredjelandsselskaber med tilladelse i medfør af artikel 41, der udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.

Artikel 17

Algoritmisk handel

1. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel, skal have effektive systemer og risikokontrolforanstaltninger, som svarer til den virksomhed, som selskabet driver, med henblik på at sikre, at dets handelssystemer er modstandsdygtige og har tilstrækkelig kapacitet, er underlagt passende handelstærskler og -begrænsninger og forhindrer, at der afgives fejlagtige ordrer, eller at systemerne på anden måde fungerer dårligt, så det skaber eller bidrager til forstyrrelser på markedet. Et sådant selskab skal også have effektive systemer og risikokontrolforanstaltninger med henblik på at sikre, at handelssystemerne ikke kan anvendes til formål, som strider mod forordning (EU) nr. 596/2014 eller mod de regler, der gælder for en markedsplads, som det er knyttet til. Investeringsselskabet skal have effektive ordninger for forretningskontinuitet med henblik på at kunne håndtere en brist i dets handelssystemer og skal desuden sørge for, at dets systemer er grundigt afprøvet og underlagt behørig overvågning med henblik på at sikre, at de opfylder kravene fastsat i dette stykke.

2. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel i en medlemsstat, skal give meddelelse herom til de kompetente myndigheder i dets hjemland og for den markedsplads, hvor investeringsselskabet benytter sig af algoritmisk handel som medlem af eller deltager i markedspladsen.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland kan kræve, at investeringsselskabet regelmæssigt på ad hoc-basis forelægger en beskrivelse af sine strategier for algoritmisk handel, oplysninger om de handelsparametre eller -begrænsninger, der gælder for systemet, de vigtigste af de foranstaltninger, det har indført til efterlevels- og risikokontrol med henblik på at sikre, at betingelserne fastsat i stk. 1 er opfyldt, samt oplysninger om afprøvningen af dets systemer. Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland kan til enhver tid anmode investeringsselskabet om yderligere oplysninger om dets algoritmiske handel og de systemer, der anvendes i den forbindelse.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland skal efter anmodning fra en kompetent myndighed for en markedsplads, hvor investeringsselskabet som medlem af eller deltager i markedspladsen benytter sig af algoritmisk handel, uden unødigt forsinkelse videregende de i andet afsnit omhandlede oplysninger, som den modtager fra det investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel.

Investeringsselskabet skal opbevare lister over de i dette stykke omhandlede forhold og sikre, at disse lister er så fyldestgørende, at dets kompetente myndighed på grundlag heraf kan kontrollere, om kravene i henhold til dette direktiv er opfyldt.

Et investeringsselskab, der anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, skal i en godkendt form opbevare nøjagtige lister med angivelse af tidssekvenser over alle placerede ordrer, herunder annulleringer af ordrer, udførte ordrer og noteringer på markedspladser, og efter anmodning gøre dem tilgængelige for den kompetente myndighed.

3. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel som led i en prisstillelsesstrategi, skal under hensyntagen til det specifikke markeds likviditet, omfang og art samt det handlede instruments karakteristika

- a) udføre denne prisstillelse kontinuerligt i en bestemt del af markedspladsens åbningstid, undtagen under ekstraordinære omstændigheder, således at markedspladsen tilføres likviditet på et regelmæssigt og forudsigeligt grundlag
- b) indgå en bindende skriftlig aftale med markedspladsen, hvori der som minimum skal angives investeringsselskabets forpligtelser i medfør af litra a), og
- c) have etableret effektive systemer og kontrolforanstaltninger for at sikre, at det til enhver tid overholder sine forpligtelser i henhold til den i litra b) omhandlede aftale.

4. For så vidt angår denne artikel og dette direktivs artikel 48, anses et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel, for at forfølge en prisstillelsesstrategi, når dets strategi som medlem af eller deltager i en eller flere markedspladser, når det handler for egen regning, indebærer, at det afgiver bindende, samtidige tovejsprisstillelser af sammenlignelig størrelse og til konkurrencedygtige priser i forbindelse med et eller flere finansielle instrumenter på en enkelt markedsplads eller på flere forskellige markedspladser, således at det samlede marked regelmæssigt og løbende tilføres likviditet.

5. Et investeringsselskab, der tilbyder direkte elektronisk adgang til en markedsplads, skal have effektive systemer og kontrolforanstaltninger, der sikrer korrekt vurdering af og tilsyn med servicebrugernes egnethed, at disse kunder forhindres i at overskride passende forud fastsatte handels- og kredittærskler, at disse kunders handelstransaktioner overvåges på en hensigtsmæssig måde, og at det ved passende risikokontrolforanstaltninger forhindres, at der forekommer handel, som kan være forbundet med risici for investeringsselskabet, eller som kan skabe eller bidrage til forstyrrelser på markedet eller være i strid med forordning (EU) nr. 596/2014 eller med de regler, der gælder for markedspladsen. Direkte elektronisk adgang uden sådanne kontrolforanstaltninger er forbudt.

Et investeringsselskab, der giver direkte elektronisk adgang, er ansvarligt for at sikre, at servicebrugerne overholder kravene i dette direktiv og de regler, der gælder for markedspladsen. Investeringsselskabet registrerer transaktionerne for at kunne påvise brud på disse regler, ureglementerede handelsvilkår eller adfærd, der kan indebære markedsmisbrug, og som skal indberettes til den kompetente myndighed. Investeringsselskabet sikrer, at der mellem investeringsselskabet og servicebrugeren foreligger en bindende skriftlig aftale vedrørende de vigtigste rettigheder og forpligtelser i forbindelse med tjenesteydelsen, og at investeringsselskabet som led i aftalen bevarer ansvaret i henhold til dette direktiv.

Et investeringsselskab, der tilbyder direkte elektronisk adgang til en markedsplads, skal give meddelelse herom til de kompetente myndigheder i dets hjemland og for den markedsplads, hvor investeringsselskabet tilbyder direkte elektronisk adgang.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland kan kræve, at investeringsselskabet regelmæssigt på ad hoc-basis forelægger en beskrivelse af de systemer og kontrolforanstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, og dokumentation for, at disse er anvendt.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland skal efter anmodning fra en kompetent myndighed for en markedsplads, i forbindelse med hvilken investeringsselskabet tilbyder direkte elektronisk adgang, uden unødigt forsinkelse videregende de i fjerde afsnit omhandlede oplysninger, som den modtager fra det pågældende investeringsselskab.

Investeringsselskabet skal opbevare lister over de i dette stykke omhandlede forhold og sikre, at disse lister er så fyldestgørende, at dets kompetente myndighed på grundlag heraf kan kontrollere, om kravene i henhold til dette direktiv er opfyldt.

6. Et investeringsselskab, der fungerer som almindeligt clearingmedlem for andre personer, skal have effektive systemer og kontrolforanstaltninger for at sikre, at clearingtjenester kun anvendes på personer, som er egnede og opfylder klare kriterier, og at disse personer pålægges passende krav med henblik på at mindske risiciene for investeringsselskabet og markedet. Investeringsselskabet sørger for, at der foreligger en bindende skriftlig aftale mellem investeringsselskabet og den pågældende person vedrørende de vigtigste rettigheder og forpligtelser i forbindelse med tjenesteydelsen.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) enkelthederne i de i stk. 1-6 fastsatte organisatoriske krav, der skal opfyldes af investeringsselskaber, som udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf, hvorved præciseringerne vedrørende de organisatoriske krav i stk. 5 skal fastlægge de specifikke krav for direkte markedsadgang og sponsoreret adgang, således at det sikres, at kontrolforanstaltningerne i forbindelse med sponsoreret adgang mindst svarer til dem, der anvendes i forbindelse med direkte markedsadgang
- b) under hvilke omstændigheder et investeringsselskab vil være forpligtet til at indgå en aftale om prisstillelse som omhandlet i stk. 3, litra b), og indholdet af sådanne aftaler, herunder den del af markedspladsens åbningstid, der er omhandlet i stk. 3
- c) de situationer, der udgør ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 3, herunder ekstreme udsving, politiske og makroøkonomiske problemer, spørgsmål vedrørende systemer og drift samt omstændigheder, der gør det vanskeligt for investeringsselskabet at fastholde en forsigtig risikostyringspraksis, jf. stk. 1
- d) indholdet af og formatet for den godkendte form, der er omhandlet i stk. 2, femte afsnit, og længden af det tidsrum, i hvilket investeringsselskabet skal opbevare disse lister.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 18

Handelsprocessen og afslutning af transaktioner i en MHF og en OHF

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, ud over at opfylde de organisatoriske krav i artikel 16 fastlægger gennemsigtige regler og procedurer, der sikrer fair og korrekt handel, og fastlægger objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer. De skal have ordninger med henblik på sund forvaltning af facilitetens tekniske drift, herunder effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, opstiller gennemsigtige regler for kriterierne til bestemmelse af, hvilke finansielle instrumenter der kan handles i deres systemer.

Medlemsstaterne stiller krav om, når det er relevant, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, giver eller forvisser sig om, at der er adgang til offentligt tilgængelige oplysninger, der er tilstrækkelige til, at brugerne, under hensyn både til disses karakteristika og til de handlede instrumenttyper, kan foretage en investeringsbedømmelse.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, fastlægger, offentliggør og til stadighed har og gennemfører gennemsigtige og ikkediskriminerende regler baseret på objektive kriterier for adgang til MHF'ens eller OHF'ens faciliteter.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, har ordninger med henblik på klart at påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for MHF'ens eller OHF'ens drift eller for medlemmerne eller deltagerne og brugerne af eventuelle interessekonflikter mellem MHF'en, OHF'en, deres ejere eller investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver MHF'en eller OHF'en, og MHF'ens eller OHF'ens sunde funktion.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, skal overholde artikel 48 og 49 og have alle de nødvendige effektive systemer, procedurer og ordninger med henblik herpå.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, tydeligt underretter deres medlemmer eller deltagere om deres respektive ansvar for afregning af transaktioner, der gennemføres via faciliteten. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, indfører de nødvendige ordninger til en let og effektiv afregning af transaktioner, der gennemføres gennem MHF'ens eller OHF'ens systemer.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at MHF'er og OHF'er har mindst tre materielt aktive medlemmer eller brugere, som hver især har mulighed for at interagere med alle de andre med hensyn til prisdannelsen.

8. Når et værdipapir, der er optaget til handel på et reguleret marked, også handles på en MHF eller en OHF uden udstederens samtykke, påhviler der ikke udstederen nogen forpligtelse til hverken indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive finansielle oplysninger til denne MHF eller OHF.

9. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab og en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, straks efterkommer eventuelle instrukser fra deres kompetente myndighed i henhold til artikel 69, stk. 2, om at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument.

10. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, for den kompetente myndighed forelægger en udførlig beskrivelse af, hvordan MHF'en eller OHF'en fungerer, herunder enhver forbindelse til et reguleret marked eller deltagelse af et sådant, en MHF, en OHF eller en systematisk internalisator ejet af det samme investeringsselskab eller den samme markedsoperatør samt en liste over deres medlemmer, deltagere og/eller brugere, jf. dog artikel 20, stk. 1, 4 og 5. De kompetente myndigheder stiller disse oplysninger til rådighed for ESMA, hvis der anmodes herom. Enhver meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab eller en markedsoperatør som MHF eller OHF meddeles ESMA. ESMA opretter et register over alle MHF'er og OHF'er i Unionen. Dette register skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser, MHF'en eller OHF'en leverer, og en entydig kode til identificering af MHF'en eller OHF'en, som skal anvendes i indberetninger i overensstemmelse med artikel 6, 10 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014. Registret skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører dette register på sit websted.

11. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af indholdet af og formatet for den beskrivelse og meddelelse, der er omhandlet i stk. 10.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 19

Særlige krav til MHF'er

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, ud over at opfylde kravene i artikel 16 og 18 fastlægger og gennemfører faste regler for udførelse af ordrer i systemet.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de i artikel 18, stk. 3, omhandlede regler for adgang til en MHF opfylder betingelserne i artikel 53, stk. 3.
3. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF:
 - a) er tilstrækkeligt rustet til at styre de risici, markedet udsættes for, anvender fyldestgørende ordninger og systemer med henblik på at påvise alle væsentlige risici for markedets drift og har indført effektive foranstaltninger til at mindske disse risici
 - b) har iværksat effektive ordninger, der kan lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer, og
 - c) på tidspunktet for meddelelsen af tilladelsen og til enhver tid derefter råder over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets ordentlige funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.
4. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 24, 25, artikel 27, stk. 1, 2 og 4-10, og artikel 28 ikke finder anvendelse på transaktioner, der indgås i henhold til de regler, der gælder for en MHF, mellem dennes medlemmer eller deltagere eller mellem en MHF og dennes medlemmer eller deltagere for så vidt angår anvendelsen af MHF'en. MHF'ens medlemmer eller deltagere skal imidlertid overholde de i artikel 24, 25, 27 og 28 fastsatte forpligtelser over for deres kunder, når de på kundernes vegne udfører disses ordrer gennem en MHF's systemer.
5. Medlemsstaterne tillader ikke, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, udfører kundeordrer over egenbeholdningen eller benytter sig af ejermatchningshandel.

Artikel 20

Særlige krav til OHF'er

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab og en markedsoperatør, der driver en OHF, indfører ordninger, der forhindrer udførelse af kundeordrer i en OHF over egenbeholdningen i det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver OHF'en, eller fra en hvilken som helst enhed, der indgår i samme koncern eller juridiske person som investeringsselskabet og/eller markedsoperatøren.
2. Medlemsstaterne tillader kun, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, benytter sig af ejermatchningshandel med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og visse derivater, i de tilfælde, hvor kunden har erklæret sig indforstået med processen.

Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, må ikke benytte sig af ejermatchningshandel til at udføre kundeordrer i en OHF i derivater, der tilhører en derivatkategori, som er omfattet af clearingforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 648/2012.

Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, indfører ordninger, der sikrer overholdelse af definitionen af »ejermatchningshandel« i artikel 4, stk. 1, nr. 38).

3. Medlemsstaterne tillader kun, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, benytter sig af handel for egen regning, der ikke er ejermatchningshandel, i forbindelse med statsgældsinstrumenter, som der ikke findes et likvidt marked for.

4. Medlemsstaterne tillader ikke, at driften af en OHF og af en systematisk internalisering finder sted inden for samme juridiske enhed. En OHF må ikke være knyttet til en systematisk internalisator på en måde, der muliggør indbyrdes påvirkning mellem ordrer i OHF'en og ordrer eller prisstillelser i en systematisk internalisator. En OHF må ikke være knyttet til en anden OHF på en måde, der muliggør indbyrdes påvirkning mellem ordrer i forskellige OHF'er.

5. Medlemsstaterne forhindrer ikke et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, i at ansætte et andet investeringsselskab til på et uafhængigt grundlag at udføre prisstillelsen i denne OHF.

Ved anvendelsen af denne artikel anses et investeringsselskab ikke for på et uafhængigt grundlag at udføre prisstillelse i en OHF, hvis det har nære forbindelser til det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver OHF'en.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at udførelsen af ordrer i en OHF finder sted på et skønsmæssigt grundlag.

Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, har kun skønsmæssig beføjelse i hver af eller begge følgende tilfælde:

- a) ved beslutningen om at afgive eller tilbagekalde en ordre på en OHF, som de driver
- b) ved beslutningen om ikke at matche en specifik kundeordre med andre tilgængelige ordrer i systemerne på et givet tidspunkt, forudsat at de overholder kundens specifikke instrukser og opfylder deres pligter i henhold til artikel 27.

Ved det system, hvor kunders ordrer matches, kan investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver OHF'en, beslutte, hvorvidt, hvornår og hvor meget af to eller flere ordrer, der skal matches i systemet. I overensstemmelse med stk. 1, 2, 4 og 5 og med forbehold af stk. 3 kan investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver OHF'en, med hensyn til et system, der formidler transaktioner med andre instrumenter end aktieinstrumenter, lette forhandlinger mellem kunder og derved samle to eller flere potentielt forenelige handelsinteresser i en transaktion.

Denne forpligtelse berører ikke artikel 18 og 27.

7. Den kompetente myndighed kan, enten når et investeringsselskab eller en markedsoperatør anmoder om tilladelse til at drive en OHF eller på ad hoc-basis, kræve at få forelagt en udførlig redegørelse for, hvorfor systemet ikke svarer til og ikke kan fungere som et reguleret marked, en MHF eller en systematisk internalisator, og en udførlig beskrivelse af, hvordan skønnet vil blive foretaget, navnlig hvornår en ordre til OHF'en kan tilbagekalde, og hvornår og hvordan matchning af to eller flere kundeordrer finder sted inden for OHF'en. Endvidere forelægger det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver en OHF, den kompetente myndighed oplysninger om sin anvendelse af ejermatchningshandel. Den kompetente myndighed overvåger et investeringsselskabs eller en markedsoperatørs anvendelse af ejermatchningshandel for at sikre, at denne fortsat er omfattet af definitionen af sådan handel, og at anvendelsen af ejermatchningshandel ikke giver anledning til interessekonflikter mellem investeringsselskabet eller markedsoperatøren og deres kunder.

8. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 24, 25, 27 og 28 anvendes på transaktioner, der gennemføres i en OHF.

KAPITEL II

Vilkår for drift af investeringsselskaber

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 21

Regelmæssig revision af betingelserne for meddelelse af den første tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse på deres område, til enhver tid opfylder de i kapitel I omhandlede betingelser for meddelelse af den første tilladelse.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder fastsætter hensigtsmæssige metoder til at føre tilsyn med, at investeringsselskaber opfylder deres forpligtelser i henhold til stk. 1. De stiller krav om, at investeringsselskaber underretter de kompetente myndigheder om alle væsentlige ændringer af betingelserne for meddelelsen af den første tilladelse.

ESMA kan udarbejde retningslinjer for de i dette stykke omhandlede metoder til at føre tilsyn.

Artikel 22

Almindelige forpligtelser til at føre løbende tilsyn

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med investeringsselskabers virksomhed for at kunne vurdere, om disse opfylder de i dette direktiv omhandlede driftsbetingelser. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder kan få de oplysninger, der er påkrævet for at vurdere, om investeringsselskabet overholder disse forpligtelser.

Artikel 23

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber træffer alle relevante forholdsregler til at kunne påvise og forebygge eller håndtere interessekonflikter mellem selskaberne selv, herunder deres ledere, ansatte og tilknyttede agenter eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med selskaberne ved et kontrolforhold, og selskabernes kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår ved udførelsen af investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf, herunder sådanne, som forårsages af tilskyndelser fra tredjeparter eller af investeringsselskabets egne aflønnings- eller incitamentsstrukturer.
2. Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, er indført af investeringsselskabet for at hindre interessekonflikter, der kan skade dets kunders interesser, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders interesser skades, skal investeringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilder og de foranstaltninger, der er truffet for at mindske disse risici, inden det påtager sig opgaver for kundens regning.
3. Oplysningerne omhandlet i stk. 2 skal:
 - a) gives på et varigt medium og
 - b) under hensyntagen til kundens karakteristika, være tilstrækkelig udførlige til, at den pågældende kunde kan træffe en informeret beslutning med hensyn til den tjenesteydelse, som interessekonflikten vedrører.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at:

- a) fastlægge de forholdsregler, investeringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de udfører forskellige former for investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf
- b) opstille passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade investeringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Afdeling 2

Bestemmelser til sikring af investorbekyttelse

Artikel 24

Generelle principper og oplysninger til kunder

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, når det yder kunder investeringsservice eller, når det er relevant, accessoriske tjenesteydelser, handler ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, og navnlig overholder de i denne artikel og i artikel 25 omhandlede principper.

2. Investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter med henblik på salg til kunder, sikrer, at disse finansielle instrumenter er udformet således, at de opfylder behovene hos en afgrænset målgruppe af slutkunder i den relevante kundekategori, at strategien for distribution af de finansielle instrumenter er i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe, og at investeringsselskabet tager rimelige skridt til at sikre, at det finansielle instrument distribueres til den afgrænsede målgruppe.

Et investeringsselskab skal forstå de finansielle instrumenter, selskabet tilbyder eller anbefaler, vurdere de finansielle instrumenters opfyldelse af behovene hos de kunder, selskabet yder investeringsservice, bl.a. under hensyntagen til den afgrænsede målgruppe af slutkunder som omhandlet i artikel 16, stk. 3a, og sikre, at der kun tilbydes eller anbefales finansielle instrumenter, når dette er i kundens interesse.

3. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, hvorved investeringsselskabet henvender sig til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikkevildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

4. Der skal i god tid gives relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder om investeringsselskabet og dets tjenesteydelser, finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier, handelssteder og alle omkostninger og dertil knyttede gebyrer. Disse oplysninger skal omfatte følgende:

a) investeringsselskabet skal i god tid, inden det yder investeringsrådgivningen, meddele kunden:

i) om rådgivningen ydes på uafhængigt grundlag eller ej

ii) om rådgivningen er baseret på en generel eller på en mere begrænset analyse af forskellige typer finansielle instrumenter, og navnlig om udvalget er begrænset til finansielle instrumenter, der udstedes eller leveres af enheder, der har nære forbindelser til investeringsselskabet eller andre juridiske eller økonomiske forbindelser som f.eks. en kontraktmæssig forbindelse, der er så tæt, at den indebærer en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning

iii) om investeringsselskabet vil give kunden en periodisk vurdering af de til den pågældende kunde anbefalede finansielle instrumenters egnethed

- b) oplysninger om finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier; dette bør omfatte relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende instrumenter eller i forbindelse med særlige investeringsstrategier, og om det finansielle instrument er tiltænkt detailkunder eller professionelle kunder, under hensyntagen til den afgrænsede målgruppe, jf. stk. 2
- c) oplysninger om alle omkostninger og tilknyttede gebyrer skal omfatte oplysninger vedrørende både investeringservice og accessoriske tjenesteydelser, hvilket skal omfatte rådgivningsomkostninger og, hvor det er relevant, omkostninger i forbindelse med de anbefalede eller markedsførte finansielle instrumenter, og oplysning om, hvordan kunden kan betale dem, herunder også eventuelle tredjepartsbetalinger

Oplysningerne om alle omkostninger og gebyrer, herunder omkostninger og gebyrer i forbindelse med investerings-service og det finansielle instrument, som ikke skyldes tilstedeværelsen af underliggende markedsrisici, sammenfattes, så kunden får et overblik over de samlede omkostninger og den kumulerede effekt på afkastet af investeringen og, hvis kunden måtte anmode herom, skal en specificeret opgørelse forelægges. Hvor det er relevant, stilles disse oplysninger til rådighed for kunden regelmæssigt og mindst en gang om året i investeringens levetid.

5. De i stk. 4 og 9 omhandlede oplysninger skal gives i en form, som er forståelig, på en sådan måde, at kunder eller potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå investeringsservicens og den tilbudte specifikke type finansielt instruments art og risici og dermed kan træffe investeringsbeslutninger på informeret grundlag. Medlemsstaterne kan tillade, at disse oplysninger gives i et standardiseret format.

6. Hvis en investeringservice indgår som en del af et finansielt produkt, som allerede er omfattet af andre bestemmelser om oplysningskrav i EU-lovgivningen vedrørende kreditinstitutter og forbrugerkredit, omfattes denne service ikke tillige af de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede forpligtelser.

7. Hvis et investeringsselskab meddeler kunden, at der ydes investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, skal det pågældende investeringsselskab:

a) skal investeringsselskabet vurdere et tilstrækkeligt udvalg af finansielle instrumenter, der findes på markedet, og som skal være tilstrækkeligt forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere til at sikre, at kundens investeringsmål kan opfyldes på passende vis, og skal være begrænset til finansielle instrumenter, der udstedes eller udbydes af

i) investeringsselskabet selv eller af enheder, som har tætte forbindelser med investeringsselskabet, eller

ii) af andre enheder, som investeringsselskabet har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med som f.eks. kontraktmæssige forbindelser, at det kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning

b) må investeringsselskabet ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder. Mindre naturalieydelser, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til en kunde, og som er af et sådant omfang og en sådan art, at de ikke anses for at kunne forhindre investeringsselskabet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse, skal tydeligt oplyses og er ikke omfattet af dette litra.

8. Når investeringsselskabet yder porteføljepleje, må det ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder. Mindre naturalieydelser, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til en kunde, og som er af et sådant omfang og en sådan art, at de ikke anses for at kunne forhindre investeringsselskabet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse, skal tydeligt oplyses og er ikke omfattet af dette stykke.

9. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaberne i de tilfælde, hvor disse betaler gebyrer til enhver anden person end kunden eller en person på kundens vegne eller modtager gebyrer eller provisioner, eller hvor de betaler eller modtager naturalieydelse i forbindelse med leveringen af en investeringsydelse eller en accessorisk tjenesteydelse, fra andre end kunden eller en person på kundens vegne, ikke anses for at opfylde deres forpligtelser efter artikel 23 og efter nærværende artikels stk. 1, medmindre betalingen eller ydelsen

- a) skal øge kvaliteten af den relevante service til kunden, og
- b) ikke svækker overholdelsen af investeringsselskabets forpligtelse til at handle ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundernes bedste interesse.

Kunden er klart blevet oplyst om, at der foreligger et gebyr eller en ydelse, jf. første afsnit, eller hvis det ikke er muligt at konstatere beløbets størrelse, hvilken metode der er anvendt til beregning heraf, på en omfattende, nøjagtig og forståelig måde, før den pågældende investeringsservice er ydet eller de accessoriske tjenesteydelser leveret. Hvor det er relevant, informerer investeringsselskabet også kunden om mekanismer til overførsel til kunden af gebyrer, provisioner og penge- og naturalieydelse, der modtages i forbindelse med ydelsen af investeringsservicen eller leveringen af den accessoriske tjenesteydelse.

Betalingen eller ydelsen, som gør det muligt eller er nødvendig med henblik på at yde investeringsservice, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke kan give anledning til interessekonflikter med investeringsselskabets pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, er ikke omfattet af kravene i første afsnit.

10. Et investeringsselskab, der yder investeringsservice til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Det må navnlig ikke indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kunne give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når investeringsselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

11. Når en investeringsservice tilbydes sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke eller som en betingelse for samme aftale eller pakke, skal investeringsselskabet meddele kunden, om de forskellige komponenter kan købes separat, og fremlægge separat dokumentation af omkostninger og afgifter i forbindelse med hver enkelt komponent.

Når det er sandsynligt, at de risici, der er forbundet med en sådan aftale eller pakke, der tilbydes en detailkunde, vil være forskellige fra de risici, der er forbundet med komponenterne enkeltvis, skal investeringsselskabet fremlægge en tilstrækkelig beskrivelse af de forskellige komponenter i aftalen eller pakken og af, hvordan samspillet ændrer risiciene.

ESMA udarbejder og ajourfører periodisk i samarbejde med EBA og EIOPA senest den 3. januar 2016 retningslinjer for vurdering af og tilsyn med krydssalg, idet myndigheden navnlig angiver, i hvilke situationer krydssalg ikke er forenelig med forpligtelserne fastsat i stk. 1.

12. Medlemsstaterne kan i ekstraordinære tilfælde pålægge investeringsselskaber yderligere krav vedrørende de spørgsmål, der er omfattet af denne artikel. Sådanne krav skal være objektivt begrundet og stå i et rimeligt forhold til imødegåelsen af de specifikke risici mod beskyttelsen af investorerne eller mod markedets integritet, der af særlig betydning i lyset af den pågældende medlemsstats markedsstruktur.

Medlemsstaterne skal uden unødigt forsinkelse og senest to måneder inden den dato, der er fastsat for kravets ikrafttrædelse, underrette Kommissionen om ethvert krav, som de agter at pålægge i overensstemmelse med dette stykke. Underretningen skal indeholde en begrundelse for dette krav. Alle yderligere krav må ikke begrænse eller på anden måde påvirke investeringsselskabernes rettigheder i medfør af artikel 34 og 35 i dette direktiv.

Kommissionen skal inden to måneder efter den underretning, der er omhandlet i det andet afsnit, afgive udtalelse om det forholdsmæssige i og begrundelsen for de yderligere krav.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de yderligere krav, der pålægges i overensstemmelse med dette stykke, og offentliggør dem på sit websted.

Medlemsstaterne kan bibeholde supplerende krav, der meddeltes Kommissionen i medfør af artikel 4 i direktiv 2006/73/EF inden den 2. juli 2014, forudsat at betingelserne i nævnte artikel er opfyldt.

13. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, der skal sikre, at investeringsselskaber efterlever de i denne artikel fastlagte principper, når de yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder:

- a) de betingelser, som oplysningerne skal opfylde for at være reelle, klare og ikkevildledende
- b) en præcisering af indholdet af og formatet for oplysningerne til kunder om kundekategorisering, investeringsselskaber og deres tjenesteydelser, finansielle instrumenter, omkostninger og gebyrer
- c) kriterierne for vurdering af en række finansielle instrumenter, der tilbydes på markedet
- d) samt kriterierne for vurdering af, hvorvidt selskaber, der modtager tilskyndelser, opfylder deres pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundens bedste interesse.

Ved udformningen af kravene til oplysninger om finansielle instrumenter vedrørende stk. 4, litra b), skal oplysninger om produktets struktur medtages, hvor det er relevant, under hensyntagen til relevante standardiserede oplysninger, der kræves i medfør af EU-lovgivningen.

14. De i stk. 13 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten og omfanget af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 4 og 5, om de er klassificeret som godkendte modparter.

Artikel 25

Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering og rapportering til kunder

1. Medlemsstaterne kræver, at investeringsselskaberne sikrer og påviser over for de kompetente myndigheder efter anmodning herom, at fysiske personer, der yder investeringsrådgivning eller giver oplysninger om finansielle instrumenter, investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder på vegne af investeringsselskabet, er i besiddelse af den nødvendige viden og kompetence til at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 24 samt nærværende artikel. Medlemsstaterne offentliggør de kriterier, som anvendes til at vurdere sådan viden og kompetence.

2. Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning eller porteføljepleje, skal det indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, den pågældendes finansielle situation, herunder vedkommendes evne til at bære tab, og investeringsmål, herunder hans risikovillighed, så investeringsselskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde den investeringsservice og de finansielle instrumenter, der egner sig for vedkommende og navnlig harmonerer med hans risikovillighed og evne til at bære tab.

Medlemsstaterne sikrer, at den samlede pakke er egnet, hvis et investeringsselskab yder investeringsrådgivning og anbefaler en pakke af tjenesteydelser eller produkter sammensat i henhold til artikel 24, stk. 11.

3. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, som leverer andre investeringsserviceydelser end dem, der er omhandlet i stk. 2, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, der udbydes eller efterspørges, så investeringsselskabet kan vurdere, om den påtænkte investeringsservice eller det påtænkte investeringsprodukt er hensigtsmæssig(t) for kunden. Vurderingen af en pakke af tjenesteydelser eller produkter i henhold til artikel 24, stk. 11, skal omfatte den samlede pakkes egnethed.

Finder investeringsselskabet på grundlag af de oplysninger, som det har modtaget i medfør af første afsnit, at produktet eller tjenesteydelserne ikke er hensigtsmæssig for kunden eller den potentielle kunde, advarer investeringsselskabet kunden eller den potentielle kunde. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

Vælger kunderne eller de potentielle kunder ikke at give de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, eller giver de utilstrækkelige oplysninger om deres kendskab og erfaringer, skal investeringsselskabet advare dem om, at investeringsselskabet ikke er i stand til at afgøre, om tjenesteydelserne eller produktet er hensigtsmæssig(t) for vedkommende. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

4. Medlemsstaterne tillader, at investeringsselskaber, når de yder investeringsservice, som udelukkende består i at udføre kundens ordrer eller at modtage og formidle disse ordrer med eller uden accessoriske tjenesteydelser, med undtagelse af kredit- eller långivning som anført i bilag I, afsnit B, punkt 1, der ikke omfatter eksisterende kreditgrænser for lån, løbende konti og kassekreditter for kunder, yder denne investeringsservice, uden at det er nødvendigt at indhente de oplysninger eller træffe den afgørelse, som er omhandlet i stk. 3, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

a) tjenesteydelserne vedrører et af følgende finansielle instrumenter:

- i) aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked eller i en MHF, når der er tale om aktier i selskaber, med undtagelse af aktier i institutter for kollektiv investering, som ikke er UCITS, og aktier, der omfatter et afledt instrument
- ii) obligationer og andre gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked eller i en MHF, undtagen sådanne, som omfatter et afledt instrument eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko
- iii) pengemarkedsinstrumenter, bortset fra sådanne, som omfatter et afledt instrument eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko
- iv) aktier eller andele i UCITS, bortset fra strukturerede investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 583/2010

v) strukturerede indlån, bortset fra dem, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå afkastrisikoen eller omkostningerne ved opsigelse af produktet før tid

vi) andre ikke-komplekse finansielle instrumenter i forbindelse med dette stykke.

I forbindelse med dette litra, og hvis kravene og proceduren i artikel 4, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, i direktiv 2003/71/EF er opfyldt, anses et tredjelandsmarked for at svare til et reguleret marked

b) tjenesteydelsen ydes på kundens eller den potentielle kundes initiativ

c) kunden eller den potentielle kunde er klart blevet underrettet om, at investeringselskabet ved leveringen af denne tjenesteydelse ikke har pligt til at vurdere det leverede eller tilbudte finansielle instruments eller den leverede eller tilbudte tjenesteydelses hensigtsmæssighed, og at vedkommende derfor ikke nyder godt af den hermed forbundne beskyttelse, som reglerne om god forretningsskik giver. En sådan advarsel kan gives i et standardiseret format

d) investeringselskabet opfylder forpligtelserne i artikel 23.

5. Investeringselskabet registrerer kunden i sit kundekartotek med det eller de dokumenter, som indeholder investeringselskabets og kundens aftale, og hvori er anført parternes rettigheder og forpligtelser samt de øvrige betingelser, som gælder for investeringselskabets tjenesteydelser til kunden. Parternes kontraktlige rettigheder og forpligtelser kan medtages ved henvisning til andre dokumenter eller lovtekster.

6. Investeringselskabet skal give kunden fyldestgørende rapporter, på et varigt medium om den service, selskabet yder til kunden. Rapporterne skal omfatte periodiske meddelelser til kunderne, hvori der tages hensyn til de involverede finansielle instruments type og kompleksitet og karakteren af den tjenesteydelse, der er leveret til kunden, og skal desuden, hvor det er relevant, omfatte omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er udført for kundens regning.

Når investeringselskabet yder investeringsrådgivning, skal det, inden transaktionen foretages, i en erklæring om egnethed på et varigt medium præcisere, hvilken rådgivning der er ydet, og angive, hvordan denne rådgivning stemmer overens med detailkundens præferencer, mål og andre karakteristika.

Hvis aftalen om at købe eller sælge et finansielt instrument indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer den forudgående afgivelse af erklæringen om egnethed, kan investeringselskabet afgive den skriftlige erklæring om egnethed på et varigt medium umiddelbart efter, at kunden er bundet af en aftale, forudsat at begge de følgende betingelser er opfyldt:

a) kunden har indvilliget i at modtage erklæringen om egnethed uden unødigt forsinkelse efter gennemførelsen af transaktionen, og

b) investeringselskabet har givet kunden mulighed for at udskyde transaktionen for at modtage erklæringen om egnethed på forhånd.

Hvis et investeringselskab yder porteføljepleje eller har underrettet kunden om, at det vil gennemføre en periodisk vurdering af egnetheden, skal den periodiske rapport indeholde en ajourført erklæring om, hvordan investeringen opfylder kundens præferencer og mål og andre af detailkundens karakteristika.

7. Hvis det er en forudsætning for en kreditaftale i forbindelse med fast ejendom til beboelse, der er omfattet af bestemmelserne om vurdering af kreditværdigheden af forbrugere i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU⁽¹⁾, at der til den pågældende forbruger ydes en investeringservice i forbindelse med udstedelse af realkreditobligationer specifikt for at sikre finansieringen af og på samme vilkår som kreditaftalen i forbindelse med fast ejendom til beboelse, således at lånet kan optages, refinansieres eller indfries, omfattes denne service ikke af forpligtelserne i denne artikel.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at sikre, at investeringsselskaberne overholder principperne i nærværende artikels stk. 2-6, når de leverer investerings-service eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder de oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med vurderingen af tjenesteydelsernes og de finansielle instrumenters egnethed eller hensigtsmæssighed for deres kunder, kriterierne for vurdering af ikkekomplekse finansielle instrumenter i forbindelse med nærværende artikels stk. 4, litra a), nr. vi), indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder. De delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 6, om de er klassificeret som godkendte modparter.

9. ESMA vedtager senest den 3. januar 2016 retningslinjer med nærmere angivelse af kriterierne for vurdering af den viden og kompetence, der kræves i medfør af stk. 1.

10. ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 og ajourfører periodisk retningslinjer for vurdering af:

- a) finansielle instrumenter, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko, jf. stk. 4, litra a), nr. ii) og iii)
- b) strukturerede indlån, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå afkastrisikoen eller omkostningerne ved opsigelse af produktet før tid, jf. stk. 4, litra a), nr. v).

11. ESMA kan udarbejde retningslinjer — og ajourføre dem periodisk — for vurdering af finansielle instrumenter, der klassificeres som ikke-komplekse i forbindelse med stk. 4, litra a), nr. vi), under hensyntagen til de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 8.

Artikel 26

Levering af tjenesteydelser via et andet investeringsselskab

Medlemsstaterne tillader, at et investeringsselskab, der gennem et andet investeringsselskab modtager instrukser om at udføre investeringer eller accessoriske tjenesteydelser for en kundes regning, henholder sig til kundeoplysninger fra sidstnævnte investeringsselskab. Det investeringsselskab, som formidler instrukserne, forbliver ansvarlig for, at de formidlede oplysninger er komplette og nøjagtige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

Et investeringsselskab, der på denne måde modtager instruks om at udføre tjenesteydelser for en kundes regning, skal også kunne henholde sig til eventuelle anbefalinger vedrørende tjenesteydelsen eller transaktionen, som kunden måtte have modtaget fra et andet investeringsselskab. Det investeringsselskab, som formidler instrukserne, forbliver ansvarlig for, at de givne anbefalinger eller råd er egnede for kunden.

Et investeringsselskab, som modtager kunders instrukser eller ordrer gennem et andet investeringsselskab, forbliver ansvarlig for, at tjenesteydelsen eller transaktionen på grundlag af sådanne eventuelle oplysninger eller anbefalinger gennemføres efter de relevante bestemmelser i dette afsnit.

Artikel 27

Pligt til at udføre ordrer på de for kunden gunstigste betingelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, når de udfører ordrer, træffer alle tilstrækkelige forholdsregler for at opnå det bedst mulige resultat for deres kunder, idet de tager hensyn til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningssandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Investeringsselskabet er dog, når der foreligger en specifik instruks fra kunden, altid forpligtet til at udføre ordren efter den specifikke instruks.

Når et investeringsselskab udfører en ordre på en detailkundes vegne, bestemmes det bedst mulige resultat ud fra det samlede vederlag, som er prisen for det finansielle instrument og udgifterne i forbindelse med udførelsen, der omfatter alle kundens udgifter, som er direkte knyttet til udførelsen af ordren, herunder gebyrer i forbindelse med handelssystemet, clearing og afvikling samt andre gebyrer til tredjemand, der er involveret i udførelsen af ordren.

For at sikre det bedst mulige resultat i overensstemmelse med første afsnit, når der er mere end ét handelssystem, der kan udføre en ordre vedrørende et finansielt instrument, og for at vurdere og sammenligne de resultater for kunden, der kan opnås ved at udføre ordren gennem det ene eller det andet af de handelssystemer, der er anført i investeringsselskabets ordredførelsespolitik, og som er i stand til at udføre ordren, tages der i vurderingen hensyn til investeringsselskabets egne provisioner og omkostningerne for at udføre ordren gennem hvert af de godkendte handelssystemer.

2. Et investeringsselskab må ikke modtage nogen form for aflønning, rabat eller naturalieydelser for at videresende kundeordrer til særlige markedspladser eller handelssteder, hvilket ville være en overtrædelse af kravene om interessekonflikter eller tilskyndelser, jf. denne artikels stk. 1, artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at hver markedsplads og hver systematisk internalisator i forbindelse med finansielle instrumenter, der er omfattet af handelsforpligtelsen i artikel 23 og 28 i forordning (EU) nr. 600/2014, og hvert handelssted i forbindelse med andre finansielle instrumenter vederlagsfrit stiller oplysninger om kvaliteten af udførelsen af transaktioner på det pågældende handelssted til rådighed for offentligheden mindst en gang om året, og at investeringsselskabet efter at have gennemført en transaktion på kundens vegne skal meddele kunden, hvor ordren blev udført. De periodiske rapporter skal bl.a. for de enkelte finansielle instrumenter omfatte oplysninger om pris, omkostninger, den hurtighed, hvormed ordredførelsen sker, og sandsynlighed for udførelse.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber etablerer og anvender effektive ordninger til overholdelse af stk. 1. Navnlig stiller medlemsstaterne krav om, at investeringsselskaber opstiller og anvender en ordredførelsespolitik, der sætter dem i stand til at opnå det bedst mulige resultat for deres kunders ordrer, jf. stk. 1.

5. Ordredførelsespolitikken skal, for hver enkelt kategori af finansielle instrumenter, omfatte oplysninger om de forskellige handelssteder, hvorigennem investeringsselskabet udfører kundeordrer, og de faktorer, der påvirker valget af handelssted. Den skal mindst omfatte de handelssteder, der sætter investeringsselskabet i stand til til stadighed at opnå de bedste resultater ved udførelsen af kundeordrer.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber giver deres kunder fyldestgørende oplysninger om deres ordredførelsespolitik. Der skal i disse oplysninger klart, tilstrækkelig udførligt og på en for kunderne letforståelig måde gøres rede for, hvordan investeringsselskabet udfører ordrer for kunden. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber indhenter deres kunders forudgående samtykke til ordredførelsespolitikken.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, hvis ordredførelsespolitik gør det muligt at udføre kundens ordrer uden om en markedsplads, navnlig skal give deres kunder eller potentielle kunder oplysning om denne mulighed. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber indhenter deres kunders forudgående udtrykkelige samtykke, inden de begynder at udføre kundernes ordrer uden om en markedsplads. Investeringsselskabet kan indhente sådant samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udfører kundeordrer, en gang om året og for hver kategori af finansielle instrumenter offentliggør en oversigt over de fem vigtigste handelssteder, målt i omsætningsvolumen, hvor de har udført kundeordrer i det forudgående år, indeholdende data om kvaliteten af ordredførelsen.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udfører kundeordrer, kontrollerer, om deres ordredførelsesordninger og udførelsespolitik fungerer efter hensigten, således at eventuelle mangler kan findes og i givet fald afhjælpes. De skal navnlig regelmæssigt vurdere, om de handelssystemer, der er en del af deres ordredførelsespolitik, giver det bedst mulige resultat for kunden, eller om deres ordredførelsesordninger bør ændres under hensyntagen til bl.a. de oplysninger, der offentliggøres i medfør af stk. 3 og 6. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber giver de kunder, som de har et løbende kundeforhold med, meddelelse om enhver væsentlig ændring af ordredførelsesordninger eller udførelsespolitik.

8. Medlemsstaterne skal også stille krav om, at investeringsselskaber på deres kunders anmodning skal kunne påvise over for disse, at de har udført deres ordrer i overensstemmelse med investeringsselskabets ordredførelsespolitik, og skal kunne påvise over for den kompetente myndighed på dennes anmodning, at de overholder denne artikel.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende:

- a) kriterierne for fastlæggelse af den relative betydning af de forskellige faktorer, der i medfør af stk. 1 kan tages i betragtning ved bestemmelse af, hvad der er det bedst mulige resultat, idet der tages hensyn til ordrens størrelse, og om kunden er en detail- eller professionel investor
- b) faktorer, som et investeringsselskab kan tage i betragtning, når det reviderer sine ordredførelsesordninger, og de omstændigheder, under hvilke ændringer af sådanne ordninger kan være påkrævet. Navnlig faktorer til bestemmelse af, hvilke handelssteder der sætter investeringsselskaber i stand til til stadighed at opnå det bedst mulige resultat ved udførelse af kundeordrer
- c) art og omfang af de oplysninger, som kunder i medfør af stk. 5 skal have om selskabets ordredførelsespolitik.

10. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

- a) det nærmere indhold af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til stk. 3, vedrørende kvaliteten af ordredførelsen, samt disse oplysningers format og hyppighed, under hensyntagen til, hvilken type handelssted og finansielt instrument der er tale om
- b) indholdet af og formatet for de oplysninger, investeringsselskaber skal offentliggøre i henhold til stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 28***Regler for behandling af kundeordrer**

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning, anvender procedurer og ordninger, som sikrer en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer set i forhold til andre kundeordrer eller investeringsselskabets handelsinteresser.

Disse procedurer eller ordninger skal gøre det muligt at udføre ellers sammenlignelige kundeordrer afhængig af, hvornår de er modtaget hos investeringsselskabet.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, medmindre kunden udtrykkeligt bestemmer andet, i tilfælde af limiterede kundeordrer vedrørende aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller handles på en markedsplads, som under gældende markedsvilkår ikke udføres øjeblikkelig, skal tage skridt til at fremme den hurtigst mulige gennemførelse af ordren ved straks at offentliggøre den limiterede kundeordre på en måde, der gør oplysningen let tilgængelig for andre markedsdeltagere. Medlemsstaterne kan beslutte, at investeringsselskaberne overholder denne forpligtelse, når de formidler den limiterede kundeordre til en markedsplads. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder kan undtage fra forpligtelsen til at offentliggøre en limiteret ordre, som er meget stor i forhold til den normale markedsstørrelse, jf. artikel 4 i forordning (EU) nr. 600/2014.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastlæggelse af:

- a) betingelserne for og arten af de procedurer og ordninger, der fører til en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer, og de situationer eller handelstyper, hvor investeringsselskaber med rimelighed kan fravige reglen om øjeblikkelig udførelse for dermed at opnå gunstigere vilkår for kunderne
- b) de forskellige metoder til vurdering af, om et investeringsselskab kan anses at have opfyldt sin forpligtelse til at videregive oplysninger til markedet om limiterede kundeordrer, der ikke skal udføres øjeblikkeligt.

*Artikel 29***Investeringsselskabers forpligtelser, når de udpeger tilknyttede agenter**

1. Medlemsstaterne tillader, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter til at fremme salget af investeringsselskabets tjenesteydelser, hverve kunder eller modtage ordrer fra kunder eller potentielle kunder, formidle disse, placere finansielle instrumenter og rådgive om disse samt om de tjenesteydelser, der tilbydes af det pågældende investeringsselskab.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, hvis det beslutter at udpege en tilknyttet agent, skal bevare det fulde og ubetingede ansvar for alle handlinger eller undladelser fra den tilknyttede agents side, når denne handler for investeringsselskabets regning. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskabet sørger for, at en tilknyttet agent oplyser alle kunder eller potentielle kunder om, i hvilken egenskab han handler, og hvilket investeringsselskab han repræsenterer, når han kontakter disse, eller inden han handler med dem.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 16, stk. 6, 8 og 9, tillade, at tilknyttede agenter, som er registreret på deres område, opbevarer kunders penge og/eller finansielle instrumenter på vegne af og under fuldt ansvar af det investeringsselskab, som de handler for på deres område eller, i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, i en medlemsstat, som tillader, at en tilknyttet agent opbevarer kunders penge.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fører tilsyn med deres tilknyttede agents virksomhed for at sikre, at de fortsat overholder bestemmelserne i dette direktiv, når de handler gennem tilknyttede agenter.

3. Tilknyttede agenter registreres i det offentlige register i den medlemsstat, hvor de er etablerede. ESMA offentliggør på sit websted henvisninger eller hyperlinks til de offentlige registre, der er oprettet i medfør af denne artikel af medlemsstater, der beslutter at tillade investeringsselskaber at udpege tilknyttede agenter.

Medlemsstaten sikrer, at tilknyttede agenter kun optages i det offentlige register, hvis det er godtgjort, at de har et tilstrækkeligt godt omdømme og er i besiddelse af den nødvendige almene, forretningsmæssige og faglige viden og kompetence til præcist at kunne yde investeringsrådgivning eller levere den accessoriske tjenesteydelse til kunden eller den potentielle kunde samt meddele denne alle relevante oplysninger om den tilbudte tjenesteydelse.

Medlemsstaterne kan under passende kontrolforanstaltninger beslutte, at investeringsselskaber kan kontrollere, om de tilknyttede agenter, de har udpeget, har et tilstrækkeligt godt omdømme og er i besiddelse af den nødvendige viden og kompetence, der nævnes i andet afsnit.

Registeret skal ajourføres regelmæssigt. Det skal være offentligt tilgængeligt.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udpeger tilknyttede agenter, træffer de nødvendige foranstaltninger til at undgå eventuelle negative virkninger, som de af den tilknyttede agents aktiviteter, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, kunne have på vedkommendes aktiviteter for investeringsselskabets regning.

Medlemsstaterne kan tillade kompetente myndigheder at samarbejde med investeringsselskaber og kreditinstitutter, disses sammenslutninger og andre organer om at registrere tilknyttede agenter og føre tilsyn med disses overholdelse af kravene i stk. 3. Tilknyttede agenter kan bl.a. registreres af et investeringsselskab, et kreditinstitut eller disses sammenslutninger og andre organer under den kompetente myndigheds tilsyn.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber kun udpeger tilknyttede agenter, som er optaget i de i stk. 3 omhandlede offentlige registre.

6. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, der stiller strengere krav end kravene i denne artikel, eller tilføje yderligere krav for tilknyttede agenter, som er registreret i deres område.

Artikel 30

Transaktioner med godkendte modparter

1. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning og/eller handle for egen regning og/eller modtage og formidle ordrer, kan tilvejebringe eller indgå i transaktioner med godkendte modparter uden at være forpligtet til at opfylde de forpligtelser efter artikel 24, bortset fra stk. 4 og 5, artikel 25, bortset fra stk. 6, artikel 27 og artikel 28, stk. 1, i dette direktiv, der gælder for sådanne transaktioner eller for en accessorisk tjenesteydelse, der er direkte knyttet til sådanne transaktioner.

Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber i deres forbindelser med godkendte modparter handler ærligt, redeligt og professionelt og kommunikerer på en måde, som er reel, klar og ikkevildledende, under hensyntagen til arten af den godkendte modpart og af dennes forretninger.

2. Som godkendte modparter i denne artikels forstand anerkender medlemsstaterne investeringsselskaber, kreditinstitutter, forsikringselskaber, investeringsinstitutter og disses administrationsselskaber, pensionskasser og disses administrationsselskaber, andre finansieringsinstitutter, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering efter EU-retten eller efter en medlemsstats nationale ret, nationale regeringer og disses institutioner inklusive offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld på nationalt plan, centralbanker og overnationale organisationer.

Klassificering som godkendt modpart i henhold til det første afsnit anfægter ikke sådanne organers ret til at anmode om, generelt eller på ad hoc-basis, at blive behandlet som kunder, hvis forretninger med investeringsselskabet er omfattet af artikel 24, 25, 27 og 28.

3. Medlemsstaterne kan endvidere anerkende andre selskaber, der opfylder forud fastsatte forholdsmæssige krav, herunder kvantitative tærskler, som godkendte modparter. Ved transaktioner, hvor de potentielle modparter befinder sig i forskellige medlemsstater, skal investeringsselskabet respektere det andet selskabs status som bestemt ved lov eller forskrifter i den medlemsstat, hvor dette andet selskab er etableret.

Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskab, når det indgår transaktioner i henhold til stk. 1 med sådanne selskaber, indhenter den potentielle modparts udtrykkelige bekræftelse af, at denne indvilliger i at blive behandlet som godkendt modpart. Medlemsstaterne tillader, at investeringsselskaber opnår dette samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

4. Medlemsstaterne kan anerkende tredjelandsheder, som svarer til de i stk. 2 omhandlede kategorier, som godkendte modparter.

Medlemsstaterne kan også anerkende tredjelandsheder som de i stk. 3 omhandlede som godkendte modparter på samme betingelser og efter samme krav som de i stk. 3 fastsatte.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastsættelse af:

- a) procedurer for anmodning om at blive behandlet som kunder i henhold til stk. 2
- b) procedurer for indhentning af potentielle modparters udtrykkelige samtykke i henhold til stk. 3
- c) de forud fastsatte forholdsmæssige krav inklusive kvantitative tærskler, som gør det muligt at anse et selskab som godkendt modpart i henhold til stk. 3.

Afdeling 3

Markedsgennemsigthed og -integritet

Artikel 31

Tilsyn med overholdelse af reglerne for MHF eller OHF og andre lovmæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, etablerer og opretholder for MHF'en eller OHF'en relevante og effektive ordninger og procedurer til regelmæssig kontrol af, om deres medlemmer eller deltagere eller brugere overholder deres regler. Investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, skal overvåge de ordrer, der afgives, herunder annulleringer og de transaktioner, der foretages af deres medlemmer eller deltagere eller brugere, under anvendelse af deres systemer for at kunne påvise overtrædelser af disse regler, ureglementerede handelsvilkår, en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument og anvende de nødvendige midler til at sikre, at overvågningen er effektiv.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, straks underretter dens kompetente myndighed om væsentlige overtrædelser af dens regler eller ureglementerede handelsvilkår eller en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument.

De kompetente myndigheder for investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, meddeler ESMA og de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder de i første afsnit omhandlede oplysninger.

I forbindelse med en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, skal en kompetent myndighed være overbevist om, at der forekommer eller er forekommet sådan adfærd, førend den underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og ESMA.

3. Medlemsstaterne stiller tillige krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, også uden unødigt forsinkelse meddeler den myndighed, der er kompetent for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, og på enhver måde bistår den kompetente myndighed med efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der er begået i eller via dets systemer.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de specifikke forhold, der udløser et krav om oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 32

Suspension af handelen — fjernelse af instrumenter fra handelen i en MHF eller en OHF

1. Uden at dette berører den kompetente myndigheds ret til i henhold til 69, stk. 2, at kræve suspension eller standsning af handelen med et finansielt instrument, kan et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument, såfremt instrumentet ikke længere opfylder MHFens eller OHFens regler, medmindre der er sandsynlighed for, at sådan suspension eller standsning vil være til betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, som suspenderer handelen med et finansielt instrument eller fjerner det fra handelen, også suspenderer eller fjerner derivativer omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, i dette direktiv, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, hvor dette er nødvendigt for at fremme målene med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument. Investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver en MHF eller en OHF, offentliggør sin beslutning om suspension eller fjernelse af det finansielle instrument og eventuelle derivater heraf og meddeler den kompetente myndighed de relevante beslutninger.

Den kompetente myndighed, under hvis jurisdiktion suspensionen eller fjernelsen fandt sted, kræver, at regulerede markeder, andre MHF'er, OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under dens jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i nærværende direktivs bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Den kompetente myndighed offentliggør straks en sådan beslutning og giver ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater underretning herom.

De kompetente myndigheder, der er blevet underrettet, i de øvrige medlemsstater skal kræve, at regulerede markeder, andre MHF'er, andre OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under deres jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Hver af de underrettede kompetente myndigheder meddeler ESMA og andre kompetente myndigheder sin beslutning, herunder en forklaring, hvis beslutningen gik ud på ikke at suspendere eller standse handelen med det finansielle instrument eller derivativerne omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument.

Dette stykke finder også anvendelse, når suspensionen af handelen med et finansielt instrument eller derivativer omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, ophæves.

Underrettningsproceduren i dette stykke finder også anvendelse i tilfælde, hvor beslutningen om at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument eller derivativer omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, træffes af den kompetente myndighed i henhold til af artikel 69, stk. 2, litra m) og n).

For at sikre, at forpligtelsen til at suspendere eller standse handelen med sådanne derivater anvendes proportionelt, udvikler ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de tilfælde, hvor forbindelsen mellem et derivat som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på et finansielt instrument, der suspenderes eller fjernes fra handelen, og det oprindelige finansielle instrument indebærer, at derivatet også skal suspenderes eller fjernes fra handelen for at nå målet med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af formatet og tidsfrister for de meddelelser og offentliggørelser, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at specificere de situationer, der medfører betydelig skade for investorerens interesser og det i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede markeds ordentlige funktion.

Afdeling 4

SMV-vækstmarkeder

Artikel 33

SMV-vækstmarkeder

1. Medlemsstaterne bestemmer, at operatøren af en MHF kan ansøge den kompetente myndighed i hjemlandet om at få MHF'en registreret som et SVM-vækstmarked.

2. Medlemsstaterne bestemmer, at den kompetente myndighed i hjemlandet kan registrere MHF'en som et SMV-vækstmarked, hvis den kompetente myndighed modtager en ansøgning som omhandlet i stk. 1 og finder det godtgjort, at kravene i stk. 3 er opfyldt for MHF'ens vedkommende.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at MHF'er er underlagt effektive regler, systemer og procedurer, der sikrer, at følgende krav er opfyldt:

a) mindst 50 % af de udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel i en MHF, der er registreret som et SMV-vækstmarked, er SMV'er på tidspunktet for MHF'ens registrering som et SMV-vækstmarked og i ethvert kalenderår derefter

- b) der er fastsat passende kriterier for første og løbende optagelse til handel af finansielle instrumenter fra udstedere på markedet
- c) efter første optagelse til handel på markedet af finansielle instrumenter er der offentliggjort tilstrækkelige oplysninger til, at investorer kan foretage en informeret vurdering med hensyn til at investere i de finansielle instrumenterne eller ej, enten i form af et passende optagelsesdokument eller et prospekt, hvis kravene i direktiv 2003/71/EF finder anvendelse på en udbydelse til offentligheden, der foretages i tilknytning til den første optagelse til handel af det finansielle instrument i MHF'en
- d) en udsteder på markedet aflægger, eller der aflægges på vedkommendes vegne, relevante, løbende regnskaber, f.eks. reviderede årsregnskaber, med regelmæssige mellemrum
- e) udstedere på markedet som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 596/2014 og personer med overordnet ansvar som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 25), i forordning (EU) nr. 596/2014 samt personer, som er tæt knyttet til førstnævnte, som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 596/2014, overholder relevante krav, som i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 finder anvendelse på dem
- f) der opbevares og offentliggøres lovpligtige oplysninger om udstederne på markedet
- g) der er indført effektive systemer og kontrolforanstaltninger til forebyggelse og påvisning af markedsmissbrug på det pågældende marked, jf. forordning (EU) nr. 596/2014.

4. Kriterierne i stk. 3 fritager ikke det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver MHF'en, fra de øvrige forpligtelser vedrørende driften af MHF'er i henhold til dette direktiv. De forhindrer heller ikke det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver MHF'en, i at indføre supplerende krav i forhold til kravene i nævnte stykke.

5. Medlemsstaterne bestemmer, at den kompetente myndighed i hjemlandet kan afregistrere en MHF som et SMV-vækstmarked i følgende tilfælde:

- a) det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver markedet, ansøger om dets afregistrering, eller
- b) kravene i stk. 3 opfyldes ikke længere i forhold til MHF'en.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at en kompetent myndighed i hjemlandet, der registrerer eller afregistrerer en MHF som et SMV-vækstmarked i henhold til denne artikel, snarest muligt underretter ESMA om den pågældende registrering eller afregistrering. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over SMV-vækstmarkeder på sit websted.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at et finansielt instrument fra en udsteder, der optages til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kun skal kunne handles på et andet SMV-vækstmarked, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelse herimod. I så fald påhviler der imidlertid ikke udstederen nogen forpligtelse i forbindelse med corporate governance over for sidstnævnte SMV-vækstmarked eller til hverken indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger til dette.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for yderligere at præcisere kravene i nærværende artikels stk. 3. Foranstaltningerne i den forbindelse tager hensyn til, at der skal opretholdes høje investorbekyttelsesniveauer for at fremme investorernes tillid til disse markeder, samtidig med at de administrative byrder for udstedere på markedet skal mindskes, og til at der ikke sker afregistreringer, eller at registreringer afvises, som følge af en kun midlertidig manglende opfyldelse af kravene i nærværende artikels stk. 3, litra a).

KAPITEL III

Investeringselskabers rettigheder

Artikel 34

Fri udveksling af investeringservice og -aktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert investeringselskab og kreditinstitut, der i henhold til henholdsvis dette direktiv og direktiv 2013/36/EU er meddelt tilladelse af en anden medlemsstats kompetente myndigheder og er underlagt disse myndigheders tilsyn, frit kan yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser på deres område, under forudsætning af at sådan service og sådanne aktiviteter er omfattet af tilladelsen. Accessoriske tjenesteydelser må kun leveres sammen med investeringservice og/eller investeringsaktiviteter.

Medlemsstaterne må ikke stille yderligere krav til et sådant investeringselskab eller kreditinstitut på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

2. Ethvert investeringselskab, der for første gang ønsker at yde tjenesteydelser og/eller udføre investeringsaktiviteter på en anden medlemsstats område eller ønsker at ændre de udbudte tjenesteydelsers eller aktiviteterets indhold, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder:

- a) i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at drive virksomhed
- b) en driftsplan, hvori det navnlig angives, hvilke investeringservices og/eller investeringsaktiviteter samt hvilke accessoriske tjenesteydelser det har til hensigt at levere på den pågældende medlemsstats område, og om selskabet til dette formål har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland. Agter et investeringselskab at anvende tilknyttede agenter, meddeler det hjemlandets kompetente myndighed de pågældende tilknyttede agenteres identitet.

Har investeringselskabet til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland, på de medlemsstats områder, hvor det har til hensigt at levere tjenesteydelser, meddeler den kompetente myndighed i investeringselskabets hjemland senest en måned efter modtagelsen af samtlige oplysninger den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, identiteten af de tilknyttede agenter, som investeringselskabet har til hensigt at anvende til at levere investeringservices og investeringsaktiviteter i den medlemsstat. Værtslandet offentliggør sådanne oplysninger. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til den procedure og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Hjemlandets kompetente myndighed fremsender senest én måned efter modtagelsen af oplysningerne disse til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1. Investeringselskabet kan herefter påbegynde at levere de pågældende investeringservices og investeringsaktiviteter i værtslandet.

4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 2, underretter investeringselskabet mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtslandet om sådanne ændringer.

5. Ethvert kreditinstitut, der i overensstemmelse med stk. 1 ønsker at yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser gennem tilknyttede agenter, meddeler hjemlandets kompetente myndighed de pågældende tilknyttede agenteres identitet.

Har kreditinstituttet til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland, på de medlemsstats områder, hvor det har til hensigt at levere tjenesteydelser, meddeler den kompetente myndighed i kreditinstituttets hjemland senest en måned efter modtagelsen af samtlige oplysninger den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, identiteten af de tilknyttede agenter, som kreditinstituttet har til hensigt at anvende til at levere tjenesteydelser i den medlemsstat. Værtslandet offentliggør sådanne oplysninger.

6. Medlemsstaterne tillader uden yderligere lovgivningsmæssige eller administrative betingelser investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver MHF'er eller OHF'er fra andre medlemsstater, at etablere de ordninger på deres område, som er nødvendige for at gøre det lettere for fjermedlemmer eller -deltagere eller -brugere, der er etableret dér, at få adgang til og handle på disse markeder.

7. Det investeringsselskab eller den markedsoperatør, som driver en MHF eller en OHF, meddeler hjemlandets kompetente myndighed, hvilken medlemsstat det/den har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en måned disse oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, som MHF'en eller OHF'en har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i.

Den kompetente myndighed i MHF'ens hjemland meddeler efter anmodning fra den kompetente myndighed i MHF'ens værtsland uden unødigt forsinkelse de i denne medlemsstat etablerede MHF-fjermedlemmers eller -deltageres identitet.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 35

Oprettelse af en filial

1. Medlemsstaterne sikrer, at der gennem etableringsretten, enten ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i en anden medlemsstat uden for hjemlandet, kan ydes investeringsservice og/eller udføres investeringsaktiviteter samt udbydes accessoriske tjenesteydelser på deres område i overensstemmelse med nærværende direktiv og direktiv 2013/36/EU under forudsætning af, at disse tjenesteydelser og aktiviteter er omfattet af den tilladelse, hjemlandet har meddelt investeringsselskabet eller kreditinstituttet. Accessoriske tjenesteydelser må kun leveres sammen med investeringsservice og/eller investeringsaktiviteter.

Medlemsstaterne må ikke pålægge en filials organisation og drift yderligere krav ud over dem, der er tilladt efter stk. 8, for så vidt angår spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, der ønsker at oprette en filial på en anden medlemsstats område eller anvende tilknyttede agenter, der er etableret i en anden medlemsstat, hvor det ikke har oprettet en filial, først giver hjemlandets kompetente myndighed meddelelse herom og giver den følgende oplysninger:

a) de medlemsstater, på hvis område selskabet planlægger at oprette en filial, eller de medlemsstater, hvor det ikke har oprettet en filial, men planlægger at anvende tilknyttede agenter, der er etableret der

- b) en driftsplan, hvori det navnlig fastsættes, hvilken investeringservice og/eller hvilke investeringsaktiviteter samt hvilke accessoriske tjenesteydelser der skal tilbydes
- c) når filialen er oprettet, dennes organisatoriske struktur, og om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, samt hvem de pågældende tilknyttede agenter er
- d) når der skal anvendes tilknyttede agenter i en medlemsstat, i hvilken et investeringsselskab ikke har oprettet en filial, en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den eller de tilknyttede agenter og en organisatorisk struktur, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den eller de pågældende agenter er indpasset i investeringsselskabets virksomhedsstruktur
- e) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres
- f) navnene på filialens ledelse eller den tilknyttede agent.

Anvender et investeringsselskab en tilknyttet agent, som er etableret i en medlemsstat uden for selskabets hjemland, sidestilles denne tilknyttede agent med filialen, hvor en sådan er oprettet, og er under alle omstændigheder omfattet af dette direktivs bestemmelser vedrørende filialer.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende investeringsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den kompetente myndighed alle oplysningerne senest tre måneder efter modtagelsen heraf til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, og underretter det berørte investeringsselskab herom.

4. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger sender den kompetente myndighed i hjemlandet oplysninger om den godkendte garantiordning, som investeringsselskabet deltager i i henhold til direktiv 97/9/EF, til den kompetente myndighed i værtslandet. I tilfælde af ændringer i oplysningerne underretter den kompetente myndighed i hjemlandet den kompetente myndighed i værtslandet herom.

5. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte investeringsselskab senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger.

6. Så snart meddelelsen fra den kompetente myndighed i værtslandet foreligger, eller hvis denne myndighed senest to måneder fra datoen for meddelelsen fra den kompetente myndighed i hjemlandet ikke har givet nogen meddelelse, kan filialen oprettes og påbegynde sin virksomhed.

7. Ethvert kreditinstitut, der ønsker at anvende en tilknyttet agent, som er etableret i en medlemsstat uden for instituttets hjemland, med henblik på at yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med dette direktiv, underretter den kompetente myndighed i hjemlandet herom og giver den de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situation er sunde, videresender den kompetente myndighed alle oplysningerne senest tre måneder efter modtagelsen heraf til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte kreditinstitut senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger.

Så snart meddelelsen fra den kompetente myndighed i værtslandet foreligger, eller hvis denne myndighed senest to måneder fra datoen for meddelelsen fra den kompetente myndighed i hjemlandet ikke har givet nogen meddelelse, kan den tilknyttede agent påbegynde sin virksomhed. En sådan tilknyttet agent er omfattet af dette direktivs bestemmelser om filialer.

8. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, påtager sig ansvaret for at sikre, at de tjenesteydelser, som filialen leverer på medlemsstatens område, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 24, 25, 27 og 28 i dette direktiv og i artikel 14-26 i forordning (EU) nr. 600/2014 og i de foranstaltninger, som værtslandet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 24, stk. 12.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, har ret til at gennemgå de ordninger, filialen har etableret og til at kræve de ændringer, der er strengt nødvendige for at gøre det muligt for den kompetente myndighed at håndhæve forpligtelserne i henhold til artikel 24, 25, 27 og 28, i dette direktiv og i artikel 14-26 i forordning (EU) nr. 600/2014 samt foranstaltninger vedtaget i medfør heraf for så vidt angår de tjenesteydelser og/eller de aktiviteter, som denne filial leverer på sit område.

9. Hver medlemsstat foreskriver, at når et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, har oprettet en filial på dens område, kan den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland under udøvelsen af sit hverv og efter at have underrettet den kompetente myndighed i værtslandet herom udføre inspektion på stedet hos den pågældende filial.

10. I tilfælde af ændring af de forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, underretter investeringsselskabet skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom mindst en måned, før den foretages. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring.

11. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

12. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 36

Adgang til regulerede markeder

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fra andre medlemsstater, der har fået tilladelse til at udføre kundeordrer eller handle for egen regning, kan blive medlemmer af eller få adgang til regulerede markeder på deres område på en af følgende måder:

a) direkte ved at oprette en filial i værtslandet

- b) ved at blive fjernmedlemmer af eller få fjernadgang til det regulerede marked uden at skulle være etableret i hjemlandet for det regulerede marked, såfremt fysisk tilstedeværelse ifølge det pågældende markeds handelsprocedurer og -systemer ikke er nødvendig for at kunne gennemføre transaktioner på markedet.
2. Medlemsstaterne pålægger ikke investeringsselskaber, der udøver den rettighed, der tillægges dem ved stk. 1, yderligere lovgivningsmæssige eller administrative krav på de af dette direktiv omfattede områder.

Artikel 37

Adgang til CCP-, clearing- og afviklingsfaciliteter samt ret til at vælge afviklingssystem

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fra andre medlemsstater har ret til at få direkte og indirekte adgang til CCP-, clearing- og afviklingssystemer på deres område med henblik på at gøre eller sørge for at gøre transaktioner med finansielle instrumenter endelige, jf. dog afsnit III, IV og V i forordning (EU) nr. 648/2012.

Medlemsstaterne stiller krav om, at direkte og indirekte adgang for disse investeringsselskaber til sådanne faciliteter er underlagt de samme ikkediskriminerende, gennemsigtige og objektive forretningsmæssige kriterier som dem, der gælder for lokale medlemmer eller deltagere. Medlemsstaterne må ikke begrænse anvendelsen af disse faciliteter til kun at omfatte clearing og afvikling af transaktioner med finansielle instrumenter, der gennemføres på en markedsplads på deres område.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at regulerede markeder på deres område giver alle medlemmer og deltagere ret til at vælge afviklingssystem for transaktioner med finansielle instrumenter på det regulerede marked, idet det dog forudsættes at følgende betingelser er opfyldt:

- a) at der består de nødvendige forbindelser og ordninger mellem det valgte afviklingssystem og ethvert andet system eller enhver anden facilitet til at sikre en effektiv og økonomisk afvikling af den pågældende transaktion
- b) at den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med det regulerede marked, er enig i, at de tekniske betingelser for afvikling af transaktioner på det regulerede marked gennem et andet afviklingssystem end det, der er valgt af det regulerede marked, er egnede til at sikre de finansielle markeders gnidningsløse og ordentlige funktion.

Denne vurdering fra den kompetente myndigheds side af det regulerede marked foregriber ikke de nationale centralbankers kompetence som overvågere af afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer. Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn, som disse institutioner allerede udfører, således at unødigt overlappning af kontrollen undgås.

Artikel 38

Bestemmelser om CCP'er, clearing- og afviklingsordninger for MHF'er

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF, i at indgå hensigtsmæssige aftaler med en CCP eller et clearinginstitut og et afviklingssystem i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af medlemmerne eller deltagerne efter deres markeders systemer.

2. Den kompetente myndighed for investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF, må ikke modsætte sig anvendelse af en CCP, clearinginstitutter og/eller afviklingssystemer i en anden medlemsstat, medmindre det kan godtgøres, at dette er nødvendigt for at sikre, at MHF'en fungerer efter hensigten, og under hensyntagen til de i artikel 37, stk. 2, fastsatte krav til afviklingssystemer.

Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn af clearing- og afviklingssystemer, som allerede udføres af centralbankerne som led i deres overvågning af clearing- og afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer, således at unødigt overlappning af kontrollen undgås.

KAPITEL IV

Tredjelandsselskabers levering af investeringservices og udførelse af investeringsaktiviteter

Afdeling 1

Levering af tjenesteydelser eller udførelse af aktiviteter gennem oprettelse af en filial

Artikel 39

Oprettelse af en filial

1. En medlemsstat kan stille krav om, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt for detailkunder eller professionelle kunder, som omhandlet i bilag II, afsnit II, at yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på dens område, skal oprette en filial i den pågældende medlemsstat.

2. Hvis en medlemsstat kræver, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt at yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på dens område, opretter en filial, indhenter filialen en forhåndstilladelse hos de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med følgende vilkår:

- a) de tjenesteydelser, som tredjelandsselskabet anmoder om tilladelse til at levere, er underlagt krav om meddelelse af tilladelse og tilsyn i det tredjeland, hvor selskabet er etableret, og det anmodende selskab har behørig tilladelse, hvorved den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til enhver FATF-henstilling vedrørende hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme
- b) der foreligger samarbejdsordninger, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorer, mellem de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor filialen skal oprettes, og de kompetente tilsynsmyndigheder i det tredjeland, hvor selskabet er etableret
- c) filialen har fri rådighed over en tilstrækkelig startkapital
- d) en eller flere personer er udpeget som ansvarlige for ledelsen af filialen, og de opfylder alle kravet i artikel 9, stk. 1
- e) det tredjeland, hvor tredjelandsselskabet er etableret, har med den medlemsstat, hvor filialen skal oprettes, undertegnet en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst og sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler
- f) selskabet indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i overensstemmelse med direktiv 97/9/EF.

3. Det i stk. 1 omhandlede tredjelandsselskab indsender sin ansøgning til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det har til hensigt at oprette en filial.

Artikel 40

Pligt til at afgive oplysninger

Et tredjelandsselskab, der ønsker at opnå tilladelse til at yde investeringservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på en medlemsstats område gennem en filial, afgiver følgende oplysninger til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat:

- a) navnet på den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med selskabet i det pågældende tredjeland. Er mere end en enkelt myndighed ansvarlig for tilsynet, gives der oplysning om deres respektive kompetenceområder

- b) alle relevante oplysninger om selskabet (navn, juridisk form, vedtægtsmæssigt hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet, relevante aktionærer) og en driftsplan, hvori det angives, hvilken investeringservice og/eller hvilken investeringsaktivitet der skal leveres, samt filialens organisatoriske struktur, herunder en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige operationelle funktioner til tredjemand
- c) navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelsen af filialen, og de relevante dokumenter til godtgørelse af, at kravene i artikel 9, stk. 1, er opfyldt
- d) oplysninger om den startkapital, filialen har fri rådighed over.

Artikel 41

Meddelelse af tilladelse

1. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor tredjelandsselskabet har oprettet eller agter at oprette sin filial, meddeler kun tilladelse, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at:

- a) betingelserne i artikel 39 er opfyldt
- b) tredjelandsselskabets filial vil være i stand til at overholde bestemmelserne i stk. 2.

Den kompetente myndighed underretter inden for en frist på seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning tredjelandsselskabet om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

2. Den filial af tredjelandsselskabet, der meddeles tilladelse i medfør af stk. 1, skal efterleve de forpligtelser, der er fastsat i artikel 16-20, 23, 24, 25 og 27, artikel 28, stk. 1, og artikel 30, 31 og 32 i dette direktiv og i artikel 3-26 i forordning (EU) nr. 600/2014 samt i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf, og er desuden underlagt tilsyn fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor tilladelsen er meddelt.

Medlemsstaterne må ikke pålægge filialen yderligere organisatoriske og driftsmæssige krav på områder, der er omfattet af dette direktiv, og skal undlade at behandle filialer af tredjelandsselskaber gunstigere end EU-selskaber.

Artikel 42

Levering af tjenesteydelser udelukkende på kundens eget initiativ

Medlemsstaterne sikrer, at når en detailkunde eller en professionel kunde som omhandlet i bilag II, afsnit II, der er etableret eller befinder sig i Unionen, udelukkende på eget initiativ iværksætter levering af en investeringservice eller -aktivitet fra et tredjelandsselskab, finder kravet om tilladelse i artikel 39 ikke anvendelse på tredjelandsselskabets levering af denne tjeneste eller aktivitet til denne person, herunder en forbindelse med specifik tilknytning til leveringen af den pågældende tjeneste eller aktivitet. Et initiativ fra en sådan kunde giver ikke tredjelandsselskabet ret til at markedsføre nye kategorier af investeringsprodukter eller investeringsserVICES til den pågældende kunde på anden måde end gennem filialen, når dette er påkrævet i henhold til national lovgivning.

Afdeling 2

Inddragelse af tilladelser

Artikel 43

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til et tredjelandsselskab efter artikel 41, kan inddrage tilladelsen, hvis det pågældende selskab:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice og/eller udført investeringsaktiviteter i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
- d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af de bestemmelser om investeringsselskabers vilkår for drift, der vedtages i medfør af dette direktiv, og som finder anvendelse på tredjelandsselskaber
- e) er omfattet af forhold, hvor national ret, i spørgsmål som ikke er omfattet af dette direktiv, medfører, at tilladelsen inddrages.

AFSNIT III

REGULEREDE MARKEDER

Artikel 44

Tilladelse og lovvalg

1. Medlemsstaterne meddeler alene de systemer på deres område, som opfylder bestemmelserne i dette afsnit, tilladelse til at udøve virksomhed som et reguleret marked.

Den kompetente myndighed meddeler alene en sådan tilladelse, såfremt myndigheden finder det godtgjort, at både markedsoperatøren og det regulerede markeds systemer mindst opfylder kravene i dette afsnit.

Såfremt der er tale om et reguleret marked, som er en juridisk person, og som forvaltes eller drives af en anden markedsoperatør end selve det regulerede marked, fastsætter medlemsstaterne, hvordan de forskellige forpligtelser, som markedsoperatøren pålægges i henhold til dette direktiv, fordeles mellem det regulerede marked og markedsoperatøren.

Markedsoperatøren fremlægger alle de oplysninger — herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, og investeringsselskabets organisatoriske struktur — som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at det regulerede marked, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler til at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit.

2. Medlemsstaterne kræver, at markedsoperatøren udfører de opgaver, der er forbundet med organiseringen og driften af det regulerede marked, under den kompetente myndigheds tilsyn og ansvar. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder løbende kontrollerer regulerede markeders overholdelse af dette afsnit. De sikrer også, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med, at de regulerede markeder til enhver tid opfylder de krav, der stilles for at opnå den i dette afsnit omhandlede første tilladelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at markedsoperatøren har ansvaret for at sikre, at det regulerede marked, som markedsoperatøren forvalter, opfylder kravene i dette afsnit.

Medlemsstaterne sikrer også, at markedsoperatøren har beføjelse til at udøve de rettigheder, der gælder for det regulerede marked, som han forvalter i medfør af dette direktivs bestemmelser.

4. Uden at foregribe eventuelle relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 596/2014 eller i direktiv 2014/57/EU er handler, som udføres inden for rammerne af det regulerede markeds systemer, underlagt de offentligretlige regler i det regulerede markeds hjemland.

5. Den kompetente myndighed kan trække et reguleret markeds tilladelse tilbage, hvis det regulerede marked
 - a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har virket i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
 - b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
 - c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
 - d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014.
 - e) er omfattet af andre forhold, som i henhold til national lovgivning medfører, at tilladelsen inddrages.
6. ESMA underrettes om enhver inddragelse af tilladelse.

Artikel 45

Krav til en markedsoperatørs ledelsesorgan

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle medlemmer af en markedsoperatørs ledelsesorgan til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, og tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udføre deres opgaver. Den generelle sammensætning af ledelsesorganet skal også afspejle en tilstrækkelig bred vifte af erfaring.
2. Medlemmerne af ledelsesorganet skal navnlig opfylde følgende krav:
 - a) Alle medlemmer af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i markedsoperatøren. Antallet af bestyrelsesposter i juridiske enheder, som et medlem af ledelsesorganet kan bestride samtidig, fastsættes under hensyntagen til individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af markedsoperatørens aktiviteter.

Medmindre de repræsenterer medlemsstaten, må medlemmer af ledelsesorganet i markedsoperatører, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, kun varetage én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter samtidig:

- i) én direktørpost kombineret med to bestyrelsesposter
- ii) fire bestyrelsesposter.

Direktør- eller bestyrelsesposter i samme koncern eller virksomheder, hvor markedsoperatøren ejer en kvalificeret andel, regnes som én direktør- eller bestyrelsespost.

De kompetente myndigheder kan tillade, at medlemmerne af ledelsesorganet må varetage yderligere én bestyrelsespost. De kompetente myndigheder underretter regelmæssigt ESMA om sådanne tilladelser.

Direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle formål for øje, medregnes ikke i forhold til begrænsningen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet kan bestride.

- b) Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå markedsoperatørens aktiviteter, herunder de største risici.
 - c) Hvert medlem af ledelsesorganet skal udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning.
3. Markedsoperatørerne afsætter tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet.
4. Medlemsstaterne sikrer, at markedsoperatører, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et nomineringsudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager ledelsesfunktioner i den pågældende markedsoperatør.

Nomineringsudvalget har følgende opgaver:

- a) pege på og med henblik på godkendelse af ledelsesorganet eller af generalforsamlingen anbefale kandidater til ledige stillinger i ledelsesorganet; i forbindelse med denne opgave skal nomineringsudvalget vurdere den kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, der findes i ledelsesorganet; udvalget udarbejder desuden en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til en bestemt post, og angiver den tid, der forventes at skulle afsættes hertil; nomineringsudvalget fastsætter desuden et mål for repræsentation af det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet og udarbejder en politik for, hvordan antallet af repræsentanter fra det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet kan øges for at opfylde målet
- b) vurdere ledelsesorganets struktur, størrelse, sammensætning og resultater med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet angående eventuelle ændringer
- c) vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers viden, faglige kompetence og erfaringer og de samme egenskaber hos ledelsesorganet kollektivt med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året og indberette dette til ledelsesorganet
- d) gennemgå ledelsesorganets politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af den daglige ledelse med regelmæssige mellemrum og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet.

Nomineringsudvalget skal som led i varetagelsen af sine opgaver i videst muligt omfang og løbende tage hensyn til behovet for at sikre, at ledelsesorganets beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader markedsoperatørens interesser som helhed.

Nomineringsudvalget skal under udførelsen af sine opgaver kunne udnytte alle de ressourcer, som det finder er hensigtsmæssigt, herunder ekstern rådgivning.

Har ledelsesorganet i henhold til national ret ikke nogen kompetence i forbindelse med udvælgelsen og udnævnelsen af sine medlemmer, finder dette stykke ikke anvendelse.

5. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder stiller krav om, at markedsoperatørerne og deres respektive nomineringsudvalg sikrer en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer ved ansættelsen af medlemmer til ledelsesorganet, og fastlægger med henblik herpå en politik, der fremmer mangfoldighed i ledelsesorganet.

6. Medlemsstaterne sikrer, at en markedsoperatørs ledelsesorgan fastlægger og fører tilsyn med gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af en organisation, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter, således at markedets integritet fremmes.

Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet overvåger og regelmæssigt vurderer effektiviteten af markedsoperatørens ledelsesordninger og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

Medlemmerne af ledelsesorganet skal i tilstrækkeligt omfang have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med og overvåge beslutningstagningen på ledelsesniveau.

7. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke finder det godtgjort, at medlemmerne af markedsoperatørernes ledelsesorganer har et tilstrækkeligt godt omdømme samt tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at markedsoperatørens ledelsesorgan kan være til fare for en effektiv, sund og forsigtig forvaltning og for passende hensyntagen til markedets integritet.

I forbindelse med meddelelse af tilladelse til et reguleret marked sikrer medlemsstaterne, at den eller de personer, der faktisk leder et allerede godkendt reguleret markeds forretninger og drift i overensstemmelse med dette direktiv, anses for at opfylde kravene i stk. 1.

8. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren underretter den kompetente myndighed om identiteten af alle medlemmer af dens ledelsesorgan og om eventuelle medlemskabsændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om markedsoperatøren overholder stk. 1-5.

9. ESMA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere følgende begreber:

- a) afsættelse af tilstrækkelig tid til, at et medlem af ledelsesorganet kan varetage sine funktioner, set i relation til de individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af markedsoperatørens aktiviteter
- b) tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af, jf. stk. 2, litra b)
- c) hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. stk. 2, litra c)
- d) tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 3
- e) mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelse af medlemmer til ledelsesorganet, jf. stk. 5.

ESMA udsteder disse retningslinjer senest den 3. januar 2016.

Artikel 46

Krav til personer, der udøver betydelig indflydelse på forvaltningen af det regulerede marked

1. Medlemsstaterne kræver, at personer, der er i en position, hvor de direkte eller indirekte kan udøve betydelig indflydelse på forvaltningen af det regulerede marked, er hæderlige og egne.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren af det regulerede marked:
 - a) giver den kompetente myndighed og offentligheden oplysninger om det regulerede markeds og/eller markedsoperatørens ejerskab og navnlig om, hvem der eventuelt er i en position, hvor de kan udøve betydelig indflydelse på ledelsen af det regulerede marked, og størrelsen af deres interesser
 - b) underretter den kompetente myndighed og offentligheden om eventuelle ejerskifter, hvorved identiteten af de personer, der faktisk udøver betydelig indflydelse på driften af det regulerede marked, ændres.
3. Den kompetente myndighed nægter at godkende foreslåede ændringer af det regulerede markeds og/eller markedsoperatørens kontrollerende interesser, hvis der er objektive og påviselige grunde til at formode, at disse ændringer ville true den sunde og forsigtige forvaltning af det regulerede marked.

Artikel 47

Organisatoriske krav

1. Medlemsstaterne kræver, at det regulerede marked:
 - a) har indført ordninger med henblik på klart at kunne påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for det regulerede markeds eller dets medlemmer eller deltageres funktion af eventuelle interessekonflikter mellem på den ene side det regulerede marked, dets ejere eller dets markedsoperatør, og på den anden side det regulerede markeds sunde funktion, navnlig når sådanne interessekonflikter kan være til skade for udøvelsen af eventuelle hverv, som den kompetente myndighed måtte have henlagt til det regulerede marked
 - b) er tilstrækkeligt rustet til at styre de risici, markedet udsættes for, anvender fyldestgørende ordninger og systemer med henblik på at påvise alle væsentlige risici for markedets drift og har indført effektive foranstaltninger til at mindske disse risici
 - c) har indført ordninger med henblik på sund forvaltning af den tekniske funktion af systemet, bl.a. ved at etablere effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl
 - d) har indført gennemsigtige og faste regler og procedurer, der sikrer redelig og korrekt handel, og opstiller objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer
 - e) har iværksat effektive ordninger, der kan lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer
 - f) på tidspunktet for meddelelsen af tilladelsen og til enhver tid derefter råder over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets ordentlige funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.
2. Medlemsstaterne tillader ikke, at markedsoperatører udfører kundeordrer over egenbeholdningen eller benytter sig af handel på grundlag af ejermatchning inden for nogen af de regulerede markeder, hvor de driver virksomhed.

Artikel 48

Systemfleksibilitet, automatisk afbrydelse af handelen og elektronisk handel

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked skal have etableret effektive systemer, procedurer og ordninger til at sikre, at dets handelssystemer er fleksible, har tilstrækkelig kapacitet til at klare spidsbelastninger med hensyn til ordrer og meddelelser, kan sikre korrekt handel i tilfælde af alvorlig markedsstress, er fuldt gennemprøvede for at sikre, at sådanne betingelser er opfyldt, og er omfattet af effektive ordninger til sikring af driftsstabilitet (business continuity) til at sikre opretholdelsen af markedets tjenester i tilfælde af et svigt af dets handelssystemer.

2. Medlemsstater kræver, at et reguleret marked råder over:
 - a) skriftlige aftaler med alle investeringsselskaber, der forfølger en prisstillelsesstrategi på det regulerede marked
 - b) ordninger til at sikre, at et tilstrækkeligt antal investeringsselskaber deltager i sådanne aftaler, som kræver, at de afgiver bindende prisstillelser til konkurrencedygtige priser, således at det pågældende marked på regelmæssig og forudsigelig basis tilføres likviditet, hvor et sådant krav er hensigtsmæssigt i forhold til beskaffenheden og omfanget af handelen på det pågældende regulerede marked.
3. Den skriftlige aftale, der omhandles i stk. 2, skal som minimum præcisere:
 - a) investeringsselskabets forpligtelser i forbindelse med frembringelse af likviditet, og, hvor det er relevant, eventuelle forpligtelser, der følger af deltagelsen i den i stk. 2, litra b), omhandlede ordning
 - b) eventuelle incitamenters i form af rabatter eller på anden måde tilbudt af det regulerede marked til et investeringsselskab med henblik på at forsyne markedspladsen med likviditet på regelmæssig og forudsigelig basis, og — hvor dette er relevant — eventuelle andre rettigheder, der tilskrives investeringsselskabet som følge af deltagelsen i den i stk. 2, litra b), omhandlede ordning.

Det regulerede marked overvåger og håndhæver investeringsselskabers overholdelse af kravene i sådanne bindende skriftlige aftaler. Det regulerede marked informerer den kompetente myndighed om indholdet af den bindende skriftlige aftale og fremsender efter anmodning den kompetente myndighed alle de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at gøre den kompetente myndighed i stand til at forvisse sig om, at det regulerede marked efterlever dette stykke.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked skal have etableret effektive systemer, procedurer og ordninger til afvisning af ordrer, der overskrider forud fastsatte lofter for mængder og priser eller er klart fejlagtige.
5. Medlemsstaterne kræver, at et reguleret marked midlertidigt kan suspendere eller begrænse handelen, hvis der i en kort periode er betydelige prisudsving for et finansielt instrument på det pågældende eller et relateret marked, samt til i ekstraordinære tilfælde at kunne annullere, ændre eller korrigere enhver transaktion. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked sikrer, at parametrene for at suspendere handelen er tilstrækkeligt afstemte på en måde, der tager hensyn til likviditeten inden for forskellige aktivklasser og -underklasser, markedsmodegens beskaffenhed og typer af brugere samt er tilstrækkelige til at undgå betydelige forstyrrelser i den normale handelsafvikling.

Medlemsstaterne sikrer, at et reguleret marked rapporterer om parametrene for suspension af handelen og eventuelle væsentlige ændringer af disse parametre til de kompetente myndigheder på en konsekvent og sammenlignelig måde, og at den kompetente myndighed til gengæld rapporterer om dem til ESMA. Medlemsstaterne kræver, at en markedsplads — i tilfælde af at et reguleret marked, som er væsentligt for så vidt angår likviditet i det pågældende finansielle instrument, suspenderer handelen i en medlemsstat — skal have de nødvendige systemer og procedurer på plads til at sikre, at de kompetente myndigheder underrettes, således at de kan koordinere en markedsomspændende reaktion og træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at suspendere handelen på andre markedspladser, som det finansielle instrument handles gennem, indtil handelen på det oprindelige marked genoptages.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked skal have etableret effektive systemer, procedurer og ordninger, som bl.a. kræver, at medlemmer eller deltagere gennemfører passende afprøvning af algoritmer, og skaber rammer, der letter en sådan afprøvning, til at sikre, at algoritmiske handelssystemer ikke kan skabe eller bidrage til uregulerede handelsvilkår på markedet og til at håndtere eventuelle uregulerede handelsvilkår, der opstår på grund af sådanne algoritmiske handelssystemer, herunder systemer, der begrænser forholdet mellem ikke-udførte ordrer og transaktioner, der kan indføres i systemet af et medlem eller en deltager, således at det bliver muligt at bremse ordrestrommen, hvis der er risiko for, at man når op på systemets maksimale kapacitet, og at den minimumskursændring (tick size), der kan anvendes på markedet, begrænses og håndhæves.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked, der tillader direkte elektronisk adgang, skal have etableret effektive systemprocedurer og ordninger til at sikre, at medlemmer eller deltagere kun tillades at udbyde sådanne tjenester, hvis de er investeringsselskaber, der er godkendt i henhold til dette direktiv eller kreditinstitutter, der er godkendt i

henhold til direktiv 2013/36/EU, at passende kriterier er fastlagt og anvendt med hensyn til egnetheden af de personer, som kan opnå sådan adgang, og at medlemmet eller deltageren fortsat har ansvaret for ordrer og handler udført ved hjælp af den pågældende tjeneste for så vidt angår kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne stiller også krav om, at det regulerede marked fastsætter passende standarder for risikokontrol og tærskler for handel gennem sådan adgang og er i stand til at identificere og om nødvendigt standse ordrer afgivet eller handel udført af en person, der anvender direkte elektronisk adgang separat fra andre ordrer afgivet eller handel udført af medlemmet eller deltageren.

Det regulerede marked skal råde over ordninger til at suspendere eller afbryde et medlems eller en deltagers direkte elektronisk adgang til en kunde i tilfælde af manglende efterlevelse af dette stykke.

8. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked sikrer, at dets regler for samhusningstjenester er gennemsigtige, retfærdige og ikke-diskriminerende.

9. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked sikrer, at dets gebyrstruktur, herunder gennemførelsesgebyrer, accessoriske gebyrer og eventuelle rabatter, er gennemsigtige, rimelige og ikkediskriminerende, og at de ikke skaber incitament til at afgive, ændre eller annullere ordrer eller til at gennemføre transaktioner på en måde, der bidrager til ureglementerede handelsvilkår eller markedsmisbrug. Navnlig stiller medlemsstaterne krav om, at et reguleret marked indfører krav om prisstillelse for individuelle aktier eller en passende kurv af aktier til gengæld for eventuelle rabatter der gives.

Medlemsstaterne giver et reguleret marked mulighed for at tilpasse sine gebyrer for annullerede ordrer efter længden af det tidsrum, i hvilket ordren er blevet opretholdt, samt at afstemme gebyrerne for hvert finansielt instrument, som de vedrører.

Medlemsstater kan tillade et reguleret marked at pålægge et højere gebyr for afgivelse af en ordre, der efterfølgende annulleres, end for en ordre, der gennemføres, og at pålægge et højere gebyr på deltagere, der afgiver mange ordrer, der annulleres, i forhold til andelen af gennemførte ordrer samt på deltagere, der driver højfrekvenshandel baseret på algoritmiske teknikker, med henblik på at afspejle den ekstra belastning af systemkapaciteten.

10. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked er i stand til gennem påtegninger fra medlemmer eller deltagere at identificere ordrer, der genereres gennem algoritmisk handel, de forskellige algoritmer, der anvendes til oprettelsen af ordrer, og de relevante personer, der tager initiativ til disse ordrer. De kompetente myndigheder skal have adgang til disse oplysninger på anmodning.

11. Medlemsstaterne stiller krav om, at et regulerede markeder efter anmodning fra den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten stiller data til rådighed for denne kompetente myndighed vedrørende ordrebogen eller giver den kompetente myndighed adgang til ordrebogen, således at den kan overvåge handelen.

12. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der yderligere præciserer følgende:

- a) forpligtelsen til at sikre, at regulerede markeders handelssystemer er fleksible og har en tilstrækkelig kapacitet
- b) det i stk. 6 omhandlede forhold under hensyntagen til faktorer såsom værdien af ikke-udførte ordrer i forhold til værdien af gennemførte transaktioner
- c) kontroller vedrørende direkte elektronisk adgang på en måde, der sikrer, at de kontroller, der anvendes på sponsoreret adgang mindst svarer til dem, der finder anvendelse på direkte markedsadgang
- d) forpligtelsen til at sikre, at samhusningstjenester og gebyrstrukturer er retfærdige og ikke-diskriminerende, og at gebyrstrukturer ikke skaber incitament til ureglementerede handelsvilkår eller markedsmisbrug

- e) afgørelsen af, hvorvidt et reguleret marked er væsentligt for så vidt angår likviditet i det pågældende instrument
- f) forpligtelserne til at sikre, at prisstillesesordninger er retfærdige og ikke-diskriminerende og at fastsætte minimumsforpligtelser for prisstillelse, som regulerede markeder skal sikre, når der udformes en prisstillesesordning, samt fastsætte betingelser for, hvornår krav om tilstedeværelsen af en prisstillesesordning ikke er hensigtsmæssige under hensyntagen til arten og omfanget af handelen på det pågældende regulerede marked, herunder om det regulerede marked giver mulighed for eller tillader algoritmisk handel via sine systemer
- g) forpligtelserne til at sikre tilstrækkelig afprøvning af algoritmer med henblik på at sikre, at algoritmiske handelssystemer, herunder algoritmiske højfrekvenshandelssystemer, ikke kan skabe eller bidrage til ureglementerede handelsvilkår på markedet.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 retningslinjer vedrørende en hensigtsmæssig afstemning af suspensioner af handelen i henhold til stk. 5 under hensyntagen til de i nævnte stykke omhandlede faktorer.

Artikel 49

Minimumskursændringer (tick sizes)

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at regulerede markeder anvender tick size-ordninger for aktier, depotbeviser, exchange-traded funds (ETF'er), certifikater og andre lignende finansielle instrumenter samt for ethvert andet finansielt instrument, for hvilket der udarbejdes reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med stk. 4.

2. De i stk. 1 omhandlede tick size-ordninger skal:

a) afstemmes, så de afspejler det finansielle instruments likviditetsprofil på forskellige markeder og det gennemsnitlige bid-ask spread under hensyntagen til det ønskværdige i at opnå rimeligt stabile priser uden unødigt at begrænse en yderligere indsnævring af spreads

b) sikre en passende tick size for hvert finansielt instrument.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge minimums-tick sizes eller tick size-ordninger for specifikke aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, hvor dette er nødvendigt for at sikre markedernes reglementerede funktion i overensstemmelse med de faktorer, der er nævnt i stk. 2, samt de finansielle instrumenters pris, spread og likviditetsdybde.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge minimums-tick sizes eller tick size-ordninger for andre specifikke finansielle instrumenter end dem, der omtales i stk. 3, hvor dette er nødvendigt for at sikre markedernes reglementerede funktion i overensstemmelse med de faktorer, der er omhandlet i stk. 2, samt de finansielle instrumenters pris, spread og likviditetsdybde.

ESMA forelægger eventuelle udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 50

Synkronisering af forretningsure

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle markedspladser og deres medlemmer eller deltagere synkroniserer de forretningsure, de bruger til at registrere dato og tidspunkt for alle indberetningspligtige begivenheder.
2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at angive den nøjagtighedsgrad, hvormed urene skal synkroniseres i henhold til internationale standarder.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 51

Finansielle instrumenters optagelse til handel

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder har klare og gennemsigtige regler for finansielle instrumenters optagelse til handel.

Reglerne skal sikre, at eventuelle finansielle instrumenter, der optages til handel på et reguleret marked, kan handles på en redelig, velordnet og effektiv måde, og at de, når der er tale om værdipapirer, er frit omsættelige.

2. Er der tale om derivater, skal reglerne omhandlet i stk. 1 særlig sikre, at derivatkontrakten udformes på en måde, der sikrer såvel en korrekt prisdannelse som effektive afviklingsbetingelser.
3. Ud over de i stk. 1 og 2 fastsatte forpligtelser stiller medlemsstaterne krav om, at det regulerede marked indfører og opretholder effektive ordninger med henblik på at kontrollere, at udstedere af værdipapirer, som har adgang til at handle på det regulerede marked, opfylder deres EU-retlige forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.

Medlemsstaterne sikrer, at det regulerede marked indfører ordninger, som gør det lettere for dets medlemmer og deltagere at få adgang til oplysninger, der er blevet offentliggjort i henhold til EU-retten.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de regulerede markeder har indført de nødvendige ordninger til regelmæssigt at kontrollere, at de finansielle instrumenter, der er optaget til handel, opfylder optagelseskravene.

5. Et værdipapir, der er optaget til handel på et reguleret marked, kan efterfølgende optages til handel på andre regulerede markeder, selv uden udstederens samtykke, og under overholdelse af de relevante bestemmelser i direktiv 2003/71/EF. Det regulerede marked skal oplyse udstederen om, at udstederens værdipapirer handles på det pågældende regulerede marked. Udstederen er ikke forpligtet til direkte at give et reguleret marked, der har optaget vedkommendes værdipapirer til handel uden dennes samtykke, de i stk. 3 omhandlede oplysninger.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der:

- a) angiver de kendetegn ved forskellige kategorier af finansielle instrumenter, som skal indgå i det regulerede markeds vurdering af, om et finansielt instrument er udstedt på en måde, der opfylder betingelserne i stk. 1, andet afsnit, for optagelse til handel på de forskellige markedssegmenter, som det regulerede marked driver
- b) tydeliggør de ordninger, det regulerede marked er pålagt at anvende for at kunne anses for at have opfyldt sin forpligtelse til at kontrollere, om udstederen af et værdipapir opfylder sine EU-retlige forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger
- c) tydeliggør de ordninger, det regulerede marked skal indføre efter stk. 3 med henblik på at gøre det lettere for dets medlemmer og deltagere at få adgang til oplysninger, der er blevet offentliggjort i henhold til bestemmelserne i EU-retten.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 52

Suspension af handelen og fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen på et reguleret marked

1. Uden at dette berører den kompetente myndigheds ret til i henhold til artikel 69, stk. 2, at kræve suspension eller standsning af handelen med et finansielt instrument, kan en markedsoperatør suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument, såfremt instrumentet ikke længere opfylder det regulerede markeds regler, medmindre der er sandsynlighed for, at sådan suspension eller standsning vil være til betydelig skade for investorerens interesser eller markedets ordentlige funktion.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at en markedsoperatør, der suspenderer eller standser handelen med et finansielt instrument, også suspenderer eller fjerner derivativer som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10., som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, hvor dette er nødvendigt for at fremme målene med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument. Markedsoperatøren offentliggør sin beslutning om suspension eller fjernelse af det finansielle instrument og eventuelle derivater heraf og meddeler sin beslutning til den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed, under hvis jurisdiktion suspensionen eller fjernelsen fandt sted, kræver, at andre regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under dens jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, til dette direktiv, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension eller fjernelse vil kunne medføre betydelig skade for investorerens interesser eller markedets ordentlige funktion.

Hver af de underrettede kompetente myndigheder meddeler ESMA og andre kompetente myndigheder sin beslutning, herunder en forklaring, hvis beslutningen gik ud på ikke at suspendere eller standse handelen med det finansielle instrument eller derivativerne som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument.

Den kompetente myndighed offentliggør straks en sådan beslutning og giver ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater underretning herom.

De underrettede kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater skal kræve, at regulerede markeder, andre MHF'er, andre OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under deres jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, til nærværende direktiv, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmissbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension eller fjernelse vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Dette stykke finder også anvendelse, når suspensionen af handelen med et finansielt instrument eller derivater som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, hæves.

Underretningsproceduren i dette stykke finder også anvendelse i tilfælde, hvor beslutningen om at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument eller derivater som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, eller at fjerne dem fra handelen træffes af den kompetente myndighed i henhold til artikel 69, stk. 2, litra m) og n).

For at sikre, at forpligtelsen til at suspendere eller fjerne sådanne derivater anvendes proportionelt, udvikler ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de tilfælde, hvor forbindelsen mellem et derivat, som vedrører eller er baseret på et finansielt instrument, der suspenderes eller fjernes fra handelen, og det oprindelige finansielle instrument indebærer, at derivatet også skal suspenderes eller fjernes fra handelen for at nå målet med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af format og tidsfrister for de meddelelser og offentliggørelser, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at specificere de situationer, der medfører betydelig skade for investorernes interesser og markedets ordentlige funktion, jf. stk. 1 og 2.

Artikel 53

Adgang til et reguleret marked

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked fastsætter, implementerer og opretholder gennemsigtige og ikke-diskriminerende regler baseret på objektive kriterier om adgang til eller medlemskab af det regulerede marked.

2. Reglerne omhandlet i stk. 1 skal nærmere angive eventuelle forpligtelser for medlemmerne eller deltagerne, der måtte opstå som følge af:

- a) etableringen og driften af det regulerede marked
- b) reglerne for transaktioner på markedet
- c) faglige standarder, der pålægges ansatte i investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der opererer på markedet
- d) de betingelser, der er fastsat for andre medlemmer eller deltagere end investeringsselskaber og kreditinstitutter i henhold til stk. 3
- e) reglerne og procedurerne for clearing og afvikling af transaktioner gennemført på det regulerede marked.

3. Adgang til regulerede markeder som medlemmer eller deltagere gives til investeringsselskaber, kreditinstitutter godkendt efter direktiv 2013/36/EU samt andre personer, som

- a) har et tilstrækkelig godt omdømme
- b) har tilstrækkelig handelsevne, kompetence og erfaring
- c) har passende administrative procedurer, hvor dette er nødvendigt
- d) har tilstrækkelige ressourcer til at påtage sig deres rolle under hensyntagen til de forskellige finansielle foranstaltninger, som det regulerede marked kan have truffet med henblik på at sikre passende afvikling af transaktioner.

4. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer og deltagere, for så vidt angår transaktioner på et reguleret marked, ikke er forpligtet til at anvende de i artikel 24, 25, 27 og 28 omhandlede forpligtelser over for hinanden. Et reguleret markeds medlemmer eller deltagere skal imidlertid overholde de i artikel 24, 25, 27 og 28 omhandlede forpligtelser over for deres kunder, når de på disses vegne udfører disses ordrer på et reguleret marked.

5. Medlemsstaterne sikrer, at reglerne for adgang til eller medlemskab af eller deltagelse i det regulerede marked giver investeringsselskaber og kreditinstitutter mulighed for direkte deltagelse eller fjerndeltagelse.

6. Uden at stille yderligere retlige eller administrative krav giver medlemsstaterne regulerede markeder fra andre medlemsstater mulighed for at indføre passende ordninger på deres område, der kan lette de på deres område etablerede fjermedlemmers eller -deltageres adgang til og mulighed for at handle på disse markeder.

Det regulerede marked meddeler hjemlandets kompetente myndighed hvilken medlemsstat det har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en måned disse oplysninger til den medlemsstat, som det regulerede marked har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Den kompetente myndighed i det regulerede markeds hjemland meddeler efter anmodning fra værtslandets kompetente myndighed uden unødigt forsinkelse identiteten på de i denne medlemsstat etablerede medlemmer af eller deltagere i det regulerede marked.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren regelmæssigt videregiver en liste over det regulerede markeds medlemmer eller deltagere til den myndighed, der er kompetent for det regulerede marked.

Artikel 54

Overvågning af overholdelsen af reglerne for de regulerede markeder og andre lovmæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder indfører og opretholder effektive ordninger og procedurer, herunder de fornødne ressourcer, med henblik på regelmæssig overvågning af, at markedernes medlemmer eller deltagere overholder det regulerede markeds regler. Regulerede markeder skal overvåge de ordrer, der afgives, herunder annulleringer, og de transaktioner, der foretages af deres medlemmer eller deltagere under anvendelse af deres systemer, for at kunne påvise overtrædelse af disse regler, ureglementerede handelsvilkår eller en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeds markedsoperatører straks underretter deres kompetente myndigheder om væsentlige overtrædelser af deres regler eller ureglementerede handelsvilkår eller en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument.

De kompetente myndigheder for de regulerede markeder underretter ESMA og de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

I forbindelse med en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, skal en kompetent myndighed være overbevist om, at der forekommer eller er forekommet sådan adfærd, førend den underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og ESMA.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren uden unødigt forsinkelse meddeler den myndighed, der er kompetent for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmissbrug på det regulerede marked, de relevante oplysninger og på enhver måde bistår sidstnævnte med efterforskning og retsforfølgelse af markedsmissbrug, der er begået i eller via det regulerede markeds systemer.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de omstændigheder, der udløser et krav om oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 55

Bestemmelser om CCP-, clearing- og afviklingsordninger

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke de regulerede markeder i at indgå passende aftaler med en CCP eller et clearinginstitut og et afviklingssystem i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af markedsdeltagere efter de regulerede markeds systemer, jf. dog afsnit III, IV og V i forordning (EU) nr. 648/2012.

2. Den kompetente myndighed for et reguleret marked må ikke modsætte sig anvendelse af en CCP, clearinginstitutter og/eller afviklingssystemer i en anden medlemsstat, medmindre det kan godtgøres, at dette er nødvendigt for at sikre det regulerede markeds ordentlige funktion, og under hensyntagen til de i dette direktivs artikel 37, stk. 2, fastsatte krav til afviklingssystemer, jf. dog afsnit III, IV og V i forordning (EU) nr. 648/2012.

Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn af clearing- og afviklingssystemer, som allerede udføres af centralbankerne som led i deres overvågning af clearing- og afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer, således at unødigt overlappning af kontrollen undgås.

*Artikel 56***Liste over regulerede markeder**

Hver medlemsstat opstiller en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og sender de øvrige medlemsstater og ESMA denne liste. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i denne liste. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle regulerede markeder på sit websted. Listen skal indeholde den entydige kode, som ESMA har fastlagt i overensstemmelse med artikel 65, stk. 6, i dette direktiv til identificering af regulerede markeder, som skal anvendes i indberetninger i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra g), og artikel 65, stk. 2, litra g), i dette direktiv samt med artikel 6, 10 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014.

AFSNIT IV

POSITIONSLOFTER OG POSITIONSFORVALTNINGSKONTROL MED RÅVAREDERIVATER SAMT INDBERETNING*Artikel 57***Positionslofter og positionsforvaltningskontrol med råvarederivater**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den af ESMA fastsatte beregningsmetode fastsætter og anvender positionslofter for, hvor stor en nettoposition en person på et hvilket som helst tidspunkt kan have i et råvarederivat, der handles gennem handelskontrakter, på markedspladser og gennem økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter. Lofterne fastsættes på basis af alle de positioner, en person besidder, og dem, der besiddes på vedkommendes vegne på samlet koncernniveau, med henblik på:

- a) at forhindre markedsmissbrug
- b) at støtte korrekte prisdannelses- og afviklingsbetingelser, herunder at forhindre markedsforvridende positioner og navnlig sikre konvergens mellem derivaters priser i leveringsmåneden og spotpriserne på den underliggende råvare med forbehold af prisfastsættelsen på markedet for den underliggende råvare.

Positionslofter finder ikke anvendelse på positioner, der besiddes af eller på vegne af en ikke-finansiell enhed, og som objektivt kan måles til at reducere risici direkte knyttet til den pågældende ikke-finansielle enheds forretningsmæssige aktivitet.

2. Positionslofterne skal specificere klare kvantitative tærskler for den maksimale størrelse på en råvarederivatposition, som personer kan besidde.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af den beregningsmetode, som kompetente myndigheder skal anvende til at fastslå positionslofter for spotmåneden og for andre måneder for fysisk afviklede og kontant afviklede råvarederivater baseret på det pågældende derivats karakteristika. I beregningsmetoden tages mindst følgende faktorer i betragtning:

- a) råvarederivatkontrakternes løbetid
- b) det disponible udbud af den underliggende råvare
- c) det samlede antal åbne positioner i den pågældende kontrakt og i andre finansielle instrumenter med samme underliggende råvare
- d) volatiliteten på de relevante markeder, herunder også substituerende derivater og de underliggende råvaremarkeder
- e) markedsdeltagernes antal og størrelse

- f) de underliggende råvaremarkeds karakteristika, herunder produktionsmønstre, forbrug og transport til markedet
- g) udviklingen af nye kontrakter.

ESMA tager hensyn til erfaringerne vedrørende positionslofter fra investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en markedsplads, og fra andre jurisdiktioner.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. En kompetent myndighed fastsætter lofter for hver enkelt kontrakt inden for råvarederivater, der handles på markedspladser baseret på den beregningsmetode, ESMA har fastlagt, jf. stk. 3. Dette positionsloft skal omfatte økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter.

En kompetent myndighed reviderer positionslofterne, når der er en betydelig forandring i disponibelt udbud eller åbne positioner eller en anden væsentlig forandring på markedet, baseret på dens bestemmelse af disponibelt udbud og åbne positioner, og ændrer positionslofterne i overensstemmelse med den beregningsmetode, der er udviklet af ESMA.

5. De kompetente myndigheder meddeler ESMA de præcise positionslofter, de agter at fastsætte i overensstemmelse med den beregningsmetode, som ESMA har fastsat i henhold til stk. 3. Senest to måneder efter modtagelsen af meddelelsen afgiver ESMA udtalelse til den pågældende kompetente myndighed med en vurdering af positionslofternes forenelighed med målene i stk. 1 og med den beregningsmetode, som ESMA har fastsat i henhold til stk. 3. ESMA offentliggør udtalelsen på sit websted. Den pågældende kompetente myndighed skal ændre positionslofterne i overensstemmelse ESMA-udtalelsen eller give ESMA en begrundelse for, hvorfor ændringen anses for unødvendig. Hvis en kompetent myndighed gennemfører foranstaltninger i modstrid med en ESMA-udtalelse, offentliggør den straks en meddelelse herom på sit websted, hvori der gives en fuldstændig forklaring af grundene til at gøre dette.

Hvis ESMA fastslår, at et positionsloft ikke er i overensstemmelse med beregningsmetoden i stk. 3, griber det ind i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. Hvis det samme råvarederivat handles i væsentligt omfang på markedspladser i mere end én jurisdiktion, fastsætter den kompetente myndighed for den markedsplads, hvor handelen har det største omfang (den centrale kompetente myndighed) det fælles positionsloft, der skal anvendes på al handel inden for den pågældende kontrakt. Den centrale kompetente myndighed rådfører sig med de kompetente myndigheder for andre markedspladser, hvor dette derivat handles i betydeligt omfang, om det fælles positionsloft, der skal anvendes, og om eventuelle revisioner af dette fælles positionsloft. Hvis de kompetente myndigheder ikke er enige, fremsætter de skriftligt de fulde og detaljerede årsager til, at de mener, at de i stk. 1 fastsatte krav ikke er overholdt. ESMA afgør eventuelle tvister som følge af uenighed mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

De kompetente myndigheder for de markedspladser, hvor samme råvarederivat handles, og de kompetente myndigheder for indehaverne af positioner inden for det pågældende råvarederivat skal oprette samarbejdsordninger, herunder indbyrdes udveksling af relevante oplysninger med henblik på at muliggøre kontrol med og håndhævelse af det fælles positionsloft.

7. ESMA kontrollerer mindst én gang om året den måde, de kompetente myndigheder har gennemført de positionslofter, der er fastsat i overensstemmelse med den beregningsmetode, ESMA har fastsat i henhold til stk. 3. I den forbindelse sikrer ESMA, at et fælles positionsloft anvendes effektivt på samme kontrakt, uanset hvor den handles, jf. stk. 6.

8. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringselskab eller en markedsoperatør, der driver en markedsplads, som handler med råvarederivater, foretager positionsforvaltningskontrol. Denne kontrol skal som minimum give markedspladsen beføjelse til:

- a) at overvåge personernes åbne positioner
- b) at få adgang til oplysninger, herunder al relevant dokumentation, fra personer om størrelsen af og formålet med en indgået position eller eksponering og oplysninger om de egentlige eller underliggende ejere, eventuelle tilknyttede aftalte ordninger og eventuelle aktiver eller passiver i det underliggende marked
- c) at kræve, at en person, midlertidigt eller permanent alt efter tilfældet, bringer en position til ophør eller reducerer den, og træffe ensidige foranstaltninger til at sikre, at positionen bringes til ophør eller reduceres, såfremt personen ikke følger pålægget, og
- d) at kræve — hvor dette er relevant — at en person midlertidigt fører likviditet tilbage på markedet til en aftalt pris og i en aftalt mængde med det udtrykkelige formål at afbøde virkningen af en stor og dominerende position.

9. Positionslofterne og positionsforvaltningskontrollen skal være gennemsigtige og ikkediskriminerende, angive, hvordan de gælder for personer, og tage hensyn til arten og sammensætningen af markedsdeltagere og til den brug, som de gør af de kontrakter, der optages til handel.

10. Det investeringselskab eller den markedsoperatør, der driver markedspladsen, underretter den kompetente myndighed om enkelthederne i positionsforvaltningskontrollen.

Den kompetente myndighed meddeler ESMA de samme oplysninger og de enkeltheder i positionslofterne, som den har fastsat, og ESMA offentliggør og ajourfører på sit websted en database med sammenfatninger af positionslofterne og positionsforvaltningskontrollen.

11. De positionslofter, der er fastsat i stk. 1, pålægges af kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 69, stk. 2, litra p).

12. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

- a) kriterier og metoder til bestemmelse af, om en position kan siges at reducere risici, som direkte er knyttet til kommercielle aktiviteter
- b) metoder til bestemmelse af, hvornår en persons positioner skal sammenlægges inden for en koncern
- c) kriterier til bestemmelse af, om en kontrakt er en økonomisk tilsvarende OTC-kontrakt til den kontrakt, der handles på en markedsplads som omhandlet i stk. 1, på en måde, der letter rapporteringen af positioner, der indtages i tilsvarende OTC-kontrakter, til de relevante kompetente myndigheder som fastsat i artikel 58, stk. 2

- d) definitionen af, hvad der udgør det samme råvarederivat og betydelige mængder i henhold til denne artikels stk. 6
- e) metoden til sammenlægning og netting af OTC- og råvarederivatpositioner på en markedsplads for at fastslå netto-positionen med henblik på at vurdere overholdelsen af lofterne. En sådan metode skal opstille kriterier for bestemmelse af, hvilke positioner, der kan nettes med hinanden, og må ikke fremme opbygningen af positioner på en måde, der er uforenelig med målene i denne artikels stk. 1
- f) proceduren, der foreskriver, hvordan personer kan ansøge om undtagelser i henhold til denne artikels stk. 1, andet afsnit, og hvordan de kompetente myndigheder godkender sådanne ansøgninger
- g) beregningsmetoden til bestemmelse af den markedsplads, hvor det største omfang af handel med et råvarederivat finder sted, og til definition af betydeligt omfang, jf. denne artikels stk. 6.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Kompetente myndigheder må ikke pålægge lofter, der er mere restriktive end de lofter, der er vedtaget i henhold til stk. 1, undtagen i ekstraordinære tilfælde, hvor de er objektivt begrundende og forholdsmæssige under hensyntagen til det specifikke markeds likviditet og det pågældende markeds ordentlige funktion. De kompetente myndigheder offentliggør på deres websted enkelthederne i det mere restriktive positionsloft, som de beslutter at indføre, og som skal være gyldige i en foreløbig periode på højst seks måneder fra datoen for deres offentliggørelse på webstedet. De mere restriktive positionslofter kan fornyes for yderligere perioder, der hver ikke må overskride seks måneder, hvis grundlaget for restriktionen stadig er til stede. Hvis de ikke fornyes efter perioden på seks måneder, udløber de automatisk.

Når de kompetente myndigheder beslutter at indføre mere restriktive positionslofter, underretter de ESMA herom. Meddelelsen skal indeholde en begrundelse for de mere restriktive positionslofter. ESMA afgiver inden for 24 timer udtalelse om, hvorvidt den anser de mere restriktive positionslofter for at være nødvendige i forbindelse med håndteringen af det ekstraordinære tilfælde. Udtalelsen offentliggøres på ESMA's websted.

Når en kompetent myndighed pålægger lofter i modstrid med en ESMA-udtalelse, offentliggør den straks en meddelelse herom på sit websted, hvori der gives en fuldstændig forklaring af grundene til at gøre dette.

14. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder kan udøve deres beføjelser til at pålægge sanktioner i henhold til dette direktiv for overtrædelser af positionslofter opstillet i overensstemmelse med denne artikel i forhold til:

- a) positioner, der besiddes af personer, der befinder sig eller driver virksomhed på deres område eller i udlandet, og som overskrider de lofter for råvarederivatkontrakter, som den kompetente myndighed har opstillet for kontrakter på markedspladser, der ligger eller opererer på deres område eller økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter
- b) positioner, der besiddes af personer, der befinder sig eller driver virksomhed på deres område, og som overskrider de lofter for råvarederivater, som kompetente myndigheder i andre medlemsstater har opstillet.

Artikel 58

Positionsrapportering efter kategori af positionsindehavere

1. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringselskab eller en markedsoperatør, der driver en markedsplads, som handler med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater deraf:

- a) offentliggør en ugentlig rapport med de samlede positioner, der besiddes af de forskellige kategorier af personer for de forskellige råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, der handles på deres markedspladser, med angivelse af antallet af lange og korte positioner hos disse kategorier, ændringer heraf siden sidste rapport, procentdelen af det samlede antal åbne positioner, der repræsenteres af hver enkelt kategori, og antallet af personer, der besidder en position i hver enkelt kategori i overensstemmelse med stk. 4, og videreformidler denne rapport til den kompetente myndighed og ESMA; ESMA går videre med og foretager en centraliseret offentliggørelse af oplysningerne i disse rapporter
- b) forsyner den kompetente myndighed med en fuldstændig oversigt over de positioner, som samtlige personer, herunder medlemmerne eller deltagerne og deres kunder, besidder på den pågældende markedsplads, som minimum på daglig basis.

Den i litra a) fastsatte forpligtelse gælder kun, hvis både antallet af handlende og deres åbne positioner overskrider en bestemt minimumsgrænse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at investeringselskaber, der handler med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater deraf uden for en markedsplads, som minimum på daglig basis forsyner den kompetente myndighed for en markedsplads, hvor råvarederivaterne eller emissionskvoterne eller derivaterne heraf handles eller den centrale kompetente myndighed, hvis råvarederivaterne eller emissionskvoterne eller derivaterne heraf handles i betydeligt omfang på markedspladser i mere end én jurisdiktion, med en fuldstændig oversigt over deres positioner inden for råvarederivater, emissionskvoter eller derivate heraf, der handles på en markedsplads, og økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter samt deres kunders positioner og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 samt i relevant omfang artikel 8 i forordning (EU) nr. 1227/2011.

3. For at gøre det muligt at overvåge overholdelsen af artikel 57, stk. 1, kræver medlemsstaterne, at medlemmer af eller deltagere på regulerede markeder og MHF'er og OHF'ers kunder som minimum på daglig basis rapporterer til det investeringselskab eller den markedsoperatør, der driver den pågældende markedsplads, med detaljerede oplysninger om deres egne positioner gennem kontrakter handlet på den pågældende markedsplads, og om deres kunders positioner og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået.

4. Personer, der besidder positioner inden for et råvarederivat eller emissionskvoter eller derivater heraf klassificeres af investeringselskabet eller markedsoperatøren, der driver den pågældende markedsplads i overensstemmelse med arten af deres hovederhverv og under hensyntagen til eventuelle gældende godkendelser som enten:

- a) investeringselskaber eller kreditinstitutter
- b) investeringsfonde, enten i form af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i direktiv 2009/65/EF eller en forvalter af en alternativ investeringsfond som defineret i direktiv 2011/61/EF
- c) andre finansieringsinstitutter, herunder forsikringselskaber og genforsikringselskaber som defineret i direktiv 2009/138/EF og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i direktiv 2003/41/EF
- d) erhvervsvirksomheder

e) hvis der er tale om emissionskvoter eller derivater heraf, operatører med overholdelsesforpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF.

De rapporter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal præcisere antallet af lange og korte positioner efter kategori af person, eventuelle ændringer heraf siden sidste rapport, procentdelen af åbne positioner i alt repræsenteret af hver kategori samt antallet af personer i hver kategori.

De i stk. 1, litra a), omhandlede rapporter og de i stk. 2 omhandlede oversigter skal sondre mellem:

a) positioner, der er klassificeret som positioner, der objektivt kan påvises at reducere risici, der er direkte knyttet til kommercielle aktiviteter, og

b) andre positioner.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af formatet for de rapporter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og de oversigter, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Hvis der er tale om emissionskvoter eller derivater deraf berører rapporteringen ikke overholdelsesforpligtelserne i henhold til direktiv 2003/87/EF.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at specificere de grænser, der omhandles i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, vedrørende det samlede antal åbne positioner og deres størrelse samt det samlede antal personer, der besidder en position.

7. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastsættelse af krav om, at alle rapporter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), fremsendes til ESMA på et nærmere bestemt tidspunkt i ugens løb, så de kan offentliggøres centralt af denne.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT V

DATAINDBERETNINGSTJENESTER

Afdeling 1

Godkendelsesprocedurer for udbydere af dataindberetningstjenester

Artikel 59

Betingelser for meddelelse af tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at den levering af dataindberetningstjenester, der er beskrevet i bilag I, afsnit D, som regelmæssig beskæftigelse eller forretningsaktivitet forudsætter forudgående tilladelse i overensstemmelse med denne afdeling. En sådan tilladelse meddeles af den kompetente myndighed, der er udpeget af hjemlandet i henhold til artikel 67.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 tillader medlemsstaterne et investeringselskab eller en markedsoperatør, der driver en markedsplads, at drive indberetningstjenester under en APA, en CTP eller en ARM under forudsætning af forudgående kontrol af deres overholdelse af dette afsnit. En sådan tjeneste skal indgå i deres tilladelse.

3. Medlemsstaterne registrerer alle udbydere af dataindberetningstjenester. Registret skal være offentligt tilgængeligt og indeholde oplysninger om de tjenester, som udbyderen af indberetningstjenester har tilladelse til at udføre. Registret skal ajourføres løbende. Enhver tilladelse meddeles ESMA.

ESMA opretter et register over alle udbydere af dataindberetningstjenester i Unionen. Registret skal indeholde oplysninger om de tjenester, som udbyderen af dataindberetningstjenesten har tilladelse til at udføre, og skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører dette register på sit websted.

Når en kompetent myndighed har inddraget en tilladelse i henhold til artikel 62, vises denne inddragelse i registret i en periode på fem år.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at udbydere af dataindberetningstjenester udbyder deres tjenester under den kompetente myndigheds tilsyn. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder løbende kontrollerer udbydere af dataindberetningstjenesters overholdelse af dette afsnit. De sikrer også, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med, at udbydere af dataindberetningstjenester til enhver tid opfylder de krav, der stilles for at opnå den i dette afsnit omhandlede første tilladelse.

Artikel 60

Tilladelsens omfang

1. Hjemlandet sikrer, at det i tilladelsen præciseres, hvilke former for dataindberetningstjenester udbyderen har tilladelse til at yde. En udbyder af dataindberetningstjenester, der ønsker at udvide sine aktiviteter til yderligere dataindberetningstjenester, indsender en ansøgning om udvidelse af sin tilladelse.

2. Tilladelsen er gyldig i hele Unionen, og den skal give udbyderen af dataindberetningstjenester tilladelse til at levere de tjenester, som vedkommende har tilladelse til at udbyde, i hele Unionen.

Artikel 61

Procedure for meddelelse af og afslag på tilladelse

1. Den kompetente myndighed meddeler ikke tilladelse, medmindre og før den finder det godtgjort, at ansøgeren opfylder samtlige betingelser i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

2. Udbyderen af dataindberetningstjenester skal fremlægge alle de oplysninger, herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de tjenester, der påtænkes udført, samt den organisatoriske struktur, som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at udbyderen af dataindberetningstjenester, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler for at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit.

3. En ansøger skal inden seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

a) de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder i henhold til stk. 2, herunder driftsplanen

b) de oplysninger, der indgår i underretningerne i henhold til artikel 63, stk. 3.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge, standardformularer, modeller og procedurer for underretning eller levering af oplysninger, jf. nærværende artikels stk. 2 og artikel 63, stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 62

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed kan inddrage den tilladelse, der er meddelt en udbyder af dataindberetningstjenester, hvis udbyderen:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder, udtrykkelig giver afkald herpå eller ikke har udført dataindberetningstjenester i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
- d) har gjort sig skyldig i alvorlig og systematisk overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 63

Krav til ledelsesorganet hos en udbyder af dataindberetningstjenester

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle medlemmer af ledelsesorganet hos en udbyder af dataindberetningstjenester til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver.

Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå de aktiviteter, der udføres af udbyderen af dataindberetningstjenester. Hvert medlem af ledelsesorganet udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning, hvor dette er nødvendigt.

Hvis en markedsoperatør søger tilladelse til at drive en APA, CTP og ARM, og medlemmerne af ledelsesorganet i en APA, CTP eller ARM er de samme som medlemmerne i et reguleret markeds ledelsesorgan, anses disse personer for at opfylde kravene i første afsnit.

2. ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 retningslinjer for vurderingen af egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet som beskrevet i stk. 1, idet der tages hensyn til de forskellige roller og funktioner, de udfører, og nødvendigheden af at undgå interessekonflikter mellem medlemmerne af ledelsesorganet og brugerne af APA'en, CTP'en eller ARM'en.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at udbyderen af dataindberetningstjenester underretter den kompetente myndighed om alle medlemmer af deres ledelsesorgan og om eventuelle medlemskabsændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om udbyderen opfylder bestemmelserne i stk. 1.

4. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet hos en udbyder af dataindberetningstjenester fastlægger og fører tilsyn med gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af en organisation, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter, således at markedets integritet fremmes og kundernes interesser tilgodeses.

5. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke finder det godtgjort, at den eller de personer, der faktisk skal lede forretningerne hos udbyderen af dataindberetningstjenester, har et tilstrækkeligt godt omdømme, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at udbyderens ledelsesorgan er til fare for dennes effektive, sunde og forsigtige forvaltning og for passende hensyntagen til kundernes interesser og markedets integritet.

Afdeling 2

Betingelser for APA'er

Artikel 64

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at en APA har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne offentliggøre de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014 så tæt på realtid som teknisk muligt på rimelige forretningsmæssigt vilkår. Oplysningerne skal gøres gratis tilgængelige 15 minutter efter, at APA'en har offentliggjort dem. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en er i stand til effektivt og konsekvent at kunne sprede sådanne oplysninger på en måde, der sikrer hurtig adgang til oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag og i et format, der letter konsolideringen af oplysningerne med lignende data fra andre kilder.

2. De oplysninger, der offentliggøres af en APA i henhold til stk. 1, skal mindst indeholde følgende detaljerede oplysninger:

- a) det finansielle instruments identifikation
- b) den pris, som transaktionen blev gennemført til
- c) transaktionsvolumen
- d) transaktionstidspunkt
- e) tidspunkt for indberetning af transaktionen
- f) transaktionens prisnotering

g) koden for den markedsplads, hvor transaktionen blev gennemført, eller hvis transaktionen blev gennemført via en systematisk internalisator, koden »SI« og ellers koden »OTC«

h) i givet fald en angivelse af, at transaktionen var underlagt særlige betingelser.

3. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en har og vedligeholder effektive administrative ordninger, der er tilrettelagt med henblik på at forebygge interessekonflikter med kunderne. Navnlig en APA, der også er en markedsoperatør eller et investeringselskab, skal behandle alle de indsamlede oplysninger på en ikke-diskriminerende måde og råde over og vedligeholde egnede ordninger til adskillelse af forskellige forretningsfunktioner.

4. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikre midler til overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækning af oplysninger før offentliggørelse. APA'en sørger for at råde over passende ressourcer og backup-faciliteter til hele tiden at kunne udbyde og opretholde sine tjenester.

5. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en har etableret systemer, som effektivt kan kontrollere, om handelsindberetningerne er fuldstændige, identificere udeladelser og åbenbare fejl og anmode om fornyet fremsendelse af enhver således fejlbehæftet indberetning.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af fælles formater, datastandarder og tekniske ordninger til fremme af den konsolidering af oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at præcisere, hvad der udgør rimelige forretningsmæssige vilkår for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de måder, hvorpå en APA kan opfylde informationsforpligtelserne omhandlet i stk. 1

b) indholdet af de oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1, herunder som minimum de i stk. 2 omhandlede oplysninger, på en måde, der muliggør offentliggørelse af de i henhold til artikel 64 krævede oplysninger

c) de konkrete organisatoriske krav, der er fastsat i stk. 3, 4 og 5

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Afdeling 3

Betingelser for CTP'er

Artikel 65

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at en CTP har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne indsamle de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 6 og 20 i forordning (EU) nr. 600/2014, konsolidere disse i en kontinuerlig elektronisk datastrøm og gøre oplysningerne tilgængelige for offentligheden så tæt på realtid som teknisk muligt på rimelige forretningsmæssige vilkår.

Disse oplysninger skal mindst omfatte følgende:

- a) det finansielle instruments identifikation
- b) den pris, som transaktionen blev gennemført til
- c) transaktionsvolumen
- d) transaktionstidspunkt
- e) tidspunkt for indberetning af transaktionen
- f) transaktionens prisnotering
- g) koden for den markedsplads, hvor transaktionen blev gennemført, eller hvis transaktionen blev gennemført via en systematisk internalisator, koden »SI« og ellers koden »OTC«
- h) hvor dette er relevant, det faktum, at en computeralgoritme inden for et investeringsselskab var ansvarlig for investeringsbeslutningen og udførelsen af transaktionen
- i) i givet fald en angivelse af, at transaktionen var underlagt særlige betingelser.
- j) hvis der dispenseres fra forpligtelsen til at offentliggøre de i artikel 3, stk. 1, forordning (EU) nr. 600/2014 omhandlede oplysninger i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a) eller b), i nævnte forordning, et flag til at angive, hvilken af disse dispensationer transaktionen var omfattet af.

Oplysningerne skal gøres gratis tilgængelige 15 minutter efter, at CTP'en har offentliggjort dem. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en er i stand til effektivt og konsekvent at kunne sprede sådanne oplysninger på en måde, der sikrer hurtig adgang til oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag og i formater, der er let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagere.

2. Hjemlandet stiller krav om, at en CTP har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne indsamle de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 10 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014, konsolidere disse i en kontinuerlig elektronisk datastrøm og gøre følgende oplysninger tilgængelige for offentligheden så tæt på realtid som teknisk muligt på rimelige forretningsmæssige vilkår, idet oplysningerne mindst skal omfatte følgende:

- a) det finansielle instruments identifikation eller identitetsgivende kendetegn

- b) den pris, som transaktionen blev gennemført til
- c) transaktionsvolumen
- d) transaktionstidspunkt
- e) tidspunkt for indberetning af transaktionen
- f) transaktionens prisnotering
- g) koden for den markedsplads, hvor transaktionen blev gennemført, eller hvis transaktionen blev gennemført via en systematisk internalisator, koden »SI« og ellers koden »OTC«
- h) i givet fald en angivelse af, at transaktionen var underlagt særlige betingelser.

Oplysningerne skal gøres gratis tilgængelige 15 minutter efter, at CTP'en har offentliggjort dem. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en er i stand til effektivt og konsekvent at kunne sprede sådanne oplysninger på en måde, der sikrer hurtig adgang til oplysningerne på et ikke-diskriminerende grundlag og i almindeligt accepterede formater, der er interoperable, let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagere.

3. Hjemlandet stiller krav til CTP'en om at sikre, at de leverede data er konsoliderede fra alle de regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og APA'er og for de finansielle instrumenter, der er præciseret ved reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til stk. 8, litra c).

4. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en har og vedligeholder effektive administrative ordninger, der er tilrettelagt med henblik på at forebygge interessekonflikter. Navnlig skal en markedsoperatør eller en APA, der også driver en tjeneste med konsolideret løbende information, behandle alle de indsamlede oplysninger på en ikke-diskriminerende måde og råde over og opretholde passende ordninger til at adskille forskellige forretningsfunktioner.

5. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikre midler til overførsel af oplysninger og til at minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en sørger for at råde over passende ressourcer og backupfaciliteter til hele tiden at kunne udbyde og opretholde sine tjenester.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge datastandarder og -formater for de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til artikel 6, 10, 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014, herunder identifikation af det finansielle instrument, pris, mængde, prisnotering, identifikation af markedsplads og angivelse af særlige betingelser, som transaktionerne har været underlagt, samt tekniske ordninger til fremme af effektiv og konsekvent spredning af oplysninger på en måde, der sikrer, at de er let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagerne som omhandlet i stk. 1 og 2, herunder identifikation af tillægstjenester, som CTP'en vil kunne udføre for at forbedre markedets effektivitet.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015 for så vidt angår oplysninger offentliggjort i overensstemmelse med artikel 6 og 20 i forordning (EU) nr. 600/2014 og senest den 3. juli 2015 for så vidt angår oplysninger offentliggjort i overensstemmelse med artikel 10 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til præcisering af, hvad der udgør rimelige forretningsmæssige vilkår for at give adgang til datastrømme som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.
8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
 - a) de måder hvorpå en CTP kan opfylde de i stk. 1 og 2 omhandlede informationsforpligtelser
 - b) indholdet af de oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1 og 2
 - c) de finansielle instrumenter, som der skal gives data for i datastrømmen, og for så vidt angår de andre instrumenter end aktieinstrumenter, de markedspladser og APA'er, der skal omfattes
 - d) andre metoder til at sikre, at de data, der offentliggøres af forskellige CTP'er, er konsekvente og muliggør kortlægning og krydshenvisninger i forhold til lignende data fra andre kilder og kan aggregeres på EU-plan.
 - e) de konkrete organisatoriske krav, der er fastsat i stk. 4 og 5.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Afdeling 4

Betingelser for ARM'er

Artikel 66

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at en ARM har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne indberette de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 så hurtigt som muligt og senest ved udgangen af den arbejdsdag, der følger efter den dag, hvor transaktionen fandt sted. Sådanne oplysninger indberettes i overensstemmelse med kravene i artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014.
2. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en har og vedligeholder effektive administrative ordninger, der er tilrettelagt med henblik på at forebygge interessekonflikter med kunderne. Navnlige skal en ARM, der også er en markedsoperatør eller et investeringsselskab, behandle alle de indsamlede oplysninger på en ikke-diskriminerende måde og råde over og vedligeholde egnede ordninger til adskillelse af forskellige forretningsfunktioner.
3. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikring og autentificering af midlerne til overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage af oplysninger, således at datasikkerheden opretholdes til enhver tid. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en sørger for at råde over passende ressourcer og backupfaciliteter til hele tiden at kunne udbyde og opretholde sine tjenester.
4. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en har etableret systemer, som effektivt kan kontrollere, om transaktionsindberetningerne er fuldstændige, identificere udeladelser og åbenbare fejl forårsaget af investeringsselskabet, og hvis en sådan fejl eller udeladelse forekommer, meddele investeringsselskabet nærmere oplysninger om fejlen eller udeladelsen samt anmode om fornyet fremsendelse af enhver således fejlbehæftet indberetning.

Hjemlandet stiller ligeledes krav om, at ARM'en har etableret systemer, som gør det muligt for ARM'en at konstatere fejl eller udeladelser forårsaget af ARM'en selv, og som sætter ARM'en i stand til at korrigere og indgive, eller i givet fald foretage fornyet indgivelse af, korrekte og fuldstændige transaktionsindberetninger til den kompetente myndighed.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de måder, hvorpå en ARM kan opfylde de i stk. 1 omhandlede informationsforpligtelser, og
- b) de konkrete organisatoriske krav, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT VI

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

KAPITEL I

Udpegelse, beføjelser og procedurer for bilæggelse af tvister

Artikel 67

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, som skal varetage hver af de opgaver, der er fastlagt i de forskellige bestemmelser i forordning (EU) nr. 600/2014 og i dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for håndhævelsen af hver enkelt opgave med angivelse af eventuel opgavefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal være offentlige myndigheder, hvilket dog ikke udelukker muligheden for at uddelegere hvervet til andre organer, hvis denne mulighed udtrykkeligt er fastsat i artikel 29, stk. 4.

Enhver uddelegering af hvervet til andre foretagender end de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 må hverken indebære udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsbeføjelser. Før uddelegeringen stiller medlemsstaterne krav om, at de kompetente myndigheder træffer alle rimelige forholdsregler til at sikre, at det foretagende, til hvilket hvervet skal henlægges, har kapacitet og ressourcer til at udøve alle hverv effektivt, og at uddelegeringen kun finder sted, hvis der er fastsat en klart defineret og dokumenteret ramme for udøvelsen af eventuelle uddelegerede hverv, hvori det anføres, hvilke hverv der skal udføres, og på hvilke betingelser, det skal ske. Disse betingelser skal omfatte en bestemmelse, der forpligter det pågældende foretagende til at handle på en sådan måde og organisere sig således, at interessekonflikter undgås og således, at oplysninger, der modtages i forbindelse med udøvelsen af de uddelegerede hverv ikke udnyttes uretmæssigt eller anvendes til at hindre konkurrence. Det endelige ansvar for at overvåge, at dette direktiv og dets gennemførelsesbestemmelser overholdes, ligger hos den kompetente myndighed eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om eventuelle aftaler, der indgås med hensyn til uddelegering af hverv, herunder hvilke nøjagtige betingelser der gælder for en sådan uddelegering.

3. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over de i stk. 1 og 2 omhandlede kompetente myndigheder på sit websted.

*Artikel 68***Samarbejde mellem myndigheder i samme medlemsstat**

Hvis en medlemsstat udpeger mere end én kompetent myndighed til at håndhæve en bestemmelse i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014, skal deres respektive roller klart afgrænses, ligesom de skal arbejde tæt sammen.

Hver medlemsstat stiller krav om, at et sådant samarbejde også finder sted mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv eller i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014 og de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, der fører tilsyn med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, pensionskasser, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), forsikrings- og genforsikringsformidlere og med forsikringsselskaber.

Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder udveksler alle oplysninger, der er afgørende eller relevante for udøvelsen af deres funktioner og opgaver.

*Artikel 69***Tilsynsbeføjelser**

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsynsbeføjelser — herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger — der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv og i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014.

2. De i stk. 1 omhandlede beføjelser skal mindst omfatte følgende beføjelser:

- a) at få adgang til ethvert dokument eller andre oplysninger i enhver form, som den kompetente myndighed anser for at kunne være relevante for varetagelsen af sine opgaver, og modtage eller tage en kopi deraf
- b) at kræve eller anmode om tilvejebringelse af oplysninger fra enhver person og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at skaffe sig oplysninger
- c) at gennemføre kontrolundersøgelser eller inspektioner på stedet
- d) at kræve eksisterende optagelser af telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation eller andre fortegnelser over datatrafik, som et investeringsselskab, et kreditinstitut eller andre enheder, der er reguleret i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014, ligger inde med
- e) at kræve indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver eller begge dele
- f) at kræve, at der nedlægges midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed
- g) at kræve, at revisorer for godkendte investeringsselskaber, regulerede markeder og udbydere af dataindberetnings-tjenester fremlægger oplysninger
- h) at henvise sager til strafferetlig forfølgelse
- i) at lade en revisor eller en sagkyndig foretage kontrol eller undersøgelser
- j) at kræve eller anmode om tilvejebringelse af oplysninger, herunder al relevant dokumentation, fra enhver person vedrørende størrelsen af og formålet med en position eller eksponering indgået via et råvarederivat og vedrørende eventuelle aktiver eller passiver i det underliggende marked.

- k) at kræve midlertidigt eller permanent ophør med en praksis eller adfærd, som den kompetente myndighed anser for at stride mod bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014, og de bestemmelser, der er vedtaget ved gennemførelsen af dette direktiv, og forhindre, at sådan praksis eller adfærd gentager sig
- l) at træffe enhver type foranstaltning, der kan sikre, at investeringselskaber, regulerede markeder og andre personer, som dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 finder anvendelse på, fortsat opfylder lovbestemte krav
- m) at kræve suspension af handelen med et finansielt instrument
- n) at kræve fjernelse af et finansielt instrument fra handelen, enten på et reguleret marked eller i andre handelssystemer
- o) at kræve, at enhver person tager skridt til at reducere omfanget af positionen eller eksponeringen
- p) at begrænse de muligheder, en person har for at indgå en råvarederivataftale, herunder ved at indføre begrænsninger på størrelsen af en position, som en given person kan besidde på et givent tidspunkt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 57
- q) at offentliggøre meddelelser
- r) i det omfang den nationale lovgivning tillader det, at kræve eksisterende optegnelser over datatrafik, som en telekommunikationsoperatør er i besiddelse af, når der foreligger en rimelig mistanke om en overtrædelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, og hvor sådanne optegnelser kan være relevante for en undersøgelse af en sådan overtrædelse
- s) at suspendere markedsføringen eller salget af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån, hvis betingelserne i artikel 40, 41 eller 42 i forordning (EU) nr. 600/2014 er opfyldt
- t) at suspendere markedsføringen eller salget af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån, hvis investeringselskabet ikke har udviklet eller anvendt en effektiv produktgodkendelsesproces eller på anden måde har forsømt at efterleve artikel 16, stk. 3 i dette direktiv
- u) at kræve fjernelse af en fysisk person fra et investeringselskabs eller en markedsoperatørs ledelsesorgan.

Senest den 3. juli 2016 meddeler medlemsstaterne Kommissionen og ESMA de love og administrative bestemmelser, der gennemfører stk. 1 og 2. De meddeler uden unødigt ophold Kommissionen og ESMA eventuelle senere ændringer heraf.

Medlemsstaterne sikrer, at der findes mekanismer til at sikre, at der kan udbetales erstatning eller træffes andre afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning for eventuelle finansielle tab eller skader, som personer har lidt som følge af en overtrædelse af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 70

Sanktioner for overtrædelser

1. Uden at dette berører kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, i henhold til artikel 69 og medlemsstaters ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler vedrørende administrative sanktioner og sikrer, at deres kompetente myndigheder kan pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger, der anvendes ved overtrædelser af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 og de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sådanne sanktioner og foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning og skal gælde for overtrædelser, selv når disse ikke specifikt er omhandlet i stk. 3, 4 og 5.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler for administrative sanktioner for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret. I så tilfælde meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Senest den 3. juli 2016 meddeler medlemsstaterne Kommissionen og ESMA de love og administrative bestemmelser, der gennemfører denne artikel, herunder eventuelle relevante strafferetlige bestemmelser. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt ophold Kommissionen og ESMA eventuelle senere ændringer heraf.

2. Medlemsstaterne sikrer, hvor forpligtelser er gældende for investeringselskaber og markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester, kreditinstitutter, der beskæftiger sig med investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, og filialer af tredjelandsselskaber, at der i tilfælde af en overtrædelse kan anvendes sanktioner og foranstaltninger, som er underlagt de betingelser fastsat i national lovgivning på områder, der ikke harmoniseres af dette direktiv, over for medlemmerne af investeringselskabernes og markedsoperatørernes ledelsesorganer samt enhver anden fysisk eller juridisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for en overtrædelse.

3. Medlemsstaterne sikrer som minimum, at en overtrædelse af følgende bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014 betragtes som en tilsidesættelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014:

a) for så vidt angår dette direktiv:

- i) Artikel 8, litra b)
- ii) artikel 9, stk. 1-6
- iii) artikel 11, stk. 1 og 3
- iv) artikel 16, stk. 1-11
- v) artikel 17, stk. 1-6
- vi) artikel 18, stk. 1-9, og artikel 18, stk. 10, første punktum,
- vii) artikel 19 og 20
- viii) artikel 21, stk. 1
- ix) artikel 23, stk. 1, 2, og 3
- x) artikel 24, stk. 1-5 og 7-10, og artikel 24, stk. 11, første og andet afsnit
- xi) artikel 25, stk. 1-6
- xii) artikel 26, stk. 1, andet punktum, og artikel 26, stk. 2 og 3
- xiii) artikel 27, stk. 1-8

- xiv) artikel 28, stk. 1 og 2
- xv) artikel 29, stk. 2, første afsnit, artikel 29, stk. 2, tredje afsnit, artikel 29, stk. 3, første punktum, artikel 29, stk. 4, første afsnit, og artikel 29, stk. 5
- xvi) artikel 30, stk. 1, andet afsnit, og artikel 30, stk. 3, andet afsnit, første punktum
- xvii) artikel 31, stk. 1, artikel 31, stk. 2, første afsnit, og artikel 31, stk. 3
- xviii) artikel 32, stk. 1, artikel 32, stk. 2, første, andet og fjerde afsnit
- xix) artikel 33, stk. 3
- xx) artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 4, første punktum, artikel 34, stk. 5, første punktum, artikel 34, stk. 7, første punktum
- xxi) artikel 35, stk. 2, artikel 35, stk. 7, første afsnit, artikel 35, stk. 10, første punktum
- xxii) artikel 36, stk. 1
- xxiii) artikel 37, stk. 1, første afsnit, og artikel 37, stk. 1, andet afsnit, første punktum, og artikel 37, stk. 2, første afsnit,
- xxiv) artikel 44, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 44, stk.2, første punktum, artikel 44, stk. 3, første afsnit, og artikel 44, stk. 5, litra b)
- xxv) artikel 45, stk. 1-6 og 8
- xxvi) artikel 46, stk. 1, artikel 46, stk. 2, litra a) og b)
- xxvii) artikel 47
- xxviii) artikel 48, stk. 1-11
- xxix) artikel 49, stk. 1
- xxx) artikel 50, stk. 1
- xxxi) artikel 51, stk. 1-4, og artikel 51, stk. 5, andet punktum
- xxxii) artikel 52, stk. 1, artikel 52, stk. 2, første, andet og femte afsnit
- xxxiii) artikel 53, stk. 1, 2 og 3, og artikel 53, stk. 6, andet afsnit, første punktum, og artikel 55, stk. 7

xxxiv) artikel 54, stk. 1, artikel 54, stk. 2, første afsnit, og artikel 54, stk. 3

xxxv) artikel 57, stk. 1 og 2, artikel 57, stk. 8, og artikel 57, stk. 10, første afsnit

xxxvi) artikel 58, stk. 1-4

xxxvii) artikel 63, stk. 1, 3 og 4

xxxviii) artikel 64, stk. 1-5

xxxix) artikel 65, stk. 1-5

xxxx) artikel 66, stk. 1-4, og

b) for så vidt angår forordning (EU) nr. 600/2014:

i) artikel 3, stk. 1 og 3

ii) artikel 4, stk. 3, første afsnit

iii) artikel 6

iv) artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, første punktum

v) artikel 8, stk. 1, 3 og 4

vi) artikel 10

vii) artikel 11, stk. 1, tredje afsnit, første punktum, og artikel 11, stk. 3, tredje afsnit

viii) artikel 12, stk. 1

ix) artikel 13, stk. 1

x) artikel 14, stk. 1, artikel 14, stk. 2, første afsnit, og artikel 14, stk. 3, andet, tredje og fjerde punktum

xi) artikel 15, stk. 1, første afsnit, og artikel 15, stk. 1, andet afsnit, første og tredje punktum, artikel 15, stk. 2, samt artikel 15, stk. 4, andet punktum

xii) artikel 17, stk. 1, andet punktum

xiii) artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 18, stk. 4, første punktum, artikel 18, stk. 5, første punktum, artikel 18, stk. 6, første afsnit, og artikel 18, stk. 8 og 9

xiv) artikel 20, stk. 1, og artikel 20, stk. 2, første punktum

xv) artikel 21, stk. 1, 2 og 3

xvi) artikel 22, stk. 2

xvii) artikel 23, stk. 1 og 2

xviii) artikel 25, stk. 1 og 2

xix) artikel 26, stk. 1, første afsnit, artikel 26, stk. 2-5, artikel 26, stk. 6, første afsnit, artikel 26, stk. 7, første til femte og ottende afsnit

xx) artikel 27, stk. 1

xxi) artikel 28, stk. 1, og artikel 28, stk. 2, første afsnit

xxii) artikel 29, stk. 1 og 2

xxiii) artikel 30, stk. 1

xxiv) artikel 31, stk. 2 og 3

xxv) artikel 35, stk. 1-3

xxvi) artikel 36, stk. 1-3

xxvii) artikel 37, stk. 1 og 3

xxviii) artikel 40, 41 og 42.

4. Levering af investeringsydelse eller udøvelse af investeringsaktiviteter uden den nødvendige tilladelse eller godkendelse i overensstemmelse med følgende bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014 betragtes også som en overtrædelse af nærværende direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014:

a) artikel 5 eller artikel 6, stk. 2, eller artikel 34, 35, 39, 44 eller 59 i dette direktiv eller

b) artikel 7, stk. 1, tredje punktum, eller artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2014.

5. Manglende samarbejde eller imødekommenhed i forbindelse med en undersøgelse eller en kontrol eller anmodning omfattet af artikel 69 anses ligeledes for en overtrædelse af dette direktiv.

6. I tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 3, 4 og 5, fastsætter medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at anvende og pålægge mindst følgende administrative sanktioner og foranstaltninger:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art, i overensstemmelse med artikel 71
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) for investeringsselskaber, en markedsoperatør, der har tilladelse til at drive en MHF eller en OHF, et reguleret marked, en APA, en CTP og en ARM, inddragelse eller suspension af instituttets tilladelse i henhold til artikel 8, 43 og 65
- d) et midlertidigt eller i tilfælde af gentagne alvorlige overtrædelser et permanent forbud mod varetagelse af ledelsesmæssige hverv i investeringsselskaber, som pålægges et hvilket som helst medlem af investeringsselskabets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig
- e) et midlertidigt forbud mod et investeringsselskabs medlemskab af eller deltagelse i regulerede markeder eller MHF'er eller OHF'ers kunder
- f) for juridiske personer, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, en tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014, eller op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning ifølge de seneste foreliggende regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af det moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante retsakter om regnskaber ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt
- g) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014
- h) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes, også selv om dette overstiger maksimumsbeløbene i litra f) og g).

7. Medlemsstaterne kan bemyndige kompetente myndigheder til at pålægge sanktionstyper i tillæg til dem, der omhandles i stk. 6, eller pålægge bøder, der overstiger de i stk. 6, litra f), g) og h) omhandlede beløb.

Artikel 71

Offentliggørelse af afgørelser

1. Medlemsstaterne sørger for, at kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør eventuelle afgørelser, der pålægger en administrativ sanktion eller foranstaltning som følge af overtrædelser af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv på deres officielle websted, efter at den person, der pålægges sanktionen, er blevet informeret om denne afgørelse. Offentliggørelse omfatter som minimum oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige for den. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig art.

Hvis offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers personoplysninger af den kompetente myndighed anses for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, skal medlemsstaterne dog sikre, at de kompetente myndigheder enten

- a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge sanktionen eller foranstaltningen, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere
- b) offentliggør afgørelsen om at pålægge sanktionen eller foranstaltningen anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med national lovgivning, hvis anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger
- c) helt undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) vurderes utilstrækkelige til at sikre:
 - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare,
 - ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

Hvis det besluttes at offentliggøre en sanktion eller foranstaltning anonymt, kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til anonym offentliggørelse i mellemtiden vil ophøre med at eksistere.

2. Hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning indbringes for de relevante domstole eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med eventuelle efterfølgende oplysninger om resultatet af denne indbringelse. En afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

3. De kompetente myndigheder sørger for, at en offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds officielle websted i den periode, der er nødvendig, jf. de gældende databeskyttelsesregler.

De kompetente myndigheder informerer ESMA om alle de administrative sanktioner, der pålægges men ikke offentliggøres i henhold til stk. 1, litra c), herunder eventuelle anker i denne forbindelse og resultater af disse. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelige dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, og videregiver disse til ESMA. ESMA opretholder en central database over sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder skal have adgang til databasen, og den skal ajourføres med de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

4. Medlemsstaterne giver årligt ESMA de sammenfattede oplysninger vedrørende alle sanktioner og foranstaltninger, der er iværksat i henhold til stk. 1 og 2. Denne forpligtelse gælder ikke for administrative foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.

Hvis medlemsstater har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 70 for overtrædelser af de i nævnte artikel omhandlede bestemmelser, forsyner medlemsstaterne årligt ESMA med anonymiserede og sammenfattede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

5. Har den kompetente myndighed offentliggjort en administrativ foranstaltning eller sanktion eller en strafferetlig sanktion, underretter den samtidig ESMA herom.

6. Vedrører en offentliggjort strafferetlig eller administrativ sanktion et investeringsselskab, en markedsoperatør, en dataindberetningstjeneste, et kreditinstitut, der beskæftiger sig med investeringservice og -aktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser, eller en filial af tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv, vedføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i det relevante register.

7. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og fremsendelsesformer for de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 72

Udøvelse af tilsynsbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner

1. De kompetente myndigheder udøver de i artikel 69 omhandlede tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, og de i artikel 70 omhandlede beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med deres nationale lovgivningsmæssige rammer

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) under myndighedernes ansvar ved uddelegering til foretagender, som har fået tildelt opgaver i henhold til artikel 67, stk. 2, eller
- d) på begæring til de kompetente retlige myndigheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af og niveauet for en administrativ sanktion eller foranstaltning pålagt under udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner i artikel 70 tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt navnlig i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det strider imod hensynet til at sikre aflevering af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab

g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

De kompetente myndigheder kan tage hensyn til andre faktorer foruden dem, der er omhandlet i første afsnit, ved valget af arten af og niveauet for de administrative sanktioner og foranstaltninger.

Artikel 73

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger, som gør det muligt at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af bestemmelserne i forordning 600/2014 og i nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.

De i første afsnit omhandlede ordninger skal som minimum omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om potentielle eller faktiske overtrædelser og opfølgningen heraf, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger
- b) passende beskyttelse af ansatte i finansieringsinstitutter, som indberetter overtrædelser i finansieringsinstituttet, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling
- c) beskyttelse af identiteten af både den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig for en overtrædelse, på alle stadier af procedurerne, medmindre offentliggørelse heraf er påkrævet i henhold til national lovgivning i forbindelse med videre efterforskning eller efterfølgende administrative eller retlige procedurer.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester, kreditinstitutter, der beskæftiger sig med investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, og filialer af tredjelandsselskaber har passende procedurer for deres ansatte, således at de ansatte kan indberette potentielle og faktiske overtrædelser internt gennem en særlig uafhængig og selvstændig kanal.

Artikel 74

Klageret

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse, der træffes i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er begrundet og kan prøves ved en domstol. Retten til at indbringe en afgørelse for en domstol gælder også, hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

2. Medlemsstaterne sørger for, at et eller flere af nedennævnte organer, som fastsat i national lovgivning, i forbrugernes interesse og i overensstemmelse med national lovgivning også kan indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer for at sikre, at forordning (EU) nr. 600/2014 og de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv finder anvendelse:

- a) offentlige organer og disses repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugerne
- c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at indbringe en sag for at beskytte deres medlemmer.

*Artikel 75***Udenretslig ordning for forbrugerklager**

1. Medlemsstaterne sikrer indførelse af effektive procedurer for klager og bilæggelse af tvister med henblik på udenretslig afgørelse af forbrugertvister om investeringservice og accessoriske tjenesteydelser, der er leveret af investerings-selskaber, og kan med henblik herpå eventuelt gøre brug af eksisterende organer. Medlemsstaterne sikrer også, at alle investerings-selskaber er tilknyttet et eller flere organer, der gennemfører sådanne klageprocedurer.
2. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer aktivt samarbejder med de tilsvarende organer i andre medlemsstater om løsningen af grænseoverskridende tvister.
3. De kompetente myndigheder underretter ESMA om procedurer for klager og bilæggelse af tvister, jf. stk. 1, der står til rådighed inden for deres jurisdiktion.

ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle udenretslige ordninger på sit websted.

*Artikel 76***Tavshedspligt**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, og organer, til hvilke der er uddelegeret hverv i henhold til artikel 67, stk. 2, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tavshedspligt. De må ikke videregive nogen af de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at enkelte investerings-selskaber, markedsoperatører, regulerede markeder eller andre personer ikke kan identificeres, medmindre der er tale om krav i national straffe- eller skattelovgivning eller de øvrige bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014.
2. Hvis et investerings-selskab, en markedsoperatør eller et reguleret marked er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolsafgørelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, videregives under en civil retssag, hvis det er nødvendigt for at gennemføre sagen.
3. De kompetente myndigheder, organer samt fysiske og juridiske personer bortset fra kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, kan, medmindre der er tale om krav i national straffe- eller skattelovgivning, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner for de kompetente myndigheders vedkommende inden for anvendelsesområdet for dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, eller for andre myndigheders, organers eller fysiske eller juridiske personers vedkommende til det formål, hvortil disse oplysninger blev givet til dem, og/eller i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis den kompetente myndighed eller anden myndighed, organ eller person, der har meddelt oplysningerne, giver sit samtykke hertil.
4. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller fremsendes i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt. Denne artikel er dog ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder udveksler eller fremsender fortrolige oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 og andre direktiver eller forordninger, der finder anvendelse på investerings-selskaber, kreditinstitutter, pensionskasser, UCITS, AIF'er, forsikrings- og genforsikringsformidlere, forsikrings-selskaber, regulerede markeder eller markedsoperatører, CCP'er, CSD'er eller på anden måde med samtykke fra den kompetente myndighed eller andre myndigheder eller organer eller fysiske eller juridiske personer, som har meddelt oplysningen.
5. Denne artikel er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, som ikke er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat.

*Artikel 77***Forbindelser med revisorer**

1. Medlemsstaterne foreskriver som et minimum, at enhver, der har fået tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF⁽¹⁾, og som i et investeringsselskab, et reguleret marked eller en dataindberetningstjeneste udøver de i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EF omhandlede hverv eller andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at indberette til de kompetente myndigheder ethvert forhold eller enhver afgørelse vedrørende selskabet, som vedkommende bliver vidende om under udøvelsen af dette hverv, og som kan

- a) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører investeringsselskabers virksomhed
- b) påvirke investeringsselskabets fortsatte funktion
- c) føre til nægtelse af at påtage regnskaberne eller til, at der tages forbehold.

Den pågældende person er ligeledes forpligtet til at indberette ethvert forhold og enhver afgørelse, som vedkommende bliver vidende om under udøvelsen af et af de i første afsnit omhandlede hverv i en virksomhed, der har snævre forbindelser med det investeringsselskab, hvori personen udøver dette hverv.

2. Hvis personer, der har fået tilladelse i henhold til direktiv 2006/43/EF, i god tro meddeler eventuelle forhold eller afgørelser som omhandlet i stk. 1 til de kompetente myndigheder, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger, ligesom videregivelsen ikke på nogen måde vil være ansvarspådragende for de pågældende personer.

*Artikel 78***Databeskyttelse**

Behandlingen af personoplysninger indsamlet under eller med henblik på udøvelse af tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser, i henhold til dette direktiv finder sted i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001, hvor dette er relevant.

*KAPITEL II***Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og ESMA***Artikel 79***Pligt til at samarbejde**

1. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater samarbejder med hinanden, når det er nødvendigt for, at de kan udøve deres funktioner i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, på grundlag af deres beføjelser i medfør af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 eller national lovgivning.

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 70, har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de i nævnte artikel omhandlede bestemmelser, sørger de for, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 og forsyner andre kompetente myndigheder og ESMA med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA om anvendelsen af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 600/2014.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

De kompetente myndigheder bistår de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder. De skal navnlig udveksle oplysninger og samarbejde om undersøgelser eller tilsyn.

De kompetente myndigheder kan også samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder med henblik på at lette inddrivelsen af bøder.

Med henblik på at lette og fremskynde samarbejdet, herunder navnlig udveksling af oplysninger, udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed som kontaktpunkt vedrørende anvendelsen af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 600/2014. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, ESMA og de øvrige medlemsstater navnene på de myndigheder, der er udpeget til at kunne modtage anmodninger om udveksling af oplysninger eller samarbejde i henhold til dette stykke. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over disse myndigheder på sit websted.

2. Når en markedsplads' operationer i et værtsland, under hensyntagen til situationen på værdipapirmarkedene i værtslandet, hvori den har etableret ordninger, er blevet af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og for beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, etablerer markedspladsens kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet passende samarbejdsordninger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger til at lette ydelsen af bistand som omhandlet i stk. 1.

De kompetente myndigheder kan udøve deres beføjelser til at fremme samarbejde, selv hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat.

4. Når en kompetent myndighed har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, skal denne kompetente myndighed give den kompetente myndighed i den anden medlemsstat og ESMA en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. Den underrettede kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, og ESMA om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelsen for den kompetente myndighed, som har givet meddelelse.

5. Uden at dette berører stk. 1 og 4 giver den kompetente myndighed ESMA og andre kompetente myndigheder oplysninger om:

- a) ethvert krav om at reducere omfanget af en position eller en eksponering, jf. artikel 69, stk. 2, litra o)
- b) enhver begrænsning af de muligheder, en person eller en kategori af personer har for at indgå i en råvarederivataftale, jf. artikel 69, stk. 2, litra p).

Meddelelsen omfatter, når dette er relevant, oplysninger om anmodningen eller kravet i henhold til artikel 69, stk. 2, litra j), herunder identiteten af den eller de personer, som kravet er rettet til, og grundene til fremsættelse af kravet samt omfanget af begrænsninger i henhold til artikel 69, stk. 2, litra p), herunder den pågældende person, de pågældende finansielle instrumenter, eventuelle begrænsninger på størrelsen af de positioner, personen til enhver tid må ligge inde med, eventuelle undtagelser givet i henhold til artikel 57 samt grundene hertil.

Meddelelsen gives mindst 24 timer, før den påtænkte ikrafttrædelse af foranstaltningerne. Under ekstraordinære omstændigheder kan en kompetent myndighed afgive meddelelsen mindre end 24 timer før den påtænkte ikrafttrædelse af foranstaltningen, hvis det ikke er muligt at give et varsel på 24 timer.

En medlemsstats kompetente myndighed, der modtager en meddelelse i henhold til dette stykke kan træffe foranstaltninger i henhold til artikel 69, stk. 2, litra o) eller p), hvis den finder det godtgjort, at sådanne foranstaltninger er nødvendige for, at den anden kompetente myndighed kan opnå sit mål. Den pågældende kompetente myndighed giver også forudgående meddelelse i overensstemmelse med dette stykke, hvis den påtænker at gennemføre en foranstaltning.

Hvis en foranstaltning i henhold til første afsnit, litra a) eller b), vedrører engrosenergiprodukter, underretter den kompetente myndighed også Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), der blev nedsat ved forordning (EF) nr. 713/2009.

6. For så vidt angår emissionskvoter samarbejder de kompetente myndigheder med offentlige organer, der er kompetente inden for tilsyn med spotmarkeder og auktionsmarkeder og kompetente myndigheder, registeradministratorer og andre offentlige organer, der har til opgave at føre tilsyn med overholdelsen af direktiv 2003/87/EF for at sikre, at de kan få et konsolideret overblik over markederne for emissionskvoter.

7. I forbindelse med landbrugsråvarederivater aflægger de kompetente myndigheder rapport til og samarbejde med de offentlige organer, der er kompetente inden for tilsyn, administration og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de kriterier, hvorefter en markedsplads funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland.

9. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de i stk. 2 omhandlede samarbejdsordninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 80

Samarbejde mellem kompetente myndigheder om tilsyn, kontrol på stedet eller undersøgelser

1. En kompetent myndighed i en medlemsstat kan anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at samarbejde om tilsyn eller en kontrol på stedet eller en undersøgelse. Såfremt der er tale om investeringsselskaber, der er fjernmedlemmer af eller fjerndeltagere på et reguleret marked, kan det regulerede markeds kompetente myndighed vælge at henvende sig direkte til dem og skal i så fald underrette den kompetente myndighed i fjernmedlemmets eller -deltagerens hjemland herom.

Hvis en kompetent myndighed modtager en anmodning, der vedrører en kontrol på stedet, eller en undersøgelse, skal denne inden for rammerne af sine beføjelser

- a) selv foretage kontrollen eller undersøgelsen
- b) lade den anmodende myndighed foretage kontrollen eller undersøgelsen
- c) lade en revisor eller anden sagkyndig foretage kontrollen eller undersøgelsen.

2. ESMA kan, med det formål at konvergere tilsynspraksis, deltage i kollegierne af tilsynsførendes aktiviteter, herunder kontrol på stedet eller undersøgelser, der udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 81

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 79, stk. 1, er blevet udpeget som kontaktpunkter vedrørende anvendelsen af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, giver øjeblikkeligt hinanden de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre de opgaver, som er pålagt de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til nærværende direktivs artikel 67, stk. 1, i overensstemmelse med de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014.

Kompetente myndigheder, der udveksler oplysninger med andre kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, kan på tidspunktet for videregivelsen af oplysningerne angive, at disse ikke må videregives uden deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må i så fald kun udveksles til anvendelse til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

2. Den kompetente myndighed, der er udpeget som kontaktpunkt, jf. artikel 79, stk. 1, kan videregive de oplysninger, den har modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1 og artikel 77 og 88, til de myndigheder, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1. Den må ikke videregive dem til andre organer eller fysiske eller juridiske personer uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som meddelte oplysningerne, og de må alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres tilladelse til, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. I sidstnævnte tilfælde underretter kontaktpunktet straks det kontaktpunkt, som sendte oplysningerne.

3. De i artikel 71 omhandlede myndigheder samt andre organer eller fysiske og juridiske personer, der i henhold til denne artikels stk. 1 eller artikel 77 og 88 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, herunder navnlig:

- a) til at kontrollere, at betingelserne for adgang til at udøve virksomhed som investeringsselskab er opfyldt og til at lette det individuelle eller det konsoliderede tilsyn med investeringsselskabernes virksomhed, særlig med hensyn til kapitalkravene i direktiv 2013/36/EU, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol
- b) til at overvåge markedspladsers korrekte funktion
- c) til at pålægge sanktioner
- d) hvis de kompetente myndigheders afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed
- e) hvis de kompetente myndigheders afgørelser indbringes for domstolene efter artikel 74

f) i den i artikel 75 omhandlede udenretslige ordning for investorklager.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for udveksling af oplysninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Hverken denne artikel eller artikel 76 eller 88 er til hinder for, at en kompetent myndighed til ESMA, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, centralbanker, ESCB og ECB, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, og eventuelt til andre offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalings- og afviklingssystemer, videregiver de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Der er heller ikke noget til hinder for, at sådanne myndigheder eller organer til de kompetente myndigheder videregiver oplysninger, som de har brug for for at udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 82

Bindende mægling

1. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for ESMA, hvor en anmodning om en af følgende er blevet nægtet eller ikke er blevet efterkommet inden for en rimelig frist:

a) tilsynsaktiviteter, kontrol på stedet eller en undersøgelse som omhandlet i artikel 80 eller

b) udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 81.

2. I de i stk. 1 omhandlede situationer kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog mulighederne for at nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i dette direktivs artikel 83 og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 83

Nægtelse af samarbejde

En kompetent myndighed kan kun i følgende tilfælde nægte at efterkomme en anmodning om samarbejde i forbindelse med en undersøgelse, kontrol på stedet eller tilsyn efter bestemmelserne i artikel 84, eller at udveksle oplysninger i henhold til artikel 81:

a) der er allerede indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder

b) disse personer har allerede fået endelig dom for de samme forhold af denne stats kompetente myndigheder.

I tilfælde af nægtelse skal den kompetente myndighed give den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, og ESMA meddelelse herom og fremlægge så detaljerede oplysninger som muligt.

*Artikel 84***Høring forud for meddelelsen af tilladelse**

1. Der skal finde forudgående høring sted af de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der er et af følgende:

- a) et datterselskab af et investeringsselskab eller en markedsoperatør eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat
- b) et datterselskab af et moderselskab for et investeringsselskab, eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat
- c) et investeringsselskab kontrolleret af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for tilsynet med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der er et af følgende:

- a) et datterselskab af et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen
- b) et datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes og selskabsdeltagernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos personer, der faktisk leder forretningerne, og som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. Myndighederne udveksler alle oplysninger om aktionærers og selskabsdeltageres egnethed og hæderlighed samt om omdømme og erfaringer hos de personer, der faktisk leder forretningerne, i det omfang deres omdømme og erfaringer har betydning for de øvrige involverede kompetente myndigheder, for meddelelsen af tilladelse og for den løbende vurdering af, om betingelserne for fortsat drift er opfyldt.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for konsultation af andre kompetente myndigheder før meddelelse af tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 85***Beføjelser til værtslande**

1. Værtslandene fastsætter bestemmelser om, at den kompetente myndighed — til statistisk brug — kan kræve, at alle investeringsselskaber, der har filialer på deres område, regelmæssigt foretager indberetning om disse filialers virksomhed.

2. Værtslandet kan med henblik på varetagelse af de opgaver, der påhviler det efter dette direktiv, fastsætte bestemmelser om, at den kompetente myndighed kan kræve, at filialer af investeringsselskaber giver de nødvendige oplysninger til kontrol af, at de overholder de af værtslandets normer, der gælder for dem, i de i artikel 35, stk. 8, omhandlede tilfælde. Sådanne krav må ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til etablerede selskaber for at kunne kontrollere, at disse overholder de samme normer.

Artikel 86

Værtslandes beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringsselskab, der virker på dets område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, eller at et investeringsselskab, der har en filial på dets område, overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og bestemmelserne ikke giver nogen beføjelser til den kompetente myndighed i værtslandet, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet.

Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, gælder følgende:

- a) den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes ordnede funktion. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at indlede yderligere transaktioner på deres områder. Kommissionen og ESMA underrettes uden unødigt forsinkelse om sådanne foranstaltninger, og
- b) den kompetente myndighed i værtslandet kan indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Hvis de kompetente myndigheder i et værtsland konstaterer, at et investeringsselskab, der har en filial på værtslandets område, overtræder de love eller administrative bestemmelser, som medlemsstaten har vedtaget i henhold til dette direktivs bestemmelser, og hvor direktivets bestemmelser tillægger værtslandets myndigheder kompetence, stiller disse myndigheder krav til det pågældende investeringsselskab om at bringe de ulovlige forhold til ophør.

Hvis det pågældende investeringsselskab ikke tager de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at investeringsselskabet bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger skal meddeles hjemlandets kompetente myndigheder.

Hvis det pågældende investeringsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af værtslandet, fortsat overtræder de i første afsnit omhandlede lovbestemmelser, som finder anvendelse i værtslandet, træffer den kompetente myndighed i værtslandet, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes korrekte funktion. Kommissionen og ESMA underrettes straks om sådanne foranstaltninger.

Den kompetente myndighed i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet for et reguleret marked, en MHF eller en OHF har klare og påviselige grunde til at tro, at et sådant reguleret marked, en MHF eller en OHF overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i det regulerede marked eller MHFens eller OHFens hjemland.

Hvis det pågældende regulerede marked eller MHF'en eller OHF'en trods de foranstaltninger, der træffes af hjemlandets kompetente myndighed, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes korrekte funktion, træffer den kompetente myndighed i værtslandet, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes korrekte funktion, hvilket indebærer, at det pågældende regulerede marked eller MHF'en eller OHF'en kan forhindres i at give fjernmedlemmer eller -deltagere, der er etableret i værtslandet, adgang til deres ordninger. Kommissionen og ESMA underrettes uden unødigt ophold om sådanne foranstaltninger.

Den kompetente myndighed i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 1, 2 eller 3, og hvorved der lægges sanktioner eller begrænsninger på et investeringsselskabs eller et reguleret markeds aktiviteter, skal være behørigt begrundet og skal meddeles det pågældende investeringsselskab eller regulerede marked.

Artikel 87

Samarbejde og udveksling af oplysninger med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. De kompetente myndigheder giver uden unødigt forsinkelse ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver ifølge dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 og i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL III

Samarbejde med tredjelande

Artikel 88

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Medlemsstaterne og ESMA, jf. artikel 33 i forordning (EU) nr. 1095/2010, må kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 76. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Videregivelse af personoplysninger fra en medlemsstat til et tredjeland skal finde sted i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF.

Videregivelse af personoplysninger fra ESMA til et tredjeland skal finde sted i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Medlemsstaterne og ESMA kan også indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer, der har ansvaret for et eller flere af følgende områder:

- a) tilsyn med kreditinstitutter, andre finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber samt med de finansielle markeder
- b) likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer

- c) den lovpligtige revision af investeringsselskabers og andre finansielle enheders, kreditinstitutters og forsikringsselskabers regnskaber i forbindelse med udførelsen af deres tilsynsopgaver, eller som forvalter garantiordninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- d) tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer
- e) tilsyn med personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansielle enheders regnskaber
- f) tilsyn med personer, der driver virksomhed på markeder for emissionskvoter, for at sikre en konsolideret oversigt over finansielle markeder og spotmarkeder
- g) tilsyn med personer, der driver virksomhed på markedet for landbrugsråvarederivater, for at sikre en konsolideret oversigt over finansielle markeder og spotmarkeder.

De samarbejdsaftaler, som er omhandlet i tredje afsnit, kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der er mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 76. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer mulighed for at udføre deres opgaver. Hvis en samarbejdsaftale indebærer videregivelse af personoplysninger fra en medlemsstat, skal dette finde sted i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF, og med forordning (EF) nr. 45/2001, hvis ESMA er involveret i videregivelsen.

2. Når oplysningerne hidrører fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først har videregivet oplysningerne, og de må i givet fald alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til. Den samme bestemmelse gælder for oplysninger, der afgives af kompetente myndigheder i tredjelande.

AFSNIT VII

DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 89

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7 og artikel 79, stk. 8, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7, og artikel 79, stk. 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7, og artikel 79, stk. 8, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 90

Rapporter og revision

1. Inden den 3. marts 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om:

- a) hvorledes OHF'er fungerer, herunder deres specifikke brug af handel på grundlag af ejermatchning, idet der tages hensyn til de erfaringer, som de kompetente myndigheder har gjort sig med hensyn til tilsynsførelse, antallet af OHF'er godkendt i Unionen og deres markedsandel, og idet det navnlig undersøges, om der er behov for justeringer af definitionen af en OHF, og om de finansielle instrumenter, der er omfattet af OHF-kategorien, fortsat er hensigtsmæssige
- b) hvorledes ordningen for SMV-vækstmarkeder fungerer, idet der tages hensyn til antallet af MHF'er registreret som SMV-vækstmarkeder, antal udstedere på disse og relevante omsætningsvoluminer.

Rapporten skal navnlig vurdere, om grænseværdien i artikel 33, stk. 3, litra a), stadig er et passende minimum for forfølgelse af de mål for SMV-vækstmarkeder, der er anført i dette direktiv

- c) virkningerne af kravene vedrørende algoritmisk handel, herunder algoritmisk højfrekvenshandel
- d) erfaringerne med mekanismen for forbud mod bestemte produkter eller fremgangsmåder, idet der tages hensyn til, hvor mange gange mekanismerne er blevet udløst og virkningerne heraf
- e) anvendelsen af de administrative og strafferetlige sanktioner, og navnlig behovet for yderligere harmonisering af de administrative sanktioner, der er fastsat for overtrædelse af kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 600/2014
- f) virkningerne af anvendelsen af positionsløfter og positionskontrol med hensyn til likviditet, markedsmisbrug samt korrekt prisdannelse og korrekte afviklingsbetingelser på råvarederivatmarkederne
- g) prisudviklingen for oplysninger fra regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og APA'er om gennemsigtighed før og efter handelen
- h) virkningen af kravet om oplysninger om alle gebyrer, provisioner og ikke-monetære ydelser i forbindelse med leveringen af en investeringsydelse eller en accessorisk tjenesteydelse til kunden i overensstemmelse med artikel 24, stk. 9, i dette direktiv, herunder dets indvirkning på det indre markeds korrekte funktion for så vidt angår grænseoverskridende investeringsrådgivning.

2. Kommissionen forelægger efter høring af ESMA rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan den konsoliderede løbende handelsinformation, der er oprettet i overensstemmelse med afsnit V, fungerer. Rapporten vedrørende artikel 65, stk. 1, forelægges senest den 3. september 2018. Rapporten vedrørende artikel 65, stk. 2, forelægges senest den 3. september 2020.

De i første afsnit omhandlede rapporter skal vurdere, hvordan den konsoliderede løbende handelsinformation fungerer, på grundlag af følgende kriterier:

- a) tilgængeligheden og rettidigheden af efterhandelsoplysninger i et konsolideret format, der dækker alle transaktioner, uanset om de er gennemført på en markedsplads eller ej
- b) tilgængeligheden og rettidigheden af fuldstændige og delvise efterhandelsoplysninger af høj kvalitet i formater, der er lettilgængelige og anvendelige for markedsdeltagere og kan erhverves på rimelige handelsmæssige vilkår.

Hvis Kommissionen konkluderer, at CTP'erne ikke har givet oplysninger på en måde, der opfylder kriterierne fastsat i andet afsnit, lader Kommissionen sin rapport ledsage af en anmodning til ESMA om at iværksætte en procedure med forhandling med henblik på udnævnelse via offentligt udbud af en kommerciel enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation. ESMA iværksætter proceduren, efter at have modtaget Kommissionens anmodning, på de betingelser, der er anført i denne anmodning og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

3. Hvis proceduren i stk. 2 indledes, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om ændring af artikel 59-65 og afsnit D i bilag I til dette direktiv samt artikel 2, stk. 1, nr. 19), i forordning (EU) nr. 600/2014, således at der indføres foranstaltninger med henblik på

- a) at fastsætte varigheden af kontrakten for den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og betingelserne for fornyelse af kontrakten og indledning af et nyt offentligt udbud
- b) at fastsætte, at den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, skal gøre dette på eksklusiv basis, og at andre enheder ikke må få tilladelse som CTP i henhold til artikel 59
- c) at bemyndige ESMA til at sikre, at den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og som er udpeget ved offentligt udbud, overholder udbudsbetingelserne
- d) at sikre, at efterhandelsoplysningerne fra den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, er af høj kvalitet, i formater, der er let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagerne og i et konsolideret format, der dækker hele markedet
- e) at sikre, at efterhandelsoplysningerne gives på rimelige handelsmæssige vilkår og på både et konsolideret og et ikkekonsolideret grundlag og opfylder behovene hos brugerne af disse oplysninger i hele Unionen
- f) at sikre, at markedspladserne og APA'erne stiller deres handelsoplysninger til rådighed for den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og som er udpeget ved offentligt udbud gennemført af ESMA, til rimelige omkostninger
- g) at præcisere de ordninger, der finder anvendelse, hvis den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og som er udpeget ved offentligt udbud, ikke opfylder udbudsbetingelserne
- h) at præcisere de ordninger, hvorunder CTP'er, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 59, kan fortsætte med at udbyde konsolideret løbende handelsinformation, hvis beføjelsen i nærværende artikels litra b) ikke anvendes, eller hvis der ikke er udpeget nogen enhed ved offentligt udbud, indtil et nyt offentligt udbud er afsluttet, og der er udpeget en kommerciel enhed til at udbyde konsolideret løbende handelsinformation.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

4. Senest den 1. januar 2018 udarbejder Kommissionen efter høring af ESMA og ACER en rapport med en vurdering af den potentielle virkning på energipriserne og på energimarkedets funktion og gennemførligheden og fordelene med hensyn til at mindske modpartsrisici og systemiske risici, samt de direkte omkostninger ved C6-energiderivataftaler, der gøres til genstand for clearingforpligtelsen i artikel 4 i forordning (EU) nr. 648/2012, risikoreduktionsteknikkerne i dennes artikel 11, stk. 3, og medtagelsen heraf ved beregning af clearinggrænseværdien i overensstemmelse med dennes artikel 10.

Hvis Kommissionen finder, at det ikke vil være muligt og fordelagtigt at medtage disse kontrakter, forelægger den eventuelt et forslag til retsakt for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 89 for at forlænge den i dette direktivs artikel 95, stk. 1, omhandlede periode på 42 måneder én gang med to år og yderligere én gang med ét år.

Artikel 91

Ændring af direktiv 2002/92/EF

Direktiv 2002/92/EF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 3), andet afsnit, affattes således:

»Bortset fra kapitel III, afsnit A, i dette direktiv, betragtes sådan virksomhed, når den udøves af forsikringselskaber eller af ansatte i forsikringselskaber, der handler på forsikringselskabets ansvar, ikke for forsikringsformidling eller -distribution.«

b) Følgende nummer tilføjes:

»13) Med henblik på kapitel III, afsnit A, »forsikringsbaseret investeringsprodukt«: et forsikringsprodukt, der tilbyder en løbetid eller en tilbagekøbsværdi, og hvor denne — direkte eller indirekte — er helt eller delvist udsat for markedsudsving; det omfatter ikke:

a) skadesforsikringsprodukter som beskrevet i bilag I til direktiv 2009/138/EF (skadesforsikringsklasser)

b) livsforsikringsaftaler, hvor de i aftalen fastsatte ydelser alene udbetales ved dødsfald eller på grund af uarbejdsdygtighed som følge af skade, sygdom eller svagelighed

c) pensionsprodukter, som i henhold til national lovgivning anses for at have til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse fordele

d) officielt anerkendte arbejdsmarkedspensionsordninger, som hører under anvendelsesområdet for direktiv 2003/41/EF eller direktiv 2009/138/EF

e) individuelle pensionsprodukter, hvor arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national lovgivning, og hvor arbejdsgiveren eller arbejdstageren ikke har noget valg med hensyn til pensionsproduktet eller -udbyderen.«

2) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL IIIA

Supplerende krav til kundebeskyttelse i forhold til forsikringsbaserede investeringsprodukter

Artikel 13a

Anvendelsesområde

Med forbehold af undtagelsen i artikel 2, stk. 3, andet afsnit, fastlægger dette kapitel yderligere krav til forsikringsformidling og til direkte salg, som udføres af forsikringselskaber, når de udføres i forbindelse med salget af forsikringsbaserede investeringsprodukter. Disse aktiviteter benævnes »formidling af forsikringer«.

Artikel 13b

Forebyggelse af interessekonflikter

En forsikringsformidler eller et forsikringselskab skal til stadighed opretholde og benytte effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe alle rimelige forholdsregler til forebyggelse af, at interessekonflikter som defineret i artikel 13c skader kundernes interesser.

Artikel 13c

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringselskaber træffer alle relevante forholdsregler for at kunne påvise interessekonflikter mellem dem selv, herunder deres ledere, ansatte og bundne forsikringsformidlere eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrollforhold, og deres kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår i forbindelse med formidling af forsikringer.
2. Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 13b er indført af forsikringsformidleren eller forsikringselskabet for at håndtere interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for at kunders interesser skades, skal forsikringsformidleren eller forsikringselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilder, inden den/det påtager sig opgaver for kundens regning.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13e at:
 - a) fastlægge de forholdsregler, investeringselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de formidler forsikringer
 - b) opstille passende kriterier for fastlæggelse af hvilke typer af interessekonflikter, der kan skade forsikringsformidlerens eller forsikringselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Artikel 13d

Generelle principper og oplysninger til kunder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringselskaber, når de formidler forsikringer, handler ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med deres kunders interesse.
2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsformidleren eller forsikringselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikkevildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

3. Medlemsstaterne kan forbyde forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber at acceptere eller modtage gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med formidling af forsikringsbaserede investeringsprodukter til kunder.

Artikel 13e

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage en delegeret retsakt, jf. artikel 13c, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 13c omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13c, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 92

Ændring af direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ændres således:

1) I artikel 4, stk. 1, litra r), tilføjes følgende nummer:

»vii) en medlemsstat, som ikke er hjemlandet, hvor en EU-FAIF leverer de i artikel 6, stk. 4, omhandlede ydelser.«

2) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Betingelser for forvaltning af EU-AIF'er, som er etableret i andre medlemsstater, og for levering af ydelser i andre medlemsstater«

b) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at en EU-FAIF, der har fået meddelt tilladelse, direkte eller ved oprettelse af en filial

a) kan forvalte EU-AIF'er, der er etableret i en anden medlemsstat, forudsat at FAIF'en har tilladelse til at forvalte den pågældende type AIF'er

b) kan levere de i artikel 6, stk. 4, omhandlede ydelser, som den har fået tilladelse til.

2. En FAIF, der har til hensigt at levere de i stk. 1 omhandlede aktiviteter og ydelser for første gang, meddeler de kompetente myndigheder i hjemlandet følgende oplysninger:

- a) i hvilken medlemsstat den har til hensigt at forvalte AIF'er direkte eller ved oprettelse af en filial og/eller at levere de i artikel 6, stk. 4, omhandlede ydelser
- b) en driftsplan, hvori det navnlig angives, hvilke ydelser den har til hensigt at levere, og/eller hvilke AIF'er, den har til hensigt at forvalte.«

Artikel 93

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 3. juli 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 3. januar 2017, bortset fra de bestemmelser, der gennemfører artikel 65, stk. 2, som finder anvendelse fra 3. september 2018.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De skal også indeholde en oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, læses som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne anvender de i artikel 92 omhandlede love og bestemmelser fra den 3. juli 2015.

3. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen og ESMA de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 94

Ophævelse

Direktiv 2004/39/EF, som ændret ved de retsakter, der er opført i bilag III, afsnit A, til nærværende direktiv, ophæves med virkning fra den 3. januar 2017, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret af de i nærværende direktivs bilag III, afsnit B, anførte direktiver.

Henvisninger til direktiv 2004/39/EF eller direktiv 93/22/EØF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv eller til forordning (EU) nr. 600/2014 og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV til nærværende direktiv.

Henvisninger til begreber, der er defineret i direktiv 2004/39/EF eller direktiv 93/22/EØF, eller til artikler heri, læses som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i nærværende direktiv, eller til de tilsvarende artikler heri.

Artikel 95

Overgangsbestemmelser

1. Indtil den 3. juli 2020

- a) finder clearingforpligtelsen i artikel 4 i forordning (EU) nr. 648/2012 og risikoreduktionsteknikkerne i dennes artikel 11, stk. 3, ikke anvendelse på C6-energiderivataftaler, der indgås af ikke-finansielle modparter, som opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller af ikke-finansielle modparter, der for første gang meddeles tilladelse som investeringsselskaber fra 3. januar 2017, og

b) sådanne C6-energiderivataftaler betragtes ikke som OTC-derivataftaler i forbindelse med clearinggrænseværdien i artikel 10 i forordning (EU) nr. 648/2012.

C6-energiderivataftaler, som drager fordel af overgangsordningen i første afsnit er underlagt alle andre krav, som er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

2. Fritagelsen i stk. 1 gives af den relevante kompetente myndighed. Den kompetente myndighed underretter ESMA om C6-energiderivataftaler, som der er givet fritagelse for i henhold til stk. 1, og ESMA offentliggør en liste over disse C6-energiderivataftaler på sit websted.

Artikel 96

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 97

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG I

LISTER OVER TJENESTEYDELSER OG AKTIVITETER SAMT FINANSIELLE INSTRUMENTER

AFSNIT A

Investeringservice og aktiviteter

- 1) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter
- 2) Udførelse af ordrer for kunders regning
- 3) Handel for egen regning
- 4) Porteføljepleje
- 5) Investeringsrådgivning
- 6) Afsætningsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse
- 7) Placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse
- 8) Drift af en MHF
- 9) Drift af en OHF

AFSNIT B

Accessoriske tjenesteydelser

- 1) Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse, men ikke forvaltning af værdipapirer på øverste niveau
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere finansielle instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, erhvervsstrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder
- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice
- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner med finansielle instrumenter
- 6) Tjenesteydelser vedrørende emissionsgaranti
- 7) Investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i bilag 1, afsnit A eller B, vedrørende det underliggende instrument for derivaterne i punkt 5, 6, 7 og 10 i afsnit C — når disse er knyttet til ydelsen af investeringservice eller accessoriske tjenesteydelser.

AFSNIT C

Finansielle instrumenter

- 1) Værdipapirer
- 2) Pengemarkedsinstrumenter

- 3) Andele i institutter for kollektiv investering
- 4) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, emissionskvoter eller andre derivater, finansielle indekser eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant
- 5) Optioner, futures, swaps, terminkontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse
- 6) Optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, forudsat at de handles på et reguleret marked, eller en MHF eller en OHF, bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en OHF, og som kun kan afvikles fysisk
- 7) Optioner, futures, swaps, terminkontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, ikke i øvrigt er omhandlet i punkt 6 i dette afsnit og ikke har noget kommercielt formål, som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter
- 8) Kreditderivater
- 9) Finansielle differencekontrakter.
- 10) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse, samt enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke på anden vis er omhandlet i afsnit C og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked, en OHF eller en MHF
- 11) Emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i direktiv 2003/87/EF (emissionshandelsordningen).

AFSNIT D

Fortegnelse over dataindberetningstjenester

- 1) Drift af en APA
 - 2) Drift af en CTP
 - 3) Drift af en ARM
-

BILAG II

PROFESSIONELLE KUNDER I DETTE DIREKTIVS FORSTAND

En professionel kunde er en kunde, der besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed. For at komme i betragtning som professionel kunde skal kunden opfylde følgende krav:

I. KUNDEKATEGORIER, DER ANSES FOR PROFESSIONELLE

Følgende skal alle anses for professionelle i direktivets forstand i forbindelse med alle investeringsserviceydelser og -aktiviteter samt finansielle instrumenter.

1) Foretagender, der skal have tilladelse eller underkastes regulering for at drive virksomhed på de finansielle markeder. Nedenstående liste skal forstås som omfattende alle foretagender, der har fået tilladelse, og som udøver de for de nævnte foretagender kendetegnende aktiviteter: foretagender, der har fået tilladelse af en medlemsstat i henhold til et direktiv, foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i en medlemsstat uden hjemmel i et direktiv, samt foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i et tredjeland:

- a) Kreditinstitutter
- b) Investeringselskaber
- c) Andre finansieringsinstitutter, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering
- d) Forsikringselskaber
- e) Kollektive investeringsordninger og selskaber, der administrer sådanne ordninger
- f) Pensionskasser og disses administrationselskaber
- g) Råvare- og råvarederivathandlere
- h) Lokale firmaer
- i) Andre institutionelle investorer

2) Store virksomheder, der opfylder to af følgende krav til størrelse på virksomhedsplan:

- balancesum: 20 000 000 EUR
- nettoomsætning: 40 000 000 EUR
- kapitalgrundlag: 2 000 000 EUR

3) Nationale og regionale regeringer, herunder offentlige organer, der forvalter den offentlige gæld på nationalt eller regionalt plan, centralbanker, internationale og overnationale institutioner som f.eks. Verdensbanken, IMF, ECB, EIB og andre lignende internationale organisationer

4) Andre institutionelle investorer, der primært investerer i finansielle instrumenter, herunder enheder, der beskæftiger sig med securitisation af aktiver eller andre finansielle transaktioner

Ovennævnte foretagender anses for at være professionelle kunder. De skal dog have mulighed for at anmode om behandling som ikke-professionelle, og investeringsselskaber kan indvillige i at yde en højere grad af beskyttelse. Når et investeringsselskabs kunde er en af ovennævnte virksomheder skal investeringsselskabet, før det præsterer tjenesteydelser, underrette kunden om, at denne ud fra de foreliggende oplysninger anses for at være en professionel kunde og vil blive behandlet som sådan, medmindre investeringsselskabet og kunden træffer anden aftale. Investeringsselskabet skal tillige underrette kunden om, at vedkommende kan anmode om en ændring af aftalebetingelserne med henblik på at opnå en højere grad af beskyttelse.

Det påhviler en kunde, der anses for at være professionel kunde, at anmode om en højere grad af beskyttelse, når vedkommende mener sig ude af stand til at foretage en korrekt risikovurdering eller -styring.

Denne højere grad af beskyttelse vil blive ydet, når en kunde, der anses for at være professionel, indgår en skriftlig aftale med investeringsselskabet om ikke at blive behandlet som professionel ved anvendelsen af reglerne for god forretningsskik. Det skal fremgå af en sådan aftale, om denne gælder for en eller flere særlige tjenesteydelser eller transaktioner eller for en eller flere typer af produkter eller transaktioner.

II. KUNDER, DER EFTER ANMODNING KAN BEHANDLES SOM PROFESSIONELLE KUNDER

II.1. Identifikationskriterier

Kunder, der ikke er omhandlet i afsnit I, herunder offentlige organer, lokale myndigheder, kommuner og individuelle privatinvestorer, kan også give afkald på en del af den beskyttelse, der ydes i henhold til reglerne om god forretningsskik.

Investeringsselskaber skal derfor have mulighed for at behandle alle disse kunder som professionelle kunder, forudsat at de relevante kriterier nedenfor er opfyldt og nedenstående procedure er fulgt. Disse kunder må dog ikke antages at besidde viden om markederne og erfaring, der kan sammenlignes med de i afsnit I omhandlede kategoriers viden og erfaring.

Ethvert afkald på den beskyttelse, der ydes af standardreglerne for god forretningsskik, anses kun for gyldigt, såfremt investeringsselskabet efter en fyldestgørende vurdering af kundens ekspertise, erfaringer og viden og på baggrund af de påtænkte transaktioners eller tjenesteydelsers art har opnået rimelig sikkerhed for, at kunden er i stand til at træffe investeringsbeslutninger og forstå de involverede risici.

Den egnethedsprøve, der anvendes over for ledere og direktører af foretagender, der har fået tilladelse efter de finansielle direktiver, er et eksempel på, hvorledes ekspertise og viden kan vurderes. I tilfælde af mindre foretagender skal den person, der gøres til genstand for denne vurdering, være den person, der har fået tilladelse til at gennemføre transaktioner for foretagendets regning.

Ved ovennævnte vurdering skal mindst to af følgende kriterier være opfyldt:

- kunden har foretaget omfattende transaktioner på det relevante marked gennemsnitligt ti gange pr. kvartal i de foregående fire kvartaler
- størrelsen på kundens portefølje, der defineres som omfattende kontantbeholdning og finansielle instrumenter, overstiger 500 000 EUR
- kunden arbejder eller har arbejdet i den finansielle sektor i mindst ét år i en stilling, der kræver viden om de påtænkte transaktioner eller tjenesteydelser.

Medlemsstaterne kan fastlægge specifikke kriterier for vurdering af ekspertise og viden hos kommuner og lokale myndigheder, der anmoder om behandling som professionelle kunder. Disse kriterier kan være alternative eller supplerende i forhold til dem, der er anført i femte afsnit.

II.2. Procedure

Disse kunder kan kun give afkald på beskyttelsen i henhold til de detaljerede regler om god forretningsskik efter følgende procedure:

- de skal skriftligt meddele investeringsselskabet, at de ønsker at blive behandlet som professionelle kunder, enten generelt eller i forbindelse med en bestemt investeringsservice eller transaktion eller en bestemt transaktions- eller produkttype
- investeringsselskabet skal give dem en klar skriftlig orientering om den beskyttelse og de investorgarantirettigheder, de risikerer at miste
- de skal skriftligt i et andet dokument end kontrakten erklære, at de kender følgerne af at miste denne beskyttelse.

Investeringsselskaber skal, før de beslutter at imødekomme eventuelle ønsker om at give afkald på beskyttelse, træffe alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at en kunde, der anmoder om at blive behandlet som professionel kunde, opfylder kravene i afsnit II.1.

Hvis kunder allerede er blevet klassificeret som professionelle kunder efter kriterier og procedurer svarende til de ovenfor omhandlede, er det imidlertid ikke hensigten, at deres relationer til investeringsselskaber skal berøres af eventuelle nye regler, der vedtages i henhold til dette bilag.

Investeringsselskaber skal ved klassificeringen af kunder følge hensigtsmæssige skriftlige interne politikker og procedurer. Professionelle kunder er ansvarlige for, at investeringsselskabet holdes løbende underrettet om enhver ændring, der vil kunne påvirke deres klassificering. Hvis investeringsselskabet imidlertid bliver klar over, at kunden ikke længere opfylder de oprindelige betingelser, som berettigede vedkommende til behandling som professionel kunde, skal investeringsselskabet træffe passende forholdsregler.

BILAG III

AFSNIT A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 94)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/10/EF (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 33)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)

AFSNIT B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 94)

Direktiv 2004/39/EF

Frist for gennemførelse i national ret 31. januar 2007

Gennemførelsesfrist 1. november 2007

Direktiv 2006/31/EF

Frist for gennemførelse i national ret 31. januar 2007

Gennemførelsesfrist 1. november 2007

Direktiv 2007/44/EF

Frist for gennemførelse i national ret 21. marts 2009

Direktiv 2010/78/EF

Frist for gennemførelse i national ret 31. december 2011

—

BILAG IV

Sammenligningstabel som omhandlet i artikel 94

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1	
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3	
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)	
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 1, litra b)	
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 2, stk. 1, litra c)	
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 2, stk. 1, litra d)	
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 2, stk. 1, litra f)	
Artikel 2, stk. 1, litra f)	Artikel 2, stk. 1, litra g)	
Artikel 2, stk. 1, litra g)	Artikel 2, stk. 1, litra h)	
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 2, stk. 1, litra i)	
Artikel 2, stk. 1, litra i)	Artikel 2, stk. 1, litra j)	
Artikel 2, stk. 1, litra j)	Artikel 2, stk. 1, litra k)	
Artikel 2, stk. 1, litra k)	Artikel 2, stk. 1, litra i)	
Artikel 2, stk. 1, litra l)	—	
Artikel 2, stk. 1, litra m)	Artikel 2, stk. 1, litra l)	
Artikel 2, stk. 1, litra n)	Artikel 2, stk. 1, litra m)	
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2	
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 4	
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1	
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 3	
Artikel 4, stk. 1, nr. 1)	Artikel 4, stk. 1, nr. 1)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 2)	Artikel 4, stk. 1, nr. 2)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 3)	Artikel 4, stk. 1, nr. 3)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 4)	Artikel 4, stk. 1, nr. 4)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 5)	Artikel 4, stk. 1, nr. 5)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 6)	Artikel 4, stk. 1, nr. 6)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 7)	Artikel 4, stk. 1, nr. 20)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 8)	Artikel 4, stk. 1, nr. 7)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 9)	Artikel 4, stk. 1, nr. 8)	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 4, stk. 1, nr. 10)	Artikel 4, stk. 1, nr. 9)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 11)	Artikel 4, stk. 1, nr. 10)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 12)	Artikel 4, stk. 1, nr. 11)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 13)	Artikel 4, stk. 1, nr. 18)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 14)	Artikel 4, stk. 1, nr. 21)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 15)	Artikel 4, stk. 1, nr. 22)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 16)	Artikel 4, stk. 1, nr. 14)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 17)	Artikel 4, stk. 1, nr. 15)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 18)	Artikel 4, stk. 1, nr. 44)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 19)	Artikel 4, stk. 1, nr. 17)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 20)	Artikel 4, stk. 1, nr. 55)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 21)	Artikel 4, stk. 1, nr. 56)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 22)	Artikel 4, stk. 1, nr. 26)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 23)	Artikel 4, stk. 1, nr. 27)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 24)	Artikel 4, stk. 1, nr. 28)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 25)	Artikel 4, stk. 1, nr. 29)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 26)	Artikel 4, stk. 1, nr. 30)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 27)	Artikel 4, stk. 1, nr. 31)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 28)	Artikel 4, stk. 1, nr. 32)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 29)	Artikel 4, stk. 1, nr. 33)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 30)	Artikel 4, stk. 1, nr. 35), litra b)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 31)	Artikel 4, stk. 1, nr. 35)	
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2	
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1	
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2	
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 3	
Artikel 5, stk. 4	Artikel 5, stk. 4	
Artikel 5, stk. 5	—	
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1	
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2	
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 3	
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2	
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 3	
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 4 og 5	
Artikel 8, litra a)	Artikel 8, litra a)	
Artikel 8, litra b)	Artikel 8, litra b)	
Artikel 8, litra c)	Artikel 8, litra c)	
Artikel 8, litra d)	Artikel 8, litra d)	
Artikel 8, litra e)	Artikel 8, litra e)	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 9, stk. 1 og 3	
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 5	
Artikel 9, stk. 3	Artikel 9, stk. 4	
Artikel 9, stk. 4	Artikel 9, stk. 6	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1	
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 2	
Artikel 10, stk. 3	Artikel 11, stk. 1	
Artikel 10, stk. 4	Artikel 11, stk. 2	
Artikel 10, stk. 5	Artikel 11, stk. 3	
Artikel 10, stk. 6	Artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 4	
Artikel 10a, stk. 1	Artikel 12, stk. 1	
Artikel 10a, stk. 2	Artikel 12, stk. 2	
Artikel 10a, stk. 3	Artikel 12, stk. 3	
Artikel 10a, stk. 4	Artikel 12, stk. 4	
Artikel 10a, stk. 5	Artikel 12, stk. 5	
Artikel 10a, stk. 6	Artikel 12, stk. 6	
Artikel 10a, stk. 7	Artikel 12, stk. 7	
Artikel 10a, stk. 8	Artikel 12, stk. 8 og 9	
Artikel 10b, stk. 1	Artikel 13, stk. 1	
Artikel 10b, stk. 2	Artikel 13, stk. 2	
Artikel 10b, stk. 3	Artikel 13, stk. 3	
Artikel 10b, stk. 4	Artikel 13, stk. 4	
Artikel 10b, stk. 5	Artikel 13, stk. 5	
Artikel 11	Artikel 14	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 12	Artikel 15	
Artikel 13, stk. 1	Artikel 16, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	Artikel 16, stk. 2	
Artikel 13, stk. 3	Artikel 16, stk. 3	
Artikel 13, stk. 4	Artikel 16, stk. 4	
Artikel 13, stk. 5	Artikel 16, stk. 5	
Artikel 13, stk. 6	Artikel 16, stk. 6	
Artikel 13, stk. 7	Artikel 16, stk. 8	
Artikel 13, stk. 8	Artikel 16, stk. 9	
Artikel 13, stk. 9	Artikel 16, stk. 11	
Artikel 13, stk. 10	Artikel 16, stk. 12	
Artikel 14, stk. 1	Artikel 18, stk. 1, artikel 19, stk. 1	
Artikel 14, stk. 2	Artikel 18, stk. 2	
Artikel 14, stk. 3	Artikel 19, stk. 4	
Artikel 14, stk. 4	Artikel 18, stk. 3, artikel 19, stk. 2	
Artikel 14, stk. 5	Artikel 18, stk. 6, artikel 19, stk. 3	
Artikel 14, stk. 6	Artikel 18, stk. 8	
Artikel 14, stk. 7	Artikel 18, stk. 9	
Artikel 15	—	
Artikel 16, stk. 1	Artikel 21, stk. 1	
Artikel 16, stk. 2	Artikel 21, stk. 2	
Artikel 16, stk. 3	—	
Artikel 17, stk. 1	Artikel 22	
Artikel 17, stk. 2	—	
Artikel 18, stk. 1	Artikel 23, stk. 1	
Artikel 18, stk. 2	Artikel 23, stk. 2	
Artikel 18, stk. 3	Artikel 23, stk. 4	
Artikel 19, stk. 1	Artikel 24, stk. 1	
Artikel 19, stk. 2	Artikel 24, stk. 3	
Artikel 19, stk. 3	Artikel 24, stk. 4	
Artikel 19, stk. 4	Artikel 25, stk. 2	
Artikel 19, stk. 5	Artikel 25, stk. 3	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 19, stk. 6	Artikel 25, stk. 4	
Artikel 19, stk. 7	Artikel 25, stk. 5	
Artikel 19, stk. 8	Artikel 25, stk. 6	
Artikel 19, stk. 9	Artikel 24, stk. 6, artikel 25, stk. 7	
Artikel 19, stk. 10	Artikel 24, stk. 13, artikel 24, stk. 14, og artikel 25, stk. 8	
Artikel 20	Artikel 26	
Artikel 21, stk. 1	Artikel 27, stk. 1	
Artikel 21, stk. 2	Artikel 27, stk. 4	
Artikel 21, stk. 3	Artikel 27, stk. 5	
Artikel 21, stk. 4	Artikel 27, stk. 7	
Artikel 21, stk. 5	Artikel 27, stk. 8	
Artikel 21, stk. 6	Artikel 27, stk. 9	
Artikel 22, stk. 1	Artikel 28, stk. 1	
Artikel 22, stk. 2	Artikel 28, stk. 2	
Artikel 22, stk. 3	Artikel 28, stk. 3	
Artikel 23, stk. 1	Artikel 29, stk. 1	
Artikel 23, stk. 2	Artikel 29, stk. 2	
Artikel 23, stk. 3	Artikel 29, stk. 3	
Artikel 23, stk. 4	Artikel 29, stk. 4	
Artikel 23, stk. 5	Artikel 29, stk. 5	
Artikel 23, stk. 6	Artikel 29, stk. 6	
Artikel 24, stk. 1	Artikel 30, stk. 1	
Artikel 24, stk. 2	Artikel 30, stk. 2	
Artikel 24, stk. 3	Artikel 30, stk. 3	
Artikel 24, stk. 4	Artikel 30, stk. 4	
Artikel 24, stk. 5	Artikel 30, stk. 5	
Artikel 25, stk. 1		Artikel 24
Artikel 25, stk. 2		Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 3		Artikel 26, stk. 1 og 2
Artikel 25, stk. 4		Artikel 26, stk. 3
Artikel 25, stk. 5		Artikel 26, stk. 7
Artikel 25, stk. 6		Artikel 26, stk. 8

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 25, stk. 7		Artikel 26, stk. 9
Artikel 26, stk. 1	Artikel 31, stk. 1	
Artikel 26, stk. 2	Artikel 31, stk. 2 og 3	
Artikel 27, stk. 1		Artikel 14, stk. 1-5
Artikel 27, stk. 2		Artikel 14, stk. 6
Artikel 27, stk. 3		Artikel 15, stk. 1-4
Artikel 27, stk. 4		Artikel 16
Artikel 27, stk. 5		Artikel 17, stk. 1
Artikel 27, stk. 6		Artikel 17, stk. 2
Artikel 27, stk. 7		Artikel 17, stk. 3
Artikel 28, stk. 1		Artikel 20, stk. 1
Artikel 28, stk. 2		Artikel 20, stk. 2
Artikel 28, stk. 3		Artikel 20, stk. 3
Artikel 29, stk. 1		Artikel 3, stk. 1, 2 og 3
Artikel 29, stk. 2		Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 29, stk. 3		Artikel 4, stk. 6
Artikel 30, stk. 1		Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 30, stk. 2		Artikel 7, stk. 1
Artikel 30, stk. 3		Artikel 7, stk. 2
Artikel 31, stk. 1	Artikel 34, stk. 1	
Artikel 31, stk. 2	Artikel 34, stk. 2	
Artikel 31, stk. 3	Artikel 34, stk. 3	
Artikel 31, stk. 4	Artikel 34, stk. 4	
Artikel 31, stk. 5	Artikel 34, stk. 6	
Artikel 31, stk. 6	Artikel 34, stk. 7	
Artikel 31, stk. 7	Artikel 34, stk. 8 og 9	
Artikel 32, stk. 1	Artikel 35, stk. 1	
Artikel 32, stk. 2	Artikel 35, stk. 2	
Artikel 32, stk. 3	Artikel 35, stk. 3	
Artikel 32, stk. 4	Artikel 35, stk. 4	
Artikel 32, stk. 5	Artikel 35, stk. 5	
Artikel 32, stk. 6	Artikel 35, stk. 6	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 32, stk. 7	Artikel 35, stk. 8	
Artikel 32, stk. 8	Artikel 35, stk. 9	
Artikel 32, stk. 9	Artikel 35, stk. 10	
Artikel 32, stk. 10	Artikel 35, stk. 11 og 12	
Artikel 33, stk. 1	Artikel 36, stk. 1	
Artikel 33, stk. 2	Artikel 36, stk. 2	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 37, stk. 1	
Artikel 34, stk. 2	Artikel 37, stk. 2	
Artikel 34, stk. 3	—	
Artikel 35, stk. 1	Artikel 38, stk. 1	
Artikel 35, stk. 2	Artikel 38, stk. 2	
Artikel 36, stk. 1	Artikel 44, stk. 1	
Artikel 36, stk. 2	Artikel 44, stk. 2	
Artikel 36, stk. 3	Artikel 44, stk. 3	
Artikel 36, stk. 4	Artikel 44, stk. 4	
Artikel 36, stk. 5	Artikel 44, stk. 5	
Artikel 36, stk. 6	Artikel 44, stk. 6	
Artikel 37, stk. 1	Artikel 45, stk. 1 og 8	
Artikel 37, stk. 2	Artikel 45, stk. 7, andet afsnit	
Artikel 38, stk. 1	Artikel 46, stk. 1	
Artikel 38, stk. 2	Artikel 46, stk. 2	
Artikel 38, stk. 3	Artikel 46, stk. 3	
Artikel 39	Artikel 47, stk. 1	
Artikel 40, stk. 1	Artikel 51, stk. 1	
Artikel 40, stk. 2	Artikel 51, stk. 2	
Artikel 40, stk. 3	Artikel 51, stk. 3	
Artikel 40, stk. 4	Artikel 51, stk. 4	
Artikel 40, stk. 5	Artikel 51, stk. 5	
Artikel 40, stk. 6	Artikel 51, stk. 6	
Artikel 41, stk. 1	Artikel 52, stk. 1	
Artikel 41, stk. 2	Artikel 52, stk. 2	
Artikel 42, stk. 1	Artikel 53, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 42, stk. 2	Artikel 53, stk. 2	
Artikel 42, stk. 3	Artikel 53, stk. 3	
Artikel 42, stk. 4	Artikel 53, stk. 4	
Artikel 42, stk. 5	Artikel 53, stk. 5	
Artikel 42, stk. 6	Artikel 53, stk. 6	
Artikel 42, stk. 7	Artikel 53, stk. 7	
Artikel 43, stk. 1	Artikel 54, stk. 1	
Artikel 43, stk. 2	Artikel 54, stk. 2 og 3	
Artikel 44, stk. 1		Artikel 3, stk. 1, 2 og 3
Artikel 44, stk. 2		Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 44, stk. 3		Artikel 4, stk. 6
Artikel 45, stk. 1		Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 45, stk. 2		Artikel 7, stk. 1
Artikel 45, stk. 3		Artikel 7, stk. 2
Artikel 46, stk. 1	Artikel 55, stk. 1	
Artikel 46, stk. 2	Artikel 55, stk. 2	
Artikel 47	Artikel 56	
Artikel 48, stk. 1	Artikel 67, stk. 1	
Artikel 48, stk. 2	Artikel 67, stk. 2	
Artikel 48, stk. 3	Artikel 67, stk. 3	
Artikel 49	Artikel 68	
Artikel 50, stk. 1	Artikel 69, stk. 1, artikel 72, stk. 1	
Artikel 50, stk. 2	Artikel 69, stk. 2	
Artikel 51, stk. 1	Artikel 70, stk. 1 og 2	
Artikel 51, stk. 2	Artikel 70, stk. 5	
Artikel 51, stk. 3	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 51, stk. 4	Artikel 71, stk. 4	
Artikel 51, stk. 5	Artikel 71, stk. 5	
Artikel 51, stk. 6	Artikel 71, stk. 6	
Artikel 52, stk. 1	Artikel 74, stk. 1	
Artikel 52, stk. 2	Artikel 74, stk. 2	
Artikel 53, stk. 1	Artikel 75, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 53, stk. 2	Artikel 75, stk. 2	
Artikel 53, stk. 3	Artikel 75, stk. 3	
Artikel 54, stk. 1	Artikel 76, stk. 1	
Artikel 54, stk. 2	Artikel 76, stk. 2	
Artikel 54, stk. 3	Artikel 76, stk. 3	
Artikel 54, stk. 4	Artikel 76, stk. 4	
Artikel 54, stk. 5	Artikel 76, stk. 5	
Artikel 55, stk. 1	Artikel 77, stk. 1	
Artikel 55, stk. 2	Artikel 77, stk. 2	
Artikel 56, stk. 1	Artikel 79, stk. 1	
Artikel 56, stk. 2	Artikel 79, stk. 2	
Artikel 56, stk. 3	Artikel 79, stk. 3	
Artikel 56, stk. 4	Artikel 79, stk. 4	
Artikel 56, stk. 5	Artikel 79, stk. 8	
Artikel 56, stk. 6	Artikel 79, stk. 9	
Artikel 57, stk. 1	Artikel 80, stk. 1	
Artikel 57, stk. 2	Artikel 80, stk. 2	
Artikel 57, stk. 3	Artikel 80, stk. 3 og 4	
Artikel 58, stk. 1	Artikel 81, stk. 1	
Artikel 58, stk. 2	Artikel 81, stk. 2	
Artikel 58, stk. 3	Artikel 81, stk. 3	
Artikel 58, stk. 4	Artikel 81, stk. 4	
Artikel 58, stk. 5	Artikel 81, stk. 5	
Artikel 58a	Artikel 82	
Artikel 59	Artikel 83	
Artikel 60, stk. 1	Artikel 84, stk. 1	
Artikel 60, stk. 2	Artikel 84, stk. 2	
Artikel 60, stk. 3	Artikel 84, stk. 3	
Artikel 60, stk. 4	Artikel 84, stk. 4	
Artikel 61, stk. 1	Artikel 85, stk. 1	
Artikel 61, stk. 2	Artikel 85, stk. 2	
Artikel 62, stk. 1	Artikel 86, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 62, stk. 2	Artikel 86, stk. 2	
Artikel 62, stk. 3	Artikel 86, stk. 3	
Artikel 62, stk. 4	Artikel 86, stk. 4	
Artikel 62a, stk. 1	Artikel 87, stk. 1	
Artikel 62a, stk. 2	Artikel 87, stk. 2	
Artikel 63, stk. 1	Artikel 88, stk. 1	
Artikel 63, stk. 2	Artikel 88, stk. 2	
Artikel 64	—	—
Artikel 64a	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Bilag I	Bilag I	
Bilag II	Bilag II	

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA